

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

זֵהָר הַדָּשׁ

הַשְּׁלֵם וְהַמְּנַקֵּד
עַל חַמְשָׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה

מִהַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

שִׁיר הַשִּׁירִים

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א
חמשה עשר באב תש"ע לפ"ק

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

כל הזכויות שמורות
ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"
על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ו ג) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם
 לְעוֹלָם. מֵאִי רוּחִי, רוּחוֹ מִבְּעֵי לֵיהּ. אֶלֹא
 אֵינּוֹן תִּרִין רוּחִי, דְּנִפְקֵי זִוְגוֹת, לָא יִדּוֹנִין כְּחֲדָא.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, וַיִּלְדָּה זָכָר וְלֹא כָּלִיל דְּכָר וְנִזְקָבָא,
 כַּפּוּם אֲזַרְחִי דְּעֵלְמָא. דְּאֵינּוֹן גְּרַמוּ.

שִׁיר הַשִּׁירִים - מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם

רַבִּי רְחוּמַאי פָּתַח, (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה'
 רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת
 וַיֵּרָאֵת ה', הָא הָכָא אַרְבַּע רוּחוֹת, וְלֹא זָכָה בְּהֶם
 אָדָם, זוּלְתֵי מְלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ בְּלָבָד.

וְהַכְּתִיב (יחזקאל לו ט) מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הַרוּחַ.
 אַרְבַּע לָא כְּתִיב, אֶלֹא מֵאַרְבַּע רוּחוֹת.
 זֶהוּ רוּחַ שְׁלָם.

לשון הקודש

רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה
 וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וַיֵּרָאֵת ה'. הִנֵּה פֶּאן
 אַרְבַּע רוּחוֹת, וְלֹא זָכָה בְּהֶם אָדָם, זוּלְתֵי
 מְלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ בְּלָבָד.

וְחָרִי כְּתוּב (יחזקאל לו) מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי
 הַרוּחַ! לֹא כְּתוּב אַרְבַּע, אֶלֹא מֵאַרְבַּע
 רוּחוֹת. זֶהוּ רוּחַ שְׁלָם.

וְעַל זֶה כְּתוּב (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי
 בְּאָדָם לְעוֹלָם. מַה זֶה רוּחִי? הֲיָה צָרִיךְ
 לְהֵיוֹת רוּחִי? אֶלֹא שְׁתֵּי רוּחוֹת הֵן,
 שְׂיוּצָאוֹת זִוְגוֹת, לֹא יִדּוֹנוּ כְּאַחַת. וְעַל זֶה
 כְּתוּב וַיִּלְדָּה זָכָר, וְלֹא כוֹלֵל זָכָר וּנְזִקָבָה,
 כִּפִּי דְרַבֵּי הָעוֹלָם, שְׁהֶם גְּרַמוּ.

שִׁיר הַשִּׁירִים מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם

רַבִּי רְחוּמַאי פָּתַח, (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו

אָמַר לִיָּהּ הַיָּאֵד. אָמַר לִיָּהּ, זֶה הַבָּא מִתּוֹךְ
 אַהֲבַת נְשִׁיקָה. הַיָּאֵד נְשִׁיקָה מֵאַהֲבָה אֵינוֹ
 אֶלָּא בִּפְהַ, וּמִתְחַבְּרֵן רוּחַ בְּרוּחַ, וְכָל אֶחָד מֵהֶם
 כָּלּוֹל מִשְׁתֵּי רוּחוֹת, רוּחוֹ וְרוּחַ חֲבִירוֹ, נִמְצָאוּ
 שְׁנֵיהֶם בְּאַרְבַּע רוּחוֹת. וְכָל שָׁפֵן הַזְּכָר וְהַנְּקֵבָה
 בְּהַתְחַבְּרָם, שָׁם אַרְבַּע רוּחוֹת יַחַד. וְהֵפֵן הַבָּא מֵהֶם,
 זֶהוּ רוּחַ הַבָּא מֵאַרְבַּע רוּחוֹת. כְּמָה דְאֵת אָמַר,
 מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ, וְזֶהוּ רוּחַ שְׁלָם.

רַבִּי בְּרַכְיָה אָמַר, יְתִיב הַיָּוֵנָא עַל פִּילֵי דְרוּמֵי
 רַבְתָּא, וְחַמֵּינָא חַד בַּר נָשׁ דִּתְהוּה אֶתִּי.
 נִפְקֵנָא לְגַבִּיָּהּ, אָעִילְנָא לִיָּהּ בְּגוּ בֵּיתָאֵי. בְּדִיקְנָא
 לִיָּהּ, בְּמַקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּתוֹסְפָתָא וּבַחֲנֻדָּה, וְלֹא
 אֲשַׁפְחָנָא בֵּיהּ. נְזִיפְנָא בֵּיהּ, וְלֹא אֲתִיב לִי מִיְדֵי.
 אִפִּיל גְּרַמִּיָּה אַחֲזֵרִי דְשָׂא, וּדְמָךְ. אַמֵּינָא, הוּא
 וְכִלְבָּא יִיכְלוֹן בְּחַדָּא.

לשון הקודש

רוחות, כמו שצאמר, מארבע רוחות באי
 הרוח, וזהו רוח שלם.

רבי ברכיה אמר, יושב היתי על שערי
 רומי רבתי, וראיתי איש אחד שהיה בא.
 יצאתי אליו, הכנסתיהו לתוך ביתי,
 בדיקתי אותו במקרא, במשנה,
 בתוספתא ובהגדה, ולא מצאתי בו
 נזפתו בו, ולא השיב לי דבר. הפיל עצמו

אמר לו, היאך? אמר לו, זה הבא מתוך
 אהבת נשיקה. היאך נשיקה מאהבה
 אינו אלא בפה, ומתחברות רוח ברוח,
 וכל אחד מהם כלול משתי רוחות –
 רוחו ורוח חבירו. נמצאו שניהם בארבע
 רוחות. וכל שפן הזכר והנקבה
 בהתחברם, שם ארבע רוחות יחד. והפן
 הבא מהם זהו רוח הבאה מארבע

יְהִי אָמַר רַבִּי מְנוּמֵי סָבָא דְגוּשׁ חֲלָבָא,
 מַהוּ (ישעיה נו יא) וְהַפְּלָבִים עֵינֵי נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ
 שְׁבַעָה וְהַמָּה רַעִים וְגו'. לֹא יִדְעוּ שְׁבַעָה, אֵלּוּ עַמֵּי
 הָאָרֶץ, שֶׁהֵם עֵינֵי פָנִים כְּכֹל, עֵינֵי נֶפֶשׁ כְּכֹלֵא. מֵאֵי
 טַעְמָא. מִפְּנֵי שְׁלֹא יִדְעוּ הַבֵּין. דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
 לָא אֲשָׁרֵי קְדוּשְׁתִּיהָ בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְעַל דָּא אֵינּוּן עֵינֵי
 נֶפֶשׁ. וּבְגִין כֶּךָ הוּא וּכְלָבָא יִכְלוּן כְּתָדָא.

כִּד אֵיתְעַר, קָם וּקְרִיב לְגַבֵּי פְתוּרָא, מְאִיד רִישׁוּי
 וְלֹא אָמַר מִיָּדֵי. חָמִינָא וְאִסְתַּכְּלָנָא בְּעֵינֵוֵי,

דְּחִיבָן. אָמַר לִי, וְדֵאֵי מְאֹרְחֵי דְמָרְךָ (דף טד)

אֲתֵרְחַקְתִּי, דְּהוּא תִּקּוּן פְּתוּרָא עַד דְּלֹא יִיתִי
 אָדָם, וְעַד דְּלֹא יִפְקוּד לִי, וְיִבְדּוּק לִי. אֵי תוֹסִיף
 לְמִתְךָ בְּאֹרְחָא דָּא, לָא יִתְקַיְימוּן לְךָ בְּגִין. מִיָּד
 אַחֲדָר וְאָמַר, יִיחֹן לְךָ, וְיִתְקַיְימוּן לְךָ.

לשון הקודש

יחד.

כְּשֶׁתְּעוֹרֵר, קָם וְקָרַב לְשִׁלְחָן, הִנְמִיד
 ראשו ולא אמר דבר. ראיתי והסתכלתי
 בעיניו שְׂצוֹחַקוֹת. אמר לי: ודאי מדרכי
 רבונו הִתְרַחַקְתִּי, שהוא תָּקַן שִׁלְחָן טָרָם
 יבא אדם, וטָרָם שְׂצוּחָה אוֹתוֹ וְיִבְדֵּק אוֹתוֹ.
 אם תוֹסִיף לְלַבֵּת בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, לֹא יִתְקַיְימוּ
 לְךָ בְּגִיבֵי. מִיָּד חֲזַר וְאָמַר: יִחִיו לְךָ,
 וְיִתְקַיְימוּ לְךָ.

אחורי הדלת, ונרדם. אמרתי, הוא
 והכלב יאכלו יחד.

שָׁפַף אמר רבי מְנוּמֵי הִקְוִן שֶׁל גוּשׁ
 חֲלָב, מַהוּ (ישעיה נו) וְהַפְּלָבִים עֵינֵי נֶפֶשׁ לֹא
 יִדְעוּ שְׁבַעָה וְהַמָּה רַעִים וְגו'. לֹא יִדְעוּ
 שְׁבַעָה – אֵלּוּ עַמֵּי הָאָרֶץ, שֶׁהֵם עֵינֵי פָנִים
 כְּכֹל, עֵינֵי נֶפֶשׁ כְּכֹל. מַה הַטַּעַם? מִפְּנֵי
 (ס) שְׁלֹא יִדְעוּ הַבֵּין. שְׁאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁרְהָ קְדוּשְׁתוֹ בְּתוֹכְכֶם, וְעַל זֶה הֵם
 עֵינֵי נֶפֶשׁ, וּמִשּׁוּם כֶּךָ הוּא וְהַכֶּלֶב יִאֲכְלוּ

אֲמִינָא לִיָּה אֲמַאי אֶהְדַּרְת מְלָה וְאֶתְנַחֲמַתּוּ.
 אָמַר לִי, אָסוּר לִיָּה לְבַר נָשׁ לְמִילִיט
 גְּרַמִּיָּה וְכָל שָׁפָן אַחֲרָא, בְּגִין דְּקַלְלַת חָכָם אֲפִילוּ
 עַל תְּנַאי יִתְקַיִּים. אֲמִינָא, חָכִי הוּא וְדַאי,
 דְּכַתִּיב (בראשית לא לב) עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ
 לֹא יִחְיֶה, וְאֶתְקַיִּים. וְאַנְתְּ בְּדִיקָנָא בְּךָ, וְלוּוְטָךְ
 לָא כְּלוּם.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות לב לב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם
 וְאִם אֵין מִחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ.
 קָלְלָא דָא עַל תְּנַאי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחִיל
 לְחֻזְבִּיהוֹן בְּגִינִיָּה דְּמִשָּׂה, וְאַף עַל פִּי כִּן אֶתְמַחִי
 מִפְּרִשְׁתָּא מֵעֲלִייתָא בְּאוּרִייתָא, בְּפִיקוּדָא דְּעוּבְדָא
 דְּמִשְׁכָּנָא, וְאִיָּהי פְּרִשְׁת וְאַתָּה תִּצְוֶה. דִּהְוָה לִיָּה
 לְמִיכְתָּב שְׁמִיָּה דְּמִשָּׂה בְּכָל מְלָה וּמְלָה, וּבְכָל
 פִּיקוּדָא וּפִיקוּדָא דְּתַמָּן, וְאֶתְמַחִי מִכָּל תְּהִיא

 לשון הקודש

חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר
 כתבת. קללה זו על תנאי, והקדוש ברוך
 הוא מחל לחטאיכם בשביל משה, ואף
 על פי כן נמחה מפרשה מעלה בתורה,
 במצוה של מעשה המשכן, והיא פרשת
 ואתה תצוה. שהיה לו לכתב שמו של
 משה בכל דבר ודבר, ובכל מצוה ומצוה
 ששם, ונמחה מכל הפרשה ההיא, שלא

אמרתיו לו: למה חזרת בדבר
 והתנחמת? אמר לי: אסור לאדם לקלל
 עצמו, כל שפן אחר, משום שקללת חכם
 אפלו על תנאי מתקיימת. אמרתיו: כן הוא
 ודאי, שכתוב (בראשית לא) עם אשר תמצא
 את אלהיך לא יחיה, והתקיים. ואני
 בדקתי בך, וקללותיך אינן כלום.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות לב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא

פְּרַשְׁתָּא, דְּלֹא אֲדַבֵּר תַּמּוֹן. הָיוּ קַלְלַת חָכָם אֶפְּלוּ
עַל תְּנַאי, אֲתַקְיָיִם.

כִּינּוּן דְּאַרְגִּישְׁנָא בֵּיתָה, קַמְנָא וְאוֹתִיבְנָא לִיה
בְּרִישָׁא דְּפַתוֹרָא. אֶמִּינָא, וְהָא לְבַתָּר וְאַתָּה
תַּצִּיחַ אֶמֶר מִשָּׁה תְּאִי מְלָה. אֶמֶר לִי, אֵין מוֹקְדָם
וּמְאוּחַר בַּתוֹרָה.

שְׂאִילָנָא לִיה בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה וּבַתּוֹסְפָתָא
וּבַהֲגָדָה, וְהָוּה בְּקִי בְּכוּלָּא. אֶמִּינָא
אֶמֶי בְּקַדְמִיתָא לָא אֲתִיבַת לִי, כִּד בְּדִיקָנָא בְּדִי.
אֶמֶר, שִׁינְתָּא אֲנִים לִי. תִּרְוִן יוֹמִין הָווּ דְּלֹא
דְּמִיבְנָא. וְהַשְׁתָּא דְּשִׁינְתָּא אֲתָא לְעִינֵי, לָא
אֲתִיבְנָא לְךָ.

לְבַתָּר דְּאֶכַל וְשַׁתָּה, פִּתַח וְאֶמֶר, שִׁיר הַשִּׁירִים.
ש רַבְרָבָא, וְהִיא תְּנִינָא מְסוּפָא דְּאַתּוּוּי
דְּאַלְפָּא בִּיתָא. ב דְּבִרְאשִׁית רַבְרָבָא, וְהִיא תְּנִינָא
מְשִׁירוֹתָא דְּאַלְפָּא בִּיתָא, מְאִי טַעְמָא.

לשון הקודש

ובתוספתא ובהגדה, והיה בקי בכל.
אמרתי: למה בראשונה לא השבת לי,
כשבדקתי אותך? אמר: השנה אנסה
אותי. היו יומים שלא ישנתי. וכעת
שהשנה באה לעיני, לא השבתי לך.
אחר שאכל ושתה, פתח ואמר, שיר
השירים. ש' גדולה, והיא השנה מסוף

נזכר שם. הנה אומר, קללת חכם אפלו
על תנאי מתקנמת.
כינון שהרגשתי בו, קמתי והושבתיהו
בראש השלחן. אמרתי: והרי לאחר
ואתה תצוה אמר משה את הדבר הזה.
אמר לי: אין מקדם ומאחר בתורה.
שאלתי אותו במקרא, במשנה

בְּגִין דְּשִׁין רָזָא דְרְתִיכָא עֵילָאָה, וְעַל דָּא אִיהִי
 בְּתַלְתַּת סְמִכִין, דְּהָא אַבְתָּן אֵינוֹן רְתִיכָא. וְכָל
 שִׁיר הַשִּׁירִים רָזָא דְרְתִיכָא עֵילָאָה אִיהִי, וּבְגִין כֹּךְ
 שִׁירוֹתָא דִּילִיה בְּשִׁין. ב, אִיהִי בֵּיתָא דְעֵלְמָא,
 דְּעוֹבְדָא דְעֵלְמָא אִיהִי.

וְעַל דָּא אַתְּוֹן דְּקִימִין בְּשִׁירוֹתָא דְסַפְרִין אַרְבַּע
 אֵינוֹן. דְּהָא כְּגוֹנָא דְאִיתְעֵבִידוּ, וְכַהּוּא רָזָא
 דִּילְהוֹן, הָכִי אַתְּוֹן רְשִׁימִין בְּרִישָׁא. וְאֵינוֹן אַתְּוֹן
 רְבִרְבִין, דְּסִלְקִין עַל כָּל שְׂאָר אַתְּוֹן. וְהַהוּא אֶת רָזָא
 וְסַתְרָא דְכָל סַפְרָא.

וְאַלִּין אֵינוֹן: א דְּדַבְרֵי הַיָּמִים. ב דְּבְרָאשִׁית. מ
 דְּמִשְׁלִי. ש דְּשִׁיר הַשִּׁירִים. אֶלִּין אַרְבַּע
 אַתְּוֹן בְּרִישׁ סַפְרִין, אֵינוֹן אַתְּוֹן רְבִרְבִין. וּמֵאן דִּידַע

לשון הקודש

הספרים, ארבע הן. שהרי כמו שנעשו,
 ובאותו הסוד שלהם, כך האותיות
 רשומות בראש. ואותן האותיות
 הגדולות שעולות על כל שאר האותיות.
 ואותה האות הסוד והסתר של כל
 הספר.

ואלו הם: א של דברי הימים, ב של
 בראשית. מ של משלי. ש של שיר
 השירים. אלו ארבע האותיות שבראש
 הספרים, הן אותיות גדולות. ומי שמכיר

האותיות של האלפא ביתא. ב של
 בראשית גדולה, והיא השניה מראשית
 האלפא ביתא. מה הטעם?

משום ששׁוין סוד המרכבה העליונה,
 ועל כן היא בשלשה עמודים, שהרי
 האבות הם מרכבה, וכל שיר השירים
 סוד המרכבה העליונה הוא, ומשום כך
 ראשיתו בשׁוין. ב' היא בית העולם,
 שהיא מעשה העולם.

ועל זה האותיות הקצומות בראשית של

בְּהוֹ, יוֹדֵעַ רָזָא דְכָל סִפְרָא. וְהוּא אֶת אוֹלִיף רָזָא
דְכָל סִפְרָא.

א תִּיקוּנָא דִּילִיה, דִּיוֹקְנָא וְסִתְרָא דְאָדָם בְּתֵרִין
גְּוֹנִין. רִישָׁא דְלְעִילָא, אִיהוּ נְקוּדָה קְדֻמָּאָה
דְשִׁלְטָא עַל כָּלָא, בְּגִלְפּוֹ, דְאֲתַעֲטָר לְאֲתַפְשָׁטָא
תְּחִילְתֵּיהָ. וּא"ו דְאִיהוּ רָזָא וְדִיוֹקְנָא דְאָדָם. הוּא,
וּבֵת זִוְגִיה דְל"ת דְלִתְתָא, דְאֲתַאֲחֵדַת מְסִטְרוֹי. וְדָא
אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְאָדָם.

בְּגִוּוֹנָא אַחְרָא, בְּאֲמַצְעִיתָא דִּיוֹקְנָא דְאָדָם,
וְאֲתַאֲחִידָא בֵּיה מְתֵרִין סִטְרִין, בְּגִוּוֹנָא
דְדְרוּעִין, מְסִטְרָא דָא וּמְסִטְרָא דָא. וְדָא א, דִּיוֹקְנָא
וְרָזָא דִּילִיה, אָדָם אִיהוּ. וְעַל דָּא רְשִׁימָא אֶל"ף,
בְּרִישׁ סִפְרָא דְדְבָרֵי הַיָּמִים, דְהָא לָא אֲתָא הַהוּא
סִפְרָא אֶלָּא לְאֲשִׁלְמָא אָדָם בְּסִטְרוֹי וְדְרִגּוֹי, בְּאִינוּן
תּוֹלְדִין דִּילִיה, לְמַתְוִי כּוּלָּא תַד אָדָם שְׁלִים.

לשון הקודש

שְׁלִמְטָה, שְׁנֵאֲחֻת מַצְדוֹ. וְזוּהִי הַשְּׁלֵמֹת
שֶׁל אָדָם.

בְּגִוּוֹן אַחַר, בְּאֲמַצְעֵי הַדְּיוּקָן שֶׁל אָדָם.
וְנִאֲחֻזָּה בּוֹ מִשְׁנֵי צְדָדִים, כְּמוֹ שֶׁהַזְרוּעוֹת
מַצֵּד זֶה וּמַצֵּד זֶה. וְזוּ א, הַדְּיוּקָן וְהַסּוּד
שֶׁלוֹ, אָדָם הוּא. וְעַל כֵּן רְשִׁימָה אֶלְפִי
בְּרִאשׁ הַסֵּפֶר שֶׁל דְבָרֵי הַיָּמִים, שֶׁהֵרִי לָא
כָּא אוֹתוֹ סֵפֶר אֶלָּא לְהַשְׁלִים אָדָם

אוֹתוֹ, יוֹדֵעַ אֶת הַסּוּד שֶׁל כָּל הַסֵּפֶר,
וְהָאוֹת הַחַיָּא מְלַמְּדַת אֶת הַסּוּד שֶׁל כָּל
הַסֵּפֶר.

א הַתְּקוּן שֶׁלוֹ, הַדְּיוּקָן וְהַסֵּתֶר שֶׁל אָדָם
בְּשְׁנֵי גְּוִנִים. הַרִאשׁ שְׁלִמְעֵלָה הוּא נְקֻדָּה
רִאשׁוֹנָה שְׁשׁוּלְטַת עַל הַכָּל, בְּחֻקִּיקָה
שֶׁהַתַּעֲטָרָה לְהַתְּפַשֵּׁט תְּחִילְתּוֹ. וּא"ו שֶׁהוּא
הַסּוּד וְדִיוּקָן שֶׁל אָדָם, הוּא וּבֵת זִוְגוֹ דְלִת

ב אִיהִי בֵיתָא דְכָל עֲלָמָא, מְסַחֲרָא לְתַלְתַּת סְטָרִין,
 עֵילָא וְתַתָּא וְכָל עוֹבְדֵין כְּלִילָן בְּגוֹוָה, סַחֲרָא
 תַּלְתַּת סְטָרִין דְכָל עֲלָמָא, וְאַשְׁתָּאֵר סְטָרָא דְעַפְסוֹן
 דְלָא אֲתַבְּנִי, דְאִיהוּ מְדוֹרָא בִישָׂא, דְתַמָּן שָׂרַת
 רָעָה דְכָל עֲלָמָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ירמיה א יד) מְעַפְסוֹן
 תַּפְתַּח הָרָעָה.

וְעַל דָּא, ב' אִיהִי בֵיתָא וּבְנֵינָא דְכָל עֲלָמָא, אִיהִי
 בְּרִישׁ אֲוִרֵיתָא, רַבְרָבָא רְשִׁימָא, לְאַחֲזָאָה
 עַל כָּל סַפְרָא.

וּסְפָרָא דָּא כְּעוֹבְדָא דְבְרָאשִׁית, אֲתַעְבִּיד, כְּרֹזָא
 דְשָׂמָא דְאַרְבַּעִין וְתָרִין, כְּלִיל כְּעוֹבְדָא
 דְבְרָאשִׁית. וְעַל דָּא רֹזָא דְסַפְרָא בְּרִישָׂא ב. סִימָא
 דְסַפְרָא מ. כְּרֹזָא דְאַרְבַּעִין וְתָרִין אֲתוּזוֹן אֲסַתְלַק.

 לשון הקודש

וְעַל זֶה ב', הִיא הַבַּיִת וְהַבְּנִין שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָם, הִיא בְּרֵאשִׁית הַתּוֹרָה רִשְׁמֵי גְדוֹל,
 לְהִרְאוֹת עַל כָּל הַסֵּפֶר.

וְהַסֵּפֶר הַזֶּה כְּמוֹ מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית נַעֲשֶׂה,
 בְּסוּד שֶׁל הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם,
 כְּלוּל בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. וְעַל זֶה סוּד
 הַסֵּפֶר בְּרֵאשִׁית ב. סִימָא הַסֵּפֶר מ. בְּסוּד שֶׁל
 אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אוֹתִיּוֹת הַתַּעֲלָה.

בְּסִטְרֵי וְדַרְגָּתוֹ, בְּאוֹתָם תּוֹלְדוֹתָיו,
 לְהִיּוֹת הַכֹּל אָדָם שָׁלֵם אַחֵד.

ב הִיא הַבַּיִת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, מְקִיפָה
 לְשַׁלְשָׁה צְדָדִים, מַעֲלָה וּמַטָּה, וְכָל
 הַמַּעֲשִׂים כְּלוּלִים בְּתוֹכָהּ, סוּבְבַת שְׁלֹשָׁה
 צְדָדִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְנִשְׁאָר צֶדֶד שֶׁל
 עֲפֹן שֶׁלֹּא נִבְנָה, שֶׁהוּא הַמְדוּר הָרָע,
 שֶׁשֵּׁם שׁוֹרֵה הָרָע שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (ירמיה א) מְעַפְסוֹן תַּפְתַּח הָרָעָה.

מ' פְּתִיחָא, רָזָא דְנוֹקְבָא שְׁלִימָתָא, אִשְׁתַּ חִיל
 מִתְעַטְרָא בְּעַטְרוֹתֶיהָ. וְעַל דָּא, כָּל סַפְרָא
 דְּמִשְׁלִי, לָאוּ אִיהִי אֶלְא תּוֹשְׁבַחְתָּא דֵּהֲאִי אִשְׁתַּ
 חִיל, וְלִמִּיתָב דַּעְתָּא דְּבִנֵי נָשָׂא, לְאַסְתִּמְרָא מֵאִשָּׁה
 רָעָה. כְּמָה דַּאֲתִּי אָמַר, (משלי ז ה) לְשִׁמְרֵךְ מֵאִשָּׁה
 רָעָה, וְלֹאֲתִקְרַבָּא לְהֵאִי אִשְׁתַּ חִיל, בְּפוֹלְחָנָא
 עֵילְאָה. וְעַל דָּא מ רַבְרָבָא בְּרִישׁ סַפְרָא, עַל הַחֹזֵא
 רָזָא אֶזְלָא.

ש, דָּא אִיהִי מִתִּיחְדָּא בְּרָזָא דְרְתִיכָא עֵילְאָה.
 דַּאֲבָהֵן אֵינֹון רְתִיכָא עֵילְאָה. וְאַבְרָהָם וַיִּצְחָק
 אֲחִידֹון דָּא בְּדָא, וּכְלִילֹון דָּא בְּדָא. וַיַּעֲקֹב עָאֵל
 בְּאֶמְצַעִיתָא, וְאַסְכִּים לְתֵרִין סַטְרִין. וְעַל דָּא
 מִתִּיחְדָּאן פּוֹלְהוּ, בְּרָזָא דַּעֲלָמָא עֵילְאָה.
 וּבְגִין כֶּךָ, תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא, בְּרָזָא דְרְתִיכָא עֵילְאָה
 אִיהִי, דַּאֲתִיחְדָּא בְּמִלְכָּא דְשַׁלְמָא פּוֹלְא

 לשון הקודש

הסוד.

ש, זו מתיחדת בסוד המרפכה העליונה.
 שהאבות הם מרפכה עליונה. ואברהם
 ויצחק אחונוים זה בזה וכלולים זה בזה.
 ויעקב נכנס באמצע, ומסכים עם שני
 הצדדים. ועל זה מתיחדים כלם, בסוד
 העולם העליון.

משום כך התשפחת הזו היא בסוד

מ' פתוחה, סוד הנקבה השלמה, אשת
 חיל מתעטרת בעטרוניה. ועל זה כל
 ספר משלי אינו אלא תשפחת של אשת
 חיל הזאת, ולהשיב דעת בני האדם
 להשמר מאשה רעה, כמו שנאמר,
 לשמרך מאשה רעה, ולהתקרב לאשת
 חיל הזו בעבודה עליונה. ועל זה מ'
 גדולה בראש הספר, הולכת על אותו

דִּילִיָּה, וּבְגִין כֶּךָ אִיְהִי רַבְרָבָא. וּבְגִין כֶּךָ אֶתִּיחַדֵּת
 בְּרִישׁ סִפְרָא, לְאַחֲזָאָהּ, דְּכָל סִפְרָא עַל רָזָא דָּא
 אֲזִלָּא וְאֶתְתַּקֵּן. וְעַל דָּא, אַתְּ דָּא אֶתְחַזִּיאֵת שְׂבַחָא
 דְּכָל סִפְרָא. בְּהֵיא שְׁעָתָא קַמָּנָא וּנְשִׁיקָנָא לִיָּה,
 וְתַבְעָנָא מַנִּיָּה דִּימְחֹל לִי, וּמְחֹל לִי.

פְּתַח וְאָמַר, (קהלת ה ה) **אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחֹטִיא**
אֶת בְּשָׂרְךָ וְאֵל תֹּאמַר לְפָנַי הַמְּלֹאךְ כִּי
שָׁנְנָה הִיא לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחַבַּל
אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. כִּמָּה אִית לִיָּה לְבַר נָשׁ
לְאַסְתְּמָרָא בְּהַאי עָלְמָא. הַאי קָרָא אֶתִּיבּוֹן
לְחַבְרִיָּא, דְּהָכִי אֶצְטְרִיךְ לְמִיכְתַּב, אֵל תִּתֵּן אֶת
פִּיךָ לְחֹטִיא אֶת נַפְשְׁךָ, כִּמָּה דָּאֵת אָמַר, (ויקרא ד
 ב) **נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא, וְלֹא אֲשַׁכַּחַן קָרָא דְכִתִּיב וּבָשָׂר**
כִּי יִחַטָּא, וַיֵּאזֹת הוּא.

לשון הקודש

לְחֹטִיא אֶת בְּשָׂרְךָ וְאֵל תֹּאמַר לְפָנַי
 הַמְּלֹאךְ כִּי שָׁנְנָה הִיא לָמָּה יִקְצֹף
 הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחַבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.
 כִּמָּה יֵשׁ לְאָדָם לְהַשְׁמֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה.
 הַפְּסוּק הַזֶּה הִשִּׁיבּוּ לְחַבְרִים שֶׁכָּךְ צְרִיךְ
 לְכַתֵּב: אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחֹטִיא אֶת
 נַפְשְׁךָ, כִּמוֹ שֶׁאָמַר (ויקרא ד) נֶפֶשׁ כִּי
 תִחַטָּא, וְלֹא מֵצֵאנּוּ פְסוּק שֶׁכָּתוּב בְּשָׂר
 כִּי יִחַטָּא, וַיֵּפֶה הוּא.

הַמְּרַבֵּב הַעֲלִינָהּ, שְׂמֵתִיחַדֵּת בְּמִלְךְ
 שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ, וּמִשׁוֹם כֶּךָ הִיא
 גְּדוּלָּה. וּמִשׁוֹם כֶּךָ מִתִּיחַדֵּת בְּרִישׁ
 הַסִּפְרָא, לְהִרְאוֹת שֶׁכָּל הַסִּפְרָא הוֹלֵךְ עַל
 הַסּוּד הַזֶּה וּמִתְתַּקֵּן. וְעַל זֶה הָאוֹת הַזֶּה
 נִרְאִית הַשְּׂבַח שֶׁל כָּל הַסִּפְרָא. בְּאוֹתָהּ
 שְׁעָה קָמְתִי וּנְשִׁקְתִי אוֹתוֹ, וּבִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ
 שְׂיִמְחֹל לִי, וּמְחֹל לִי.

פְּתַח וְאָמַר, (קהלת ה ה) **אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ**

אֵלֶּא הָכִי מִסְקָנָא, דְּאָסוּר לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְמִשְׁתָּעִי
 מְלִי דְזִנּוּתָא אָפִילוּ בְּאִיתְתִּיהָ, בְּגִין
 דִּיתְקַשִּׁי, וַיִּיתִי לְהִרְהוּרִין בִּישִׁין אַחֲרֵנִין, וַיְהִי דֶשׁ
 בְּאִידְרִיהָ, וַיִּזְרַע חֲטִין אַחֲרֵנִין.

הֶדְא הוּא דְכְתִיב, אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת
 בְּשָׂרְךָ. דָּא בְּשַׁר קֶדְשׁ דְּכְתִיב וְהִיְתָה בְּרִיתִי
 בְּבִשְׂרָכֶם. וְאֵל תֵּאמֹר לְפָנֵי הַמְּלָאךָ, תְּהוֹלֵךְ לִימִינוּ
 שֶׁל אָדָם, אֵל תֵּאמֹר דְּבָרִים שְׂאִינָן בְּהוֹנָן, אֵלֶּא
 כָּל דְּבָרִיךָ בְּנַחַת וּבְמִשְׁקָל. מַאי טַעְמָא. מִפְּנֵי כִי
 שְׂגָגָה הִיא. וְחַיִּיב עַל זֶה קָרְבַּן שְׂגָגָה.

וְעוֹד. שְׁעַל זֶה, לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ.
 מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יוֹלִיד אוֹתוֹ עוֹף הַשָּׁמַיִם,
 וּמַעֲמִיד אוֹתוֹ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

(דף עה ע"א).

לשון הקודש

אָדָם, אֵל תֵּאמֹר דְּבָרִים שְׂאִינָן בְּהוֹנָן,
 אֵלֶּא כָּל דְּבָרִיךָ בְּנַחַת וּבְמִשְׁקָל. מַה
 הַטַּעַם? מִפְּנֵי כִי שְׂגָגָה הִיא, וְחַיִּיב עַל זֶה
 קָרְבַּן שְׂגָגָה.

וְעוֹד, שְׁעַל זֶה, לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל
 קוֹלְךָ. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יוֹלִיד אוֹתוֹ עוֹף
 הַשָּׁמַיִם, וּמַעֲמִיד אוֹתוֹ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא.

אֵלֶּא כִּי הַסְקָנָא, שְׂאָסוּר לְאָדָם לְדַבֵּר
 דְּבָרֵי זְנוּת אָפִילוּ עִם אִשְׁתּוֹ, כְּדִי
 שִׁיתְקַשֶּׁה, וַיִּבֵּא לְהִרְהוּרִים רַעִים אַחֲרֵיכֶם,
 וַיְהִי דֶשׁ בְּחִדְרוֹ, וַיִּזְרַע חֲטִיִּים אַחֲרֵיכֶם.

זֶהוּ שְׂכַתוֹב, אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא
 אֶת בְּשָׂרְךָ. זֶהוּ בְּשַׁר קֶדְשׁ, שְׂכַתוֹב
 (בראשית יז) וְהִיְתָה בְּרִיתִי בְּבִשְׂרָכֶם. וְאֵל
 תֵּאמֹר לְפָנֵי הַמְּלָאךָ, תְּהוֹלֵךְ לִימִינוּ שֶׁל

וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יָדָיךָ, עַל חֲטֵא הַבָּשָׂר. מֵאֵי
טַעֲמָא. מִפְּנֵי שָׁכַל אָדָם שְׂיִישׁ לוֹ בְּרִית
קֹדֶשׁ, אֵין יְכוּלִים אוֹתָם הַשּׁוֹלְטִים בְּגִיחָנָם לְהַכְנִיסוּ
שָׁם. וּבִלְבָד שְׂיִשְׁמֹר אוֹתוֹ. וְאִם לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ,
מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ, וּמִשְׁחִיתִים וּמִתְּבַלִּים אוֹתוֹ. שְׂזַהוּ
מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל אָדָם. וְאַחַר כֵּךְ מִכְּנִיסִים אוֹתוֹ
בְּגִיחָנָם, וְאֵין לָהֶם עַל מַה שְׂיִסְמֹכּוּ. הַשְּׂתֵא בְּרִי,
תְּהִי זֶהִיר בְּכַבּוֹד חֲבִירְךָ יוֹתֵר מִגּוֹפְךָ.

פְּתַח רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר, (תהלים פד ד) גַּם צִפּוֹר
מִצְאָה בַּיַּת וּדְרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה
אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת מִלְּבִי וְאֵלֶּהִי.
גַּם צִפּוֹר, תִּמְן תַּנִּינֵן, עֶבֶד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּאַרְעָא, אֲתֵרִין וְדוּכְתִין קְדִישִׁין, עֵילְאִין וַתִּיר
מִשְׂאָר דוּכְתִי יִשׁוּבָא.

 לשון הקודש

בכבוד חברך יותר מגופך.

פְּתַח רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר, (תהלים פד ד) גַּם
צִפּוֹר מִצְאָה בַּיַּת וּדְרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר
שָׂתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת
מִלְּבִי וְאֵלֶּהִי. גַּם צִפּוֹר – שָׁם שְׁנִינֵן, עֲשֵׂה
תְּקוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְצֵי אֲתֵרִים
וּמְקוֹמוֹת קְדוּשִׁים יוֹתֵר עֲלִינִים מִשְׂאָר
מְקוֹמוֹת הַיִּשׁוּב.

וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יָדָיךָ – עַל חֲטֵא
הַבָּשָׂר. מַה הַטַּעַם? מִפְּנֵי שָׁכַל אָדָם שְׂיִישׁ
לוֹ בְּרִית קֹדֶשׁ, אֵין יְכוּלִים אוֹתָם
הַשּׁוֹלְטִים בְּגִיחָנָם לְהַכְנִיסוּ שָׁם, וּבִלְבָד
שְׂיִשְׁמֹר אוֹתוֹ. וְאִם לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ,
מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ, וּמִשְׁחִיתִים וּמִתְּבַלִּים
אוֹתוֹ, שְׂזַהוּ מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל אָדָם. וְאַחַר
כֵּךְ מִכְּנִיסִים אוֹתוֹ בְּגִיחָנָם, וְאֵין לָהֶם עַל
מַה שְׂיִסְמֹכּוּ. עַכְשָׁן, בְּנִי, תִּהְיֶה זֶהִיר

וְכֹלֵא בְּגוּוֹנָא דִּיצִירָה דְּבַר נָשׁ. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּרִיר תְּהוּא זְרָעָא, וּמְנַפְצִיָּה, כְּהֵא
 דְּמְבָרִיר וּמְנַפֵּץ חֲטוּן, תְּבַנָּא לְחוּד, וְקֵשׁ לְחוּד, עַד
 דְּבָרִיר חֲטוּן עַל דּוּכְתִּיָּהּ.

כֶּךְ נִטְל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּלָנָא מִתְחַזֵּת כּוּרְסִי
 יְקָרִיָּה, וְתֵהוּא תְּלָנָא מִתְחַמְמָא בְּכַמְחָ גּוּוֹנִין,
 וְאֵטִיל לָהּ בְּגוּ מִיָּא דְּאִיתְתָּא. מִהֲכָא, דְּאִתְתָּא לָא
 מִתְעַפְרָא עַד דְּתוֹשִׁיד מִיָּא, וּבְאֵינוּן מִיּוֹן אֵטִיל
 דְּכוּרָא תְּלָנָא, דָּא הוּא זְרָעָא דְּאִיָּהּ מְחוּבְרָ פְּתָדָא,
 יִתִּיר מִתְהוּא דְּאִתְתָּא, בְּגוּוֹנָא דְּתְּלָנָא לְקָבִיל מִיָּא.
 לְבַתָּר דְּאֵטִיל לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוּ מִיָּא,
 בְּרִיר לִיָּה וְנַפִּיץ לִיָּה, וְעַבְד בְּקַדְמִיתָא
 טִיבוּרָא, דְּאִיָּהּ נְקוּדָה חָדָא מְגוּ בְּרִירוֹ דְּתְּלָנָא,
 וְתֵהוּא טִיבוּרָא, אִיָּהּ נְקוּדָא דְּצִיּוֹן.

לשון הקודש

שֶׁתְּשַׁפֵּךְ מַיִם, וּבְאוֹתָם הַמַּיִם מִטִּיל הַזֶּכֶר
 שְׁלֵג, זֶהוּ הַזֶּרַע שֶׁהוּא מְחַבֵּר יַחַד, יוֹתֵר
 מֵאוֹתוֹ שֶׁל הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׁלֵג בְּנֶגֶד
 הַמַּיִם.

לְאַחַר שֶׁהִטִּיל אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְתוֹךְ הַמַּיִם, בְּרַר אוֹתוֹ וְנַפֵּץ אוֹתוֹ, וְעָשָׂה
 בְּהִתְחַלָּה טִיבוּר, שֶׁהִיא נְקֻדָּה אַחַת מִתּוֹךְ
 הַבְּחִירָה שֶׁל הַשְּׁלֵג, וְאוֹתוֹ טִיבוּר הוּא
 נְקֻדָּה שֶׁל צִיּוֹן.

וְחִפְל כְּמוֹ יַצִּירַת הָאָדָם. שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בָּחַר אוֹתוֹ הַזֶּרַע וּמְנַפֵּץ אוֹתוֹ, כְּמוֹ
 זֶה שֶׁמְבָרִיר וּמְנַפֵּץ חֲטוּיִם, תְּבַן לְחוּד וְקֵשׁ
 לְחוּד, עַד שֶׁמְבָרִיר אֶת הַחֲטוּיִם עַל
 מְקוֹמָם.

כֶּךְ נִטְל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵג מִתְחַת
 כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, וְאוֹתוֹ הַשְּׁלֵג מִתְחַמֵּם בְּכַמְחָ
 גּוּוֹנִים, וְהִטִּיל אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הַמַּיִם שֶׁל
 הָאִשָּׁה. מִכַּאן שֶׁאִשָּׁה לֹא מִתְעַבֵּרַת עַד

וּמִתָּמֶן אֶת־פִּשְׁטוֹ אַרְבַּע חוּטִין, לְאַרְבַּע סְטָרִין
 דְּעֶלְמָא, מְזַרְחָ וּמַעְרְבָ צְפוֹן וְדָרוֹם.
 מִתְּהוּא חוּטָא דְּאֶתְמַשְׁךְ מִסְטָרָא דְּמְזַרְחָ, אֶתְעַבִּיד
 מִנִּיהּ גּוּפָא. שְׂאֲרֵי בְּמְזַרְחָ, וְסִיִּים בְּמַעְרְבָ. גּוּפָא
 אִיהוּ אֲרַעָא דִּישְׂרָאֵל. אֶתְרִשִׁים בְּאֶתְוּוֹי אֲדַנִּי.
 אֲדוֹן וְרַבּוֹן כָּל עֶלְמָא.

מִתְּהוּא חוּטָא דְּאֶתְמַשְׁךְ מִסְטָרָא דְּדָרוֹם, דְּאִיהוּ
 בְּרִירוֹ דְּכָל תְּלָנָא וְתוֹקֶפִיָּה, אֶתְעַבִּיד
 מִנִּיהּ דְּרוּעָא יְמִינָא, וְאִיהוּ בְּרִירוֹ דְּעֵינוֹנָא. וְדָא גֵן
 עֲדָן, דְּעָאל בֵּיהּ אָדָם הָרָאשׁוֹן, וְאִיהוּ לְעֵינוֹנָא
 דְּנִשְׁמָתִין, וְדָא טָמִיר וְגִנּוּז, יְמִינָא דְּכָל עֶלְמָא.
 מִתְּהוּא חוּטָא דְּאֶתְמַשְׁךְ מִסְטָרָא דְּצְפוֹן,
 אֶתְעַבִּיד מִנִּיהּ וְאֶתְפְּרִי דְּרוּעָא שְׂמָאֵלָא.
 וְדָא גִיְתָנָם. מִתְּהוּא פְּסוּלַת דְּתְלָנָא. וְאִיהוּ לְעוֹנֵשָׁא
 דְּנִשְׁמָתִין דְּחֵיבֵיָא.

 לשון הקודש

שהוא הברור של כל השלג ותקפו, ממנו
 נעשתה זרוע ימין, והוא בחירת הענג.
 וזה גן עדן שנכנס בו אדם הראשון, והוא
 לענג הנשמות, וזה טמיר וגנוז, הימין של
 כל העולם.

מאותו החוט שנמשך מצד הצפון,
 ממנו נעשית ונבראת זרוע שמאל. וזה
 הגיהנם. מאותה פסלת של השלג. והוא

ומשם התפשטו ארבעה חוטים
 לארבעה צדדים של העולם – מזרח
 ומערב צפון ודרום. מאותו החוט
 שנמשך מצד המזרח, ממנו נעשה גוף.
 מתחיל במזרח, ומסיים במערב. הגוף
 הוא ארץ ישראל. נרשם באותיות
 אדני. אדון ורבון כל העולם.

מאותו החוט שנמשך מצד הדרום,

רִישָׁא אִיהוּ בְּשִׁמְיָא אֲתִתְקַן. וְהוּה עֲלֵמָא בְּלֵא
רִישָׁא, עַד דְּאֲתַבְּנִי בִּי מִקְדָּשָׁא. כִּד
אִיתְקַם מִשְׁכְּנָא, אִיתְקַם רִישָׁא.

פּוֹמָא דְכָל עֲלֵמָא דְאֲתִתְקַן בְּרִישָׁא, סִינִי. וְהוּא
רְשִׁים הָאִי פּוֹמָא גּוּ מִיָּא, מְבַרְרֵוּ
דִּתְלָגָא. יִרְכִּין וְכָל שְׂאֵר אִיבְרִים, בְּכָל שְׂאֵר אַרְעָא.
וּכְשֵׁם שְׁהֵאשָׁה יֵשׁ לָהּ צִירִים וְחֻבְלִים בְּשַׁעַת
הַלִּידָה. בֵּן כְּשִׁבְקֵשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהוֹצִיא הָאָרֶץ לְאוּר הָעוֹלָם, הָיוּ הַמַּיִם עוֹלִים
וְיוֹרְדִים, (תהלים קד ח) יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת. מָה עָשָׂה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הוֹצִיא מִן הַקְרָקַע רַעְמִים
וְזוּעוֹת, וְנָסוּ הַמַּיִם. הָדָא הוּא דְכִתְיֵב, (שם קד ז) מִן
גְּעַרְתָּךְ יִנוּסוּן מִן קוֹל רַעְמָךְ יַחְפּוּזוּן. וַיֵּצֵא הָאָרֶץ.
וַיִּשְׂאֲרָה נְמוּכָה מְלוּכְלָכֶת, בְּוֹלַד הַזֶּה, שְׂיוּצָא, נְמוּךְ
כַּמֵּת, וּמְלוּכְלָךְ מִהַלִּידָה.

לשון הקודש

וּכְשֵׁם שְׁהֵאשָׁה יֵשׁ צִירִים וְחֻבְלִים
בְּשַׁעַת הַלִּידָה, בֵּן כְּשִׁבְקֵשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהוֹצִיא הָאָרֶץ לְאוּר הָעוֹלָם, הָיוּ
הַמַּיִם עוֹלִים וְיוֹרְדִים, יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ
בְּקַעוֹת. מָה עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא?
הוֹצִיא מִן הַקְרָקַע רַעְמִים וְזוּעוֹת, וְנָסוּ
הַמַּיִם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים קד) מִן גְּעַרְתָּךְ
יִנוּסוּן מִן קוֹל רַעְמָךְ יַחְפּוּזוּן. וַיֵּצֵא

לְעֵנֶשׁ שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים.
הָרֵאשׁ נִתְתַקַּן בְּשִׁמְיֹם. וְהָיָה הָעוֹלָם בְּלִי
רֵאשׁ, עַד שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. כְּשֶׁהוֹקֵם
הַמִּשְׁכָּן, הוֹקֵם בְּרֵאשׁ.
הַפָּה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שֶׁהִתְתַקַּן בְּרֵאשׁ,
סִינִי. וְהוּא רֵשֶׁם אֶת הַפָּה הַזֶּה תוֹךְ
הַמַּיִם, מִהַבְרֹר שֶׁל הַשְּׁלֵג. הִירְכִים וְכָל
שְׂאֵר הָאִיבְרִים, בְּכָל שְׂאֵר הָאָרֶץ.

וּכְשֵׁם שְׁמַפְעָפְעִין אֶת הַיֹּלֵד עַד שְׂיִתְעוֹרֵר,
 וְנוֹתְנִים אֵשׁ וְנֵר לְגַבּוֹ, לְחַמְמוֹ, וּמְרָאָה
 לְהָאִיר. כִּךְ עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֶרֶץ,
 בְּשִׁינְאָה מִתּוֹךְ הַמַּיִם. וְכוּלָּא בְּחַד קָרָא, הֲדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (שם עז יט) קוֹל רַעְמָךְ בַּגְּלִגֶּל הָאִירוּ בְּרָקִים
 תִּבְל מִיַּד רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאֶרֶץ.

עַד כָּאן נִסְתַּם הַפֶּה, עַד שִׁבְאוּ יִשְׂרָאֵל, וְהִפָּה
 נִפְתַּח בְּרֵאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם, וְזֶה סִינֵי שְׁנַתְנָה בּו
 הַתּוֹרָה, וְשֵׁם נִתְתַּקֵּן הַדְּבֹר.

וּכְשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ, נִסְתַּם הַפֶּתוּחַ. וְנִפְתַּח
 הַסֵּתוּם. נִסְתַּם הַפֶּה, שְׁלֵא הָיָה בּו
 הַדְּבֹר, (מִשְׁנַסְתַּלַּק מִשָּׁה). הֵפֵךְ מִן הָאָדָם. נִפְתַּח הַטַּבּוֹר,
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּמִשָּׁם אוֹכַל מֵה שְׁאֵמוֹ אוֹכֵלֶת,
 וְשׁוֹתָה מִמֶּה שְׁאֵמוֹ שׁוֹתָה. וְכֹל הָעוֹלָם נוֹזֵן
 מִתְמַצִּית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

 לשון הקודש

רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאֶרֶץ.

עַד כָּאן נִסְתַּם הַפֶּה, עַד שִׁבְאוּ יִשְׂרָאֵל,
 וְהִפָּה נִפְתַּח בְּרֵאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם, וְזֶה סִינֵי
 שְׁנַתְנָה בּו הַתּוֹרָה, וְשֵׁם נִתְתַּקֵּן הַדְּבֹר.
 וּכְשֶׁנִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִסְתַּם
 הַפֶּתוּחַ, וְנִפְתַּח הַסֵּתוּם. נִסְתַּם הַפֶּה –
 שְׁלֵא הָיָה בּו הַדְּבֹר (מִשְׁנַסְתַּלַּק מִשָּׁה). הֵפֵךְ מִן
 הָאָדָם. נִפְתַּח הַטַּבּוֹר – בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

הָאֶרֶץ, וְנִשְׁאָרָה נְמוּכָה וּמְלַכְלַכֶּת, כּוֹלֵד
 הַזֶּה שִׁינְאָה נְמוּךְ כִּמְת וּמְלַכְלַךְ מִהִלְדָּה.
 וּכְשֵׁם שְׁמַפְעָפְעִין אֶת הַיֹּלֵד עַד
 שְׂיִתְעוֹרֵר, וְנוֹתְנִים אֵשׁ וְנֵר לְגַבּוֹ לְחַמְמוֹ,
 וּמְרָאָה לְהָאִיר – כִּךְ עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאֶרֶץ, בְּשִׁינְאָה מִתּוֹךְ הַמַּיִם. וְהַכֹּל
 בְּפִסּוּק אֶחָד. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (שם עז) קוֹל
 רַעְמָךְ בַּגְּלִיגֶּל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, מִיַּד –

וּבְגִין כֶּךָ, דּוֹכְתִין וְאַתְרִין אִינוּן בְּעֶלְמָא, בְּשִׁבְחָא
 אֵלִין עַל אֵלִין. מִן עֶדְן דְּאִיהוּ דְּרוּעָא יְמִינָא
 דְּכָל עֶלְמָא, אֵית בֵּיה דּוֹכְתִין וְאַתְרִין, לְשִׁבְחָא
 אֵלִין עַל אֵלִין, וְתַמָּן הוּא עֵץ הַחַיִּים וְעֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע.

וּבְחֵד הִיכְלָא מִינֵיהּ, אֵית אֶתְר טָמִיר וְגִנְזִי
 מְבוּלָא, וְלִית מָאן דְּיַדְע בְּהוּא אֶתְר, בְּר
 חַד צְפוּר, דְּאֵתִי בְּכָל יוֹמָא תְּלַת זְמַנִּין, וּמְצַפְצַפָּא
 בְּגוֹ אֵילָנֵי דְּגִנְתָּא, (וְאָמַר גַּם צְפוּר וְגו').

וּבְהַהוּא צְפוּר יִדְעִין נְשִׁמְתִין סִימְנֵיהּ, בְּזִמְנָא
 דְּאִזְדָּן וּמְשַׁבְּחָן, וּבְזִמְנָא דְּמִשְׁתַּדְּלָן
 בְּחִכְמָתָא לְמַנְדַּע, וְהַהוּא צְפוּר עָאֵל בְּהַהוּא
 הִיכְלָא, וְאִיטְמַר וְאִנְיִז וְלֹא יִדְעֵ. וְדָרוּר, דָּא הִיא
 נְשִׁמְתָא קְדִישָׁא, דְּסֻלְקָא לְעֵילָא וְהִיא בֵּת חוּרִין.

לשון הקודש

פָּרַט לְצְפוּר אַחַת, שְׂבָאָה בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים וּמְצַפְצַפַּת בְּתוֹךְ עֵצֵי הַגֵּן (ואומרת גם

צפור וגו').

וּבְאֹתָהּ הַצְפוּר יוֹדְעוֹת הַנְּשִׁמוֹת אֵת
 סִימְנֵיהּ, בְּזִמְן שְׂמוּדוֹת וּמְשַׁבְּחוֹת, וּבְזִמְן
 שְׂמִשְׁתַּדְּלוֹת לְדַעַת בְּחִכְמָה. וְאֹתָהּ
 הַצְפוּר נִכְנָסַת לְאוֹתוֹ הִיכָל, וְנִטְמְנַת
 וְנִגְנְזַת וְלֹא נוֹדַעַת. וְדָרוּר – זוּ הַנְּשִׁמָּה
 הַקְדוּשָׁה, שְׂעוּלָה לְמַעְלָה, וְהִיא בֵּת
 חוּרִין.

וּמִשָּׁם אוֹכֵל מַה שְּׂאֵמוֹ אוֹכְלַת, וְשׁוֹתָהּ
 מִמָּה שְּׂאֵמוֹ שׁוֹתָהּ. וְכָל הָעוֹלָם גִּזוּן
 מִתְמַצִּית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וּבְנִשְׁוֹם כֶּךָ, מְקוּמוֹת וְאַתְרִים הֵם
 בְּעוֹלָם, בְּשִׁבְחָא שֶׁל אֱלֹהִים עַל אֱלֹהִים, מִן הָעֶדְדָן,
 שֶׁהוּא זְרוּעַ הַיְמִין שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, יֵשׁ בּוֹ
 מְקוּמוֹת וְאַתְרִים לְשִׁבְחָא אֱלֹהִים עַל אֱלֹהִים,
 וְשָׁם הוּא עֵץ הַחַיִּים, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע.
 וּבְהִיכָל אַחַד מֵהֶם יֵשׁ מְקוּם טָמִיר וְגִנְזִי
 מִן הַכָּל, וְאִין מִי שְׂמִבִּיר אֵת אוֹתוֹ מְקוּם

דָּבָר אַחַר וַדְרֹר קֵן לָהּ, דָּא יוֹבְלָא, דְּכִתְיב (ויקרא
 כה י) וּקְרַאתֶם דְרֹר. קֵן לָהּ בְּחִכְמָתָא
 עֵילָאָה. צְפוּר וַדְרֹר, דָּא לְעֵילָא, וְדָא לְתַתָּא. אֲשֶׁר
 שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ, מֵאֵן. הֵאֵי דְרֹר, שְׁנַת הַחֲמִישִׁים,
 דְּאַפִּיקַת מִינָהּ שְׁנַת אֶפְרוּחִין, וְהֵאֵי צְפוּר.

אֵינוֹן אֶפְרוּחִין, תִּיאוּבְתָא דִּילְהוֹן, לְגוּ תִּירִי
 מִדְּבַחַן, מְזִבַח הַפְּנִימִי, וּמְזִבַח הַחִיצוֹן.
 נָטְלוּ מִמְזִבַח הַפְּנִימִי, וַיְהִיבוּ לְמְזִבַח הַחִיצוֹן. מְלָכִי
 וְאֵלֹהִי, מְלָכִי: דָּא מְזִבַח הַחִיצוֹן. וְאֵלֹהִי: דָּא
 מְזִבַח הַפְּנִימִי.

מְזִבַח הַחִיצוֹן, תִּיאוּבְתִיָּה תְדִיר לְגַבֵּי מְזִבַח
 הַפְּנִימִי, וְלַעוֹלָם לָא שְׂכִיךְ מְלֻזְמָרָא
 בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבַחִין, קְדָא הוּא דְכִתְיב, שִׁיר הַשִּׁירִים
 אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה.

לשון הקודש

החיצון. נטלו מן המזבח הפנימי ונתנו
 למזבח החיצון. מלכי ואלהי, מלכי - זה
 המזבח החיצון, ואלהי - זה המזבח
 הפנימי.

המזבח החיצון תמיד תשוקתו למזבח
 הפנימי, ולעולם אינו שוכך מלומר
 בשירות ותשבחות. זהו שכתוב שיר
 השירים אשר לשלמה.

דָּבָר אַחַר, (שם פד) וַדְרֹר קֵן לָהּ - זה
 היובל, שכתוב וקראתם דרור. קֵן לָהּ -
 בחכמה העליונה. צְפוּר וַדְרֹר, זה
 למעלה וזה למטה. אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ,
 מי? הדרור הוא שנת החמשים, שמוציאה
 ממנה ששה אפרוחים והצפור הזו.

אוֹתָם הָאֶפְרוּחִים, תשוקתם לתוך שני
 המזבחות, המזבח הפנימי והמזבח

כָּל זְמַן שֶׁהֵגֵר דּוֹלֵק עַל הַפְּתִילָה, וְהַפְּתִילָה
בְּתִיקוּנָהּ, הָאֹר מֵאִיר וְצַח, וְהַכֹּל נִהְיֶינּוּ
מִמֶּנּוּ. וְכָל זְמַן שֶׁהַפְּתִילָה נֶעְדְּרַת, וְהַשָּׁמֶן חָסַר
מִן הַפְּתִילָה, הָאֹר נִסְתַּלֵּק, וְאִין מִי שִׁיּוּדַע בְּאוֹתוֹ
אֹר פְּלוּם.

כָּךְ, כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל חָיו מְתוּקָנִים וּמְסוּרָגְלִים
בְּפְתִילָה זוֹ, אֹר שֶׁל מַעְלָה הִיְתָה דּוֹלֶקֶת
עֲלֵיהֶם, וְאוֹמְרַת שִׁירָה, וְאִינוּ מִשְׁתַּבְּךְ לְעוֹלָם.
כְּדוֹגְמַת הָאֹר עַל הַפְּתִילָה, שְׁאִינוּ מִשְׁתַּבְּךְ לְעוֹלָם,
לְנֶגֶד מַעְלָה. וְאוֹתוֹ הַשִּׁיר הוּא הַמַּעוֹלָה שֶׁבְּשִׁירִים,
קֹדֶשׁ קִדְשִׁים. נֶעְדְּרַת הַפְּתִילָה, כְּבִיכּוֹל נֶעְדְּרַת הָאֹר,
וְנִסְתַּלֵּק, וְאִין מִי שִׁיּוּדַע בּוֹ.

וְשִׁלְמָה צִוּוּת וְאוֹמֵר, (קהלת יב א-י) וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֶךָ
בְּיָמֶיךָ בְּחֹרְתֶיךָ. הִיְתָה מִתְתַּקֵּן וּמְסוּרָגְלִ

לשון הקודש

כָּל זְמַן שֶׁהֵגֵר דּוֹלֵק עַל הַפְּתִילָה, וְהַפְּתִילָה
בְּתִיקוּנָהּ, הָאֹר מֵאִיר וְצַח, וְהַכֹּל נִהְיֶינּוּ
מִמֶּנּוּ. וְכָל זְמַן שֶׁהַפְּתִילָה נֶעְדְּרַת, וְהַשָּׁמֶן חָסַר
מִן הַפְּתִילָה, הָאֹר נִסְתַּלֵּק, וְאִין מִי שִׁיּוּדַע בְּאוֹתוֹ
אֹר פְּלוּם.

כָּךְ, כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל חָיו מְתוּקָנִים
וּמְסוּרָגְלִים בְּפְתִילָה זוֹ, אֹר שֶׁל מַעְלָה
הִיְתָה דּוֹלֶקֶת עֲלֵיהֶם, וְאוֹמְרַת שִׁירָה,
וְאִינוּ מִשְׁתַּבְּךְ לְעוֹלָם, כְּדוֹגְמַת הָאֹר עַל
הַפְּתִילָה, שְׁאִינוּ מִשְׁתַּבְּךְ לְעוֹלָם לְנֶגֶד
מַעְלָה. וְאוֹתוֹ הַשִּׁיר הוּא הַמַּעוֹלָה שֶׁבְּשִׁירִים,
קֹדֶשׁ קִדְשִׁים. נֶעְדְּרַת הַפְּתִילָה, כְּבִיכּוֹל
נֶעְדְּרַת הָאֹר, וְנִסְתַּלֵּק, וְאִין מִי שִׁיּוּדַע
בּוֹ.

וְשִׁלְמָה צִוּוּת וְאוֹמֵר, (קהלת יב) וְזָכַר אֶת
בוֹרְאֶיךָ בְּיָמֶיךָ בְּחֹרְתֶיךָ. הִיְתָה מִתְתַּקֵּן
וּמְסוּרָגְלִ עֲצֻמָּה בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים

עֲצֹמְךָ בְּמִצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּיָמֵי בְּחֻרוֹתֶיךָ,
בְּזֶמַן שֶׁהַמָּאֹר הֵהוּא לֹהֵב בַּפְּתִילָה.

דָּבַר אַחַר עַל הָאֹר הֵהוּא בְּזֶמַן שֶׁהַפְּתִילָה
מִתּוֹקֶנֶת אָמַר לְנֶגֶד אוֹתוֹ הָאֹר, וַיִּזְכֹּר אֶת
בּוֹרְאֵיךָ. הַתְּעוֹרֵר (דף עה ע"ב) לְנֶגֶד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּשִׁיר וַתְּעוֹרֵר הָאֵהָבָה.

עַד אֲשֶׁר לֹא יָבוֹאוּ יָמֵי הָרָעָה, בְּזֶמַן שֶׁהַלְבָּנָה
מִתְמַעֲטָת, וְתִשְׁלֹט הָרָעָה, וְהַיָּמִים שָׁלָה הֵם
יָמִים שְׂאִין בָּהֶם חֶפְזִין. עַד אֲשֶׁר לֹא תִחְשַׁךְ
הַשֶּׁמֶשׁ, זֶה נָהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, דְּכָתִיב (בראשית ב
י) וַנָּהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן. דְּכָתִיב בּוֹ, (איוב יד יא) וַנָּהָר יִתְרַב
וַיִּבֶשׁ. וְהָאֹר, זֶה הָאֹר שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וַנִּתְעַפֵּף בּוֹ, וְהוּא יְמִינוֹ. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (איכה ב
א) הַשִּׁיב אַחֲזֹר יְמִינוֹ.

לשון הקודש

שֶׁהַלְבָּנָה מִתְמַעֲטָת וְתִשְׁלֹט הָרָעָה,
וְהַיָּמִים שָׁלָה הֵם יָמִים שְׂאִין בָּהֶם חֶפְזִין.
עַד אֲשֶׁר לֹא תִחְשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ – זֶה נָהָר
הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, שֶׁכָּתוּב (בראשית ב) וַנָּהָר יוֹצֵא
מֵעֵדֶן, שֶׁכָּתוּב בּוֹ (איוב יד) וַנָּהָר יִתְרַב
וַיִּבֶשׁ. וְהָאֹר – זֶה הָאֹר שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וַנִּתְעַפֵּף בּוֹ, וְהוּא יְמִינוֹ. זֶהוּ
שֶׁכָּתוּב (איכה ב) הַשִּׁיב אַחֲזֹר יְמִינוֹ.

בְּיָמֵי בְּחֻרוֹתֶיךָ, בְּזֶמַן שֶׁהַמָּאֹר הֵהוּא
לֹהֵב בַּפְּתִילָה.
דָּבַר אַחַר, עַל הָאֹר הֵהוּא בְּזֶמַן
שֶׁהַפְּתִילָה מִתְקַנֶּת, אָמַר לְנֶגֶד אוֹתוֹ
הָאֹר וַיִּזְכֹּר אֶת בּוֹרְאֵיךָ. הַתְּעוֹרֵר לְנֶגֶד
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁיר וַתְּעוֹרֵר
הָאֵהָבָה.
עַד אֲשֶׁר לֹא יָבוֹאוּ יָמֵי הָרָעָה (שם) – בְּזֶמַן

וְהִירָתָה, הוּא הַיָּם הַמִּתְמַלֵּא מֵאוֹתוֹ נָהָר. הִדָּא
 הוּא דְכֶתִיב, (איוב יד יא) אָזְלוּ מִיָּם מִנִּי יָם
 וְנָהָר יִחַרַב וַיִּבֶשׁ. וְהַפּוֹכְכִים, אֱלוֹ שָׁנִים עֶשֶׂר
 מִזֹּלוֹת הַיְדוּעִים לָהּ. וְשָׁבוּ הָעֵבִים, אֱלוֹ שָׁרֵי אוֹמוֹת
 הָעוֹלָם. אַחַר הַנָּשִׁים, אַחַר בְּכִיַּתָּן שֶׁל מְלֹאכֵי
 הַשָּׁרֵת. דְכֶתִיב, (ישעיה לג ז) מְלֹאכֵי שָׁלוֹם מֵרַ וּבְכִיּוֹן.

בַּיּוֹם שִׁזְעוּ שְׁמֵרֵי הַבַּיִת, אֱלוֹ שׁוֹמְרֵי הַחוֹמוֹת.
 דְכֶתִיב (שם סב ו) עַל חוֹמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם
 הַפְּקַדְתִּי שׁוֹמְרֵיהֶם. וְהִתְעַנְתּוּ אֲנָשֵׁי הַחֵיל, אֱלוֹ הֵם
 שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ. וּבָטְלוּ הַמַּחְנֹת, אֱלוֹ הֵם
 אוֹכְלֵי הַקֶּרְפָּנוֹת. כִּי מַעֲטוּ פְּנֵפֵי הַחַיּוֹת. וְחָשְׁכוּ
 הָרְאוֹת בְּאַרְבוֹת, אֱלוֹ הֵם (זכריה ד י) עֵינֵי ה'
 הַמְּשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ, וְהֵם שְׁבַעַה עֵינֵי ה'.

לשון הקודש

שׁוֹמְרֵי הַחוֹמוֹת, שְׁכֵתוֹב (ישעיה סב) עַל
 חוֹמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְּקַדְתִּי שׁוֹמְרֵיהֶם.
 וְהִתְעַנְתּוּ אֲנָשֵׁי הַחֵיל - אֱלוֹ הֵם שְׂשִׁים
 גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ. וּבָטְלוּ הַמַּחְנֹת - אֱלוֹ
 הֵם אוֹכְלֵי הַקֶּרְפָּנוֹת. כִּי מַעֲטוּ - פְּנֵפֵי
 הַחַיּוֹת. וְחָשְׁכוּ הָרְאוֹת בְּאַרְבוֹת - אֱלוֹ
 הֵם (זכריה ד) עֵינֵי ה' הַמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל
 הָאָרֶץ, וְהֵם שְׁבַעַה עֵינֵי ה'.

וְהִירָתָה - הוּא הַיָּם הַמִּתְמַלֵּא מֵאוֹתוֹ
 נָהָר. וְהוּא שְׁכֵתוֹב (איוב יד) אָזְלוּ מִיָּם מִנִּי יָם
 וְנָהָר יִחַרַב וַיִּבֶשׁ. וְהַפּוֹכְכִים - אֱלוֹ שָׁנִים
 עֶשֶׂר מִזֹּלוֹת הַיְדוּעִים לָהּ. וְשָׁבוּ הָעֵבִים -
 אֱלוֹ שָׁרֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם. אַחַר הַנָּשִׁים -
 אַחַר בְּכִיַּתָּן שֶׁל מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, שְׁכֵתוֹב
 מְלֹאכֵי שָׁלוֹם מֵרַ וּבְכִיּוֹן.

בַּיּוֹם שִׁזְעוּ שְׁמֵרֵי הַבַּיִת (קהלת יב) - אֱלוֹ

וּסְגְרוּ דְלָתַיִם בְּשׁוֹק, אֵלֹהֵי הַשְּׁעָרִים שְׂבוּלָם
 נִנְעָלוּ, זֹלָתִי שְׁעָרֵי דְמַעוֹת שְׁלֵא נִנְעָלוּ.
 בְּשֹׁפֵל קוֹל הַמַּחֲנָה, סוֹכֶת דָּוִד, שְׁנַפְּלָה וְנִשְׁפָּלָה
 לְעֶפֶר, וְקוֹלָה שְׁהִיְתָה מְשׁוֹרְרָה תָּמִיד בְּשִׁיר
 הָאֶהְבָּה שָׁפֵל. וַיִּשְׁחֹו כָּל בָּנוֹת הַשִּׁיר, הֵם
 הַמְּלָאכִים הַנְּחַלְקִים בְּמִשְׁמְרוֹתָם עַל הַשִּׁיר, מֵהֵם,
 מְשׁוֹרְרִים בַּיּוֹם, וּמֵהֵם מְשֻׁמְרוֹת מְשׁוֹרְרִים בַּלַּיְלָה.

גַּם מִגְבוּהַ יִירָאוּ, כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְּבוּהַ שֹׁמֵר. וְשׁוֹמֵר
 זֶה מְזוּהָ, וּמִקְבֵּל זֶה מְזוּהָ, בְּנִעְיֻמָּה וּבִקְדוּשָׁה.
 וּבְחֶרְפֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, יִצְתָה מְאָרָה, וְדִין חֹזֵק מְצוּי
 לְפָנָיו. וְגְבוּהַ יִירָא מִגְבוּהַ וּמִדִּינוּ.

וְחַתְּחַתִּים בְּדָרְךָ, כְּתִיב (ישעיה מג טז) הַנּוֹתֵן בַּיָּם
 דָּרְךָ וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָה. וּבְאוֹתוֹ
 דָּרְךָ, הִזָּה יוֹרֵד וּבָא הַטַּל מִרְאֲשׁוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ

 לשון הקודש

מְשׁוֹרְרִים בַּלַּיְלָה.

גַּם מִגְבוּהַ יִירָאוּ, (קהלת ה) כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְּבוּהַ
 שֹׁמֵר. וְשׁוֹמֵר זֶה מְזוּהָ, וּמִקְבֵּל זֶה מְזוּהָ
 בְּנִעְיֻמָּה וּבִקְדוּשָׁה. וּבְחֶרְפֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 יִצְתָה מְאָרָה, וְדִין חֹזֵק מְצוּי לְפָנָיו. וְגְבוּהַ
 יִירָא מִגְבוּהַ וּמִדִּינוּ.

וְחַתְּחַתִּים בְּדָרְךָ, כְּתוּב (ישעיה מג) הַנּוֹתֵן
 בַּיָּם דָּרְךָ וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָה. וּבְאוֹתוֹ

וּסְגְרוּ דְלָתַיִם בְּשׁוֹק – אֵלֹהֵי הַשְּׁעָרִים
 שְׂבוּלָם נִנְעָלוּ, זֹלָתִי שְׁעָרֵי דְמַעוֹת שְׁלֵא
 נִנְעָלוּ. בְּשֹׁפֵל קוֹל הַמַּחֲנָה – סוֹכֶת דָּוִד,
 שְׁנַפְּלָה וְנִשְׁפָּלָה לְעֶפֶר, וְקוֹלָה שְׁהִיְתָה
 מְשׁוֹרְרָה תָּמִיד בְּשִׁיר הָאֶהְבָּה – שָׁפֵל.
 וַיִּשְׁחֹו כָּל בָּנוֹת הַשִּׁיר – הֵם הַמְּלָאכִים
 הַנְּחַלְקִים בְּמִשְׁמְרוֹתָם עַל הַשִּׁיר. מֵהֵם
 מְשׁוֹרְרִים בַּיּוֹם, וּמֵהֵם מְשֻׁמְרוֹת

בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שְׂמֵחָה, וְכָל טוֹב, וְכָל רְצוֹן, בְּאוֹתוֹ
 הַדֶּרֶךְ הַזֶּה בָּא. וּבְחֶרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, תִּבְרֹוּ עַל
 תִּבְרֹוּ בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ נִמְצָא, וְכָל רוֹנְזָא וְאִמְתָּנִי
 וְתִקְיָפָא וְדִינָא, בְּהַהוּא דְּרֶךְ הוּוּ.

וַיִּנְאֵץ הַשָּׂקֵד, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (דניאל ט יד) וַיִּשְׂקֵד
 ה' עַל הָרָעָה. וּכְתוּב (ירמיה א יא) מִקַּל שָׂקֵד
 אֲנִי רוֹאֶה. וְצִמִּיחַת הַשָּׂקֵד אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם. כֶּךָ
 מִשְׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז, עַד תִּשְׁעָה בְּאָב. וּמִיּוֹם
 שֶׁהַשָּׂקֵד מִצִּיץ, הַפְּרָח אֵין מוֹצִיא פְּרִי, עַד עֶשְׂרִים
 וְאַחַד יוֹם.

וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲנָב, יוֹתֵן הַסֶּכֶל עַל שְׂכָמוֹ שֶׁל בֵּית
 דָּוִד. וְתִפְר הָאֲבִיוֹנָה, זו עֲבוּדַת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה. וְצוּחִין בְּנֵי נָשָׂא, וְלֹא מִתְעַנּוּן.
 מֵאֵי טַעְמָא, כִּי הוֹלֵךְ הָאָדָם אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ,

לשון הקודש

וְעֶשְׂרִים יוֹם. כֶּךָ מִשְׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז עַד
 תִּשְׁעָה בְּאָב. וּמִיּוֹם שֶׁהַשָּׂקֵד מִצִּיץ,
 הַפְּרָח אֵין מוֹצִיא פְּרִי, עַד עֶשְׂרִים וְאַחַד
 יוֹם.

וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲנָב - יוֹתֵן הַסֶּכֶל עַל שְׂכָמוֹ
 שֶׁל בֵּית דָּוִד. וְתִפְר הָאֲבִיוֹנָה - זו עֲבוּדַת
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה. וְצוּחִים בְּנֵי הָאָדָם
 וְאִינָם נִעְנִיבִים. מָה הַטַּעַם? כִּי הוֹלֵךְ הָאָדָם
 אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ. מִסְתַּלֵּק הַכְּבוֹד לְמַעְלָה

דְּרֶךְ הַזֶּה יוֹרֵד, וְכֹא הַטַּל מֵרֵאשׁוֹ שֶׁל
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שְׂמֵחָה וְכָל טוֹב
 וְכָל רְצוֹן, בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ הַזֶּה בָּא. וּבְחֶרְבֵן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׁבַר עַל שָׁבַר בְּאוֹתוֹ
 הַדֶּרֶךְ נִמְצָא, וְכָל רִנּוֹ וְאִימּוֹת וְתִקְיָא וְדִין
 הָיוּ בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ.

וַיִּנְאֵץ הַשָּׂקֵד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ט) וַיִּשְׂקֵד
 ה' עַל הָרָעָה. וּכְתוּב (ירמיה א) מִקַּל
 שָׂקֵד אֲנִי רוֹאֶה. וְצִמִּיחַת הַשָּׂקֵד אֶחָד

מִסְתַּלַּק הַכְּבוֹד לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְאֵינּוֹן צְוֹחִין וְלִית
 מֵאֵן דִּישְׁנַח בְּהוּ. בְּגִין דְּאִיהוּ אֶסְתַּלַּק לְבֵית עוֹלָמוּ
 דְּנַפְק מִיְנִיה. וְעַל דָּא אֲשַׁתְּבַח מְאָרָה, וּבִישׁ, וּמּוֹת,
 וּמְאֹרְעוֹת רְעוֹת בְּעוֹלָם. וְסַפְדִּין וְצוֹחִין בְּכָל יוֹמָא.
 דְּכַתִּיב, (ירמיה ט כ) כִּי עָלָה מוֹת בְּחֻלּוֹנֵינוּ.

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף, חוּט שֶׁל חֶסֶד
 שְׁנַמְשֵׁךְ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה. וְתַרְזַן גְּלַת הַזָּהָב,
 דְּאִיהוּ נִחְתָּא בְּהַחוּט חוּט. נִשְׁבֵּר הַחוּט, נָפַל
 הַגּוֹלָה. וְתִשְׁבֵּר כַּד עַל הַמְּבוּעַ, שְׁהַתּוֹרָה נִשְׁתַּכְּחָה
 בְּגִלּוֹתָא, וְאוֹתוּ הַמְּשָׁאֵב, יוֹפִיא"ל (וי"א יפ"י"ה) הַשֵּׁר,
 לֹא שָׂאֵב מִמַּעַן הַתּוֹרָה, וּבְנֵי אָדָם נְבוֹכִים בָּהּ.

וְנַרְזִין הַגְּלִגְלָל אֶל הַבוֹר, וּמְלֶאךְ הַמְּשָׁחִית נִיתָן לוֹ
 רְשׁוֹת לְחַבֵּל בְּכָל יוֹם. וְיִשֵּׁב הָעֶפְרָר עַל
 הָאָרֶץ בְּשִׁחִיהָ, וְיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת, וְהָעוֹלָם יִכְלָה,

לשון הקודש

וְתַרְזִין גְּלַת הַזָּהָב - שְׁהִיא יוֹרְדַת בְּאוֹתוּ
 הַחוּט. נִשְׁבֵּר הַחוּט, נָפַל הַגּוֹלָה. וְתִשְׁבֵּר
 כַּד עַל הַמְּבוּעַ - שְׁהַתּוֹרָה נִשְׁתַּכְּחָה
 בְּגִלּוֹתָא, וְאוֹתוּ הַמְּשָׁאֵב, יוֹפִיא"ל (וי"א
 יפ"י"ה) הַשֵּׁר, לֹא שָׂאֵב מִמַּעַן הַתּוֹרָה,
 וּבְנֵי אָדָם נְבוֹכִים בָּהּ.

וְנַרְזִין הַגְּלִגְלָל אֶל הַבוֹר, וּמְלֶאךְ הַמְּשָׁחִית
 נִתָּן לוֹ רְשׁוֹת לְחַבֵּל בְּכָל יוֹם. וְיִשֵּׁב

לְמַעְלָה, וְהֵם צְוֹחִים וְאֵין מִי שְׁיִשְׁגִּיחַ
 בָּהֶם, מִשּׁוּם שְׁהוּא הַסְתַּלַּק לְבֵית עוֹלָמוּ
 שְׁמִמְנוּ יָצָא. וְעַל זֶה נִמְצְאָת הַמְּאָרָה,
 וְרַע, וּמּוֹת, וּמְאֹרְעוֹת רְעוֹת בְּעוֹלָם,
 וְסַפְדִּים וְצוֹחִים בְּכָל יוֹם, שְׁכַתוּב (שם ט)
 כִּי עָלָה מוֹת בְּחֻלּוֹנֵינוּ.

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף (קהלת יב) -
 חוּט שֶׁל חֶסֶד שְׁנַמְשֵׁךְ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה.

וְהֶעֱפָר שֶׁהִכַּל נִהְיָה מִמֶּנּוּ, יָשׁוּב כְּבִתְחִלָּה, וְיִהְיֶה
הָעוֹלָם חָרָב בְּשִׁהְיָהּ. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר נִתְּנָה, וְיִתְחַדֵּשׁ הָעוֹלָם כְּבִתְחִלָּה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן
כְּתִיב, (דניאל יב ב) וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עֶפְרָיִם יִקְיָצוּ.
אֶתָּא ר' עֲזַרְיָה וְרַבִּי מְרוֹנוֹס, וּנְשָׁקוּהוּ בְּרִישֵׁיהָ.
קָרָא עֲלֵיהֶם, (משלי יח טו) לֵב נָבוֹן יִקְנֶה דַעַת וְאֵין
חֲכָמִים תִּבְקַשׁ דַעַת.

פָּתַח וְאָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, וּבָאָה
דָּרָא דִּי חֲכַמְתָּא דְלַעִילָא שְׂרִיא בְּגוּיָהּ.
בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָוִי בְּעֵי לְגַלְאָה
בְּאַרְעָא, מַה דְלֹא אֶתְגַּלִּי לְמַלְאַכֵי עִילָאִי. וּמַאי
אִיהוּ, רְזִין דְחֲכַמְתָּא דְשָׂמְא גְלִיפָא עִילָאָה. דְשָׂמְהוּ
קְדִישִׁין לֹא אֶתְמַסְרוּ לֹזֵן, וְאֶתְמַסְרוּ לְחַכְמִין
בְּאַרְעָא. בְּהֵיא שַׁעֲתָא, מִשְׁבַּחַן וְאָמְרִין, (תהלים ח

 לשון הקודש

חכמים תבקש דעת.
 פתח ואמר, שיר השירים אשר לשלמה,
 אשרי הדור שהחכמה של מעלה שורה
 בתוכו, בשעה שהקדוש ברוך הוא היה
 רוצה לגלות בארץ מה שלא התגלה
 למלאכים העליונים. ומה הוא? סודות
 החכמה של השם החקוק העליון.
 שהשמות הקדושים לא נמסרו להם,
 ונמסרו לחכמים שבארץ. באותה שעה

העפר על הארץ בשהיה, ויכלו כל
 הנשמות, והעולם יכלה. והעפר, שהכל
 נהיה ממנו, ישוב כבתחלה, ויהיה
 העולם חרב בשהיה. והרוח תשוב אל
 האלהים אשר נתנה, ויתחדש העולם
 כבתחלה. ובאותו זמן כתוב (דניאל יב)
 ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו. בא רבי
 עזריה ורבי מרונס, ונשקוהו בראשו.
 קרא עליו, (משלי יח) לב נבון יקנה דעת ואין

ה' אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְהַח הוֹדֶךָ עַל הַשָּׁמַיִם.

מָה אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ, אֵילִין רִזִּין גְּלִיפִין
דְּשִׁמְחֵן קְדִישִׁין, דְּאִתְגְּלִיזִין בְּאַרְעָא,
וְתוֹשְׁבַחְתָּא דְּהָאֵי, עַל הַשָּׁמַיִם. דְּכָל אֵינִין אוֹכְלוֹסִין
אוֹדִין וּמְשַׁבְּחִין עוֹבְדֵי דָא, דְּאִתְגְּלִי בְּאַרְעָא מַה
דְּלֵא אִתְגְּלִי לִזְוֵן.

הָא הָכָא רִזִּין דְּרִתִּיבָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, דְּאַרְבַּע
שְׁמֹחֵן גְּלִיפֵן, וְהָא אֵיהוּ רָזָא דְּרִזִּין רִתִּיבָא
עֵילָאָה דְּשִׁמְחֵן: אֲדַנִּי. צְבָאוֹת. יְהוָה. אֵהִיָּה.
רָזָא דְּאַרְבַּע שְׁמֹחֵן גְּלִיפֵן, דְּאַרְבַּע זְהוּרִין. וְכָל
זְהוּרָא וְזְהוּרָא אִתְכְּלִיל חַד בְּחִבְרִיָּה, וְתִיאוּבְתָא
דְּהָאֵי לְעֵאלָא בְּהָאֵי, וְלֵאִתְכְּלִילָא תַּאי בְּהָאֵי.

לשון הקודש

תרי פאן סודות המרכבה העליונה הקדושה של ארבעה שמות תקוקים, וזהו סוד הסודות של המרכבה העליונה של השמות: אדני, צבאות, יהוה, אהיה. הסוד של ארבעה שמות תקוקים, של ארבעה זהרים, וכל זהר וזהר נכלל אחד בחברו, ותשוקתו של זה להפגם לזה, ולהכלל זה בזה.

משפחים ואומרים (תהלים ח) ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים.

מה אדיר שמך בכל הארץ - אלו הסודות התקוקים של השמות הקדושים שהתגלו בארץ, והתשפחת של זה על השמים. שכל אותם ההמונים מודים ומשבחים את המעשה הזה, שהתגלה בארץ מה שלא התגלה להם.

וְאֵלֶּיךָ אֲרַבֵּעַ זְהוּרִין, אֶתְפָּרֵשׁ בְּשִׁמְחָתְךָ יְדִיעֵנִי: חֲדָשׁ
 אֶקְרִי זֶהַר חֲשׂוֹף וְלֹא חֲשׂוֹף.
 בְּאֶסְתְּכִלּוֹתַי דִּילִיָּהּ, מִיַּד אֲרִים חֲשׂוֹף. מִסְתַּכְּלָאן
 בֵּית יִתִּיר, נֶצִּיץ וְלֹחֵט בְּנִהִירוֹ, וְשִׁפִּירוֹ עֵילָאָה.
 וְנִהוּרִיָּה קָמִיט בְּגִיּוּתָהּ, עַד דְּבַטַּשׁ בֵּיתָהּ נִהוּרָא
 אַחֲרָא, דְּכָרִי בְּהַאי נִהוּרָא, וְאַנְקִיב לָהּ, בְּדִין
 אֶתְמַלִּיא מִתְהוּא זֶהַר, וְנֶצִּיץ לְכָל סְטָרִין (דף עו ע"א).

זֶהַר דָּא, אֶתְגַּלִּיף בְּשַׁבְּעִין וְתָרִין נֶצִּיץ, דְּאֵינוֹן
 שַׁבְּעִין וְתָרִין שִׁמְחָתְךָ גְּלִיפִין, דְּשַׁבְּעִין
 סְנֵהֲדָרִין וְתָרִין סְהָדִין. בְּדִין הַאי זֶהַר כְּלִילָא
 בְּשִׁתֵּי שִׁמְחָתְךָ, וּמִתְעַטְרָא בְּשִׁמְחָתְךָ דָּא אֲדָנִי.

בְּדִין אֵיהִי שֵׁר דְּכָל עֲלָמִין, וְכָל חֵילִין וְכָל
 מִשְׁרָיִין דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין, כְּלָהוּ אֶמְרֵי
 תּוֹשַׁבְּחָתָא דְּהַאי (קרא) דְּקָא מְשַׁבְּחָן לִיָּהּ, וְאֶמְרִין

לשון הקודש

הזֶהַר הַזֶּה נִחְקַק בְּשַׁבְּעִים וּשְׁנַיִם
 נִיצוּצוֹת, שֶׁהֵם שַׁבְּעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת
 חֲקוּקִים שֶׁל שַׁבְּעִים סְנֵהֲדָרִין וּשְׁנַיִם עֵדִים.
 אִזּוּ הַזֶּהַר הַזֶּה כְּלוּל בְּשְׁנַיִם שְׁמוֹת,
 וּמִתְעַטְרָא בְּשֵׁם הַזֶּה אֲדָנִי.

וְאִזּוּ אוֹתוֹ הַשֵּׁר שֶׁל כָּל הָעוֹלָמִים, וְכָל
 הַצְּבָאוֹת וְכָל הַמַּחְנוֹת הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַתַּתְּוֹנִים, כֻּלָּם אוֹמְרִים הַתְּשַׁבַּחַת שֶׁל

וְאַרְבַּעַת הַזְּהָרִים הִלְלוּ נִפְרָדִים בְּשִׁמְחָת
 יְדוּעִים. אַחַד נִקְרָא זֶהַר חֲשׂוֹף וְלֹא
 חֲשׂוֹף. בְּהֶסְתְּכִלּוֹת שָׁלוֹ, מִיַּד מְרִים
 חֲשׂוֹף. מִסְתַּכְּלִים בּוֹ יוֹתֵר, נּוֹצֵץ וְלוֹחֵט
 כְּאוֹר, וְיִפִּי עֲלִיוֹן. וְאוֹרוֹ קְמוֹט בְּתוֹכוֹ, עַד
 שֶׁמֶכָּה בּוֹ אוֹר אַחֵר, שְׁפוּרָה כְּאוֹר הַזֶּה
 וְנוֹקֵב אוֹתוֹ, אִזּוּ מִתְמַלֵּא מֵאוֹתוֹ הַזֶּהַר,
 וְנּוֹצֵץ לְכָל צַד.

תִּשְׁבַּחַתָּא, (נ"א דכלהו) וּמְשַׁבְּחִים לְעֵילָא. וְדָא זֶהַרָא
 כִּד אֲשַׁתְּלִים, אִיהוּ שִׁיר. אָדוּן, שֵׁר, רַבּוּן. י שְׁלִימוּ
 דְּאֲשַׁתְּלִימוּ מְכוּלָא, שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבּוּן מְמַנָּא עַל
 כָּל חֵילִין וּמְשַׁרְיִין דִּרְגִין דְּלִתְתָּא.

זֶהַרָא תִּנְיִנָּא, הוּא זֶהַר דְּכָל עֵינִין עֵילָאִין
 סְתִימוּן, (שאלין) כְּנִישׁ לְגַבִּיהַ. וְהוּא זֶהַר נְצִיץ
 לְעֵינִין, דְּלֹא יָכִילוּ לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, וְהֵאֵי אִיקְרִי זֶהַר
 חֵי. וּבְגִין דְּאִיהוּ חֵי, נָטִיל כָּל זְהִירִין עֲלָאִין סְתִימוּן,
 וְזִרִיק זְהִירִין נְצִיץ לְתַתָּא, וְעֵבִיד פִּירִין וְאִיבִין לְזַנְיָהּ.

וְדָא זֶהַר חֵי, אִיקְרִי חֵי הָעוֹלָמִים. וְדָא אִיהוּ
 כָּלְלָא דְּעֵילָאִי וְתַתָּאִי, וְעַל דְּאִפִּיק זְהִירִין
 נְצִיץ, וְעֵבִיד אִיבִין לְזַנְיָהּ, אִיקְרִי הַאי זֶהַר
 צְבָאוֹ"ת. וְדָא אִיהוּ דְּתִיאֹבְתִיהַ תְּדִיר, לְשַׁבְּחָא

 לשון הקודש

להסתכל בו, וזה נקרא זהר חי ומשום
 שהוא חי, נוטל כל הזהרים העליונים
 הנסתרים, וזורק זהרים נוצצים למטה,
 ועושה פרות ותולדות למינו.

וזוהר החי הזה נקרא חי העולמים, וזהו
 הכלל של העליונים והתחתונים, ועל
 שמוציא זהרים נוצצים ועושה תולדות
 למינו, נקרא זוהר הזה צבאו"ת. וזהו
 שתשוקתו תמיד לשבח תמיד בזהר

הזהר הזה שמשבחים אותו, ואומרים
 תשבחת (של כלם) ומשבחים למעלה.
 וזהו זהר הזה, כשנשלם, הוא שיר. אדון,
 שר, רבון. י השלמות שהשתלמו מן
 הכל. שיר המעלות, הרבון הממנה על
 כל הצבאות והמחנות והדרגות שלמטה.
 זוהר השני הוא זהר שכל העינים
 העליונים הנסתרים (בנסיים) בוים אליו.
 והוא זהר נוצץ לעינים שאין יכולות

תִּדְרֶא, בְּהַאי זֹהַר קְדָמָא דְאִקְרִי שִׁיר. וְכֹד
 בְּלִילָן בְּחָדָא בְּחַבְרָא חָדָא בְּלָא פִירוּדָא, גֹּו
 תִּיאֻבְתָּא שְׁלִימָא, בְּדִין אִיקְרִי בְּלָא שִׁיר הַשִּׁירִים.
 וְאַפִּילוּ אִיהוּ בְּלַחֲזוּדוּתֵי, דְאִיהוּ בְּלָלָא דְכָלָא,
 אִיקְרִי בְּלָלָא דְסַגִּיאִין, בְּלָלָא דְכָל זְהַרִין
 עִילָאִין וְתַתָּאִין. כָּל קָרִינָן לִיה, בְּלָלָא דְכוּלָא.
 חַיִּים אִיהוּ. עָלִיה כְּתִיב (בראשית ב ט) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
 הַגֶּן. כָּל חַיִּים בֵּיה תְלִיין. מִינֵיה פָּרְחִין חַיִּין וְזְהַרִין
 לְכָל סֵטֵר.

הַאי שִׁיר דְקָאמְרוּ, אִיקְרִי בְּא"ר, וְאִינוּן חַיִּים
 עִילָאִין עָאֲלִין בְּגִיּוּתָא. וְהַחֲוָא זְהַרָא דְאִקְרִי
 חַיִּים, נְבָעִין בֵּיה. וְעַל דָּא כְּתִיב, בְּאֵר מִים חַיִּים.
 וְכְתִיב (במדבר כא יח) בְּאֵר חֲפְרוּתָא שָׂרִים. עַל שְׁמָא
 דְאִינוּן רַבְרַבִּין עִילָאִין, זְהַרִין טְמִירִין, דְאִתְפְּנְשׁוּ
 בְּהַאי זְהַרָא. וְאִינוּן לָא חֲפְרוּתָא, אֲלָא עַל יְדָא דְדָא.

לשון הקודש

הַחַיִּים תְּלוּיִים בּוּ. מִמְּנֵו פּוֹרְחִים חַיִּים
 וְזְהַרִים לְכָל עַד.

הַשִּׁיר הַזֶּה שְׂאֵמְרֵנוּ נִקְרָא בְּא"ר, וְאוֹתָם
 הַחַיִּים הָעִלְיוֹנִים נִכְנָסִים לְתוֹכּוּ. וְאוֹתוֹ
 הַזֹּהַר שְׂנַקְרָא חַיִּים, נּוֹבְעִים בּוּ. וְעַל זֶה
 כְּתוּב בְּאֵר מִים חַיִּים. וְכְתוּב בְּאֵר
 חֲפְרוּתָא שָׂרִים, עַל שֵׁם שְׂאוֹתָם גְּדוּלִים
 עִלְיוֹנִים, זְהַרִים טְמִירִים, שֶׁהַתְּפִנְסוּ לְזַהַר

הַרְאֵשׁוֹן הַזֶּה שְׂנַקְרָא שִׁיר. וְכִשְׁפְּלוּלִים
 יְחַד בְּחַבְרָא אַחַד בְּלִי פִירוּד תוֹךְ תְּשׁוּקָה
 שְׁלָמָה, אִזּוּ הַכֹּל נִקְרָא שִׁיר הַשִּׁירִים.

וְאַפִּילוּ הוּא לְבַדּוּ, שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל הַכֹּל,
 נִקְרָא כָּלֵל שֶׁל רַבִּים, הַכָּלֵל שֶׁל כָּל
 הַזְהַרִים הָעִלְיוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים. קוֹרְאִים
 לוֹ כָּל, הַכָּלֵל שֶׁל הַכֹּל. הוּא חַיִּים. עָלִיו
 כְּתוּב (בראשית ב) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן. כָּל

זֶהַר"א תְּלִיתָאָה, הַאי אִיהוּ זְהַרָא בְּלָלָא דְתַלְתַּת
 זְהַרִין, רְזָא דְתַלְתַּת אֶתְנוּן. בְּהַאי זְהַרָא
 אֲבָהֵן אֶתְדַבְּקוּ.

הַאי אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, לִית מֵאן דִּיכִיל
 לְאֶתִישְׁבָא בְּנַצִּיעוּ דִּילִיה. עַל הַאי
 בְּתִיב, (יחזקאל א יד) וְהַחִיזוּת רְצוּא וְשׁוּב. דָּא יִרִית
 אַחְסִנְתָּא יְרוּתָא דְזְהַרִין טְמִירִין, דְּלֵא אֶתְגַּלְיִין.
 וְרְזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא דְתַלְתַּת אֶתְנוּן תְּלִיין בְּהוּ, יח"ו.
 מְכָאן, אֶת ה' רְבִיעָאָה לְקוּט וְנְקִיט. וְהַכִּי אֶתְסַדֵּר
 בְּסִידוּרָא שְׁלִים.

דָּא זִיזְהַר"א אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, בְּרְזָא דָּאֶת ו',
 וְאִיהוּ קָאִים בְּאַמְצַעִיתָא, בֵּין עֵילָא וְתַתָּא.
 אֶת ה' מְסַטְרָא דָּא לְעֵילָא. וְאֶת ה' מְסַטְרָא דָּא
 לְתַתָּא. וְהַחִיזוּת דְאִינוּן ו' בְּאַמְצַעִיתָא. וְעַל דָּא
 רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא לְגַבִּי ה' עֵילָאָה, לְאַסְתְּלִקָּא

 לשון הקודש

של שלש אותיות תלויות בהם, יה"ו.
 מכאן, האות ה' רביעית לוקטת ולוקחת.
 וכך מסתדר בסדור שלם.

הז'הר"ר הזה הוא רצוא ושוב, בסוד של
 האות ו', והוא עומד באמצע, בין מעלה
 ומטה. האות ה' מצד זה למעלה, והאות
 ה' מצד הזה למטה. והחיות שהן ו'
 באמצע. ועל זה רצוא ושוב, רצוא - אל

הזה. והם לא חפרוה אלא על ידי זה.
 הז'הר"ר השלישי, הזהר הזה הוא כלל
 של שלשה ז'הרים, הסוד של שלש
 אותיות. בזהר הזה נדבקו האבות.

זהו רצוא ושוב, אין מי שיכול להתישב
 בניצוץ שלו. על זה כתוב (יחזקאל א) והחיות
 רצוא ושוב. זה יורש ירשה של ז'הרים
 טמירים שלא התגלו. וסוד השם הקדוש

לְגַבְהַ בְּתֹאוֹבְתָא שְׁלִים. וְשׁוּב לְגַבִּי ה' תִּתָּא, לְמִיחָב לָהּ, כְּמֹא דְלָקִיט מִלְּעִילָא.

זֶהְרָא דָּא אִיהוּ פְּגַלְגְּלָא דְעִינָא, בְּאוֹרַח סְתִים, דְּזֶהְרָא דִּילִיה רְעוּא וְשׁוּב, תִּיאוֹבְתִיה לְאַסְתְּלָקָא לְעִילָא, וּמִיד אֶחָדְר. וְרִזָּא דָּא אֲשֶׁר, קָאִים חָכָא וְחָכָא.

זֶהְרָא רְבִיעָא (אח"כ). הַאי אִיהוּ זֶהְרָא סְתִים, דְּלֹא אֶתְחִזִּי כְּלָל. דְּהָא מְהַאי זֶהְרָא סְתִימָא נְכִקוּ שְׁאָר זְהִירִין, וְאַתְפְּשִׁטוּן וְאַתְכְּלִילוּן חַד בְּחִבְרִיה. הַאי זֶהְרָא לָא אֶתְגְּלִי כְּלָל, אֲבָל קָאִים בְּסוּכְלָתְנוּ דְּלָבָא. דְּלָבָא יָדַע וְאַסְתְּפַל בֵּיתָה, אֶפְּרָא עַל גַּב דְּלֹא אֶתְחִזִּי כְּלָל.

וְדָא, בְּגִין דְּכָל אֵינוֹן זְהִירִין, נְכִקָּא מִנִּיה תִּיאוֹבְתָא דְּזֶהְרָא תִּתָּא, לְשַׁבְחָא שְׁבַחָא,

לשון הקודש

נִרְאָה כְּלָל. שְׁהִירִין מִן הַזֶּהַר הַזֶּה הַנִּסְתָּר יֵצְאוּ שְׁאָר הַזְּהִירִים, וּמִתְפְּשִׁטִּים וּנְכַלְלִים הָאֶחָד בְּחִבְרוֹ. הַזֶּהַר הַזֶּה לֹא הִתְנַלָּה כְּלָל, אֲבָל עוֹמֵד בְּתִבּוּנַת הַלֵּב, שֶׁהַלֵּב יוֹדֵעַ וּמִסְתַּכֵּל בּוֹ, אֶפְרָא עַל גַּב שְׁלֹא נִרְאָה כְּלָל.

זֶה מְשׁוּם שֶׁכָּל אוֹתָם הַזְּהִירִים יוֹצֵא מִמֶּנּוּ תְשׁוּקָה שֶׁל הַזֶּהַר הַתְּחַתּוֹן, לְשַׁבְחָא

הַה' הַעֲלוּנָה, לְהִתְעַלּוֹת אֵלֶיהָ בְּתְשׁוּקָה שְׁלֵמָה. וְשׁוּב – אֵל הַה' הַתְּחַתּוֹנָה, לְתַתּוֹ לָהּ, כְּמוֹ שְׁלֶקֶט מִלְּמַעְלָה.

הַזֶּהַר הַזֶּה הוּא כְּמוֹ גְּלִגְלַת הָעֵינַן, בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר, שֶׁהַזֶּהַר הַזֶּה רְעוּא וְשׁוּב, תְשׁוּקָתוֹ לְהִתְעַלּוֹת לְמַעְלָה, וּמִיד חוּזֵר. וְזֶה סוּד אֲשֶׁר, עוֹמֵד כְּאִן וְכְאִן.

הַזֶּהַר הַרְבִּיעִי (אח"כ). זֶהוּ זֶהַר נִסְתָּר שְׁלֹא

לְאַסְתָּכֶּלֶא בְּגוֹ אֵינּוֹן זְהִירִין, לְאַתְּכֶּלֶלֶא בְּגַיְיָהוּ,
 לְאַסְתָּלְקֶא לְמַחְמֵי בְּחָהוּא נֹעֵם עֵילָאָה. וְעַל דָּא
 אָמַר דְּוֹד מְלָכָא, (תהלים כז ד) אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה'
 אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שַׁבְּתֵי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחֲזוֹת
 בְּנֹעֵם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְרוּא דָּא לְשִׁלְמָה,
 לְמִלְכָּא דְשִׁלְמָא כֹּלָּא דִילֵיהּ.

כְּתִיב (זכריה ד ב) רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה
 וְנִגְלָה עַל רֵאשָׁה וְשַׁבְּעָה נִרְתִּיחָ עָלֶיהָ
 שַׁבְּעָה וְשַׁבְּעָה מוֹצְקוֹת לַנְּרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה.
 זְכַרְיָה אֶתְגַּלִּי לֵיהּ רוּא דְמְנַרְתֵּי דְכַיִּין. חַד
 מְתַסְדְּרָא. וְחַד דְנַחֲרָא.

רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת, דָּא מְנַרְתָּא מְתַסְדְּרָא
 בְּשַׁבְּחֵי דְגִזְוִינִין גְּלִיפָאן, בְּשִׁמְא אַדְנִי.
 בְּשִׁמְא דָּא מְנַחֲרָא לְתַתָּאי, וְזֶן וּמְפָרְנִים לִזֶן
 בְּדָקָא יָאוֹת.

לשון הקודש

כְּלָה וְנִגְלָה עַל רֵאשָׁה וְשַׁבְּעָה נִרְתִּיחָ
 עָלֶיהָ שַׁבְּעָה וְשַׁבְּעָה מוֹצְקוֹת לַנְּרוֹת
 אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה. לְזְכַרְיָה הַתְּנַגְּלָה הַסּוּד
 שֶׁל הַמְּנוֹרוֹת הַמְּהוֹרוֹת. אַחַת מְסַדְרָת,
 וְאַחַת מְאִירָה.

רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת - זוּ מְנוֹרָה
 הַמְּסַדְרָת בְּשַׁבְּחֵי הַגִּזְוִינִים הַחֲקוּקִים בְּשֵׁם
 אַדְנִי. בְּשֵׁם זֶה מְאִיר לְתַתְּחוּנִים, וְזֶן

שַׁבְּחָה, לְהַסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ אוֹתָם הַזְּהָרִים,
 לְהַכְּלֵל בְּתוֹכָם, לְהַתְּעַלּוֹת לְרֵאוֹת
 בְּאוֹתוֹ הַנֹּעֵם הָעֵלְיוֹן. וְעַל זֶה אָמַר דְּוֹד
 הַמֶּלֶךְ (תהלים כז) אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה'
 אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שַׁבְּתֵי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי
 לַחֲזוֹת בְּנֹעֵם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְזֶה סוּד
 לְשִׁלְמָה, לְמֶלֶךְ שֶׁכָּל הַשְּׁלוֹם הוּא שְׁלוֹ.

כְּתוּב (זכריה ד) רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב

זָהַב, רֹזָא דְבִי דִינָא בְּשִׁמְא אֱלֹהִים, לְמִידָן כָּל
עֲלָמָא, דְּהָא בְּדִינָא קָאִי, וְעַל שְׁמָא דָא
אֲתַבְּרִי. וְכֹלָא בְּרֹזָא דְשִׁמְאֵלָא.

כִּלְהָ, פִּד אֲשֶׁתִּילִים בְּסִטְרָא דִימִינָא, דְאֲתַקִּיף בְּהָ
בְּרֹזָא דְשִׁמְא יְהוּ"ה, דְּהָא כִּדִּין אִיהִי כִלְהָ
בְּחֻפָּה, דְעֲלָמִין כּוּלְהוּ בְּרַחֲמֵי בְּחֻדְוָה בְּרַחֲמֵי
בְּחֻפּוּרָא חֲדָא. דְּהָא כִּדִּין וְגִלְהָ עַל רֵאשָׁה. כְּתִיב
גִּלְהָ, דָא אִיהוּ מְקוּרָא דְצַדִּיק, דְאֲתַעֲבִיד, נְהַר
פְּלָגִיו דְחֻדְדָן עִיר אֱלֹהִים, וְעֵבִיד פִּירִין וְאִיבִין,
בְּשִׁמְא דְאֲתַקְרִי צְבָאוֹ"ת. מִתְחַמְמָא בְּתַרְיִסְר
תְּחֻמִּין, לְאַרְבַּע סְטֵרֵי עֲלָמָא.

וְשִׁבְעָה גִרוּתִיָּה עָלֶיהָ, דָא רֹזָא דְשִׁמְא עִילָאָה
גְּלִיפָא, בְּרֹזָא דְשִׁבְעִין שְׁמֹהֵן, דְאֲתַקְרִי
בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִינוּן שִׁבְעָה קִיּוּמִין,
דְעֲלָמָא קָאִים עַלִיָּהוּ.

לשון הקודש

וְגִלְהָ עַל רֵאשָׁה. כְּתוּב גִּלְהָ, זְהוּ מְקוּר
הַצַּדִּיק, שְׁנַעֲשֶׂה נְהַר פְּלָגִיו, שְׁמִשְׁמַחִים
עִיר אֱלֹהִים, וְעוֹשֶׂה פְרוֹת וְתוֹלְדוֹת בְּשֵׁם
שְׁנַקְרָא צְבָאוֹ"ת. מִתְחַם בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
תְּחֻמִּים לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם.

וְשִׁבְעָה גִרוּתִיָּה עָלֶיהָ – זֶה הַסּוּד שֶׁל
הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן הַחֲקוּק בְּסוּד שֶׁל שִׁבְעִים
שָׁמוֹת, שֶׁבָּהֶם נִקְרָא הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וּמְפָרְסִים אוֹתָם כְּרָאוּי.

זָהַב – סוּד בֵּית הַדִּין בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים,
לְדוֹן אֶת כָּל הָעוֹלָם, שְׁהֵרִי בְּדִין בָּא, וְעַל
הַשֵּׁם הַזֶּה נִבְרָא, וְהַכֹּל בְּסוּד הַשְּׁמָאֵל.

כִּלְהָ – כְּשִׁשְׁשִׁלְמַת בְּצַד הַיְמִין, שְׁמִחֻזֵּק
בְּהָ בְּסוּד שֶׁל הַשֵּׁם יְהוּ"ה, שְׁהֵרִי אֲזִי הִיא
כִּלְהָ בְּחָפָה, שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת בְּרַחֲמִים
בְּחֻדְוָה בְּאֲהֶבָה וּבְחֻפּוּר אַחַד. שְׁהֵרִי אֲזִי,

שְׁבַעַה וְשִׁבְעָה, אֵלֶיךָ תִּתְּנֵי, דְקַיִמִין לְקַבְּלֵיהוֹן
 דְּעֵלְאִי, וְכִלְהוּ אֶחִיד לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל
 רֵאשָׁה. שְׁבַעַה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת, אֵלֶיךָ שְׁבַעַת יָמִים
 וְשִׁבַּעַת יָמִים, אֵלֶיךָ עֵילְאִי וְאֵלֶיךָ תִּתְּנֵי.
 דְּמַתְּחַבְּרָאן פַּחְדָּא.

תּוּ. שְׁבַעַה וְשִׁבְעָה כּוֹלְהוּ לְעֵילְא, בְּגִין דְּכִלִּיל כָּל
 חַד בְּחַבְרִיה. וְאִי תִימָא, שִׁיתָא, אִיהוּ שְׁפִיר
 דְּכִלִּיל חַד בְּחַבְרִיה, חַד דְּאֲשִׁתָּאָר כַּמָּאן אֶתְכִלִּיל.
 אֵלְא כִּד סְלָקִין כְּלָהוּ לְתַרְיִסָר, תְּהוּא דְקֵאִים
 עֲלֵיהוּ, דְּאֲשִׁלִּים תְּלִיסָר, אֶתְכִלִּיל בְּחַד
 דְּקַיִמָא עֲלֵיהּ, דְּאִיהוּ דְרֵגָא דְכִלְהוּ כְּלִילָן בֵּיתָה,
 וְדָא אִיהוּ נְקוּדָה עֵילְאָה, דְּכִלְהוּ נְפָקוּ מִיְנֵיהּ.

תּוּ. תִּרְיִן דְרֵגִין אִינּוֹן, וְכֹל חַד אִיקְרִי שְׁבַעַה. חַד
 אִיהוּ עֲלָמָא דְאֵתִי, דְּאִיהוּ שְׁבַעַה, וְאִיקְרִי

 לשון הקודש

שְׁכַל אֶחָד כְּלוּל בְּחִבְרוֹ. וְאִם תֹּאמַר
 שִׁשׁ? הוּא יָפָה, שְׁכּוֹלֵל אֶחָד בְּחִבְרוֹ.

הָאֶחָד שְׁנַשְׂאָר כְּמִי נִכְלָל?

אֵלְא כְּשִׁכְלָם עוֹלִים לְשָׁנִים עֶשֶׂר, אוֹתוֹ
 שְׁעוּמַד עֲלֵיהֶם, שְׁמִשְׁלִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר,
 נִכְלָל בְּאֶחָד שְׁעוּמַד עֲלָיו, שְׁהוּא הַדְרָגָה
 שְׁכְלָם כְּלוּלִים בָּהּ, וְזוֹ הִיא הַנְּקֻדָּה
 הָעֲלִיוֹנָה, שְׁכְלָם יֵצְאוּ מִמֶּנָּה.

עוּד, שְׁתֵּי דְרֵגוֹת הֵן, וְכֹל אַחַת נִקְרָאת

וְהֵם שְׁבַעַה עֲמוּדִים שְׁעֲלֵיהֶם עוּמַד
 הָעוֹלָם.

שְׁבַעַה וְשִׁבְעָה - אֵלוּ הַתְּחִתּוֹנִים
 שְׁעוּמַדִּים כְּנֻגְדָם שֶׁל הָעֲלִיוֹנִים, וְכֹלָם
 אוֹחוּ לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה. שְׁבַעַה
 וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת - אֵלוּ שְׁבַעַת יָמִים
 וְשִׁבַּעַת יָמִים, אֵלוּ עֲלִיוֹנִים וְאֵלוּ
 תְּחִתּוֹנִים, שְׁמַתְחַבְּרִים יַחַד.

עוּד, שְׁבַעַה וְשִׁבְעָה כְּלָם לְמַעְלָה, מִשּׁוּם

שְׁבַעָה, דְּכָתִיב (מ"א ו לח) וַיִּבְנֶהוּ שְׁבַע (דף עו ע"ב) שָׁנִים.
 וְחַד אִיהוּ צְדִיק, דְּאֶקְרִי שְׁבַעָה, וְאִיהוּ שְׁבַע
 דְּכָתִיב (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע יפול צְדִיק וְקָם.

וְאֵלִין תִּרִין פְּתָרִין, מוּצָקוֹת לַגְּרוֹת. חַד מִסְטָרָא
 דָּא, וְחַד מִסְטָרָא דָּא. וְאַף עַל גַּב דְּאִינוּן
 בְּמַנְיֵנָא דְּאִינוּן גְּרוֹת, וְעַם כָּל דָּא, שְׁבַחָא מֵאֵלִין,
 תִּרִין, דְּאִינוּן שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה (למוצקות), דְּמוּצָקוֹת
 לְגַבֵּייהוּ. דְּאִינוּן גְּרוֹת דְּקָא נְהָרִין עַל רִישָׁא דְּתַהוּא
 מְנוּרָה, וְתַהוּא מְנוּרָא קָא מְנַהָרָא מִחִילָא דִּילְתוּן,
 לְסִלְקָא לְגַבֵּיהּ עֵילָא. וְכַד סִלְקָא, סִלְקָא מִדְּרָגָא
 לְדְרָגָא, וּמִכְתָּרָא לְכְתָרָא, עַד דְּאֵתְאַחַדָּא כֹּלָא
 לְעֵילָא, וְרוּא דָּא, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה.

שִׁיר הַשִּׁירִים, עַל פּוּמָא דְּאֵלֵיהּ אֲתַגְזֹר, בְּרִשׁוֹ
 עֵילָאָה. שִׁיר הַשִּׁירִים, שְׁבַחָא דְּשְׁבַחִין,

לשון הקודש

שְׁבַעָה. אַחַד הוּא הַעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא
 שְׁבַעָה, וְנִקְרָא שְׁבַעָה, שְׁפָתוֹב וַיִּבְנֶהוּ
 שְׁבַע שָׁנִים. וְאַחַד הוּא צְדִיק, שְׁנִקְרָא
 שְׁבַעָה, וְהוּא שְׁבַע, שְׁפָתוֹב (משלי כד) כִּי
 שְׁבַע יפול צְדִיק וְקָם.

וּשְׁנֵי הַכְּתָרִים הִלְלוּ מוּצָקוֹת לַגְּרוֹת,
 אַחַד מִצַּד זֶה וְאַחַד מִצַּד זֶה. וְאַף עַל גַּב
 שֶׁהֵם בְּמַנְיֵן שֶׁל אוֹתָם הַגְּרוֹת, וְעַם כָּל

זֶה, הַשְּׁבַח מֵאלוֹ הַשָּׁנִים, שֶׁהֵם שְׁבַעָה
 וְשְׁבַעָה (למוצקות), שְׁמוּצָקוֹת אֵלֵיהֶם.
 שְׁאוֹתָם הַגְּרוֹת שְׁמֵאִירִים עַל רֹאשׁ אוֹתָהּ
 הַמְּנוּרָה, וְאוֹתָהּ מְנוּרָה מֵאִירָה מִכְּתָם,
 לַעֲלוֹת אֵלָיו לְמַעְלָה. וּכְשֶׁעוֹלָה, עוֹלָה
 מִדְּרָגָה לְדְרָגָה וּמִכְתָּר לְכְתָר, עַד שֶׁהַכֹּל
 מִתְאַחַד לְמַעְלָה, וְזֶה סוּד שִׁיר הַשִּׁירִים
 אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה.

שִׁיר הַשִּׁירִים, עַל פִּי שֶׁל אֵלֵיהּ נְגִזָּר,
 בְּרִשׁוֹת עֲלוֹנָה. שִׁיר הַשִּׁירִים, הַשְּׁבַח

לְמַלְמָא דְשִׁלְמָא דִּילִיהּ. בְּגִין דְּאִיהוּ אֶתְר דְּבַעֵי
 חֲדוּתָהּ, דִּלְא אִית תַּמָּן רוּגְזָא וְדִינָא. דְּהָא עֲלֵמָא
 דְּאֶתִי, כּוּלָּא אִיהוּ חֲדוּתָהּ, וְאִיהוּ חֲדִי לְכוּלָּא. וּבְגִין
 כֶּךָ מְשַׁדְּר חֲדוּ וְחֲדוּתָהּ לְכָל דְּרַגְיִן.

כִּמְא דְאַצְטְרִיךְ אֶתְעָרוּ דְחֲדוּתָהּ לְאַתְעָרָא מֵהָא
 עֲלֵמָא לְעִילָא. חֲבִי אַצְטְרִיךְ לְאַתְעָרָא
 חֲדוּתָהּ וְחִידוּ, מֵעֲלֵמָא דְסִיחָרָא, לְגַבֵּי עֲלֵמָא עִילָאָה.
 וּבְגִין כֶּךָ עֲלָמִין קְיִימִין בְּדוּגְמָא חֲדָא, וְאַתְעָרוּ לָא
 סְלָקָא אֵלָא מִתְתָּא לְעִילָא.

שִׁיר תִּתְר״ו סִימָן, בְּאַתְוּוֹן גְּלִיפָאן דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא,
 זְעוּ וְרַת״ת דְּכָל עֲלָמִין, וְכָל נוֹקְבִין דְּתַחוּמָא
 רַבָּא, עַד דְּהָא פְּשִׁיטוּ דְרוּחָא, אֶתְעָר (נ״א ע״א) לְגַבֵּי
 תְּרַעָא קְדִמָּאָה דְּלִסְטֵר מְזֻרְתָּהּ. הֵהוּא מְאִירֵי דְעֵינִין,
 בְּחִמְשׁ מְאָה מִפְּתַחָאן דְּחִיכְלִין, וְהָא אִיהוּ בְּגִלְיָפוּ

 לשון הקודש

שֶׁל הַשְּׂבָחִים, לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ.
 מְשׁוּם שֶׁהוּא מְקוּם שְׂרוּצָה שְׂמֻחָה, שְׂאִין
 שָׁם רְגוּ וְדִין. שְׂהַרֵי הָעוֹלָם הֵבֵא, הַכֹּל
 הוּא שְׂמֻחָה, וְהוּא מְשַׂמַּח אֶת הַכֹּל,
 וּמְשׁוּם כֶּךָ שׁוֹלַח חֲדוּתָהּ וְשְׂמֻחָה לְכָל
 הַדְּרָגוֹת.

כִּמּוֹ שְׂצִרִיךְ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה
 לְהַעִיר מִהָעוֹלָם הַזֶּה לְמַעְלָה, כֶּךָ צְרִיךְ
 לְעוֹרֵר שְׂמֻחָה וְחֲדוּתָהּ מֵעוֹלָמָה שֶׁל

הַלְבְּנָה אֶל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וּמְשׁוּם כֶּךָ
 הָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים בְּדִגְמָא אַחַת, וְאִין
 הַתְּעוֹרְרוֹת עוֹלָה אֵלָא מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה.
 שִׁיר תִּתְר״ו סִימָן, בְּאוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת שֶׁל
 הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, זְעַה וְרַת״ת שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, וְכָל נִקְבֵי תַּחֻם רַבָּה, עַד
 שֶׁהַתְּפִשְׁטוֹת הָרוּחַ הֵינּוּ מִתְּעוֹרְרוֹת (בְּנִסְחָה)
 לְשַׁעַר הָרֵאשׁוֹן שֶׁלְצַד מְזֻרְתָּהּ. אוֹתוֹ בַּעַל
 הָעֵינַיִם עִם חִמְשׁ מְאוֹת מִפְּתַחוֹת שֶׁל

דַּשְׁמָא קַדִּישָׁא, דְּתַרְיִסְר אַתְוּוֹן, דְּטָאֲסִין בִּיהַ תְּשַׁע
סְרֵי מִשְׁרִיין מְלַהֲטֵן דְּנוֹרָא.

וְהָהוּא מְאֲרֵי דְעֵינִין, לְקִיט גּוֹמְרִין דְּאֶשָׁא,
שְׂיִפֵי דְנוֹרָא, וְעָאֲלִין גּוֹ הָהוּא הֵיכְלָא
דְּאֶתְקָרֵי זְבוּל, הֵיכְל דְּתַמָּן כָּל שְׂבַחִין אֶתְסַדְּרוֹן
לְסִלְקָא לְעֵילָא. וְעַל דָּא כְּתִיב (מ"א ח יג) בְּנֵה בְּנֵיתֵי
בֵּית זְבַל לָךְ. וְאִיהוּ הֵיכְלָא, דְּאִית בָּהּ תַּתְרוּ
דְּרַגִּין, דְּסִלְקֵן בְּשַׁבְּחֵי דְתוֹשְׁבַּתָּא, וּבְגוֹ כּוּלְהוּ
אִית חַד דְּרַגָּא פְּנִימָאָה מְכוּלְהוּ, דְּאֶתְבְּרִיר רְחִימוּ
דְּהֵאֵי תוֹשְׁבַּתָּא, בְּרִירוּ דְּנִקּוּדָא תַּתְאָה. וְכַד
אֶתְבְּרִיר מְגוֹ כּוּלְהוּ, סִלְקָא לְעֵילָא בְּרוּזָא דְשִׁיר,
וְאִיקְרֵי שִׁיר הַשִּׁירִים, וְסִלְקָא מִכָּל אֵינּוֹן שְׂבַחִין,
וְאֶתְבְּרִיר מְכוּלְהוּ.

לשון הקודש

והוא ההיכל, שיש בו תתרו דרגות
שעולות בשבחי התשפחת. ובתוך כלם
יש דרגה פנימית אחת מכלן, ששם
נבחרת אהבת התשפחת הזו, בחירת
הנקדה התחתונה. וכשנבחר מתוך כלם,
עולה למעלה בסוד השיר, ונקרא שיר
השירים, ועולה מכל אותם השבחים,
ונבחר מכלם.

היכלות, והרי הוא בחקיקת השם
הקדוש של שתיים עשרה אותיות ששמים
בו תשעה עשר מהנות לוחטים של אש.
ואתו בעל העינים לוקט גחלי אש,
איברי האש, ונכנסים לתוך אותו ההיכל
שנקרא זבול, ההיכל ששם מסתדרים
כל השבחים לעלות למעלה, ועל זה
כתוב (מלכים-א ח) בנה בניתי בית זבל לך.

כְּתִיב (שם ו ז) וְהִבִּית בְּהִפְנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֹמֹה וְגו',
 וְהִבִּית בְּהִפְנֹתוֹ, כִּד הוּו דְּכַר וְנוֹקְבָא
 בְּחֻדָּא מִתְחַבְּרָא, כְּדִין אֶבֶן שְׁלֹמֹה, אֲשֶׁתְּלִימַת כְּמָה
 דְּאַצְטְרִיךְ. וְלֹא אֲשֶׁתְּלִימַת, עַד דִּהְיוּת מִסָּע,
 דְּנִסָּע (נ"א דְּנִסָּר) לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְקִינן לָהּ,
 וְקָשִׁיט לָהּ, וְאַיִיטִי לָהּ לְגַבֵּי דְאָדָם, וְכְדִין נִבְנָה,
 וְאַשְׁתְּלִימַת מְבוֹלָא.

וְכִד אֲתַחְבְּרוּ דָּא עִם דָּא, כָּל רוּחִין אוֹחְרָנִין, וְכָל
 זִינִין בִּישִׁין, אֲתַעְבְּרוּ מִתְּמִן, וְלֹא אֲתַקְרִיבוּ
 לְמִקְדָּשָׁא. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שם שם) וּמִקְבֹּת וְהִגְרִזוּן
 כָּל כְּלֵי בְרוּז לֹא נִשְׁמַע בְּבֵית בְּהִפְנֹתוֹ. דְּהָא
 כּוּלְהוּ עָאלוּ גּוֹ נוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא. כִּינּוּן דְּאַתְבְּנִי
 בֵּי מִקְדָּשָׁא לְתַתָּא, וְאַתְתַּקֵּן הֵיכְלָא עַל בּוֹרֵייהּ,
 כְּדִין אֲתַגְלִי שִׁיר הַשִּׁירִים, דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְחַבְּרָא
 מִקְדָּשָׁא בְּמִקְדָּשָׁא.

לשון הקודש

וּכְשֶׁחֲתַחְבְּרוּ זֶה עִם זֶה, כָּל הַרוּחוֹת
 הָאֲחֵרוֹת וְכָל הַמִּינִים הָרַעִים עָבְרוּ מִשָּׁם,
 וְלֹא קָרְבוּ לְמִקְדָּשׁ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שם)
 וּמִקְבֹּת וְהִגְרִזוּן כָּל כְּלֵי בְרוּז לֹא נִשְׁמַע
 בְּבֵית בְּהִפְנֹתוֹ. שְׁתַּרֵּי כָּלָם נִכְנְסוּ לְתוֹךְ
 נִקְבַּ תַּהוּם רַבָּה. כִּינּוּן שְׁנִבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה וּנְתַתַּקֵּן הֵיכְלָא עַל כְּרִיזוֹ,
 אִזְ תַּגְלֵה שִׁיר הַשִּׁירִים, שְׁהַצְטְרִיךְ

כְּתוּב (שם ו) וְהִבִּית בְּהִפְנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֹמֹה
 וְגו'. וְהִבִּית בְּהִפְנֹתוֹ, כְּשֶׁהָיוּ זָכָר וְנוֹקְבָה
 יַחַד מְחַבְּרִים, אִזְזִי הָאֶבֶן הַשְּׁלֹמֹה נִשְׁלְמָה
 כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ. וְלֹא נִשְׁלְמָה, עַד שֶׁהָיָה
 מִסָּע, שְׁהִסָּע (שְׁנִסָּר) אוֹתָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְתַקֵּן אוֹתָהּ וְקָשִׁט אוֹתָהּ, וְהִבִּיא
 אוֹתָהּ אֶל הָאָדָם, וְאִזְ נִבְנָה, וְנִשְׁלְמָה
 מִהַכֵּל.

כִּד הָיָה מֹשֶׁה בְּמִדְבָּרָא, בְּגִין חֻבִּיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל,
 זְוִיגָא דְּמֹשֶׁה הָיָה מִתְּחַבְּרָא בֵּיתָא, בְּאַחֲזָרָא
 דְּהוּד (דְּהוּד) דְּכַר וְנוֹקְבָא מִתְּחַבְּרָאן פְּחָדָא. כְּדִין,
 וְהַבֵּית בְּהַבְּנוֹתוֹ, זְעִיר זְעִיר.

כִּד עָבְרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יַרְדֵּנָא, וּמֹשֶׁה אֶתְכַנֵּישׁ,
 נֶהַר (נ"א גִּסְר) לָהּ קוֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְאַתְקִין לָהּ
 בְּמוֹשָׁבִין שִׁילָה, עַד דְּאַשְׁתְּלִימַת בְּבִי עֲלָמִין, וְאַתְחַבְּרַת
 בְּמַלְךְ שְׁלֹמֹה, וְהוּוּ עֲלָמִין אֶפְסִין בְּאַפְסִין. כְּדִין, אֶבְנִין
 שְׁלֹמֹה מִסָּע נִבְנָה. מִסָּע: דְּלֹא הָיָה בְּאַתְרָא חָד קְבִיעַ,
 אֶלָּא אֶתְעַקַּר וְאַשְׁתִּיל, וּכְדִין נִבְנָה כְּדָקָא יְאוּת.

וְכָל זְיַיְנִין בִּישׁוּן, וְכָל רוּחִין בִּישׁוּן, כְּדִין אֶתְעַבְּרוּ
 מִעֲלָמָא, וְלֹא שְׁלִיטוּ כְּלָל, חֲדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, וּמִקְבֹּוֹת וְהַגְּרִיזוֹן כָּל כְּלִי בְּרִזָּל לֹא נִשְׁמַע
 בְּבֵית בְּהַבְּנוֹתוֹ.

לשון הקודש

שְׁהַשְׁתַּלְמָה בְּבֵית עוֹלָמִים וְהַתְּחַבְּרָה
 בְּמַלְךְ שְׁלֹמֹה, וְהוּוּ הַעוֹלָמוֹת פְּנִינִים
 בְּפְנִינִים. אִין, אֶבְנִין שְׁלֹמֹה מִסָּע נִבְנָה. מִסָּע
 – שְׁלֹא הָיְתָה בְּמָקוֹם אַחַד קְבִיעַ, אֶלָּא
 נֶעֱקַר וְנִשְׁתֵּל, וְאִין נִבְנָה כְּרָאוּי.

וְכָל הַמִּינִים הַרְעִים, וְכָל הַרוּחֹת
 הַרְעוֹת, אִין עָבְרוּ מִן הָעוֹלָם וְלֹא שְׁלִטוּ
 כְּלָל. וְהוּוּ שְׁפָתוֹב (ש) וּמִקְבֹּוֹת וְהַגְּרִיזוֹן כָּל
 כְּלִי בְּרִזָּל לֹא נִשְׁמַע בְּבֵית בְּהַבְּנוֹתוֹ.

לְהַתְּחַבְּרָא מִקְדָּשׁ בְּמִקְדָּשׁ.

כְּשִׁחְזָה מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר, מִשׁוֹם חֲטָאֵי
 יִשְׂרָאֵל, הַזְוִיג שֶׁל מֹשֶׁה הָיְתָה מִתְּחַבְּרַת
 בּוֹ, בְּאַחֲזָרָא שֶׁל הַהוּד (שְׁהוּד) זְכַר וְנוֹקְבָא
 מִחַבְּרִים יַחַד. אִין, וְהַבֵּית בְּהַבְּנוֹתוֹ, מִעַט
 מִעַט.

כְּשִׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיַּרְדֵּן וּמֹשֶׁה
 הִתְכַּנֵּם, הָאִיר (סִר) אוֹתָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְהַתְּקִין אוֹתָהּ בְּמוֹשָׁבִין שִׁילָה, עַד

בַּהֲהִיא שַׁעֲתָא, בַּד אֲתַעְבְּרוּ כּוּלָּא מִעֲלָמָא,
 וְאַשְׁתְּאַרַת אֲתַתָּא בְּבַעֲלָהּ אֲפִין בְּאַפִּין,
 כְּדִין אֲתַגְלִי שִׁיר הַשִּׁירִים. וְדָא אִיהוּ שִׁיר הַשִּׁירִים
 אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, בְּלָא עֲרַבּוּבִיא כָּלִל. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה,
 אֲפִין בְּאַפִּין. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, דְּאֲתַעְקַר וְאַשְׁתִּיל
 בְּאַתֵּר דְּשִׁלְמָא כּוּלָּא דִּילִיה.

חֲדִי ר' שִׁמְעוֹן. אָמַר לִיה אֵלֶיהוּ, רַבִּי אִימָא
 מִלְךְ, וְאַנָּא אֲבַתְרֵךְ, דִּהָא מִינִי וּמִינְךְ
 תְּסַתִּימִים מִלְתָּא. וְרִשׁוּ אֲתִיְהִיב לָן מַעַם עֲתִיקָא
 דְּכוּלָּא, דִּיתַגְלוּ רְזִין אֵלִין מִתַּתָּא וּמִעִילָא. אַנְתְּ
 לְקַבִּיל תַּתָּאי. וְאַנָּא לְקַבִּיל עִילָאי.

וּבְחִינֵךְ רַבִּי, רַבּוּ יַתִּיר אִית לָךְ, דְּכָל מִלְךְ
 יִכְתְּבוּן לְעִילָא קַמִּי עֲתִיק יוֹמִין, וּמִלִּי
 לָא יִכְתְּבוּן לְעִילָא, אֶלָּא בְּהִאי עֲלָמָא יִכְתְּבוּן

לשון הקודש

אמר דבר, ואני אחרֵיך, שהרי ממני
 וממך יתברר הדבר, ונתנה לנו רשות
 מעם העתיק של הכל שיתגלו הסודות
 הללו ממטה וממעלה. אתה בנגד
 התחתונים - ואני בנגד העליונים.

ובחינך, רבי, השיבות יתרה יש לך,
 שכל דבריך יכתבו למעלה לפני עתיק
 הזמנים, ודברי לא יכתבו למעלה, אלא

באותה השעה, כשכלם עברו מן העולם
 ונשארה האשה עם בעלה פנים בפנים,
 אז התגלה שיר השירים, וזהו שיר
 השירים אשר לשלמה, בלי ערבוביא
 כלל. אשר לשלמה, פנים בפנים. אשר
 לשלמה, שנעקר ונשתל במקום
 שהשלום בלו שלו.

שמח רבי שמעון. אמר לו אליהו: רבי,

מִי־לִי, עַל יַדְךָ. מִי־לְךָ יְהוֹן בְּתִיבִין לְעֵילָא, וּמִי־לִי
בְּתִיבִין לְתַתָּא. וּזְכָאִין אֶתוֹן צְדִיקָיָא בְּהַאי עֲלָמָא,
וּזְכָאִין אֶתוֹן בְּעֲלָמָא דְאַתִּי.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר
לְשַׁלְמָה. כְּתִיב (תהלים קכו ו) הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבְכַה
נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע וּגו'. בְּכַמָּה זְמַנִּין הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אוֹכַח לֹון לְיִשְׂרָאֵל, לְאַהֲדָרָא לֹון בְּתִיבִיבְתָא
לְגַבִּיּה, לְמַהֲךְ בְּאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל, בְּגִין לְאַסְתִּלְקָא
בְּגַוְוִיָּהּ. דְּהָא בְּדִ יִשְׂרָאֵל זְכָאִין, וְאַזְלִין בְּאוֹרַח
מִיִּשְׂרָאֵל, כְּבִיבּוֹל, סִילּוּקָא אִיהוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
עֲמַהוֹן, בְּכָל עַמּוֹן דְּעֲלָמָא. בְּדִ יִשְׂרָאֵל זְכָאִין,
וְאַזְלִין בְּאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל, סְלִיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, וְכוּלְהוּ אוֹדֵן וּמְשַׁבְּחֵן לִיהּ, וְלֹאוּ
אִינוּן בְּלַחוּדֵיָּהּ, אֶלָּא אֶפְּלוּ עֵילָאִין לְעֵילָא.

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹכְכֶם. שְׁהֲרִי
כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל צְדִיקִים וְהוֹלְכִים בְּדַרְךְ
יִשְׂרָאֵל, כְּבִיבּוֹל זֶה עֲלִיָּה לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא
עֲמָהֶם עִם כָּל הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם. כְּאֲשֶׁר
יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים וְהוֹלְכִים בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל,
מַעֲלָה אוֹתָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל
בְּנֵי הָעוֹלָם, וְכָלֶם מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ,
וְלֹא הֵם בְּלִבְדָּם, אֶלָּא אֶפְּלוּ הָעֲלִיוֹנִים
לְמַעֲלָה, כָּלֶם מוֹדִים לוֹ בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּפְתַחוּ דְבָרֵי עַל יַדְךָ. דְּבְרִיךְ
יְהִיו כְּתוּבִים לְמַעֲלָה, וְדְבָרֵי יְהִיו כְּתוּבִים
לְמַטָּה. אֲשֶׁרִיכֶם הַצְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְאֲשֶׁרִיכֶם לְעוֹלָם הַבָּא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים
אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה. כְּתוּב (תהלים קכו) הַלּוֹךְ יֵלֵךְ
וּבְכַה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע וּגו'. כְּמָה פְּעָמִים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו, לְלַבֵּת בְּדַרְךְ

כּוֹלְהוּ אֹדֶן לִיה בְּגִינֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל. וְלֹא דָא
 בְּלַחֲדוּי, אֶלְא אִיהוּ אִסְתְּלַק בִּיקָרִיָּה, בְּגִינֵיהוּ
 דִּישְׂרָאֵל מִמָּשׁ. וְלֹא דָא בְּלַחֲדוּי, אֶלְא אֶפִּילוּ
 יִשְׂרָאֵל מִמָּשׁ, מִסְתְּלִקוּ בִּיקָרִיָּה דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 לְעִילָא וְתַתָּא.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל זַפְּאִין, כּוֹרְסָא יְקָרָא
 דְלְעִילָא אִסְתְּלִיק לְעִילָא לְעִילָא, בְּכַמְּה
 חֲדוּן, בְּכַמְּה רְחִימוּ, וּמְתַחְבְּרָן עֲלָמִין בְּחֲדוּוֹא,
 וְכוּלְהוּ אִתְּבָרְכָן מִעֲמִיקָא דְנַחְלִין, וְעֲלָמִין כּוֹלְהוּ
 אִשְׁתְּקִיין, וְאִתְּבָרְכָאן וְאִתְּקוֹדְשָׁאן ^(דף עו ע"א) בְּכַמְּה
 בְּרִכָּאן, בְּכַמְּה קְדוּשִׁין, וְקוֹדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא חֲדִי
 עֲמָהוּן, בְּחֲדוּוֹא בְּשְׁלִימוּ.

וּבְשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל לָאוּ אִינוּן זַפְּאִין, כּוֹלְא אִיהוּ
 בְּהַפּוּכָא. וְעַם כָּל דָּא רְחִימוּ דְקוֹדְשָׁא
 בְּרִידָּהּ הוּא לָא אִתְּמַנַּע מִנֵּיהוּ, וְכוּרְסִיָּא דִּילִיָּה

 לשון הקודש

ומתחברים העולמות בשמחה, וכלם
 מתברכים מעמק הנחלים, וכל העולמים
 נשקים ומתברכים ומתקדשים בכמה
 ברכות, בכמה קדושים, והקדוש ברוך
 הוא שמח עמם בשמחה בשלמות.

ובשעה שאין ישראל צדיקים, הכל הוא
 בהפוך. ועם כל זה, אהבת הקדוש ברוך
 הוא לא נמנעת מהם, וכסאו יושב

ולא זה בלבדו, אלא שהוא מתעלה
 בכבודו בשביל ישראל ממש. ולא זה
 בלבדו, אלא אפלו ישראל ממש
 מתעלים בכבודו של הקדוש ברוך הוא
 למעלה ולמטה.

בא וראה, בשעה שישראל צדיקים,
 כפי הכבוד שלמעלה מתעלה למעלה
 למעלה, בכמה שמחות, בכמה אהבה,

יִתְבָּא עֲלֵיהוּ, בְּאִמָּא עַל בְּנִין, וְלֹא אֶתְמַנְעַת
מִלְמַתְבַּע עֲלֵיהוּ רַחֲמֵי.

וּבְהֵאֵי קָלָא סָלְקָא לְעֵילָא, בְּנִין דְרַעוּתָא דִילִיָּה
מֵאן דְאֹלִיף סִינְגוּרִיא עַל בְּנוֹי. מְנָא לָן,
מִמּוּשָׁה, דְאֶסְתְּלַק בְּסִלְיֹקוּ עַל דְאֹלִיף זְכוּ עֲלֵיהוּ
דִישְׂרָאֵל. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות לד טט) וּמּוּשָׁה לֹא
יָדַע בִּי קָרְנָן עוֹר פָּנָיו. אֵימְתִי אֶסְתְּלִיק לִיקְרָא דָא.
פֶּד תֵּאבּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאֹלִיף עֲלֵיהוּ זְכוּ.

בְּגוֹזְנָא דָא פְתִיב, (תהלים קכו ו) הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבְכַה, עַל
חֻזְבִּיהוֹן דִישְׂרָאֵל. מֵאֵי גוּשָׁא מְשַׁךְ
הַזְרַע. דָּא רָזָא דְכוּרְסִיָּא דִיקְרָא, דְאֵיהוּ נְטִיל
מְשִׁיכוּ דְזַרְע קוּדְשָׁא עֵילָאָה, לְמִיעֵבַד פִּירִין וְאִיבִין
בְּהֵאֵי עֲלֵמָא.

וְכַד אֶסְתְּלִיקַת בְּקָלָא דִישְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב דְלֹאוּ
אֵינּוֹן זַפְאִין, עִם פֶּל דָּא, קוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא

לשון הקודש

זכות.

כִּמְנוּ בֵּן פְּתוּב הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבְכַה, עַל חֲטָאֵי
יִשְׂרָאֵל. מַה זֶה נִשְׂא מְשַׁךְ הַזְרַע? זֶהוּ סוּד
כִּסּא הַכְּבוֹד, שְׁנוּמַל מְשִׁיכָה שֶׁל זֶרַע
קָדֵשׁ עֲלִיּוֹן לְעִשׂוֹת פְּרוּת וְתוֹלְדוֹת
בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וּבְשִׁמְתָּעֵלִית בְּקוּל שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אַף עַל
גַּב שְׂאִינָם צְדִיקִים, עִם פֶּל זֶה הַקְּרוּשׁ

עֲלֵיהֶם פֶּאֶם עַל הַבְּנִים, וְאֵין נִמְנַעַת
מִלְבַּקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים.

וּבְקוּל הַזֶּה עוֹלָה לְמַעְלָה, מְשׁוּם שְׂרַצוֹנוּ
מִי שֶׁמְלַמֵּד סִנְגוּרִיָּה עַל בְּנוֹי. מִנֵּיִן לָנוּ?
מִמּוּשָׁה שֶׁהִתְעַלָּה בְּעֵלְיָה עַל שְׁלֹמֹד זְכוּת
עַל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (שמות לד) וּמּוּשָׁה לֹא
יָדַע בִּי קָרְנָן עוֹר פָּנָיו. מִתִּי הִתְעַלָּה לְכַבּוֹד
הַזֶּה? כְּשִׁחְטָאוּ יִשְׂרָאֵל, וְלִמַּד עֲלֵיהֶם

אֲעֲלֶי לָהּ, וְאֲשָׁקֶי לָהּ, מִשְׁקִיו דִּנְחָלָא עֲמִיקָא,
וְאֲשֵׁתַיִם מִכָּל סְטָרִין. כִּדִּין, בֵּא יבֵּא בְּרֵנָה, מִגּוֹ
דֵּה־הוּא שְׁלִימוֹ וּבְרֵכָאן וְקִדוּשִׁין דְּאֲשֵׁתַיִמַת.
בְּקִדְמִיתָא, הָלוּךְ יֵלֵךְ וּבְכַה, עַל חוּבֵייהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל.
כִּד תָּבוּ, בֵּא יבֵּא בְּרֵנָה.

בְּשַׁעֲתָא דִּבְנָה שְׁלֹמָה בִּי מִקִּדְשָׁא, וְאֲשֵׁתַיִם
עֲלָמָא תִּתָּאָה בְּגוּוֹנָא דְעֲלָמָא עֵילָאָה,
יִשְׂרָאֵל כּוּלְחוֹן הוּוּ זְכָאִין, וְאֲסִתְלָקוּ בְּכַמָּה דְרָגִין
עֵילָאִין, וּכְדִין אֲסִתְלָק בּוֹרְסֵיָא דִּיקְרָא בְּחִדּוּתָה,
בְּכַמָּה חֲדוּוֹן, בְּכַמָּה עֵילוּיִין.

וּכְדִין שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשֹׁלְמֹה, סְלִיקוּ
בְּחִדּוּוֹא, וּנְחִיתוּ בְּחִדּוּוֹא. עֲלָמִין כּוּלְחוֹ
בְּחִדּוּוֹא. וְחִיבּוּרָא בְּחִדּוּתָה. שִׁיר, לְקוּדְשָׁא כְּרִיד הוּא.
הַשִּׁירִים, לְעֵילָאִין וְתִתָּאִין. אֲשֶׁר לְשֹׁלְמֹה, חֲבוּרָא

 לשון הקודש

העליון, כל ישראל היו צדיקים והתעלו
בכמה דרגות עליונות, ואז התעלה בפסא
הכבוד בשמחה, בכמה שמחות ובכמה
עלונים.

ואז שיר השירים אשר לשלמה, עליה
בשמחה וירידה בשמחה. כל העולמות
בשמחה, והחבור בשמחה. שיר –
לקדוש ברוך הוא. השירים – לעלונים
ולתחתונים. אשר לשלמה – החבור של

ברוך הוא מעלה אותה, ומשקה אותה
מהשקאת הנחל העמק, ונשתלם מכל
הצדדים. אזי, בא יבא ברנה, מתוך
אותה שלמות וברכות וקדשות
שנשתלמה. בראשונה – הלוך ילך
ובכה, על חטאי ישראל. בששבו – בא
יבא ברנה.

בשעה שבנה שלמה את בית המקדש
והשתלם העולם התחתון כמו שהעולם

דְּעֶלְמִין כּוֹלְהוּ בְּחֶדְוָא, לְמַלְכָּא דְשַׁלְמָא כּלָּא
דִּילִיה. עַל פּוֹמָא דְאֵלִיהוּ אֲתַנְגֹּר.

שִׁיר הַשִּׁירִים, כְּתִיב (דברים כח יב) יִפְתַּח ה' לְךָ אֶת
אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְגו'. בְּשַׁעֲתָא דְבְרָא קוּדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא עֲלָמָא, בְּרָא בְּקַדְמִיתָא, שִׁיתִּין עֵילָאִין,
דְּאֵינוּן מְקוּרִי, לְנַחְתָּא בְּהוּן גְּשַׁמְיָא דְבִרְכָן,
וְקוּדוּשִׁין עֵילָאִין דְּלַעִילָא. וְאֵינוּן נְטִלוּ בְּקַדְמִיתָא
מִמְקוּרָא דְחַיִּי, מֵאַתֵּר עֵילָאָה דְנִפְקוּ מִתַּמָּן.

דְּהָא בְּקַדְמִיתָא עַד לָא אֵיתְבְּרִי עֲלָמָא, סְלִיק
וְאֲתַנְגְּלִי חַד רְעוּתָא, דְּאֵיקְרִי מַחְשָׁבָה
סְתִימָא, וְשׁוּי כּוֹלָא בְּהֵהִיא מַחְשָׁבָה סְתִימָא, וְכָל
מַאי דְּחָזָה וְיַחְיִי. וּמַחְשָׁבָה סְלִיק רְעוּתָא
לְמַבְרִי עֲלָמָא, וְנִפְק נְבִיעוּ דְקִיק, כְּלִיל סְתִימוּ
דְּמַחְשָׁבָה, וְדָא לָא אֲשַׁתְּמַע לְבַר, וְלָא אֲתַנְגְּלִיא.

לשון הקודש

מִהֶמְקוֹם הָעֲלִיּוֹן שִׁינְעָאוּ מִשָּׁם.
שְׁחַרְרֵי בְּרָא שׁוּנָה, טָרַם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם,
עֲלָה וְהִתְנַלְגָּה רְצוֹן אַחַד, שְׁנַקְרָא
מַחְשָׁבָה נִסְתָּרָת, וְשָׁם אֶת הַכֹּל
בְּמַחְשָׁבָה הַנִּסְתָּרָת הַהִיא, וְכָל מַה
שֶׁהָיָה וְיִהְיֶה. וּמֵאוֹתָהּ הַמַּחְשָׁבָה עֲלָה
רְצוֹן לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, וְיִצְא מֵעֵין דְּקַ
שְׁכּוֹלֵל סִתְרַּת הַמַּחְשָׁבָה, וְזֶה אֵין נִשְׁמַע
בְּחוּץ וְלֹא הִתְנַלְגָּה. וְיֵשׁ בּוֹ הַסְתַּכְּלוּת שֶׁל

כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם
כָּלוּ שָׁלוֹ. עַל פִּי אֵלִיהוּ נְגִיד.

שִׁיר הַשִּׁירִים, כְּתוּב (דברים כח) יִפְתַּח ה'
לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְגו'. בְּשַׁעֲתָא שְׁבְרָא
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, בְּרָא
בְּרָא שׁוּנָה שִׁיתִּים עֲלִיּוֹנִים, שְׁחַם
מְקוּרוֹת, לְהוֹרִיד בְּהֵם גְּשַׁמֵּי בְּרָכוֹת,
וְהַקְּדוּשׁוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שְׁלַמְעֵלָה. וְהֵם
נְטִלִים בְּרָא שׁוּנָה מִמְקוּרַת הַחַיִּים,

וְאִית בֵּיה אֶסְתַּכְלוּתָא דְחַכְמָתָא, לְחַכְמֵי לְבָא
אֶתְמַסַּר, בְּגִין דְּלֹא אֶתְנַלְיָא לְבַר.

מִתְהוּא (מִתְהוּא) נְבִיעוּ נַפְקֵי חַמְשׁ מְקוּרִין, וְחַד
סְתִימָא, וְחַד דְּכַנִּישׁ בּוּלָא. וְאִינוּן מְקוּרִין
הוּו, פִּד אֶתְבְּרִי עֲלֻמָּא. כְּמָה דְאֵת אָמַר (בראשית א
*) בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. בְּרֵאשִׁית: בְּרָא שׁוֹ"ת. דָּא
שִׁית, מְקוּרָא דְכַנִּישׁ כָּל מְקוּרִין, לְמִיזַן עֲלֻמִּין.

אֶת הַשָּׁמַיִם, אֲלִין אִינוּן שִׁית מְקוּרִין עֵילְאִין
דְּלְעֵילָא, (ס"א דעליהו) לְמִיחַב לְהֵאֵי שִׁית. מוֹזְמָא
דְּאֶתְבְּרִי עֲלֻמָּא, עַד דְּאֶתְבְּנֵי בֵּי מְקַדְשָׁא, הוּו סְתִימִין,
וְלֹא אֶתְפַּתְחוּ כָּלֵל.

וְאִי תִימָא אֶבְרָהִם הוּוּ בְּעֲלֻמָּא. הָא כְּתִיב (שם יב
) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ. יִצְחָק, (שם כו א) וַיְהִי רָעַב
בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרָעַב וְגו'. וַיַּעֲקֹב, הָא כְּתִיב (שם מא

לשון הקודש

אֶת הַשָּׁמַיִם – אֵלֶּה הֵם שֵׁשׁ מְקוּרוֹת
הָעֲלִיוֹנִים שְׁלֹמְעָלָה, (שעליהם) לְתַת לְשִׁית
הַזֶּה. מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד שֶׁנִּבְנְה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיוּ סְתוּמִים, וְלֹא נִפְתְּחוּ
כָּלֵל.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁאֶבְרָהִם הָיָה בְּעוֹלָם – הֲרֵי
כְּתוּב (בראשית ב) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ. יִצְחָק –
וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרָעַב וְגו'. וַיַּעֲקֹב

חֲכָמָה, לְחַכְמֵי הַלֵּב נִמְסַר, כִּי לֹא
הִתְנַלְהָ בַחֲוִין.

מִתְהוּא (מִתְהוּא) יוֹצֵאִים חֲמִשָּׁה מְקוּרוֹת,
וְאֶחָד נִסְתַּר, וְאֶחָד שְׁמִכְנַס הַכֹּל. וְאוֹתָם
הַמְקוּרוֹת הָיוּ בְּשִׁנְבְּרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים.
בְּרֵאשִׁית: בְּרָא שׁוֹ"ת. זֶה שִׁית, הַמְקוּר
שְׁכוּנָם אֶת כָּל הַמְקוּרוֹת לְזוּן הָעוֹלָמוֹת.

וַיְהִי רָעַב בְּכָל הָאָרְצוֹת. מֹשֶׁה, הֲאֵה בְּכַמָּה
 דּוֹכָתִין כְּתִיב (במדבר א ד) מִי יֹאכִילֵנוּ. (שמות טז ג) לְהַמִּית
 אֶת כָּל הַקָּהָל הַזֶּה בַּרְעָב. (שם יח ג) וַיֵּצֵא שָׁם הָעַם
 לַמַּיִם. (במדבר כ ב) וְלֹא הָיָה מַיִם לְעֵדָה.

יְהוֹשֻׁעַ, אַף עַל גַּב דְּעָאֵלוּ לְאַרְעָא, כְּתִיב (יהושע ה
 יב) וַיִּשְׁבַּת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאַכְלָם מֵעֵבֹר
 הָאָרֶץ. בְּיָמֵי שׁוֹפְטִים כְּתִיב, (רות א א) וַיְהִי בְּיָמֵי שְׁפֹט
 הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ. בְּדוֹד כְּתִיב (ש"ב כא א) וַיְהִי
 רָעַב בְּיָמֵי דָּוִד.

מַאי טַעְמָא כָּל דָּא. בְּגִין דְּאִינוּן שִׁיתִין לָא
 אַתְּפַתְחוּ, וְעֵלְמָא אַתְּנִין מִתְמַצִּיתָא דְחִיק,
 בְּלֹא פְתִיחָא כְּלָל, אֶלְא בְּזִיעַ דְּזִיעַ מִגּוֹ אֵילָנָא,
 וְנַחֲתִית לְתַתָּא, אוּ מִגּוֹ אַבְנָא.

לשון הקודש

כְּתוּב (רות א) וַיְהִי בְּיָמֵי שְׁפֹט הַשְּׁפֹטִים
 וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ. בְּדוֹד כְּתוּב (שמואל-ב בא)
 וַיְהִי רָעַב בְּיָמֵי דָּוִד.

מַה הַטַּעַם שֶׁל כָּל זֶה? מִשּׁוֹם שְׂאוֹתָם
 הַשִּׁיתִים לֹא נִפְתְּחוּ, וְהָעוֹלָם נִזּוֹן
 מִתְמַצִּית דְּחוּקָה, בְּלִי פְתִיחָה כְּלָל, אֶלְא
 כְּמוֹ זַעַח הַמְזִיעָה מִתּוֹךְ הָעֵץ וַיִּרְדָּת
 לְמַטָּה, אוּ מִתּוֹךְ אֶבֶן.

— הָרִי כְּתוּב (שם מא) וַיְהִי רָעַב בְּכָל
 הָאָרְצוֹת. מֹשֶׁה — הָרִי בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת
 כְּתוּב, מִי יֹאכִילֵנוּ. לְהַמִּית אֶת כָּל הַקָּהָל
 הַזֶּה בַּרְעָב. (שמות יז) וַיֵּצֵא שָׁם הָעַם לַמַּיִם.
 (במדבר ב) וְלֹא הָיָה מַיִם לְעֵדָה.

יְהוֹשֻׁעַ — אַף עַל גַּב שְׁנַכְנְסוּ לְאֶרֶץ,
 כְּתוּב (יהושע ה) וַיִּשְׁבַּת הַמָּן מִמַּחֲרַת
 בְּאַכְלָם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ. בְּיָמֵי הַשְּׁפֹטִים

בְּשַׁעֲתָא דַּאֲתָא שְׁלֹמָה מְלָכָא, וְאֲתַבְּנִי בִי
 מִקְדָּשָׁא, וְהָיוּ עֲלָמִין כּוֹלְהוּ בְּשִׁיקוּלָא
 חָדָא עֵילָא וְתַתָּא. כִּדִּין, הֵהוּא שִׁית דְּמִקְבֵּל וְכַנִּישׁ
 לְכָל אֵינוֹן שִׁיתִין עֵילָאִין, אֲתַפְּתַח.

אֵימַתִּי אֲתַפְּתַח, בְּשַׁעֲתָא דַּאֵינוֹן שִׁיתִין עֵילָאִין
 אֲתַפְּתַחוּ. בֵּינוֹן דַּאֲתַפְּתַח הָאִי שִׁית, נִפְקוּ
 בְּרַכָּאן לְעֵלְמָא. אֵימַתִּי אֲתַפְּתַח, כִּד אַעֲדִיאִי מְנִיחָה,
 חַד עֵקִימָא דִּיתִיב לְרַגְלִיחָה. וְכִינוֹן דִּהֵהוּא
 אֲתַעֲבַר, (שִׁית) אֲתַעֲבִיד שִׁיר, וְאֲתַפְּתַח אוֹצַר הַטּוֹב.
 בְּחֵילָא דְמָאן, אֶת הַשָּׁמַיִם, אֵינוֹן שְׂאָר שִׁיתִין, וְהֵינּוּ
 הַשִּׁירִים, דְּכוֹלְהוּ אֲתַפְּתַחוּ, וְאֲתַקִּינוּ לְמִיתַב מְזוֹנָא
 לְכָל עֲלָמִין.

כִּדִּין כְּתִיב (מ"א ה ה) וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבֶטֶח
 אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ. וְכָתִיב (שם ד
 כ) אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים וְשִׂמְחִים. דִּהָא שִׁית וְשִׁיתִין

לשון הקודש

בְּשַׁעֲתָא שְׁבָא שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ, וְנִבְנְהָ בֵית
 הַמִּקְדָּשׁ, וְהָיוּ הָעוֹלָמוֹת כְּלָם בְּמִשְׁקַל
 אֶחָד מֵעֵלָה וּמִטָּה, אִזּוֹ אוֹתוֹ הַשִּׁית
 שְׁמִקְבֵּל וְכוּנֵם אֶת כָּל אֱלוֹי הַשִּׁיתִים
 הָעֲלִיוֹנִים נִפְתַּח.
 מְתִי נִפְתַּח? בְּשַׁעֲתָא שְׁאוֹתֵם הַשִּׁיתִים
 הָעֲלִיוֹנִים נִפְתַּחוּ. בֵּינוֹן שְׁנִפְתַּח הַשִּׁית
 הַזֶּה, יֵצְאוּ בְּרֻכּוֹת לְעוֹלָם. מְתִי נִפְתַּח?

כִּשְׁהוֹזִיווּ מִמֶּנּוּ עִקְלָתוֹן אֶחָד שִׁישֵׁב
 לְרַגְלוֹ. וְכִינוֹן שֶׁהוּא הָעֵבֶר, (השִׁית) נַעֲשֶׂה
 שִׁיר, וְנִפְתַּח הָאוֹצַר הַטּוֹב. כִּפְחָ שֶׁל מִי?
 אֶת הַשָּׁמַיִם, אֱלוֹי שְׂאָר הַשִּׁיתִים, וְהֵינּוּ
 הַשִּׁירִים, שְׁכָלֵם נִפְתַּחוּ, וְתַקְנוּ לְתַת מְזוֹן
 לְכָל הָעוֹלָמוֹת.

אִזּוֹ כְּתוּב (מלכים-א ה) וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל
 לְבֶטֶח אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ.

אֶת־פִּתְחוֹ. וְכָל עֵדוּנֵי עֵלְאִין הֵווּ נִחְתִּין לְעֵלְמִין
 כּוֹלְהוּ. וְכָלְהוּ הֵווּ חֲדָאן לְסֻלְקָא לְגַבִּי עֵלְמָא
 עֵלְאָה, לְמִלְקֻט בְּרַבָּאן וְעֵדוּנֵין לְעֵלְמִין. כְּדִין,
 חֲבִיבֵי אֶתְעַר מְנִייהוּ לְגַבִּי מִלְכָּא עֵלְאָה, לְמַחְוֵי
 כּוֹלָא חַד בְּלָא פִירוּדָא. כְּדִין שְׂבַחָא דְסֻלְקָא עַל
 כָּל שְׂבַחִין, לְמִלְכָּא דְשֻׁלְמָא כְּלָא דִילִיָּה, לְמַחְוֵי
 כּוֹלָא בְחֲדוּה עֵלְא וְתַתָּא.

כְּתִיב (תהלים סה א-ב) שִׁיר, וּכְתִיב לָךְ דְּמִיָּה תִהְלָה
 וְגו'. דָּוִד מִלְכָּא הָוָה יָדַע בְּרוּחַ קוּדְשָׁא,
 דְּאִזְדַּמֵּן שִׁיר דָּא, לְאַתְנַלְיָא בְּעֵלְמָא. וְאָמַר, שִׁיר
 דְּאִזְדַּמֵּן לְאַתְנַלְיָא, לָךְ דּוּמִיָּה. אִיְהוּ בַחֲשָׁאֵי, דִּלִּית
 רִשׁוֹ לְאַתְנַלְיָא תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא, אֶלְא תּוֹשְׁבַחְתָּא
 וְתִהְלָה דָּא אֱלֹהִים בְּעִזְיוֹן, כִּד אֶתְבַּנֵּי בִי
 מִקְדָּשָׁא, דְּאִיְהוּ לְקַבִּיל מִקְדָּשָׁא עֵלְאָה, כְּדִין
 לָךְ יְשׁוּלָם נִדְרָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וּכְתוּב (שם ד) אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים וְשִׂמְחִים. שְׁהֵרֵי הַשִּׁית וְהַשִּׁיתִים נִפְתָּחוּ, וְכָל הָעֵדוּנִים הָעֵלְיוֹנִים הָיוּ יוֹרְדִים לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְכֵלָם הָיוּ שִׂמְחִים לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הָעֵלְיוֹן, לְלֻקֵּט בְּרֻכּוֹת וְעֵדוּנִים לְעוֹלָמוֹת. אִזְ הִתְעוֹרְרָה מִהֶם חֲבִיבוֹת לְמִלְךְ הָעֵלְיוֹן, לְהִיּוֹת הַכֹּל אַחַד בְּלִי פְרוּד. אִזְ הִשְׁבַּח שְׁעוּלָה עַל כָּל

הַשְּׂבָחִים, לְמִלְךְ שְׁהַשְּׁלוּם כְּלוֹ שְׁלוֹ, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל בְּשִׂמְחָה מַעֲלָה וּמִטְּהָ. **כְּתוּב** שִׁיר (תהלים סה), וּכְתוּב (שם) לָךְ דְּמִיָּה תִהְלָה וְגו'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה יוֹדֵעַ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוֹדַמֵּן הַשִּׁיר הָוָה לְהַתְנַלּוֹת בְּעוֹלָם, וְאָמַר, הַשִּׁיר שֶׁעֲתִיד לְהַתְנַלּוֹת - לָךְ דּוּמִיָּה. הוּא בַחֲשָׁאֵי, שְׂאִין רְשׁוֹת לְגַלוֹת הַתְּשַׁבַּחַת הֵווּ, אֶלְא

פֶּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא טז) אִזּוּ יִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. (שמות טו א) אִזּוּ
 יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. הָתָם
 תּוֹשְׁבֵיחַתָּא דְנוֹקְבָא. הָכָא תּוֹשְׁבֵיחַתָּא דְסַלִּיק
 לְעֵלְמָא דְדְכוּרָא אִיהוּ.

הָכָא אִיהוּ רִזָּא, דְנוֹפָא וְרוּחָא מִתְחַפְּרָאן פְּתָדָא,
 גּוֹפָא בְּגוֹפָא, וְרוּחָא בְּרוּחָא. שִׁיר הַשִּׁירִים,
 אֶתְדַבְּקוּתָא דְנוֹפָא בְּגוֹפָא. יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ,
 אֶתְדַבְּקוּתָא דְרוּחָא בְּרוּחָא. וְכֹלָא אִיהוּ בְּרִזָּא
 דְרַחֲמֵי עֵילָאָה, לְמַהּוּי כּוֹלָא חַד, בְּיַיחּוּדָא חַדָּא.
 וְרִזָּא דְיַיחּוּדָא הָכָא. שִׁיר דָּא אִיהוּ יִשְׂרָאֵל,
 דְמִמְנָא בְּסַהְדוּתָא דְיַיחּוּדָא. הַשִּׁירִים, ה' (ד)
 אֱלֹהֵינוּ ה'. וְכֹלָא חַד, בְּיַיחּוּדָא חַד.
 וְאוֹקִימְנָא יַיחּוּדָא דָּא, וְהָכָא יַיחּוּדָא דְעֵלְמִין כְּלָהוּ.
 אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה, רִזָּא דְאַחַד.

לשון הקודש

כָּאן הוא הסוד שגוף ורוח מתחברים
 יחד גוף בגוף, ורוח ברוח. שיר השירים
 (שיר א) - התדבקות של גוף בגוף. ישקני
 מנשיקות פיהו - התדבקות של רוח
 ברוח. והכל הוא בסוד האהבה העליונה,
 שיהיה הכל אחד, ביחוד אחד.
 וסוד היחוד כאן, שיר - זה הוא ישראל,
 שממנה בעדות של היחוד. השירים - ה'

התשבתת והתהלה זה אלהים בציון,
 כשנבנה בית המקדש, שהוא כנגד
 המקדש העליון, ואז לד' ישלם נדר.
 פֶּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא) אִזּוּ
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. (שמות טו)
 אִזּוּ יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת. שם תשבתת הנקבת, וכאן
 התשבתת שעולה לעולם שהוא זכר.

וְדָא אִיהוּ דְאַצְטְרִיךְ שְׁלֵמָה מְלָכָא לִי־יְחֻדָּא,
 בְּרָזָא בְרוּחַ קוּדְשָׁא. לְאַתְחַבְרָא כּוּלָּא
 בְּיַחְוּדָא חֲדָא, בְּרַעֲוִיתָא, לְאַתְדַּבְקָא דָּא בְּדָא,
 לְמַחְוֵי כּוּלָּא חַד. דְּהָא שְׁלֵמָה אִיהוּ מְלָכָא דְשְׁלֵמָא
 כּוּלָּא דִילֵיהּ.

מַאי כּוּלָּא חֲבָא, וְכִי סְנִיאִין שְׁלָמִין נִינְהוּ. אֶלָּא
 חַד שְׁלָמָא אִיהוּ, וְתֵרִין נִינְהוּ. חַד שְׁלָמָא
 אִיהוּ, דְּאִיהוּ שְׁלָמָה דְּבִיתָא, דְּבִנְיָיָה אֲשֶׁתְּמוּדַע
 דְּכוּרָא דְכַר. וְחַד שְׁלָמָא אַחְרָא, דְּאִיהוּ שְׁלָמָא
 דְּתֵרִין סְטֵרִין, חַד דְּעָאֵל בְּאַמְצַעֲיָתָא בְּאִינוּן תֵּרִין
 סְטֵרִין, וְעֵבִיד שְׁלָמָא בִּינְיָיָהוּ, אִיהוּ שְׁלוֹם אַחְרָא.

אַבְל שְׁלוֹם דְּדְכוּרָא אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּכַר בְּנִינְיָיָה,
 אִיהוּ צְדִיק. דְּאַקְרִי (וְאַקְרִי) מְלָכָא עֵילָאָה

 לשון הקודש

אלהינו ה'. והכל אחד, ביחוד אחד. ובארנו את היחוד הזה, וכאן היחוד של כל העולמות. אשר לשלמה - הפוד של אחד.

וזוהו שצריך שלמה המלך ליחד, בפוד של רוח הקדש, לחבר הכל ביחוד אחד, ברצון, לדבק זה עם זה, להיות הכל אחד, שהרי שלמה הוא המלך שהשלום כלו שלו.

אבל השלום שהזכר נודע זכר בשבילו

בְּגִינִיהַ, מִלֶּךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. וּבְגִין כָּךְ, כָּל תּוֹשֵׁב־חֶתָּא
 דְּשִׁיר הַשִּׁירִים, לְמַלְכָּא דְשַׁלְמָא כּוּלָּא דִּילֵיהּ, וַיִּיחַדָּא
 דְקָא מְתִיחַד כּוּלָּא, בְּאַתֵּר דָּא אִיהוּ. בְּגִין דְּאִיהוּ
 נָטִיל כָּל תֵּיאוּבְתָא דְכָל שְׁיִיפִין, וְכָל עֵינוּגִין, וְכָל
 כִּיסוּפִין עֵילָאִין, וְכַנִּישׁ כּוּלָּא לְגִינְהָ.

וְעַל דָּא אִיקְרִי אִיהוּ אַחַד, שְׁלֵמָה מְלַכָּא בְּרָזָא
 דְרוּחַ קוּדְשָׁא. כִּד שָׂרָא עָלֵיהּ חֲתוּא רּוּחַ
 קוּדְשָׁא, בְּעָא לְחַבְרָא כּוּלָּהּ בְּרַעוּתָא שְׁלִים כְּדָקָא
 יְאוּת, וְלִיִּיחַדָּא כּוּלָּא בְּחַבִּיבּוֹ בְּרַעוּתָא, לְמַתְהוּי חַד
 עֵילָא וְתַתָּא. וְעַל דָּא אָמַר קְרָא, (זכריה יד טו) יְהִיָּה ה'
 אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד.

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. כְּתִיב (יחזקאל טו א) וְאָרָא
 חַחִיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְצֵן אֶעֱלֵ
 חַחִיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו. הַאי קְרָא בְּקִיטוּרָא דְרַבִּי

 לשון הקודש

בסוד של רוח הקדש. כִּשְׁשׁוּרָה עָלִיו
 אוֹתָהּ רּוּחַ הַקְּדָשׁ, רָצָה לְחַבֵּר הַכּל
 בְּרַצוֹן שְׁלֵם כְּרָאוּי וְלִיחַד הַכּל בְּחַבִּיבוּת
 בְּרַצוֹן, לְהִיּוֹת אַחַד לְמַעְלָה וְלְמַטָּה. וְעַל
 זֶה אָמַר הַכְּתוּב (זכריה יד) יְהִיָּה ה' אַחַד
 וְשֵׁמוֹ אַחַד.

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו' (שיר א). כְּתוּב
 (יחזקאל א) וְאָרָא חַחִיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד
 בְּאַרְצֵן אֶעֱלֵ חַחִיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו.

הוא הצדיק. שְׁנִקְרָא (ונקרא) הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן
 בְּשִׁבְלוֹ, מִלֶּךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. וּמִשׁוּם כָּךְ,
 כָּל הַתְּשׁוּבָת שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים, לְמַלְכָּה
 שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ, וְהִיחַד שֶׁהַכּל
 מְתִיחַד הוּא בְּמִקּוֹם הַזֶּה, מִשׁוּם שֶׁהוּא
 נוֹטֵל כָּל תְּשׁוּבָת כָּל הָאִיבְרִים וְכָל
 הָעֵנוּגִים וְכָל הַכְּסוּפִים הָעֲלִיּוֹנִים, וּמְכַנֵּם
 הַכּל לְתוֹכוֹ.

וְעַל זֶה הוּא נִקְרָא אַחַד, שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ

אֶלְעֶזֶר אֶתְמַר. וְאַרְאֵה הַחַיּוֹת, רְזָא דְיִשְׂרָאֵל סָבָא,
 קַפְטִירָא בְגַלְיָפוּי בְיַמִּינָא וּבְשִׁמְאָלָא.

תַּלְתַּת רְשִׁימִין קְטוּרִין דָּא עִם דָּא, דְרוּם מְזֻרְחָ
 וְצָפוֹן, יַה"ו, אֶפְיִן סְתִימִין, לָא שְׁלִיט עֵינָא
 לְמַחְמִי, וְהָבָא אָמַר וְאַרְאֵ.

אֶלָּא, הָוּה מְסַתְבֵּל מְגוֹ נְהוּרָא דְלָא נְהָרָא, כְּמֵאן
 דְחָמִי בַעֲשָׂשִׁיתָא, גּוֹ עֵינִין סְתִימִין, כִּד
 מְנַצֵּץ גּוֹ הַהוּא עֲשָׂשִׁיתָא. לְהִיט לְהִיטוּ לְפּוּם
 שְׁעָתָא, וְלָא קָאִים בְּקִיּוּמָא.

מִתְגַּלְגְּלִין נְצִיצִין לְפּוּם הַאי שְׁעָתָא, וְעָאֵל נְצִיצוּ
 דָּא בְּדָא. חַד סְלִיק וְנַחֲתָ, וְאַתְתַּקַּף
 בְּסֵטֶר דְרוּם, בְּרְזָא דָּאת יו"ד. אֶתְתַּקַּף וְעָאֵל
 בְּסֵטֶרָא דְצָפוֹן, וּמִתְגַּלְגֵּל בְּקוּטְרוּי, וְעָאֵל וְסְלִיק
 בְּרְזָא דָּאת ט', וְאַתְגַּנִּיז. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית א

לשון הקודש

מאיר כמו מי שרואה בעששית בתוך
 העינים הנסתרים, בשמננצצים בתוך
 אותה העששית. לוחט להט לפי שעה,
 ולא עומד בקיום.

מתגלגלים נוצצים לפי השעה הזו,
 ונכנס הניצוץ זה בזה. אחד עולה ויורד,
 ומתחזק בצד הדרום, בסוד של האות
 יו"ד. מתחזק ונכנס בצד הצפון ומתגלגל

הפסוק הזה נאמר בקשר של רבי
 אלעזר. וארא החיות - הסוד של ישראל
 סבא, החבל בחקיקותיו בימין ובשמאל.
 שלשה רשומים קשורים זה עם זה -
 דרום מזרח וצפון, יה"ו, פנים נסתרים,
 לא שולטת העין לראות, וכאן אומר
 וארא?

אלא היה מסתכל מתוך האור שלא

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. דְּנָצִיץ וְלֹהֵט
בְּגִלְפִין בָּאת ט', וּגְנִיז לִיה.

רָזָא דָּאת דָּא סְתִימָא בְּסְתִימוּ, נָפִיק מִיְנִיה כָּל
נְצִיצוֹת וְזֶהְרָא, דְּנָהִיר וְנָצִיץ. וּכְפָּא אִיהוּ
מֵאן דְּחָמֵי לָהּ בְּחֶלְמִיה, דָּא אֲכַסְדָּרָה דְּמִינָה נְצִיץ
נְצִיץ, פָּשִׁיט וּכְנִישׁ.

וְחַד סָלִיק וְנַחֲתִית, וְאֶתְתַּקַּף בְּסִטְר מְזֻרְחָ, בְּרָזָא
דָּאת ט' וְאֶת יו"ד. אֶתְפָּשִׁיט מִתְרִין
סְטְרִין, וּמִתְגַּלְגַּל בְּאַרְבַּע, תְּרִין לְעֵילָא, כִּירוֹתָא
דְּאַבָּא וְאַימָא. וְאִית תְּרִין מִתְרִין סִטְרִין, מְסִטְר
דְּרוֹם וְצִפּוֹן, מִתְיִשְׁבָּא בְּכוּלָּהוּ. וְאִיהוּ רְתִיבָא
עֵילָאָה, בְּאַרְבַּע סְטְרִין. (יחזקאל א טו) אֹפֶן אֶחָד
בְּאַרְזֵי אֵצֶל הַחַיּוֹת, דָּא אִיהוּ רְתִיבָא תִּתְאָה,
כְּלִילָא בְּאַרְבַּע סְטְרִין.

לשון הקודש

וְאֶחָד עוֹלָה וְיֹרֵד, וּמִתְחַזֵּק בְּצַד מְזֻרְחָ,
בְּסוּד הָאוֹת ט' וְהָאוֹת יו"ד. מִתְפָּשִׁט
מִשְׁנֵי צְדָדִים, וּמִתְגַּלְגַּל בְּאַרְבַּעָה, שְׁנַיִם
לְמַעְלָה, כְּמוֹ הַיְרֻשָּׁה שֶׁל אָב וְאִם. וְיֵשׁ
שְׁנַיִם מִשְׁנֵי צְדָדִים, מְצַד דְּרוֹם וְצִפּוֹן,
מִתְיֹשֵׁב בְּכֻלָּם. וְהוּא הַמְרַבֵּה הָעֲלִיּוֹנָה,
בְּאַרְבַּעָה צְדָדִים. אֹפֶן אֶחָד בְּאַרְזֵי אֵצֶל
הַחַיּוֹת - זוֹהִי הַמְרַבֵּה הָעֲלִיּוֹנָה,
הַכְּלוּלָה בְּאַרְבַּעָה צְדָדִים.

בְּקִשְׁרֵי, וְנִכְנָס וְעוֹלָה בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת
ט', וְנִגְנִז. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (כְּרַאשִׁית א) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, שְׁנוּצִיץ וְלוֹהֵט
בְּחֻקֵּי בָאוֹת ט', וּגְנִיז אוֹתוֹ.
הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת הַזֶּה נִסְתָּר בְּסִטְרָ, יוֹצֵא
מִמֶּנּוּ כָּל הַנִּיצוֹץ וְהַזֶּהַר שֶׁמֵאִיר וְנִצִּיץ.
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרוּאָה אוֹתָהּ בְּחֶלְמוֹ, זֶה
הָאֲכַסְדָּרָה שֶׁמִּמֶּנָּה נִצִּיצִים הַנִּיצוֹצוֹת,
מִתְפָּשִׁט וּמִתְכַּנֵּס.

רְתִיבָא עֵילָאָה, דְּאִיהוּ רָזָא דְאַרְבַּע סְטָרִין,
פְּשִׁיט נְהִירוּ מִתְּלַת סְטָרִין, חַד דִּילִיָּה
דְּאֶתְחַבְּרוּ בֵּיהּ יְרוּתָא דְאַפָּא וְאִימָא, דְּהוּוּ תִרִין,
וּמִתְחַבְּרָן לְחַד. וְתִרִין מִתִּרִין סְטָרִין.

פְּשִׁיט נְהִירוּ דְּמִזְרָח, חַאי רְתִיבָא תַתָּאָה גְּלִיפִין
חַד, לְגַבֵּי דְּהַחַוָּא נְהִירוּ, וּמְקַבְּלָא לִיָּה,
וְאֶתְנַהֵיר מִינֵיהּ. וְכַד אֶתְנַהֵיר הַחַוָּא פֶּן מִהַחַוָּא
נְהִירוּ, כְּדִין הַחַוָּא פֶּן אִיקְרִי אַדְנִי. וְאִיהוּ שְׁלִיט
וְרַבּוֹן בְּשַׁלְטָנּוּ דְּנְהִירוּ רַב. וְהַחַוָּא פֶּן כִּיּוֹן דְּמְקַבְּל
הַחַוָּא נְהִירוּ, אֶתְעַבֵּיד לִיָּה (בְּהִיכְלִיָּה) חֵיכְלָא, וְגַנְיִז לִיָּה
כְּגִוִּיָּה, וּבְגִוִּיָּה אֶתְעַבֵּיד אַדּוֹן רַבּוֹן וְשְׁלִיט.

פְּשִׁיט זְהִירוּ דְּדָרוֹם, חַאי רְתִיבָא תַתָּאָה גְּלִי פֶּן
חַד לְגַבֵּי דְּהַחַוָּא נְהִירוּ, וּמְקַבְּלָה לִיָּה
וְאֶתְנַהֵיר מִנֵּיהּ. וְכַד אֶתְנַהֵיר הַחַוָּא פֶּן מִהַחַוָּא

לשון הקודש

וּכְשִׁמְאִיר אוֹתוּ הֶפֶן מְאוּתוּ הָאוּר, אֲזִי
אוֹתוּ הֶפֶן נִקְרָא אַדְנִי. וְהוּא שׁוֹלֵט וְרַבּוֹן
בְּשַׁלְטוֹן שֶׁל אוֹר גְּדוֹל. וְאוֹתוּ הֶפֶן, כִּיּוֹן
שֶׁמְקַבֵּל אוֹתוּ הָאוּר, נַעֲשֶׂה לוֹ (בְּהִיכְלוֹ)
הֵיכַל, וְגַנְיִז אוֹתוּ כְּתוּכוּ, וּבְשִׁבְלוֹ נַעֲשֶׂה
אַדּוֹן רַבּוֹן וְשְׁלִיט.

מִתְפַּשֵּׁט זֶהַר הַדְּרוֹם, הַמְּרַכְבָּה
הַתְּחַתּוֹנָה הַזֹּאת מְגַלָּה פֶּן אֶחָד לְאוֹתוּ

הַמְּרַכְבָּה הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא הַסּוּד שֶׁל
אַרְבַּעַת צְדָדִים, פּוֹשְׁטַת אוֹר מְשַׁלֵּשָׁה
צְדָדִים. אֶחָד שֶׁלּוֹ שֶׁהַתְּחַבְּרוּ בּוֹ יְרֻשַׁת
הָאֵב וְהָאֵם, שֶׁהִיוּ שְׁנַיִם וּמִתְחַבְּרִים
לְאֶחָד, וְשְׁנַיִם מִשְׁנֵי צְדָדִים.

מִתְפַּשֵּׁט אוֹר הַמְּזֻרָה, הַמְּרַכְבָּה
הַתְּחַתּוֹנָה הַזֹּאת מְגַלָּה פֶּן אֶחָד לְאוֹתוּ
הָאוּר, וּמְקַבְּלַת אוֹתוּ, וּמְאִירָה מִמֶּנּוּ.

נְהִירוּ, בְּדִין הַהוּא פֶּן אֶקְרִי אֵל. וְאִיהוּ שְׁלִיט
 לְאוֹמְבָא לְעֶלְמָא בְּרַחֲמֵי. וְלִמְיָהב מְזוֹנָא לְכָל חַד
 וְחַד בְּדֶקָא יָאוֹת.

פְּשִׁיט נְהִירוּ דְעָפוֹן, הַאי רְתִיבָא תַתְּאָה גְּלִי פֶּן
 חַד לְגַבִּי דִּהְהוּא נְהִירוּ, וּמְקַבְּלָא לִיָּה,
 וְאַנְהִיר מְיָהב. וְכַד הַהוּא פֶּן אֶתְנַהִיר מְיָהב, בְּדִין
 הַהוּא פֶּן אֶיקְרִי אֱלֹהִים. וְאִיהוּ שְׁלִיט, רַבּוֹן, לְמִידֵן
 עֶלְמָא בְּדִינָא, וְלִמְיָהב דִּינָא לְכָל מָאן דְּאַצְטְרִיד,
 וְלֹאֲתַנְהָא כּוֹלָא בְּדִינָא.

עַד חָבָא, אַנְפִּין עֵילָאִין וְאַנְפִּין תַתְּאִין, בְּרֹזָא
 דְתַלְת בְּתַלְת מִתְחַבְּרָאן, וְאַתְכְּלִילוּ אֵלִין
 בְּאֵלִין. פֶּן חַד דְּאַשְׁתָּאָר מְרְתִיבָא תַתְּאָה, כּוֹלָא
 שְׂאֵלִין עֲלֵיהּ אוֹפֵן, אֵן אִיהוּ פֶּן חַד דְּאַשְׁתָּאָר.

 לשון הקודש

נקרא אלהים. והוא שליט, רבון, לדון
 את העולם בדין, ולתת דין לכל מי
 שצריך, ולהנהיג הכל בדין.

עד כאן פנים עליונים ופנים תחתונים,
 בסוד של שלש בשלש מתחברים, ואלו
 באלו נכללים. פן אחד שגשגאר
 מהמרכבה התחתונה, כלם שואלים עליו
 אופן, איך הוא הפן האחד שגשגאר?

האור, ומקבלת אותו ומאירה ממנו.
 וכשאותו הפן מאיר מהאור ההוא, אז
 אותו הפן נקרא אל, והוא שולט להיטיב
 לעולם ברחמים, ולתת מזונות לכל אחד
 ואחד כראוי.

מתפשט אור הצפון, המרכבה
 התחתונה הזו מגלה פן אחד לאותו
 האור, ומקבלת אותו ומאירה ממנו.
 וכשאותו הפן מאיר ממנו, אז אותו הפן

חֲדָר וְאָמַר בְּאֵן אֶתֶר הוּא, בְּאֶרֶץ. בְּגִין דְּלֹא
 יִשְׁתַּאֲרוּן תַּתְּאִין בְּלֹא אֲשַׁנְחוּתָא אֲפִילוּ
 רִנְעָא חֲדָא. הֵהוּא פֶּן, כִּד אֶתְכַלִּילוּ כּוּלְהוּ תַלְתָּא
 אַחֲרֵינִין, הֵאֵי פֶּן נָטִיל מִכּוּלְהוּ, וְאֶתְכַלִּילוּ בְּכַלְהוּ,
 וְאִיהוּ בְּלַחֲדוּי בְּכַלְהוּ, בְּגִין לְאֲשַׁנְחָא בְּטִיבוּ עַל כָּל
 בְּנֵי עַלְמָא.

וְהֵאֵי פֶּן מִשְׁבַּח תְּדִיר, וְאֶתְעַרְת אֶתְעָרוּ לְגַבֵּי
 אֵינּוּן דְּלַעִילָא דְּעֵלְהָ. וְאֵינּוּן דְּלַעִילָא
 דְּעֵלְהָ, מִתְעָרִי לְגַבֵּי אֵינּוּן עֵילָאִין דְּלַעִילָא. וְאֵינּוּן
 עֵילָאִין דְּלַעִילָא, מִתְעָרִין לְגַבֵּי עֵילָא, וְאֶתְקַשְׂרִי דָּא
 בְּדָא עַד אֵין סוּף.

וְהֵאֵי כִּד אֶתְעַר בְּאֶתְעָרוּ דְּאֵינּוּן פְּנִים, בְּאֵינּוּן
 נְשִׁיקִין עֵילָאִין, לְמַהֲוֵי דְּבִיקֵי בְּרִזָּא עֵילָאָה,
 וְלְאֲשַׁלְמָא וְלְמִיזֵן כָּל עַלְמִין, לְמַהֲוֵי כָּל עַלְמִין

לשון הקודש

ואותם שלמעלה מעליו מעוררים אל
 אותם העליונים שלמעלה. ואותם
 העליונים שלמעלה מעוררים אל מעלה,
 ונקשרים זה עם זה עד אין סוף.

וכשזזה מתעורר בהתעוררות של אותם
 הפנים, באותן נשיקות העליונות, להיות
 דבוקים בסוד עליון, ולהשלים ולזון את
 כל העולמות, שכל העולמות יהיו

חזר ואמר, באיזה מקום הוא? בארץ.
 כדי שלא ישארו התחתונים בלי השגחה
 אפלו רנע אחד. אותו הפן, כשנכללו כל
 שלשת האחרים, הפן הזה נוטל מכלם,
 ונכללים בכלם, והוא לבדו בכלם, כדי
 להשגיח בטוב על כל בני העולם.

והפן הזה משבח תמיד, ומעורר
 התעוררות אל אותם שלמעלה מעליו.

כּוֹלְהוּ בְּחֶדְוָא. כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּוֵן.

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ. עַל פּוֹמָא דְאַלְיָהוּ
אַתְגִּזֵּר. כְּתִיב (בראשית ד א) וְהָאָדָם יָדַע אֶת
חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וְגו'. וְהָאָדָם, דָּא
אָדָם קְדַמָּא, טַפְסִירָא (טסירא), בְּגִלְפֵי דְקִיקִין
עִילָאִין. יָדַע, מַה דְּלֹא אִשְׁתְּמוּדַע בָּהּ מִקְדַּמַּת דְּנָא.
יָדַע לְמַהוּ אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין. כּד אֶסְתַּכְּלָן אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין
לְשִׁימוּשָׂא, בְּדִין כְּתִיב יָדַע. יָדַע לְאַשְׁקָאָה לָהּ,
לְמִיזְרַע בָּהּ זֶרְעָא, לְמַעַבְדַּ תּוֹלְדִין. הָאִי לְטַב,
בְּאַתְעָרוּ דְאַשְׁגַּחוּתָא לְתַתָּא.

מִדְּאַתָּא נָחַשׁ עַל חַוָּה, (דף עז ע"א) אֲטִיל בָּהּ
זוֹהֶמָא, וְקִיָּן מִתְהוּא זוֹהֶמָא נְפִיק. וְאִי
תִּיבָא אִיךְ נְפִיק מִתְמָן, וְהָא כְּתִיב וְהָאָדָם יָדַע אֶת

לשון הקודש

להיות פנים בפנים. כְּשִׁמְסַתְּכִלִים פְּנִים
בְּפְנִים לְשִׁמוּשׁ, אִזּו כְּתוּב יָדַע. יָדַע
לְהִשְׁקוּתָהּ, לְזַרְע בָּהּ זֶרַע, לְעִשׂוֹת
תּוֹלְדוֹת. זֶה לְטוֹב, בְּהִתְעוֹרְרוֹת שְׁל
הַהִשְׁגָּחָה לְמַטָּה.

מִשְׁכָּא נָחַשׁ עַל חַוָּה, הַפִּיל בָּהּ זְהֶמָּה,
וְקִיָּן יֵצֵא מֵאוֹתָהּ זְהֶמָּה. וְאִם תֹּאמַר אִיךְ
יֵצֵא מִשָּׁם, וְהָרִי כְּתוּב וְהָאָדָם יָדַע אֶת

בְּשִׁמְחָה, כְּמוֹ שְׁנָאמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּוֵן.

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ – עַל פִּיו שֶׁל
אַלְיָהוּ נְגִזֵּר. כְּתוּב (בראשית ד) וְהָאָדָם יָדַע
אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וְגו'.
וְהָאָדָם – זֶה אָדָם הָרִאשׁוֹן, הַשֶּׁר הַמְּמַנֶּה
(דפוס), בְּחִקְיוֹתָיו הַדְּקִים הָעֲלִיוֹנִים. יָדַע
מַה שְׁלֹא הִכִּיר בָּהּ מִקְדָּם לְבֵן. יָדַע

תָּוּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קִיָּן, דְּמִשְׁמַע דְּמֵאָדָם
 תָּוּה, וְלֹא מִסְטָרָא אַחְרָא, וְאֵת אֲמַרְתָּ דְּאֵטִיל נְחֹשׁ
 בָּהּ זִוְהָמָא וְנִפְיָא מִיַּיָּה קִיָּן.

אֵלָא, וְדַאי הָהוּא נְחֹשׁ אֵטִיל בָּהּ זִוְהָמָא,
 וּמַהְהוּא זִוְהָמָא אִישְׁאִיב בָּהּ הָהוּא רוּחַ
 בִּישָׂא, וְהָהוּא תָּוּה מְכַשְׁכְּשָׂא בְּמַעְהָא, וְלֹא תָּוּה
 לִיָּה גּוּפָא לְאֵתְכַלְלָא בִּיָּה, וְלִמְיַפְק לְעֵלְמָא. וְכִיָּן
 דְּאֵתָא אָדָם, בְּאֵתְעָרוּ דְּהָהוּא זִוְהָמָא, וְאֵתְחַבֵּר
 בְּאֵתְתִיָּה, עֵבֶד לִיָּה גּוּפָא לְהָהוּא רוּחָא בִּישָׂא דְּתָוּה
 בְּמַעְהָא, וְאֵתְכַלְלִיל בְּגִיָּוִיהָ, וְנִפְק לְעֵלְמָא בְּדִיוֹקְנָא
 מִעִילָא וְתַתָּא.

וְתָוּה אִשְׁנַתָּת בְּתַאי, וְאֲמַרְתָּ קְנִיָּתִי אִישׁ אֶת ה'.
 עִם ה'. וְכִיָּן כְּךָ, כָּל עוֹבְדֵי דְּקִיָּן, תָּוּוּ
 מִתְהוּא סְטָרָא אַחְרָא בִּישָׂא. וְכֵד אִיָּתִי קוֹרְבַנִיָּה,

לשון הקודש

וכיין שפא אדם, בהתעוררות של אותה
 זקמה, והתחבר עם אשתו, עשה גוף אל
 אותה הרוח הרעה שהייתה במעיה,
 ונכלל בתוכו, ויצא לעולם בדיוקן
 ממעלה ומטה.

ותוה השניחה בזה, ואמרה קניתי איש
 את ה', עם ה'. ומשום כך, כל מעשי קיין
 היו מאותו הצד הרע האחר. וכשהביא

תוה אשתו ותהר ותלד את קיין? שמשמע
 שהיה מאדם, ולא מצד האחר, ואמה
 אמרת שהנחש הטיל בתוה זקמה ויצא
 ממנו קיין?

אלא ודאי שאותו נחש הטיל בה זקמה,
 ומאותה זקמה נשאב בה אותה רוח
 רעה, והוא היה מכשכש במעיה, ולא
 היה לו גוף להכלל בה ולצאת לעולם.

מֵהָהוּא סֵטְרָא בִישָׁא אֵייתִי לִיהּ. הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (שם ד ג) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא כְתִיב וַיְהִי
 מִקֵּץ יָמִין.

וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל (שם פסוק ב).
 דְּיִדְאִי הָהוּא רוּחָא בִישָׁא אֶתְתַקַּף
 וְאֶתְגַּבַּר בְּעוֹבְדָא דְקוֹן, וְאֶתְבַּר חֵילָא וְתוֹקְפָא
 בְּהֶבֶל, וְלֹא הָוּה לְגַבִּיהַּ כְּלוּם. עַד הָכָא הָוּה
 בְּסֵטְרָא דְזוּהֵמָא כּוּלָא.

כִּיּוֹן דְּאֶתָּא לְבַתָּר וְאֶתְיִלִּיד שֵׁת, אֶתְבַּסֵּם עֲלֵמָא,
 בְּצַדִּיקוֹ וְחַסִּידוֹ דְּהוּוּ לְבַתָּר בְּעֲלֵמָא. ש"ת:
 דָּא אִיהוּ סִיּוּמָא דְאַלְפָא בֵּיתָא. וְאַף עַל גַּב
 דְּאֶתְבַּסֵּם, לָא אֶעְדִּיאֵוּ עֲקִימוֹ בִישָׁא מְעֲלֵמָא, אֶלָּא
 אֶתְכַפֵּיָא מִקַּמֵּי סֵטְרָא דְמַהִימְנוּתָא, סִיּוּמָא דְאַתְוּוֹן.
 דְּהָא עַד הָכָא אֶתְבַּרֵּי עֲלֵמָא בְּאַתְוּוֹן דְּאוּרֵייתָא,
 וְלֹא אֶשְׁתַּלִּימוּ אֶתְוּוֹן, עַד דְּאֶתְיִלִּיד שֵׁת.

 לשון הקודש

כִּיּוֹן שָׂפָא לְאַחַר כְּדָּ וְנולד שֵׁת, הִתְבַּסֵּם
 הָעוֹלָם בְּצַדִּיקִים וְחַסִּידִים שֶׁהָיוּ אַחַר כְּדָּ
 בְּעוֹלָם. שֵׁת, זְהוּ סִיּוּם שֶׁל אֲלֶפֶא בֵּיתָא.
 וְאַף עַל גַּב שֶׁהִתְבַּסֵּם, לֹא הִסִּירוּ
 הָעַקְלָתוֹן הָרַע מִן הָעוֹלָם, אֶלָּא נִכְנָע
 מִלְפָּנָיו עַד הָאֲמוּנָה, הַסִּיּוּם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת.
 שְׁתַּרְי עַד כָּאֵן נִבְרָא הָעוֹלָם בְּאוֹתִיּוֹת
 הַתּוֹרָה, וְלֹא נִשְׁלְמוּ הָאוֹתִיּוֹת עַד שֶׁנולד

כְּרַבְנוּ, מֵאוֹתוֹ עַד הָרַע הִבִּיא אוֹתוֹ. זְהוּ
 שְׂפָתוֹב (שם) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא כְתוּב
 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִין.

וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל (שם).
 שְׂוֵדְאִי אוֹתָהּ רוּחַ רָעָה הִתְחַזְקָה
 וְהִתְגַּבְּרָה בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל קוֹן, וְנִשְׁבַּר הַכַּחַ
 וְהִתְקַף שֶׁל הֶבֶל, וְלֹא הָיָה אֵלָיו כְּלוּם.
 עַד כָּאֵן הָיָה בְּצַד שֶׁל כָּל הַזְּהֵמָה.

כִּי־נָן דְּאֵתִילִיד שֵׁת, אֲשֶׁת־לִימוֹ כָּל עֹבְדֵי־ן דְּלְעִילָא
 וְתָא, בְּרָזָא דְאַתְוֹן. כְּדִין אֲתַבְּסָם עֲלֵמָא,
 דְּאֲשֶׁת־לִים תִּיקוֹנֵיו. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, שְׂאֲרֵי עֲלֵמָא
 לְאֵתְנַהֲגָא כְּפֹם מִיִּשְׂר אֹרְחֵיו.

שִׁירוֹתָא דְקָא שְׂאֲרֵי, מֵאֵינֹן אֲתְוֹן דְּאֲשֶׁת־בְּקוֹ
 בְּקַדְמֵיתָא. אָדָם, שְׂאֲרֵי בְּאֶלְף, וְסִיִּים
 בְּמִ"ם. וְלְבַתֵּר דְּסִיִּים אֲלֵפָא בֵּיתָא בְּשֵׁת, אֲתַהֲדְרוּ
 אֲתְוֹן אֲנֹ"ש, אֶלְף בְּמִלְקַדְמִין, נ' דְּאִיהוּ בְּתַר מ'
 דְּאֲשֶׁת־בִּיק מֵאָדָם. ש', שִׁירוֹתָא דְאַתְוֹן דְּש"ת.
 נְטִיל אֲתְוֹן מֵהָא וּמֵהָא. ו' דְּיוֹקְנָא דְאָדָם,
 לְאֵתְחַזְּאָה, דְּהָא מִשֵׁת אֲתִיחְסוּ דְרִין בְּעֲלֵמָא
 בְּאֹרְחַ מִיִּשְׂר, כְּדְקָא יָאוֹת.

וְכַרְזָא דְאַתְוֹן אֲתַבְּנֵי כּוּלָּא. וְאֲזִלוּ תְּלַתִּין
 וְתַרִּין אֲלֵפָא בֵּיתוֹת, עַד דְּקִימוּ יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

בְּשֵׁת, הִחְזְרוּ אוֹתִיּוֹת אֲנֹ"ש, אֶלְף
 כְּבִתְחִלָּה, נ' שֶׁהִיא אַחַר מ' שְׁנִשְׂאָרָה
 מֵאָדָם. ש' הִרְאִשִׁית שֶׁל אוֹתִיּוֹת ש"ת.
 נְטִיל אוֹתִיּוֹת זֶה וּמִזֶּה. ו' דְּיוֹקְנֵי שֶׁל אָדָם,
 לְהִרְאוֹת שְׂהָרֵי מִשֵׁת הַתִּיחְסוּ הַדּוֹרוֹת
 בְּעוֹלָם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּרָאוּ.

וּבְסוּד הָאוֹתִיּוֹת הַכֹּל נִבְנְהָ. וְהִלְכוּ
 שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם אֲלֵפָא בֵּיתוֹת, עַד

שֵׁת. כִּי־נָן שְׁנוֹלֵד שֵׁת, נִשְׁלְמוּ כָּל
 הַמַּעֲשִׂים שְׁלֹמֵעֵלָה וְלִמְטָה בְּסוּד
 הָאוֹתִיּוֹת. אִזּוֹ הִתְבַּסְּם הָעוֹלָם, שֶׁהִשְׁתַּלְּמוּ
 תִּיקוֹנָיו. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה הַתְּחִיל הָעוֹלָם
 לְהִתְנַהֵג כְּפִי יִשְׂרָאֵל דְּרַכְיוֹ.

הִרְאִשִׁית שֶׁהִתְחִיל, מֵאוֹתֵן הָאוֹתִיּוֹת
 שְׁנִשְׂאָרוֹ כְּרָאוֹ שְׁנֵה. אָדָם מִתְחִיל בְּאֶלְף
 וּמִסִּים בְּמִ"ם. וְאַחַר שְׁסִים אֲלֵפָא בֵּיתָא

עַל טוֹרָא דְסִינֵי. בִּינוֹן דְקַיְימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא
 דְסִינֵי, אֶתְכַנְיֵשוּ אֶתְנוּן, וְאַסְתִּימוּ בְּהַפּוֹכָא דְאַלְפָא
 בִּיתוֹת, וְנִפְקַאת אֲזַרְיִיתָא, כְּלִילָא בְתַלְתִּין וְתַרְיִן
 שְׁבִילִין דְרוּזָא דְחַכְמַתָּא עֵילָאָה, וְאַתְרִשִּׁימַת
 אֲלַפָּא בִיתָא, בְּתַרְיִסַר תְּחוּמִין, תְּרִיסַר שְׁבַטִין.
 בַּר תְּרִין דְאַסְתַּלְקוּ מִנְהוֹן, וְאַיְנוּן ח"ט, דְלֹא
 אֶתְחַזּוּ בְּהוּ כְּלָל.

עַד דְאַעְלוּ לְאַרְעָא בְּשִׁירוֹתָא, וְחֹזָה תְּרַם בִּינֵיהוּ
 בְּחֹבָא דְעָכָן, וְכַדִּין אֶתְהַדְרוּ אֵינּוּן תְּרִין
 אֶתְנוּן, דְהוּוּ מִסְתַּלְקִי מִנֵּיהוּ, וְאַיְנוּן מְכַרְזִי וְאַמְרִי
 חָטָא יִשְׂרָאֵל. וְאַלִּין אֶתְנוּן לָא אֶסְתַּלְקוּ מִנֵּיהוּ, אַף
 עַל גַּב דְהוּוּ בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא, בְּכָל דְרָא וְדָרָא.

עַד דְאַתָּא שְׁלֵמָה, וּבְנָה בִּי מְקַדְשָׁא, וְאַתֵּי־שְׁבּוּ
 עֲלַמִּין, עֵילָא וְתַתָּא בְּדִיוֹקְנָא חָדָא. כְּדִין

 לשון הקודש

עַד שְׁנַכְנְסוּ לְאַרְצָא בְּתַחֲלָה, וְהָיָה תְּרַם
 בִּינֵיהֶם בְּהַטָּאוּ שֶׁל עָכָן, וְאִזּוּ חֲזָרוּ אוֹתָן
 שְׁתֵּי אוֹתוֹת שֶׁהָיוּ מִסְתַּלְקוֹת מֵהֶם, וְהֵם
 מְכַרְזוֹת וְאוֹמְרוֹת: חָטָא יִשְׂרָאֵל.
 וְהָאוֹתוֹת הִלְלוּ לֹא הִסְתַּלְקוּ מֵהֶם, אַף
 עַל גַּב שֶׁהָיוּ בְּאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הַדּוֹר
 וְדוֹר.

עַד שֶׁבָּא שְׁלֵמָה וּבְנָה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

שְׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי. בִּינוֹן שְׁעָמְדוּ
 יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי, הִתְכַּנְּסוּ הָאוֹתוֹת,
 וְנִסְתְּרוּ בְּהַפּוֹךְ הָאַלְפָּא בִּיתוֹת, וְנִצְאָה
 הַתּוֹרָה כְּלוּלָה בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים
 שֶׁל סוּד הַחֲכֵמָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִרְשְׁמָה
 אֲלַפָּא בִּיתָא בְּשְׁנַיִם עָשָׂר תְּחוּמִים, שְׁנַיִם
 עָשָׂר שְׁבַטִים, כְּרַט לְשְׁנַיִם שֶׁהִסְתַּלְקוּ
 מֵהֶם, וְהֵם ח"ט, שְׂאִין נִרְאִים בְּהֵם כְּלָל.

אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶתְּוֹן כּוֹלְהוּ, וְאֵינֹן תִּרְיִן אֶתְּוֹן דְּהוּ
 רְשִׁימִין בִּינֵייהוּ לְבִישׁ, אֶתְהַפִּיכוּ לְטַב, אֶתְהַדְּרוּ
 טַח, דְּכַתִּיב (מ"א ה ה) וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבִטְ"ח.

כּוֹלְהוּ אֶתְּוֹן הוּוּ שְׁלָמִין בִּינֵייהוּ בְּלֹא קַטְרוֹנָא
 בְּלָל, וְאֶתְּוֹן דְּאֶלְפָּא בִּיתָא כּוֹלְהוּ, הוּוּ
 שְׁלִימִי עֵילָא וְתַתָּא. אֶתְּוֹן עֵילָאִין הוּוּ שְׁלִימִין
 לְעֵילָא. אֶתְּוֹן דְּקִיקוֹן הוּוּ שְׁלִימִין לְתַתָּא.

בְּשַׁעְתָּא דְּכְרוּבִים הוּוּ פְּרָסִי גְדַפְיֵיהוּ מִתַּתָּא
 לְעֵילָא, אֶתְּוֹן פְּרָחִין מִתַּתָּא לְעֵילָא,
 וְאֶתְּוֹן מֵעֵילָא לְתַתָּא, וְעֵאלִין אֵלִין בְּאֵלִין,
 וְאֶתְכַלִּילוּ אֵלִין בְּאֵלִין, בְּנִשְׁיָקִין דְּרַחֲמִימוּ.

כִּיּוֹן דְּאֶתְּוֹן מִתְחַבְּרִין, כָּל דְּרַגִּין תַּתָּאִין, וְדְרַגִּין
 עֵילָאִין, וְעֵלְמִין כּוֹלְהוּ, מִתְחַבְּרָאִין בְּתַרְדָּא,

 לשון הקודש

הדקות היו שלמות למטה.

בְּשַׁעְתָּא שֶׁהַכְּרוּבִים הָיוּ פּוֹרְסִים בְּנִפְיָהֶם
 מִמַּטְהָ לְמַעְלָה, אוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת מִמַּטְהָ
 לְמַעְלָה, וְאוֹתִיּוֹת מִמַּעְלָה לְמַטְהָ,
 וְנִכְנָסִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, וְנִכְלָלִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ,
 בְּנִשְׁיָקוֹת שֶׁל אֶהְבָּה.

כִּיּוֹן שֶׁהָאוֹתִיּוֹת מִתְחַבְּרוֹת, כָּל הַדְּרָגוֹת
 הַתַּחְתּוֹנוֹת וְהַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְכָל
 הָעוֹלָמוֹת מִתְחַבְּרִים יַחַד, וְנוֹשְׁקִים אֵלּוּ

וְהַתְּיָשְׁבוּ הָעוֹלָמוֹת מַעְלָה וּמַטְהָ בְּדִיּוֹקָן
 אֶחָד, אִזּוֹ הַתְּיָשְׁרוּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת, וְאוֹתָן
 שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהָיוּ רְשׁוּמוֹת בִּינֵיהֶם
 לְרַע, הִתְהַפְּכוּ לְטוֹב, הִפְּכוּ לְטַח, שְׁכַתּוֹב
 וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבִטְ"ח.

כִּיּוֹן כָּל הָאוֹתִיּוֹת הָיוּ שְׁלוּמוֹת בְּלִי
 מְרִיבָה בְּלָל, וְכָל אוֹתִיּוֹת הָאֶלְפָּא בִּיתָא
 הָיוּ שְׁלוּמוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטְהָ. הָאוֹתִיּוֹת
 הָעֲלִיוֹנוֹת הָיוּ שְׁלוּמוֹת לְמַעְלָה, וְהָאוֹתִיּוֹת

וְנִשְׁקֵי אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ, בְּנִשְׁקֵיךָ דְרַחֲמֶיךָ, עַד דְּהוּי
 כּוֹלְהוּ חֶדֶד, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא חֶדֶד, בְּלֹא
 פִּירוּדָא כָּלֵל.

כָּל נִשְׁקֵיךָ דְרַחֲמֶיךָ, לָאוּ אֵינִין אֶלְא לְמַהוּי כָּלֵלָא
 חֶדָא, לְאַתְכַּלְלָא דָּא בְּדָא בְּלֹא פִירוּדָא. וּבְגִין
 כְּדִן נִשְׁקֵיךָ אֵלֶיךָ בְּכוֹלָא, אֵינִין, לְמַהוּי כּוֹלְא חֶדֶד
 בְּכַלְלָא חֶדָא, אֶתְוִין בְּאַתְוִין, עֲלָמִין בְּעֲלָמִין, דְּרַגִּין
 בְּדְרַגִּין, אֶתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, לְמַהוּי כּוֹלְא חֶדֶד.

פִּיהוּ, אִמְאֵי פִיהוּ, פִּיו מִיבְעֵי לִיה. אֶלְא
 לְאַכְלָלָא תְרוּיָהוּ בְּחֶדָא. פִּיהוּ,
 לְאַתְחֻזָּא דְהָא אִיהִי זְמִינִית לְגַבִּיהָ, בְּאַתְתָּא
 דְּתַקִּינִית פּוּמָה, לְקַבְּלָהּ נִשְׁקֵיךָ מִבְּעֲלָהּ. בְּגִין כְּדִן
 אֶתְחֻזִּי זְמִינִי דְּפּוּמָה.

פִּיהוּ, חָבָא אִית לְאַסְתַּכְּלָא, אִי תִימָא דְנִשְׁקֵיךָ
 אֵינִין לְעִילָא לְעִילָא בְּאִין סוּף, בְּגִין דְּאָמַר

 לשון הקודש

עם דרגות, אשה עם בעלה, להיות הכל
 אחד.

פִּיהוּ, לְמָהּ פִּיהוּ? הֲיָה צְרִיךְ לְהִיטֵי פִּינִי
 אֶלְא לְהַכְּלִיל אֶת שְׁנֵיהֶם יחד. פִּיהוּ,
 לְהִרְאוּת שְׁהִיא הִרִי זְמִינָה אֵלֶיךָ, כְּאִשָּׁה
 שְׂמֵתְקִינָה פִּיהָ לְקַבֵּל נִשְׁקֵיךָ מִבְּעֲלָהּ,
 מִשּׁוּם כְּדִן נְרָאִית הַזְמִינִית שֶׁל פִּיהָ.

פִּיהוּ, כָּאִין יֵשׁ לְהַסְתַּכְּלָא, אִם תֹּאמַר

בְּאֵלֶיךָ בְּנִשְׁקֵיךָ שֶׁל אַהֲבָה, עַד שְׂכַלְמִם
 נְהִינִי לְאַחַד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחַד בְּלִי
 פִּירוּדָא כָּלֵל.

כָּל נִשְׁקֵיךָ הַאֲהֲבָה אֵינִין אֶלְא לְהִיטֵי
 כָּלֵל אַחַד, לְהַכְּלִיל זֶה בְּזֶה בְּלִי פִירוּדָא,
 וּמִשּׁוּם כְּדִן הַנִּשְׁקֵיךָ הִלְלוּ בְּכָל הַיּוֹם
 לְהִיטֵי הַכָּל אַחַד, בְּכָלֵל אַחַד, אוֹתִיּוֹת
 עִם אוֹתִיּוֹת, עוֹלָמוֹת עִם עוֹלָמוֹת, דְּרַגּוֹת

בְּאוֹרַח סְתִים יִשְׁקֵנִי פִיהוּ. וּלְבַתֵּר אֶהְדֵּר בְּאַתְנַלְיָא
 הוֹדִיךְ. לָאוּ חֲכִי, דְּהָא נְשִׁיקוֹן לָא תְּלִיין תַּמּוֹן
 לְעִילָא, אֶלְא אֶתְתָּא בְּבַעְלָהּ. אֶלְא עַד לָא
 אֶתְקַרְיָבוּ דָּא בְּדָא, אָמַר בְּאוֹרַח סְתִים. פִּינּוֹן
 דְּאֶתְקַרְיָבוּ וְאֶתְנַשְׁיקוּן בְּדַבְּיָקוּ דְּרַחִימוּ דָּא בְּדָא,
 אִיהִי אָמְרָה בְּאַתְנַלְיָא, הוֹדִיךְ, וְלָא כְּתִיב הוֹדִינִי,
 דְּהָא כְּלִילָן כְּחֲדָא בְּרַחִימוּ, כְּחַבְּוֹרָא חֲדָא, כְּלָא
 פִּירוּדָא כְּלָל.

כִּי טוֹבִים הִדְיָךְ מִיָּיִן, טוֹב לָאוּ אִיהִי, אֶלְא
 מְסִטְרָ דְּאוֹר קְדָמָאָה, דְּכְתִיב (בראשית א ד) וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. וְהִשְׁתָּא דְּאֶת
 בְּשָׁלִימוּ, דְּאֶתְכְּלִיל יִמְיָא בְּשָׁמְאָלָא. טוֹבִים
 הוֹדִיךְ מִיָּיִן, דָּא יֵינָא דְּאוֹרֵייתָא, דְּאִיהִי חֲדוּת,
 טוֹבִים מְסִטְרָא דְּשָׁמְאָלָא.

 לשון הקודש

כְּחַבְּוֹר אַחַד, כְּלִי פִירוּד כְּלָל.
 כִּי טוֹבִים הִדְיָךְ מִיָּיִן, הַטוֹב אֵינּוּ אֶלְא
 מְצַד הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן, שְׁכַתוֹב (בראשית א)
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. וְכַאֲן
 שְׁהָאוֹת בְּשָׁלְמוֹת, שְׁנַכְלָל הַיָּמִין
 בְּשָׁמְאָל. טוֹבִים הִדְיָךְ מִיָּיִן – זֶהוּ יֵין
 הַחֲדוּת, שֶׁהוּא חֲדוּת, טוֹבִים מְצַד שֶׁל
 הַשָּׁמְאָל.

שְׁהַנְשִׁיקוֹת הֵן לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּאֵין סוּף,
 מְשׁוּם שְׁאֵמַר בְּדִרְךָ נִסְתַּר יִשְׁקֵנִי, פִּיהוּ,
 וְאַחַר כֵּךְ בְּגִלּוֹי – הִדְיָךְ? לָא כֵּךְ, שְׁחֲרִי
 הַנְשִׁיקוֹת אֵינָן תְּלוּיוֹת שָׁם לְמַעְלָה, אֶלְא
 אִשָּׁה עִם בַּעְלָהּ, אֶלְא שְׁמֵרָם הַתְּקַרְבּוּ זֶה
 עִם זֶה אָמַר בְּדִרְךָ נִסְתַּר. פִּינּוֹן שְׁהַתְּקַרְבּוּ
 וְהַתְּנַשְׁקוּן בְּדַבְּקוֹת שֶׁל אֶהְבֵּה זֶה עִם זֶה,
 הִיא אָמְרָה בְּגִלּוֹי הוֹדִיךְ, וְלָא כְּתוּב
 הוֹדִינִי, שְׁחֲרִי כְּלוּלִים יַחַד בְּאֶהְבֵּה,

חֲדָי רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, וּדְאֵי דָא אִיהוּ חֲדָוּא,
 דְּזַכִּינָא בְּכָל חַיֵּי מַלְיָן עֵילָאִין. אָמַר לִיה
 אֵלֵיהּוּ, רַבִּי, אַפְתַּח פּוּמְדָ, דְּמִילְךָ בְּתִיבִין לְעֵילָא,
 וּמִלִּי בְּתִיבִין לְתַתָּא. וּפְאִין אַתּוֹן צַדִּיקָא קַמִּי
 עַתִּיק יוֹמִין, בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

פְּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהּ
 כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּין. אֲזַרְיִיתָא דְּבַעַל
 פָּה, הָוּה אָמְרָה (דף עח ע"ב) לְגַבִּי אֲזַרְיִיתָא דְּבַכְתָּב,
 דְּאִיהִי אֲזֹלַת בְּתַר אֵינוֹן נְשִׁיקִין דְּתוֹרָה דְּבַכְתָּב,
 בְּתַר מְתִיקוֹ דִּילָהּ, לְאַתְחַפְּרָא דָּא עִם דָּא
 בְּאֵינוֹן נְשִׁיקִין. וְכַד (וכדיו) אִיהִי בְּפִלּוֹגְתָא
 בְּעוֹלִימְתָהּא, לְאַתְתַּקְנָא בְּחֶדְהּ, לְמַחֲוֵי כּוּלְהוּ
 קְשִׁיטִין לְגַבִּי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

וְכַד אַתְחַפְּרַת וְאַתְכְּלִילַת בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב בְּחֶדְוָה,
 בְּחַבּוּרָא חֲדָא, דְּנְשִׁיק דָּא בְּדָא בְּרַחֲמוֹ,

 לשון הקודש

פֶּה הִיְתָה אוֹמֶרֶת לְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב,
 שְׁהִיא הוֹלֶכֶת אַחַר אוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל
 תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב אַחַר הַמְּתִיקוֹת שֶׁלָּהּ,
 לְהִתְחַפֵּר זֶה עִם זֶה בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת.
 וְכֹאֲשֶׁר (אס) הִיא בְּמַחְלֶקֶת עִם עֲלֻמוֹתֶיהָ,
 לְהִתְתַּקֵּן עִמָּהּ, שְׁכֹלֶם יְהִיוּ קְשׁוּטִים
 לְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

וּבְשִׁמְתְּחַפְּרַת וְנִכְלַלַת בְּתוֹרָה

שָׁמַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, וּדְאֵי זוּהִי
 שְׁמַחָה שְׁזַכִּיתִי בְּכָל הַדְּבָרִים הָעֲלִיוֹנִים
 הַלְלוּ. אָמַר לוֹ אֵלֵיהּוּ, רַבִּי, פְּתַח פִּידְךָ,
 שְׁדַבְּרִידְךָ כְּתוֹבִים לְמַעַלָּה, וּדְבַרִּי
 כְּתוֹבִים לְמַטָּה. אֲשֶׁרִיכֶם הַצְּדִיקִים לְפָנַי
 עַתִּיק הַיָּמִים, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 פְּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
 פִּיהּוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּין. תּוֹרָה שְׁבַעַל

אֶתְקַפֵּת בַּיּוֹם, וְאָמַרְהָ לַיהוָה בְּחִבּוּבוֹ, כַּמָּה יְקִירִין
 חֲבִיבוֹתַיִךְ, מִחֲמַרְא דִּילָךְ, דְּאֶתְקִיף בִּי רְחִימוֹ דִּילָךְ,
 עַד דְּרָוִי לִי חֲמַר דְּרְחִימוֹ, לְאֶתְתַּקְפָּא בְּךָ, קִישׁוּטָא
 דְּאֶתְקַשְׁטַת אוֹרֵייתָא דְעַל פֶּה בְּעוֹלִימְתָהּא,
 לְאֶתְחַפְּרָא בְּאוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב.

מִשְׁנָה אִיהִי שְׂרוּתָא דְרִישָׁא, בְּרִזָּא דְתִיקוּנָא
 דְּאֶתְחַזִּי לָהּ, בְּרִייתָא אִיהִי בְּרִזָּא דְתִיקוּנָא
 יִרְכִין וְרַגְלִין. גּוּפָא בְּתִיקוּנָא דְאֶתְחַזִּי (לח).

אֶתְאֵן עוֹלִימְתָהּא, מְקַרְבִּין לָהּ, לְתַקְנָא לָהּ. דָּא
 אָמַר מוֹתֵר, וְדָא אָמַר אָסוּר, וְדָא אִיהוּ
 קִישׁוּטָא דְכֻלָּהּ, כַּד מְקַשְׁטִי לָהּ. דָּא אָמַר כַּד
 מְקַשְׁטִי, חָכִי אֶזְלָא קִישׁוּטָא דָּא. וְדָא אָמַר לָאו
 חָכִי. דָּא אָמַרְהָ קִישׁוּטָא דְרִישָׁא חָכִי אָסִיר

 לשון הקודש

שְׂבִכְתָּב בְּשִׂמְחָה, בְּחִבּוּר אַחַד, שְׂנוּשְׁקִים זֶה בְּזֶה בְּאַהֲבָה, מְחֻזְקָה בּוֹ
 וְאוֹמְרַת לוֹ בְּחִבּוּבוֹת: כַּמָּה יְקִירִים
 חֲבִיבוֹתַיִךְ מֵהֵינִן שְׁלָךְ שְׂמֻחֻזִּיק בִּי אֵת
 אֶהְבֵּתְךָ, עַד שְׂמֻרָה אוֹתִי הֵינִן שֶׁל
 הָאֶהְבָּה לְהַחְזִיק בְּךָ, הַקְּשׁוּט שֶׁהֵתְקַשְׁטָה
 תּוֹרָה שְׂפַעַל פֶּה בְּעֵלְמוֹתֶיהָ, כְּדִי
 לְהִתְחַבֵּר בְּתוֹרָה שְׂבִכְתָּב.
 הַמִּשְׁנָה הַיָּא רֵאשִׁית הָרֵאשִׁי, בְּסוּד
 הַתְּקוּן שְׂרָאוּי לָהּ. הַבְּרִייתָא הַיָּא בְּסוּד
 הַתְּקוּן שֶׁל יִרְכִים וְרַגְלִים. הַגּוּפָא בְּתִיקוּן
 שְׂרָאוּי (לח).
 בְּאֵת עֵלְמוֹתֶיהָ, מְקַרְבִּים אוֹתָהּ לְתַקְנָא
 אוֹתָהּ. זֶה אוֹמַר מְתֵר, וְזֶה אוֹמַר אָסוּר,
 שְׂזֵהוּ הַקְּשׁוּט שֶׁל הַכֻּלָּה בְּשִׂמְקַשְׁטִים
 אוֹתָהּ. זֶה אוֹמַר בְּשִׂמְקַשְׁטִים, כַּד הוֹלֵךְ
 הַקְּשׁוּט הַזֶּה. וְזֶה אוֹמַר לֹא כַּד. זֶה אוֹמְרַת
 שְׂקִישׁוּט הָרֵאשִׁי כַּד אָסוּר וּמְהֵדֵק. וְזֶה

וּמַחְדִּיק. וְדָא אַמְרָה בִּיפָּה דִּרִישָׁא מוּתָר בְּסִטְרָא
דָּא, וְאַסִּיר וּמַחְדִּיק בְּסִטְרָא דָּא.

דָּא אַמְרָה, קִישׁוּטָא דְדַהֲבָא דָּא, בְּלְבוּשָׁא דָּא,
אִיהוּ פְּסוּל לְמַחְוֵי קִישׁוּטָא לְגַבֵּי דָּא. וְדָא
אַמְר, פֶּשֶׁר וַיָּאוֹת הוּא לְאַתְחֻזָּא דָּא בְּדָא. וְכָל
דָּא אִיהוּ תִּיקוּנָא וְקִישׁוּטָא דְכֻלָּה.

וְעַם כָּל דָּא, בְּעוֹד דְּאִינוּן מְקַשְׁטָן, וְרַמְיָא
קְטְרוּנָא בְּקִישׁוּטָא, הִיא אוֹסִיפֵת חִילָא וְנוֹי
וְגִנוּן, וְתִיקוּן בְּהוּ וַיִּתְבָּא בִּיקְרָא בִּינֵייהוּ, וְאַתְחֻשְׁבֵת
בְּנַפְשָׁה יִתִּיר מִכַּמְּה דַּחֹת מָאָה זְמַנִּין.

בֵּינָן דְּאַתְקֻשְׁטֵת בְּהוּ, כּוּלְהוּ אַחְדִּין לָהּ
בְּקִישׁוּטָהָא, וּבְתִיקוּנֵי שְׁפִירָתָא, וְעָאֲלִין לָהּ
לְגַבֵּי מַלְפָּא, אוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב.

לשון הקודש

כח ונוי וגנון ותקון בהם, ויושבת בכבוד
ביניהם, ומחשיבה את נפשם יותר מכמו
שקיתה מאה פעמים.

בינן שהתקשטה בהם, כלם אותיות
אותה בקשואיה ובתקוני יפיה,
ומכניסים אותה אל הפלך, התורה
שככתב.

אומרת כפוי הראש מתר בצד זה, ואסור
ומחדק בצד זה.

זו אומרת, קשוט הנקב הזה עם הלבוש
הזה הוא פסול להיות קשוט לזה. וזה
אמר, פשר וראוי הוא להראות זה עם
זה, וכל זה הוא תקון וקשוט הכלה.

ועם כל זה, בעוד שהם מקשטים
ומטילים קטרוג בקשוט, היא מוסיפה

כִּד יִתְבֹּא מִטְרוּנֵיתָא בְּמִלְכָּא, בְּתִיקוֹן שְׁפִירָא,
 וּמִלְכָּא חֲזִי לָהּ מִתְקַשְׁטָא בְּשִׁפִּירו, הַחֲוָא
 קִישׁוּטָא מִכְרִיז וְאָמַר לְמִלְכָּא, לְנִשְׁקָא לָהּ, דְּדָא
 אִיהוּ דְּבִקוּתָא דְּרַחֲמֵי, לְאַתְכַּלְלָא דָּא בְּדָא. מֵאן
 גְּרִים בְּאֵינוֹן נְשִׁיקוֹן וּבְתַחֲוָא רַחֲמֵי, אֵינוֹן עוֹלְמָתָאן
 דְּקִשְׁטוּ לָהּ.

כִּד בְּעֵיא לְאוּטְבָא לְעוֹלִימְתָהּ, חִיא וּמִלְכָּא
 לְמִיחָב לֹון נְבִזְבֹּון, לְכוּלָּהּ יְהִיב בְּחֲדָא.
 לְכוּלָּהּ דְּהִוּוּ מְקַטְרֵי דָּא בְּדָא עַל קִישׁוּטָהּ, יְהִיב
 מִלְכָּא וּמִטְרוּנֵיתָא נְבִזְבֹּון וּמִתְנֵן בְּרַעוּ בְּחִיבוּ,
 לְמִיחָסֵן לֹון יְרוּתָא בְּאַלְף עֲלָמִין דְּכְסִיפִין לְעֵלְמָא
 דְּאֲתִי. וְכָל שְׁכָן אֵינוֹן דִּידְעֵי בְּרִזִין דְּחֲכָמָתָא,
 לְקִשְׁטָא קִישׁוּטָהּ, דְּלִית שִׁיעוּרָא לְאַחֲסֵנָת יְרוּתָא
 דְּלַחוֹן בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי. עַלִּייהוּ כְּתִיב, (משלי כא
 ה) לְהִנְחִיל אֶתְבִי י"ש וְגו'.

לשון הקודש

והמלך לתת להם מתנות, לכלן נותן
 יחד. לכל מי שהיו רבות זו עם זו על
 קשׁוטיה, נותנים המלך והגבירה מנחות
 ומתנות ברצון וחביבות, להוריש להן
 ירשה באלף עולמות הנכספים לעולם
 הבא. וכל שכן אותם שיודעים בסודות
 החכמה, לקשט קשׁוטיה, שאין שעור
 לנחלת הירשה שלהם בעולם הבא.

בשׁוֹשׁוּבַת הַגְּבִירָה עִם הַמֶּלֶךְ בְּתִקוֹן
 יָפָה, וְהַמֶּלֶךְ רֹוֹאֵה אוֹתָהּ מְקַשְׁטָת בִּיפִי,
 אוֹתוֹ הַקְּשׁוּט מְכַרִּיז וְאָמַר לְמֶלֶךְ לְנִשְׁק
 אוֹתָהּ, שׁוֹזְהִי דְּבִקוּת שֶׁל אֶהְבֶּה לְהַכְּלִל
 זֶה עִם זֶה. מִי גוֹרֵם בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוּת
 וּבְאוֹתָהּ הָאֶהְבֶּה? אוֹתָן הַעֲלָמוֹת שְׁקִשְׁטוּ
 אוֹתָהּ.

בְּשׁוֹרְזָה לְהִיטִיב לְעֵלְמוֹתֶיהָ, חִיא

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים הַדִּיד מִיָּוֵן. הָא
הָא שְׁבַע שְׁבַע תִּיבִין, לְקַבִּיל שְׁבַע דְּרָגִין
דְּעָלָה. וְלְקַבִּלֵיהוּ שְׁבַע הַנְּעֵרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתֵת
לָהּ, דְּקָא מְקַשְׁטֵי לָהּ, לְאַעְלָא לָהּ לְגַבֵּי מַלְכָּא.

יִשְׁקֵנִי, לְגַבֵּי חֵי הָעוֹלָמִים. מִנְשִׁיקוֹת, לְגַבֵּי חֲסָדֵי
דְּדוֹד. פִּיהוּ, לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל סְבָא. כִּי טוֹבִים,
לְגַבֵּי אֹזר קַדְמָאָה. דוֹדִיד, לְגַבֵּי יַצְחָק יְדִיד מִכְּסָן.
מִיָּוֵן, לְגַבֵּי יוֹן עֵילָאָה דְּמִנְטָרָא תְּדִיר.

שְׁבַע הַנְּעֵרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתֵת לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ (אסתר ב ט), אֵינּוֹן: מוֹכָא"ל. גְּבַרְיָא"ל.
רְפָא"ל. אֹזְרִיא"ל. צְדָקִיא"ל. יוֹפִיא"ל. רְזִיא"ל. וְכַמְּה
אַלְף וְרַבּוּא מִשְׁרִיין עִמְהוֹן. כְּמָא דְאַתְּ אָמַר,
וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר.

לשון הקודש

טוֹבִים - לאור הראשון. הַדִּיד - ליצחק,
יְדִיד מִכְּסָן. מִיָּוֵן - אל היין העליון
הַמְשַׁמֵּר תָּמִיד.

שְׁבַע הַנְּעֵרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתֵת לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ הֵם: מוֹכָא"ל, גְּבַרְיָא"ל, רְפָא"ל,
אֹזְרִיא"ל, צְדָקִיא"ל, יוֹפִיא"ל, רְזִיא"ל.
וְכַמְּה אַלְף וְרַבּוּא מִחֲנוֹת עִמְהוֹן, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאמַר וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר.

עֲלֵיהֶם כְּתוּב (משלי כא) לְהִנְחִיל אֶהְיֶינָּה
וְגו'.

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים הַדִּיד
מִיָּוֵן - הרי כאן שְׁבַע תְּבוֹת, כְּנֶגֶד שְׁבַע
דְּרָגוֹת שְׁעָלֶיהָ, וְכְנֶגֶד שְׁבַע הַנְּעֵרוֹת
הָרְאוּיוֹת לְתֵת לָהּ, שְׁמִקְשָׁמוֹת אוֹתָהּ
לְהַכְנִיסָהּ אֶל הַמֶּלֶךְ.

יִשְׁקֵנִי (שיר א) - לְחֵי הָעוֹלָמִים. מִנְשִׁיקוֹת
- לְחֲסָדֵי דוֹד. פִּיהוּ - לְיִשְׂרָאֵל סְבָא. כִּי

תִּלְתֵּי קָרְאֵי אֵינּוֹן הָבֵא, דְּכוּלְהוּ בְּחוּשְׁבָנָא עַל
 רִזְיוֹן דְּלֵהוֹן. חַד, שִׁיר הַשִּׁירִים, דְּאִיהוּ רְזָא
 דְּרִתִּיבָא, כְּמָא דְּאֶתְמַר. תְּרִין, יִשְׁקֵנִי, דְּאִיהוּ רְזָא
 דְּשִׁבְעַ תִּיבִין, בּוֹ דְּרִגְיוֹן, כְּמָא דְּאֶתְמַר. תִּלְתֵּי,
 לְרִית שְׁמַנְיָה טוֹבִים, דְּאִיהוּ רְזָא דְּעֶשֶׂר תִּיבִין,
 עֶשֶׂר אֲמִירוֹן. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא,
 לְכַלְלָא חֲדָא קְדַמָּא. וְעַל רְזָא דָּא תוֹשְׁבַחְתָּא
 דְּשִׁבְתַּ מְתִיבִיבָא. פֶּר תְּרִיסַר בְּתָרְאֵי, דְּאֵינּוֹן
 בְּתוֹשְׁבַחְתָּא אַחְרָא.

הָבֵא, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, בְּקָרְא, גֵּר"ד וְכֶרֶם וְגו'.
 שִׁבְעַ נְשִׁיקוֹן אֵינּוֹן, בְּשִׁבְעַ דְּרִגְיוֹן דְּהֵאֵי
 קָרְא. דְּנְשִׁיקוֹן שִׁבְעַ אֵינּוֹן, מְכַל דְּרִגְוָא חַד נְשִׁיקָה.
 וְכֵן נְשִׁיקוֹן דְּיַעֲקֹב, בְּשִׁבְעַ תִּיבִין כְּלִיל נְשִׁיקוֹי,
 דְּכִתִּיב, (בראשית כט יא) וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת קוֹלוֹ

 לשון הקודש

הַשִּׁבְתַּ, פֶּרְט לְשָׁנִים עֶשֶׂר הָאֲחֵרוֹנִים
 שִׁהֵם בְּתוֹשְׁבַחְתָּא אַחְרָת.
 כָּאֵן, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, בְּכַתּוּב (שיר ד) גֵּר"ד
 וְכֶרֶם וְגו', שִׁבְעַ נְשִׁיקוֹת הֵן בְּשִׁבְעַ
 דְּרִגְוֹת שֶׁל הַפְּסוּק הַזֶּה. שְׁנֵינְשִׁיקוֹת הֵן
 שִׁבְעַ, מְכַל דְּרִגְוָה נְשִׁיקָה אַחַת. וְכֵן
 הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל יַעֲקֹב, בְּשִׁבְעַ תִּבּוֹת כְּלִיל
 אֶת נְשִׁיקוֹתָיו, שְׁכַתּוּב וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל
 וַיִּשָּׂא אֶת קוֹלוֹ וַיִּבְךְּ. בְּכִיָּה שֶׁל שְׁמִמָּה

שֶׁלֹּא פְּסוּקִים הֵם כָּאֵן, שְׁכַלְמֵם בְּחֻשְׁבוֹן
 עַל הַפְּסוּדוֹת שֶׁלָּהֶם. אַחַד – שִׁיר הַשִּׁירִים,
 שֶׁהוּא סוּד הַמְּרֻכְבָּה, כְּמוֹ שְׁנֵינְשִׁיקוֹת.
 שְׁנַיִם – יִשְׁקֵנִי, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל שִׁבְעַ
 תִּבּוֹת, בְּשִׁבְעַ דְּרִגְוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵינְשִׁיקוֹת. שֶׁלֹּא
 – לְרִית שְׁמַנְיָה טוֹבִים, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל
 עֶשֶׂר תִּבּוֹת, עֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְזֶהוּ הַפְּסוּד
 שֶׁל הַתּוֹשְׁבַחְתָּא הַזֶּה, לְכַלְלָא אַחַד הָרֵאשׁוֹן,
 וְעַל הַפְּסוּד הַזֶּה מְיַסְדַּת הַתּוֹשְׁבַחְתָּא שֶׁל

וַיִּבֶךְ. בְּכִיָּה דְחֶדְוָה דְרְחִימוּ, לְקַבֵּל תִּיבַת מַיִן.
דְּאִיְהוּ רְחִימוּ דְחֶדְוָה.

לְאֶתְחֹזְאָה, דְנִשְׁיָקִין בְּרֹזָא דְשַׁבַּע אֵינּוּן. כְּמָא
דְּאִיְהוּ בֵּת שַׁבַּע, הָכִי כָּל מִלּוּי
בְּשַׁבַּע. וְעַל דָּא (תהלים טז יא) שׁוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פְּנִידָ
וַגּוּי, אַל תִּקְרִי שׁוֹבַע, אֶלָּא שַׁבַּע, שַׁבַּע שְׂמָחוֹת.

בְּכָל נִשְׁיָקִין דְרְחִימוּ, לִית נִשְׁיָקִין בְּאֵינּוּן
דְּאֶתְעָרָא הָכָא כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהּוּ. אַף עַל גַּב דְּאֵינּוּן שַׁבַּע נִשְׁיָקִין
כְּמָא דְאֶתְמַר, תִּלְתַּת נִשְׁיָקִין אֶתְחֹזּוּן הָכָא, וְהֵי
תִּלְתַּת נִשְׁיָקִי דְאֶתְחֹזּוּן בְּקָרָא. יִשְׁקֵנִי חַד, מִנְשִׁיקוֹת
דְּאֵינּוּן תְּרִין, הָא תִּלְתַּת.

וְהֶשְׁתָּא אִיְהִי תִבְעַת מֵאֵינּוּן נִשְׁיָקוֹת, וּמָה
דְּאֶמְרַת מִנְשִׁיקוֹת, דְּמִשְׁמַע חַד נִשְׁיָקָא,

לשון הקודש

כְּמָא דְאֶתְחֹזְאָה, בְּכִיָּה דְחֶדְוָה דְרְחִימוּ, לְקַבֵּל תִּיבַת מַיִן.
דְּאִיְהוּ רְחִימוּ דְחֶדְוָה. וְעַל דָּא (תהלים טז יא) שׁוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פְּנִידָ
וַגּוּי, אַל תִּקְרִי שׁוֹבַע, אֶלָּא שַׁבַּע, שַׁבַּע שְׂמָחוֹת.
בְּכָל נִשְׁיָקִין דְרְחִימוּ, לִית נִשְׁיָקִין בְּאֵינּוּן
דְּאֶתְעָרָא הָכָא כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהּוּ. אַף עַל גַּב דְּאֵינּוּן שַׁבַּע נִשְׁיָקִין
כְּמָא דְאֶתְמַר, תִּלְתַּת נִשְׁיָקִין אֶתְחֹזּוּן הָכָא, וְהֵי
תִּלְתַּת נִשְׁיָקִי דְאֶתְחֹזּוּן בְּקָרָא. יִשְׁקֵנִי חַד, מִנְשִׁיקוֹת
דְּאֵינּוּן תְּרִין, הָא תִּלְתַּת.

כְּמָא דְאֶתְחֹזְאָה, בְּכִיָּה דְחֶדְוָה דְרְחִימוּ, לְקַבֵּל תִּיבַת מַיִן.
דְּאִיְהוּ רְחִימוּ דְחֶדְוָה. וְעַל דָּא (תהלים טז יא) שׁוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פְּנִידָ
וַגּוּי, אַל תִּקְרִי שׁוֹבַע, אֶלָּא שַׁבַּע, שַׁבַּע שְׂמָחוֹת.
בְּכָל נִשְׁיָקִין דְרְחִימוּ, לִית נִשְׁיָקִין בְּאֵינּוּן
דְּאֶתְעָרָא הָכָא כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהּוּ. אַף עַל גַּב דְּאֵינּוּן שַׁבַּע נִשְׁיָקִין
כְּמָא דְאֶתְמַר, תִּלְתַּת נִשְׁיָקִין אֶתְחֹזּוּן הָכָא, וְהֵי
תִּלְתַּת נִשְׁיָקִי דְאֶתְחֹזּוּן בְּקָרָא. יִשְׁקֵנִי חַד, מִנְשִׁיקוֹת
דְּאֵינּוּן תְּרִין, הָא תִּלְתַּת.

דְּכַתִּיב מִנְשִׁיקוֹת, וְלֹא כְּתִיב נְשִׁיקוֹת, דְּהָא נְשִׁיקוֹת
 דְּאֵינוֹן תִּרְיִן, מֵאֵינוֹן נְשִׁיקוֹת לָאוּ אִיהוּ אֶלֶּא חֲדָא.
 וְדַאי אֶצְטְרִיךְ, מֵאֵן דְּשָׂאִיל, לָא אֶצְטְרִיךְ לְשָׂאֵלָה
 סִגְיָא, אֶלֶּא זְעִיר, דְּהָא בִּינֵן דְּשָׂאִירִי, יִטּוּל מֵאֵן
 דְּיִטּוּל. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׂאֵלִין לִיהּ זְעִיר, וְהוּא
 יְהִיב סִגְיָא. אֲבָרְהֵם שְׂאֵל זְעִיר, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 יְהִיב לִיהּ סִגְיָא. הוּא שְׂאֵל בְּרָא חֲדָא, מַה
 כְּתִיב, (בראשית כב יז) וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת זְרַעַךְ כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל שֶׁפֶת הַיָּם וּגו'. בְּגִין דְּכָךְ
 אֲזַרְחִי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אֲמַרְתְּ
 מִנְשִׁיקוֹת, וְלֹא נְשִׁיקוֹת.

יִשְׁקֵנִי, דְּבִיקוּ דְּרַחֲמֵינוּ, רוּחַ בְּרוּחַ. דְּהָא אַרְבַּע
 רוּחִין מִתְחַבְּרִין, וְאֵתְעִבְדוּ כַּחֲדָא. דָּא
 יְהִיב רוּחָא לְחַבְרִיָּה. וְנִטִּיל הַהוּא רוּחַ דְּחַבְרִיָּה,
 דְּאֵתְדַבֵּק בֵּיהּ. אֲשֶׁתִּתַּח, רוּחָא דִּלְיָה וְרוּחָא

לשון הקודש

הוא בקש בן אחד - מה כתוב? (בראשית
 כב) והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
 השמים וכחול אשר על שפת הים וגו',
 משום שכתב דרכי הקדוש ברוך הוא, ועל
 זה אמרת מנשיקות ולא נשיקות.

ישקני - דבקות של אהבה, רוח ברוח.
 שהרי ארבע רוחות מתחברות ונעשות
 כאחד. זה נותן רוח לחברו, ונוטל אותה

אחת, שכתוב מנשיקות ולא כתוב
 נשיקות, שהרי נשיקות הן שתיים, מאותן
 נשיקות אינן אלא אחת - ודאי שצריך.
 מי ששואל לא צריך לשאל הרבה, אלא
 מעט, שהרי בין שהתחיל - יטל מי
 שיטל. הקדוש ברוך הוא מבקשים ממנו
 מעט - והוא נותן הרבה. אבררם בקש
 מעט - והקדוש ברוך הוא נתן לו הרבה.

דְּחִבְרִיהַ, הָא תִּרִין. אוֹף הָכִי חִבְרִיהַ. אֶשְׁתַּכְּחִי.
אַרְבַּע רוּחִין דְּמִתְחַבְּרִין בְּחֶדְא, בְּאִינוּן נְשִׁיקוּן.

מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, מֵאִינוּן נְשִׁיקוּן עֵילְאִין, דְּקֵא
הָוָה נְשִׁיק מִקְדָּמַת דְּנָא. דְּהָא
רְחִימוּ דְּחֶדְוָא לָאו אִיהוּ, אֶלְא מִנּוּ נְשִׁיקוּן דְּרוּחָא
עֵילְאָה בְּתַתְּאָה.

פִּיהוּ, וְלֹא כְּתִיב פִּיו, מֵאִי פִּיהוּ. (דף עט ע"א) אֶלְא
זְמִינוּ דְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, מְלֶךְ דְּשַׁלְמָא כּוּלָא
דִּילִיהַ. וְדָא אִיהוּ תּוֹסַפֶּת ה', דְּאֲתוּסַף עַל דָּא.
בְּגִין דְּכָל רְחִימוּ דְּעֵלְמָא תַתְּאָה, לָאו אִיהוּ אֶלְא
לְאֲתַחְבְּרָא בְּעֵלְמָא עֵילְאָה, עֵלְמָא דְּאֲתִי. וְעַל
דָּא, כֹּל תּוֹשְׁבֵיחֵן אֲתַעַר עֵלְמָא תַתְּאָה, לְגַבֵּי
עֵלְמָא עֵילְאָה.

לשון הקודש

פִּיהוּ, וְלֹא כְּתוּב פִּיו. מַה זֶה פִּיהוּ? אֶלְא
זְמִינוּ שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, הַמְּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם
כָּלוּ שְׁלוֹ. וְזוֹהִי תּוֹסַפֶּת ה' שְׁנוֹסְפָה עַל
זֶה. מִשּׁוּם שֶׁכָּל הָאֲהָבָה שֶׁל הָעוֹלָם
הַתַּחְתּוֹן אֵינָה אֶלְא לְהַתְּחַבֵּר בְּעוֹלָם
הָעֵלְיוֹן, הָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן כָּל
הַתְּשׁוּבָהּ מְעוֹרֵר הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן אֶל
הָעוֹלָם הָעֵלְיוֹן.

רוּחַ שֶׁל חִבְרוּ שְׁנֵדְבֵק בּוֹ. נִמְצָא שְׂרוּחוֹ
וְרוּחַ חִבְרוּ הִנֵּה שְׁנַיִם. אוֹף כִּד חִבְרוּ.
נִמְצָאִים אַרְבַּע רוּחוֹת שְׁמֵחָבוֹת יַחַד
בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת.

מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ - מֵאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת
הָעֵלְיוֹנוֹת שֶׁהֵי מְנַשֵּׁק מִקְדָּם לְכֵן. שְׁהִרֵי
אֲהָבָה שֶׁל שְׂמֵחָה אֵינָה, אֶלְא מִתּוֹךְ
הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל הָרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה בְּתַתְּוֹנָה.

כִּי טוֹבִים, דְּלִיקוּ וּנְצִיצוּ דְבוֹצִינֵי עֵילָאִין, וְכָל
 שְׂרָגִין מִתְתַקְנֵן וְדִלְקִין וְנִהְרִין בְּדָקָא יְאֹת
 וְדָא אִיהוּ דוֹדִיד, אִינֹן בּוֹצִינֵי קְדִישֵׁי רְחִימִין
 עֵילָאִין, כּוֹלְהוּ נִהְרִין וְנְצִיצִין בְּנִהִירוּ בְּנְצִיצוּ, בְּדָקָא
 יְאֹת. מִיּוֹן, מִתְדָּוָה דְחֲמָרָא טָבָא עֵילָאָה, דְנִהִיר
 אֲנָפִין, וַיְהִיב חֲדָוָה לְלָבָא, וְכָל
 עֲמִין (עֲלָמִין) בְּחוֹלְקָהוֹן, חֲדָאן בְּהַחֲוָא חֲדָוָה.

תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל נְטָלִין חוֹלְקָהוֹן, וְחֲדָאן בְּהַחֲוָא
 חֲדָוָה, מִחֲמַר טַב דְנִהִיר, וְזַפִּיד, וְשִׁפִּיד,
 וְקִימָא עַל דוֹרְדֵייהָ. שְׂאָר עֲמִין כּוֹלְהוּ, לָא נְטָלִי
 אֶלָּא מִגּוֹ אִינֹן שְׂמָרִים דְתַחֲוֹת חֲמָרָא.

וְעַל דָּא, זְמִין קוֹדֶשָׁא בְרוּךְ הוּא לְמַעְבַּד לֹון
 מִשְׁתָּה שְׂמָרִים. דִּהָא אִינֹן שְׂמָרִים דוֹרְדֵיין
 כּוֹלְהוּ, חוֹלְקָא דְשְׂאָר עֲמִין. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל חֲדָוָה

 לשון הקודש

בא וראה, ישראל נוטלים חלקם
 ושומחים באותה שמחה מהיין הטוב
 שמאיר ומנכר ושוכר, ועומד על
 השמרים שלו. כל שאר העמים לא
 נוטלים, אלא מתוך אותם השמרים
 שמתחת היין.

ועל זה עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות
 להם משתה שמרים. שהרי אותם
 שמרים, השמרים בלבם, חלקם של שאר

פי טובים - ההדלקה והניצוץ של
 המאורות העליונים, וכל הנרות
 מתתקנים ודולקים ומאירים כראוי, וזהו
 דידך. אותם מאורות קדושים אהובים
 עליונים, בלם מאירים ונוצצים באור
 בניצוץ כראוי. המים, משמחת היין
 הטוב העליון שמאיר פנים ונותן שמחה
 ללב, וכל העמים (העולמות) בחלקם שמחים
 באותה שמחה.

דִּילְהוֹן בְּהוּא יוֹן דְּמִנְטָרָא, וְנִפְקָא מִעֲלְמָא דְאַתִּי,
וּמִנְטָרָא בְּעֵנְבוּי.

תַּנְן, מֵאן דְּחָמֵי עֵנְבִין בְּחֲלָמָא, אִי חוּזְרָאן אִינוּן,
סִימָן טַב לִיָּהּ. וְאִי אוֹכְמֵי, בְּעֵיִן רַחֲמֵי.
דְּהָא וְדָאֵי בְּדִינָא קְיִימָא. מֵאִי טַעֲמָא, בְּגוֹן דְּאִינוּן
עֵנְבִין חוּזְרָאִין, אִינוּן עֵנְבֵי דְּנִטְרֵי הַהוּא חֲמָרָא
עִילָאָה, וְאִינוּן גְּזוּן חִינּוּר רַחֲמֵי. וְאִינוּן עֵנְבִין
סוּמְקִין, אִינוּן סֵטֵר דִּינָא גְּזוּן סוּמְקֵי.

אַבְרָהָם, בְּדָאֵי אִיְהוּ לְעֲלְמָא דְאַתִּי. מֵאִי טַעֲמָא,
בְּגוֹן דְּעֵבֵר עַל דִּינָא, וְיִכּוּל לְשַׁעֲבָא לִיָּהּ.
וְחֲמָרָא טָבָא דְּעֲלְמָא דְאַתִּי, אִית לִיָּהּ בֵּיהּ חוּלְקָא.
שְׁתֵּי חֲמָרָא חִיזְרָא, סִימָן טַב לִיָּהּ, וְחֲדוּתָהּ. סוּמְקָא,
אִיְהוּ דִּינָא דְּשָׂרְיָא עֲלֵיָּהּ.

לשון הקודש

ואותם הענבים האדמים הם צד הדין,
הגוֹן האדם.

אבל אותם - בדאי הוא לעולם הבא.
מה הטעם? משום שעבר על הדין ויכול
להשמידו. והיין הטוב של העולם הבא
יש לו בו חלק. שתה יין לבן - סימן טוב
לו, ושמחה. אדם - הדין הוא השורה
עליו.

העמים. ועל בן שמחתם של ישראל
באותו יין המשמר, ויוצא מן העולם
הבא, ומשמר בענביו.

שנינו, מי שרואה ענבים בחלום, אם
הם לבנים - סימן טוב לו, ואם שחורים
- צריכים רחמים, שהרי ודאי עומד
בדין. מה הטעם? משום שאותם ענבים
לבנים, הם ענבים ששומרים את אותו
היין העליון, ואותם צבע לבן רחמים.

יַעֲקֹב, כִּד קָרִיב לְגַפִּי יִצְחָק אֲבוֹתִי, יִהְיֶה לִּי
 מִתְּהוּא תִמְרָא טָבָא דְמִנְטָר מְעַלְמָא
 דְּאֵתִי, דְּחֻדְוָה וְרַחֲמוֹ לָאוּ אִיתוּ, אֲלָא כִּד אֲתַעַר
 מִגּוֹ חִמְרָא טָבָא.

וְעַל דָּא יִצְחָק, בְּתוּחַ מִסְטָרָא דְדִינָא קִשְׂיָא,
 אֲצִטְרִיד לְמַחְדֵּי לִי בְּתֵהוּא חִמְרָא טָבָא,
 דְּאֵתִי מִרְחוֹק. תִּדָּא הוּא דְכִתִּיב, (שם כז כה) וַיָּבֵא לִּי
 יַיִן מִרְחוֹק, מְדוּכְתָא עֵילָאָה, מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ מִתְּהוּא
 חֻדְוָה לְמַחְדֵּי לִי, כִּדִּין אֲתַבְּסֵם רוּגְזָא, וְדִינָא
 תַּקִּיפָא אֲתַבְּלִיל בְּרַחֲמֵי, לְמַחְדֵּי כּוּלָּא כִּדְקָא יָאוּת.

וּבְגִין כִּד אֵינּוּ דוּדִים, רַחֲמִין עֵילָאִין, בּוּצִינִין
 קְדִישִׁין, לָא נְחָרִין אֲלָא מִגּוֹ תְּהוּא יַיִן,
 וּכְמָן אִיתוּ, דָּא שְׂמָא גְלִיפָא מִפְּרִשׁ דְּשַׁבְּעִין אֲתוּוּן.
 דְּאֵינּוּ בּוּצִינִין קְדִישִׁין, שְׂמָא גְלִיפָא קְדִישָׁא

לשון הקודש

מִרְחוֹק, מִמְּקוֹם עֲלִיוֹן, מוֹשֵׁךְ עֲלִיו
 מֵאוּתוּה שְׂמַחָה לְשַׁמַּח אוֹתוּ, אֲזִי הַתַּבְּסֵם
 הַרְגֵז, וְהַדִּין הַקָּשָׁה נְכַלֵּל בְּרַחֲמִים,
 שְׂיָקִיחַ הַכֹּל כְּרָאוּי.

וּמִשּׁוּם כִּד אוֹתֵם דוּדִים, הָאֵהוּבִים
 הָעֲלִיוֹנִים, הַמְּאוֹרוֹת הַקְּדוּשִׁים, אֵינָם
 מְאִירִים אֲלָא מִתּוֹךְ אוֹתוּ הַיַּיִן, וּמִיְהוּ?

כְּשֶׁקָּרַב יַעֲקֹב לְיִצְחָק אָבִיו, נָתַן לוֹ
 מֵאוּתוּ הַיַּיִן הַטּוֹב הַמְּשַׁמֵּר מִהָעוֹלָם
 הַבָּא, שְׂשֻׁמְחָה וְאֵהְבָה אֵינָם אֲלָא
 כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים מִתּוֹךְ הַיַּיִן הַטּוֹב.

וְעַל כֵּן יִצְחָק, שְׂהִיחַ מִצַּד הַדִּין הַקָּשָׁה,
 הָצִטְרִיד לְשַׁמַּח אוֹתוּ בְּאוּתוּ הַיַּיִן הַטּוֹב,
 שְׂבָא מִרְחוֹק. זֶהוּ שְׂכֻתוֹב וַיָּבֵא לִּי יַיִן

דְּשִׁבְעֵין שְׁמָהּ, דָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דְּאִינוּן עֲנָבִין,
 דְּנִמְרִין יִין עִילָאָה, בְּלָלָא דְּאִינוּן שְׁבַעֵין.

וּבְגִין כֵּן, תְּדוּחַ וְרַעוּ בְּאִינוּן נְשִׁיקִין, לְאֶתְעָרָא
 רַחֲמוֹ, מִיִּין עִילָאָה אִיהִי. וְעַל דָּא,
 בּוֹצִינִין נְהָרִין וְנַצְצִין מִתְּהוּא יִין, דְּכְתִיב כִּי טוֹבִים
 דְּדִידָּהּ מִיִּין.

לְרִיחַ שְׁמָנִידָּהּ טוֹבִים רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הֵאִי קָרָא
 אֶסְתַּבְּלָנָא בֵּיתָה, וְאִיהוּ סְתִים בְּרִזָּא עִילָאָה.
 רִיחַ, אִית רִיחַ וְאִית רִיחַ, וּבְכַמָּה רִיחִין אִינוּן. אִית
 רִיחַ דְּסָלִיק מִתְּתָא לְעִילָא, כְּגוֹן רִיחָא דְּקוֹרְבָנָא,
 דְּהֵאִי אִיהוּ רִיחָא, דְּסָלִיק, וְקָשָׁר קִשְׁרִין דָּא כְּגוֹ
 דָּא, וּבְשִׁתְּלִשָׁל דָּא בְּדָא, עַד דְּאֶתְעַבִּיד כּוּלָּא
 קִשְׁרָא תְּדָא, וְנִהִירוּ חַד.

 לשון הקודש

דְּדִידָּהּ מִיִּין.

לְרִיחַ שְׁמָנִידָּהּ טוֹבִים (שיר א), אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, בְּפָסוּק הַזֶּה הִסְתַּבְּלָתִי, וְהוּא
 נִסְתַּר בְּסוּד עֲלִיּוֹן. רִיחַ – יֵשׁ רִיחַ וְיֵשׁ
 רִיחַ, וּבְכַמָּה רִיחֹת הֵם. יֵשׁ רִיחַ שְׁעוּלָה
 מִמַּטָּה לְמַעְלָה, כְּמוֹ רִיחַ הַקְּרָבָן, שְׁזָהוּ
 רִיחַ שְׁעוּלָה וְקוֹשֶׁר קִשְׁרִים זֶה בְּתוֹךְ זֶה,
 וּמִשְׁתַּלְּשָׁל זֶה עִם זֶה, עַד שֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה
 קִשְׁרָא אֶחָד וְאֶחָד.

זֶה הַשֵּׁם הַחֲקוּק הַמְּפָרֵשׁ שֶׁל שְׁבַעִים
 אוֹתוֹת. שֶׁל אוֹתָם מְאֹרוֹת קְדוּשִׁים,
 הַשֵּׁם הַחֲקוּק הַקְּדוּשׁ שֶׁל שְׁבַעִים
 הַשְּׂמוּת, זֶהוּ בְּסוּד שֶׁל אוֹתָם הָעֲנָבִים
 שְׁשׂוּמְרִים אֶת הַיַּיִן הָעֲלִיּוֹן, הַכֹּלֵל שֶׁל
 אוֹתָם שְׁבַעִים.

וּבְשִׁיבוֹם כֵּן, הַשְּׂמִיחָה וְהַרְצוֹן בְּאוֹתָן
 הַנְּשִׁיקוֹת לְעוֹרֵר אֲהָבָה הֵם מִהַיַּיִן
 הָעֲלִיּוֹן. וְעַל כֵּן הַמְּאֹרוֹת מְאִירִים
 וְנֹצְצִים מֵאוֹתוֹ הַיַּיִן, שְׁכֶתוֹב כִּי טוֹבִים

אֵית רִיחַ אַחֲרָא וְדָא אִיהוּ מְלָפָא מְשִׁיחָא, דְּאֶקְרִי
 רִיחַ. דְּכָתִיב, (ישעיה א ג) וְנִהְרִיחוּ בְּיִרְאֵת ה'. וְדָא
 אֶקְרִי רִיחַ. וּמִתְקַשְׂרָא בְּרוּזָא דְרִיחַ קוֹרְבָנָא.

וְרוּזָא דָּא (ויקרא א ט) אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לְה', אִשָּׁה לְבַר
 קִישׁוּרָא, וּמְזוּנָא וְנִהְירוּ דְחִילִין וּמְשָׁרְיִין
 דְּאִשָּׁא, בְּטַהֲרוּנָא קְמִיטִין. רִיחַ לְגוּ מִינִיה, וְדָא אִיהוּ
 דְּאֶתְקַשֵּׁר לְגוּ, וְנִהִיר בְּרוּזָא דְבְּרִית קְדִישָׁא. וְדָא
 אֶתְקְרִי מְלָפָא מְשִׁיחָא, דְּאִיהוּ רִיחַ מְאִינוּן בּוֹסְמִין
 עֵילָאִין, דְּכָתִיב בְּרִיחַ בְּשָׁמִים.

נִיחַחֹת, נִהִירוּ דְכָל גְּזוּנִין עֵילָאִין, תְּפַאֲרַת
 יִשְׂרָאֵל, וְשִׁפְירוּ דְכֻלָּא. וְדָא אִיהוּ
 נִיחָא דְרוּחָא עֵילָאָה, דְּשִׁרְיָא עֲלֵיה, וְנִהִיר
 לְגַבִּיּה. לְה', לְמִלְפָּא דְכּוּלָּא, וְכּוּלָּא אֶתְקַשֵּׁר דָּא
 בְּדָא, וְאֶנְהִיר דָּא בְּדָא, לְמַהוּי חַד בְּחֻדוּה
 דְכּוּלָּא, בְּרוּזָא דְקוֹרְבָנָא.

 לשון הקודש

ומאיר בסוד הבְּרִית הקְדוּשָׁה. וְזֶה נִקְרָא
 מְלֶךְ הַמְּשִׁיחִת, שֶׁהוּא רִיחַ מְאֻתָּם
 הַבְּשָׁמִים הָעֲלִיּוֹנִים, שְׁכָתוּב בְּרִיחַ
 בְּשָׁמִים.

נִיחַחֹת – הָאֹר שֶׁל כָּל הַגְּזוּנִים הָעֲלִיּוֹנִים,
 תְּפַאֲרַת יִשְׂרָאֵל, וְהִיפֵי שֶׁל הַכֹּל. וְזוֹהִי
 נַחַת הַרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁשׁוּרָה עָלָיו
 וּמְאִירָה אֵלָיו. לְה' – לְמֶלֶךְ שֶׁל הַכֹּל,

יֵשׁ רִיחַ אַחֲרַי, וְזֶהוּ מְלֶךְ הַמְּשִׁיחִת, שֶׁנִּקְרָא
 רִיחַ, שְׁכָתוּב (ישעיה א) וְנִהְרִיחוּ בְּיִרְאֵת ה'.
 וְזֶה נִקְרָא רִיחַ. וְנִקְשֵׁר בְּסוּד שֶׁל רִיחַ
 הַקְּרָבָן.

וְזֶה סוּד (ויקרא א) אִשָּׁה רִיחַ נִיחַחֹת לְה'.
 אִשָּׁה – מְחוּזֵן לְקִשְׁרָה, וְהַמְּזוּן וְהָאֹר שֶׁל
 צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת שֶׁל אִשׁ, נִקְבְּצוּ בְּצִהְרֵיב.
 הַרִיחַ לְפָנִים מִמֶּנּוּ, וְזֶהוּ שֶׁנִּקְשֵׁר בְּנִימָה

וְאִי תִימָא, הָא אִשָּׁא דְאִיהוּ לְבַר בְּקַמִּיטוֹן, דָּא
 אִיהוּ אִשָּׁה, דְּמִתְהוּא אִשָּׁא מִתְקַמְטוֹן בְּמַה
 חִיילין, וּבְמַה מִשְׁרִיין, אֵלִין בְּאֵלִין מְלַהֲטוֹן, בְּכַמְה
 זַיְנִין, לְכַמְה סְטָרִין. וְכוּלְהוּ בְּרָזָא דְקוֹרְבְּנָא
 אֶתְקַמִּיטוֹ, וְתֹאבוּ וְעָאלוּ בְּהֵאֵי אִשָּׁא.

בְּגִין דְּכוּלְהוּ מְאָרִי תְרִיסִין, מְאָרִי דְדִינִין. וְכַד
 תְּבִין, כְּמָא דְתַב רוּגְזָא דְנַפִּיק מִנְחִירִין, כַּד
 חִיֵּי נִיחָא, לְדוּכְתִיָּה. כְּמָא דְאֵלִין חִיילין וּמִשְׁרִיין
 מְלַהֲטוֹן קְמִטִין בְּאֶתְרֵיהוּ, הָכִי נְמִי חִיילין וּמִשְׁרִיין
 עֵילָאִין קְדִישִׁין, מְאָרִי דְנִיחָא וְרַעוּ, נְחָרִין וְתְבִין
 בְּנְחִירוּ לְאֶתְקַשְׂרָא, גּוּ הֵאֵי ה', וּכְלָהוּ אֵלִין בְּאֵלִין,
 וְדָא בְּדָא בְּחַבּוּרָא תְדָא, אֶקְרִי אִשָּׁה, רְזָא דְנִיחָא,
 וּמְזוּנָא, וּנְחִירוּ דְכָל סְטָרִין.

לשון הקודש

הנְחִירִים, כְּשֵׁישׁ מְנוּחָה, לְמַקוּמוֹ. כְּמוֹ
 שֶׁהַצְּבָאוֹת וְהַמַּחְנוֹת הִלְלוּ מַלְאָכִים
 קְמִטִים בְּמַקוֹמָם, כִּד גַּם הַצְּבָאוֹת
 וְהַמַּחְנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הִקְדוּשִׁים, בְּעֲלֵי
 הַמְנוּחָה וְהַרְצוֹן, מְאִירִים וְשָׂבִים בְּאוֹר
 לְהַתְקַשֵּׁר תוֹךְ הַד' הַזֶּה, וּכְלָם אֵלֶּה עִם
 אֵלֶּה, וְזֶה עִם זֶה בְּחַבּוּר אֶחָד נִקְרָא
 אִשָּׁה, הַסוּד שֶׁל מְנוּחָה וּמְזוֹן, וְהָאוֹר שֶׁל
 כָּל הַצְּדָדִים.

וְהַכֵּל נִקְשָׁר זֶה עִם זֶה, וּמְאִיר זֶה בְּזֶה,
 לְהִיּוֹת אֶחָד בְּשִׂמְחַת הַכֵּל בְּסוּד הַקְּרָבָן.
 וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי הָאִשׁ שֶׁהוּא מְחוּץ
 לְמַקוֹם הַמְקַבֵּץ, וְהוּא הָאִשָּׁה, שִׂמְחוּתָהּ
 הָאִשׁ מִתְקַבְּצִים בְּמַה צְבָאוֹת וּכְמַה
 מַחְנוֹת, אֵלֶּה בְּאֵלֶּה לִוְחִים בְּכַמְה מִיָּנִים,
 לְכַמְה אֲצָדָדִים. וּכְלָם הַתְקַבְּצוֹ בְּסוּד
 הַקְּרָבָן, וְשָׂבוּ וּנְכַנְסוּ לְאִשׁ הַזֶּה.
 מִשׁוּם שֶׁכָּל בְּעֲלֵי הַמְּגוּנִים, בְּעֲלֵי דִינִים.
 וּכְשֵׁשְׂבִים, כְּמוֹ שֶׁשָּׂב הָרְגוֹ שְׂיוּעָא מִן

רִית, נְקוּדָה דְלָגוּ. רָזָא דְבְרִית קְדִישָׁא. אַמְאִי
 אַקְרִי רִית, בְּגִין דְּאִיהוּ רִיתָא דְבוּסְמִין
 עֵילָאִין קְדִישִׁין, טְמִירִין, דְּלֹא אֲתַגְלִיין. וְכַד שְׂרִיין,
 אָרַח לֹון, כְּהֵאִי מֵאן דְּאָרַח רִית בְּהַדָּם, אִיהוּ רִית
 נְפִיק מִהַדָּם, וְדָא נְקוּדָה אַקְרִי רִית דְנִפְיָק מִהַדָּם.
 נִיחוּחַ, אֲתַר דְנִחַת רוּחַ עֵילָאָה, וְשָׂרְאֵת עֲלֵיהּ
 לְמַתְוִי רְתִיבָא עֵילָאָה, בְּרָזָא דְשַׁבְעִין
 וְתַרְיִן שְׁמַחֵן. וְרְתִיבָא עֵילָאָה כְּלָא קִישׁוּרָא חֲדָא.
 לְה', לְמַתְוִי כּוּלָא בְּנִהִירוּ חֲדָא. וְעַל דָּא אִית רִית
 וְאִית רִית (ועל דא אקרי רית ניחוח).

וּבְכָל אֲתַר, רִית, מְסַלִּיקוּ דְקָאִים עַל דְרָגָא
 אַחֲרָא תַתָּאָה מְנִיָּה, וְהֵאִי אִיהוּ רִית
 מִתְהוּא עֵילָאָה. לְרִית, דָּא אִיהוּ נְקוּדָא עֵילָאָה,
 דְקִימָא בְּסְתִימוּ, מְגוּ חֵהוּא דְסְתִים בְּכָל סְתִימוּ
 דְכָל סְתִימוּן, דְּלֹא אֲתִידַע כְּלָל. וְהֵאִי נְקוּדָה אִיהִי

לשון הקודש

ושורה עליו להיות מְרַכְבָּה עליונה, בסוד
 של שבעים ושנים שמות. והמְרַכְבָּה
 העליונה בְּלָא קִשְׁר אַחַד. לה' - שִׁיחֵיהּ
 הַכֵּל בְּאוֹר אַחַד וְעַל בֶּן יֵשׁ רִית וְיֵשׁ רִית

(ועל בן נקרא רית ניחוח).

וּבְכָל מְקוּם, רִית - מְעַלְיָה שְׁעוּמְדַת עַל
 דְרָגָה אַחֲרַת תַּחְתּוֹנָה מְפֻנָּה. וְהוּוּ הָרִית
 מֵאוֹתוֹ הָעֲלִיּוֹן. לְרִית - זוּ נְקוּדָה עֲלִיּוֹנָה

הָרִית - הַנְּקוּדָה שְׁלֻפְנִים, הַסּוּד שֶׁל
 הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. לְמָה נִקְרָא רִית? מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא רִית הַבְּשָׂמִים הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים,
 הַטְּמִירִים, שֶׁלֹא הִתְגַּלוּ. וּבְשִׁשּׁוּרִים, מְרִית
 אוֹתָם, כְּמוֹ מִי שֶׁמְרִית רִית בְּהַדָּם, הוּא
 הָרִית שִׁיוּצָא מִהַדָּם, וְזוֹ הַנְּקוּדָה שֶׁנִּקְרָאת
 רִית הַיּוּצָא מִהַדָּם.

נִיחוּחַ - הַמְּקוּם שִׁינְרְדַת הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה

רֵיחַ מִהֵיחָא סְתִימָא דְכוּלָּא. וּבְגִין הָאִי רֵיחַ, כָּל
 אֵינֹן שְׁמַנִּין וּבוֹסְמִין, כּוּלְהוּ נְהִירִין וְאַקְרוּן טוֹבִים,
 בְּגִין דֵּהֵאִי קַיִים לֹזֵן, לְמַהוּי כּוּלְהוּ חַד (דף עט
 ע"ב) קִישׁוּרָא, נְהִיר כְּתָרָא.

וְאִי לָאוּ, לָא אַקְרוּן טוֹבִים. בְּגִין דְכִד הָאִי רֵיחַ
 עִילָאָה, עָאל בְּסְתִימוּ לְגוּ נְחָלָא עֲמִיקָא,
 וְאַמְלִי לִיהַּ בְּדַקָּא יָאוּת, כּוּלְהוּ דְרַגִּין אַקְרוּן טוֹבִים
 מֵאִי טוֹבִים נְהִירִין.

רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר חָבִי, אֵלִין אֵינֹן יָמִים
 דְאַקְרוּן טוֹבִים. וְאֵינֹן תְּפִילִין דִּירִישָׁא,
 דְאֵינֹן תְּפִילִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַח לֹזֵן, וְעַל
 דָּא אַקְרוּן טוֹבִים, בְּגִין דְאֵינֹן נְהִירִין בְּרִישָׁא
 דְקוּדְשָׁא עִילָאָה.

לשון הקודש

הנחל העמק וממלא אותו כְּרִאוּי, כל
 הדרגות נקראות טובים. מהו טובים?
 מאירים.

רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר כֵּן: אֵלוּ הֵם יָמִים
 שְׁנִקְרָאִים טוֹבִים. וְהֵם תְּפִילִין שֶׁל רִישׁ,
 שֶׁהֵן תְּפִילִין שֶׁקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנִיחַ
 אוֹתָן, וְעַל כֵּן נִקְרָאוֹת טוֹבִים, מִשּׁוּם שֶׁהֵן
 מְאִירוֹת בְּרִישׁ הַקְּדוּשׁ הָעֵלְיוֹן.

שְׁעוּמַדַּת בַּסְתֵּר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַנִּסְתָּר שֶׁל כָּל
 הַנִּסְתָּרִים, שְׁאֵינֹו נֹודַע כָּלָל. וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה
 הִיא רֵיחַ מֵאוֹתוֹ הַנִּסְתָּר שֶׁל הַכֹּל. וּבִשְׁבִיל
 הָרֵיחַ הַזֶּה, כָּל אוֹתָם שְׁמָנִים וּבִשְׁמִים, כָּלֵם
 מְאִירִים וְנִקְרָאִים טוֹבִים, מִשּׁוּם שֶׁזֶה מְקִים
 אוֹתָם, שִׁיְהִיו כָּלֵם קֶשֶׁר אֶחָד, מְאִיר כְּאַחַד.
 וְאֵם לֹא – לֹא נִקְרָאִים טוֹבִים. מִשּׁוּם
 שֶׁבְּשֶׁהֵרִיחַ הָעֵלְיוֹן נִכְנָס בַּסְתֵּר לְתוֹךְ

וּבְכָל אֶתֶר, יָמִים טוֹבִים אֵינּוֹן תְּפִילִין דְּרִישָׁא,
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַח לִזְנוֹן. חוֹלוֹ שֶׁל
 מוֹעֵד, דְּלֹא אֶקְרִי יוֹם טוֹב, אֵלִין תְּפִילִין דְּדְרוּעָא,
 דְּהָא לִית לָהּ לְסִיחָרָא מְגַרְמָה כְּלוּם, אֶלָּא מְנַהֲרוּ
 דְּיוֹם טוֹב.

תְּפִילִין דְּדְרוּעָא דְּאִיהוּ תְּפִלָּה שֶׁל יָד, לֹא
 נְהִירָא אֶלָּא מְנוּ נְהִירוּ דְּתְפִילִין שֶׁל
 רֹאשׁ. תְּפִלָּה דְּרִישָׁא, יָמִים טוֹבִים. תְּפִלָּה דְּדְרוּעָא,
 חוֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד. וְשִׁפִּיר קְאָמַר, וְהָכִי הוּא.
 וְעַל דָּא, חוֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד אִיהוּ לְעֵנִין עֲבִידְתָּא,
 כְּגַוּוֹנָא דְּיוֹם טוֹב. וְאַצְטְרִיךְ חֶדְוָה כְּגַוּוֹנָא
 דִּילִיָּהּ. וּבְגִין כַּךְ, בְּאֵלִין יוֹמִין דְּאֵינּוֹן תְּפִילִין
 דְּמֵאֲרִי עֲלֵמָא, אָסוּר לְאַנְחָא שְׂאָר תְּפִילִין, דְּהָא
 אֵלִין יוֹמִין, דְּאֵינּוֹן תְּפִילִין עֵילָאִין שְׂרִיִין עַל
 רִישִׁיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין.

לשון הקודש

טוֹבִים. תְּפִילִין שֶׁל זְרוּעָה – חוֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד.
 וַיְפָּה אָמַר, וּכְךָ הוּא.

וְעַל זֶה, חוֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד הוּא לְעֵנִין עֲבוּדָה,
 כְּמוֹ שְׂיוֹם טוֹב. וְצְרִיךְ שְׂמַחָה כְּמוֹ שְׂלוֹ.
 וּמִשּׁוֹם כַּךְ, בְּיָמִים הַלְלוּ, שְׂהֵם תְּפִילִין שֶׁל
 רְבוֹן הָעוֹלָם, אָסוּר לְהִנִּיחַ שְׂאָר הַתְּפִילִין,
 שְׂהִרִי הַיָּמִים הַלְלוּ, שְׂהֵם תְּפִילִין עֲלוֹנִים,
 שׁוֹרִים עַל רְאשֵׁיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל

וּבְכָל מְקוֹם, יָמִים טוֹבִים הֵם תְּפִילִין שֶׁל
 רֹאשׁ, שֶׁהַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַיֵחַ אוֹתָן.
 חוֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, שְׂלֹא נִקְרָא יוֹם טוֹב, אֵלּוּ
 תְּפִילִין שֶׁל הַזְרוּעָה, שְׂהִרִי אֵין לְלַבְנָה
 מְעַצְמָה כְּלוּם, אֶלָּא מֵאוּר שֶׁל יוֹם טוֹב.
 תְּפִילִין שֶׁל זְרוּעָה, שְׂהִיא תְּפִלָּה שֶׁל יָד,
 אֵין מֵאִירָה אֶלָּא מִתּוֹךְ הָאוּר שֶׁל תְּפִילִין
 שֶׁל רֹאשׁ. תְּפִילִין שֶׁל רֹאשׁ – יָמִים

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוֹי, אָמַר לִיהִ, תִּינַח תְּפִילִין דְּרִישָׁא, דְּשָׂרְיִין עַל רִישִׁיהוֹן דְּעַמָּא קְדִישָׁא בְּיוֹם טוֹב. תְּפִילִין שְׁל יָד, דְּאִיהִי חוּלוֹ שְׁל מוֹעֵד, אִיךְ אַנְן אַחְדִּין לָהּ.

אָמַר לִיהִ, בְּגוֹן דְּאַנְן אַחְדִּין לָהּ, וְאִיהִי יָד בַּחָהּ, אָסוּר לְמַעַבְדַּ עֲבִידְתָּא בְּסַטְרָא דִּילָהּ, וְאַצְטְרִיךְ לְמַעַבְדַּ חֲדוּתָהּ, בְּסַטְרָא דְתְּפִילִין דְּרִישָׁא. וְעַמָּא קְדִישָׁא אַחְדִּין תְּפִילִין דְּמֵאֲרִי עֲלָמָא וְיִשְׂרָיִין עֲלֵיהִוּ בְּיוֹם טוֹב. וּבְחוּלוֹ שְׁל מוֹעֵד, וְאָסוּר לְאַעֲבְרָא תְּפִילִין דְּמֵאֲרִי עֲלָמָא מֵעַל רִישִׁיהוֹן, לְאַנְחָא תְּפִילִין אַחְרָנִין, דְּאִינוּן דּוּגְמָא וּדְיוֹקְנָא לְתַתָּא.

לְמַלְכָּא דְּבָעֵי לְנַטְרָא לִיהִ לְעַבְדֵיהִ, אָמַר לִיהִ עֲבִיד (חוּתְמָא) בְּדְיוֹקְנָא דְּחוּתְמָא דִּילִי, כָּל

 לשון הקודש

הקדושים.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאִיל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוֹי. אָמַר לוֹ, מִילָא תְּפִילִין שְׁל רֵאשִׁי, שְׁשׁוּרִים עַל רֵאשִׁיהֶם שְׁל הָעָם הַקְּדוּשׁ בְּיוֹם טוֹב. תְּפִילִין שְׁל יָד, שְׁהִיא חֵלוֹ שְׁל מוֹעֵד, אִיךְ אַנְו אֹחֲזִים אוֹתָהּ?

אָמַר לוֹ, מְשׁוּם שְׁאַנְו אֹחֲזִים אוֹתָהּ, וְהִיא יָד בַּחָהּ, אָסוּר לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה בְּצַד שְׂלָהּ, וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שְׂמָחָה בְּצַד

התפלין של ראש.

וְהָעָם הַקְּדוּשׁ אֹחֲזִים אֶת הַתְּפִילִין שְׁל רֵבּוֹן הָעוֹלָם, וְשׁוּרִים עֲלֵיהֶם בְּיוֹם טוֹב וּבְחוּלוֹ שְׁל מוֹעֵד, וְאָסוּר לְהַעֲבִיר אֶת הַתְּפִילִין שְׁל רֵבּוֹן הָעוֹלָם מֵעַל רֵאשִׁיהֶם לְהַנִּיחַ תְּפִילִין אַחְרֹת, שְׁהֶם דְּגָמָא וּדְיוֹקְנִין לְמַטָּה.

לְמַלְכָּה שְׂרָצָה לְשֹׁמֵר אֶת עֲבֹדוֹ, אָמַר לוֹ, עֲשֵׂה (חוּתְמָא) כְּמוֹ דְּיוֹקְנִין חֲחוּתְמָא שְׁלִי. כָּל זְמַן

זִמְנָא דִּיהוּא דְיוֹקְנָא יִתְחַזֵּי עֲלֶךָ, בְּלֹא יִזְעֹן וַיִּדְחֲלוּן
 מִינְךָ. לְבַתֵּר מִגּוֹ רְחִימוֹ עֵילָאָה, דְּקָא רְחִים לִיה
 מִלְּבָא, יֵהֵב בְּיַדִּיה חוֹתְמָא דְגוֹשְׁפִּנְקָא עֵילָאָה דִּילִיה,
 בִּינֹן דְּאֶחִיד חוֹתְמָא עֵילָאָה דְּמִלְּבָא בְּיַדִּיה, שְׁבִיק
 מְנִיָּה תְּהוּא דְיוֹקְנָא דְּאִיהוּ עֶבֶד.

אִי תְּהוּא עֶבֶד, דְּחֵי חוֹתְמָא עֵילָאָה דְּמִלְּבָא, בְּגִין
 תְּהוּא חוֹתְמָא דְּאִיהוּ עֶבֶד, וְדֵאִי בְּר קְטוּלָא
 אִיהוּ תְּהוּא עֶבֶדָא, בְּגִין דְּעֶבֶד קְלָנָא בְּחוֹתְמָא
 דְּמִלְּבָא, וְלֹא חֵיִיש לִיקְרִיה. וּבְגִין כֶּךָ, אָסוּר לְעֵמָא
 קְדִישָׁא לְדַחֵי חוֹתְמָא דְּמִלְּבָא עֵילָאָה דְּשָׂרֵי עֲלֹן.
 בְּגִין דְּיוֹקְנָא דָּא דְּאִינוּן עֶבְדִּים (דְּאַנֹּן עֶבְדִּין).

הֵאִי בְּמוֹעֵד וּבְחֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, וְכֹל שֶׁכֵּן בְּשַׁבָּת,
 דְּכֻלָּא שְׂרִיא עֲלֹן, שַׁבַּת דְּמַעֲלֵי שַׁבְּתָא,
 תְּפִלָּה שֶׁל יָד. שַׁבַּת דְּיוֹמָא, תְּפִילִין דְּרִישָׁא.

לשון הקודש

העבד, משום שעשה קלון בחותם המלך
 ואינו חושש לכבודו, ומשום כך אסור
 לעם הקדוש לדחות את חותם המלך
 העליון ששורה עלינו, משום הדיוקן הנה
 שהם עבדים (שאנו עושים).

זה במועד ובחלו של מועד, וכל שכן
 בשבת, שהכל שורה עלינו. שבת של
 ערב שבת - תפלה של יד. שבת של
 היום - תפלין של ראש.

שאותו דיוקן יראה עליך, בלם יזעון
 ויפחדו ממך. אחר כך מתוך אהבה
 עליונה שאוהב אותו המלך, נתן בידו
 חותם של החותמת העליונה שלו. בין
 שאתו החותם העליון של המלך בידו,
 נטל ממנו אותו הדיוקן שהוא עשה.

אם אותו העבד דוחה את החותם
 העליון של המלך בשביל אותו החותם
 שהוא עשה, ודאי בין-מות הוא אותו

וְהִבִּי קָא מְסִדֵּר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַמָּא
 קִדְיִשָׁא רְחִימָא דִּילֵיהּ, בְּחֹל אֵינוֹן תְּפִילִין
 דְּעַבְדוּ דִּיֻּקְנָא דְּחֹתָמָא דְּמִלְכָא, לְמַהוּי נְטִירִין
 בְּכָל סְטֵרִין. בְּשַׁבַּת וּמוֹעֵד דְּאֵינוֹן יוֹמִין טָבִין,
 וְתְפִילִין דְּמֵאֲרִי עֲלָמָא מִמָּשׁ. מְעַבְרֵן תְּחִיא
 דִּיֻּקְנָא, וּמְנַחֵי תְּפִילִין דְּמֵאֲרִי עֲלָמָא. זַבְּאִין עַמָּא
 דָּא, דְּבִיְדֵן חֹתָמָא עֵילָאָה דְּמִלְכָא.

מֵאֵן דְּמֵנַח תְּפִילִין, אֲצַטְרִיךְ לְמַחְדֵּי. וְעַל דָּא
 בְּתִיב, (דברים טז יד) וְשִׂמַּחְתָּ בְּחֻגְךָ. בְּתְפִילִין
 דְּמֵאֲרִי עֲלָמָא אֲצַטְרִיךְ לְמַחְדֵּי. וְחֻדְוָה דָּא,
 בְּמוֹעֵד וּבְחֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, בְּתְפִילִין דְּרִישָׁא,
 וּבְתְפִילִין דְּדְרוּעָא.

בְּיוֹם טוֹב מֵתְהוּא רִיחָא עֵילָאָה, שְׂמֵנִיךְ טוֹבִים,
 תְּפִילִין דְּרִישָׁא. בְּחֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, שְׂמֵן

 לשון הקודש

הַעֲלִיזוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

מִי שְׂמֵנִית תְּפִילִין צְרִיךְ לְשַׂמַּח, וְעַל זֶה
 כְּתוּב וְשִׂמַּחְתָּ בְּחֻגְךָ. בְּתְפִילִין שֶׁל רַבּוֹן
 הָעוֹלָם צְרִיךְ לְשַׂמַּח, וְהַשְׂמֵחָה הַזֹּאת
 בְּמוֹעֵד וּבְחֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, בְּתְפִילִין שֶׁל
 רֵאשׁ, וּבְתְפִילִין שֶׁל הַזְּרוּעַ.

בְּיוֹם טוֹב, מֵאוֹתוֹ הָרִיחַ הָעֲלִיזוֹן –
 שְׂמֵנִיךְ טוֹבִים, תְּפִילִין שֶׁל רֵאשׁ. בְּחֹלוֹ

וְכֵן מְסִדֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעַם
 הַקְּדוֹשׁ הָאֱהוּב שְׁלוֹ, בְּחֹל – אוֹתָם
 תְּפִילִין שֶׁעָשׂוּ בְּדִיוּקָן הַחֹתָם שֶׁל הַמֶּלֶךְ,
 לְהִיּוֹת שְׂמוּרִים בְּכָל הַצְּדָדִים. בְּשַׁבַּת
 וּמוֹעֵד, שֶׁהֵם יָמִים טוֹבִים, וְהַתְּפִילִין שֶׁל
 רַבּוֹן הָעוֹלָם מִמָּשׁ – מְעַבְרִים אוֹתוֹ
 דִּיוּקָן, וּמְנַחִים אֶת הַתְּפִילִין שֶׁל רַבּוֹן
 הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי הָעַם הַזֶּה, שֶׁבִּיְדָם הַחֹתָם

תוֹרַק שְׁמֶךְ, תְּפִלָּה שֶׁל יָד, דְּקָא סְלֵקָא לְאַתְאֲחֵדָא
בְּאוֹרַח סְתִימָה בְּתַפְּלִין דְּרִישָׁא.

עַל בֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ, בְּיוֹם טוֹב בְּתִרְאָה דְּחַג,
דְּהָא תְּפִלָּה שֶׁל יָד אֲשֶׁתְּלִים וְאַתְנַהִיר
בְּשִׁלְיָמוֹ. וְלִפְּלָגָא חוֹלְקָא לְכוּלָּא, לְכָל אִינוּן
מִשְׁרַיִין וְחִילִין דְּלַעֲיָלָא, וְלְכָל אִינוּן מִשְׁרַיִין וְחִילִין
דְּלַתְתָּא. וְעַל דָּא עֲלָמוֹת (אֶהְבוּךָ, אִינוּן) מִשְׁרַיִין וְחִילִין
דְּלַעֲיָלָא, עוֹלָמוֹת וּמִשְׁרַיִין וְחִילִין דְּלַתְתָּא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כְּתִיב (בראשית כז כז) וַיִּרַח
אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר, מַה חָמָא
יִצְחָק, דְּאָף עַל גַּב דְּהָהוּא מִיכְלָא וּמִשְׁתַּיָּא קָא
אִיִּתִי לִיהּ יַעֲקֹב, לָא בָרְכִיהּ, עַד זְמַנָּא דְּאַרְחָא
בְּאִינוּן לְבוּשִׁין.

לשון הקודש

וְהַצְבָּאוֹת שְׁלֹמֹתָהּ. וְעַל בֵּן עֲלָמוֹת (אֶהְבוּךָ,
אִינוּן) הַמְחַנּוֹת וְהַצְבָּאוֹת שְׁלֹמֹתָהּ,
הַעוֹלָמוֹת וְהַמְחַנּוֹת וְהַצְבָּאוֹת שְׁלֹמֹתָהּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כְּתוּב (בראשית כז
כז) וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר, מַה
רָאָה יִצְחָק, שְׂאָף עַל גַּב שְׂאוֹתוֹ מֵאֲכָל
וּמִשְׁקָה שֶׁהֵבִיא לוֹ יַעֲקֹב, לָא בִרְךְ אֹתוֹ
עַד הַזְּמַן שֶׁהֲרִיחַ אֶת אֹתָם לְבוּשִׁים?

שֶׁל מוֹעֵד - שְׁמֵן תוֹרַק שְׁמֶךְ, תְּפִלָּה שֶׁל
יָד, שְׁעוּלָה לְהַאֲחוֹ בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר בְּתַפְּלִין
שֶׁל רִישָׁא.

עַל בֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ - בְּיוֹם טוֹב
הָאַחֲרוֹן שֶׁל חַג, שְׁתֵּרֵי תְּפִלָּה שֶׁל יָד
נִשְׁלָמָת וּמוֹאֲרַת בְּשִׁלְמוֹת, וְלַחֲלֵק חֵלֶק
לְכָל, לְכָל אֹתָם מְחַנּוֹת וְצְבָאוֹת
שְׁלֹמֹתָהּ, וְלְכָל אֹתָם הַמְחַנּוֹת

הַכָּא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא, דְּהָא אֵינּוּן לְבוּשִׁין לָא הֵווּ
 דִּידִיהּ דִּיעֵקֵב, דְּהָא אֹרְיִיתָא אַסְתִּידַת,
 דְּכְתִיב (שם פסוק טו) אֶת בְּגָדֵי עֵשׂוּ בְּנֵה הַגָּדֹל, וְהַכָּא
 כְּתִיב אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו, וְכִי בְּגָדָיו הֵווּ, רֵיחַ הַבְּגָדִים
 מִיבְעֵי לִיהּ, מֵאֵי בְּגָדָיו.

אַלְא, בְּגָדָיו וְדָאֵי הֵווּ אֵינּוּן לְבוּשִׁין מִמֶּשׁ, וְלֹא
 דְּעֵשׂוּ. וְאֵף עַל גַּב דְּכְתִיב בְּגָדֵי עֵשׂוּ,
 בְּטוֹפְסָא הֵווּ גִבִּיהּ. בְּגוֹזָנָא דָּא הֵהוּא בְּאֵר דִּיתִיב
 עֲלֵיהּ יַעֲקֹב, וִיתִיב עֲלֵיהּ מֹשֶׁה, בְּטוֹפְסָא הָוָה לְגַבֵּי
 אַחֲרָנִין, בֵּינָן דְּאַתָּא יַעֲקֹב אֲשֶׁתְּמוֹדַע בִּירָא
 לְמֵאֲרִיָּה, וְסֻלְיָקוּ מֵיָּא לְגַבִּיהּ, וְכֵן לְגַבֵּי מֹשֶׁה.

בְּגוֹזָנָא דָּא, אֵינּוּן לְבוּשִׁין, בְּטוֹפְסָא הֵווּ לְגַבֵּי
 עֵשׂוּ, בֵּינָן דְּאַלְבִּישׁ לֹזֵן יַעֲקֹב, אֲשֶׁתְּמוֹדַעוּ
 מֵאֵינּוּן לְמֵאֲרִיָּהוּן. מִיּוֹמָא דְּעֵבִיד לֹזֵן קוּדְשָׁא בְּרִידֵי

לשון הקודש

בגדי עשו - בתפיסה היו אצלו. כמו כן
 אותה הבאר שעליה ישב יעקב וישב
 עליה משה - בתפיסה היתה לאחרים.
 בין שבא יעקב, נודעה הבאר לאדונה,
 ועלו המים אליו, וכן למשה.

כמו כן אותם הלבושים היו בתפיסה
 אצל עשו. בין שלבשם יעקב, נודעו
 הבגדים לבעליהם, מיום שעשה אותם

כאן יש להסתכל, שהרי אותם לבושים
 לא היו של יעקב, שהרי התורה מעידה,
 שכתוב (שם) את בגדי עשו בנה הגדל,
 וכאן כתוב את ריח בגדיו, וכי בגדיו
 היו? ריח הבגדים הנה צריך להיות. מה
 זה בגדיו?

אלא בגדיו ודאי היו אותם הלבושים
 ממש, ולא של עשו, ואף על גב שכתוב

הוא, לא סליקו ריחין דילהון, עד זמנא דא דלביש
 לון יעקב, דהא אהדרו לבושין לדיוקנייהו. יעקב
 דיוקנא דאדם ודאי הוה, ושפירו דיליה, בשעתא
 דחמו לבושין דיוקנא דאדם, סליקו ריחא.

תלת ריחין אסתלקו חכא, חד, ריח בגדיו. ב',
 ריח בני. ג', ריח שדה אשר ברכו ה'.
 וכולהו תלת, סליקו לגבי דיצחק, בשעתא דעאל
 יעקב לגביה.

וכולהו בתיב בהאי קרא, ריח בגדיו, היינו על
 בן עלמות אהבוד. ריח בני, היינו
 שמניך טובים. ריח שדה, היינו שמן תורק שמך.
 ודאי כולא קישורא חדא. ורזא דקורבנא דקא
 אתערנא ביה, כמא דאתמר אשה, דהיינו עלמות
 אהבוד, וכלא רזא חדא. ריח, שמן תורק שמך.

לשון הקודש

ברכו ה'. וכל השלש עלו ליצחק בשעה
 שנכנס אליו יעקב.

ובכלם כתובים בפסוק הזה. ריח בגדיו,
 הינו על בן עלמות אהבוד. ריח בני, הינו
 שמניך טובים. ריח שדה, הינו שמן תורק
 שמך. ודאי הכל קשר אחד, וסוד הקרפן
 שהערנו בו, כמו שנאמר אשה, שהינו
 עלמות אהבוד, והכל סוד אחד. ריח -

הקדוש ברוך הוא, לא העלו הריחות
 שלהם עד הזמן הזה שלבש אותם יעקב,
 שהרי חזרו לדיוקנם. יעקב הזה ודאי
 דמות של אדם ויפיו. בשעה שראו
 הלבושים את דמותו של אדם, העלו
 ריח.

שלש ריחות עלו כאן, אחד - ריח
 בגדיו. ב' - ריח בני. ג' - ריח שדה אשר

בַּיְחֹת, שְׁמַנְךָ טוֹבִים, וְכוֹלֵא חֵד. לֵה, הֵינּוּ לְרִית.
 וְכוֹלֵא מִלֵּה חֶדָּא, וְרִזָּא חֶדָּא, בְּקִישׁוֹרָא חֶדָּא,
 בְּמָא דְאֶתְמַר.

מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה. כְּתִיב, (ויקרא כו יא) וְנָתַתִּי
 מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְגו'. תָּא חַוִּי, קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יְהִיב שְׁכִינְתִּיה בִּינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְמַחְוִי
 רְבִיעָא עֲלֵיהוּ, בְּאִמָּא עַל בְּנִין, וְלֹאֲגֻנָּא עֲלֵיהוּ
 בְּכָל סְטְרִין.

וְכָל זְמָנָא דִּתְהִיא אִמָּא קְדִישָׁא (דף 9 ע"א) יִתְבָּא
 עֲלֵיהוּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְדִיִּירָא
 עֲמַהוֹן. בְּנִין דִּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שְׂבִיב לָהּ
 לְעֵלְמִין, וְכָל חֲבִיבּוֹ דְלְעִילָא עֲלֵהּ אִיהוּ.

וּבְנִין כְּךָ, יְהִיב לָהּ מִשְׁכוֹנָא בְּגוּיְהוּ דִּישְׂרָאֵל,
 לְמַנְדַּע דְלָא יְנַשִּׁי לֹון, וְלָא יִשְׁבּוּק לֹון

לשון הקודש

הַבָּנִים, וְלִהְיוֹן עֲלֵיהֶם בְּכָל הַצְּדָדִים.
 וְכָל זְמַן שְׂאוֹתָהּ אִם קְדוּשָׁה יוֹשֶׁבֶת
 עֲלֵיהֶם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְדוֹר
 עִמָּם, מִשּׁוּם שְׁהָרִי אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹבֵב אוֹתָהּ לְעוֹלָמִים, וְכָל הַחֲבִיבוֹת
 שְׁלַמְעֵלָה הִיא עֲלֵיהָ.

וּמִשּׁוּם כְּךָ נָתַן אוֹתָהּ מִשְׁכוֹן בְּתוֹכֶם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לְדַעַת שְׂלֵא יִשְׁבַּחֶם, וְלֹא

שְׁמֵן תּוֹרֵק שְׁמֶךָ. בַּיְחֹת – שְׁמַנְךָ טוֹבִים.
 וְהַכֹּל אַחֵד לֵה, הֵינּוּ לְרִית, וְהַכֹּל דְּבַר
 אַחֵד, וְסוּד אַחֵד, בְּקִשְׁר אַחֵד, כְּמוֹ
 שְׁנַתְבָּאָר.

מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה (שיר א). כְּתוּב
 וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְגו'. בֵּא וּרְאֵה,
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן שְׁכִינְתּוֹ בֵּין
 יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת רְבֻצָּה עֲלֵיהֶם כְּאִם עַל

לְעֶלְמִין. מַאי טַעְמָא, בְּגִין דְּהוּא מְשֻׁכָּנָא בְּגוּיָהּ.
וְהוּא אִמְרַת, מְשֻׁכָּנָא הוּיְתִי בְּתַתָּאי, אֵהָא מְשֻׁכָּנָא
לְגַבְדָּ, וְלִסְלָקָא לְקַבְלָדָּ, וְאַנָּא וּבְנֵי אַחֲרִידָּ נְרוּצָה.

מְשֻׁכְּנִי, אַחֲדָרְנָא לְקִישׁוּרָא דְּמִילִין קְדָמָאִין, עַל
הַהוּא רָזָא אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּת. דְּהָא
בְּשַׁעְתָּא דְּרַעוּתָא סָלִיק מִתְתָּא בְּרָזָא דְּקוּרְבָנָא,
אִיהִי סָלְקַת וְאִמְרָה לְגַבִּי רְחִימָא דִּילָהּ, מְשֻׁכְּנִי:
אוּשִׁיט יְמִינְךָ לְגַבָּאי, לְקַבְלָא לִי, וְלִסְלָקָא לִי,
בְּסִטְרָא דְּאַתְעָרוּתָא דְּשִׁמְאָלָא. וְיִמִּינָא לְחַבְקָא לִי,
וְדָא אִיהִי מְשֻׁכְּנִי.

וְדָא אִשָּׁה אִמְרָה לְגַבִּי רִיחַ, רִיחַ לְגַבִּי נִיחוּת,
נִיחוּת לָהּ. וּכְדִין, אַחֲרִידָּ נְרוּצָה. מַאי
נְרוּצָה, נְהָא בְּרַעוּתָא. בְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (שם א
ד) וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו. וְדָא אִיהִי דְּכַתִּיב, (בראשית

לשון הקודש

מְשֻׁכְּנִי, הוּשִׁט יְמִינְךָ אֵלַי לְקַבֵּל אוֹתִי
וְלַהֲעֵלוֹת אוֹתִי, בְּצַד שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת
הַשְּׂמָאל, וְהַיְמִין לְחַבֵּק אוֹתִי, וְהוּוּ
מְשֻׁכְּנִי.

וְהָאִשָּׁה הִזָּה אִמְרָה לְגַבִּי רִיחַ, רִיחַ לְגַבִּי
נִיחוּת, נִיחוּת לָהּ. וְאִן, אַחֲרִידָּ נְרוּצָה.
מָה זֶה נְרוּצָה? נְהִיָּה בְּרִצּוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(ויקרא א) וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו. וְהוּוּ
שְׂכָתוֹב (בראשית מא) וְנִרְצָהוּ מִן הַבּוֹר. מָה

יַעֲזֹב אוֹתָם לְעוֹלָמִים. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם
אוֹתוֹ הַמְשֻׁכּוֹן שְׂכָתוֹכֶם. וְהוּא אוֹמְרַת,
מְשֻׁכּוֹן הוּיְתִי בְּתַתָּוֵיב, אֵהָיָה מְשֻׁכּוֹן
אַצְלָךְ, וְלַעֲלוֹת בְּנִגְדָּךְ, וְאַנִּי וּבְנֵי אַחֲרִידָּ
נְרוּצָה.

מְשֻׁכְּנִי, הוֹרְנוּ לְקִשְׁרֵי הַדְּבָרִים
הַרְאִשׁוּנִים עַל אוֹתוֹ סוּד אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּת.
שְׁהִירֵי בְּשָׂעָה שְׁעוּלָה הַרְצוֹן מִמֶּטְהָ בְּסוּד
הַקְּרָבִן, הוּא עוֹלָה וְאוֹמְרַת לְאַהֲוָבָה:

מֵא יָד) וַיְרִיצוּהוּ מִן הַבּוֹר. מֵאֵי וַיְרִיצוּהוּ. דְּאֶרְצוּ לִיָּה
בְּמַלְיוֹן מָבִין, בְּמַלְיוֹן דְּרַעְוָא טָבָא, דִּהְוָה עָצִיב
מִתְהוּא בּוֹר. וְעַל דָּא נְרוּצָה: נְהֵא בְּרַעְוָא, בְּרַעְוִתָּא
שְׁלִים בְּדָקָא יֵאוּת.

אַחֲרֵיךְ נְרוּצָה, טוֹל אֶת רַעְוָא בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתָּר
דִּתְטוֹל אַנְתָּ, אַנְא, וְכָל אֵינּוֹן עוֹלִימְתָאֵי,
נְהֵא בְּרַעְוָא. וְעַל דָּא מְשֻׁכְּנֵי.

מִבְּאֵן, דְּרַעְוָאֵן וּבְרַכָּאֵן לָא אֲשַׁתְּכְּחוּ אֶלָּא בְּאַתְר
דְּדַבְר וְנוֹקְבָא אֲתַחֲכְרוּ בְּחֵדָא. וּבְגִין כֵּךְ,
מְשֻׁכְּנֵי לְגַבְדָּ בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין דִּתְקַבַּל רַעְוָא, מֵאַתְר
דְּכָל רַעְוִין אֲשַׁתְּכְּחוּ. וְלִבְתָּר, אַחֲרֵיךְ נְרוּצָה, נְהֵא
בְּרַעְוָא. וְאֵי לָא תְּמְשֻׁכְּנֵי לְגַבְדָּ, רַעְוִתָּא, וְרַעְוָא
עִילָאָה לָא יִשְׂרוּן עֲלֵךְ, דִּהָא דְּכֵר בְּלֵא נוֹקְבָא, לָא
שְׂרִיין בִּיהַ בְּרַכָּאֵן.

לשון הקודש

אֶלָּא בְּמָקוֹם שׁוֹכֵר וְנוֹקְבָה הִתְחַכְּרוּ יַחַד.
וּמִשׁוֹם כֵּךְ, מְשֻׁכְּנֵי אֲלִיךְ בְּרֵאשׁוּנָה, כְּדֵי
שְׂאֻבְל רַעְוִין מְמָקוֹם שְׂבָל הִרְצוֹנֹת
נְמַצָּאִים, וְאַחַר כֵּךְ אַחֲרֵיךְ נְרוּצָה, נְהֵא
בְּרַעְוִין. וְאִם לָא תְּמְשֻׁכְּנֵי אֲלִיךְ, הִרְצוֹן
וְהִרְצוֹן הַעֲלִיּוֹן לָא יִשְׂרוּן עֲלֵיךְ, שְׂהֵרֵי זָכֵר
בְּלֵי נְקֻבָּה אֵין שׁוֹרִים כּוֹ בְּרַכּוֹת.

זֶה וַיְרִיצוּהוּ? שְׂהֵרֵצוּ אוֹתוֹ בְּדְבָרִים
טוֹבִים, בְּמַלְיוֹם שֶׁל רַעְוִין טוֹב, שְׂהֵיָה
עָצוּב מֵאוֹתוֹ הַבּוֹר. וְעַל זֶה נְרוּצָה – נְהֵיָה
בְּרַעְוִין, בְּרַעְוִין שְׁלֵם כְּרַאוּי.
אַחֲרֵיךְ נְרוּצָה, מַל עַתָּה רַעְוִין בְּרֵאשׁוּנָה,
וְאַחַר שְׂאֻבְל תְּטוֹל – אֵנִי וְכָל אוֹתָן
עֲלֻמוֹתֵי נְהֵיָה בְּרַעְוִין, וְעַל כֵּן מְשֻׁכְּנֵי.
מִבְּאֵן שְׂרַעְוִנֹת וּבְרַכּוֹת אֵין נְמַצָּאִים

וְכָל־דָּא, בְּדִיּוֹקְנָא דְקָא אֶתְעֲרֵנָא בְּרֹזָא דְאֶלְפָּה.
 דְּהָא תַּפְּנִן אֶשְׁתַּכַּחוּ רִזִּין אֶלְיִן, אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחוּחַ לָהּ. וְאִיהוּ רֹזָא דְלַעֲיִלָּא וְתַתָּא, וְכָל רֹזָא
 דְּמֵהִימְנוּתָא בִּיהַ תְּלִיָּא, וְעַל דָּא סְלִקָּא בְּה' (נ"א)
 בְּאַחַד). וְכֹלָא אִיהוּ אֵי.

בְּשַׁעֲתָא דְאֵת דָּא פָּרַח בְּאַוִירָא, אֶסְתַּלִּיקוּ אֶלְפָּה
 וּמָאָה עֲלִמִין, וְאֶתְכַלִּילוּ בְּגוּיָה.
 וְאֶתְרְשִׁימוּ אֶתְוֹן אַחַרְנִין, וְאֶתְגְּלִיפוּ אֶבְתְּרִיה.
 וְאִיהוּ אֶתְעַטֵּר בְּעַטוּרָא גְּלִיפָּא, דְּכֻלִּיל כָּל עֲלִמִין.

וְאִיהִי תֵד אֵי, אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּחַ לָהּ. אִשָּׁה, דָּא
 קוּצָא דְתְלִיָּא לְתַתָּא, רֹזָא דְכָל תִּיילִין
 וּמִשִּׁירֵיין אֶלְיִן וְאֶלְיִן. רִיחַ, רֹזָא דְעַל הַהוּא קוּצָא
 דְּאֶתְאַחַדָּא בְּאַמְצַעִיתָא. נִיחוּחַ, רְתִיבָא דְפְּשִׁיטוּ
 דְּאַמְצַעִיתָא, דְּשִׁרְיָא עֲלִיהַ רוּחַ עֵילָאָה. לָהּ, נְקוּדָה

לשון הקודש

אחרינו. והוא מתעטר בעטור חקוק,
 שכולל את כל העולמות.

וא' היא אחת, אשה ריח ניחוח לה.
 אשה - זה הקוץ התלוי למטה, הסוד של
 כל הצבאות והמחנות אלו ואלו. הריח -
 סוד שעל אותו הקוץ שנאחו באמצע.
 ניחוח - המרכבה של התפשטות
 האמצע, ששורה עליו רוח עליונה. לה' -

וכל זה בדיוקן שהערגו בסוד של אלף,
 שהרי שם נמצאים הסודות הללו, אשה
 ריח ניחוח לה. והוא הסוד של מעלה
 ומטה, וכל סוד האמונה בו תלוי, ועל בן
 עולה בה' (באחד). והכל הוא א.

בשעה שהאות הזו פורחת באויר,
 מתעלים אלף ומאה עולמות ונכללים
 בתוכו. ונרשמו אותיות אחרות, ונחקקו

עִילָאָה דְעַל גַּבִּי אֲמַצְעִיתָא, דְאִיהוּ מְקַיִים כּוּלָא.
וְכוּלָא קִישׁוּרָא חֶדָא.

וְדָא דְאַחֲרֵי אֲמַצְעִיתָא, אָמַר, מְשַׁכְנֵי אַחְרִיךָ,
לְאַתְחַבְרָא עִמָּךְ, לִיטּוּל בְּרַכָּאן, מִעַם נְקוּדָה
עִילָאָה דְעַלְךָ. וְכַד נְהָא דְכַר וְנוֹקְבָא כְּחֶדָא, בִּינּוּן
דְתַטּוּל בְּרַכָּאן וְרַעְוָא, אָנָּא וְקוּצָא דְתַלְיָא לְתַתָּא
מִינֵי, אַחְרִיךָ נְרוּצָה, נְתַרְעֵי אַבְתְּרִיךָ, לְמַחְוֵי חַד
שְׁלִימוּ עִילָא וְתַתָּא. וְלְמַחְוֵי א' כָּל אֶחָד (כּוּלָא
חַד) בְּשְׁלִימוּ דִילֵיהּ.

הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ וְגו'. בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן
בְּמַלְקֻדְמִין וְאָמַר. הַלְוָאֵי יְהֵא בִידָן
לְגַלְאָה רְזִין עִילָאִין, חֶדְוָא אִיהוּ, הוּאִיל וְרַעוּתִיהּ
לְגַלְאָה רְזִין עִילָאִין בְּדָרָא דָא.
אֵית לְמַנְדַּע, דְהָא קִישׁוּרָא דְמַלְיִין לָא אֲשַׁתְּכַחוּ
בְּקָרָא, דְבִינּוּן דְאָמַר מְשַׁכְנֵי, מַחוּ הֵבִיאֲנִי

לשון הקודש

שְׁלָמוֹת אַחַת מַעֲלָה וּמַטָּה, וְלִהְיוֹת א' כָּל
אֶחָד (הַכֹּל אֶחָד) בְּשְׁלָמוֹתוֹ.

הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ וְגו' (שיר א'). בְּכָה
רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּמוּ מַקְדָּם, וְאָמַר, הַלְוָאֵי
יְהִיה בְּנִדְיָנוּ לְגַלּוֹת סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים,
שְׁמַחָה הִיא, הוּאִיל וְרַצוֹנוּ לְגַלּוֹת סוּדוֹת
עֲלִיוֹנִים בְּדוֹר הַזֶּה.

יש לדעת, שְׁהָרֵי קִישׁוּר הַדְּבָרִים לָא

נִקְדָּה הַעֲלִיוֹנָה שְׁעַל גַּב הָאֲמַצְעֵי, שְׁהוּא
מְקוּמָה אֵת הַכֹּל. וְהַכֹּל קִישׁוּר אֶחָד.

זֶהָ שֶׁל אַחֲרֵי הָאֲמַצְעֵי, אָמַר מְשַׁכְנֵי
אַחְרִיךָ. לְהַתְּחַבֵּר עִמָּךְ, לְטַל בְּרַכּוֹת
מִעַם הַנְּקוּדָה הַעֲלִיוֹנָה שְׁעַלְיָךְ. וּכְשֶׁנִּהְיָה
זְכָר וְנִקְבָּה יַחַד, בִּינּוּן שְׁתַּטּוּל בְּרַכּוֹת
וְרַצוֹן, אָנִי וְהַקּוּץ שְׁתַּלְוֵי לְמַטָּה מִמֶּנִּי –
אַחְרִיךָ נְרוּצָה, נְתַרְעָה אַחְרִיךָ, לְהִיֹּת

הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, תְּבִיאֲנִי לַחֲדָרֶיךָ מִבְּעֵי לֵיחַ. וְעַל דָּא
נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.

אַלֶּא בְּרֹזָא דְאַתְנוּן, תְּלִיין עֵילָאין וְתַתָּאין,
וְעֵלְמִין בּוּלְהוֹ. וְקִישׁוּרָא דְמִלִּין הָכִי הוּא,
קִישׁוּרָא דְתוּשְׁבַחְתָּא לְגַבִּי נְהוּרָא, דְעֵלָה אָמְרָה
לְגַבִּי בְעֵלָה, אִמְצַעִיתָא דְאַלְף, מִשְׁכְּנִי עִמָּךְ, בְּמָה
דְאַתְמָר, וְאַף עַל גַּב דְאַמְרַת דָּא, בְּעָאת
לְאַשְׁתַּבַּחָא לְגַבִּיהַ, דְאַף עַל גַּב דְאַיְהִי תַחֲזוּתוֹי
בְּשַׁחוּתָא לְגַבִּי אִמְצַעִיתָא דְאַלְף, וְשְׁכִיבַת תַּחֲזוּתִיהַ,
אָמְרַת לָאו אֲנָא בְּכָךְ, וְאַף עַל גַּב דְאַנָּא לְגַבְךָ
הָכִי, תְּבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, אֲנָא בְּעֵילוּיָא וְחִבִּיבוּ
לְגַבִּי מִלְכָּא עֵילָאָה, בְּלֹא שַׁחוּתָא.

דְּהָא תְּבִיאֲנִי חֲדָרְיוֹ. בְּאֵן אַתְרַ, בְּאֵת ה', דְּהָא
אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְלְעֵילָא, רֹזָא דְמִלְכָּא עֵילָאָה,

לשון הקודש

הַאֲלֶּף, מִשְׁכְּנִי עִמָּךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְאַף
עַל גַּב שֶׁאִמְרַתְּ זֶה, רְצַתְהָ לְהִשְׁתַּבַּח
אֵלָיו, שֶׁאֵף עַל גַּב שֶׁהִיא תַּחֲתוֹ בְּשַׁחוּת
לְאַמְצַע שֶׁל הַאֲלֶּף וְשׁוֹכֶבֶת תַּחֲתָיו,
אָמְרָה, אֲנִי בְּכָךְ. וְאַף עַל גַּב שֶׁאֲנִי אֵלֶיךָ
כָּךְ, תְּבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, אֲנִי בְּעֵלוּי
וְחִבִּיבוּת לְמֶלֶךְ הָעֵלוּי, בְּלִי שַׁחוּת.
שְׁתַּרְי תְּבִיאֲנִי חֲדָרְיוֹ, בְּאִיזָה מְקוֹם?

נִמְצְאוּ בְּכַתוּב, שְׁכִינּוֹן שֶׁאִמְרַ מִשְׁכְּנִי, מַה
זֶה תְּבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ? הֲיֵה צְרִיךְ
לְהִיּוֹת תְּבִיאֲנִי לַחֲדָרֶיךָ, וְעַל זֶה נְגִילָה
וְנִשְׁמַחָה בְּךָ!
אַלֶּא בְּסוּד הָאוֹתִיוֹת תְּלוּיִים הָעֵלוּיִים
וְהַתַּחֲתוּיִים וְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְקִשְׁר
הַדְּבָרִים כֵּן הוּא, קִשְׁר שֶׁל תְּשַׁבַּחַת
לְאוֹר, שֶׁעֲלֶיהָ אָמְרָה לְבַעֲלָהּ, אִמְצַע

אֶת ה' אֵי הוּא. וְהוּא דְעָאֵל לְגִבְיָהּ, אֲנָא אֵי הוּי.
וּבְגִין כֶּךָ, אֲנָא בְּתוֹשֶׁבֶתָא סְגִי, וּבְעִילוּיָא יִקְרָא,
אֶף עַל גַּב דְּאֲנָא בְּשַׁחוּתָא לְגַבְךָ.

וְאֲנָא לֹא תִישָׁנָא, אֶלָּא לְמַחְוֵי גַבְךָ בְּשַׁחוּתָא.
וְאֵת דְּתִשְׁלוּט עָלַי. וְעַל דָּא, אֶף עַל גַּב
דְּאֵהָא יִתִּיר בְּשַׁחוּתָא לְגַבְךָ, אֲנָא וְחִיְלֵי נְגִילָה
וְנִשְׁמַחָה כֶּךָ, חֲדוּוּא וְרַעְוָא אֵית לִן לְמַחְוֵי לְגַבְךָ,
וְלֹא לְאַתְפְּרָשָׁא מִינְךָ, דְּהָא כָּל חֲדוּוּא וְרַעְוָא לֹא
אֵי הוּי אֶלָּא כֶּךָ, דְּהָא לִית חֲדוּוּא וְרַעְוָא לְאַתְתָּא אֶלָּא
בְּבַעְלָהּ, וְלֹא בְּאִימָא וְאַבוּהָ. הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ,
וְלֹא קִבִּילָנָא חֲדוּוּא וְרַעְוָא אֶלָּא כֶּךָ.

הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, אֵלַיִן אֵינִין חֲדָרֵי גִן עֲדוֹן.
וְאִם תֹּאמַר חֲדָרֵי גִן עֲדוֹן, אֵי הוּי גִן עֲדוֹן.

לשון הקודש

וּבְבִאוּתֵי נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה כֶּךָ. שְׂמִיחָה
וְרַעְוִין יֵשׁ לָנוּ לְהִיּוֹת אֶצְלְךָ וְלֹא לְהַפְרִד
מִמֶּךָ, שְׂחָרֵי כָּל הַשְׂמִיחָה וְהַרְעוֹן אֵינָם
אֶלָּא כֶּךָ, שְׂחָרֵי אֵין שְׂמִיחָה וְרַעְוִין לְאִשָּׁה
אֶלָּא עִם בַּעְלָהּ, וְלֹא בְּאִמָּהּ וְאִבִּיהָ.
הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, וְלֹא קִבִּילָתִי שְׂמִיחָה
וְרַעְוִין אֶלָּא כֶּךָ.

הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ - אֵלַיִן הֵם חֲדָרֵי

בָּאוֹת ה', שְׂחָרֵי הַהֲתַפְשִׁיחוֹת שֶׁל מַעְלָה,
סוּד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, הִיא הָאוֹת ה' א.
וְאוֹתוֹ שְׂנֵבְנָם אֵלַיִן, אֵינִי הִיא. וּמִשׁוּם כֶּךָ
אֵינִי בְּתוֹשֶׁבֶתָא רַבָּה וּבְעִלוּי נְכַבְּדָה, אֶף עַל
גַּב שְׂאֵנִי בְּשַׁחוּת אֵלֶיךָ.

וְאֵינִי לֹא הוֹשְׁפֶת אֶלָּא לְהִיּוֹת אֵלֶיךָ
בְּשַׁחוּת, וְאִתָּה שְׂתִשְׁלַט עָלַי. וְעַל זֶה, אֶף
עַל גַּב שְׂאֵהִיָּה יוֹתֵר בְּשַׁחוּת אֵלֶיךָ, אֵינִי

וְאִי־הִי אָמַרְתְּ הָכִי. אֵלֶּא, אֵינּוֹן חֲדָרִים דְּגֵן עֲדוֹן
אֶתְזַנַּת מַנְיָהוּ, וְאֶתְקַרִי בְּהוּ.

חֲדָרָא קְדַמָּאָה, י"ה, דָּא חֲדָרָא, וְאִידָרָא עֵילָאָה
דְּלִית בֵּיה חֵיווּ, וְלֹא גֻזוֹן כְּלָל, אֵלֶּא כְּמָא
דְּאֶצְטַבַּע לְפּוּם שְׁעָתָא בְּמַדִּידוּ דְּבוּצִינָא
דְּקַרְדִּינּוּתָא, וְחֲדַר סְלָקָא לְאִין סוּף, בְּסַתִּירוּ דְּגֵנִיזוּ.

הֵאִי חֲדָרָא קְדַמָּאָה כַּד סְלָקָא מִשְׁחַתָּא,
אֶתְעַבְרָא עֲבִיעוּ דְּגֻזוּנָא וְאֶתְטַמַּר, וְלֹא
אֶתְחַזִּי בֵּיה גֻזוֹן כְּלָל. כְּדִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין, אֶתְחַזִּין
בְּטַמִּירוּ, וְאֶתְפַּסִּין בְּאֶתְגַּלְיָא, אַרְבַּע אֶתְזוֹן, אֵינּוֹן:
אֶהֱיָ"ה (אֲשֶׁר אֶהְיֶה).

עַל מָה אֶתְקַרִי הָכִי דְזַמִּין לְאֶתְגַּלְיָא מִגּוֹ רִיחָא
דְּעֵלָה. וּבְנִין דְּעַד לָא אֶתְמַלִּיאַת לְאֶנְהָרָא
לְתַתָּא, אֶתְקַרִי אֶהֱיָ"ה.

לשון הקודש

חֲדָרָא קְדַמָּאָה הוּא, בְּשַׁעוּלָה הַמְּדָה,
עוֹבֵר הַצֶּבַע שֶׁל הַגֵּזוֹן וְנִטְמָן, וְלֹא נִרְאָה
בּוֹ גֻזוֹן כְּלָל. אִזּוּ בְּאַרְבַּעַת אֲדָרִים, נִרְאִים
בְּסַתֵּר וְנִכְסִים בְּגֻלּוֹי אַרְבַּע אוֹתוֹת,
וְהֵם: אֶהְיֶה (אֲשֶׁר אֶהְיֶה).

עַל מָה נִקְרָא כֵּן? שְׁעֵתִיד לְהִתְגַּלּוֹת
מִתּוֹךְ הַרִיחַ שְׁעֵלֶיהָ. וּמִשּׁוֹם שְׁטָרִם
הַתְּמַלְאָה לְהַאִיר לְמַטָּה, נִקְרָאת אֶהְיָ"ה.

גַּן עֲדוֹן. וְאִם תֹּאמַר, חֲדָרִים גַּן עֲדוֹן הֵינּוּ גַן
עֲדוֹן, וְהִיא אוֹמַרְתְּ כֵּן? אֵלֶּא אוֹתָם
חֲדָרִים שֶׁגַּן עֲדוֹן נִזּוֹן מֵהֶם וְנִקְרָא בְּהֶם.
חֲדָרָא קְדַמָּאָה, י"ה, זֶה חֲדָר, וְחֲדָר
עֲלִיזוֹן שְׂאִין בּוֹ מִרְאָה וְלֹא גֻזוֹן כְּלָל, אֵלֶּא
כְּמוֹ שְׁנַצְבָּע לְפִי שְׁעָה בְּמַדִּידַת הַנִּיעוּץ
הַקָּשָׁה, וְחוּזֵר עוֹלָה לְאִין סוּף, בְּסַתֵּר
שְׁגוּנָה.

וְסִימָנָא דְא שִׁירוֹתָא דְנְבוּאָה דְמֹשֶׁה, דְעַד כְּאֵן
 לָא נִפְקַת סִיחָרָא מִכְּפֻסְיָה, לְאַתְנַהֲרָא
 מִגּוֹ שְׁמֵשָׁא. וְכִיּוֹן דְסִיחָרָא הוּת בְּחִשּׁוּכָא, עַד כְּעוֹן
 שְׁמֵשָׁא לָא נְהִיר לְנִפְתָּה, וְאִידְרָא עִילָאָה דָּא לָא
 אֶתְגַּלְיָא לְאַתְנַהֲרָא, דְהָא תְּהוּא רִיחָא עִילָאָה,
 סְלִקָּא לְגוֹ סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְלָא אֶתִידַע כְּלָל,
 וְכִדִּין אֶהְיֶה.

וְכִדִּין תְּב לְאַתְרִיָּה, כִּדִּין קִימָא וְדָא לְאַתְנַהֲרָא
 לְכוּלָּא, וְכִדִּין אֶשֶׁר, אֶהְיֶה, דְהָא כִּדִּין
 אֶתְתַּקְּנוּ לְאַתְמַלְיָא, מִגּוֹ שְׁבִיל חַד דְקִיק, (ד' 9 ע"ב)
 דְעֵייל בִּיה בְּסְתִימוֹ. וְעַם כָּל דָּא, בְּשִׁמְחָן אֵלִין,
 עַד כְּעוֹן לָא אֶתְגַּלְיָא לְאַתְנַהֲרָא בּוֹעִינִין.

לְבַתָּר אֶהְיֶה תְּלִיתָאָה, דְהָא זְמִינַת לְאַתְגַּלְיָא,
 וְלֹא־אֶשְׁטָא נְהוּרִין לְכָל סְטֵר, וְדָא אִיהוּ
 אֶהְיֶה, הָא אֲנָא זְמִין לְאַתְגַּלְיָא.

לשון הקודש

וּכְשֵׁשֶׁב לְמִקּוּמוֹ, אִזִּי וְדָאֵי עוֹמֵד לְהָאִיר
 לְכָל, וְאִזִּי אֶשֶׁר אֶהְיֶה, שְׁהֲרִי אִזִּי הִתְתַּקְּנוּ
 לְהִתְמַלֵּא מִתּוֹךְ שְׁבִיל דִּק אֶחָד שְׁנַכְנַס
 בּוֹ בְּסִתְרָא. וְעַם כָּל זֶה, בְּשִׁמּוֹת הַלְלוּ, עַד
 עִבְשׁוּ לָא הִתְגַּלְהָ לְהָאִיר הַמְּנֹרֹת.

אֶחָד כִּךְ אֶהְיֶה הַשְּׁלִישִׁי, שְׁהֲרִי עֲתִידָה
 לְהִתְגַּלּוֹת וְלְהַפְּשִׁיט אֹרֹת לְכָל צַד, וְזִהוּ
 אֶהְיֶה, הַרְיִנִי עֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת.

וְסִימָן זֶה רֵאשִׁית נְבוּאֹת מֹשֶׁה, שְׁעַד
 כְּאֵן לָא יַעֲזֶה הַלְבָנָה מִכְּפֻסְיָה לְהִיּוֹת
 מוֹאֲרַת מִתּוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ. וְכִיּוֹן שֶׁהַלְבָנָה
 הִיָּתְה בְּחִשּׁוּכָה, עַד עִבְשׁוּ הַשֶּׁמֶשׁ לָא
 מֵאִיר לָהּ, וְהַחֲדָר הַעֲלִיּוֹן הוּא לָא הִתְגַּלְהָ
 לְהָאִיר, שְׁהֲרִי אֹתוֹ רִיחַ עֲלִיּוֹן עוֹלָה
 לְתוֹךְ נִסְתָּר כָּל הַנְּסֻתִּים, שְׁאִין נוֹדַע
 כְּלָל, וְאִזִּי אֶהְיֶה.

וְדָא תְּלִיתָאָה, תִּיקוּנָא דְשׁוּפֵר לְאַפְקָא קָלָא.
 וּכְיִן דְנִפְק הַהוּא קָלָא בְּתַקִּיפּוּ דְשִׁירוּתָא
 דְקָלָא, נִפִּיק בְּתוּקְפָא דְהַהוּא דְתַקַּע לִיהּ, הַהוּא
 שִׁירוּתָא דְקָלָא אִיקְרִי יְהו"ה. בְּגִין דְהַהוּא תוּקְפָא
 דְשִׁירוּתָא תָּב לְאַתְרֵיהּ, וְלֹא (אֶתְגַּלְיָא) כְּשֶׁאֵר שְׂמַחֵן.
 לְבַתַּר כּד אֶתְפְּשֵׁט קָלָא בְּפִשְׁטוֹ דְנִיּוּחָא, כְּדִין אִיקְרִי
 יְהו"ה, שְׂמָא דְאַתְגַּלְיָא.

הַכָּא רָזָא דְרָזִין, לְיֻדְעֵי חֲכַמְתָּא עִילָאָה.
 וְזַעִירִין אִינוּן (דְיֻדְעִין) שְׂמָא דָּא. וְאַף עַל גַּב
 דְהָא אִוקִימָנָא בְּרָזָא דְאַתְוֹן, וְהָכִי אִיהוּ. אֲבָל
 נְקוּדֵי וְטַעְמֵי, קַבְּלָה לְמַשָּׁה מְסִינֵי, בְּאוּרַח סְתִים,
 לְחַכְמֵי לְבָא.

וְרָזָא דָּא, (שְׁמוֹת לֹא ה) וּבְלֵב כָּל חֲכָם לֵב נִתְתִי
 חֲכַמָּה. דְהָא מְרָזָא דְנְקוּדֵי וְתַנּוּעֵי דְטַעְמֵי,
 הוּוּ יֻדְעִין לְאַנְהָרָא צִיּוּרִין דְלְעִילָא. דְהָא נְקוּדֵי

לשון הקודש

כַּאן סוד הסודות ליודעי החכמה
 העליונה, ומעטים הם (שיודעים) שם זה. ואף
 על גב שהרי בארנו בסוד האותיות, וכך
 הוא. אבל נקודות וטעמים קבלה למשה
 מסיני, בדרך נסתר, לחכמי הלב.

זֶהַ סוד (שמות לא) ובלב כל חכם לב נתתי
 חכמה. שהרי מסוד הנקודות והתנועות
 של הטעמים היו יודעים להאיר הציוורים

זֶהַ השלישי, תקון השופר להוציא קול.
 וכיון שצא אותו הקול בחוק של ראשית
 הקול, יוצא בתקוף של אותו שתקע
 אותו. אותו ראשית הקול נקרא יהו"ה,
 משום שאותו החוק של הראשית שב
 למקומו, ולא (התגלה) כשאר השמות. אחר
 כך כשהתפשט הקול בהתפשטות של
 מנוחה, אז נקרא יהו"ה, השם שהתגלה.

דַּאתָּוֹן מִתְּנַהֲרֵן (מתנהגין) בְּהוּ הוּוּ יִדְעִין, וּבְרָזָא
 דִּילְהוֹן הוּוּ יִדְעִין וְאַשְׁתְּמוּדְעֵן לְקִימָא הַהוּא צִיּוּרָא
 בְּרָזָא עֵילָאָה.

בְּגִין דְּכּוּוּנָה וְרַעוּתָא אִיִּצְטְרִיךְ לְכָל אֵינּוֹן עוּבְדִין
 וְצִיּוּרִין עֵילָאִין דְּלַעֲלָא. וְאֵינּוֹן הוּוּ יִדְעִי מִנּוּ
 רָזָא דְצִיּוּרָא דְנְקוּדֵי, לְשׁוּאַה רַעוּתָא וְלִבָּא בְּכָל
 עוּבְדָא וְעוּבְדָא.

כָּל אֵינּוֹן צִיּוּרִין דְּמִשְׁכְּנָא, לָא הֵיִן אֶלָּא רָזָא
 דַּאתָּוֹן דְּקִיקוּן. בְּגִין דְּאִית אַתָּוֹן עֵילָאִין
 רַבְרַבִּין, וְאִית אַתָּוֹן זְעִירִין דְּקִיקוּן. אַתָּוֹן זְעִירִין
 דְּקִיקוּן, אֵינּוֹן עוּבְדָא דְּמִשְׁכְּנָא. אַתָּוֹן עֵילָאִין
 רַבְרַבִּין, עוּבְדָא דְּבֵי מִקְדָּשָׁא דְּבֵית רַאשׁוֹן, וְהֵי
 לָא אַתְעֵבִידוּ לְאַתְקַדְשָׁא לְעֵילָא, אֶלָּא בְּצִיּוּרָא דָּא.

 לשון הקודש

כָּל אוֹתָם צִיּוּרֵי הַמִּשְׁכָּן לֹא הָיוּ אֶלָּא סוּד
 הָאוֹתוֹת הַקְּטָנוֹת, מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ אוֹתוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת, וְיֵשׁ אוֹתוֹת קְטָנוֹת
 דְּקוֹת. הָאוֹתוֹת הַקְּטָנוֹת הַדְּקוֹת הָיוּ
 מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן. הָאוֹתוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
 הַגְּדוּלוֹת – מַעֲשֵׂה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל בֵּית
 רַאשׁוֹן, וְאֵלוֹ לֹא נַעֲשׂוּ לְהַתְּקַדֵּשׁ לְמַעַלָּה
 אֶלָּא בְּצִיּוּר הֵנָּה.

שְׁלֹמֹעַלָּה. שְׁהָרֵי הַנְּקוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתוֹת
 מְאִירִים (מתנהגים) בָּהֶם הָיוּ יוֹדְעִים, וּבְסוּד
 שְׁלָהֶם הָיוּ יוֹדְעִים וּמְכִירִים לְקַנְסֵם אוֹתוֹ
 הַצִּיּוּר בְּסוּד עֲלִיוֹן.

מִשׁוּם שֶׁכּוּוּנָה וְרַצוֹן צְרִיךְ לְכָל אוֹתָם
 הַמַּעֲשִׂים וְהַצִּיּוּרִים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל מַעַלָּה,
 וְהֵם הָיוּ יוֹדְעִים מִתּוֹךְ סוּד הַצִּיּוּר שֶׁל
 הַנְּקוּדוֹת לְשִׁים רַצוֹן וְלֵב בְּכָל מַעֲשֵׂה
 וּמַעֲשֵׂה.

יָרֵזָא דְנִקּוּדֵי דְאַתְוּוֹן דְקִיקוּן, אִינוּן מְסֻרָא
דְשָׁמְאָלָא. וְנִקּוּדֵי דְאַתְוּוֹן עִילָאִין רְבֵרְבִין,
אִינוּן מְסֻרָא דִימִינָא. וְאֵלִין פְּגוּזָא דְאֵלִין אַתְנָשִׁי
מְעַלְמָא, בַּר דְאַתּוּ חֲפִימִי, דְקָבִילוּ נְהִירוּ דְחֲכַמְתָּא
מִקְדָּמָי, וְאַקִּימוּ לֹזן עַל אַתְוּוֹן, לְנִטְלָא אַתְוּוֹן
מִטְלַנְהוֹן בְּנִינְיָהוּ. וְעַל דָּא עֲבִידְתָּא דְמִשְׁכְּנָא,
וְעֲבִידְתָּא דְבִי מִקְדָּשָׁא, בְּצִיּוּרָא נִקּוּדֵי תוּז שְׁלָמִין
בְּרַעֲוִיתָא וּבִכּוּנָה.

תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי קִיּוּמוֹ פּוֹלָא עַל יְדָא דְמִשָּׁה. וְעַל
דָּא, (שם לט לג) וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשָּׁה,
דְּאִיהוּ קִיּוּם פּוֹלָא בְּרֵזָא דְלַהוֹן.

בְּתְנוּעֵי דְטַעְמֵי, אִית בְּהוּ תְנוּעֵי בְרֵזָא דְלַתְתָּא,
לְאַנְהָגָא וּלְקִיּוּמָא עוֹבְדָא דְמִשְׁכְּנָא.
וְאִית בְּהוּ תְנוּעֵי בְרֵזָא דְלַעִילָא, לְאַנְהָגָא וּלְקִיּוּמָא
עוֹבְדָא דְבִי מִקְדָּשָׁא.

לשון הקודש

בציור של הנקודות היו שלמים בְּרֵזוֹן ובכּוּנָה.

תְּנוּעוֹת הַטַּעְמִים קָמוּ בְלֵן עַל יַד מִשָּׁה. וְעַל בֵּן (שמות לט) וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשָּׁה, שְׁהוּא הַעֲמִיד הַכֹּל בַּסּוּד שְׁלָהֶם. בְּתְנוּעוֹת שֶׁל הַטַּעְמִים, יֵשׁ בְּהֵן תְּנוּעוֹת בַּסּוּד שְׁלַמְטָה, לְהַנְהִיג וּלְקַיֵּם אֶת מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן. וַיֵּשׁ בְּהֵן תְּנוּעוֹת בַּסּוּד

שְׁפּוּד הַנְקֻדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הַדְּקוֹת הֵן מִצַּד הַשְּׁמָאל, וְהַנְקֻדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הַגְּדוֹלוֹת הֵן מִצַּד הַיָּמִין. וְאֵלּוּ קָמוּ אֵלּוּ נִשְׁכְּחוּ מִהָעוֹלָם, רַק שָׁבְאוּ חֲכָמִים, שֶׁקָּבְלוּ אֶת אֹר הַחֲכָמָה מִהָרַאשׁוּנִים, וּבְאַרוּ אוֹתָם עַל הָאוֹתִיּוֹת, לְנַסֵּעַ הָאוֹתִיּוֹת מִסְעִיָּהֶם בְּשִׁבְלָהֶם. וְעַל בֵּן עֲבוֹדַת הַמִּשְׁכָּן וְעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,

שְׁלֹמֹה מְלָכָא, לָא אֶצְטְרִיךְ לְנִקּוּדֵי וּלְטַעְמֵי,
 אֶלָּא אֵינּוֹן הֵוּוּ אֶתְיִין בְּסִתְיִמוּ וּלְחִישׁוּ,
 וּמִתְצִיירִין בְּגִלְיָפוּ (נ"א בְּגִלְיָפוּ) צִיּוּרֵי מִקְדָּשָׁא. הֲדָא
 הוּא דְכִתְיִב, (מ"א ו ז) וְהַבֵּית בְּהַפְנוֹתוֹ, וְדָאֵי, אֶבְנֵי שְׁלֹמֹה
 מִסָּע נִבְנְהָ. אֶבְנֵי שְׁלֹמֹה, וְלֹא חֲסָרָה בְּאַתְוֹן דְּקוּקוּן,
 בְּעוּבְדָא דְּמִשְׁכְּנָא. וּמִקְבּוֹת וְהַגְרָזֵן כָּל כְּלֵי בְרִזְל לֹא
 נִשְׁמַע בְּבֵית בְּהַפְנוֹתוֹ. לֹא נִשְׁמַע וְדָאֵי, דְּהָא אֶתְרִיָּה
 גַּרְם דָּאִיהוּ בְּלַחֲשׁוּ.

וְעַל דָּא, סִפְר תּוֹרָה דָּאִיהוּ דִּיּוּקְנָא דְּבֵי מִקְדָּשָׁא,
 לִית בֵּיה דִּיּוּקְנָא דְּטַעְמֵי וּנְקוּדֵי, דְּכּוּלָּא
 סְתִיִם בְּגִיָּיה, בְּגִוּוֹנָא דְּדִיּוּקְנָא דְּרֹזָא דְּבֵי מִקְדָּשָׁא
 קְדַמָּאָה, דְּטַעְמֵי וּנְקוּדֵי הֵוּוּ סְתִימִין בְּגִיָּיה.

וְדַחֲיָקוּ דְּתוּקְפָא דְּשִׁירוֹתָא דְּקָלָא, אֶהְדֵּר
 לְאַתְרִיָּה, וּנְקוּדֵי דִּילִיָּה בְּאַתְוֹן

 לשון הקודש

בְּרִזְל לֹא נִשְׁמַע בְּבֵית בְּהַפְנוֹתוֹ, לֹא
 נִשְׁמַע וְדָאֵי, שְׁהֵרֵי מְקוּמוּ גַרְם שְׁהוּא
 בְּלַחֲשׁוּ.

וְעַל כֵּן סִפְר תּוֹרָה, שְׁהוּא דִּיּוּקְנָא שֶׁל בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ, אֵינּוֹן בּוֹ דִּיּוּקְנָא שֶׁל טַעְמִים
 וּנְקֻדּוֹת, שֶׁהִכּוֹל נִסְתָּר בְּתוֹכוֹ, כְּמוֹ
 שֶׁהַדִּיּוּקְנָא שֶׁל סוּד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הֵרָאשׁוֹן,
 שֶׁטַעְמִים וּנְקֻדּוֹת הֵינּוּ נִסְתָּרִים בְּתוֹכוֹ.
 וְהַדְחַק שֶׁל תַּקְוָה הֵרָאשִׁית שֶׁל הַקּוֹל

שְׁלֹמֹה, לְהַנְהִיג וּלְקַבֵּץ מִעֲשֵׂה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ.

שְׁלֹמֹה הִמְלִיךְ לֹא הֶצְטְרַךְ לְנִקְדּוֹת
 וּלְטַעְמִים, אֶלָּא הֵם הָיוּ בְּאֵיִם בְּסִתְר
 וּלְחֵשׁ, וּמִצְטִיירִים בְּחִקְיָקָת (בְּחִקְיָקָת) צִיּוּרֵי
 הַמִּקְדָּשׁ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (מַלְכִים-א ו) וְהַבֵּית
 בְּהַפְנוֹתוֹ, וְדָאֵי, אֶבְנֵי שְׁלֹמֹה מִסָּע נִבְנְהָ.
 אֶבְנֵי שְׁלֹמֹה, וְלֹא חֲסָרָה בְּאוֹתִיּוֹת דְּקוּקוּת,
 כְּמַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן. וּמִקְבּוֹת וְהַגְרָזֵן כָּל כְּלֵי

יְהו"ה (אינון, בְּרֹא דְשָׁמָּה אֱלֹהִים). וּבְגִינֵייהוּ אִיקָרִי בְּשָׁמָּה דָּא,
 לְאַתְנַלְיָא אֱלֹהִים חַיִּים. וְעַל דָּא נְקוּדֵי מִתְתָּא לְעִילָא
 וּמְעִילָא לְתַתָּא פְּנִישׁ וְנָטִיל, וְאַחֲדָר לְאַתְרֵיהּ.

לְבַתָּר אֶתְפְּשִׁיט בְּפְשִׁיטוּ דְנִיחָא, וְאַתְהֲדָרוּ
 נְקוּדֵי, פְּגוּנָא דְרֹזָא עִילָא, לְמַחְוֵי כּוּלָּא
 רֹזָא חֲדָא כְּדָקָא יָאוּת. אֶתְוּוֹן וְנְקוּדֵי פְּגוּנָא חֲדָא.

נְקוּדֵי בְתֵלַת אֶתְוּוֹן קְדָמָאִין. הַ בְּתֵרָא, לִית לָהּ
 נְהוּרָא מְגַרְמָה כְּלוּם. י אִיהוּ אֶתְנַהִיר בִּיהּ

נְהִירוּ דְנְקוּדָה בְּהוּא גּוּנָא מְפֹשׁ, וְהוּא דִּיּוּקְנָא
 מְפֹשׁ. הַ, נְהִירוּ דְנְקוּדָה בְּהוּא גּוּנָא, וְרֹזָא חֲדָא.
 ו דְּאִיהוּ אֶמְצָעִיתָא, בְּרֹזָא דִּילִיהּ לְמַחְוֵי כּוּלָּא גּוּפָא
 וְרוּחָא, בְּדִיּוּקְנָא וְנְהִירוּ שְׁלִים, כְּדָקָא יָאוּת.

וְעַל דָּא, שְׁמָא דָּא שְׁמָא דְרַחֲמֵי, דְּאַתְוּוֹן וְנְקוּדֵי
 בְּדִיּוּקְנָא וְרֹזָא חֲדָא, בְּאוּרַח מִיִּשְׂרָאֵל. כַּד

לשון הקודש

הַנְּקוּדוֹת בְּשִׁלְשׁ אוֹתוֹת הִרְאִישׁוֹנוֹת. ה' אֶחְרוּנָה, אִין לָהּ אוּר מְעַצְמָה כְּלוּם. י הוּא מְאִיר בּוּ אוּ שֶׁל נְקוּדָה בְּאוֹתוֹ גּוּן מְפֹשׁ וְאוֹתוֹ דִּיּוּקָן מְפֹשׁ. ה' הַאוּר שֶׁל הַנְּקוּדָה בְּאוֹתוֹ הַגּוּן וְסוּד אַחַד. ו' שֶׁהוּא בְּאֶמְצַע, בְּסוּד שְׁלוֹ שִׁיחָהּ כָּל, גּוּף וְרוּחַ, בְּדִיּוּקָן וְאוּר שְׁלֵם כְּרָאוּי.

וְעַל זֶה (שְׁמוֹת יד) שֵׁם זֶה הוּא שֵׁם הַרְחֵמִים, שֶׁהַאוֹתוֹת וְהַנְּקוּדוֹת בְּדִיּוּקָן וְסוּד אַחַד,

חֲזוּר לְמִקּוּמוֹ, וְנְקוּדוֹתָיו בְּאוֹתוֹת יְהו"ה (הם בְּסוּד שֶׁל שֵׁם אֱלֹהִים). וּבְשִׁבְלֵם נְקָרָא בְּשֵׁם הַזֶּה, לְגַלּוֹת אֱלֹהִים חַיִּים, וְעַל זֶה נְקוּדוֹת מְפֹשָׁה לְמַטָּה מְכַנֵּם וְנוֹסַע, וְחֲזוּר לְמִקּוּמוֹ.

אַחַר כֵּן מִתְפַּשֵּׁט בְּהַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁל מְנוּחָה, וְחֲזוּרוֹת הַנְּקוּדוֹת, כְּמוֹ הַסּוּד הַעֲלִיוֹן, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּסוּד אַחַד כְּרָאוּי. הַאוֹתוֹת וְהַנְּקוּדוֹת בְּגוּן אַחַד.

אַתָּוֹן וְנִקְוֵי בְעַקְיָמוֹ דָּא מִן דָּא, כְּדִין לָאו אִיהוּ
בְּאוּרַח דְּרַחֲמֵי, דִּהּא בְּהַפּוּכָא קִימָא.

וְרָזָא דָּא, (שמות יד כ) וַיָּבֵא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֹן,
כְּרָזָא דְאַתָּוֹן גְּלִיפִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
אַתְחִי בְּאִינוֹן תְּלַת סְטָרִין. וְהוּא דִּהַפּוּכָא, לָאו
אִיהוּ בְּאוּרַח דְּרַחֲמֵי, כְּגִין דְּמַתְּהַכֵּן אַתָּוֹן. וְכָל
שְׁכֵן אַתָּוֹן דְּאִינוֹן כְּגִינוּנָא אַחֲרָא.

ה' בַּתְּרָאָה, לִית לָהּ מַגְרָמָה כְּלוּם. וּכְגִין כְּךָ לִית
לָהּ נְקוּדָה מַגְרָמָה, כִּר כִּד עֶבְדָּא שְׁלִיחוּתָא,
דְּאוּזְפִין לָהּ חַד נְקוּדָה, לְאַעְלָא וּלְמַעְבַּד חִילִין
וְתוֹקְפָא. כְּמָה דְּאוּזְפִין לָהּ נְקוּדָה לְאַעְלָא, אוּף
הָכִי אוּזְפִין לָהּ אַתָּוֹן, דְּאִינוֹן רָזָא עֵילָאָה
לְאַשְׁלָמָא בְּהוּא שְׁלִיחוּתָא.

לשון הקודש

האותיות שהן כגון אחר.
לח"א האחרונה אין לה מעצמה כלום.
ומשום כך אין לה נקודה מעצמה, רק
כשעושה שליחות, שמלויים אותה נקדה
אחת להכניס ולעשות חיל ותקף. כמו
שמלויים אותה נקדה להכניס, אף כך
מלויים אותה האותיות, שהם סוד עליון
להשלים את אותה שליחות.

בדרך ישר. בש האותיות והנקודות
בעקומות זה מזה, אז אינו בדרך של
רחמים, שהרי עומד בהפך.
זזה סוד ויבא בין מחנה מצרים וכו',
בסוד האותיות החקוקות של הקדוש
ברוך הוא נראה באותם שלשה צדדים.
ואתו של ההפוך אינו בדרך הרחמים,
משום שהאותיות מתהפכות, וכל שכן

חֶדְרָא תְּנִינָא, א"ל. דָּא חֶדְרָא וְאַדְרָא
 דִּימִינָא, דְּאִית בֵּיה חִיזוּ, דְּאַתְטַמַּר
 וְאַתְנַנְיוּ. בִּיזוּן דְּנַפִּיק וְנִהִיר לְפּוּם שַׁעְתָּא,
 מִיד אֶתְנַנְיוּ.

א"ל, אַמַּאי אִיקְרִי חֶכִּי. א, אִיהוּ רָזָא דְנִהוּרָא
 קְדַמָּא, דְּכָלִּיל בְּתָרִין נְהוּרִין, וְעַל דָּא א'
 אִיהוּ חַד. מִתְמָן שִׁירוּתָא לְאַתְנַהָרָא וְלְאַתְפְּשָׁטָא
 נְהוּרִין לְכָל סַטְרָא, וְעַל דָּא אִיהוּ קְדַמָּא לְכָל
 אֶתְוּוֹן, שִׁירוּתָא דְכָלְהוּ.

כָּלְלָא דְתַלְתָּא, דְּאִינוּן חַד. תַּלְתָּא (וּתְלַתִּין) נְהוּרִין
 אִינוּן כְּלִילִין בָּאוּת א'. בְּדְרוּעָא חֶדָא בְּחַד
 סַטְרָא. וְדְרוּעָא חֶדָא בְּחַד סַטְרָא. וּ בְּאַמְצַעִיתָא,
 דְּכָלִּיל תְּרִין דְּרוּעִין, דְּתְרִין סַטְרִין.

וְאַצְטְרִיךְ שִׁיעוּרָא דְאַמְצַעִיתָא, בְּתְרִין דְּרוּעִין
 דְּתְרִין סַטְרִין. בְּגִין דְּאִיהוּ נְטִיל לִזְוִן.

 לשון הקודש

בְּלָם.

הַכָּלֵל שֶׁל שְׁלֹשׁ, שְׁהֵם אֶחָד, שְׁלֹשָׁה
 (שְׁלֹשִׁים) אֹרוֹת כְּלוּלִים בָּאוּת א', בְּזְרוּעַ
 אַחַת בְּצַד אֶחָד, וּבְזְרוּעַ אַחַת בְּצַד אֶחָד.
 ו' בְּאַמְצַע, שְׁכּוּלָלֵת שְׁתֵּי זְרוּעוֹת שֶׁל שְׁנֵי
 צְדָדִים.

וְצְרִיךְ הַשְּׁעוּר שֶׁל הָאֲמְצַע בְּשְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת שֶׁל שְׁנֵי צְדָדִים, מִשּׁוּם שֶׁהוּא

חֶדֶר שְׁנֵי - א.ל. זֶה חֶדֶר וְאַדְרָא שֶׁל יְמִין,
 שֵׁישׁ בּוּ מְרָאָה שְׁנַמְמָן וְנַנְנּוּ. בִּיזוּן שִׁינְיָא
 וּמַאִיר לְפִי שַׁעָה, מִיד נַנְנּוּ.

א.ל. לְמָה נִקְרָא כֵּן? א - הוּא סוּד הָאוּר
 הָרָאוּשׁוֹן, שְׁכּוּלֹל בְּשְׁנֵי אֹרוֹת, וְעַל זֶה א'
 הוּא אֶחָד. מִשּׁוּם הָרָאוּשִׁית לְהָאִיר
 וְשִׁיתְפְּשָׁטוּ אֹרוֹת לְכָל צַד, וְעַל כֵּן הוּא
 רָאוּשׁוֹן לְכָל הָאוּתִיּוֹת, הָרָאוּשִׁית שֶׁל

וְאִיהוּ בְּלַחֲזוֹדָי בְּתַרְוִייהוּ. א, אֵשׁ מִסְטָרָא דָא. מִיָּם
 מִסְטָרָא דָא. רוּחַ פְּסִיק בְּאִמְצָעֵיתָא, וְנָטִיל בְּתַרִּין
 סְטָרִין, וְכוּלָא אֵינוֹן חֲד.

תו, א' דָא, אֶתְפַּשֵּׁט וְאֶתְכַלִּיל בְּכִלְלָא דְכְּלָהוּ,
 וְכִיּוֹן דְּאִיהוּ כְּלִיל בְּשָׁלִימוֹ דְּתַרִּין סְטָרִין,
 דְּאֶתְעָרוּ דְּתַלְתָּא (דְּלַתְתָּא), אֶתְעָר לְגַבֵּי נוֹקְבִיָּה,
 וְאֶתְהַפֵּךְ אֶ בְּרִזָּא (דף 9 פא ע"א) אַחְרָא. וְנָטִיל נוֹקְבִיָּה
 לְתַתָּא מִיַּיְהוּ, וּמִתְחַפְּרָאן בְּחֲדָא, וּבְדִין נְקוּדָה עֵילָאָה
 שְׂרִיָּא עֲלֵיהּ, לְאַחֲזָאָה דְּנַחֲזָא עֵילָאָה, נְקוּדָה
 קַמֵּייתָא, בְּרִזָּא דְשְׂכִינְתָּא עֵילָאָה, לָא שְׂרִיָּא אֶלָּא
 בְּאַתֵּר דְּאִיהוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא מִתְחַפְּרָן בְּחֲדָא.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת (בראשית א א), הָא הָכָא
 אַרְבַּע אֲלָפִין, מִתְחַפְּרָן בְּחֲדָא דְּכַר
 וְנוֹקְבָא, בְּאַרְבַּע תֵּיבּוֹן, בְּכָל תֵּיבָה וְתֵיבָה א' דְּאִיהוּ

לשון הקודש

אחר. ונטיל נקבתו למטה ממנו,
 ומתחפרים יחד, ואז הנקדה העליונה
 שורה עליו, להראות שהאור העליון,
 הנקדה הראשונה, בסוד השכינה
 העליונה, אין שורה אלא במקום שזכר
 ונקבה מתחברים יחד.

בראשית ברא אלהים את - הרי כאן
 ארבע אלפים, מתחברים יחד זכר ונקבה

נטיל אותם, והוא לבדו בשניהם. א -
 אש מצד זה, מים מצד זה. הרוח
 מפסיקה באמצע, ונוסעת בשני צדדים,
 והכל הם אחד.

עוד, א' הוּ מִתְפַּשֵּׁט וְנִכְלַל בְּכִלְלֵי
 שְׁל פְלָם, וְכִיּוֹן שְׁהוּא כּוּלִל בְּשִׁלְמוֹת שְׁל
 שְׁנֵי צַדִּיִם, שְׁהַעִירוּ שְׁלִשָּׁה (שְׁלִמְטָה),
 מִתְעוֹרֵר לְנִקְבָתוֹ, וּמִתְהַפֵּךְ א' בְּסוּד

דְּבַר. וּבְכָל תִּיבָה וְתִיבָה, אֶת חַד דְּאִיהוּ נִוקְבָּא.

וּבְסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, בְּרֵאשִׁית, אָדָם

וְאֶתְתִּיה. בְּרָא, אֲבָרְהָם וְנוֹקְבִיה.

אֱלֹהִים, יִצְחָק וְנוֹקְבִיה. אֶת, יַעֲקֹב וְנוֹקְבִיה.

וְאִי תִימָא אֶת נִוקְבָּא בְּכָל אֶתְר. תָּא חֲזִי, א דְּבַר,

ת נִוקְבָּא בְּלִילָן תְּרוּיִיהוּ בְּחֶדָא, וְנוֹקְבָּא

אֶתְחֲזִי בְּשְׁלִימוֹ, בְּלִילָא בְּרִזָּא דְכָל אֶתְוּוֹן. וּבְגִין

כְּךָ (אֶת), אֶתְר עַל גַּב דְּנוֹקְבָּא אִיהוּ, אֲבָל אִיהִי בְּרִזָּא

דְּכָלְלָא דְדְכוּרָא.

וְעַל דָּא אַרְבַּעָא זְווגִין אֵינּוּן חֶדָא. וּבְכָל אֶתְר

א דְּבַר, דְּמִתְחַבְּרָא בְּנוֹקְבָּא בְּאֶת אֶחְרָא,

קַרְיַת אַרְבַּע, עַל דְּאֶתְחַבְּרוּ אַרְבַּע רַבְרָבִין מְמַנִּין

דְּעֵלְמָא תַּמָּן.

לשון הקודש

יחד. והנקבה נראית בשלמות, כלולה

בסוד של כל האותיות. ומשום כך (nx),

אף על גב שהיא נקבה, אכל היא בסוד

של הכלל של הזכר.

ועל כן ארבעה זוגים הם כאן, ובכל

מקום א זכר, שמתחבר עם הנקבה

באות אחרת. קרית ארבע, על

שהתחברו ארבעה גדולים ממנים של

העולם שם.

בארבע תבות, בכל תבה ותבה א'

שהוא זכר, ובכל תבה ותבה אות אחת

שהיא נקבה.

ובספרו של רב המנונא סבא, בראשית

– אדם ואשתו. ברא – אברהם ונקבתו.

אלהים – יצחק ונקבתו. את – יעקב

ונקבתו.

ואם תאמר את נקבה בכל מקום – בא

וראה, א' זכר, ת' נקבה, כלולים שניהם

ל, דָּא מְגִדֵּל דְּפִרְחָא בְּאַוּרָא, דְּאִיהוּ מְלֶךְ גְּדוֹל.
 וּבְגִין כֶּךָ אִיקְרִי אֵל עֵילָאָה (ס"א עילא) וְאַמְצָעִיתָא
 בְּחָדָא. עֵילָא וְרִישָׁא דְּאַשְׁגַּחוּתָא, רִישָׁא דְּכָל אֲתוּוֹן.
 בְּחָדָא. אֵל: נָטִיל אֶלְיָךְ סִינְעָא דְּחַהוּא מְגִדֵּלָא דְּפִרְחָא
 בְּאַוּרָא לְגַבִּיהָ, וְעֵלִיהָ סְלִיק בְּשָׂמָא.

תְּלַתִּין וְתָרִין שְׁבִילִין אֵינּוּן דְּנַפְקִי מֵאַוּרֵיתָא,
 וְאֵינּוּן רְזָא דְּעֶשֶׂר אַמִּירָן, וְעֶשְׂרִין וְתָרִין
 אֲתוּוֹן דְּאַוּרֵיתָא. וּבְלָהוּ נַפְקִי מֵרְזָא דְּנִקּוּדָה
 עֵילָאָה. עֶשֶׂר אַמִּירָן, בְּלָהוּ בְּלִילָן בְּרְזָא
 דְּאַוּרֵיתָא, דְּאִיהוּ מְלֶךְ עֵילָאָה, רְזָא דְּתוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב, עֲלָמָא דְּאֲתִי.

וְעֶשְׂרִין וְתָרִין אֲתוּוֹן, מִתְּפִשְׁטִין, וְשָׂרִין
 לְאַתְנַהָרָא מִרִישָׁא דְּנַהוּרָא קְדָמָאָה,
 בְּרְזָא דְּיַחְוּדָא, דְּתַמּוֹן אֲתוּוֹן לְאַתְנַגְלִיא, וּמִתַּמּוֹן

 לשון הקודש

וְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁתַּיִם הָאוֹתוּיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה,
 וּבְכֵלם יוֹצֵאִים מִסּוּד הַנִּקְּדָה הָעֲלִיוֹנָה. כָּל
 הָעֶשֶׂר אַמִּירוֹת בְּלוּלוֹת בְּסוּד הַתּוֹרָה,
 שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן, הַסּוּד שֶׁל תּוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב, הָעוֹלָם הַבָּא.

וְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁתַּיִם אוֹתוּיּוֹת מִתְּפִשְׁטוֹת,
 וּמִתְחִילוֹת לְהַאִיר מֵרֵאשִׁית הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן
 בְּסוּד הַיַּחְוּד, שֶׁשָּׁם הָאוֹתוּיּוֹת לְהַתְנַגְלוֹת,

ל, זֶה מְגִדֵּל הַפּוֹרְחַת בְּאוּר, שֶׁהוּא מְלֶךְ
 גְּדוֹל, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ נִקְרָא אֵל עֲלִיוֹן (מַעֲלָה)
 וְאַמְצָעִי יַחַד. הַמַּעֲלָה וְרֵאשִׁית שֶׁל
 הַתְּשׁוּבָה, רֵאשִׁית שֶׁל כָּל הָאוֹתוּיּוֹת יַחַד.
 אֵל – נָטִיל אֶלְיָךְ סִינְעָא שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּגִדֵּל
 הַפּוֹרְחַת בְּאוּר אֵלָיו, וְעֲלִיוֹ עוֹלָה בְּשֵׁם.

שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים הֵם שְׁיֹצֵאִים מִן
 הַתּוֹרָה, וְהֵם הַסּוּד שֶׁל עֶשֶׂר אַמִּירוֹת

נְהַרִין אֲתוֹן וְסֻלְקִין, א' רִזָּא דְכָל אֲתוֹן
בְּרִזָּא דְאַחַד.

חֲדָרָא תְּלִיתָאָה, אֱלֹהִים. דָּא אִיהוּ זְהַרָא
סוּמְקָא, נְצִיץ פְּדִהָבָא. זְהַרָא, דְלִזְמִנִּין
נְהִיר וְטַב, וְלִזְמִנִּין אֲתַחְשַׁד בְּחִשּׁוּכָא, וְ(לִית לִיה) נְצִיצוּ
כְּמָה דִּהוּה (בְּהָבָא).

אֱלֹהִים, רִזָּא דְאֲתַעְרוּתָא לְגַבִּי נּוֹקְבָא, בְּתַהוּא
סְטָרָא. דְשָׁמָא דָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דְרִזִּין
לְיַדְעֵי חֲכַמְתָּא, דְשָׁמָא דָּא אִיהוּ דְבַר, וְאֲתַעְרוּ
לְגַבִּי נּוֹקְבָא בְּשָׁמָא דָּא, כְּלָא אֲתַעַר.

וְאֶלְמָלָא אֲתַעְרוּ דְשָׁמָא דָּא, צַדִּיק לָא אִיתַעַר.
וְאַף עַל גַּב דְכּוֹלָא אִיהוּ דִינָא, וְצַדִּיק
מִסְטָרָא דִימִינָא אִיהוּ, אֲבָל אֲתַעְרוּ דִּילִיה, לָא
אִיהוּ אֶלָּא מִסְטָרָא דְשָׁמָא לָא.

לשון הקודש

הפסודות לְיַדְעֵי הַחֲכָמָה, שְׁשֵׁם זֶה הוּא
זְכָר, וְהַתְּעוֹרְרוּת לְנִקְבָּה בְּשֵׁם הַזֶּה
מַעִיר הַכֹּל.

וְאֶלְמָלָא הַתְּעוֹרְרוּת שֶׁל הַשֵּׁם הַזֶּה,
צַדִּיק לָא מִתְעוֹרֵר. וְאַף עַל גַּב שֶׁהַכֹּל
הוּא דִין, וְהַצַּדִּיק הוּא מַעֲד הַיְמִין, אֲבָל
הַתְּעוֹרְרוּתוֹ אֵינָה אֶלָּא מַעֲד הַשְּׂמָאל.

וּמִשֵּׁם מְאִירוֹת הָאוֹתִיּוֹת וְעוֹלוֹת. א'
הַפּוֹד שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת בְּסוֹד אַחַד.

חֲדָרָה הַשְּׁלִישִׁי – אֱלֹהִים. זֶהוּ זְהַר אָדָם,
נוֹצֵץ כְּמוֹ זֶהָב. זְהַר שְׁלִפְעָמִים מְאִיר
וְטוֹב, וְלִפְעָמִים נִחְשָׁד בְּחִשְׁבָּה, (אִין לוֹ)
נִיצוּץ כְּמוֹ שֶׁהָיָה (תּוֹב).

אֱלֹהִים, הַפּוֹד שֶׁל הַתְּעוֹרְרוּת לְנִקְבָּה,
בְּאוֹתוֹ הַצַּד. שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא בְּסוֹד

אָדָם שָׁבַק סֹטְרָא דָא, וְאִתְעַר בְּהָהוּא טוֹפְסָרָא
דְּדַתְבָּא, דְּנַפְיָק מִלְכְּלוּכָא דְהַתּוּכָא דִילִיָּה.

אֱלֹהִים, אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים, אִתְעָרוּתָא דְצַדִּיק,
וְאִיהוּ מִילָּה בְּפָרִיעוּ, בְּלֹא סֹטְר עָרְלָה
בְּלִל. וְדָא אִיהוּ כִּד אֲדַכֵּר שְׂמָא דָא לְטַב,
בְּגוֹן (שמות ב כד) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, דְּאִתְעַר
בְּרִית. בְּרֹזָא דָא, (בראשית נ כד) וְאֱלֹהִים פָּקֵד וַיִּפְקֵד.

בְּסֹטְרָא אַחְרָא, אֲזִרְיָתָא אִסְהִידַת עַל דִּינוּי,
דְּהָא מִתְמָן עָרְלָה נְפֻקַת. לְזַמְנִין שְׂמַע
דָּא נִוְקְבָא יִרְתָּא לִיָּה, בְּגוֹן לְאִתְדַנָּא עָלְמָא בְּהָהוּא
רְזָא דְעָרְלָה. כִּד אִתְתַּקַּף הָאִי אֱלֹהִים לְעִילָא,
וְאִתְקַשֵּׁי הָהוּא עָרְלָה, וּפְרִיעָה לֹא אֲשַׁתְּכַח.

וְעַל דָּא, לְטַב בְּפָרִיעוּ אִיהוּ, דְּהָא אִתְפָּרַע עָרְלָה
וְאִתְעַבַר, וְאִתְנַלְיָא רְזָא דְבְרִית קְדִישָׁא.

לשון הקודש

פָּקֵד וַיִּפְקֵד. פָּקֵד וַיִּפְקֵד.
בְּצַד אַחַר הַתּוּרָה מְעִידָה עַל דִּינוּ, שְׁחַרֵי
מִשָּׁם יוֹצֵאת הָעָרְלָה. לְפַעְמִים הַשְׂמַע
הַזֶּה, הַנִּקְבָּה יוֹרֶשֶׁת אוֹתוֹ, כְּדֵי שְׂיִדוֹן אֶת
הָעוֹלָם בְּאוֹתוֹ סוּד הָעָרְלָה. כְּשִׁמְתַחֲזֵק
אֱלֹהִים הַזֶּה לְמַעַלָּה, וּמִתְקַשֶּׁה אוֹתָהּ
הָעָרְלָה, וְאִין נִמְצָאת פְּרִיעָה.
וְעַל כֵּן, לְטוֹב הוּא בְּפָרִיעָה, שְׁחַרֵי

אָדָם עֹבֵב אֶת הַצַּד הַזֶּה, וְהַתְעוּרָר
בְּפִסְלַת הַזֶּהָב הַהִיא, שְׂיוֹצֵאת מִהַלְכְּלוּף
שֶׁל הַהַתּוּף שְׁלוֹ.
אֱלֹהִים, אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים – הַתְעוּרָרוֹת
הַצַּדִּיק. וְהוּא מִילָּה בְּפָרִיעָה, בְּלִי צַד
עָרְלָה בְּלִל. וְהוּוּ כְּשִׁנְזֹכֵר הַשֵּׁם הַזֶּה
לְטוֹב, כְּמוֹ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ,
שֶׁהַתְעוּרָרָה הַבְּרִית בְּסוּד זֶה, וְאֱלֹהִים

וְכוֹלָא בְרוּא דְאֱלֹהִים אִיהוּ. דְּהָא גִּוּוֹן דָּא אֶתְהַפֵּד
 לְכַמְּה גִּוּוִּין, לְזַמְנִין חָכִי, וְלְזַמְנִין חָכִי, וְדָא אִיהוּ
 בְרוּא דְאֱלֹהִים.

אֱלֹהִים, תִּלְת שְׂמָהִן אִינוּן. חָדָא, אֱלֹהִים חַיִּים,
 דְּאִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלִךְ עוֹלָם.
 אֱלֹהִים, דְּפַחַד יַעֲחֵק. אֱלֹהִים בְּתַרְאָה. וְתַמָּן
 מִתְפַּשְׁטִין אֱלֹהִים דְּפַחַד יַעֲחֵק.

אַשְׁגַּחְתָּא דִּילִיָּה, (זכריה יד ח) חֲצִיו אֶל הַיָּם
 חֲקַדְמוּנִי דִּיִּיקָא. וְחֲצִיו אֶל הַיָּם
 הָאֲחֵרוֹן. אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן דִּיִּיקָא. דְּאֶתְקַרִי
 בְּשֵׁמָא דָּא.

וּבְגִין דְּנָפִיק מְלַעֲיָלָא, אִית לִיָּה רִשׁוּ לְאַכְלָלָא
 יְמִינָא בְּגִיָּה. וְכַד אֶתְפְּלִילָא יְמִינָא בְּגִיָּה,
 כְּדִין אִיְהִי בְּחֲדָא, וְאַחֲרֵי כֵּן יִפֹּא תַתְּאָה תַּחֲזוּת

לשון הקודש

האחרון. ושם מתפשטים אלהים של
 פחד יצחק.

החשגחה שלו, חציו אל הים הקדמוני
 בוקא, וחציו אל הים האחרון. אל הים
 האחרון בוקא. שנקרא בשם הזה.

ומשום שיוצא מלמעלה, יש לו רשות
 להכליל הימין בתוכו. וכשנכלל הימין
 בתוכו, אז היא בשמחה, ואוחז בתוך

נפרעת הערלה ומעברת, ומתגלה סוד
 ברית הקדש, והכל הוא בסוד של
 אלהים. שהרי גון זה מתהפך לכמה
 גונים, לפעמים כף ולפעמים כף, וזהו
 בסוד של אלהים.

אלהים, שלשה שמות הם. אחד –
 אלהים חיים, שהוא אלהים חיים ומלך
 עולם. אלהים של פחד יצחק. אלהים

רִישָׁא. דְּכַתִּיב שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי, כְּדִין אֶתְקַרִי
אֱלֹהִים, דְּהָא אָזִיל אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן. וְדָא אִיהוּ
חֲדָרָא תְּלִיתָאָה, (מִתְחוּב) מִלְּךְ עֵילָאָה.

חֲדָרָא רְבִיעָאָה, דִּיזְקָנָא דִיעֵקֵב סָבָא, כְּרֹזָא יְהוֹ,
דְּנָטִיל יְרוּתָא דְאַבָּא וְאַמָּא, וְאִיהוּ אֶתְרַבִּי
כְּגַוְיָהוּ, וְאָזִיל לְקַמְיָהוּ.

אוֹרַח דְּצְנִיעוּ דְּכָל עֲלָמָא, חָכִי אֶתְחַזִּי, כְּגַוְנָא
דְּסִידְרָא דְאַתְוּוֹן דְּמֵאֲרִי כּוֹלָא, כְּמָא
דְּאִינוֹן מִסְתְּדָרֵן יְהוֹ"ה. אוֹרְחִיָּה דְּכּוֹרָא, לְשׁוּאַה
תְּדִיר נּוֹקְבִיָּה לְקַמְיָה, לְאַשְׁגַּחָא בָּהּ, וְלְאַסְתְּלַקָּא
מִינָה חֲשָׁדָא וְקַנְיָאָה, וְלֹא יֵהִיב עֵינֹי כְּאַנְתּוּ
אַחְרָא. י' דְּכַר, ה' נּוֹקְבָא. י"ה, הָא נּוֹקְבָא לְקַמְיָ
דְּכּוֹרָא, כְּגַוֵּן לְאַסְתְּכַלָּא בָּהּ תְּדִיר. כְּרֹזָא אָזִיל
לְקַמְיָה אֱמִיָּה, לְחַפְיָא לָהּ מֵעֵינָא. כְּגַוֵּן יִקְרָא
דִּילִיָּה וְיִקְרָא דְאַבּוּי. וְסִימְנָךְ (בראשית מט כב) כִּין פֶּרֶת

לשון הקודש

כְּמוֹ שְׁסֵדוֹר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל רַבּוֹן הַכֹּל, כְּמוֹ
שֶׁהֵם מִסְתְּדָרִים יְהוֹ"ה, דְּרַךְ הַזְּכָר לְשִׁים
תְּמִיד נִקְבְּתוּ לְפָנָיו, לְהַשְׁגִּיחַ בָּהּ, וְלְסַלֵּךְ
מִמֶּנָּה חֲשָׁד וְקַנְיָאָה, וְאִין נוֹתֵן עֵינֹו כְּאַשָּׁה
אַחֶרֶת. י' זְכָר, ה' נְקֵבָה. י"ה, הִנֵּה נִקְבָּה
לְפָנָי הַזְּכָר כְּדִי לְהַסְתַּכֵּל בָּהּ תְּמִיד. כִּין
הוֹלֵךְ לְפָנָי אִמּוֹ, לְכַסּוּתָה מִן הָעֵינֹו,
בְּשָׁבִיל כְּבוֹדוֹ וְכְבוֹד אֲבִיו. וְסִימְנָךְ -

הַיָּם הַתְּחִתּוֹן תַּחַת הָרֵאשׁ, שְׁכָתוֹב (שיר א)
שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי. אִזְ נִקְרָא אֱלֹהִים, וְהוּוּ הַחֲדָר
הַשְּׁלִישִׁי (מֵאוֹת) הַמְּלֶךְ הָעֵלְיוֹן.

כְּחֲדָר הַרְבִּיעִי, הַדְּמוּת שֶׁל יַעֲקֹב הַזְּכוּן,
כְּסוּד יְהוֹ, שְׁנוּטִל יִרְשָׁה שֶׁל אָב וְאָם,
וְהוּוּ מִתְּגַדֵּל בְּתוֹכָם וְהוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם.

דְּרַךְ צְנִיעוּת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּךָ נִרְאָה,

יֹסֵף. דְּכָתִיב, (שם לג טז) וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרַחֵל, יוֹסֵף
לְקַמֵּי אִמִּיהָ.

יַעֲקֹב נָטִיל נֹקְבִייהָ, וְשִׂוֵּי לָהּ לְקַמֵּיהָ, לְאַשְׁנָחָא
בָּהּ (תְּדִיר) וְלֹא בְּאַחֲרָא. הֲדָא הוּא
דְּכָתִיב, (דברים יא יב) תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְהֵיךָ בָּהּ, דְּלֹא
תִסְתַּלֵּק מֵעֵינָא רַנְעָא חֲדָא. וְדָא אִיהוּ סִדְרָא דְאַתְוּוֹן
קְדִישׁוֹן, לְמַהוּי סִדְוֵרָא דָּא עֵילָא וְתַתָּא.

אַתְוּוֹן אֵלֵין אַתְרִשִׁימוּ בְרִשִׁימוּ דְלַהוֹן, בְּד נְפִקוּ
לְבַר מַחִילָא וְתוֹקְפָא דְשׁוֹפָר. בְּדִין
בְּשַׁעְתָּא דְנְפִקֵי מַחִילָא וְתוֹקְפָא דְשׁוֹפָר, מִגּוּ
דְחִיקוּ, דְאַתְעֵבִיד קָלָא כְּלִילָא מֵאֵשׁ וְרוּחַ וּמִים,
אַתְוּוֹן אַתְגְּלִימוּ, וְאַתְרִשִׁימוּ בְּפִרְצוּפִין דְלַהוֹן, כֹּל
חַד וְחַד בְּדָקָא חֲזֵי לוֹן, וְאַתְיִשְׁרוּ בְּדוּכְתִייהוּ.

גְּנִיזִין חוּו אַתְוּוֹן גּוּ שׁוֹפָר, בְּלֹא רִשִׁימוּ דְאַתְחֲזֵי
כְּלָל, בֵּינָן דְנְפִקֵי, אַתְגְּלִימוּ כּוּלְהוּ,

לשון הקודש

הַאֲוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נִרְשְׁמוּ בְרִשְׁם שְׁלָחוּ,
כְּשִׁנְצִאוּ הַחוּצָה מִבֵּית וְתַקְפוּ הַשׁוֹפָר, אִז
בְּשַׁעָה שִׁנְצִאוֹת מִבֵּית וְתַקְפוּ הַשׁוֹפָר
מֵתוּךְ דַּחַק, שְׁתַּקּוּל נַעֲשֶׂה כְּלוּל מֵאֵשׁ
רוּחַ וּמִים, הַאֲוֹתִיּוֹת הַתְּגַלְמוּ, וְנִרְשְׁמוּ
בְּפִרְצוּפִים שְׁלָחָם, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּ
לָהֶם, וְהַתְיִשְׁרוּ בְּמִקּוּמָם.

הַאֲוֹתִיּוֹת הָיוּ גְנוּזוֹת בְּתוֹךְ הַשׁוֹפָר, כְּלִי

(בראשית מט) בֵּן פֶּרֶת יוֹסֵף. שְׁכַתוּב (שם לג)
וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרַחֵל, יוֹסֵף לְפָנָי אִמּוֹ.
יַעֲקֹב נָטִיל נֹקְבִתּוֹ וְשָׁם אוֹתָהּ לְפָנָיו,
לְהַשְׁגִּיחַ בָּהּ (תמיד) וְלֹא בְּאַחֲרֶתָּה. וְהוּ
שְׁכַתוּב (דברים יא) תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְהֵיךָ בָּהּ,
שְׂאִין מִסְתַּלֵּקת מֵהַעֵין רַנְעָא אֶחָד. וְהוּ
סוּד הַאֲוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, שִׁנְיָהּ הַסְּדוּר
הַזֶּה מֵעֵלָה וּמִטָּה.

וְאַתְרִשִּׁימוּ בְּדִיוֹקְנֵיהֶוּ, כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חָזִי לֵיהּ,
כְּמָא דְאַתְחָזִי (דף 99 ע"ב) גּוּ רָזָא דְנִקְוֵדִין.

חֲדָרִיו, חֲדָרִין טְמִירִין. הֵבִיאֲנִי, גּוּ אֵינּוֹן אֶתְוּוֹן,
לְמַתְּוִי בִּינֵייהוּ גּוּפְטָרָא בְּחַבּוּרָא חֲדָא.
וְכָל דָּא לְמָהּ. נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, בְּגִין דִּיֵּהָא לָן
חֲדוּוּא בְּךָ.

עַל פּוּמָא דְאַלִּיָּהוּ אֶתְגְּזַר. מְשִׁכְנִי אֶחְרִיךְ
נְרוּצָה. כְּתִיב (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְכוּ'. כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאָדָם, כְּמָא דְאָמְרוּ חֲבֵרֵיָּא זַכָּאִין אֵינּוֹן, דִּי
פְּרֻצוּפִין אֶתְפְּרִיאוּ בְּאַתְוּוֹן עֵילְאִין רַבְרַבִּין.
וּבְאַתְוּוֹן זְעִירִין תְּתַאֲוִין.

אַתְוּוֹן עֵילְאִין רַבְרַבִּין, הֵוּוּ בְּאוּרַח מִישׁוֹר לְגַבִּי
דְּכַר. אֶתְוּוֹן זְעִירִין תְּתַאֲוִין, הֵוּוּ בְּהִיפּוּכָא

לשון הקודש

עַל פִּי שֶׁל אֱלֹהֵי נִגְזָר. (שם) מְשִׁכְנִי
אֶחְרִיךְ נְרוּצָה. כְּתוּב (בראשית א) וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְכוּ'. כַּאֲשֶׁר
בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ הַחֲבֵרִים, אֲשֶׁרֵיהֶם: דִּי פְּרֻצוּפִים
נִבְרָאוּ, בְּאוֹתִיּוֹת עֵלְיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת,
וּבְאוֹתִיּוֹת קְטַנוֹת תַּחְתּוֹנוֹת.

הָאוֹתִיּוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הֵיוּ בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְגַבִּי הַזְּכָר. הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטַנוֹת

רָשָׁם שֶׁנִּרְאָה כְּלָל. בֵּינָן שֵׁנִצָּאוּ, כָּלָם
הִתְגַּלְמוּ, וְנִרְשְׁמוּ בְּדִיוֹקְנָם, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרֵאוּי לּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנִּרְאָה תוֹךְ סוּד
הַנִּקְדוֹת.

חֲדָרִיו – חֲדָרִים טְמִירִים. הֵבִיאֲנִי – תוֹךְ
אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת לְהִיּוֹת בֵּינֵיהֶם
בְּהִתְנַשְּׂאוֹת בְּחַבּוּר אֶחָד. וְכָל זֶה לְמָהּ?
(שיר א) נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, כְּדִי שְׂתַהֲוֶה
לְנוּ שְׂמָחָה בְּךָ.

לְגַבִּי נִוּקְבָא. אֶתְוֹן עֵילָאִין רַבְרַבִּין, הוּוּ בְּאוּרַח
 מִיִּשְׂר לְגַבִּי דְּכָר, א"ב ג"ד, וְכֵן כּוּלְהוּ, כְּמַה דְּאֶתְחַזִּי
 לְמִיּהָד אֶתְוֹן בְּאוּרַח מִיִּשְׂר לְגַבִּי דְּכוּרָא. אֶתְוֹן
 זְעִירִין תְּתַאִין, הוּוּ בְּהַפּוּכָא לְמַפְרַע גּוּ נִוּקְבָא,
 תִּשְׂר"ק, וְכֵן כּוּלְהוּ, כְּמַה דְּאֶתְחַזִּי גַבִּי נִוּקְבָא,
 דִּהְוֹת מְאַחֲרָא, קָשֶׁר דִּתְפִּילִין דְּאִיקְרִי אַחֲזָר.

כְּמַה דְּאֶתְ אָמַר (תהלים קלט ה) אַחֲזָר וְקָדַם צְרִתְנִי,
 אַחֲזָר, לְגַבִּי נִוּקְבָא. וְקָדַם, לְגַבִּי דְּכוּרָא.
 וְדָא אִיהוּ דְּכֶתִיב, (שמות לג כג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי, דָּא
 נִוּקְבָא דִּהְוֹת מְאַחֲרָא.

וְכֵד אֶתְקַשְׁטַת נִוּקְבָא, דְּקָשִׁיט לָהּ מִלְכָּא עֵילָאָה,
 לְאֶתְיִשְׁבָּא אֶתְוֹן בְּדוּכְתִּיּהוּ בְּדָקָא חַזִּי,
 אָעִיל לֹון לְאֶדְרוֹי לְאֶתְתַּקְנָא, וְאֶתְתַּקְנֵנוּ אֶתְוֹן.

לשון הקודש

כְּמֹו שְׁנַאֲמַר (תהלים קלט) אַחֲזָר וְקָדַם
 צְרִתְנִי. אַחֲזָר לְנִקְבָּה, וְקָדַם לְזִכְרָה. וְזֵהוּ
 שְׁבִתוּב (שמות לג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי, זֹו
 הַנִּקְבָּה שְׁהִיְתָה מְאַחֲזָר.

וּכְשִׁמְתַּקְשְׁטַת הַנִּקְבָּה, שְׁמַקְשֵׁט אוֹתָהּ
 הַמְלָךְ הָעֵלְיוֹן, שְׁיִתְיִשְׁבוּ הָאוֹתִיּוֹת
 בְּמִקּוֹמָן כְּרֵאוּי, מְכַנִּים אוֹתָן לְחֶדְרֵי
 לְהִתְתַּקֵּן, וּמִתְתַּקְנֹת הָאוֹתִיּוֹת.

הַתְּחַתּוֹנוֹת הִיוּ בְּהַפּוּךְ לְנִקְבָּה. הָאוֹתִיּוֹת
 הָעֵלְיוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הִיוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָל לְזִכְרָה,
 אב גד, וְכֵן בְּלָם, כְּמֹו שְׂרָאוּי שְׁיִלְכוּ
 הָאוֹתִיּוֹת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָל אֶל הַזִּכְרָה. הָאוֹתִיּוֹת
 הַקְּטַנוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת הִיוּ בְּהַפּוּךְ לְמַפְרַע
 תוֹךְ הַנִּקְבָּה, תִּשְׂרָק, וְכֵן בְּלָם, כְּמֹו
 שְׂרָאוּי לְנִקְבָּה, שְׁהִיְתָה מְאַחֲזָר, קָשֶׁר
 הַתְּפִלִּין שְׁנַקְרָא אַחֲזָר.

וְכָל אֶת דְּנוּקְבָא, קָרִי לְכָל אֶת דְּדְכוּרָא,
וְאֶת־תְּקֵנוּ כָּל אֶת וְאֶת דְּכַר וְנוּקְבָא. וְכָל אֶת
קָרִי וְאָמַר, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ נְרוּצָה.

כִּד אֶת־תְּקֵנוּ לְאֶת־חֶבְרָא, בְּרוּזָא דְא"ת ב"ש
אֶת־תְּקֵנוּ. וְאֶת־יִשְׁבוּ אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין. וְנוּקְבָא
כִּד בְּעָא לְאֶת־חֲזָאָה לְגַבִּיהָ, הִיא אוֹמְרַת, דְּהָא
אֶת־קִשְׁטָא בְרַעוּ דְאִימָא, וְכָל אֶת־וּזוּן אֶת־תְּקֵנוּ. וְעַל
דָּא הֵבִיאֵנִי הַמְּלִיךְ חֲדָרְיוֹ, לְאֶת־תְּקֵנָא וְלְאֶת־קִשְׁטָא
בְּדָקָא יָאוּת.

וְכָל דָּא בְּגִין דְּנְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ. עֲשִׂרִין וְתֵרִין
אֶת־וּזוּן רְשִׁימִין עִילָאִין. וְדָא אִיהוּ בְּךָ. (שם לב)
(ג) וְרוּזָא דָּא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָּהֶם בְּךָ.

נְזַבְיָרָה דְרִידֵךְ מִיּוּן, בִּיּוּן דְּנִתְחַבֵּר בְּחֶדְא, בְּהֵחוּא
חֶדְוָא דִּילָן, גִּיהַב חֶלְקָא לְכָל חַד וְחַד

לשון הקודש

וְכָל הָאוֹתִיּוֹת הַתְּקֵנוּ. וְעַל זֶה הֵבִיאֵנִי
הַמְּלִיךְ חֲדָרְיוֹ, לְהַתְּקֵנָן וְלְהַתְּקִשְׁטָא
בְּרָאוּי.

וְכָל זֶה כְּדֵי שְׁנַגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.
עֲשִׂרִים וְשָׁתַיִם הָאוֹתִיּוֹת הַרְשׁוּמוֹת
הָעִלְיוֹנוֹת. וְנָהוּ בְּךָ, וְנָהוּ הַסּוּד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָּהֶם בְּךָ.

נְזַבְיָרָה דְרִידֵךְ מִיּוּן, בִּיּוּן שְׁנַתְחַבֵּר יַחַד,

וְכָל אוֹת שֶׁל נִקְבָּה קוֹרְאֵת לְכָל אוֹת שֶׁל
הַזְכָּר, וּמִתְּקֵנוֹת כָּל אוֹת וְאוֹת זְכָר
וְנִקְבָּה, וְכָל אוֹת קוֹרְאֵת וְאוֹמְרַת, מִשְׁכְּנֵי
אַחֲרִיךָ נְרוּצָה.

כְּשֶׁהַתְּקֵנוּ לְהַתְּחַבֵּר, בְּסוּד שֶׁל א"ת
ב"ש הֵם הַתְּקֵנוּ, וְהֵתִישְׁבוּ פָּנִים בְּפָנִים.
וְנִקְבָּה כְּשֶׁרְצָתָה לְהַרְאוֹת לְפָנָיו, הִיא
אוֹמְרַת, שְׁהִרִי הַתְּקִשְׁטָה בְּרַצוֹן הָאֵם,

מִתְּהוּא חֲדוּא דִילָן, וְנִרְוֵי לֹון. כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר, (תהלים כ ד) יִזְכֹּר כָּל מְנַחְתֶּיךָ. מִיָּנִן: מִחֲדוּא
דִילָן, מִסְטָרָא דִתְהוּא יָון דְחָדֵי כּוּלָא.

מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבוּד, מִיִּשְׁרָיִם: אֵינֹון שְׂאָר אֶתּוֹון
דְּאַשְׁתָּאָרוּ. וּמָאן אֵינֹון. מִנְצַפְ"ךָ. דְלִית
בְּכָל אֶתּוֹון דְּאִיקְרוֹן מִיִּשְׁרָיִם, בַּר אֱלִיִן. וְאֵינֹון
דְּאַתְּכַפְּלוּ מִיִּשְׁרָיִם אֱלִיִן בְּאֱלִיִן, מ' בָּם, נ' בָּן, ע' בְּיָן
בְּיָן, פ' בְּפָן, כ' בְּכָן. אֱלִיִן מִיִּשְׁרָיִם אֱלִיִן בְּאֱלִיִן.
וְדָא בְּדָא.

דְּהָא עֲשָׂרִים וְתַרְיֵן אֶתּוֹון כְּלִילָן בְּ"ד, אֵינֹון
דְּאַשְׁתָּאָרוּ דְּאֵינֹון מִיִּשְׁרָיִם, אֶהְבוּד
לְאַתְּכַלְלָא עַמְדָּא, בְּאֵינֹון עֲשָׂרִין וְתַרְיֵן אֶתּוֹון.
אֱלִיִן מִיִּשְׁרָיִם, אֵינֹון אֶתּוֹון טְמִירִין גְּנִיזִין גּוּ
עַלְמָא עֵילָאָה. וְכַד אֶתְגְּנִיז אֹור קַדְמָאָה,

לשון הקודש

בְּאֱלוֹ, מ' בָּם, נ' בָּן, ע' בְּיָן, פ' בְּפָן, כ' בְּכָן.
אלו מִיִּשְׁרָיִם אֱלוֹ עִם אֱלוֹ, וְזֶה עִם
זֶה.

שְׂתַרְיֵי עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת כְּלוּלוֹת
בְּ"ד. אוֹתָם שְׁנַשְׂאָרוּ, שְׁהֵם מִיִּשְׁרָיִם,
אֶהְבוּד לְהַכְּלִיל עַמְדָּא בְּאוֹתָם עֲשָׂרִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת.

הַמִּיִּשְׁרָיִם הִלְלוּ הֵם אוֹתִיּוֹת טְמִירוֹת
גְּנִיזוֹת בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְכַשְׁנִגְנִיזוּ

בְּאוֹתָהּ הַשְּׂמִיחָה שְׁלֵנוּ, נִתַּן חֶלֶק לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד מֵאוֹתָהּ הַשְּׂמִיחָה שְׁלֵנוּ וְנִרְוֵה
אוֹתָם, כְּמוֹ שְׁנַשְׂאָר יִזְכֹּר כָּל מְנַחְתֶּיךָ.
מִיָּנִן – מִשְׂמַחְתֵּנוּ, מִצַּד שֶׁל אוֹתוֹ הֵינִן
שְׂמֵשֶׁמֶת הַכֹּל.

מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבוּד. מִיִּשְׁרָיִם – אוֹתָן שְׂאָר
הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַשְׂאָרוּ. וּמִי הֵם? מִנְצַפְ"ךָ.
שְׂאִיִן כְּכָל הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַקְרְאוּ מִיִּשְׁרָיִם
כְּרַט לְאַלְהָה. וְאֵלוֹ שְׁנַכְפְּלוּ מִיִּשְׁרָיִם, אֱלוֹ

אֶתִּגְנִיזוֹ אֶתְנוּן אֵלַיִן. וַהֲוֶה יַדַּע לֹון אָדָם. בְּתַר
 דְּחָטָא אָדָם, אֶתִּגְנִיזוֹ בְּמִלְקָדְמִין. עַד דְּאֶתָא
 אַבְרָהָם וַיַּדַּע לֹון בְּרוּחַ קוּדְשָׁא דִּשְׂרָאֵת עָלֶיהָ.

לְבַתַּר אִזְרִית לֹון לְיַצְחָק, דְּכְתִיב, (בראשית כה ה) וַיִּתֵּן
 אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיַצְחָק. יַצְחָק
 אִזְרִית לֹון לְיַעֲקֹב. יַעֲקֹב אִזְרִית לֹון לְיוֹסֵף. בִּיּוֹן
 דְּמִית יוֹסֵף, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָווּ בְּגִלוּתָא, אֶתִּגְנִיזוֹ
 אֶתְנוּן, וְאַסְתִּלְקוּ בְּמִלְקָדְמִין.

עַד דְּקִיִּמוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְּסִינַי, וְאַתְמַסְרַת
 אִזְרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַתְגַּלוּ אֶתְנוּן, וְהָווּ
 יִשְׂרָאֵל יַדְעִין לוֹ עַל בְּרִירוֹ דְּלַהוֹן, בְּרִזָּא דְּשִׁמְחָן
 גְּלִיפִין. עַד דְּחָטָאוּ. בִּיּוֹן דְּחָטָאוּ, כְּתִיב (שמות לג
 ח) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים. וַהֲוֶה יַדַּע לֹון
 מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ וְשִׁבְעִים זְקֵנִים, וּבְהוּ עָאלוּ לְאַרְעָא.

לשון הקודש

מקדם.

עַד שְׁעֵמְדוּ עַל הַר סִינַי וּנְמַסְרָה תּוֹרָה
 לְיִשְׂרָאֵל, הִתְגַּלוּ הָאוֹתִיּוֹת, וַיִּשְׂרָאֵל הָיוּ
 מְבִירִים אוֹתָן עַל בְּרִיּוֹן, בְּסוּד הַשְּׁמוֹת
 הַחֻקִּים, עַד שְׁחָטָאוּ. בִּיּוֹן שְׁחָטָאוּ,
 כְּתִיב (שמות לג ח) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 עֵדִים. וַהֲוֶה מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ וְשִׁבְעִים זְקֵנִים,
 וּבְהֵם נִכְנְסוּ לְאַרְצָא.

הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן, נִגְנְזוּ הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ.
 וַהֲוֶה מְבִיר אוֹתָן אָדָם. אַחַר שְׁאָדָם חָטָא,
 נִגְנְזוּ כְּמוֹ מְקֵדָם, עַד שְׁבָא אַבְרָהָם
 וְהַבִּירָן בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁשָׁרְתָה עָלָיו.

אַחַר כֵּן הוֹרִישָׁן לְיַצְחָק, שְׁכֵתוֹב (בראשית
 כה) וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיַצְחָק.
 יַצְחָק הוֹרִישָׁן לְיַעֲקֹב, יַעֲקֹב הוֹרִישָׁן
 לְיוֹסֵף. בִּיּוֹן שְׁמֵת יוֹסֵף וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ
 בְּגִלוּתָא, נִגְנְזוּ הָאוֹתִיּוֹת, וְהִסְתִּלְקוּ כְּמוֹ

כִּיִּן דַּאתְּבִי בִי מִקְדָּשָׁא, וְאַתְּגְלִי שִׁיר דָּא,
 אַתְּגְלִיפוּ אֵלַיִן אַתְּוּן, בְּעֶשְׂרִין וּתְרִין אַתְּוּן,
 רְזָא בְּ"ד, וְהִינּוּ מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּךָ.

וּכְתִיב, (תהלים צט ד) אַתָּה בּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָיִם. וְחַפֵּךְ כִּיִּין
 הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִיִּשְׂרָיִם. כְּלָחוּ
 בְּרְזָא דְאֵלַיִן אַתְּוּן, אֵינּוּן דְאֶקְרוּן מִיִּשְׂרָיִם. וְאֵלַיִן
 אַתְּוּן, כְּתָרִין גְּבִיזִין גּוֹ עֲלָמָא דְאֵתִי אֵינּוּן. וְכוּלְהוּ
 נְבִיעוּ בְּתַר נְבִיעוּ גּוֹ מַחֲשָׁבָה, בְּגְלִיפוּ דְרִזִּין דְשִׁמְחָן
 קְדִישִׁין, בְּגְלִיפוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, לְאַסְתְּכְּמָא כְּתָדָא,
 דְהָא לִית בְּכָל אַתְּוּן אַסְכְּמוּתָא אֵלַיִן בְּאֵלַיִן לְמַחְוֵי
 דָּא בְּדָא, בַּר אֵלַיִן.

תוּ. מִיִּשְׂרָיִם, אֵלַיִן י"ה, דְרַחֲמוּ דְלִתּוֹן לְגִבִּי ו',
 וְאֵינּוּן אַסְכְּמוּתָא דְכֻלָּא, וּבְרַעוּתָא חֲדָא לְגִבִּי
 ו'. וְעַל דָּא, מְשַׁכְּנֵי לְגִבִּיךָ, לְמַחְוֵי עַמְךָ, דְהָא אַתְּוּן

לשון הקודש

הִלְלוּ הֵם כְּתָרִים גְּבוּרִים כְּתוּבָה הַעוֹלָם
 הַבָּא, וְכֻלָּם נְבִיעָה אַחַר נְבִיעָה תוֹךְ
 הַמַּחֲשָׁבָה בְּחַקִּיקַת הַסּוּדוֹת שֶׁל הַשְּׂמוּת
 הַקְּדוּשִׁים, בְּחַקִּיקַת זְכָר וְנוֹקְבָה לְהַסְפִּים
 יַחַד, שְׁתֵּרֵי אֵינּוּן בְּכָל הָאוֹתוּת הַסְּכֵמָה
 אֵלּוּ עִם אֵלּוּ לְהִיּוֹת זֶה עִם זֶה, פְּרָט לְאֵלּוּ.
 עוֹד מִיִּשְׂרָיִם, אֵלּוּ יֵה, שְׂאֵהֲבָתֶם לוֹ,
 וְהֵם הַסְּכֵמַת הַכֹּל, וּבְרַעוּן אַחַד לוֹ. וְעַל

כִּיִּין שְׁנֵבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהַתְּגִלָּה
 הַשִּׁיר הַזֶּה, נְחַקְּוּ הָאוֹתוּת הִלְלוּ
 בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוּת, סוּד בְּ"ד, וְהִינּוּ
 מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּךָ.

וּכְתוּב (תהלים צט) אַתָּה בּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָיִם.
 (שיר ז) וְחַפֵּךְ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
 לְמִיִּשְׂרָיִם. כְּלָחוּ בְּסוּד הָאוֹתוּת הִלְלוּ,
 אוֹתֶם שְׁנֵקְרָאִים מִיִּשְׂרָיִם. וְהָאוֹתוּת

קְדִישִׁין עֵילָאִין אֵינּוּן י"ה, אֶתְחַבֵּר עִמָּהוּן ו', וְאִיהוּ
 שְׁמָא קְדִישָׁא עֵילָאָה. ה' דִּיתְבָּא תְּחוּתִיה, וְלִית לָהּ
 מְגַרְמָה כְּלוּם, תִּיאוּבְתָה דִידָה לְסֻלְקָא לְגַבִּיה, וְאִיהוּ
 לְאֶתְחַבְרָא בְּהַדִּיה, וְלֹא סֻלְקָא אֶלָּא בְּרִשׁוּ, וְאִיהוּ
 אוּמְרַת מְשַׁכְּנִי, לְמַחְוֵי בְּהַדָּךְ בְּחִיבּוּרָא חֲדָא.

הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיִי, וְאֶתְקוּן לִי בְּכָל זֵינֵי
 תִּיקוּנֵינִי, בְּשִׁפּוּרֵי עֵילָאָה, בְּגִין לְמַחְוֵי
 לְגַבְךָ. וְעַל דָּא נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְךָ, אֲנָא וְכָל
 תִּיקוּנֵי, כִּד אֵהֵא לְגַבְךָ בְּחִיבּוּרָא חֲדָא.

נִזְבִּירָה דְדִידְךָ, כְּמָה דְאִיתְמַר, נְרוּוֵי לְכָל חַד
 וְחַד, וְנִתְדִי לֹון מִתְהוּא יוּן דְחַדִּי כּוּלָּא,
 וְלֹא נִפְסוּק מִלְּמַחְדֵי לֹון, דְהָא מִישְׁרִים אֶהְבוּךָ.
 וְלֹא יִפְסְקוּן לְמִיתָן לָךְ, הוּאִיל וְהֵם אֶהְבוּךָ, לְמִיתָן
 לָךְ, וְלֹאֲרָקָא בְךָ, וְלֹאֲנַחְרָא לָךְ.

לשון הקודש

להיות אצלך. ועל זה נגילה ונשמחה בך,
 אני וכל תקוני, בשאיהיה אצלך בחבור
 אחד.

נזבירה דדיך, כמו שנאמר, נרוה לכל
 אחד ואחד, ונשמח אותם מאותו היין
 שמשמח את הכל, ולא נפסיק מלשמח
 אותם, שחרי מישרים אהבוך. ולא
 יפסיקו לנת לך, הואיל והם אהבוך,
 לנת לך, ולהריק בך, ולהאיר לך.

זה משכני לגביך, להיות עמך, שחרי
 האותיות הקדושות העליונות הן יה.
 מתחבר עמם ו', והוא השם הקדוש
 העליון. ה' שיושבת תחתיו, ואין לה
 מעצמה כלום, תשוקתה לעלות אליו,
 להתחבר עמו. ואין עולה אלא ברשות,
 והיא אומרת משכני, להיות עמך בחבור
 אחד.

הביאני המלך חדריי, והתקון אותי
 בכל מיני תקונים, ביפי עליון, כדי

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי נִיחָא קַמִּי דְמַר, הָא
 כְּתִיב, אַתָּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. אִי אֵינּוֹן י"ה,
 מֵאֵן יָכִיל לְאַתְתַּקְנָא לֹוֹן, בְּרַ עֲתִיקָא דְכָל
 עֲתִיקוֹן, דְּלֹא יָדִיעַ כְּלָל, וְהָהוּא דְלֹא אֶתִּידִיעַ,
 טָמִיר וְגַנְיָו, לָא אַקְרִי אַתָּה, וְהֵיכִי קֵאָמַר וְכְתִיב
 אַתָּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל.

אָמַר לִיה, הָא אַתְמָר דְּלִית דְּיוֹקְנָא לְאַתְוֹן
 בְּגַלְיָמוֹ דְּלַחֹוֹן, עַד דְּנַפְקִי לְבַר, פִּינּוֹן דְּנַפְקִי,
 אַתְגַּלְיָמוֹ וְאַתְתַּקְנּוּ, לְאַתְקְרִי בְּהוּ בְּאֵינּוֹן אַתְוֹן
 קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. וּבְגִין כְּךָ, אַתָּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל.
 פִּינּוֹן דְּמָטוֹ לְתַהוּא אַתְרַ דְּאַקְרִי אַתָּה, כְּדִין
 אַתְתַּקְנּוּ מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל דָּא תִּיאַוּבְתָּא לְאַתְחַבְרָא בְּאֵינּוֹן אַתְוֹן,
 לְמַהֲוֵי כּוֹלָא שְׂמָא שְׁלִים, וְעַד דְּאַתְתַּקְנּוּ

לשון הקודש

שְׂוִינְצָאוֹת הַחוּצָה. פִּינּוֹן שְׂוִינְצָאוֹ, הַתְּגַלְמוֹ
 וְנַתְקְנּוּ לְהַקְרָא בְּהֵם בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשׁוּם כְּךָ, אַתָּה
 בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. פִּינּוֹן שְׂמַנְעִים לְאוֹתוֹ
 מְקוֹם שְׂנַקְרָא אַתָּה, אֲזִי הַתְתַּקְנּוּ
 מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל זֶה הַתְּשׁוּקָה לְהַתְחַבֵּר עִם אוֹתָן
 הָאוֹתִיּוֹת, שְׂוִינְצָאוֹת הַכָּל שֵׁם שְׁלֵם, וְעַד

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם נִוּחַ לְפָנַי מַר, הֲרִי
 כְּתוּב (תְּהִלִּים טז) אַתָּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. אִם
 הֵם יְה, מִי יָכֹול לְתַקְּן אוֹתָם פְּרַט לְעֲתִיק
 כָּל הָעֲתִיקִים שְׂאֵינּוֹ יָדוּעַ כְּלָל, וְהָהוּא
 שְׂלֹא נִדְעָ, טָמִיר וְגַנְיָו, לֹא נַקְרָא אַתָּה,
 וְאִיךָ אָמַר וְכְתוּב אַתָּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל?
 אָמַר לוֹ, הֲרִי נַתְבָּאֵר שְׂאֵין דְּיוֹקְוֹן
 לְאוֹתִיּוֹת בְּהַתְּגַלְמוֹת שְׁלָהֶם, עַד

אֵינּוֹן סְטָרִין דִּילָהּ, לָא אֶתְחַבְּרַת עִם שְׂאָר אֲתוּוֹן,
לְמַחְוֵי כּוּלָּא שְׂמָא (דף 99 ע"א) שְׁלִים.

וְעַל דָּא אֵיהִי אֲמַרַת בְּתִיקוּנֵי שְׁפִירָהּ, מְשַׁבְּנֵי
אֲחֶרֶיךָ נְרוּצָה, הָא אֵיהִי וְסִטְרָהּ. הֵבִיאֲנִי
תְּמַלְךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה, הָא הִיא וְסִטְרָהּ.

בְּגִין דְּאֵיהִי אֶתְתַּקְּנַת בְּשְׁפִירוֹ תִיקוּנָהּ,
לְאֶתְחַבְּרָא, לְמַחְוֵי שְׂמָא שְׁלִים בְּחִיבּוּרָא
חֲדָא. דְּכַד סְלָקָא, בְּדִין אֵיהִי שְׂמָא שְׁלִים, רָזָא
דְּשְׂמָא יְהוּ"ה אֱלֹהִים.

וְאִי תִימָא, הָא פִּד סְלָקָא לְאֶתְחַבְּרָא, בְּדִין הוּא
שְׂמָא שְׁלִים יְהוּ"ה, וְלֹא יִתִּיר, אֲן הוּא רָזָא
דְּאֱלֹהִים. אֶלָּא פִּד הוּי שְׂמָא בְּשְׁלִימוֹ, בְּדִין
אֶתְכַלִּילַת עֵילָא וְתַתָּא, עֵילָא בְּשְׂמָא דִּיהוּ"ה.
לְתַתָּא בְּשְׂמָא דְּאֱלֹהִים. וּבְדִין אֶשְׁתַּלִּימַת בְּכוּלָּא.

לשון הקודש

שְׁבַשְׁעוּלָהּ, אִז הוּא שְׁם שְׁלֵם, סוּד הַשֵּׁם
יְהוּ"ה אֱלֹהִים.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי בְּשְׁעוּלָהּ לְהִתְחַבֵּר, אִזֵּי
הִיא שְׁם שְׁלֵם יְהוּ"ה, וְלֹא יוֹתֵר, אִיפֹה
הוּא תְּסוּד שֶׁל אֱלֹהִים? אֶלָּא כְּשֶׁהַשֵּׁם
בְּשִׁלְמוֹת, אִז נִכְלָלַת מֵעֵלָּה וּמִתַּת.
לְמַעַל בַּשֵּׁם שֶׁל יְהוּ"ה, וּלְמַטָּה בַּשֵּׁם
שֶׁל אֱלֹהִים, וְאִז נִשְׁלַמַת בְּכֹל.

שֶׁהִתְתַּקְּנִי הַצְּדִים הִלְלוּ שְׁלָהּ, אִינָה
מִתְחַבְּרַת עִם שְׂאָר הָאוֹתִיּוֹת, שְׂוִיָּה
הַכֹּל שֵׁם שְׁלֵם.

וְעַל זֶה הִיא אוֹמַרַת בִּיפִי תְּקוּנִיָּה,
מְשַׁבְּנֵי אֲחֶרֶיךָ נְרוּצָה, הֲרִי הִיא וְצַדִּיקָה.
הֵבִיאֲנִי תְּמַלְךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה,
הֲרִי הִיא וְצַדִּיקָה.

מִשּׁוּם שֶׁהִיא הִתְתַּקְּנָה בִּיפִי תְּקוּנִיָּה
לְהִתְחַבֵּר, לְהִיּוֹת שֵׁם שְׁלֵם בְּחִבּוּר אֶחָד.

בְּתִיב, (מ"א ב מו) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ. אֲמַאי אִיקְרִי
 חֲכִי. אֵלֶּא וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, מִלְכָּא דְשְׁלֹמֹה
 דִּילִיָּה. דְּהָא בְּכַמְּה אֲתֵרִי בְּתִיב הַמֶּלֶךְ סְתָם, וְלֹא
 בְּתִיב הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. אֵלֶּא הַמֶּלֶךְ סְתָם, עַל בֵּית
 דְּדוּד קְאָמַר. הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, עַל מִלְכָּא דְשְׁלֹמֹה
 דִּילִיָּה קְאָמַר.

בְּרוּךְ, דְּהָא בְּדִין נְבִיעֵי דְבִרְכָּאן לָא הֵווּ פְּסֻקִין
 עֵילָא וְתַתָּא. בְּרוּךְ, דְּכָל בִּרְכָּאן נְבִיעִין
 מִתַּמָּן, לְאֲתַבְּרָכָא כָּל עַלְמִין, וְכָל אֲתַנְּהֵרִין,
 כְּלָהוּ בְּחַבּוּרָא חֲדָא, בְּשְׁלִימוּ חַד.

וּבְדִין, יִרְתָּא שְׁמָא דָּא, אֶת בְּתֵרָאָה דְּבִשְׁמָא
 קְדִישָׁא, לְאֲתַקְרִי אוּף חֲכִי בְּרוּךְ.
דְּכְתִיב, (שם ח טו) בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי וְכו' דְּדוּד אֲבִי.

לשון הקודש

היו פוסקים למעלה ולמטה. ברוך –
 שכל הפרכות נובעות משם שיתברכו
 כל העולמות, וכל האותיות מאירות בלן
 בחבור אחד, בשלמות אחת.

ואז יורש השם הנה את האות האחרונה
 של השם הקדוש להקרא אף כך ברוך,
 שכתוב (שם ה) ברוך ה' אלהי וכו' דוד
 אבי.

כתוב (מלכים-א ב) והמלך שלמה ברוך.
 למה נקרא כך? אלא והמלך שלמה –
 המלך שהשלוש שלו. שהרי בכמה
 מקומות כתוב סתם המלך, ולא כתוב
 המלך שלמה. אלא המלך סתם, על בית
 דוד הוא אמר. המלך שלמה – על המלך
 שהשלוש שלו הוא אמר.

ברוך – שהרי אז נביעת הפרכות לא

דְּכַד אֶתְקַרִי בְרוּךְ, כִּדִּין כּוֹלָא אִיהוּ שְׁמָא שְׁלִים
 כִּדְקָא יָאוֹת, וְכֹל עֲלָמִין אֶתְפָּרְכָּאן מִגּוּ
 מְקוּרָא דְחַיִי. וְשְׁמָא דָּא, אִיהוּ עֵילָא וְתַתָּא. לְזַמְנִין
 לְעֵילָא, לְזַמְנִין לְתַתָּא. וּבְאִין אֶתּוּן עֲמָא כְּדִישָׂא,
 דְרִיזִין כְּדִישִׁין עֵילָאִין אֶתְנַלְיִין לְכוּ.

כִּד מִתְחַבְּרָן אֶתּוּן דְשְׁמָא כְּדִישָׂא, כִּדִּין ו' נְחִית
 לְאַמְשָׁכָא ה', מִתַּתָּא לְעֵילָא, לְמַהוּי חִיבּוּרָא
 חָדָא, וּכְדִין אֶתּוּן דְאַלְפָּא בֵיתָא נְחִיתִין וְסִלְקִין. א'
 נְחִיתָא לְגַבִּי ת', לְאַמְשָׁכָא לָהּ לְגַבִּיהָ, לְאַתְחַבְּרָא
 אֵלִין גּו' אֵלִין. ב' סִלְקָא לְגַבִּי ש', מִתַּתָּא לְעֵילָא,
 דְהָא אֶתְמַשְׁכַּת מִתַּתָּא, וּבְעֵיא לְאַתְעַטְרָא כְּבַעֲלָהּ.

א רָזָא דְהָא ת ו', דְבַעֲי לְאַקְמָא לְכַלָּה, כְּאֵלִין
 שִׁירִין דְאִיהִי אֶתְעַרְת מִתַּתָּא, כִּד אִיהִי
 מִתְקַשְׁטַת. וַיְהִיב לָהּ יְדָא לְאַמְשָׁכָא לָהּ לְגַבִּיהָ,

 לשון הקודש

ממטה למעלה, להיות חבור אחד, ואז
 האותיות של אלפא ביתא יורדות
 ועולות. א' יורדת אל ת' להמשיכה
 אליה, שיתחברו אלו תוך אלו. ב' עולה
 לש' ממטה למעלה, שהרי נמשכה
 ממטה, ורוצה להתחבר עם בעלה.

א' הסוד של האות ו', שרוצה להקים את
 הכלה בשירים הללו שהיא מעוררת

שפאשר נקרא ברוך, אז הכל הוא שם
 שלם כראוי, וכל העולמות מתברכים
 מתוך מקור החיים. והשם הזה הוא
 מעלה ומטה. לפעמים למעלה, ולפעמים
 למטה. אשריכם העם הקדוש, שסודות
 קדושים עליונים התגלו לכם.

כאשר מתחברות האותיות של השם
 הקדוש, אזי ו' יורדת להמשיך את ה'

וְאַתָּוֹן חֲדָאן דָּא לְגַבִּי דָּא. בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהִי אֲמַרְת
 לְגַבִּיהָ מִשְׁכְּנִי, בְּדִין א' דְּאִיהוּ ו', נְחִית לְגַבִּי ת',
 לְאַמְשַׁכָּא לָהּ לְגַבִּיהָ.

וּבְשַׁעֲתָא דְּאִיהִי אֲמַרְת אַחֲרִיךְ נְרוּצָה, סְלִקָּא
 ב', וּמְרַהֲטָא פְתַר ש', דְּאִיהוּ ו'. וּכְדִין
 עֵיילָא אִיהִי גֹו חֲדָרִי מְלֻכָּא, דְּאִינוּן תְּלַת נְקוּדִין,
 וַחֲדָרִין, וְאַכְסְדָרִין לְגֹו חֲדָרִין, דָּא אִיהִי אוֹת ש',
 תְּלַת נְקוּדִין, וְאַכְסְדָרִין לְגֹו.

וּבְשַׁעֲתָא דְּאִמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, אֲתִיָּא ג'
 לְאַתְדַּבְּקָא בְּאֵת ר', דְּהָא בְּדִין חֲדָוּוּא
 וְרַעְוָא בְּעֵשְׂרִין וְיִתְרִין אֲתָוֹן, דְּאַשְׁתְּלִימוּ בְּאֵת ג'.
 וְאֵת ר אֲתַפְרַעָא לְגַבִּיהָ, לְנִטְלָא מִנֶּיהָ בְּלֹא כִּיסוּפָּא
 בְּלָל. וְאִיהוּ לְאַתְדַּבְּקָא בָּהּ, וְלְאַרְקָא בָּהּ פְּרַעְוָא.

לשון הקודש

לתוך החדרים, זו היא האות ש', שלש
 נקודות והאכסדרות לפנים.

ובשעה שאמרת נגילה ונשמחה בך,
 באה ג' להתדבק באות ר', שהרי אז
 שמחה ורצון בעשרים ושתיים אותיות,
 שנשתלמו באות ג', והאות ר' מתגלית
 אליו, לפל ממנו בלי בושה כלל. והוא
 להתדבק בה ולהריק בה ברצון.

ממטה, פשהיא מתקשטת, ונותן לה יד
 להמשיכה אליו, והאותיות שמהות זו
 לזו. בשעה שהיא אומרת אליו משכנני
 אזי א' שהיא ו', יורדת אל הת'
 להמשיכה אליה.

ובשעה שהיא אומרת אחריך נרוצה,
 עולה ב', ורצה אחר ש', שהיא ו'. ואז
 היא נכנסת לתוך חדרי המלך, שהם
 שלש נקודות, והחדרים, והאכסדרות

בְּשַׁעֲתָא דַּאִיהִי אֶמְרַת נִזְכְּרָה דְדִידִךְ מִיַּיִן,
 אִידְכַּרְת דְּהָא עָרְלָה אֶתִּיָּא גּוֹ אִינוּן
 אוּכְלוּסִין, לְעַרְבָּא חֲדוּחָא, בְּגִין לְמִיטְל חוּלְקָא
 בְּחֲדוּוּא דְקוּדְשָׁא. וְכֵד אִיהִי חֶמֶת לִיה, דְּאֶחִיד
 מְסַאבָּא בְּשִׁיפוּלֵי מְקוּדְשָׁא, בְּדִין אִיהִי אֲזַעֲרַת
 גְּרָמָה, בְּגִין לְמִיחַב לִיה תַּמְצִית דְּחִיק וְסַתִּים, בְּמָה
 דְּנָבִיעַ מִגּוֹ אֲבָנָא. וְכִדִּין ד' יְחִיב לְאֶת ק', וְאֶת ק'
 אֶת־פֶּשֶׁט בְּחֲדוּוּא, לְנַטְלָא חוּלְקָא מִגּוֹ מְקוּדְשָׁא.

וְעַל דְּכָלָה דָּא קְדִישָׁא אִיהִי, לְמְסַאבּוֹ לִית לָה
 לְמִיחַב, עֲבֻדַת גְּרָמָה ד', בְּמֵאן דְּלֹא נָטִיל
 בְּגִוּוּהַ כָּל כֶּךָ, וְאִיהִי מְסַכְנָא, וְהִכִּי אֶצְטְרִיד.
 וְסִימְנִד, (בראשית מב א) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְּרֹאוּ.
 דְּאֵתוּן בְּשִׁבְעָא וּבְעוֹתְרָא, הָא חִיבֵי אֲרַעָא גַּבְיִיכוּ,
 אֲחִזּוּ גְּרַמְיִיכוּ מְסַכְנִין וְכַפִּינִין. וְעַל דָּא אֲחִזִּיאַת
 גְּרָמָה בְּחֲדוּתָה, ד'.

לשון הקודש

והאות ק' מתפשטת בשמחה, לטל חלק
 מתוך המקדש.

ועל שהפלה הזו היא קדושה, לטמאה
 אין לה לתת, עושה עצמה ד', כמי שלא
 נוטל בתוכה כל כף, והיא עניה, וכך
 צריך. וסימנך - (בראשית מב) ויאמר יעקב
 לבניו למה תתראו. שאתם בשבע
 ובעשר, הרי רשעי הארץ אצלכם הראו

בשעה שהיא אומרת נזכרה דידך מיין,
 נזכרת שהרי הערלה באה לתוך אותם
 ההמונים לערבב שמחתה, כדי לטל
 חלק בשמחת הקדש. ובשהיא רואה
 אותו, שאחוז הטמאה בשפולי המקדש,
 אזי היא מקטינה את עצמה, כדי לתת לו
 תמצית דחוקה ונסתרת, כמו שנובע
 מתוך האבן. ואז ד' נותנת לאות ק',

כִּד חֶמֶת, חֵיבָא דָּא אֶת ק', דְּאֵתְפִשְׁטָא בְּנַחֲשׁ
 דְּפָשִׁיט זְנָבִיהּ, וְאֵתְקִיף לִיהּ בְּחֻדָּא, לִינְקָא
 מִן מְקַדְשָׁא, דְּכַדִּין אִיהוּ אֲזִדְמִן לְעַרְבָּבָא חֻדּוּתָהּ,
 בְּכָל אֶתְר דְּחָמֵי לָהּ.

וְעַל דָּא, בְּכָל אֶתְר דְּחֻדָּא, אִית לְאַסְגָּאָה חִילִין,
 בְּדִיל דְּלֹא יָכִיל לְקַטְרָגָא. וְכָל בְּכָל אֶתְר
 דְּאַבְלָא, אִית לְאַסְגָּאָה חִילִין, דְּהָא אִיהוּ תַפְּסִין, דְּלֹא
 יָכִיל לְקַטְרָגָא, וַיִּתְכַּרֵּן חִילִיהּ.

בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהִי, אֲמַרְת מִישְׁרִים, וְאַדְכַּרְת אֶת
 חַד מְאִינוּן מִישְׁרִים. כְּדִין נְפַקְת אֶת
 תַּקִּיף זְנָבָא פָּשִׁיט לְתַתָּא, חֲמִשִּׁין אַמּוּן. בְּגוּזָא
 דְּהַהוּא אֶתְר, דְּהָמִן אֲזִדְקַף בֵּיתָהּ, וְדָא אִיהִי אֶת י'.
 כִּיּוֹן דְּזַקְיָה הָאִי נַחֲשׁ עֵינָיו, וְחָמָא לְהָאִי זְקָפָא
 דְּאֶתִּי, כְּדִין אֵתְפִרֵּשׁ מִגּוּ מְקַדְשָׁא, וְעָרִיק.

 לשון הקודש

צבאות, שהרי הוא שם, שאין יכול
 לקטרג, וישברו בחו.

בשעה הזו אמרת מישרים, ומזכירה
 אות אחת מאותם מישרים. אז יוצאת
 אות הנזב החזק שמתפשט למטה
 חמשים אמה. כמו שאותו המקום שהמין
 נתלה בו, וזו היא האות י'. כיון שהנחש
 הזה זוקף עינו, ורואה את אותה התלה
 שבאה, אז נפרד מתוך המקדש, ובורת.

עצמכם עניים ורעבים. ועל זה מראה
 עצמה בשמחה, ד'.

בשרואה, רשע זה האות ק',
 שמתפשטת כמו שנחש פושט את זנבו,
 ומחזיק אותה בשמחה, לינק מן המקדש,
 שאז הוא מזדמן לערבב את השמחה
 בכל מקום שרואה אותה.

ועל כן, בכל מקום של שמחה יש
 להרבות צבאות, כדי שלא יוכל לקטרג,
 וכך בכל מקום של אבל יש להרבות

וְכֹלָה נִפְקֵת לְגַבִּיּוּהַ דְרַחֲמִימָה, וְאֶתְעַבְרַת מֵאֵת
 ד', וְעֵיילָא בְּאֵת ה', וְנִפְקֵת לְגַבִּיּוּהַ,
 וְחֲדוּהַ אֲשֶׁת־לִים מִכָּל סְטָרִין, בְּלֹא קְטָרוּנָא
 אַחֲרָא, וּבְלֹא עֲרַבּוּבִיא.

הַכָּא אֵית לְאִסְתַּפְלָא, בְּשַׁעְתָּא דְאִמְרַת מְשַׁכְנִי,
 אִיהוּ א', וְאִיהִי ת'. וּבְשַׁעְתָּא דְאִמְרַת
 אַחֲרִיד נְרוּצָה, אִיהִי ב', וְאִיהִי ש'. וּבְשַׁעְתָּא
 דְאִמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, אִיהוּ ג', וְאִיהִי ר'.
 וּבְשַׁעְתָּא דְאִתְיָא נְחָשׁ, כַּד אִמְרָה גּוֹפִירָה דוּדִיד
 מִיָּין, אִיהִי ד', וְהִתְוָא מְקַטְרָנָא ק'. כָּל דָּא, אִמְאִי
 מִתְחַלְפִי אֲתוּוֹן מֵאֲתַר לְאֲתַר, אִיהוּ אֲתַחְלַף בְּאֲתוּוֹן
 אַחֲרֵינִין, וְאִיהִי אֲתַחְלַפְת בְּאֲתוּוֹן אַחֲרֵינִין.

אַלָּא, בְּשַׁעְתָּא דְאִמְרַת מְשַׁכְנִי, לִית אֵת
 דְאִמְשִׁיד לָהּ, כַּד דָּא א'. דְאִיהִי אֵת

לשון הקודש

הוא ג' והיא ר'. ובשעה שפא הנחש,
 בשאומרת גופירה דידך מיין, היא ד',
 ואותו המקטרג ק'. כל זה למה
 מתחלפות האותיות ממקום למקום? הוא
 מתחלף באותיות אחרות, והיא
 מתחלפת באותיות אחרות?

אלא, בשעה שאומרת משכני, אין אות
 שמושבת אותה פרט לזו א'. שהיא

והכללה יוצאת אל אהובה, ומעברת
 מהאות ד', ונכנסת לאות ה' ויוצאת
 אליו, והשמחה נשלמת מכל הצדדים,
 בלי קטרוג אחר ובלי ערבוביה.

כאן יש להסתכל, בשעה שאומרת
 משכני, הוא א', והיא ת'. ובשעה
 שאומרת אחריד נרוצה, היא ב' והוא ש'.
 ובשעה שאומרת נגילה ונשמחה בך,

דִּנְהָרָא בְּסִטְרָא דְאֹר קַדְמָאָה, רָזָא דִימִינָא, דִּהָא
 יְמִינָא מְקַרְב תְּדִיר, וְאַתְקִיף בָּהּ, לְאַמְשָׁכָא לָהּ
 לְעִילָא. וּבְגִין כֶּךָ אֵיהוּ א', וְאֵיהִי ת', דֵּאֵיהִי
 מִתְקַשְׁטָא בְּכָל סִטְרִין, בְּגִין לְסַלְקָא לְעִילָא,
 מְשַׁבַּחַת וּמְחַדְרַת לְאַתְעָרָא לְעִילָא.

וּבְשַׁעֲתָא דְאִמְרַת אַחְרִיךְ נְרוּצָה, הָא כָּל
 אֵינֹן אוּבְלוּסִין (דף 99 ע"ב) פְּנִימָאן
 דִּילָהּ, דְאֵינֹן גּוּפָא, נְטֻלָּה לְגַבְהָ, וְאֵיהִי בֵיתָא
 לְקַבְלָא אוּבְלוּסָהָא, וְלַעֲאֲלָא לֹון לְגַבֵּי מְלָכָא.
 כְּמָה דְאֵת אָמַר, (תהלים מה טו) בְּתוּלוֹת אַחְרִיָּה
 רְעוּתֶיהָ וּגו'. וְעַל דָּא אֵיהִי ב'. וְאֵיהִי אַתְעֵשְׂר
 בְּשִׁי"ן, וּפְתַח הַיְכָלִין דְאֵינֹן חֲדָרֵי מְלָכָא, לְקַבְלָא
 לָהּ וְלַעֲלָא לָהּ לְגַבֵּיהִי.

וּבְשַׁעֲתָא דְאִמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, הָא חֲדוּא
 דְצַדִּיקִיא, דְאִזְדַּמֵּן לְמַחְדֵּי לָהּ. וְעַל

לשון הקודש

הגוף, לוקחת אליה, והיא הבית לקבל
 את אוכלוסייה ולהכניסם למלך, כמו
 שנאמר (תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה
 וגו'. ועל זה היא ב'. והוא מתעשר בש"ן,
 ופותח ההיכלות של אותם חדרי המלך,
 לקבל אותה ולהכניסה אליהם.

ובשעה שאומרת נגילה ונשמחה בך,
 הרי שמחת הצדיקים שהזדמן לשמח

האות שמאירה בצד האור הראשון, סוד
 הזמן, שהרי הזמן תמיד מקרבת,
 ומחזיק בה להמשיכה למעלה. ומשום
 כך הוא א' והיא ת', שהיא מתקשטת
 בכל הצדדים, כדי לעלות למעלה,
 משבחת וחוזרת להתעורר למעלה.

ובשעה שאומרת אחריך נרוצה, הרי
 כל אותם הקמונים הפנימיים שלה, שהם

דָּא אִיהוּ ג', וְאִיהִי ר', אֶתְתַּקְנַת אִיהִי בְּלַחֲזָדְהָא,
וְאֶתְפָּרְעָא לְגַבִּיהָ, לְנַטְלָא חֶדְוּוּה דְהַהוּא אֶתְר,
כְּאַתְתָּא דְאֶתְפָּרְעָא לְאַשְׁתַּמְשָׂא בְּבַעֲלָהּ.

וּבְשַׁעֲתָא דְאִמְרַת נְזִכְרָה דְדִידִךְ מִיּוֹן, אֶתְקָרִיב
הָהוּא מְקַטְרָגָא, וּכְיוֹן דְחַמַּת לִיהָ,
אֶתְעַבִּידַת מְסַכְנָא, בְּרִזָּא דְאֶת ד', בְּגִין דְלֹא יִסְתַּאב
מִקְדָּשָׁא. וְהָהוּא מְקַטְרָגָא פְּשִׁיט זְנַבִּיה בְּחִידוֹ,
לְקַבְלָא מַעֲיֻנוֹי דְחֶדְוָא, וְעַל דָּא ק'.

עַד דְאִמְרַת מִשְׁרִים, וְאַתְנַלְיָא י', וְהָהוּא
מְקַטְרָגָא עָרְק. וְאִיהִי אֶתְיָא וּמְתַעַבְרָא מֵאֶת
ד', וְעֵיילַת בְּאֶת ה'. וּכְדִין אֶתְנַלְיָין מִשְׁרִים. ה"ץ,
הָא מִשְׁרִים. ו"ף, הָא מִשְׁרִים.

וְעַל דָּא, מִתְחַלְפִי אֶתְוּוֹן, מֵאֶתְר לְאֶתְר, וּמְדַרְגָּא
לְדַרְגָּא, וְכוּלָּא בְּרִזָּא דְאֶתְוּוֹן דְאִוְרִיתָא.

לשון הקודש

פושט זנבו בשמחה לקבל מענוני השמחה, ועל זה ק'.

עד שאמרת מישרים, ומתגלה י', והמקטרג ההוא בורח. והיא באה ומתעברת מהאות ד', ונכנסת לאות ה', ואז מתגלים המישרים. ה"ץ הגה מישרים, ו"ף הגה מישרים.

ועל זה מתחלפות האותיות ממקום

אותה. ועל זה הוא ג' והיא ר'. התתקנה היא לבדה, ונתגלתה אליו, לפל שמחה באותו המקום, כמו אשה שמתגלית להשתמש בבעלה.

ובשעה שאמרת נזכרה דידך מינון, מתקרב אותו המקטרג. וכיון שרואה אותו, נעשית עניה, בסוד האות ד', כדי שלא יטמא המקדש. ואותו המקטרג

זָכַרְתִּי עֲמָא קַדִּישָׁא, דְּאִינוּן מִתְדַבְּקֵי בְּמַלְכָּא
עִילָאָה, וְכוּלָּא אֶתְתַּקֵּן בְּגִינֵיהּ.

חֲדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיה אֵלֵיהּ, רַבֵּי, אֲפַתַּח
פּוּמָךְ, וַיִּנְהַרֵן מִלְךְךָ קַמִּי עֲתִיק יוֹמִין. פְּתַח
רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִי נִחָא קַמִּי דְמַר דְּאֶשְׁאֵל
מִינֵיהּ חַד שְׂאִילָתָא. אָמַר לִיה, רַבֵּי, קוּטְרָא
דְּהוֹרְמְנוּתָא בְּגַלְיָפִין טְהִירִין מַהוּ.

אָמַר לִיה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךְ
נְרוּצָה. דְּהָא בְּאַתְרֵךְ דְּהוֹרְמְנוּתָא דְּמַלְכָּא
עִילָאָה אֲזִיל, תַּמָּן אֲזִילִי פּוּלְהוּ וְאַתְּמִשְׁכֵּן אַבְתְּרִיהּ.
הַשְׁתָּא רַבֵּי, אֵימָא מִלְךְךָ וְסִדְרֵךְ זַיִנְךָ.

פְּתַח וְאָמַר, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךְ נְרוּצָה הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ
חֲדָרָיו. כְּתִיב, (שם סג א) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיזְתּוֹ
בְּמַדְבַּר יְהוּדָה. תָּא חַזֵּי. דָּוִד מַלְכָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

האורות מהו?

אָמַר לוֹ: זְהוּ שְׁכָנוֹב מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךְ
נְרוּצָה, שְׁהַרֵּי בְּמָקוֹם שְׁהוּלְךָ הַשְּׁלֵטוֹן
שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שָׁם כָּלֵם הוֹלְכִים
וְנִמְשָׁכִים אַחֲרָיו. כַּעַת, רַבֵּי, אָמַר דְּבַרְיָךְ
וְסִדְרֵךְ אֶת כְּלֵי זַיִנְךָ.

פְּתַח וְאָמַר, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךְ נְרוּצָה
הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו. כְּתוּב (תהלים 138)
מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיזְתּוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה. בֵּא

לְמָקוֹם וּמִדְרָגָה לְדְרָגָה, וְהַכֵּל בְּסוּד שֶׁל
אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם הַקְּדוֹשׁ,
שֶׁהֵם נִדְבָקִים בְּמַלְךְ הָעֲלִיּוֹן, וְהַכֵּל
הַתְּתַקֵּן בְּשִׁבְלֵם.

שְׁמַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ אֵלֵיהּ, רַבֵּי,
פְּתַח פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְבַרְיָךְ לְפָנַי עֲתִיק
הַיָּמִים. פְּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִם גּוֹחַ
לְפָנַי מָר שְׂאֶשְׁאֵל מִמֶּנּוּ שְׂאֵלָה? אָמַר לוֹ,
רַבֵּי, הַקָּשֶׁר שֶׁל הַשְּׁלֵטוֹן בְּחֻקֵּי

הוּא אֶתְרָעֵי בֵיהַ יִתִּיר מִכָּל מַלְכֵין דְּעֵלְמָא, כְּמָה
 דְּאֶתְמַר, (מ"א ח טז) וְאַבְחַר בְּדוֹד לְהִיּוֹת עַל עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל. מַאי טַעְמָא.

בְּגִין דְּדוֹד, מִן יוֹמָא דְהָוָה אָזִיל בְּתַר עָאנָא
 בְּמַדְבְּרָא, הָוָה מִסְתַּכַּל הֵתָם בְּמַדְבְּרָא עוֹבַד
 אוֹמְנוֹתָא דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהָוָה מְשַׁבַּח וְאָמַר,
 (תהלים ח ד) כִּי אֶרְאֶה שְׁמוֹךְ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעוֹתֶיךָ וְגו'.

מַאי טַעְמָא, בְּגִין דְהָא בְּלִילְיָא, כָּל בְּנֵי עֵלְמָא
 שְׁכַבְי נְיִימִין עַל עַרְסִייהוּ, וְאִיהוּ הָוָה יְתִיב
 בְּמַדְבְּרָא, וְהָוָה אִסְתַּכַּל בְּשָׁמַיָא, בְּסִיחָרָא וְכוּכְבֵּיָא
 וּבְמִזְלֵי, וּבְעוֹבְדֵי דְשָׁמַיָא, וְהָוָה אָמַר כִּי אֶרְאֶה
 שְׁמוֹךְ וְגו'. וּבְכְתִיב (שם פסוק י) ה' אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר
 שְׁמוֹךְ וְגו'. וְתִדִּיר הָוָה דְחִיל, וּמְשַׁבַּח וּמְרוֹמִם
 לְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

לשון הקודש

מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁהָרִי בְּלִילָה כָּל בְּנֵי
 הָעוֹלָם שׁוֹכְבִים וְיֹשְׁבִים עַל מַטּוֹתֵיהֶם,
 וְהוּא הָיָה יוֹשֵׁב בְּמַדְבָּר, וְהָיָה מִסְתַּכַּל
 בְּשָׁמַיִם, בְּלִבְנָה וּבְכּוֹכְבִים וּבְמִזְלוֹת
 וּבְמַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם, וְהָיָה אוֹמֵר כִּי אֶרְאֶה
 שְׁמוֹךְ וְגו'. וּבְכְתוּב (שם) ה' אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר
 שְׁמוֹךְ וְגו'. וְתִמִּיד הָיָה כּוֹחֵד, וּמְשַׁבַּח
 וּמְרוֹמִם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְרָאָה, דְּוֹד הַמַּלְכָּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הִתְרַצָּה בּו יוֹתֵר מִכָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (מלכים א-ח) וְאַבְחַר בְּדוֹד לְהִיּוֹת עַל
 עַמִּי יִשְׂרָאֵל. מָה הַטַּעַם?

מִשׁוּם שֶׁדוֹד, מִיּוֹם שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ אַחַר
 הַעֲזָן בְּמַדְבָּר, הָיָה מִסְתַּכַּל שָׁם בְּמַדְבָּר
 אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱמֻנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְהָיָה מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר (תהלים ח) כִּי
 אֶרְאֶה שְׁמוֹךְ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעוֹתֶיךָ וְגו'.

לְבַתֶּר הִזָּה עָרִיק מִקְמֵי חַמּוּי, וּבְכָל עָאקוּ דִּהִזָּה
 לִיָּה, הִזָּה מְשַׁבַּח וּמְצַלִּי קִמֵּי קוּדְשָׁא
 בְּרִידָּהּ הוּא. וְהַשְׁתָּא בְּהִיזְתוּ בְּמִדְבַר יְהוּדָה, דִּהִזָּה
 שְׂאוּל מְלָכָא רְדִיף בְּתֵרִיָּה, הִזָּה אָמַר שִׁירָה.
 דְּכְתִיב, מִזְמוֹר לְדָוִד (וְכֵן בְּאַבְשָׁלוֹם כְּתִיב (שם ג) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ
 מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנוֹ, הִזָּה אָמַר, וְהַשְׁתָּא אָמַר שִׁירָה) בְּהִיזְתוּ בְּמִדְבַר
 יְהוּדָה, בְּאַתֶּר דִּהִזָּה רְדִפִּין אֲבַתֶּרִיָּה.

וּמַה אָמַר, (שם סג ב) אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ וּגו'.
 אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה, תִּלְתִּי שְׂמַחֵן אֵינּוּן.
 אֱלֹהִים, דָּא אִיְהוּ דְרַגְא דִּילִיָּה, כְּתָרָא דְמַלְכוּתָא.
 אֵלֵי, דָּא רִישָׁא, דְכְתָרָא דָּא דְקִיּוּמָא עֲלִיָּה, וְאִיְהוּ
 חַד עֲמוּדָא דְכָל עֲלָמָא עֲלִיָּה קִיּוּמָא. דְכְתִיב, (משלי
 י כה) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. אַתָּה, דָּא יְמִינָא עֵילָאָה.
 דְכְתִיב, (תהלים קי ד) אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם. וְעַל דָּא, תִּלְתִּי

לשון הקודש

רוֹדְפִים אַחֲרָיו.

וּמַה אָמַר? אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ
 וּגו'. אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה - שְׁלֹשָׁה שְׂמוֹת
 הֵם. אֱלֹהִים - זֶהוּ דְרַגְתוֹ, כְּתָר מַלְכוּת.
 אֵלֵי - זֶה הָרִישׁ שֶׁהַכְּתָר הִזָּה שְׂעוּמַד
 עָלָיו, וְהוּא עֲמוּד אַחַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד
 עָלָיו, שְׂכָתוּב (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם.
 אַתָּה - זֶה הַיְמִין הָעֲלִיוֹן, שְׂכָתוּב (תהלים קי)

אַחַר כִּדְ הִזָּה בּוֹרַח מִלְּפָנֵי חַמּוּי, וּבְכָל
 צָרָה שֶׁהִזָּה לּוֹ, הִזָּה מְשַׁבַּח וּמַתְפַּלֵּל
 לְפָנֵי הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכַעַת, בְּהִיזְתוּ
 בְּמִדְבַר יְהוּדָה, שֶׁהִזָּה שְׂאוּל רוֹדֵף
 אַחֲרָיו, הִזָּה אָמַר שִׁירָה, שְׂכָתוּב (תהלים סג)
 מִזְמוֹר לְדָוִד (וְכֵן בְּאַבְשָׁלוֹם כְּתוּב (שם ג) מִזְמוֹר לְדָוִד
 בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנוֹ, הִזָּה אָמַר, וְעַכְשָׁו אָמַר שִׁירָה)
 בְּהִיזְתוּ בְּמִדְבַר יְהוּדָה, בְּמִקּוֹם שֶׁהָיוּ

דְּרַגְיֵן הָבֵא, אֱלֹהִים, אֱלֹ"י, אֶתְּה. אֲשַׁחֲרֶךָ, וְאֶבְקֶר
לְגַבְךָ בְּכֹל יוֹמֵא תְדִיר.

עֲמָאָה לָךְ נַפְשִׁי, בְּמֵאן דְּצַחִי לְמִשְׁתִּי, אוֹף הָכִי
אֲנֵא, צַחִי נַפְשִׁי לְגַבְךָ, תְּאִיבֵא לְגַבְךָ
בְּשָׂרָא דִּילִי, לְמַהֲוֵי נַפְשָׂא וּבְשָׂרָא דְּבִקְא לְגַבְךָ.
בְּאַרְצֵי צִיָּה וְעַנְף בְּלֵי מָיִם, מֵאֵי בְּלֵי מָיִם. דְּלִית
תַּפְּן נְהִירוֹ דְּאוֹרֵייתָא, נְהִירוֹ דְּנְהוּרָא עִילָאָה.

כֵּן בִּקְדָשׁ חֲזִיתִךָ, מֵאֵי טַעְמָא. אֵלֵא כֵּן בִּקְדָשׁ
חֲזִיתִךָ, אֵף עַל גַּב דְּאֲנֵא בְּמִדְבְּרָא דָא, בְּאַתְר
דְּאִיהוּ הָכִי, אֲנֵא חָמִי לָךְ, לְאַתְדְּבִקְא בְּךָ, וְתִאיב
אַבְתְּרֶךָ לְמַחְמִי עוֹנָךְ וּכְבוֹדְךָ. וְדֵא אִיהוּ בְּמֵא
דְּכְתִיב, מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה, בְּזַמְנָא דְּתַמְשַׁכְּנֵי
אַבְתְּרֶךָ, כֹּלֵא נְתַרְעֵי עִמָּךְ.

לשון הקודש

האור של המאור העליון.
כֵּן בִּקְדָשׁ חֲזִיתִךָ (שם), מֵאֵי טַעְמָא? אֵלֵא
כֵּן בִּקְדָשׁ חֲזִיתִךָ, אֵף עַל גַּב שְׂאֵנִי
בְּמִדְבְּרָא הַזֶּה, בְּמִקּוּם שְׂהוּא בְּךָ – אֲנִי
רוּצָה אוֹתְךָ לְהִדְבֵּק בְּךָ, וּמִשְׁתַּוְּקֵק
אַחֲרֶיךָ לְרֵאוֹת עֲנָךְ וּכְבוֹדְךָ. וְזֶה הוּא כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב (שם) מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה. בְּזַמְנָן
שְׁתַּמְשַׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ, הַכֹּל נְתַרְעָה עִמָּךְ.

אתה כהן לעולם. ועל זה שלש דרגות
כֵּאֵן – אֱלֹהִים, אֱלֹ"י, אֶתְּה. אֲשַׁחֲרֶךָ,
וְאֶבְקֶר אֶעְלָךְ בְּכֹל יוֹם תְּמִיד.
עֲמָאָה לָךְ נַפְשִׁי (שם), בְּמֵי טַעְמָא
לְשִׁתוֹת. אֵף כֵּאֵן אֲנִי, עֲמָאָה נַפְשִׁי אֵלֶיךָ,
תָּאֵב אֵלֶיךָ בְּשָׂרִי, שִׁיְהִינּוּ הַנַּפֶּשׁ וְהַבְּשָׂר
דְּבִקְבִים אֵלֶיךָ. בְּאַרְצֵי צִיָּה וְעַנְף בְּלֵי מָיִם,
מֵאֵי בְּלֵי מָיִם? שְׂאֵינן שָׁם אוֹר הַתּוֹרָה,

הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו, אֵלַיִן חֲדָרֵי דְגִבְתָּא דְעֵדֶן.
דְּתַנִּינֵן, פֶּד בָּרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, מַעֲפָרָא דְבִי מִקּוּדְשָׁא נְטִיל, וּמִתַּמָּן
אֲתַבְּרִי. וְנִפְח בְּאַנְפוֹי נִשְׁמַתָּא דְחַיִּי, וּמִתַּמָּן פִּתַּח
לִי פִתְחָא דְגֵן עֵדֶן, וְעֵיל לִי פְּשַׁבְעִין אֲדָרִין
הִיכְלוֹן קְדִישִׁין, וְעַבְד לִי עֶשֶׂר חוֹפּוֹת. כְּגוֹזָנָא
דְּאֵינוֹן חוֹפּוֹת דְּזַמִּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעֲבַד
לְצַדִּיקָא בְּגֵן עֵדֶן. וּמִלְאֲנִי עֵילָאֵי חַוּוּ מְרַקְדֵן
כַּמִּיה, וְחֹה חֲדֵי תַמָּן.

וְתַמָּן אַעֲבַר כַּמִּיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כָּל אֵינוֹן
רוּחִין וְנִשְׁמַתִּין, דְּזַמִּינִין וּמִתַּעֲתָדֵן לְמַחֲוֵי
בְּבִנֵי נָשָׂא, דְּיִפְקוֹן מִיְנֵיהּ.

כִּיֵּן דְּמָטָא לְמֶלֶךְ דְּוֹד, תְּמָא לִי דְלָא חַוֵּי לִי
חַיִּין כָּלֵל. אָמַר כַּמִּיה רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,

לשון הקודש

הוא לעשות לצדיקים בגן עדן. ומלאכים
 העליונים היו מרקדים לפניו, והיה שמח
 שם.

וְשֵׁם העביר לפניו הקדוש ברוך הוא כל
 אותן רוחות ונשמות שעתידות ומזמנות
 להיות בבני אדם שיצאו ממנו.

כִּיֵּן שהגיע לדוד המלך, ראה אותו
 שלא היו לו חיים כלל. אמר לפניו: רבנו

הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו - אלו חדריו גן
 העדן. **שְׁשֻׁנִינִי, כְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ**
 הוא את אדם הראשון, מעפרו של בית
 המקדש נטל, ומשם נברא. **וְנִפְח בּו**
נִשְׁמַת חַיִּים, וּמִשָּׁם פִּתַּח לוֹ פִּתַּח שֶׁל גֵּן
עֵדֶן, וְהַכְּנִים אוֹתוֹ לְשַׁבְעִים חֲדָרִים
הִיכְלוֹת קְדוּשִׁים, וְעָשָׂה לוֹ עֶשֶׂר חֲפּוֹת,
כְּמוֹ אוֹתֵן הַחֲפּוֹת שְׁעֵתֵיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

מֵאֵן הוּא דְנָא, דְלֹא חֲמִינָא לִיה חַיִּין, עַד דְאָמַר
 לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְדוּר מְלָכָא אִיהוּ. בִּינּוּן
 דְחֲמָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּךָ, יִהְיֶב לִיה מִשְׁנׁוּי שְׁבַעִין
 שָׁנִין, וְאִינּוֹן שְׁבַעִין שָׁנִין דְחַיִּי דְדוּר מְלָכָא. וְכָל
 שְׁיִפָּא וְשְׁיִפָּא מְכָל שְׁיִפּוּי, יִהְיֶב לִיה מְדִילִיה,
 וְחֶסְרוּ מֵאָדָם קַדְמָאָה שְׁבַעִין שָׁנִין, מֵאִינּוֹן אֶלְפָּה
 שָׁנִין דִּילִיה.

בְּתִיב, מְשַׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה, אַתְּוֹן דְרוּצָא דְשָׁמָּא
 קְדִישָׁא, הוּוּ גְלִיפִין עֵילָא וְתַתָּא. בְּשַׁעֲתָא
 דְאִינּוֹן אַתְּוֹן בְּלִטִין וְסֻלְקִין לְגַבִּי אַתְּוֹן אַחֲרֵינִין,
 כָּל אִינּוֹן מִשְׁרַיִין קְדִישִׁין, נְטָלִין בְּמִטְלָנוֹן בְּאִימְתָּא
 וְכִסּוּפָּא. בְּגִין דְלִית תְּקִיפּוּ לְעֵילָאִי.

מֵהַכָּא, כָּל אִינּוֹן בְּנֵי עֲלָמָא דְלִית בְּהוּ כִיסּוּפָּא,
 לִית לְהוּ חוּלְקָא לְעֲלָמָא דְאֶתִי. כָּל

 לשון הקודש

בְּתוֹב מְשַׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה, אוֹתִיּוֹת
 הַסּוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ הֵיוּ חֲקוּקוֹת
 מְעֵלָה וּמַטָּה. בְּשַׁעַת שְׂאוֹתֶן אוֹתִיּוֹת
 בּוֹלְטוֹת וְעוֹלוֹת לְאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת, כָּל
 אוֹתָם הַמַּחֲנוֹת הַקְדוּשִׁים נוֹסְעִים
 בְּמַסְעֵיהֶם בְּאִימָה וּבוֹשָׁה, מִשׁוּם שְׂאִין
 תְּקִיפוֹת לְעֲלִיוָנִים.
 מֵכָּאן, כָּל אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂאִין לָהֶם

שֶׁל עוֹלָם, מִי הוּא זֶה שֶׁלֹּא רָאִיתִי לוֹ
 חַיִּים? עַד שֶׁאָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא:
 זֶה דְדוּר הַמְּלָךְ. בִּינּוֹן שְׂרָאָה אָדָם הָרֵאשׁוֹן
 בְּךָ, נָתַן לוֹ מִשְׁנׁוֹתָיו שְׁבַעִים שָׁנִים, וְהֵם
 שְׁבַעִים הַשָּׁנִים שֶׁל חַיִּי דְדוּר הַמְּלָךְ. וְכָל
 אִיבָר וְאִיבָר מְכָל אִיבְרֵיו נָתַן לוֹ מִשְׁלוֹ.
 וְחֶסְרוּ מֵאָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׁבַעִים שָׁנָה
 מֵאוֹתָן אֶלְפָּה הַשָּׁנִים שְׁלוֹ.

אֵינֹן תִּקְיָפִי מִצָּחָא דִּיהוּי בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, כִּד הוּוּ
 מִסְתַּכְּלִין בְּאַתְוֹן דְּשָׁמָא קְדִישָׁא, בְּצִיצָא נִזְרָא
 דְּקוּדְשָׁא דִכְהֵן גְּדוּל, הוּוּ מִתְבְּרִי לְבִייהוּ, וּמִסְתַּכְּלִי
 בְּעוּבְרִיהוּן, בְּגִין דְּצִיץ עַל אַת הָוָה קָאִים, דְּכָל
 מָאן דְּאַסְתַּכַּל בֵּיה, הָוָה מִכְסִיף מִעוּבְדוּי.

אַתְוֹן דְּרָזָא דְּשָׁמָא קְדִישָׁא דִּיהוּ"ה, דִּהָוָה גְּלִיף
 עַל צִיצָא, הוּוּ נְהָרִין וּבְלָטִין וְנִצְצִין, כָּל
 מָאן דְּאַסְתַּכַּל בְּהָוָה נְצִיצוּ, הָוָה חָמִי אַתְוֹן
 בְּלָטִין, וְאַנְפוּי נְכַלִּין מְאִימָתָא דְּמְאַרְיָה, וְתִבְר
 לְבִיה לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

בְּגוּזָא דָּא קְטוּרָת, כָּל מָאן דְּאַרַח בְּהָוָה
 תְּנַנָּא, כִּד סְלִיק הָוָה עֲמוּדָא,
 מִתְהוּא (דף 99 ע"א) מַעְלָה עֲשָׂן, הָוָה מְבַרַר לְבִיה
 בְּבָרִירוּ וְנִהְירוּ, בְּחִדּוּא וְרַעוּתָא, לְמַפְלַח לְמְאַרְיָה,

לשון הקודש

שְׁהוּ חֲקוּקִים עַל הַצִּיץ, הָיוּ מְאִירִים
 וּבולָטִים וְנִצְצִים. כָּל מִי שֶׁהִסְתַּכַּל
 בְּאוֹתוֹ נִצְצוּ, הָיָה רוֹאֶה אוֹתוֹת
 בּוֹלְטוֹת, וּפְנֵיו נּוֹפְלִים מְאִימָה שֶׁל רְבוּנוּ,
 וְשֶׁבֶר לְבוֹ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כִּמוֹן זֶה הַקְטָרֶת, כָּל מִי שֶׁמְרִיחַ בְּאוֹתוֹ
 הָעֲשָׂן, כְּשֶׁעוֹלֶה אוֹתוֹ הָעֲמוּד מֵאוֹתוֹ
 מַעְלָה עֲשָׂן, הָיָה מְבַרַר לְבוֹ בְּבָרור וְאוֹר,

בוֹשָׁה, אֵין לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. כָּל
 אוֹתָם עָזִי הַמַּצֵּחַ שֶׁהָיוּ בְּיִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהָיוּ
 מִסְתַּכְּלִים בְּאוֹתוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, בְּצִיץ
 נִזְר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל כְּהֵן גְּדוּל, הָיוּ מְשַׁבְּרִים
 אֶת לְבָבָם וּמִסְתַּכְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, מִשּׁוּם
 שֶׁהִצִּיץ הָיָה עוֹמֵד עַל אוֹת, שֶׁכָּל מִי
 שֶׁהִסְתַּכַּל בוֹ, הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו.

הָאוֹתוֹת שֶׁל סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יְהוּ"ה,

וְאֶעֱבֹר מִיָּה זֹהֶמָא וְטִנוּפָא דִּיִּצְר הָרַע, וְלֹא הָוּה
 לִיָּה אֶלָּא לְבֹא חֲדָא, לְקַבֵּל אֲבוּי דְבִשְׁמִיָּא.

בְּגִין דְקִטּוֹרַת תְּבִירוֹ דִּיִּצְר הָרַע אִיהוּ וְדֹאֵי בְּכָל
 סְטָרִין. וּבְמָא דִּצִּיץ הָוּה קָאִים עַל נִיפָא,
 אוּף הָכִי קִטּוֹרַת. דְּלִית לָךְ מְלָה בְּעֵלְמָא, דְמִתְבַּר
 לִיָּה לְסִטְרָא אַחְרָא, בַּר קִטּוֹרַת.

תָּא חַיִּי, דְּהָא אוּקְמוּהָ, דְכְּתִיב, (במדבר יז יא) וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וּגּו', דְּהָא
 תְּבִירוֹ דְסִטְרָא אַחְרָא לֹא אִיהוּ אֶלָּא קִטּוֹרַת. בְּגִין
 דְּהָא לִית חֲדוּה וְחִבּוּבֹ קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 בְּקִטּוֹרַת. וְקִימָא לְבַטְלָא חֲרָשִׁין וּמִילִין בִּישָׂא
 מִבֵּיתָא. רִיתָא וְעֵשְׂנָא דְקִטּוֹרַת, דְּעֵבְדִי בְּגִי נְשָׂא
 לְהֵהוּא עוּבְדָא אִיהוּ מְבַטֵּל. כָּל שְׂפִן קִטּוֹרַת.

לשון הקודש

מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וּגּו',
 שְׁהָרִי הַשֶּׁבֶר שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר אֵינּוּ אֶלָּא
 קִטּוֹרַת. מִשּׁוּם שְׁהָרִי אֵין שְׂמָחָה וְחִבּוּבוֹת
 לְפָנֵי הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ הַקִּטּוֹרַת,
 וְעוֹמְדָת לְבַטֵּל בְּשָׂפִים וּדְבָרִים רָעִים מִן
 הַבַּיִת. רִית וְעֵשְׂן הַקִּטּוֹרַת שְׁעוֹשִׂים בְּגִי
 אָדָם לְאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה הוּא מְבַטֵּל, כָּל שְׂפִן
 הַקִּטּוֹרַת.

בְּשִׂמְחָה וְרִצּוֹן, לְעַבֵּד אֶת אֲדוֹנֵנוּ, וּמַעֲבִיר
 מִמֶּנּוּ זֶהֱמַת וְטִנוּפָא דִּיִּצְר הָרַע, וְלֹא הָיָה
 לוֹ אֶלָּא לֵב אֶחָד בְּנִגְדֵי אֲבוּי שְׁבִשְׂמִים.
 מִשּׁוּם שְׂמָחָת הִיא שְׂבִרוּן לִיִּצְר הָרַע
 וְדֹאֵי בְּכָל הַצְּדָדִים. וּכְמוֹ שְׁהִצִּיץ הָיָה
 עוֹמֵד עַל גַּם, אַף בְּךָ הַקִּטּוֹרַת. שְׂאִין לָךְ
 דְּבַר בְּעוֹלָם שְׂמִשְׁבֵּר אֶת הַצֵּד הָאֲחֵר
 פִּרְט לְקִטּוֹרַת.

כֹּא וְרֵאָה, שְׁהָרִי פִּרְשׁוּהָ, שְׂכֵתוֹב וַיֹּאמֶר

מִלָּה דָּא אִיהוּ גִזִּירַת קָיִמָא קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, דְּכָל מַאן דְּאַסְתַּכֵּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא
 עוּבְדָא דְקַטוֹרַת, אֲשֶׁתְּזִיב מִכָּל מְלִין דְּחֲרָשִׁין
 דְּעֵלְמָא, וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישׁוּן, וּמִהֲרַהוּרָא בִישָׂא,
 וּמִדִּינָא בִישָׂא, וּמִמוֹתְנָא. וְלֹא יִתְזַק כָּל תְּחוּא
 יוֹמָא, דְּלֹא יָכִיל סֵטְרָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהּ,
 וְאַצְטְרִיד דִּיכּוּן בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי נָשָׂא הוּוּ יְדַעֵי בְּמָה
 עִילָאָה הוּא עוּבְדָא דְקַטוֹרַת קַמִּי קוּדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא, הוּוּ נְטִילֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מִיְנֵיהּ, וְסִלְקִי
 לָהּ עֵטְרָא עַל רִישֵׁיהּ, בְּכַתְרָא דְדַהֲבָא. וּמַאן
 דִּישְׁתַּדֵּל בֵּיהּ, לְאַסְתַּכְּלָא בְּעוּבְדָא דְקַטוֹרַת, וְלַכּוּן
 בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, אֵית לֵיהּ חוּלְקָא בְּהַאי עֵלְמָא
 וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, וַיִּסְלַק מוֹתְנָא מִיְנֵיהּ וּמִכָּל עֵלְמָא,
 וַיִּשְׁתְּזִיב מִכָּל דִּינִין דְּהַאי עֵלְמָא, וּמִסְטְרוֹן בִּישׁוּן.

לשון הקודש

יודעים בְּמָה עֲלִיּוֹן הוּא מַעֲשֵׂה הַקְּטֹרֶת
 לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵיוּ נוֹטְלִים כָּל
 מְלָה וּמְלָה מִמֶּנָּה, וּמַעֲלִים אוֹתָהּ עֵטְרָה
 עַל רִאשֵׁים כְּמוֹ כֶּתֶר שֶׁל זָהָב. וּמִי
 שִׁישְׁתַּדֵּל בּוֹ, לְהַסְתַּכֵּל בְּמַעֲשֵׂה הַקְּטֹרֶת
 וְלַכּוּן בּוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ חֶלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא, וַיִּסְלַק מִמֶּנָּה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל
 הָעוֹלָם, וַיִּנְצַל מִכָּל דִּינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה,

דְּבַר זֶה הוּא גִזִּירַת קַיִם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא – שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְקוֹרָא
 בְּכָל יוֹם אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּטֹרֶת, נִצּוֹל מִכָּל
 דְּבָרֵי כְשָׁפִים שֶׁל הָעוֹלָם, וּמִכָּל הַפְּגָעִים
 הַרְעִים, וּמִהֲרַהוּר רַע, וּמִדִּין רַע וּמִמִּגְפָה,
 וְלֹא יִזְזַק כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, שְׂאִין יָכוֹל הַצַּדִּיק
 הַאֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְצָרִיד שִׁכּוּן בּוֹ.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ

וּמְדִינֵי דְגֵיהֶנָּם, וּמְדִינַא דְּמַלְכוּ אַחֲרָא.

בְּתַהוּא קְטוֹרֶת, כִּד הָוָה סָלִיק תִּנְנָא בְּעַמּוּדָא,
כִּתְנָא הָוָה חָמֵי אֲתוּוֹן דְּרָזָא דְשִׁמְא
קְדִישָׁא פְּרִישָׁן בְּאַוּירָא, וְסָלְקִין לְעֵילָא בְּתַהוּא
עַמּוּדָא. לְבַתֵּר, כִּמְהָ רְתִיבִין קְדִישִׁין הָווּ סְחָרִין
לִיה מִכָּל סְחָרִין, עַד דְּסָלִיק וְחָדִי לְמֵאן דְּחָדִי.
וּבְתַהוּא קְטוֹרֶת הָוָה מִתְקַשְׂרֵי קְשׁוּרִין עֵילָאִין.
וְשִׁיפִין נְחִתִין לְאַמְשָׁכָא לְדִרְגָא דְלִתְתָא לְעֵילָא.
וּכְדִין אִיהִי אֲמֶרֶת, מְשִׁכְנֵי אַחֲרִיךְ נְרוּצָה. בְּגִין
דְּקְטוֹרֶת אִיהִי מְקַשֵּׁר קְשָׁרִין עֵילָא וְתַתָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל א) וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטוֹרֶת
וְגו'. הַאי קְרָא אִית לְאַסְתְּכָלָא בֵּיה. בְּגִין
דְּתִרִין מְדַבְּחִין הָווּ, מְדַבְּחָא דְעֵלְוֹן, וּמְדַבְּחָא
דְּקְטוֹרֶת בּוֹסְמִין. דָּא לְבַר, וְדָא לְגֵאוּ. הַאי מְדַבְּחָא
דְּקְטוֹרֶת, אִיהוּ פְּנִימָאָה.

לשון הקודש

ובאותה הקטרת היו נקשרים קשרים
עליונים, והאיברים יורדים להמשיך את
הדרך שלמטה למעלה. ואז היא
אומרת, משכני אחריך נרוצה, משום
שקטרת קושרת קשרים מעלה ומטה.
פתח ואמר, (שמות 7) ועשית מזבח מקטרת
קטרת וגו'. הפסוק הזה יש להתבונן בו,
משום שהיו שני מזבחות - מזבח

ומצדדים רעים, ומדיני גיהנם, ומדין של
מלכות אחרת.

באותה הקטרת, כשהיה עולה עמוד
העשן, הכהן היה רואה אותיות השם
הקדוש פרושות באויר, ועולות למעלה
באותו העמוד. אחר כך, כמה מרכבות
קדושות היו מקיפות אותו מכל הצדדים,
עד שעולה ומשמח את מי שמשמח.

אִמְאֵי אִיקְרִי מִזְבַּחַ, וְהָא לָא דִּבְחִין בִּיהַ דִּבְחִין,
 וּמִזְבַּחַ עַל דָּא אִיקְרִי. אֶלְא פְּגִין דִּבְטִיל
 וּכְפִית לְכַמָּה סְטָרִין בִּישׁוּן. וְהַהוּא סְטָרָא אַחְרָא
 הָוָה כְּפִית, כְּעֵגְלָא דְכְּפִית לְדַבְּחָא, אוֹף הָכִי סְטָרָא
 אַחְרָא הָוָה כְּפִית, דְּלָא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה, וְלָא לְמַהוּ
 מְקַטְרְגָא, וְעַל דָּא אִיקְרִי מִזְבַּחַ.

כִּד הַהוּא סְטָרָא אַחְרָא הָוָה חָמִי עֲמוּדָא דְעֵשְׂנָא
 דְקַטְוֶרַת סְלִיק, הָוָה אֶתְכַפֵּיָא וְעָרְבַ, וְלָא
 יָכִיל לְקַרְבָּא לְמִשְׁכְּנָא. וּבְגִין דָּא אֶתְדַפֵּי, וְלָא
 אֶתְעָרַב אַחְרָא בְּהַהוּא חֲדוּוּא דְלַעִילָא, פִּר קוּדְשָׁא
 בְּרִידָּ הוּא בְּלַחֲדוּוּי.

וְלִית סְטָרָא אַחְרָא דְאֶתְהַיְ מִיְנִיהַ, וְלִית לִיהַ
 חוּלְקָא כְּבִשְׂאָר קוּרְבָּנִין וְעֵלּוּן. בְּגִין
 דְּבִשְׂאָר קוּרְבָּנִין, לְכוּלָּא אִית חוּלְקָא וּקְרִיבוּ

 לשון הקודש

מקטרג, ועל כן נקרא מזבח.
כְּפִית פְּשָׁאוֹתוֹ הַמְּזַבְּחַ הָאֲחֵר הָיָה רֹאֵה
 עֲמוּדַ הָעֵשֶׂן שֶׁל הַקְּטֹרֶת עוֹלָה, הָיָה נִכְנַע
 וּבוֹרַח וְלָא יָכוֹל לְקַרְבַּ לְמִשְׁכָּן. וּמִשּׁוּם
 כִּד נִטְהַר, וְלָא מִתְעָרַב אַחֵר בְּאוֹתָהּ
 שְׂמֻחָה שְׁלִמְעָלָה, פִּרְט לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְבַדוּ.

וְאִין צַד אַחֵר שְׁנֵהֲנָה מִמֶּנּוּ, וְאִין לְצַד
 הָאֲחֵר בְּהַ חֶלֶק כְּמוֹ בִּשְׂאָר הַקְּרָבָנֹת

העולות, ומזבח קטרת הבשמים. זה
 בחוץ וזה בפנים. מזבח הקטרת הזה הוא
 פנימי.

לְמָה נִקְרָא מִזְבַּחַ, וְהִרִי אִין זֹבְחִים בּוֹ
 זְבָחִים, וּמִזְבַּחַ עַל זֶה הוּא נִקְרָא? אֶלְא
 מִשּׁוּם שְׂמִבְטֵל וְכוּפַת אֶת כְּמָה צְדָדִים
 רָעִים. וְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר הָיָה כְּפוֹת כְּמוֹ
 עֵגֶל שְׂכָפוֹת לְזִבְיָהּ. אִף כִּד הַצַּד הָאֲחֵר
 הָיָה כְּפוֹת, שְׂאִין יָכוֹל לְשַׁלֵּט, וְלָא לְהִיזֵת

בְּהִיּוֹא קָרְבָּן. בְּקִטּוֹרֶת, לֹא מִתְקַשֵּׁר וּמִתְקָרֵב בַּר
 קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי, וְכָל סִטְרֵינ בִּישׁוּן
 עֲרָקוֹן, וְסִטְרֵינ קִדְיִשׁוֹן מִתְקָרְבִין, וּמִתְקַשְּׁרֵינ שְׂיִיפָא
 בְּשְׂיִיפָא, דָּא בְּדָא, כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חַזִּי לִיה.

וּבְגִין דְּחִיבָא כָּל כָּךְ, לֹא קָאִים הֵהוּא מִזְבַּח
 בְּנִימָא אֱלָא לְגוּ. דְּהֵאִי אִיהוּ מִזְבַּח
 דְּבִרְבָּאן אֲשֶׁתְּפָחוּ בֵּיה, וְעַל דָּא סְתִים מַעֲיָנָא.

מַה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, (במדבר יז יג) וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמִּתִּים
 וּגו'. דְּכַפִּית לִיה לְמִלְאֲךָ הַמּוֹת, דְּלֹא יָכִיל
 לְשַׁלְטָא בְּלָל, וְלֹא לְמַעַבְדַּ דִּינָא. סִימָנָא דָּא
 אֶתְמָסַר בִּידְנָא, דְּבִכָּל אֶתֶר דְּאֲמָרֵי בְּכֻנְהָ
 וּבְרַעוּתָא דְּלֵבָא עוֹבְדָא דְּקִטּוֹרֶת, דְּלֹא שְׁלֵטָא
 מוֹתָנָא בְּהִיּוֹא אֶתֶר, וְלֹא יִתְזַקוּ, וְלֹא יָכִילִין

 לשון הקודש

המזבח שהפרכות נמצאות בו, ועל כן
 הוא נסתר מן העין.

מה כתוב באהרן? (במדבר יז) וַיַּעֲמֵד בֵּין
 הַמִּתִּים וּגו'. שִׁכַּפְתָּ אֶת מִלְאֲךָ הַמּוֹת
 שְׂאִין יָכוֹל לְשַׁלֵּט בְּלָל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת דִּין.
 סִימָן זֶה נִמְסַר בִּידְנֵנוּ – שֶׁבְּכָל מְקוֹם
 שְׂאוּמְרִים בְּכֻנְהָ וּבְרַצוֹן הַלֵּב אֶת מַעֲשֵׂה
 הַקִּטּוֹרֶת, שֶׁלֹּא תִשְׁלַט מִגִּפָּה בְּאוֹתוֹ
 מְקוֹם וְלֹא יִזְקוּ, וְלֹא יָכֻלִים עוֹבְדֵי

והעולות. משום שבשאר הקרבנות, יש
 חלק לכל וקריבה באותו הקרבן.
 בקטרת לא מתקשר ומתערב, אלא רק
 הקדוש ברוך הוא לבדו, וכל הצדדים
 הרעים בורחים, והצדדים הקדושים
 מתקרבים, ונקשרים איבר עם איבר זה
 עם זה, כל אחד ואחד בראוי לו.

ומשום שהיא כל כך חביבה, אין עומד
 אותו המזבח הפנימי אלא בפנים, שזהו

עֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְלֹא שָׂאָר דְּרָגִין אַחֲרָיִן
לְאַתְקַרְבָּא בְּהַדְיָיְהוּ.

מַה כְּתִיב בְּיַעֲקֹב, (בראשית ל מ) וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים
לְבָדוּ. מִכָּאן, דְּבִירַר פְּסוּלַת מִן מִקְדָּשָׁא,
וְשׂוּי חוֹלְקִיה בְּלַחֲדוּי, וְכָל אֵינוֹן רְתִיכִין דְּאַתְחִזּוֹן
לִיה לְרָזָא דְּמֵהִימְנוּתָא קְדִישָׁא. וְלֹא שְׂתָם עַל צֵאן
לְבָן, דְּשׂוּי חוֹלֵק שְׂאָר עֲמִין בְּלַחֲדוּיְהוּ, דְּלֹא
יִתְעַרְבוּן בְּהַדְי מֵהִימְנוּתָא קְדִישָׁא. (שם מ א) הַצֵּאן
הַמְּקוֹשְׁרוֹת, אֵינוֹן דְּמִתְקַשְׂרִי בְּקִישׁוּרָא חֲדָא, דְּלֹא
מִתְעַרְבִי בְּהַדְי שְׂאָר עֲמִין, דְּלֹא מִתְקַשְׂרִין
בְּהַדְיָיְהוּ לְעֵלְמִין.

כְּגִוּוֹנָא דָּא קְטוּרַת, דִּהָא בְּהָהוּא קְטוּרַת, כָּל
רְתִיכִין קְדִישִׁין דְּרָזָא דְּמֵהִימְנוּתָא, הוּוּ
מִתְקַשְׂרִין, וְכָל שְׂיִפִין עֵילְאִין וְתַתְּאִין, כּוֹלְהוּ

לשון הקודש

יִתְעַרְבוּ עִם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. הַצֵּאן
הַמְּקַשְׂרוֹת - אוֹתָם שְׂמִתְקַשְׂרִים בְּקִשְׁר
אַחַד, שְׂאִין מִתְעַרְבִים עִם שְׂאָר הָעַמִּים,
שְׂלֹא נִקְשְׂרִים אִתָּם לְעוֹלָם.

כְּמוֹ כֵן הַקְּטוּרַת, שְׂחָרֵי בְּאוֹתָהּ הַקְּטוּרַת,
כָּל הַמְּרַכְּבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל סוּד
הָאֱמוּנָה הֵינּוּ נִקְשְׂרוֹת, וְכָל הָאֵיבָרִים
הָעֵלְיוֹנִים וְהַתַּתְּחוֹנִים, כָּלָם נִקְשְׂרִים

גְּלוּלִים וְלֹא שְׂאָר הַדְּרָגוֹת הָאַחֲרוֹת
לְהִתְקַרֵּב עִמָּם.

מַה כְּתוּב בְּיַעֲקֹב? (בראשית ל ו) וַיֵּשֶׁת לוֹ
עֲדָרִים לְבָדוּ. מִכָּאן שֶׁבִירַר הַפְּסוּלַת מִן
הַמְּקַדָּשׁ, וְשֵׁם חֲלָקוֹ לְבָדוּ, וְכָל אוֹתָן
הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁנֶּרְאוּ לוֹ לְסוּד הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה. וְלֹא שְׂתָם עַל צֵאן לְבָן - שְׂשָׂם
אֶת חֲלָק שְׂאָר הָעַמִּים לְבָדָם, שְׂלֹא

מִתְקַשְׁרִין אֵלָיו בְּאֵלָיו. דְּהָא רְתִיבִין קְדִישִׁין
 דְּלִתְתָּא, הוּוּ מִתְקַרְבִּין וּמִתְקַשְׁרִין אֵלָיו בְּאֵלָיו,
 לְמַהוּי פּוֹלְהוּ בְּיַחְוּדָא חֲדָא, לְסִלְקָא בְּיַחְוּדָא
 בְּדָקָא חַוּי.

וְכָל אֵינוֹן מִשְׁרִיין דְּשָׁאָר עַמּוּן, פּוֹלְהוּ מִתְבַּדְרִי,
 וּמִתְפַּלְגִי דָּא מִן דָּא, וְעַל דָּא אִיקְרוּן
 יִשְׂרָאֵל (ש"ב ז כג) גּוֹי אַחַד, דְּאֵינוֹן בְּיַחְוּדָא וְקִישׁוּרָא
 חֲדָא. וְעַל דָּא אִיקְרוּן הַצֵּאֵן הַמְקוּשְׁרוֹת, מַה דְּלִית
 חֲבִי לְשָׁאָר עַמּוּן.

קְטוּרַת אָסוּר לְאַקְטָרָא בְּאַתֵּר אַחְרָא בַּר
 בְּמִזְבֵּחַ, וְלֹא בְּמִנָּא אַחְרָא, בַּר בְּמִחְתָּה.
 הָאֵי מֵאֵן דְּדִינָא רְדִיף אַבְתְּרִיה, אַעֲטְרִיךְ לְהָאֵי
 קְטוּרַת, וְלֹאֲתַבָּא לְקַמֵּי מְאָרִיָּה, דְּהָא סִינְעָא אִיהוּ
 לְסִלְקָא דִּינִין מַעֲלִיָּה.

לשון הקודש

אלה עם אלה. שְׁתֵּרֵי הַמְרַכְּבוֹת
 הַקְּדוּשׁוֹת שְׁלֻמָּה הֵיוּ מִתְקַרְּבוֹת
 וּנְקַשְׁרוֹת אֵלֶּה עִם אֵלֶּה, שְׁכָלָם יֵהִיוּ
 בְּיַחְוּד אַחַד, לְעֵלוֹת בְּיַחְוּד כְּרָאוּי.
 וְכָל אוֹתָם הַמְּחַנּוֹת שֶׁל שָׁאָר הָעַמִּים,
 כָּלָם מִתְפַּזְרִים וְנִחְלָקִים זֶה מִזֶּה, וְעַל כֵּן
 נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אַחַד, שֶׁהֵם בְּיַחְוּד
 וְקִישׁוּר אַחַד, וְעַל כֵּן נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל
 הַצֵּאֵן הַמְּקוּשְׁרוֹת, מַה דְּלִית חֲבִי
 לְשָׁאָר עַמּוּן. הָאֵי מֵאֵן דְּדִינָא
 רְדִיף אַבְתְּרִיה, אַעֲטְרִיךְ לְהָאֵי
 קְטוּרַת, וְלֹאֲתַבָּא לְקַמֵּי מְאָרִיָּה,
 דְּהָא סִינְעָא אִיהוּ לְסִלְקָא דִּינִין
 מַעֲלִיָּה.

וּבַהֲאֵי וַדָּאֵי מִסְתַּלְקִין דִּינִין מֵעֲלֵיהּ, אֵי הוּא
 רְגִיל בְּהֵאֵי, לְאַדְפָּרָא לִיה תְּרִין זְמַנִּין
 בְּכָל יוֹמָא, בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׁא, דְּכְתִיב (שמות ל
 ז) וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר.
 וְכְתִיב (שם ח) וּבְהֶעֱלֹת אֶהְרֹן וּגו'. וַדָּא אִיהוּ קִיּוּמָא
 דְּעֵלְמָא דְּלִתְתָּא, וְקִיּוּמָא דְּעֵלְמָא דְּלְעִילָא דְּכְתִיב,
 קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי ה'.

בְּהֵהוּא אֶתְר דְּלָא אִידְפֵּר בְּכָל יוֹמָא עוּבְדָּא
 דְּקְטֹרֶת, דִּינִין דְּלְעִילָא שְׂרִיין עֲלֵיהּ,
 וּמוֹתָנָא סְנִיָּאָה בֵּיה, וְעַמִּין אַחֲרֵנִין שְׁלֹטִין עֲלֵיהּ,
 בְּגִין דְּכְתִיב, קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי ה' לְדֹרְתֵיכֶם. תְּדִיר
 אִיהוּ קִיּוּמָא לְפָנַי ה', יִתִּיר מִכָּל פּוֹלְחָנִין אַחֲרֵנִין.

מְשַׁכְּנִי, בְּאַתְוֹן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא. כַּד מִתְחַבְּרִין
 תְּרִין שְׂמֵהֶן בְּחֶדָּא, דְּאִינוּן שְׂמָא

לשון הקודש

בְּאוֹתוֹ מְקוּם שְׂאִין נִזְכָּר בְּכָל יוֹם
 מַעֲשֵׂה הַקְטֹרֶת, הַדִּינִים שְׁלֹמְעָה שׁוֹרִים
 עָלָיו, וּמִגְפָּה רַבָּה בּוֹ, וְעַמִּים אַחֲרֵים
 שׁוֹלְטִים עָלָיו, מִשׁוּם שְׂכֵתוֹב (שם) קְטֹרֶת
 תָּמִיד לְפָנַי ה' לְדֹרְתֵיכֶם. הוּא תָּמִיד
 עוֹמֵד לְפָנַי ה' יִתִּיר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת
 הָאַחֲרוֹת.

מְשַׁכְּנִי - בְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ,

וּבְזֶה בּוֹדָאֵי מִסְתַּלְקִים הַדִּינִים מֵעֲלָיו,
 אִם הוּא רְגִיל בְּזֶה, לְהַזְכִּירָה פְּעַמִּים בְּכָל
 יוֹם, בַּבֶּקֶר וּבָעֶרֶב, שְׂכֵתוֹב (שמות ז'
 ז) וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר
 בַּבֶּקֶר. וְכְתוּב (שם) וּבְהֶעֱלֹת אֶהְרֹן וּגו'.
 וְזֶהוּ הַקִּיּוּם שֶׁל הָעוֹלָם שְׁלֹמְעָה, וְקִיּוּם
 הָעוֹלָם שְׁלֹמְעָה, שְׂכֵתוֹב קְטֹרֶת תָּמִיד
 לְפָנַי ה'.

שְׁלִים, יְהו"ה אֱלֹהִים. שְׁמָא קְדֻמָּאָה, מְשִׁיךְ לְגַבִּיהַ
שְׁמָא אַחֲרָא.

וְכִמָּה דְאָמַר (דף 99 ע"ב) אַחֲרִיךְ נְרוּצָה, וְלֹא כְתִיב
אַרוּצָה. בְּגִין דְשְׁמָא דָּא דְאִיקְרִי אֱלֹהִים,
כְּמָה רְתִיכִין, וְכְמָה בִּי דִינִין, כּוּלְהוּ כְּלִילִין
וּמְתַחֲבָרִין בֵּיתָה. וְעַל דָּא כְּתִיב אַחֲרִיךְ נְרוּצָה.

סְבִיאִין אִינוּן דְכְּלִילִין בְּהַאי שְׁמָא, וְאִיהוּ כּוּלְא
שְׁמָא חֲדָא. דְכִינִין דְשְׁמָא קְדֻמָּאָה מְשִׁיךְ
לְשְׁמָא אַחֲרָא, כְּדִין כְּלֹא הוּא חֲבוּרָא חֲדָא, וְעִילָאִין
וְתַתָּאִין כּוּלְהוּ דְרִגִין מִתְקַשְׁרִין הָא בְּהַאי, לְמַחֲוֵי
כּוּלְהוּ קְשׁוּרָא חֲדָא, וְחִיבּוּרָא חֲדָא, וְיִיחּוּדָא חֲדָא.

הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיִי, דָּא מְלָכָא קְדִישָׁא
עִילָאָה. חֲדָרְיִי, אֵלִין חֲדָרִין עִילָאִין,
וְאִידָרִין קְדִישִׁין דְרְתִיכִין עִילָאִין.

לשון הקודש

הוא שם אחד. שבין שהשם הראשון
מושך את השם האחר, אזי הכל הוא
חבור אחד, והעליונים והתחתונים, כל
הדרגות נקשרות זו בזו, שכלם יהיו קשור
אחד וחבור אחד ויחוד אחד.

הביאני המלך חדריו (שיר א). זה המלך
הקדוש העליון. חדריו – אלו החדרים
העליונים, והחדרים הקדושים של
המרכבות העליונות.

כשמתחברים שני שמות יחד, שהם שם
שלם, יהו"ה אלהים. השם הראשון מושך
אליו השם האחר.

וכמה שאמר אחריך נרוצה, ולא כתוב
ארוצה, משום שהשם הזה שנקרא
אלהים, כמה מרכבות וכמה בתי
דינים, כלם כלולים ומתחברים בו, ועל
כן כתוב אחריך נרוצה.

רבים הם שכלולים בשם הזה, והכל

חֲדָרָא קְדָמָאָה, אִיהוּ נְהִירוּ דְנְהִירוּ מְסֻטְרָא
 דִּמְיִנָא, נְהִירוּ דְנְהִירוּ מְסֻיִפִי עֲלָמָא וְעַד
 סֻיִפִי עֲלָמָא. נְהִירוּ דְכָל נְהוּרִין פְּלִילִין בֵּיתָה. נְהִירוּ
 דְאַרְבַּע גְּוֹוִינִין, גְּלִיפִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְעֲלָמָא,
 וְאִיקְרִי אֵל גְּדוּל. נְהִירוּ דְנְטִיל פְּרִישָׁא, אֲדָרָא
 וְחֲדָרָא קְדָמָאָה. וְדָא אִיהוּ נְהוּרָא דְאַתְאֲחֲדָא
 פְּרִישָׁא פְּרִזָּא דְאִיקְרִי יְהוּ"ה.

חֲדָרָא תְנִינָא, נְהִירוּ דְחֲשׁוּכָא, דְקָא נְפָקָא
 מְסֻטְרָא דְנְהִירוּ קְדָמָאָה. וְדָא אִיהוּ נְהִירוּ
 סוּמְקָא, דְחֲשִׁידָא. וְדָא אִיהוּ דְאַתְקְרִי אֱלֹהִים,
 דְבְסֻטְרָא שְׂמָאלָא, לְאַתְקְשָׁרָא בְנְהִירוּ קְדָמָאָה.

תְרִין אֲדָרִין דְמִתְקְשָׁרִין וּמִתְחַפְּרִין דָּא בְדָא. דְהָא
 בְּאֵלִין אֲדָרִין, תְּהִיא דְלִתְתָּא אֲתְאֲחֲדָא,
 וְאֲעִיל לָהּ מְלָכָא עֵילָאָה לְאֵלִין חֲדָרִין קְדִישִׁין.

לשון הקודש

החֲדָר הַרְאִשׁוֹן הוּא אֹר שְׂמַאִיר מְצַד
 הַלְמִין, הָאֹר שְׂמַאִיר מְסוּפָּה הָעוֹלָם וְעַד
 סוּף הָעוֹלָם. הָאֹר שְׂכָל הָאוּרוֹת פְּלוּלִים
 בּוּ. הָאֹר שֶׁל אַרְבַּעַת גְּוִינִים הַחֲקוּקִים
 בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְנִקְרָא אֵל גְּדוּל.
 הָאֹר שְׁנוּסַע בְּרִישׁ, הָאֲדָרָא וְהַחֲדָר
 הַרְאִשׁוֹן. וְהוּא הָאֹר שְׁנַאֲחֻזוּ בְּרִישׁ בְּסוּד
 שְׂנִקְרָא יְהוּ"ה.

הַחֲדָר הַשְּׁנַי, הָאֹר שֶׁל הַחֲשֻׁכָה, שְׂנוּצָא
 מִן הַצַּד שֶׁל הָאֹר הַרְאִשׁוֹן. וְהוּא אֹר
 אֲדָם, שְׁחֲשׂוּדָא. וְהוּא שְׂנִקְרָא אֱלֹהִים,
 שְׂבַצַּד שְׂמָאל, לְהַקְשָׁר בְּאֹר הַרְאִשׁוֹן.
 שְׁנַי חֲדָרִים שְׂנִקְשָׁרִים וּמִתְחַפְּרִים זֶה
 עִם זֶה. שְׁהִי בְּחֲדָרִים הַלְלוּ, אוֹתָהּ
 שְׁלִמְטָה נְאֻחָתָה, וּמְכַנִּים אוֹתָהּ הַמְלֻךְ
 הָעֵלְיוֹן לְחֲדָרִים הַקְדוּשִׁים הַלְלוּ. וְאִנִּי

וְאֵנָּה וְכוּלְהוּ, בְּשַׁעֲתָא דְאֵתְקַשְׁרֵנָּה בְּחֶדְא בְּקִישׁוּרָא
 חֶדְא, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ. נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּאֵינוֹן
 כ"ב אֶתְוֹן אֶלְפָּא בֵיתָא, דְּאֶקְרִי בָּךְ. כְּמָה דְאֵת
 אָמַר (שם לב יג) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ. (בראשית מח כ) בָּךְ
 יְבַרְךְ יִשְׂרָאֵל.

א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י כ"ל מ"נ ס"ע פ"צ ק"ר ש"ת
 אֵלִין אֵינוֹן עֲשָׂרִים וְתָרִין אֶתְוֹן דְּאֶלְפָּא
 בֵיתָא, וּמִתְחַלְפֵי לְעֲשָׂרִין וְתָרִין אֶלְפָּא בֵיתוֹת, בְּרֹזָא
 דְשִׁמְחָן קְדִישִׁין וְלִיפִין בְּשִׁמְחָן דְלַחֲוֹן, וְאֵינוֹן
 אֵיקְרוּן ב"ך.

נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, בָּךְ וּדְאֵי, דְהָא כָּל אֶתְוֹן
 נְטִיל הָאֵי קְוִימָא קְדִישָׁא, רֹזָא בָּךְ: א"ב
 ג"ד ה"ו ז"ח ט"י כ"ל מ"נ ס"ע פ"צ ק"ר ש"ת.

 לשון הקודש

אֶלְפָּא בֵיתָא, וּמִתְחַלְפוֹת לְעֲשָׂרִים
 וּשְׁתֵּים אֶלְפָּא בֵיתוֹת, בְּסוּד הַשְּׁמוֹת
 הַקְּדוּשִׁים הַחֲקוּקִים בְּשְׁמוֹת שְׁלָלָהֶם, וְהֵם
 נִקְרְאִים בָּךְ.

נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, בָּךְ וּדְאֵי, שְׁתֵּרֵי כָּל
 הָאוֹתִיּוֹת נוֹטֵל הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ הַזֶּה,
 הַסּוּד שֶׁל בָּךְ: אַב גַּד הוּ זַח טִי כָּל מִנְסַע
 פֶּצ קַר שֶׁת.

וְכֻלָּם, בְּשַׁעֲה שְׁאֵנו מִתְקַשְׁרִים יַחַד
 בְּקִשְׁר אַחַד, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ. נְגִילָה
 וְנִשְׁמַחָה בְּאוֹתָן עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת
 שֶׁל אֶלְפָּא בֵיתָא, שְׁנִקְרָא בָּךְ, כְּמוֹ
 שְׁנִיאָמַר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ, בָּךְ יְבַרְךְ
 יִשְׂרָאֵל.

אב גר הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת
 - אלה הם עשרים ושתיים אותיות של

אש"ב גת"ד הק"ו זר"ח טפ"י כצ"ל מס"ן עז"ר
 אכתריאל ל י"ה צבאות יושב על כסא רם
 ונשא. וכל גדודי שרי צבאות מעלה, מימינו חיים
 משמאלו מות. והכסא עומד על ארבעה עמודים.
 עמוד הימיני, בארבע שלהובי מלהטן דאתון.

בש"א דת"ג וק"ה חר"ז יפ"ט לצ"כ נס"מ עז"ר
 יה"ו, דא איהו רזא וסתרא דעמודא
 דאמצעיתא, מאינון ארבע עמודין, דהוא כסא
 סמכא עליהו, ברזא דאתון דאלפא ביתא. ואינון
 תריסר בכל עמודא ועמודא, לאתקיימא כל חד
 מניהו על תריסר עמודין סמכין, לאתקיימא
 בורסיא עליהו.

עמוד השמאלי, איהו ברזא אחרא, תא"ש רב"ק
 צג"פ עד"ס נה"ם לוך כז"י טח"י הו"י דא

לשון הקודש

יהו, זהו סוד וסתר של העמוד האמצעי
 מאותם ארבעה עמודים שאותו הכסא
 סמוך עליהם, בסוד האותיות של אלפא
 ביתא. והם שנים עשר בכל עמוד ועמוד,
 שיתקיים כל אחד מהם על שנים עשר
 עמודים תומכים שיתקיים עליהם הכסא.
 העמוד השמאלי הוא בסוד אחר:
 תא"ש רב"ק צג"פ עד"ס נה"ם לוך כז"י

אשב גתד הקו זרח טפי כצל מסן עזר
 אכתריאל י"ה צבאות יושב על כסא רם
 ונשא. וכל גדודי שרי צבאות מעלה,
 מימינו חיים, משמאלו מות. והכסא
 עומד על ארבעה עמודים, העמוד
 הימיני, בארבע שלהבות לוקטות של
 אותיות.

בשא דתג וקה חרוז יפ"ט לצ"כ נס"מ עזר

אֵיהוּ רֹזָא וְסִתְרָא דְעֵמוּדָא דְשִׁמְאֵלָא. וְכוּרְסִיָּא
מִתְתַקְנָא עֲלֵיהּ, בְּרֹזָא וְסִתְרָא דְתַרְיֶסֶר סְמִכִין.

וְהָא תִשְׁעָה הֵווּ. אֶלָּא, תִּלְתַּת (דף 99 ע"א) אֲתוּוֹן
מִצְטַרְפִּין גּוֹ צִירוּפָא חֲדָא בְּהַאי סְטָרָא,
וּבְהַאי סְטָרָא, לְתִלְתַּת תִּיבִין. סְלִקִין וְנִגְחִתִין, וְאִינוּן
טְמִירִין בְּרֹזָא יְהוּ, גְּלִיפּוּ דְשִׁמְאֵא קְדִישָׁא מְחַקְקָא
יְהוּ יְהוּ יְהוּ (ס"א גרים בזה האופן יהוי יהו יוהי) אֵלִין גְּנִיזִין
בְּעֵמוּדָא קְדֻמָּאָה, דְּאֵיהּ עֵמוּדָא דִּימִנָּא. יְהוּ יו"ה
הִי"ו, אֵלִין גְּנִיזִין בְּעֵמוּדָא דְשִׁמְאֵלָא. לְמַהּוּ פּוּרְסִיָּא
שְׁלִימָא בְּרֹזָא דְעֵשְׂרִין וְתִרִין אֲתוּוֹן דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא,
דְּהַהוּא קִים קְדִישָׁא פְּנִישׁ וְנָטִיל בְּגִוּוּיָה בְּרֹזָא בְּךָ,
וְעַל דָּא נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.

נְזַבְיָרָה דְדִיךְ מִיִּין, מִיִּנְהָ שֶׁל תּוֹרָה. דוּדִיךְ,
אֵלִין שְׁבַעִין מְמַנֵּן דְּסַחְרִין פּוּרְסִיָּא

לשון הקודש

גְּנִיזִים בְּעֵמוּד הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהוּא עֵמוּד
הַיְמִינִי. יְהוּ יו"ה הִי"ו (ס"א גרים בזה האופן יהוי יהו
יחה), אֵלֻו גְּנִיזִים בְּעֵמוּד שֶׁל הַשְּׁמַאל,
לְהִיּוֹת כִּפְסָא שְׁלָם בְּסוּד שֶׁל עֵשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁל הָאֶלְפָּא בֵּיתָא,
שְׁאוֹתוֹ בְּרִית קֹדֶשׁ בּוֹנִים וְנוֹטֵל בְּתוֹכוֹ
בְּסוּד שֶׁל בְּךָ, וְעַל זֶה נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.
נְזַבְיָרָה דְדִיךְ מִיִּין – מִיִּנְהָ שֶׁל תּוֹרָה.

מח"י הו"י. זהו הסוד והסתר של עמוד
השמאל, והכפא מתתקן עליהם בסוד
וסתר של שנים עשר עמודים.
וְחֲרִי תִשַׁע הֵיּוּ? אֶלָּא, שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת
מִצְטַרְפּוֹת תוֹךְ צְרוּף אֶחָד בְּצַד הַזֶּה,
וּבְצַד הַזֶּה, לְשֹׁלֵשׁ תְּבוּת. עוֹלָיִם וְיוֹרְדִים,
וְהֵם טְמוּנִים בְּסוּד שֶׁל יְהוּ, הַחֲקִיקָה שֶׁל
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ חֲקוּקָה יְהוּ יְהוּ יְהוּ. אֵלֻו

קְדִישָׁא. וְאֵינוֹן רַבְרַבִּין שְׁלָטִין, וְנִטְלִין דִּינָא מִהָהוּא
 יִין. וְעַל דָּא כְּתִיב, אֲשַׁקֵּךְ מִיַּיִן תִּרְקַח. וְאֵינוֹן
 דוּדִים שְׁבָעִין.

וְאֵלֶיךָ אֵינוֹן: מִיכָאֵל. גְּבַרְיָאֵל. רְפָאֵל. נוֹרִיאֵל.
 קְדוּמִיאֵל. מַלְכִיאֵל. צְדָקִיאֵל. פְּדָאֵל.
 תּוֹמִיאֵל. חֶסְדִיאֵל. עוֹרִיאֵל. רְמָאֵל. (ג"א רויאל) יוֹפִיאֵל.
 סְטוּרִיאֵל. גְּזַרִיאֵל. לַהֲמִיאֵל. חֲזַקִיאֵל. רַהֲטִיאֵל.
 קְדִישִׁיאֵל. שְׁבַנִיאֵל. גְּדַהֲסִיאֵל. וּמִיאֵל. קְדַמִיאֵל.
 חַכְמִיאֵל. רַמָּאֵל. קְדִישִׁיאֵל. עֵנִיאֵל. עוֹרִיאֵל. פּוֹרִיאֵל.
 חַכְמִיאֵל. מַבְנִיאֵל. קִנִיאֵל. גְּדִיאֵל. צוּרְטַק. עוֹפִפִיאֵל.
 רַחֲמִיאֵל. סַנְסַנִיאֵל. וּדְרַגְזִיאֵל. וּדְרַגְזִיאֵל. רַסְסִיאֵל.
 רוֹמִיאֵל. סַנִיאֵל. טַהֲרִיאֵל. עוֹרִיאֵל. גְּדִיאֵל. שְׁמִיאֵל.
 עֵינִיאֵל. תְּסוּרִיאֵל. דְּנִיאֵל. צוּרִיאֵל. כְּסִיסִיאֵל. עִירִיאֵל.
 סַמְכִיאֵל. מְרוֹנִיאֵל. כַּמְנִיאֵל. יְרוּיאֵל. טַטְרוּסִיאֵל. חוֹנִיאֵל.

לשון הקודש

דְּדִיק - אֵלוֹ שְׁבָעִים מְמַנִּים שְׁמִקְיָפִים
 אֵת הַפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ, וְאוֹתָם גְּדוּלִים
 שׁוֹלְטִים וְנִטְלִים דִּין מְאוֹתוֹ יִין. וְעַל זֶה
 כְּתוּב אֲשַׁקֵּךְ מִיַּיִן תִּרְקַח. וְאוֹתָם דוּדִים
 שְׁבָעִים.
 וְאֵלֶיךָ הֵם: מִיכָאֵל. גְּבַרְיָאֵל. רְפָאֵל.
 נוֹרִיאֵל. קְדוּמִיאֵל. מַלְכִיאֵל. צְדָקִיאֵל.
 פְּדָאֵל. תּוֹמִיאֵל. חֶסְדִיאֵל. עוֹרִיאֵל.
 רְמָאֵל. (דויאל) יוֹפִיאֵל. סְטוּרִיאֵל. גְּזַרִיאֵל.
 לַהֲמִיאֵל. חֲזַקִיאֵל. רַהֲטִיאֵל. קְדִישִׁיאֵל.

שְׁבַנִיאֵל. גְּדַהֲסִיאֵל. וּמִיאֵל. קְדַמִיאֵל.
 חַכְמִיאֵל. רַמָּאֵל. קְדִישִׁיאֵל. עֵנִיאֵל.
 עוֹרִיאֵל. פּוֹרִיאֵל. חַכְמִיאֵל. מַבְנִיאֵל.
 קִנִיאֵל. גְּדִיאֵל. צוּרְטַק. עוֹפִפִיאֵל.
 רַחֲמִיאֵל. סַנְסַנִיאֵל. וּדְרַגְזִיאֵל. וּדְרַגְזִיאֵל.
 רַסְסִיאֵל. רוֹמִיאֵל. סַנִיאֵל. טַהֲרִיאֵל.
 עוֹרִיאֵל. גְּדִיאֵל. שְׁמִיאֵל. עֵינִיאֵל.
 דְּנִיאֵל. צוּרִיאֵל. כְּסִיסִיאֵל. עִירִיאֵל.
 סַמְכִיאֵל. מְרוֹנִיאֵל. כַּמְנִיאֵל. יְרוּיאֵל.
 טַטְרוּסִיאֵל. חוֹנִיאֵל. זְכַרִיאֵל. וְעִרִיאֵל. דְּמִיאֵל. גְּדִיאֵל.

זכריאל. ועריאל. דטיאל. גדיאל. בראל.
 אהינאל. (אין בין בולם רק ס"ה).

בְּסַפְרִים אַחֲרִים פְּתוּב פִּסְדֵּר הַזֶּה: מִיכָאֵל.
 גְּבַרְיָאֵל. רְפָאֵל. נוֹרְיָאֵל. קְדוּמְיָאֵל.
 מְלָכְיָאֵל. צִדְקְיָאֵל. פְּדָאֵל. תּוּמְיָאֵל. חַסְדְיָאֵל.
 עוֹרְיָאֵל. רְמָאֵל. יוֹפְיָאֵל. סְטוֹרְיָאֵל. גּוֹרְיָאֵל.
 וּדְרְיָאֵל. לְהַרְיָאֵל. חֲזַקְיָאֵל. רְהַמְיָאֵל. קְדֻשְׁיָאֵל.
 שְׁבַנְיָאֵל. בְּרַקְיָאֵל. אַהֲיָאֵל. חַנְיָאֵל. לְעַרְיָאֵל.
 מַלְכִיָאֵל. שְׁבַנְיָאֵל. רְהַסְיָאֵל. רוּמְיָאֵל. קְדוּמְיָאֵל.
 קְדַמְאֵל. חַכְמְיָאֵל. רְמָאֵל. קְדֻשְׁיָאֵל. עַנְיָאֵל.
 עוֹרְיָאֵל. חַכְמְיָאֵל. מַחְנְיָאֵל. קַנְיָאֵל. גְּדִיָאֵל.
 עוֹרְטַק. עוֹפְפִיָאֵל. רְחַמְיָאֵל. סַנְסַנְיָאֵל. וּדְרַגְזִיָאֵל.
 רַסְסִיָאֵל. דוּמְיָאֵל. סַנְיָאֵל. טַהַרְיָאֵל. יַעוֹרְיָאֵל. נְרִיָאֵל.
 סַמְכִיָאֵל. עֵינְאֵל. תְּסִירִיָאֵל. רַנְאֵל. צוֹרִיָאֵל. פַּסִּיסִיָאֵל.

לשון הקודש

בראל. אהינאל. (אין בין בולם רק ס"ה).
 בְּסַפְרִים אַחֲרִים פְּתוּב פִּסְדֵּר הַזֶּה: מִיכָאֵל.
 גְּבַרְיָאֵל. רְפָאֵל. נוֹרְיָאֵל. קְדוּמְיָאֵל. חַכְמְיָאֵל.
 מְלָכְיָאֵל. צִדְקְיָאֵל. פְּדָאֵל. תּוּמְיָאֵל. עוֹרְיָאֵל.
 עוֹרְטַק. עוֹפְפִיָאֵל. רְחַמְיָאֵל. סַנְסַנְיָאֵל. גְּדִיָאֵל.
 יוֹפְיָאֵל. סְטוֹרְיָאֵל. גּוֹרְיָאֵל. וּדְרְיָאֵל.
 לְהַרְיָאֵל. חֲזַקְיָאֵל. רְהַמְיָאֵל. קְדֻשְׁיָאֵל. טַהַרְיָאֵל. יַעוֹרְיָאֵל. נְרִיָאֵל. סַמְכִיָאֵל.
 שְׁבַנְיָאֵל. בְּרַקְיָאֵל. אַהֲיָאֵל. חַנְיָאֵל. עֵינְאֵל. תְּסִירִיָאֵל. רַנְאֵל. צוֹרִיָאֵל. פַּסִּיסִיָאֵל.

עיריאל. סמכיאל. מרוניה. קנוניה. ירואל.
 טטרוסיה. חוניאל. זכריאל. ועריאל. דניאל.
 גדיאל. בריאל. אהניאל.

הֵם שְׁבַעֵין אֵילִין, אֵינֹן דְּסַחְרִין בּוֹרְסֵיִיא קְדִישָׁא,
 דְּאֶקְרוּן דּוּדִים. וְנִהְרִין וְנַצְצִין, מְאִינוּן דּוּדִים
 עֵילָאִין, דְּנִהְרִין וְנַצְצִין בְּטְמִירוּ וְגַנְיֹז עֵלְאָה.
 וְעֵלְיָהּוּ כְּתִיב, כִּי טוֹבִים דְּדִיד מִיִּין. דּוּדָּהּ, אֵלִין
 בּוֹלְהוֹן בְּכָלְלָא חָדָא, תְּתַאֲיִן מְגוּ עֵילָאִין, וְכוּלְהוּ
 נְהִירִין וְנַצְצִין מְגוּ תְּהוּא יִין דְּמִנְטְרָא.

עֵילָאִין טְמִירִין, אֵינֹן אֵיקְרוּן חֵיוֹת טְמִירִין,
 דְּאֵינֹן רְצוּא וְשׁוּב. וְאֵינֹן נְהִירִין מְגוּ
 עֵלְמָא עֵילָאָה, עֵלְמָא דְּאֵתִי. וְאֵלִין תְּתַאֲיִן, נְהִירִין
 וְנַצְצִין מְגוּ תְּהוּא נְהִירוּ טְמִיר וְגַנְיֹז, דְּאֵלִין נַצְצִין.

לשון הקודש

עיריאל. סמכיאל. מרוניה. קנוניה. ירואל. טטרוסיה. חוניאל. זכריאל. ועריאל. דניאל. בריאל. אהניאל. הם השבעים האלו, אותם המקיפים את הכפא הקדוש, שנקראים דודים. ומאירים ונוצצים מאותם הדודים העליונים, שמאירים ונוצצים בסתר ונגניזה עליונה, ועליהם כתוב (שיר א) כי טובים דדיד מנין. דדיד - אלה כלם

בכלל אחד, התחתונים מתוך העליונים, וכלם מאירים ונוצצים מתוך אותו מיין המשמר. העליונים הטמירים, הם נקראים חיות הטמירות, שהן רצוא ושוב. והם מאירים מתוך העולם העליון, העולם הכא. ואלו התחתונים מאירים ונוצצים מתוך אותו האור הטמיר והגנוז של אלו הניצוצות.

וּבְלָהוּ מִיַּיִן, מֵאֵינֹן שִׁבְעֵין שְׁמֹהָן, דְּאֵינֹן נְהִירִין
 טְמִירִין. דְּהָא אֵינֹן שִׁבְעֵין דְּסַחְרִין
 כּוּרְסָא קְדִישָׁא לְתַתָּא, מֵאֵינֹן שִׁבְעֵין פְּנִימָאִין
 נְהִירִין כְּלָהוּ וְנִצְעִי. וְדָא הוּא מִיַּיִן, מֵאֵינֹן נְהִירִין
 עִילָאִין, יִנָּא דְאוּרִיתָא. וְאֵינֹן בּוּצִינִין עִילָאִין
 דְנְהִירִין אַנְפִּין, וּבוּצִינִין. וְאֵינֹן שִׁבְעֵין שְׁמֹהָן
 דְאֵתְקַרִי בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. (דף ט"ו ע"א).

בְּרָזָא וְסַתְרָא דְאַלְפָא בֵּיתָא, דְּאֵינֹן כ"ב אֲתוּוֹן,
 אֵית מְנִייהוּ עֶשֶׂר עִילָאִין, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח
 ט"י. וְתַרְיִסָר אַחְרָנִין, דְּמַתְּהַפְּכִין לְכַמָּה גּוּזִינִין,
 וּמַתְּגַלְגְּלִין בְּאַתְוּוֹן, וְלַעוֹלָם לָא מְשַׁנְיִין. דְּהָא יִנָּא
 דְאוּרִיתָא מִהֲכָא מַתְּפַרֵּשׁ. לָא דְנִפְקָא מֵאֵלִין
 אֲתוּוֹן, אֶלָּא מְטַמִּירוּ דְלָהוֹן.

 לשון הקודש

בסוד וסתר האלפא ביתא, שאותן
 עשרים ושתיים אותיות, יש בהם עשר
 עליונות - א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י ושתיים
 עשרה אחרות, שמתהפכות לכמה
 גונים, ומתגלגלות באותיות, ולעולם לא
 משתנות. שהרי יינה של התורה מפאן
 מתפרש, לא שיוצא מהאותיות הללו,
 אלא מהסתר שלהם.

ובכלם מיין, מאותם שבעים שמות שהם
 מאירים טמירים. שהרי אותם שבעים
 מקיפים את הכפא הקדוש למטה,
 מאותם שבעים פנימיים מאירים כלם
 ונוצעים. והו מיין, מאותם נהרות
 העליונים, היין של התורה. ואותם
 המאורות העליונים שמאירים פנים,
 ומאורות. והם שבעים השמות שהם
 נקרא הקדוש ברוך הוא.

בְּגִין דְּאַתְוֹן בּוֹלְהוּ נַפְקוּ מִגּוּ נְקוּדָה עִילָאָה,
טְמִירָא וּסְתִימָא, רָזָא וּכְלָלָא דְאַוְרִייתָא,
וְלֹא הָווּ רְשִׁימִין אַתְוֹן בִּיהּ, עַד דְּעָלוּ לְגוּ הַיְכָלָא
טְמִירָא, וְנַפְקוּ אַתְוֹן, וְלַחִים הָווּ, וְאַתְקַרִישׁוּ.

וּבְדִין אַתְגְּלִיף שְׂמָא קְדִישָׁא בְּרָזָא דְאַתְוֹן. בְּגוּ
אַתְוֹן דְּאַתְבְּרִיאוּ בְּהוּ שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. שְׂמָא
גְּלִיפָא עִילָאָה בְּרָזָא דְאַרְבְּעִין וְתָרִין אַתְוֹן.

בִּיּוֹן דְּקִימִין אַתְוֹן עַל תִּיקוּנֵיהוּ, וְאַתְקִימִין
עַלְמָא. בְּדִין אַתְתַּקְּנוּ אַתְוֹן בְּשַׁבְּעִין וְתָרִין
שְׂמָהוּ, דְּאִיקְרוּן יִין, שְׁבַעִין שְׂמָהוּ דְּאַתְקַרִי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּהוּ. וְאַלִין אִינוּן יִין.

וּה"ו. יל"י. סי"ט. על"ם. מה"ש. לל"ה. אב"א.
כה"ת. הז"י. אל"ד. לא"ו. הה"ע. יז"ל.
מב"ה. הר"י. הק"ם. לא"ו. כל"י. לו"ו. פה"ל. גל"ך.

לשון הקודש

אַרְבְּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת.
בִּיּוֹן שְׁעֲמָדוּ הָאוֹתִיּוֹת עַל תְּקוּנָן וְהִתְקַמִּים
הָעוֹלָם, אִזְ הִתְתַּקְּנוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּשַׁבְּעִים
וּשְׁנַיִם שְׂמוֹת שְׁנַקְרְאוּ יִין, שְׁבַעִים
הַשְּׂמוֹת שְׁבָהֶם נִקְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְאַלוּ הֵם יִין.

וּה"ו. יל"י. סי"ט. על"ם. מה"ש. לל"ה.
אב"א. כה"ת. הז"י. אל"ד. לא"ו. הה"ע.

מִשּׁוּם שְׁכַל הָאוֹתִיּוֹת יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ
נְקוּדָה עִלְיוֹנָה, טְמִירָה וְנִסְתָּרָה, הַסּוּד
וְהַכְּלָל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְלֹא הָיוּ בּוֹ רְשׁוּמִים
אוֹתִיּוֹת, עַד שֶׁנִּכְנְסוּ לְתוֹךְ הַיְכָל טְמִיר,
וְיִצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת, וְהָיוּ לַחוּת וְנִקְפְּאוּ.

וְאִזְ נִחְקַק הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת,
בְּתוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת שְׁבָהֶם נִבְרְאוּ שְׂמִים
וְאַרְיָן, הַשֵּׁם הַחֲקוּק הָעִלְיוֹן בְּסוּד שֶׁל

י"י. מל"ה. תה"ו. נת"ה. הא"א. יר"ת. שא"ה. רי"י.
 או"ם. לכ"ב. וש"ר. יח"ו. לה"ח. כו"ק. מנ"ד. אנ"י.
 חע"ם. רה"ע. יי"ז. הה"ה. מי"ך. וו"ל. יל"ה. סא"ל.
 ער"י. עש"ל. מי"ה. וה"ו. דנ"י. הח"ש. עמ"ם. ננ"א.
 ני"ת. מב"ה. פו"י. נמ"ם. יי"ל. הר"ח. מצ"ר. ומ"ב.
 יה"ה. ענ"ו. מח"י. דמ"ב. מנ"ק. אי"ע. חב"ו. רא"ה.
 יב"ם. הי"י. מו"ם.

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאחָה, בּוֹצֵינָא דְמַעְרָב, כִּד שְׁלֵטָא
 וְקַיִמָא לְגַבֵּי בּוֹצֵינָא דְמִזְרָח, דָּא
 אוֹכְמָא, וְדָא חִיּוּרָא. כִּפְתָּה הוּא יָאָה, בְּהַהוּא
 נְהִירוֹ חִיּוּרָא.

נְהִירוֹ דְבוֹצֵינָא, תִּרְיִן נְהִוְרִין מִתְחַבְּרִין כִּתְדָא.
 תִּתְאַה אוֹכְמָא, (דף 99 ע"ב) עֵילְאַה חִיּוּרָא.
 דָּא שְׁלֵטָא עַל דָּא, נְהִוְרָא חִיּוּרָא עַל אוֹכְמָא. וְעַם
 כָּל דָּא, כִּפְתָּה אִיהִי יָאָה.

לשון הקודש

<p>ענ"ו. מח"י. דמ"ב. מנ"ק. אי"ע. חב"ו. רא"ה. יב"ם. הי"י. מו"ם. שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאחָה (שיר א). גַּר הַמַּעְרָב, כְּשִׁשׁוּלְטָא וְעוֹמֵד אֶל גַּר הַמִּזְרָח, זֶה שְׁחֹר וְזֶה לְבָן. כִּפְתָּה הוּא יָאָה בְּאוֹתוֹ הָאוֹר הַלְבָן. הָאוֹר שֶׁל הַמְּאוֹר, שְׁנֵי אוֹרוֹת מִתְחַבְּרִים כְּאַחַד. הַתְּחַתּוֹן שָׁחַר, וְהָעֲלִיּוֹן</p>	<p>יז"ל. מב"ה. הר"י. הק"ם. לא"ו. כל"י. לו"ו. פה"ל. גל"ך. יי"י. מל"ה. חה"ו. נת"ה. הא"א. יר"ת. שא"ה. רי"י. או"ם. לכ"ב. וש"ר. יח"ו. לה"ח. כו"ק. מנ"ד. אנ"י. חע"ם. רה"ע. יי"ז. הה"ה. מי"ך. וו"ל. סא"ל. ער"י. עש"ל. מי"ה. וה"ו. דנ"י. הח"ש. עמ"ם. ננ"א. ני"ת. מב"ה. פו"י. נמ"ם. יי"ל. הר"ח. מצ"ר. ומ"ב. יה"ה.</p>
---	---

בְּתִיקוּנָא דְּתַחוּתָהּ, כַּמָּה תִיקוּנֵין קַייִמִין תְּחוּתָהּ,
 בְּתִילָה וְשִׁרְנָא וּמְשָׁחָא. וְאִיהִי קַייִמָא
 בְּרַבּוּ עֵילָאָה, יָאָה בְּהֵהוּא נְהוּרָא חִיוּרָא. כֶּךָ בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם, אֵלִין תִּיקוּנֵין דְּלַתְתָּא, דְּקַייִמִין תְּחוּתָהּ
 בְּנוֹי דִּילָהּ. כַּאֲחֵלִי קֶדֶר בִּירֵיעוֹת שְׁלָמָה. דָּא
 אֹבְכָמָא, וְדָא חִיוּרָא.

שְׁחוּרָה אַנִּי וְנֵאֲוָה, כְּתִיב (משלי כב ו) חֲנֹךְ לַנְּעַר עַל
 פִּי דְרַכּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה.
 כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, בְּרָא לִיה
 בְּדִיוּקְנָא עֵילָאָה, אַבְרָוִי וְשִׁיפּוֹי בְּלָהוּ בְּרָזָא
 עֵילָאָה. נְחִית לִיה לְאֶרְעָא גּוֹ גִינְתָא דְעֶדֶן, דְּבְרָא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאֶרְעָא בְּאַתֵּר טָמִיר וְנִגְזִי,
 דְּאִיהוּ בְּדִיוּקְנָא וְצִיּוּרָא דְלְעֵילָא. דְּכְתִיב, (בראשית ב
 טו) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן

לשון הקודש

שְׁחוּרָה אַנִּי וְנֵאֲוָה, כְּתִיב (משלי כב) חֲנֹךְ
 לַנְּעַר עַל פִּי דְרַכּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר
 מִמֶּנָּה. בְּשִׁבְרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 הָאָדָם, בְּרָא אוֹתוֹ בְּדִיוּקוֹן עֲלִיּוֹן, אִיבְרָוִי
 וּפְרָקִיו כְּלָם בְּסוּד עֲלִיּוֹן. הוֹרִיד אוֹתוֹ
 לְאֶרֶץ לְתוֹךְ גֵּן הָעֵדֶן, שְׁבְרָא הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּאֶרֶץ בְּמָקוֹם טָמִיר וְנִגְזִי,
 שֶׁהוּא בְּדִיוּקוֹן וְצִיּוּר שְׁלָמְעֵלָה, שְׁכְּתוּב

לְבָן. זֶה שׁוֹלֵט עַל זֶה, הָאוֹר הַלְבָּן עַל
 הַשָּׁחַר. וְעַם כָּל זֶה, כַּמָּה הוּא יָאָה.
 בְּתִיקוּן שְׁתַּחֲתִיָּה, כַּמָּה תִיקוּנִים עוֹמְדִים
 תַּחֲתִיָּה, בְּתִילָה וְגַר וְשָׁמֶן. וְהִיא עוֹמְדַת
 בְּגַדְל עֲלִיּוֹן, נָאָה בְּאוֹתוֹ הָאוֹר הַלְבָּן. כֶּךָ
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, אֵלוֹ הַתִּיקוּנִים שְׁלָמְטָה
 שְׁעוֹמְדִים תַּחֲתִיָּה בְּנוֹי שְׁלָה. כַּאֲחֵלִי קֶדֶר
 בִּירֵיעוֹת שְׁלָמָה. זֶה שָׁחַר וְזֶה לְבָן.

לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. וַיִּנְחָהּוּ בְּגֵן עֵדֶן סִתָּם, דְּכוּלָּא
בְּרִזָּא חֲדָא.

וְאִי תִימָא, בְּגֵן עֵדֶן עֵילָאָה, כַּמָּה תְּחוּמִין, וּכַמָּה
שׁוּרִין מִתְּתַחְמֵן סְחֹר סְחֹר לִיה, מִכַּמָּה
מִשְׁרַיִין עֵילָאִין וְרוּחִין קְדִישִׁין, וְהָכָא בְּהַאי גִנְתָּא
דְּעֵדֶן דְּאַרְעָא, לָא מִתְּתַחְמָא הָכִי. דְּאִי תִימָא,
הוּאִיל וְאִיהוּ בְּדִיוקְנָא עֵילָאָה, אֲתַקֵּין לִיה בְּכַמָּה
רוּחִין וּנְשֻׁמְתִין דְּצַדִּיקִיָּא. אִי הָכִי, עַד לָא הוּוּ
צַדִּיקִיָּא בְּעֵלְמָא, לָא הָוָה בְּדִיוקְנָא עֵילָאָה הַאי
גִנְתָּא דְּעֵדֶן דְּלִתְתָּא.

אַלְא, וְדְאִי בְּדוּגְמָא וְדִיוקְנָא עֵילָאָה אִיהוּ מִיּוּמָא
דְּאַתְפְּרִי עֵלְמָא. וְעַד לָא אֲתַפְּרִי אָדָם, הוּוּ
כַּמָּה שׁוּרִין תְּחוּמִין דְּמִלְאָכִין עֵילָאִין סְחָרִין לִיה,
דְּלָא הָוָה בְּלָא נְטִירוֹ, בְּגֵן דְּבְכָל אֵינּוּן הֵיבְלִין

לשון הקודש

בְּדִיוקְנָא עֵלְיוֹן, הִתְקִין אוֹתוֹ כַּכַּמָּה רוּחוֹת
וּנְשֻׁמוֹת שֶׁל צַדִּיקִים. אִם כֵּן, טָרַם שֶׁהֵיוּ
צַדִּיקִים בְּעוֹלָם, לֹא הָיָה בְּדִיוקְנָא עֵלְיוֹן גֵּן
הָעֵדֶן הַזֶּה שְׁלֵמָטָה?

אַלְא, וְדְאִי בְּדוּגְמָא וְדִיוקְנָא עֵלְיוֹן הוּוּ
מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם, וְטָרַם שְׁנַבְרָא
הָאָדָם הָיוּ כַּמָּה רוּחוֹת תְּחוּמִים
שְׁמֵלְאָכִים עֵלְיוֹנִים סוּבְבִים אוֹתוֹ, שְׁלָא

(בראשית ב) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
וַיִּנְחָהּוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. וַיִּנְחָהּוּ
בְּגֵן עֵדֶן סִתָּם, שֶׁהִכָּל בְּסוּד אֶחָד.

וְאִם תֹּאמַר, בְּגֵן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן, כַּמָּה
תְּחוּמִים וּכַמָּה רוּחוֹת מִתְּתַחְמִים סְבִיב
סְבִיב לוֹ, מִכַּמָּה מַחְנוֹת עֵלְיוֹנִים וְרוּחוֹת
קְדוּשׁוֹת, וְכַאֲן בְּגֵן הָעֵדֶן הַזֶּה שֶׁל הָאָרֶץ
אֵין מִתְּתַחְמֵן כֵּן. שְׂאֵם תֹּאמַר, הוּאִיל וְהוּוּ

דַּתְּפֹן, אֵית שׁוֹלְטָנִין נְטָרִין לִיה. עַד דְּאִינוּן רוּחִין
 אַתְּכְּלִילֵן לְמִיתֵי בְּהַאי עֲלָמָא, כֹּל רוּחִין וְנִשְׁמָתִין
 דְּהוּן זְמִינִין לְאַעְלָא בְּהַאי עֲלָמָא, כְּלָהוּ הוּוּ תְּפֹן
 עַד לָא אַתְּבְּרִי אָדָם.

וְעַד יוֹמָא עַד לָא יִיתוּן לְאַעְלָא בְּהַאי עֲלָמָא,
 אִינוּן רוּחִין דְּזְמִינִין לְאַתְיִיחָבָא בְּהַאי עֲלָמָא,
 כְּלָהוּ הוּוּ תְּפֹן. וְאַלִין רוּחִין וְנִשְׁמָתִין סְלִקוּן
 וְנִחְתִין, נְכִקוּ מִגֵּן עֵדֹן דְּלְעִילָא, וְנִחְתִי בְּגֵן עֵדֹן
 דְּלְתַתָּא, וּמִתְּלַבְּשֵׁן תְּפֹן בְּלְבוּשֵׁין, כְּגוֹנוּנָא דְּגוּפֵי
 דְּהַאי עֲלָמָא.

וְאַתְּעִסְקוּן בְּאִזְרֵיתָא, לְמַנְדַּע וְלְאַסְתְּכְּלָא
 בְּהַהוּא לְבוּשָׂא בִיקְרָא דְּמֵאֲרִיחֹן, כֹּל
 חַד וְחַד, כְּמָה דְּאִזְדְּמֵן לְמַחְוֵי בְּהַאי עֲלָמָא.

לשון הקודש

הַזֶּה, כָּלֵם הָיוּ שָׁם, וְהַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת
 הִלְלוּ עוֹלוֹת וַיּוֹרְדוֹת, יֵצְאוּ מִגֵּן הָעֵדֶן
 שְׁלַמְעֵלָה, וַיּוֹרְדוֹת בְּגֵן הָעֵדֶן שְׁלַמְטָה,
 וּמִתְּלַבְּשִׁים שָׁם בְּלְבוּשִׁים כְּמוֹ גּוּפֵי
 הָעוֹלָם הַזֶּה.

וּמִתְּעַסְקִים בַּתּוֹרָה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אֵת
 אוֹתוֹ הַלְּבוּשׁ בְּכִבוֹד רַבּוֹנָם, כֹּל אֶחָד
 וְאֶחָד, כְּמוֹ שְׁעֵתִידִים לְהֵיוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַזֶּה לֹא שְׁמִירָה, מִשּׁוּם שֶׁכָּבַל אוֹתָם
 הַהִיכָלוֹת שֶׁשָּׁם יֵשׁ שְׁלִיטִים שְׁשׂוּמְרִים
 אוֹתוֹ. עַד שְׁאוֹתָם רוּחֹת נְכֻלָּיִם לְבֹא
 לְעוֹלָם הַזֶּה, כֹּל הַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁהָיוּ
 עֲתִידוֹת לְהַכְּנִס לְעוֹלָם הַזֶּה, כָּלֵם הָיוּ שָׁם
 מָרָם נִבְרָא אָדָם.

וְעַד הַיּוֹם מָרָם יֵבֵאוּ לְהַכְּנִס לְעוֹלָם הַזֶּה.
 אוֹתָן הַרוּחֹת שְׁעֵתִידוֹת לְהֵאָתֵן בְּעוֹלָם

וְהָיָה לְבֹשֶׁת הַתִּקְוִיָּה שֶׁפִּיר וַיָּאוֹת בְּהָיָה לְבֹשֶׁת,
 וְאִי אֲשֶׁת־לֹוֹתֶיהָ בְּדָקָא יָאוֹת, סִלְקִין לִיה
 לְעִילָא לְקַמֵּי מְלָכָא קַדִּישָׁא, בְּהָיָה לְבֹשֶׁת בְּגִוּוֹנָא
 דְּהָיָה עֲלֵמָא, וְקָאִים קַמֵּיהָ, וְחָדִי בֵּיהָ קוּדְשָׁא בְּרוּךְ
 הוּא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (מ"ב ה טז) חִי ה' אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי
 לְפָנָיו. עַד לָא נִפְקִית לְעֲלֵמָא.

אֵית לְבֹשֶׁת דְּמִתְלַבְּשִׁין בְּהוֹן רוּחִין, בְּגִוּוֹנָא
 דְּגוּפָא דְּהָיָה עֲלֵמָא. וְאִי הָיָה גוּפָא אֲזִדְמִן
 לְבוּשֶׁבַק רוּחָא קַדִּישָׁא, וְלֹא־סִטָּאָה בְּתַר רוּחָא
 בִּישָׁא, הָהוּא רוּחָא קַדִּישָׁא פֶּרַח מְגוּ הָהוּא לְבֹשֶׁת,
 וְהָיָה לְבֹשֶׁת אֲתַמְשֶׁךְ לְבַר מְגוּן עֲדוּן.

בְּגִין דְּבְכָל יוֹמָא תְּנִינָא וּבְכָל יוֹמָא רְבִיעָאָה,
 רוּחָא בִּישָׁא דְּאֵשֶׁת זְנוּנִים, אֲזִלָּא סַחְרִיָּה
 דְּגִנְתָּא. וְאֵית לְבֹשֶׁת דְּאֲתַמְשֶׁכּוּן אֲבִתְרִיהָ דְּהָהוּא

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם הַגּוֹף
 הַזֶּה עֲתִיד לְעֹזֵב אֶת הָרוּחַ הַקְּדוּשָׁה
 וְלִסְסוֹת אַחֲרֵי רוּחַ רָעָה, אוֹתָהּ רוּחַ
 קְדוּשָׁה פּוֹרֶחֶת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַלְּבוּשׁ,
 וְאוֹתוֹ הַלְּבוּשׁ נִמְשָׁךְ מִחוּץ לְגוֹן עֲדוּן.
 מִשׁוּם שֶׁבְכָל יוֹם שְׁנֵי וּבְכָל יוֹם רְבִיעִי,
 רוּחַ רָעָה שֶׁל אֵשֶׁת זְנוּנִים הוֹלֶכֶת סָבִיב
 הַגּוֹן. וְיֵשׁ לְבוּשִׁים שְׁנַמְשָׁכִים אַחֲרֵי אוֹתָהּ

וְהָיָה שֶׁתִּקְוֶנוּ יָפָה וְנָאָה בְּאוֹתוֹ
 הַלְּבוּשׁ, וְאִם הִשְׁתַּדְּלוּתוֹ בְּרָאוּי, מְעֵלִים
 אוֹתוֹ לְמַעְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּלְבוּשׁ
 הַזֶּה כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעוֹמֵד לְפָנָיו,
 וְשֹׁמֵם בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שֶׁבְתוֹב
 (מַלְכִים-ב ה) חִי ה' אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לְפָנָיו. מָרָם
 שִׁינְעֵאתִי לְעוֹלָם.
 יֵשׁ לְבוּשִׁים שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בָּהֶם רוּחוֹת,

רוּחָא בִישָׂא, וְתִיאֹבְתִיה דְּהֵהוּא רוּחָא בִישָׂא בְּהוּ.
 וְכִיּוֹן דְּרוּחָא קוּדְשָׁא נְחִית וְאַתְלַבְּשָׂא בִיה, לֹא
 אֲתִישָׁבֵא בְּגִיּוּתָהּ, וּפְרַח מְנִיָּה, וְסָלִיק לְעִילָא.

וְהֵהוּא לְבוּשָׂא, אֲתִמְשַׁךְ בְּתַר הֵהוּא רוּחָא
 בִישָׂא, וּמְפָקוּ לִיה לְבַר, וְיִתְבָּא תַּפְּנָן עַד
 דְּאֲתִי הֵהוּא בְּר נָשׁ, וְאַתְלַבְּשָׂא בִיה, וְנְחִית לִיה
 לְגִיּוּתָנָם, וְאַתְדָּן בִּיה בְּכָל יוֹמָא.

וְהֵהוּא רוּחָא דְּקוּדְשָׁא, דְּקָא פְּרַח מִהֵהוּא
 לְבוּשָׂא, סָלִיק לְעִילָא, וְאַעֲלַ בְּחַד אוּצָר,
 עַד דְּנָפִיק מִהֵהוּא חֵיבָא בְּרָא, אוּ זְרָעָא, דִּיִּיחֹת
 הֵהוּא רוּחָא קְדִישָׁא, וְאַשְׁתְּלִים בִּיה בְּדָקָא יָאוּת.
 וְהֵהוּא חֵיבָא אִית לִיה נִיחָא לְבַתַּר, וּמְצַפְּצַפָּא
 וְסָלִיק, וְאַתְלַבְּשָׂא בְּלְבוּשָׂא אַחְרָא.

וְקָאִי אֲפַתְחָא דִּינָן עַדְנָן, וְחֲמִי לְהֵהוּא רוּחָא
 קְדִישָׁא דְּאִיתוּ שְׂבַק, בְּכַמְחָ יְקָר, וּבְכַמְחָ

לשון הקודש

וְאוּתָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁפוּרַחַת מְאוּתוֹ
 הַלְבוּשׁ, עוֹלָה לְמַעְלָה, וְנִכְנַסְתָּ לְאוּצָר
 אַחַד עַד שְׁמוּצִיא אוּתוֹ רְשַׁע בֵּין אוּ זְרַע,
 שְׁיֹרִיד אוּתָהּ רוּחַ קֹדֶשׁ, וְנִשְׁתַּלֵּם בָּהּ
 בְּרָאוּי. וְלְאוּתוֹ הַרְשַׁע יֵשׁ לוֹ מְנוּחָה אַחַר
 כֶּךָ, וּמְצַפְּצַף עוֹלָה וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ
 אַחַר.

וְעוֹמֵד עַל פֶּתַח גֵּן הָעֵדֶן, וְרוּחָהּ אוּתָהּ

רוּחַ רְעָה, וְתִשְׁקַתָּה שֶׁל אוּתָהּ רוּחַ רְעָה
 בָּהֶם. וְכִיּוֹן שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ יוֹרְדַת לְהִתְלַבֵּשׁ
 בוֹ, אֵין מִתְנַשְׁבֵּת בְּתוֹכוֹ, וּפּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ
 וְעוֹלָה לְמַעְלָה.

וְאוּתוֹ הַלְבוּשׁ נִמְשַׁךְ אַחַר אוּתָהּ רוּחַ
 רְעָה, וּמוּצִיאִים אוּתוֹ הַחוּצָה, וְיוֹשֵׁב שָׁם
 עַד שֶׁבָּא אוּתוֹ הָאָדָם, וּמִתְלַבֵּשׁ בוֹ,
 וּמוֹרִידוֹ לְגִיּוּתָנָם, וְנִדְוֵן בוֹ בְּכָל יוֹם.

נְהִירוּ, וְאַכְסִיף בִּיה. וְכֵן אֲשַׁנֵּחַ בְּהוּא יִקָּר דְּשִׁאָר
צְדִיקָיָא, וְאַכְסִיף וּבְכִי עַל עוֹבְדוּי.

וְכֵד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן,
אֲעִיל לִיה בְּנִגְתָּא דְעֵדָן בְּחַד לְבוּשׁ יִקָּר
דְּנִהוּרָא דִּבְנֵי עֵדָן, וְאֲשַׁתְּלִים בִּיה בְּרוּחַ וּנְשַׁמְחָה
קְדִישָׁא, לְמַהוּי שְׁלִים בְּכוּלָּא.

הוּא וְאֲתִתִּיה הָיוּ מְטִיילִין בְּפִנְי עֵדָן, וּמְלֹאכֵי
עִילָאֵי סַחְרֵנִיחֵו, מְעַנְי לֹון בְּכַמָּה עֵדוּנִין
וְעֵינוּנִין. וּפְתַח לִיה חַד אוֹצֵר, וְאַחֲמִי לִיה כָּל אֵינוּן
דְּרִין בְּתֵרֵאִין, כָּל דְּרָא וְדָרָא. וְהוּא חָמִי דִּיוֹקְנִין
עִילָאִין, וְדִיוֹקְנִין תַּתְּאִין, בְּנִהוּרוּ דְּאֶסְפַּקְלָרִיא
דְּנִהוּרָא עֲלִייהוּ.

נְחֵתָא אֲשֶׁת זְנוּנִים, וְהֵהוּא דְרָכִיב וְשְׁלִיט עֲלֵהּ,
הֵהוּא חֲסַר לֵב, דְּאֶסְטִי כְּלָא. וְחָמוּ

לשון הקודש

הוּא וְאֲשֶׁתוּ הָיוּ מְטִיילִים בְּפִנְי עֵדָן,
וְהַמְלֹאכִים הָעֲלִיוּנִים סְבִיבָם, מְעַנְיִים
אוֹתָם בְּכַמָּה עֵדוּנִים וְעֵינוּנִים. וּפְתַח לוֹ
אוֹצֵר אֶחָד, וְהִרְאָה לוֹ כָּל אוֹתָם הַדּוֹרוֹת
הָאַחֲרוֹנִים, כָּל דּוֹר וְדוֹר. וְהִנֵּה רוֹאֵה
דִּיוֹקְנֵאוֹת עֲלִיוּנִים וְדִיוֹקְנֵאוֹת תַּתְּחוּנִים
בְּאוֹר שֶׁל הָאֶסְפַּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה עֲלֵיהֶם.
יִרְדֵּה אֲשֶׁת זְנוּנִים, וְאוֹתוֹ שְׂרוּכְבּ וְשׁוֹלֵט

רוּחַ קְדֹשׁ שֶׁהַשָּׂאִיר בְּכַמָּה כְּבוֹד, וּבְכַמָּה
אוֹר, וּמִתְבַּיֵּשׁ בוֹ. וְכֵן מְשַׁנֵּחַ בְּאוֹתוֹ
כְּבוֹד שֶׁל שְׂאָר הַצְּדִיקִים, וּמִתְבַּיֵּשׁ
וּבוֹכָה עַל מַעֲשָׂיו.

וּכְשֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּחַ הוּא אֶת אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, הַכְּנִים אוֹתוֹ לְבִנְי עֵדָן בְּלְבוּשׁ
כְּבוֹד אֶחָד שֶׁל אוֹר בְּנֵי הָעֵדָן, וּנְשַׁתְּלֵם
בְּרוּחַ וּנְשַׁמְחָה קְדוּשָׁה לְהִיּוֹת שְׁלֵם כְּכֹל.

הַהוּא יִקָּר עֵילָאָה דְּהוּה בֵּיה אָדָם וְאַתְתִּיה. אֶתְתִּקְפַּת אִשְׁתּוּ זְנוּנִים, בְּחֵילָא וְתוֹקְפָא דְּהוּהוּא דְּשָׁלִיט עָלֵהּ, וְקָרִיבַת אֵצֶל חוּה, וְשָׂרִיאת לְמִפְתֵּי לָהּ בְּכַמָּה פְּתוּזִים, וּבְכַמָּה מְתִיקוּ דְּלִישְׁנָא, עַד דְּאַתְפְּתִיאת. בְּדִין, וְאַפְתַּת לְבַתָּר אָדָם, וּפְרָחוּ אֵינּוֹן לְבוּשֵׁין מִיְנִיה, וְסְלִיקָא נְשֻׁמְתָא זְהָרָא דְּאַסְפְּקִלְרִיא דְּלְעֵילָא מִיְנִיה, וְאַשְׁתָּאָר עָרוּם מְכָלָא, הוּא וְאַתְתִּיה.

בִּיּוֹן דְּחָשִׁיב תְּשׁוּבָה, לְבַתָּר דְּאַתְתָּרֵךְ מִגֵּן עֵדֵן, וְאַתְקִיָּים לְבַר. חָס עָלֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְעַבְד לִיה לְבוּשֵׁין אַחֲרֵינִין, בְּגוּזָא דְּאַצְטְרִידָא לְאַשְׁתַּמְשָׁא בְּהָא עֵלְמָא. וְלְבַתָּר אֶשְׁתַּמְשָׁא לְבַר, וְאוּלִיד בְּנִין.

וְהַהוּא זְהָרָא דְּנְשֻׁמְתָא עֵילָאָה דְּפְרָחָה מִיְנִיה, סְלִיקַת לְעֵילָא, וְהוּת גְּנִיזָא בְּחַד אוּצָר,

לשון הקודש

שֶׁל הָאֶסְפִּקְלָרִיָּה שְׁלַמְעֵלָה מִמְּנֹנ, וְנִשְׁאָר עָרַם מְכָל הוּא וְאַשְׁתוּ.

בִּיּוֹן שְׁחָשֵׁב תְּשׁוּבָה, אַחַר שְׁגָרַשׁ מִגֵּן עֵדֵן, וְעָמַד בַּחוּץ, חָס עָלָיו הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָשָׂה לוֹ לְבוּשִׁים אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁצִרִידָא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּן הִשְׁתַּמֵּשׁ בַּחוּץ, וְהוּלִיד בְּנִים.

וְאוּתוּ זְהָר הַנְּשֻׁמָּה הַעֲלִיזָה שֶׁפְּרָחָה

עָלֶיהָ, אוֹתוֹ חָסַר לָב, שְׁמִסִּית אֶת בָּלָם. וְרָאוּ אוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן שְׁהִיָּה בּוֹ אָדָם וְאַשְׁתוּ. הִתְחַזְּקָה אִשְׁתּוּ זְנוּנִים בְּכַח וְתִקְוָה שֶׁל אוֹתוֹ הַשּׁוֹלֵט עָלֶיהָ, וְקָרְבָּה אֵצֶל חוּה, וְהִתְחִילָה לְפַתּוּחָהּ בְּכַמָּה פְּתוּזִים, וּבְכַמָּה מְתִק לְשׁוֹן, עַד שֶׁהִתְפַּתְּתָה. וְאִזּוּ הִתְפַּתְּתָה אַחַר כֵּן אָדָם, וּפְרָחוּ מִמְּנֹנ אוֹתָם לְבוּשִׁים. וְהִסְתַּלְּקָה הַנְּשֻׁמָּה, הַזְהָר

דַּאִיְהוּ גוּף. עַד דְּאוֹלִיד בְּנִין, וּנְפִק חֲנוּךְ לְעֵלְמָא.
 בִּיּוֹן דְּאַתָּא חֲנוּךְ, תְּהוּא זְהָרָא עֵילָאָה נִשְׁמַתָּא
 קְדִישָׁא נְחַתַּת בֵּיתָה, וְהָזָה חֲנוּךְ בְּתֵהוּא רְבוּ עֵילָאָה
 דְּשָׁבַק מִנִּיהּ אָדָם. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ה
כד) וַיִּתְּחֵלֶךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וּגו'.

לְבַתָּר, אַצְטְרִיךְ לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְנִטְלָא
 לִיָּה מִהֲאִי עֵלְמָא, וְלֹא תִכְלָלָא רוּחָא
 קְדִישָׁא, מִתְתָּא וּמְלַעֲיָלָא, וְאַתְּכְּלִיל כּוֹלָא (ד' ט' פה
ו"א) בְּתֵהוּא רוּחָא קְדִישָׁא. וְתֵהוּא רוּחָא קְדִישָׁא
 אֶתְכְּלִיל מִתְתָּא וּמְלַעֲיָלָא, לְאַתְּמִשְׁכָּא כָּל עֵלְמָא
 זִנְאָ בְּתָר זִינִיָּה.

בִּיּוֹן דְּאַתְּכְּלִיל, אַתְּעַבִּיד מְמַנָּא בְּהֲאִי עֵלְמָא
 וּבְעֵלְמָא דְלַעֲיָלָא. בְּהֲאִי עֵלְמָא, מְסַטְרָא
 דְּתֵהוּא כְּלִילוֹ דְּאַתְּכְּלִיל מִהֲאִי עֵלְמָא, וּבְעֵלְמָא
 דְלַעֲיָלָא, מְסַטְרָא דְּתֵהוּא כְּלִילוֹ דְּאַתְּכְּלִיל מְלַעֲיָלָא.

לשון הקודש

אותו מן העולם הזה, ולכלל רוח קדושה
 ממטה ומלמעלה, והכל נכלל באותה
 רוח קדושה. ואותה רוח קדושה נכללה
 ממטה וממעלה, להמשיך כל העולם מין
 אחר מינו.

ביון שנכלל, נעשה ממנה בעולם הזה
 ובעולם שלמעלה. בעולם הזה - מצד
 אותו הכללה שנכלל מהעולם הזה.

ממנו, עלתה למעלה, והיתה גנוזה
 באוצר אחד שהוא גוף. עד שהוליד
 בנים, ונצא חנוך לעולם. ביון שבא חנוך,
 אותו הזהר העליון, הנשמה הקדושה
 ירדה בו, והיה חנוך באותה גדלות
 עליונה שהשאיר ממנו אדם. והו שכתוב
(בראשית ה) ויתחלף חנוך את האלהים וגו'.
 אחר כך הצטרף הקדוש ברוך הוא לטל

וּבְכָל זְמַנָּא וּזְמַנָּא דְצַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי אֵית בְּעֵלְמָא,
 אֶתְחַדֵּשׁ הֵהוּא בְּלִילוֹ דְאֶתְכְּלִיל מִתְתָּא
 מִסְטָרָא דְחַנוּךְ, בְּדִין אִיהוּ נַעַר, בְּרֹזָא דְחֲדָתוּתָא
 דְּסִיחָרָא. וְרֹזָא דָּא, (משלי כב י) תְּנוּךְ לַנַּעַר עַל פִּי
 דְּרָבוּ גַם כִּי יִזְקֵן לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה. מַאי עַל פִּי
 דְּרָבוּ. עַל פִּי דְרָבוּ דְחַנוּךְ. לְמִיזַל בְּהֵוּא דְרָךְ
 קְשׁוּט, בְּאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל וּשְׁלָיִם.

גַּם כִּי יִזְקֵן הֵהוּא דִּיזְקֵנָא דְחַנוּךְ, מִתְּהוּא
 זְמַנָּא דְאֶתְכְּלִיל בְּהֵהוּא קוּדְשָׁא, לָא תִימָא
 דְהָא סִיב מִכְּפָה יוֹמִין וְאֶתְעֵדִי מִתְּהוּא אֶתְר,
 לָא אֵלֹא בְּכָל זְמַנָּא וּזְמַנָּא דְצַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי
 אֵית בְּעֵלְמָא, הֵהוּא בְּלִילוֹ דְהֵהוּא סְטָרָא
 אֶתְחַדֵּשׁ, וְאֶתְחַזֵּי הֵהוּא דִּיזְקֵנָא מִפְּשׁ נַעַר, וְלֹא
 אֶתְעֵדִי מִתְּפָן. וּבְגִין הֵהוּא בְּלִילוֹ, יִרְתִּי תִתְּאִי

 לשון הקודש

בְּדָרְךְ יִשְׂרָאֵל וּשְׁלָיִם.

גַּם כִּי יִזְקֵן אוֹתוֹ דִּיזְקֵן שֶׁל חַנוּךְ מֵאוֹתוֹ
 הַזְּמַן שֶׁנִּכְלָל בְּאוֹתוֹ הַקֹּדֶשׁ, אֵל תֵּאמַר
 שֶׁהֵרִי זָקֵן מִכְּפָה יָמִים וְהוֹסֵר מֵאוֹתוֹ
 הַמְּקוֹם. לֹא כֵּן, אֲלֵא בְּכָל פֶּעַם וּפֶעַם
 שֶׁיֵּשׁ צַדִּיקִים וַחֲסִידִים בְּעוֹלָם, אוֹתָהּ
 הַהִכְלָלָה שֶׁל אוֹתוֹ הַצֵּד הַתְּחַדְּשָׁה,
 וְנִרְאָה אוֹתוֹ דִּיזְקֵן מִפְּשׁ נַעַר, וְלֹא זֶה
 מִשָּׁם. וּבְגִלָּל אוֹתָהּ הַהִכְלָלָה יוֹרְשִׁים

וּבְעוֹלָם שְׁלֹמֶעֱלָה – מֵצֵד אוֹתָהּ הַכְּלָלָה
 שֶׁנִּכְלָל מִלְּמַעְלָה.

וּבְכָל פֶּעַם וּפֶעַם שֶׁיֵּשׁ צַדִּיקִים וַחֲסִידִים
 בְּעוֹלָם, מִתְּחַדְּשֵׁת אוֹתָהּ הַכְּלָלָה שֶׁנִּכְלָל
 מִפְּשָׁה מִהַצֵּד שֶׁל חַנוּךְ. אִזּוֹ הוּא נַעַר,
 בְּסוּד הַתְּחַדְּשוֹת הַלְּבָנָה. וְזֶה סוּד (משלי כב)
 תְּנוּךְ לַנַּעַר עַל פִּי דְרָבוּ גַם כִּי יִזְקֵן לֹא
 יִסּוּר מִמֶּנָּה. מַה זֶה עַל פִּי דְרָבוּ? עַל פִּי
 דְרָבוּ שֶׁל חַנוּךְ. לְלַכֵּת בְּאוֹתוֹ דְרָךְ אֶמֶת,

מִטָּלָא דְשִׁקְיָו עֵילָאָה, וְנִחְתָּא יְרוּתָא דְרַבּוּ
קַדִּישָׁא לְעֵלְמָא.

וְעַל דָּא שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֵאוּה, שְׁחֹרָה אֲנִי
מִסְטָרָא דְלִתְתָּא, וְנֵאוּה אֲנִי מִסְטָרָא
דְּכַלִּילוּ דְלַעִילָא.

שְׁחֹרָה אֲנִי, כַּד חֲזִינָא כַּמָּה חֲתִיבִין
דְּמַרְגִּיזִין לְמֵאֲרִי כּוּלָּא, וְאַנָּא זֶן לֹזן
בְּסִטְרָא דְחֵהוּא כְּלִילוּ דְלִתְתָּא דְבִי. וְנֵאוּה,
מִסְטָרָא דְלַעִילָא.

בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, אַף עַל גַּב דִּירוּשָׁלַיִם וּבִי
מִקְדָּשָׁא כּוּלָּא חֲדָא, בִּי מִקְדָּשָׁא אִיהוּ
יְתִיר, בְּכַמָּה קַדוּשִׁין, בְּכַמָּה עֵילוּיִין. בִּי מִקְדָּשָׁא
חַד, וִירוּשָׁלַיִם חַד, וּבֵית קַדְשׁ הַקְּדָשִׁים לְגוּ
מוֹנֵייהוּ, דְחֵהוּא פְּנִימָאָה מְבוּלָהוּ.

לשון הקודש

וְנֵאוּה מֵהַצַּד שְׁלַמְעָלָה.
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם – אַף עַל גַּב שִׁירוּשָׁלַיִם
וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַכֵּל אַחַד, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
הוּא יְתֵר בְּכַמָּה קַדוּשִׁים וּבְכַמָּה עֵלוּיִים.
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַחַד, וִירוּשָׁלַיִם אַחַת, וּבֵית
קַדְשׁ הַקְּדָשִׁים לְפָנִים מֵהֶם, שֶׁהוּא
הַפְּנִימִי מִכֻּלָּם.

הַתְּחִתּוֹנִים מִטָּל הַהִשְׁקָאָה הָעֵלְיוֹנָה,
וַיּוֹרְדַת יְרֻשָׁה שֶׁל גְּדֻלוֹת הַקְּדוּשָׁה לְעוֹלָם.
וְעַל זֶה (שִׁיר א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֵאוּה. שְׁחֹרָה
אֲנִי מֵצַד שְׁלַמְעָלָה, וְנֵאוּה אֲנִי מֵצַד
הַהִכְלָלָה שְׁלַמְעָלָה.
שְׁחֹרָה אֲנִי – כְּשֶׁרְאִיתִי כַּמָּה רְשָׁעִים
שְׁמַרְגִּיזִים אֶת רַבּוֹן הַכֵּל, וְאֲנִי זֶן אוֹתָם
בְּצַד שֶׁל אוֹתָהּ הַהִכְלָלָה שְׁלַמְעָלָה שְׁבִי,

וְהָאֵי בְשַׁעְתָּא דְמִטְרוֹנִיתָא אֲתַקְשְׁטַת, וּבְעֵיא
 לְאֲתַקְרְבָא בְּבַעְלָהּ, וְהִיא אֲתַקְשְׁטָא, אִיְהִי
 אֲמַרְת לְאוּכְלוּסִיָּהּ, שְׁחֹרָה אֲנִי, מִסְטָרָא דְלִתְתָּא.
 וְנֶאֱוָה, בְּכִלְיוֹ דְסְטָרָא דְלַעִילָא יִתִּיר, (נ"א וְנֶאֱוָה בְּסְטָרָא
 דְכִלְיוֹ דְלִתְתָּא תְלִיא) בְּגִין דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ב ד) וְאַתֶּם חֲדָבְקִים
 בְּה' אֱלֹהֵיכֶם. יִשְׂרָאֵל דְבְקִים בְּה', בְּחֵחֹא תִיקוֹנָא
 יִתִּיר מְכוּלָּא.

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, אָמַר לִיה אֱלִיָּהוּ, רַבִּי, כָּל
 אֲלִין מְלִין אֵינֹן רְשִׁימִין לַעִילָא עַד לָא
 תִּיתִי לַעֲלֵמָא מִן שְׁמַד. וְהַשְׁתָּא בְּחֲדִתוֹתָא קִיִּימִי
 כּוּלְהוּ כְּמִלְקַדְמִין. וּבְחֻתְמָא דְגוֹשְׁפִּנְקָא דְמִלְכָּא
 כּוּלְהוּ חֲתִימִין.

פְּתַח וְאָמַר, (בְּרֵאשִׁית א יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
 בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם, הֵאֵי קָרָא אֲתַמָּר. וְחֲבַרְיָא
 אֲתַעְרוּ בֵּיה, וְהָכִי אִיְהוּ. אֲלָא אַמְאִי כְּתִיב דָּא

לשון הקודש

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, אָמַר לוֹ אֱלִיָּהוּ: רַבִּי,
 כָּל הַדְּבָרִים הֶלְלוּ רְשׁוּמִים לְמַעְלָה מִרָם
 שְׁתַּבָּא לְעוֹלָם מִשְׁמַד, וְכַעַת כָּלָם
 עוֹמְדִים בְּחֵתְחֻדְשׁוֹת כְּמוֹ מְקַדָּם.
 וּבְחֻתְמֵי הַטְּבַעַת שֶׁל הַמֶּלֶךְ כָּלָם
 נִסְתָּרִים.

פְּתַח וְאָמַר, (בְּרֵאשִׁית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 מְאֹרֹת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם. הַפְּסוּק הַזֶּה

זֶה בְּשַׁעַת שֶׁהַגְּבִירָה הִתְקַשְׁטָה וְרוּצָה
 לְהִתְקַרֵּב לְבַעְלָהּ, וּמִתְקַשְׁטַת וְאוֹמַרְת
 לְהַמּוֹנִיָּה, שְׁחֹרָה אֲנִי – מֵהַצַּד שְׁלֵמֻטָּה,
 וְנֶאֱוָה – בְּהַכְּלָלָה, שֶׁל הַצַּד שְׁלֵמֻעְלָה
 יוֹתֵר, (וְנֶאֱוָה – בְּצַד הַהַכְּלָלָה שְׁלֵמֻטָּה תְלִיָּה) מִשׁוּם
 שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם חֲדָבְקִים בְּה'
 אֱלֹהֵיכֶם. יִשְׂרָאֵל דְבְקִים בְּה' בְּאוֹתוֹ
 הִתְקוֹן יוֹתֵר מֵהַכֵּל.

בְּיוֹמָא רְבִיעָא, דְּהָא מִיּוֹם שְׁנֵי אֲתַחְזִי לְמַחְזִי
 סִיחְרָא חֲסָרָא, דְּבִיּוֹם שְׁנֵי אֲתַבְּרִי בֵּיהּ גִּיהֶנְס, וְהוֹאִיל
 וְאֲתַבְּרִי בֵּיהּ, סִיחְרָא אִיהִי חֲסָרָה בְּגִינֵיהּ,
 אִמְאִי אִיהוּ כְּתִיב בְּרְבִיעֵי.

תוּ אִית לְשַׁאֲלָא, אִי גִרְעוֹנָא דְּסִיחְרָא אִיהוּ
 בְּרְבִיעֵי, הָא תַּנִּינָן, דְּנִישׁוּאֵי בְּתוּלָה לָאוּ אִיהוּ
 אֶלָּא בְּרְבִיעֵי, יוֹמָא דְּגִרְעוֹנָא דְּבְתוּלַת יִשְׂרָאֵל, לָא
 אֲתַחְזִי לְמַחְזִי בְּתוּלָה אַחְרָא בְּשְׁלִימוֹ, דְּהָא לִית
 שְׁלִימוֹ לְאַתְתָּא אֶלָּא בְּבַעְלָהּ.

אַבְּל בִּיּוֹם שְׁנֵי דְּאֲתַבְּרִי בֵּיהּ גִּיהֶנְס, עַד לָא
 קְיַיְמָא בְּקִיּוּמָא. דְּהָא נֶפֶק מִיּוֹם שְׁנֵי דְּהוּא
 חֲשֶׁךְ, וְכַדִּין אֲתַבְּרִי מִנֵּיהּ. דְּכְתִיב, (איוב כח ג) קִין שָׁם
 לַחֲשֶׁךְ וּגּוֹ, וְאַרְחִייהּ דְּהָהוּא קִין, לְכָל תְּכַלִּית הוּא
 חוֹקֵר, אִימְתִי. לְבַתֵּר דְּקִיּוּמָא בְּקִיּוּמָהּ.

לשון הקודש

בתולת ישראל, לא ראוי שתהיה בתולה
 אחרת בשלמות, שהרי אין שלמות
 לאשה אלא עם בעלה?
אבל ביום שני שבו נברא גיהנם, מרם
 עמד בקיומו, שהרי יצא מיום שני שהוא
 חשך, ואז נברא ממנו, שבתוב (איוב כח) קין
 שם לחשך וגו', ודרכו של אותו הקין
 לכל תכלית הוא חוקר, מתי? אחר
 שעמד בקיומו.

נתבאר, והחברים התעוררו בו, וכך
 הוא. אלא למה זה כתוב ביום הרביעי?
 שהרי מיום שני ראוי שתהיה הלבנה
 חסרה, שביום שני נברא בו גיהנם,
 והואיל ונברא בו, הלבנה חסרה בגללו,
 למה הוא כתוב ברביעי?
 עוד יש לשאל, אם חסרון הלבנה הוא
 ברביעי, הרי שנינו, שגשואי בתולה אינו
 אלא ברביעי, היום של חסרונה של

וְלֹא קִיַּיַּמַת בְּקִיּוּמָהּ, עַד דְּאַזְעִירַת סִיְהָרָא
 בְּרַבִּיעֵי, דְּהָא סִיְהָרָא רַגְלָא רְבִיעָא אִיהוּ
 בְּבוֹרְסִיָּא עֵילָאָה. וּבְגִין דְּאִיהִי יוֹמָא רְבִיעָא גַּבִּי
 תְּלַת קִיַּיַּמִּין אַחֲרֵינָן, אַתְּמַר בְּרַבִּיעָא עוּבְדָא
 דִּילָהּ, דְּהָא אֲזַעִירַת גְּרַמָּה, וְאַחֲשִׁיד נְהוֹרָאָה. וְעַל
 דָּא בְּתוּלָה אִית לָהּ קִיּוּמָא בְּרַבִּיעָאָה,
 לְאַחֲזָאָה (סִיּוּמָא) קִיּוּמָא בְּסִיְהָרָא.

וְהָהוּא יוֹמָא דְּבְתוּלָה נִשְׂאֵת בְּרַבִּיעֵי, וְאִית לָהּ
 קִיּוּמָא לְתַתָּא. פְּרוּזָא קִיּוּמָא לְעֵילָא
 וְקָרִי, (מִיכָה ז ח) אֵל תִּשְׁמְחִי אִיבְתִּי לִי כִּי נִפְלְתִי
 קָמְתִי. וְעַל דָּא, בְּיוֹמָא דְּנִפְּלָה קִיּוּמָהּ מִשְׁמַע,
 דְּכַתִּיב כִּי נִפְּלְתִי קָמְתִי.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת (בראשית א יד), חֶסֶר, בְּגִין
 דְּאַתְיָהִיב דְּוֹכְתָא לְסִטְרָא אַחֲרָא
 לְשִׁלְטָאָה. וְחַפְיָא נְהוֹרָא דְּסִיְהָרָא, כְּהֵאֵי אַגְוָזָא.

לשון הקודש

וְחֵלוּם הוּא שְׂבְתוּלָה נִשְׂאֵת בְּרַבִּיעֵי
 וַיֵּשׁ לָהּ קִיּוּם לְמִטָּה, הַפְּרוּז עוֹמֵד לְמַעְלָה
 וְקוֹרָא: (מִיכָה ז) אֵל תִּשְׁמְחִי אִיבְתִּי לִי כִּי
 נִפְלְתִי קָמְתִי. וְעַל זֶה, בְּיוֹם הַנִּפְּלָה
 קִיּוּמָהּ מִשְׁמַע, שְׂבְתוּב כִּי נִפְּלְתִי קָמְתִי.
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת – חֶסֶר, מְשׁוּם
 שְׁנָתָן מְקוּם לְצַד הָאֲחֵר לְשִׁלְטָא. וּמְכַסָּה
 אֶת אֹרֶר הַלְּבָנָה, כְּמוֹ הָאֲגוּזָה הַזֶּה,

וַאֲיִן עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ עַד שְׂהַלְבְּנָה
 מִתְמַעֲטָת בְּרַבִּיעֵי, שְׂהַרִי הַלְּבָנָה הִיא
 רַגְלֵ רְבִיעִית בְּכַפְסָא הָעֵלְיוֹן, וּמְשׁוּם
 שְׂהִיא יוֹם רְבִיעֵי לְשִׁלְשֵׁת הָעֻמוּדִים
 הָאַחֲרִים, נֹאמַר בְּרַבִּיעֵי אֶת הַמַּעֲשָׂה
 שְׂלָה, שְׂהַרִי הַקְּטִינָה אֶת עַצְמָהּ וְנַחֲשֵׁד
 אֹרְהָ, וְעַל זֶה לְבְתוּלָה יֵשׁ קִיּוּם בְּרַבִּיעֵי,
 לְהִרְאוּת (סִיּוּם) קִיּוּם בְּלְבָנָה.

דְּקָלִיפָה חֲפִיָּא עַל מוֹחָא בְּכָל סְטֵרִין, וְאֵתְתִּקְפַת
קָלִיפָא לְבַר, וּבְעֵרְלָה עַל בְּרִית. וּבְגִין כְּדָ
אֵתְחַשְׁבַת נְהוּרָא דְלַעִילָא.

וְהִיא אָמַרְת שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם,
לְגַבִּי אֵינּוֹן אוֹכְלוּסִין דְּלֹא הוּוּ בְּקִשׁוּטָהָא
בְּאֵינּוֹן פְּנִימָאִי. לְפָנִימָאִי דְקִשְׁיטוּ לָהּ, לֹא אָמַרְת
הִיא. אֲלֵא כִּד נְבַקַת לְבַר, לְגַבִּי שְׂאָר אוֹכְלוּסִין
אָמַרְת הִיא.

לְפָנִימָאִי דִידְעִי קִישׁוּטָהָא, וְקִשְׁיטוּ לָהּ בְּכַמְה
קִישׁוּטִין עֵילְאִין, הִיא אָמַרְת לֹוֹן
יִשְׁקֵנִי. כַּמְה אֲנָא מִתְתַקְנַת יָאוֹת, לְקַבֵּל נְשִׁיקוֹן
מִמְלַפָּא. לְאֵינּוֹן דְלְבַר דְּלֹא יָדְעִי בְּקִישׁוּטָהָא,
אָמַרְת דְּאִיהִי שְׁחוּרָה, מְסֵטְרָא דִתְתָאִי, מְסֵטְרָא
דְכְלִילוּ דִלְתַתָּא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁנַחוּן בְּעֵינָא בִישָׂא
לְקַטְרָנָא לְתַתָּאִי.

לשון הקודש

בְּשִׁינְיַאת הַחוּצָה, לְשָׂאָר הָאוֹכְלוּסִים
הִיא אוֹמַרְת אֵת זֶה.
לְפָנִימָאִים שִׁינְיָעִים קִשׁוּטָהָא, וְקִשְׁטוּ
אוֹתָהּ בְּכַמְה קִשׁוּטִים עֵלְיוֹנִים, הִיא
אוֹמַרְת לָהֶם יִשְׁקֵנִי, כַּמְה אֲנִי מְתַקְנַת
יָפָה לְקַבֵּל נְשִׁיקוֹת מִן הַמְּלָךְ. לְאוֹתָם
שְׂבַחוּן שְׂאֵינָם מְכִירִים בְּקִישׁוּטָהָא
אוֹמַרְת שְׂהִיא שְׁחוּרָה, מִהַצֵּד שֶׁל

שְׁהַקְלָפָה מְכַסֶּה עַל הַמֹּחַ בְּכָל הַצְּדָדִים,
וּמִתְחַנְקַת הַקְלָפָה בַּחוּץ, וּבְעֵרְלָה עַל
הַבְּרִית. וּמִשׁוּם כְּדָ נְחַשְׁדַּת הָאוֹר
שְׁלַמְעָלָה.
וְהִיא אוֹמַרְת, שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַיִם. אֵל אוֹתָם הָאוֹכְלוּסִים שְׁלֹא הָיוּ
בְּקִישׁוּטָהָא בְּאוֹתָם הַפְּנִימָאִים. לְפָנִימָאִים
שְׁקִשְׁטוּ אוֹתָהּ אֵינָה אוֹמַרְת אֵת זֶה. אֲלֵא

יְהֵא לִית לֹזן קִנְיָה אֶלָּא בְּתַתָּאֵי, דְּכַד תַּתָּאֵי
 אֵינוֹן בְּעִילוּיָא, אֵינוֹן מְקִנְאָן לֹזן יַתִּיר
 מְכוּלָּא. וְאֵי תִימָא, דְּלִית בְּהוּ קִנְיָה. בְּיַנְיָהוּ לִית
 קִנְיָה, אֲבָל עַל אַחַרְנִין אִית לְהוּ קִנְיָה.

וּבְגִין דְּאִיהִי בְּאִימָא עַל בְּנָהָא עַל יִשְׂרָאֵל, הֵהוּא
 תִּיקוּנָא שְׁפִירָא וַיָּאָה מְכוּלָּא, דְּאִיהוּ
 מְסִטְרָא דְכְּלִילוּ דְלִתְתָּא, דְּבְגִינְיָה סְלִקָּא לְעִילָא,
 מְחַכְדָּא לִיה לְגַבִּי אוּכְלוּסְהָא דְלִבְר, בְּגִין דְּלֵא
 יְקִנְאוּן וְלֵא יְקִטְרְגוּ עַלְיָהוּ דְיִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כְּד, אַל
 תְּרֵאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרְת, לֵא תִסְתַּפְּלוֹן בְּהֵאֵי
 תִּיקוּנָא, בְּגִין שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרְת.

וּבְכָל תִּיקוּנִין דִּילָה, לִית תִּיקוּנָא שְׁפִירָא וַיָּאָה
 בְּעִילוּיָא, לְסִלְקָא לְקוּדְשָׁא, פֵּר הֵהוּא

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל, אוֹתוּ תִתְקוּן יָפָה וַנָּאָה מִהַבֵּל,
 שְׁהוּא מְצַד שֶׁל הַהַבְלָלָה שְׁלִמְטָה,
 שְׁבִשְׁבִילוּ עוֹלָה לְמַעְלָה, מְעִלִימָה אוֹתוּ
 לְאוּכְלוּסִיָּה שְׁבַחוּן, כְּדֵי שְׁלֵא יְקִנְאוּ וְלֵא
 יְקִטְרְגוּ עַל יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוֹם כְּד, אַל
 תְּרֵאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרְת, אַל תִּסְתַּפְּלוּ
 בְּתִקּוּן הַזֶּה, מִשּׁוֹם שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרְת.

וּבְכָל הַתִּקּוּנִים שְׁלָה, אֵין תִּקּוּן יָפָה
 וַנָּאָה בְּעִלוּי לְעֵלוֹת לְקִדְשׁ, פֵּרֵט לְאוֹתוּ

הַתִּתְתוּנִים, מְצַד הַהַבְלָלָה שְׁלִמְטָה, כְּדֵי
 שְׁלֵא יִשְׁגִּיחוּ בְּעֵזֵן רַעְדָּה לְקִטְרְג
 לַתִּתְתוּנִים.

שְׁתֵּרֵי אֵין לְהֵם קִנְיָה אֶלָּא בְּתִתְתוּנִים.
 כְּשֶׁתִּתְתוּנִים הֵם בְּעִלוּי, הֵם מְקִנְאִים
 לְהֵם יוֹתֵר מִהַבֵּל. וְאִם תֵּאמַר שְׂאֵין כְּהֵם
 קִנְיָה – בְּיַנְיָהֵם אֵין קִנְיָה, אֲבָל עַל
 אַחֲרִים יֵשׁ לְהֵם קִנְיָה.

וּמִשּׁוֹם שְׁהֵא כְּמוֹ אִם עַל בְּנִיָּה עַל

תְּקוּנָא מִסְטָרָא דְכְּלִילוֹ דְּלִתְתָּא. וְכָל דָּא אֲמַרְתָּ
לְגַבִּיּהּ אוּכְלוּסְהָא, וְלֹא לְגַבִּי רְחִימָה. וְעַל דָּא
אֲמַרְתָּ לֹון, שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֵאֹוה.

תּוּ. שְׁחֹרָה אֲנִי מִסְטָרָא דְּלִתְתָּא, וְנֵאֹוה מִסְטָרָא
דִּילְכוּן, אַתּוּן בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, הָא תִּיקוּנָא
דִּילִי בְכוּן אִיהִי, דְּאַתּוּן אוּכְלוּסִין קְדִישִׁין. וּבְגִין כְּדָ
לָא תִּסְתַּכְּלוּן בְּהֵוֹא תִּיקוּנָא דְּסִטְרָא תִּתְּאִי.

וְכָלֵא אִיהוּ בְּאַמָּא עַל בְּנִין, דְּכַמְּה מְקַטְרָגִין
אֵינוּן דְּקִימֵי הָתָם, וְאִי יִסְתַּכְּלוּ בְּהֵוֹא
תִּיקוּנָא דְּכְּלִילוֹ דְּלִתְתָּא, כַּמְּה אִיהוּ יָאָה וְכַמְּה
אִיהִי שְׁפִירָא לְסַלְקָא בֵּיה לְעִילָא, יִיתוּן לְקַטְרָגָא
וְלֹא־דְּכָרָא חוּבִיהוּן דִּישְׂרָאֵל. (דף 99 ע"ב) וּמְקַטְרָגִי לְהוּ,
וּמְעַכְבִּי לְהָ לְסַלְקָא לְעִילָא, וְלֹא־תִּתְּכָרָא בְּבַעְלָהּ.

לשון הקודש

וְהַכֵּל הוּא כְּמוֹ אִם עַל הַבְּנִים, שְׂכַמְה
מְקַטְרָגִים הֵם שְׂעוּמְדִים שָׁם, וְאִם
יִסְתַּכְּלוּ בְּאוֹתוֹ הַתְּקוּן שֶׁל הַהַכְּלָה
שְׂלַמְטָה, כַּמְּה הוּא נֵאֹוה וְכַמְּה הוּא יָפָה
לְעֹלוֹת בּוֹ לְמַעְלָה, יְבֹאוּ לְקַטְרָג וּלְהַזְכִּיר
אֶת הַטָּאִי יִשְׂרָאֵל. וּמְקַטְרָגִים לְהֵם,
וּמְעַכְבִּים אוֹתָהּ לְעֹלוֹת לְמַעְלָה
וּלְהַתְּחַבֵּר עִם בַּעְלָהּ.

תְּקוּן מַצַּד הַהַכְּלָה שְׂלַמְטָה. וְכָל זֶה הוּא
אוֹמְרָת אֵל אוּכְלוּסִיָּהּ, וְלֹא אֵל אֲהוּבָה.
וְעַל זֶה אוֹמְרָת לְהֵם שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֵאֹוה.
עוֹד, שְׁחֹרָה אֲנִי מִן הַצַּד שְׂלַמְטָה,
וְנֵאֹוה מִן הַצַּד שְׂלַכְּם, אַתּוּן בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַיִם, הֲרִי הַתְּקוּן שְׁלִי בְּכֵם הוּא,
שְׂאֵתֵם אוּכְלוּסִים קְדוּשִׁים, וּמִשׁוּם כְּדָ
לֹא תִּסְתַּכְּלוּ בְּאוֹתוֹ הַתְּקוּן שֶׁל צַד

הַתְּחַתּוּנִים.

וְעַל דָּא, כְּאַהֲלֵי קְדָר, מְסִטְרָא דִּתְתָּאִי. כִּירִיעוֹת
 שְׁלֵמָה, מְסִטְרָא דִּילְכוֹן. וּבְגִין כֶּךָ, אֵל
 תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרֶת. לֹא תִסְתַּכְּלוּן בִּי כְּלָל,
 בְּשִׁבִיל אֵינוֹן תִּיקוּנֵי דִילִי, דְּאֵינוֹן בְּמִסְטְרָא דִּתְתָּאִי,
 דְּהָא כְּגִינֵיהוֹן נוֹזֵף בִּי שְׂמִשָּׂא. וְלֹא אֵיהוּ בְּלַחֲדוּי,
 אֵלָא בְּנֵי אֲמֵי נַחְרוּ בִּי, אֲבָהֶן דְּעֵלְמָא, כִּד חָמוּ
 קְדְרוֹתָא דִּילִי מְסִטְרָא דִּתְתָּאִי.

וְאִי תִימָא יָאוֹת הוּא לְמִימַר חָבִי. אֵין. דְּהָא
 מִתְרִין סְטְרִין יָאוֹת הוּא. חַד, בְּגִין אֹרְחָא
 שְׁלִים, דְּלֹא יְקַטְרְגוֹן עַל יִשְׂרָאֵל בְּנַהָא. וְחַד, דְּלֹא
 יַעֲכָבוֹן עֲלֵהּ מְלִסְלִקָא לְאַתְחַבְּרָא בְּבַעֲלָהּ, וְלִמְנַקְטָא
 נִיחָא. דְּהָא כְּלָא בְּסִיחָרָא.

דְּבִזְמַנָּא דְּאֵיהִי חֲפִיָּא נְהוּרָא דְּסִיחָרָא, שְׂמִשָּׂא
 לֹא אֶתְקַרַב בְּחֲדָהּ. כִּד חוּטָא חֲדָא

לשון הקודש

קְדְרוֹתֵי שְׂמִצָּד הַתְּחַתּוּנִים.
 וְאֵם תֹּאמַר, נָאֵה הוּא לֹאמַר כֶּךָ? כֵּן,
 שְׁחַרְי מִשְׁנֵי צְדָדִים יָפָה הוּא. אַחַד
 בְּשִׁבִיל דְּרַבֵּי שְׁלוֹם, שְׂלֵא יְקַטְרְגוּ עַל
 יִשְׂרָאֵל בְּגִינָהּ, וְאַחַד שְׂלֵא יַעֲכָבוּ עֲלֵיהּ
 מְלַעְלוֹת לְהַתְּחַבֵּר עִם בְּעֵלָהּ וְלִקְחַת
 נַחַת, שְׁחַרְי הַכֵּל בְּלִבְנָהּ.
 בְּזִמְנָן שְׁהִיא מְכַסֶּה אֹרַח הַלְּבָנָהּ, הַשְּׂמִשׁ

וְעַל זֶה כְּאַהֲלֵי קְדָר - מִצָּד הַתְּחַתּוּנִים,
 כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה - מִהַצָּד שְׁלִכְכֶם. וּמִשׁוּם
 כֶּךָ, אֵל תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרֶת, אֵל
 תִּסְתַּכְּלוּ בִּי כְּלָל, בְּשִׁבִיל אוֹתָם
 הַתְּחַתּוּנִים שְׁלִי, שְׁחַם בְּצַד שְׁלֵ
 הַתְּחַתּוּנִים, שְׁחַרְי בְּגִלְגֵּם נוֹזֵף בִּי
 הַשְּׂמִשׁ, וְאֵינוֹ בְּלַבְדוּ, אֵלָא בְּנֵי אֲמֵי
 נַחְרוּ בִּי, אֲבוֹת הָעוֹלָם, כְּשִׂרְאוּ אֶת

דְּחֶסֶד עֵילָאָה דְּאַתְמְשִׁיךְ עָלֶיהָ, וְהֵאֵי פְרִי בְּתֵהוּא
 קְלִיפָה וְתַבַּר חִילָה, וְיֵהִיב לָהּ נוּי וְשִׁפּוּרוֹ. וְאִיֵּהִי
 אֲמַרְתָּ, שְׁחֹרָה אֲנִי מִסְטָרָא דְעָרְלָה. וְנֶאֱוָה
 מִסְטָרָא דְהֵהוּא חוּטָא דְאַתְמְשִׁיךְ עָלַי.

תוּ, שְׁחֹרָה, מִסְטָרָא דְחֶשֶׁךְ עֵילָאָה פִּד אֶתְתַּקַּף.
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה ס ב) כִּי תִגַּה חֶשֶׁךְ
 יִכְסֶה אֶרֶץ. וְנֶאֱוָה, מִסְטָרָא דְאוּר קַדְמָאָה. כְּמָה
 דְאַתְּ אָמַר, (מִיכָה ז ח) כִּי אֵשֶׁב בְּחֶשֶׁךְ, מִסְטָרָא
 דְשִׁמְאָלָא. ה' אוּר לִי, מִסְטָרָא דִימִינָא.

אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁתַּרְחֹרְתִי. הִיא אֲמַרְתָּ
 לְאוּכְלוּסְתָּהּ, כְּמָה עֲרַבּוּבָא דָּא לְכוּן, דְּאַל
 תִּרְאוּנִי, בְּזַמְנָא דְחֶפְזָא עָלַי הֵהִיא סְטָרָא, וְלֹא
 תִיכְלוּן לְאַתְנַהֲרָא מִנִּי, וְלֹאֶסְתַּכְּלָא בְּנֵהוּרֵי כְּלָל.

לשון הקודש

החשך יכסה ארץ. ונאווה - מצד האור
 הקדמון, כמו שנאמר (מִיכָה ז) כִּי אֵשֶׁב
 בְּחֶשֶׁךְ - מצד השמאל, ה' אור לי -
 מצד הימין.

אל תראני שאני שתרחרתי (שיר א). היא
 אומרת לאוכלוסיה, כמה ערבוב זה
 לכם, שאל תראוני בזמן שמכסה עלי
 אותו הצד, ולא תוכלו להיות מוארים

לא קרבה אליה, פרט לחוט אחד של
 חסד עליון שנמשך עליה, וזה בורה
 באותה קליפה ושובר בחה, ונותן לה נוי
 ויפי. והיא אומרת, שחורה אני - מצד
 של הערלה, ונאווה - מן הצד של אותו
 החוט שנמשך עלי.

עוד, שחורה - מצד של החשך העליון
 בשמתגבר, כמו שנאמר (ישעיה ס) כִּי תִגַּה

בְּנֵי אַמִּי נִחְרוּ בִּי, דִּהָא אֶסְתַּלַּק לְעֵילָא שְׁמִשָּׂא
 אֶתְכַנִּישׁ, וּבְנֵי אַמִּי אֶסְתַּלְּקוּ לְעֵילָא, וּבְגִין כֶּךָ
 שְׁלֵטָא עָרְלָה, וְאַתּוֹן אַל תִּרְאוּנִי, לָא תִיכְלוּן
 לְמַחְמִי וּלְאַסְתַּכְּלָא בְּנִהוּרֵי כָּלִל. שְׁמוּנֵי נוּטְרָה אֶת
 הַכְּרָמִים, דְּהוּאִיל וְהָעָרְלָה לְגַבִּי, וְהִיא יִנְקָא מִמְּנִי
 לְמִיָּהֵב לְאוּכְלָסִין דִּילָהּ, וּלְאַיִנוּן מִשְׁרַיִן דְּשִׁאָר
 עַמִּין. כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, אֲלִין אוּכְלָסִין כְּדִישִׁין
 דִּילִי, דְּלֹא יִכִּילְנָא בְּתַהוּא סְטָרָא לְמִיּוֹן לִזְוֵן.

הַשְּׁתָּא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא. מַאן דְּאַתְעַסַּק בְּשִׁיר,
 אִידָּא אָמַר תִּרְעוּמִין וְקִנְטוּרִין, בְּשִׁירוֹתָא
 דְּתוּשְׁבַּחְתָּא. אֲלָא וְדַאי טַעְמָא קְדַמָּא אִיהוּ רְזָא
 דְּתוּשְׁבַּחְתָּא, וְכֹלָא אִיהוּ בְּקָרָא. עַל פּוּמָא
 דְּאַלִּיָּהוּ אֶתְגַּזֵּר.

לשון הקודש

שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי – אֵלֶּה אוּכְלוּסִי
 הַקְּדוּשִׁים, שְׁלֹא יִכְלְתִי בְּאוֹתוֹ הַצַּד לְזוּן
 אוֹתָם.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהַסְתַּכְּלָא, מִי שְׁמַתְעַסַּק
 בְּשִׁיר, אִידָּא אָמַר תִּרְעוּמוֹת וְקִנְטוּרִים
 בְּרֵאשִׁית הַתְּשׁוּבָה? אֲלָא וְדַאי טַעַם
 קְדָמוֹן הוּא סוּד הַתְּשׁוּבָה, וְהַכֵּל הוּא
 בְּכַתוּב. עַל פִּי אֱלֹהֵינוּ נִגְזֵר.

מִמְּנֵי וּלְהַסְתַּכְּלָא כָּלִל בְּאוּר שְׁלִי.
 בְּנֵי אַמִּי נִחְרוּ בִּי, שְׁתַּרְי הַסְתַּלַּק הַשְּׁמִשׁ
 לְמַעְלָה וְהַתְּכַנַּס, וּבְנֵי אַמִּי הַסְתַּלְּקוּ
 לְמַעְלָה, וּמִשׁוּם כֶּךָ שׁוּלְמַת הָעָרְלָה,
 וְאַתֶּם אַל תִּרְאוּנִי, לֹא תוּכְלוּ לְרְאוֹת
 וּלְהַסְתַּכְּלָא בְּאוּר שְׁלִי כָּלִל. שְׁמוּנֵי נוּטְרָה
 אֶת הַכְּרָמִים – הוּאִיל וְהָעָרְלָה אֲצִלִּי,
 וְהִיא יוֹנְקַת מִמְּנֵי לְתַת לְאוּכְלוּסִיָּהּ,
 וְלְאוֹתָם הַמַּחְנוֹת שֶׁל שְׁאָר הָעַמִּים. כְּרָמִי

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה וּגּוֹ', כְּתִיב, (תהלים מח ג) יִפֶּה נוֹף
 מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ וּגּוֹ', יִפֶּה נוֹף, שְׁפִירוּ
 דְּנוֹפָא, דְּאִילָנָא דְחַיִּי, בְּרוּזָא דְכְּלִילוּ דְכָל אֲתוּוֹן.

דְּכַד אֲתוּוֹן מִתְחַקְקוֹן, וְאֲתִרְשִׁימוּ בְּאִילָנָא דְחַיִּי,
 סִלְקוּ אֲתוּוֹן כּוּלְהוּ, וְאֲתִרְשִׁימוּ בְּחַד אֲתָ,
 וְאֲתִכְּלִילוּ בְּהָהוּא אֲתָ. וְכִיּוֹן דְּאֲתִכְּלִילוּ בֵּיתָ, כּוּלְהוּ
 אֲפִיק לֹון לְבַתָּר.

וְהָהוּא אֲתָ, אִיהוּ שְׂבַחָא דְכּוּלְהוּ. הֵאִי אֲתָ, לָא
 עֶבֶד רְשִׁימוּ אַחְרָא, לְבַר מִינָהּ, בְּגִין
 דְּאִיהִי אֲתִכְּלִילַת בְּגִינָהּ, וְלֹא עֶבֶד רְשִׁימוּ בְּר
 טְמִירוּ וּגְגִיזוּ. וּמֵאן אִיהִי. אֲתָ י'.

דְּאִיהִי נְקוּדָא חֲדָא, בְּלֹא רְשִׁימוּ אַחְרָא. כָּל
 אֲתוּוֹן אִית לֹון רְשִׁימוּ אַחְרָא, עַל גְּבִי
 אֲתִרִיָּה דְכְּתִיב תַּמָּן, וְהָהוּא רְשִׁימוּ, אֲשַׁתָּאָר

לשון הקודש

מוציא אחר כף.

וְאֲזִתָּהּ הָאוֹת הִיא הַשְּׂבַחַת שֶׁל כָּלֵם.
 הָאוֹת הַזֹּוּ לֹא עוֹשֶׂה רִשְׁם אַחַר חוּץ
 מִמֶּנָּה, מְשׁוּם שֶׁהִיא נִכְלָלַת בְּתוֹכָהּ, וְלֹא
 עוֹשֶׂה רִשְׁם, רַק טְמִירוּת וּגְגִיזוּת. וּמִי זֹו?
 זֹו הָאוֹת י'.

שְׁהִיא נְקוּדָה אַחַת, בְּלִי רִשְׁם אַחַר. לְכָל
 הָאוֹתִיּוֹת יֵשׁ רִשְׁם אַחַר עַל גְּבִי מְקוּמוֹ

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה וּגּוֹ' (שם). כְּתוּב (תהלים
 מח) יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ וּגּוֹ'. יִפֶּה נוֹף
 - יְפִי הַנוֹף שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, בְּסוּד
 הַהִכְלָלָה שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת.

שְׁפִאֲשֵׁר נְחַקְקוֹת הָאוֹתִיּוֹת וְנִרְשְׁמוֹת
 בְּעֵץ הַחַיִּים, עוֹלוֹת כָּל הָאוֹתִיּוֹת
 וְנִרְשְׁמוֹת בְּאוֹת אַחַת, וְנִכְלָלוֹת בְּאוֹתָהּ
 אוֹת. וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְלָלוּ בּוֹ, אֲתָ בְּלֵן הוּא

בְּתוֹרוֹ דִּהְיָה אֵת, פִּרְיָ דְאֵיהִי נְקוּדָה חֲדָא, בְּלֹא
תוֹרוֹ דְאֵתֵר אֲחֵרָא.

וְהֵאֵי נְקוּדָה, יִרְתָּא פְּלָה דָּא בְּתִיקוּנָהָא. וְאֵיהִי
נְקוּדָה חֲדָא גּוֹ חִילָהָא וּמִשְׁרִיֵּאָה, וְאֵתְקֵרִי
י', נְקוּדָה חֲדָא.

וּכְיִזְן דְסֻלְקָא בְּשָׂמָא דָּא, וְאֵתְקֵרִי י', הָא
אֵתְקֻשְׁטָת בְּתִיקוּנָא עֵילָאָה, וְאֲמַרְת
שְׁחוּרָה אֲנִי, לִית לִי אֵתְרָא לְאֵתְכַלְלָא אֲחֵרֵנִין
בְּגִוּוּאֵי בּוּמְנָא דָּא. דִּהָא בְּשָׂמָא דִּי' אֵתְקֵרִינָא,
לְסֻלְקָא לְעֵילָא.

וְעַל דָּא, שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֵאָוָה, בְּתִיקוּנָא דְלְעֵילָא,
רִישׁ כָּל דְרֵנִין. בְּהֵאֵי אֵתְכַלִּילְנָא בְּגִוּוֵי
לְסֻלְקָא לְעֵילָא, וְלִית לִי הַשְׁתָּא אֵתֵר פְּשִׁיטוֹ אֲחֵרָא
לְאֵתְנַלְיָא. הָא אֵתְכַפְסִינָא בְּלֹא חִיזוֹ אֲחֵרָא, בְּרֹזָא
דְנְקוּדָה חֲדָא, לְסֻלְקָא נְקוּדָה לְנְקוּדָה.

לשון הקודש

שְׁחוּרָה אֲנִי, אִין לִי מְקוּם לְהַכְלִיל
אֲחֵרִים בְּתוּכִי בְּזִמְנָא הַזֶּה, שְׁהֵרִי בְּשֵׁם שְׁל
י' נְקֻרָאֵתִי לְעֵלוֹת לְמַעְלָה.

וְעַל כֵּן שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֵאָוָה, כְּמוֹ הַתְּקוּן
שְׁלִמְעָלָה, הָרֵאשׁ שְׁל כָּל הַדְּרָגוֹת. בְּזִה
הַתְּכַלִּילְתִּי בְּתוּכִי לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְאִין לִי
כְּעַת מְקוּם שְׁל הַתְּכַפְסוּת אֲחֵרָת
לְהַתְּנַלְוֹת. הֵרִי הַתְּכַפְסִיתִי בְּלִי מַרְאָה

שְׁכַתוּב שֵׁם, וְאוֹתוֹ הִרְשֵׁם נְשִׂאָר בְּלִבְנִין
שְׁל אוֹתָהּ הָאוֹת, פִּרְט לִי שְׁהֵיָא נְקֻדָּה
אֲחֵת, בְּלִי הַלְבֵן שְׁל מְקוּם אֲחֵר.

וְהַנְקֻדָּה הַזֶּה יִרְשָׁה הַכְּלָה הַזֶּה בְּתִיקוּנֵיהָ,
וְהֵיָא נְקֻדָּה אֲחֵת תּוּדָּה אֲבֹאוּתֵיהָ
וּמְחַנּוּתֵיהָ, וְנְקֻרָאֵת י', נְקֻדָּה אֲחֵת.

וּכְיִזְן שְׁעוּלָה בְּשֵׁם הַזֶּה וְנְקֻרָאֵת י', הֵרִי
שְׁהַתְּקֻשְׁטָה בְּתִיקוּן עֵלְיוֹן, וְאֲמַרְת

וּבְגִין דְּאַנָּא שְׁחוּרָה בְּלֹא פְּשִׁיטוּ דְּאַתְר אַחְרָא,
 אַל תְּרֵאוּנִי, לִית לְכוּ רְשׁוּ לְמַחְזִי לִי כְּלָל,
 לָא תִיכְלוּן לְמַחְזִי בִּי, דְּהָא אַנָּא בְּטְמִירוּ וּגְנִיזוּ,
 בְּרִזָּא דְחַד נְקוּדָה, דְּלֹא אֶתִידַע בְּה אֶתְר כְּלָל.

דְּכָל אֶתְוּוֹן אִית לוֹן דְּוּכְתָּא אַחְרָא בְּחַוּוּרוּ, בְּר
 י, דְּלִית לָהּ פְּשִׁיטוּ לְאַתְחַזָּא בְּלָל. וְדָא
 הוּא אַל תְּרֵאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחוּרָת, בְּכָל סְטְרִין לִית
 בִּי אֶתְר חַוּוּרוּ, וְדוּכְתָּא אַחְרָא לְאַתְכְּלָלָא בִּי
 אַחְרֵינִין. כְּאַהֲלִי קְדָר, דְּטְמִירִין גּוּ טִינְרִי, וְלֹא נְכִי
 לְבַר. כֶּךָ הוּא יוֹנְתִי תַמְתִּי בְּחַגְנִי הַסְּלַע, נְקוּדָה
 גּוּ אוּכְלוּסָהָא.

כִּירֵיעוֹת שְׁלֵמָה, יְרֵיעוֹת שְׁלֵמָה אֵינוֹן כְּלִילָן
 כְּחֲדָא בְּאַת חַד, וּבְהָהוּא אֶת לָא
 אֶתְחַזוֹן בִּיה כְּלָל. וְאֵינוֹן שִׁית, וְאֵינוֹן חֲמִשׁ. וְרִזָּא

לשון הקודש

פְּרַט לִי, שְׂאֵין לָהּ הַתְּפִשְׁטוֹת לְהִרְאוֹת
 כְּלָל, וְזוּהִי אַל תְּרֵאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחוּרָת,
 בְּכָל הַצְּדָדִים, אֵין בִּי מְקוּם לְבָן וּמְקוּם
 אַחַר לְכָלל בִּי אַחְרִים. כְּאַהֲלִי קְדָר,
 שְׂטְמִירִים תּוֹךְ הַסְּלַעִים וְלֹא יוֹצֵאִים
 הַחוּצָה. כֶּךָ הוּא יוֹנְתִי תַמְתִּי בְּחַגְנִי
 הַסְּלַע, נְקוּדָה בְּתוֹךְ אוּכְלוּסָיָהּ.

כִּירֵיעוֹת שְׁלֵמָה, יְרֵיעוֹת שְׁלֵמָה הֵם
 כְּלוּלִים יַחַד בְּאוֹת אַחַת, וּבְאוֹתָהּ הָאוֹת

אַחַר, בְּסוּד שֶׁל נְקוּדָה אַחַת, לְעֵלוֹת
 נְקוּדָה לְנְקוּדָה.

וּבְמִשּׁוֹם שְׂאֵנִי שְׁחוּרָה בְּלִי הַתְּפִשְׁטוֹת
 שֶׁל מְקוּם אַחַר – אַל תְּרֵאוּנִי, אֵין לְכֶם
 רְשׁוֹת לְרֵאוּתֵנִי כְּלָל, לֹא תוּכְלוּ לְרֵאוֹת
 בִּי, שְׁחֵרִי אֲנִי בְּטְמִירוֹת וּגְנִיזוֹת, בְּסוּד
 שֶׁל נְקוּדָה אַחַת, שְׂאֵין נוֹדַע בְּה כְּלָל
 מְקוּם.

שְׁלֵכְל הָאוֹתוֹת יֵשׁ מְקוּם אַחַר כְּלָל, וְ

דָּא, (שמות כו ג) חֲמִשׁ הַיְרִיעוֹת תִּהְיֶינָּה חוֹבְרוֹת, בְּלֹא פִירוּדָא בְּלָל. וְחַד דְּכֻלִּיל לֹזֵן, דְּאִיהוּ טָמִיר וְנִגְנִיז. וְאִיהוּ אֶת חַד, דְּלִית בֵּיה חִיּוּרוֹ דְּאֵתֵר אַחְרָא.

וְדָא אִיהוּ אֶת ו', דְּלִית בָּה אֵתֵר לְאֵתְחֻזָּא בָּה בְּלָלָא אַחְרָא, אֶלָּא כִּלְיָא סְתִים בְּגִיּוּתָהּ. כְּדֵּי הֵאֵי נְקוּדָה, הֵיא בְּלֹא חִיּוּרוֹ דְּאֵתֵר אַחְרָא, וְכֻלָּא בְּלִיל בְּגִיּוּתָהּ. וּמֵאֵן בְּלִיל בְּגִיּוּתָהּ. שְׂוֵת סְטָרִין אַחְרָנִין. בְּאַחֲלֵי קַדְרָא, דָּא אֶת אַחְרָא, דְּאִית בָּה כָּל דְּרָגִין אַחְרָנִין, דְּלִית לָהּ חִיּוּרוֹ דְּאֵתֵר אַחְרָא, וְכֻלָּא בְּלִיל בְּגִיּוּתָהּ, וְדָא אִיהוּ אֶת ו'.

אֶת דָּא, אִיהֵי אַחֲלֵי קַדְרָא. יְרִיעוֹת שְׁלֹמָה, דָּא אֶת ו'. וְעַל דָּא ו' אִיהוּ, דְּבִנֵי קַדְרָא כּוּלְהוּ מִגִּיּוּתֵי קַרְבָּא תְּדִיר, מִכָּל שְׂאָר אוֹמִין וְזִמְנִין לְאַנְחָא קַרְבָּא בְּסוּף יוֹמִין, בְּכָל אוֹמִין דְּעֵלְמָא.

לשון הקודש

בתוכו? שששת הצדדים האחרים.
בְּאַחֲלֵי קַדְרָא, זוֹ אוֹת אַחְרָת, שְׂוִישׁ בָּה כָּל הַדְּרָגוֹת הָאֲחֵרוֹת, שְׂאִין לָהּ לְבָן שֶׁל מְקוֹם אַחֵר, וְהַכֵּל כְּלוּל בְּתוֹכּוֹ, וְזוֹהֵי הָאוֹת ו'.

הָאוֹת הַזֹּאת הִיזוּ הֵיא אַחֲלֵי קַדְרָא. יְרִיעוֹת שְׁלֹמָה – זוֹ הָאוֹת ו', וְעַל זֶה ז' הוּא, שְׂפָנֵי קַדְרָא כְּלָם עוֹרְכִים תְּמִיד קַרְבוֹת מִכָּל שְׂאָר הָאֲמוֹת, וְעֵתִידִים לְעֶרְךָ קַרְבַּ בְּסוּף

לֹא נִרְאִים בּוֹ בְּלָל, וְהֵם שֵׁשׁ, וְהֵם חֲמִשׁ, וְזֶה סוּד חֲמִשׁ הַיְרִיעוֹת תִּהְיֶינָּה חוֹבְרוֹת, בְּלֵי פִירוּדָא בְּלָל. וְאַחַד שְׂכּוּלָל אוֹתָם, שֶׁהוּא טָמִיר וְנִגְנִיז. וְהוּא אוֹת אַחַת, שְׂאִין בָּהּ לְבָן שֶׁל מְקוֹם אַחֵר.

וְזוֹהֵי הָאוֹת ו', שְׂאִין בָּהּ מְקוֹם לְהִרְאוֹת בָּהּ בְּלָל אַחֵר, אֶלָּא הַכֵּל נִסְתָּר בְּתוֹכָהּ. כְּדֵּי הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, הֵיא בְּלֵי לְבָן שֶׁל מְקוֹם אַחֵר, וְהַכֵּל כְּלוּל בְּתוֹכָהּ. וְמִי הַכּוּלָּל

וְעַל דָּא, שְׁחֹרְהָ אָנִי, דָּא יו"ד. כְּמָה דְּאִתְּמַר,
 דְּלִית בֵּיהּ תְּחוּרָא דְּאַתְרַּא אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל
 בְּגֵינִיהּ. כְּאַהֲלֵי קְדָר, דָּא אֶת ז', דְּהִכִּי אִיהוּ, דְּלִית
 בֵּיהּ תְּחוּרָא דְּאַתְרַּא אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגֵינִיהּ.
 כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, אֶת ז', דְּלִית בֵּיהּ תְּחוּרוֹ דְּאַתְרַּא
 אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגֵינִיהּ.

וְעַם כָּל דָּא, אַף עַל גַּב דְּתֵרִין אֲלִין, אַהֲלֵי קְדָר
 וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, אֵינּוֹן סְתִימִין, וְלִית בְּהוּ
 תְּחוּרוֹ אַחְרָא, לִית סְתִים וְנִנְיֹו כְּאַת י'. וּבְגִין כֶּךָ,
 אַל תִּרְאוּנִי, כְּמָא דְּאִתְּמַר.

וְאִי תִימָא, אֶת ו'. הָאִי, נִפְקָא מֵאַת ז', דְּאִתְּפִשְׁט
 מִכְּלָלוֹ דְּכֶר וְנוֹקְבָא. וּבְגִין דְּנִפְקַת מֵאַת ז',
 לָאו אִיהוּ חוֹשְׁבָנָא בְּגֵרְמָה.

לשון הקודש

אַהֲלֵי קְדָר וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, הֵם נִסְתָּרִים,
 וְאֵין בְּהֵם לְבָן אַחַר, אֵין נִסְתָּרַת וְנִנְוָה
 כְּמֹו הָאוֹת י'. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אַל תִּרְאוּנִי, כְּמֹו
 שְׁנַתְּבָאָר.
 וְאַם תֵּאמַר, הָאוֹת ו'? זֹו יוֹצֵאת מִהָאוֹת
 ו' שְׁמַתְּפִשְׁטַת מִכְּלָלוֹת זְכָר וְנִקְבָּה.
 וּמִשּׁוּם שְׁיֹוצֵאת מִהָאוֹת ו', אֵינְהָ בְּהַשְׁבּוֹן
 בְּעֵצְמָה.

הַיָּמִים עִם כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם.
 וְעַל זֶה שְׁחֹרְהָ אָנִי, זֹו יו"ד. כְּמֹו
 שְׁנַתְּבָאָר, שְׁאֵין בוּ הִלְבָּן שֶׁל מְקוּם אַחַר,
 וְהַכּל כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ. כְּאַהֲלֵי קְדָר, זֹו הָאוֹת
 ו', שֶׁכֶּךָ הוּא, שְׁאֵין בוּ הִלְבָּן שֶׁל מְקוּם
 אַחַר. וְהַכּל כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ. כִּירִיעוֹת
 שְׁלֵמָה, הָאוֹת ו', שְׁאֵין בְּהָ לְבָן שֶׁל מְקוּם
 אַחַר, וְהַכּל כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ.
 וְעַם כָּל זֶה, אַף עַל גַּב שְׁשֻׁנִים הִלְלוּ,

וְעַל דָּא, תִּרְיִן אֵלֵיךְ, אֵינִין שְׁחֹרֹת (דף 19 ע"א)
 בְּגַרְמֵייהוּ, וּבְכָלְא דְאֵינִין פְּנִימָאִין, קְרַבִּין
 דְּלֵהוֹן. וְלִית בְּהוּ חֲזוֹרוּ דְאַתְר אַחְרָא, לְאַתְחִזָּא.
 אֲהֵלִי קְדָר וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, וּבְכָל אֲתוּוֹן, לִית בְּהוּ
 בָּאת י', דְאֵיחֵי סְתִים מְכָל סְטְרוֹי.

יִפְּה נֹף, דָּא נֹפָא דְאֵילָנָא דְחַיִי, דְנִפִּיק מֵאַת
 ו'. וּלְבַתְר אֲתַפְּלִיל בָּאת י'. כִּיּוֹן דְאֵרִיק כָּל
 אֵינִין בְּרַכָּאן בְּחַבּוּרָא חֲדָא, אֲתַפְּלִיל בָּאת י', וְחַיִי
 כּוּלָּא נְקוּדָה חֲדָא. וְדָא אֵיחֵי מְשׁוּש כָּל הָאָרֶץ.
 לְבַתְר דְאֲתַפְּלִיל בְּהַחֲוָא נְקוּדָה, כָּלָא אֵיחֵי חַר
 צִיּוֹן. כָּלָא נְקוּדָה חֲדָא אֵיחֵי.

אַף עַל גַּב דְאֵיחֵי זְעִירָא, וְלֹא אֲתַחֲזִיאַת בְּהַ
 פְּשִׁטוֹ אַחְרָא, וְחֲזוֹרוּ, לְאַתְכַּלְלָא בְּהַ אַחֲרֵינִין,
 קַרְיַת מְלֻךְ רַב אֵיחֵי. וְהַחֲוָא מְלֻךְ רַב, עֵילָאָה

לשון הקודש

נְכַלְל בָּאוֹת י'. כִּיּוֹן שְׁמַרְיִק אֶת כָּל אוֹתָן
 הַבְּרָכוֹת בְּחַבּוּר אַחַד, נְכַלְל בָּאוֹת י',
 וְהַכֵּל נִהְיָה נְקֻדָּה אַחַת. וְחַיִי מְשׁוּש כָּל
 הָאָרֶץ. אַחַר שֶׁנְכַלְל בָּאוֹתָהּ הַנְקֻדָּה,
 הַכֵּל הוּא חַר צִיּוֹן, הַכֵּל נְקֻדָּה אַחַת הִיא.
 אַף עַל גַּב שֶׁהִיא קְטָנָה, וְלֹא נִרְאִית בְּהַ
 הַתְּפִשְׁטוֹת אַחֲרַת וְלִבְנֵי לְכַלְל בְּהַ
 אַחֲרִים, הִיא קַרְיַת מְלֻךְ רַב. וְאוֹתוֹ הַמְלֻךְ

וְעַל זֶה שֶׁנִּי אֵלּוּ הֵן שְׁחֹרֹת בְּעֶצְמוֹן,
 וְהַכֵּל שֶׁל אוֹתָם הַפְּנִימִיִּים, הַקְּרוּבִים
 שְׁלֵהֶם. וְאֵין בְּהֶם הַלְבֵּן שֶׁל מְקוֹם אַחַר,
 לְהִרְאוֹת. אֲהֵלִי קְדָר וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה,
 וּבְכָל הָאוֹתִיּוֹת אֵין בְּהֵן כְּמוֹ הָאוֹת י'
 שֶׁנִּסְתַּרְתָּ בְּכָל אֲדָרְיָה.

יִפְּה נֹף (תהלים מח) - זֶהוּ הַנֹּף שֶׁל עֵין
 הַחַיִּים, שִׁינָא מִן הָאוֹת ו'. וְאַחַר כֵּן

וְשִׁלְיָטָא בְּכָל אוֹכְלֵסִין דִּילֵיהּ, פּוֹלְהוֹן עָאֲלִין גּוֹ
 תַּאי נְקוּדָה דְּאִיהִי י'.

וְדָא אִיהִי (קהלת ט יד) עִיר קַמְנָה וְאֲנָשִׁים בְּהּ מְעַט,
 דְּלִית בְּהּ תְּוֹרוֹ דְּאֲתֵר אַחְרָא לְאַתְּכַלְלָא
 וְלֹאֲעֲלָא אַחְרָנִין בְּגִוּוּהַ. וּבָא אֵלֶיהָ מְלֹךְ גְּדוֹל, דָּא
 אֶת ל', דְּאִיהִי מְגִדְלָא דְּפִרְחָא בְּאֹיֲרָא דְּכִיָּא
 דְּאַתְפִּס. בְּגִין דְּאִית אֹיֲרָא אַחְרָא דְּלֹא אֲתַפִּס
 בְּלָל, וְלֹא יְדִיעַ.

וְהַאי, אַף עַל גַּב דְּאֶת דָּא מְלֹךְ גְּדוֹל עַל כָּל
 אֲתוּוֹן, עֵייל בְּגִוּוּהַ, וְאִיהִי אֶת זְעִירָא
 שְׁחוּרָה דְּלִית בְּהּ תְּוֹרוֹ דְּאֲתֵר אַחְרָא. כְּנִישׁ לִיה
 בְּגִוּוּהַ, וְכָלֵל לִיה. וְסַבֵּב אוֹתָהּ כְּאֶת חַד דְּאִיהִי ט'.
 ט' ל' הוֹת, וּבְהַחוּא סִיבּוּבָא דְּקָא מְסַבֵּב סְחוּר
 סְחוּר, אֲתַעְבִּיד בְּעַגּוּלָא ט'.

לשון הקודש

ולא ידוע.

זה אף על גב שהאות הו, מלך גדול על
 כל האותיות נכנס בתוכה, והיא אות
 קמנה שחורה שאין בה לבן של מקום
 אחר. פוגם אותו בתוכה, וכולל אותו,
 וסבב אותה עם אות אחת שהיא ט'. ט'
 היתה ל', ובאותו הסבב שסבב סביב
 סביב, נעשתה בעגול ט'.

רב, עליון ושולט בכל אוכלוסיו, כלם
 נכנסים לתוך הנקודה הו שהיא י'.

וזוהי (קהלת ט) עיר קמנה ואנשים בה
 מעט, שאין בה הלבן של מקום אחר,
 להכלל ולהכניס אחרים לתוכה. ובא
 אליה מלך גדול - זו האות ל', שהיא
 מגדל שפורח באויר טהור שנתפס,
 משום שיש אויר אחר שאינו נתפס כלל,

וּבְנָה עָלֶיהָ מְצוּדִים גְּדוֹלִים, לְאַתְפְּשָׂא וּלְמַנְקֹט
 מֵאֵן דְּבַעֲיָא בְּתַפְּסוּ דִּילָהּ. כְּמָה דְּאַתְּ
 אָמַר, (שם ז' כו) אֲשֶׁר הִיא מְצוּדִים וַחֲרָמִים. וּבְנָה
 עָלֶיהָ, עָלֶיהָ וּדְאִי, בְּנִינָה, בְּגִין יְקָרָהּ, לְמִיּהָב לָהּ
 שְׁלֹטְנוּתָא עַל בְּנֵי חַיִּיבֵי כְּמָה מִיתוּת בֵּית דִּין, כְּמָה
 קְנָסִין, כְּמָה עוֹנְשִׁין, מֵאֵן דִּיעוּל לְגַבֵּי תְּהוּא נְקוּדָה,
 קְנָסָא יְתִירָא קְנִים, עַל נְקוּדָה דָּא.

בְּגִין נְקוּדָה דָּא, אַפְסִיד שְׁלֹמָה מְלָכָא
 מְלִכּוּתֵיהּ, וְאַתְקַרַּע, וְאַתְיָהֵב לְאַחַרְגִּין. וְאַף
 עַל גַּב דְּאִיּוּ זַעֲרָא מְכָל אַתְנוּן, וְאִיּוּ נְקוּדָה
 חֲדָא בְּלַחֲזָדָּא.

דְּהָא בְּהֵיא שְׁעֵתָא סְלִיק י' קַמֵּי מְלָכָא קְדִישָׁא,
 אָמְרָה קַמֵּיהּ, הָא שְׁלֹמָה מְלָכָא עֲבַד לִי
 פְּלִסְתֵּר. מֵאֵן י'. י' (דברים יז יז) דְּלֹא יִרְבֶּה לוֹ סוּסִים.

לשון הקודש

בְּגִלְל הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הַפְּסִיד שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ
 אֶת מְלִכּוּתוֹ, וְנִקְרָעָה וְנִתְּנָה לְאַחֲרִים.
 וְאַף עַל גַּב שֶׁהִיא קְטָנָה מְכָל הָאוֹתוּיּוֹת,
 וְהִיא נְקֻדָּה אַחַת לְבִדְדָה.

שְׁחָרִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עֲלָתָה י' לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרָה לְפָנָיו: הֲגַה
 שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ עָשָׂה אוֹתִי פְּלִסְתֵּר. מִי הִי?
 הִי שֶׁל (דברים יז) לֹא יִרְבֶּה לוֹ סוּסִים. וְלֹא

וּבְנָה עָלֶיהָ מְצוּדִים גְּדוֹלִים, לְהַתְּפֹס
 וְלִקְחַת מִי שְׁצָרִיךְ בְּתַפְּסוּתָהּ שְׁלָהּ, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (שם ז') אֲשֶׁר הִיא מְצוּדִים וַחֲרָמִים.
 וּבְנָה עָלֶיהָ, עָלֶיהָ וּדְאִי, בְּשִׁבְלָהּ,
 בְּשִׁבְלֵי כְּבוֹדָהּ, לְתַת לָהּ שְׁלִיטָה עַל
 הַבְּנִים שְׁחַיִּבִים כְּמָה מִיתוּת בֵּית דִּין,
 כְּמָה קְנָסוֹת, כְּמָה עֹנְשִׁים. מִי שִׁיפְנִים
 לְאוֹתָהּ נְקֻדָּה, יִקְנֶם קְנָם יִתֵּר עַל נְקֻדָּה זֹאת.

וְלֹא יִרְפָּה לוֹ נָשִׁים. וְכִסֵּף וְזָהָב לֹא יִרְפָּה לוֹ מְאֹד. אָמַר לָהּ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁלֹמָה יִתְאַבֵּד, וְאֵלֶּף אַחֲרָיִן, וְאֵת לֹא תִתְעַקֵּר מִנּוֹ אֶתְרֵךְ.

בְּהֵיחִיא שַׁעְתָּא, נִפְקַת קוּף מִקַּמֵּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְתַרְיֵךְ לִיָּה מִמְּלֻכוֹתֵיהּ, וְאִזְל

הֲדִיזוּטָא בְּעֵלְמָא, וְהוּא אַכְרִיז וְאָמַר בְּאֵת ק', (קהלת א יב) אֲנִי קַהֲלַת הָיִיתִי מְלֵךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם.

וְעַל דָּא (שם ט יד) וּבְנָה עֲלֵיָּהּ מְצוּדִים גְּדוּלִים, לְאֶתְפָּסָא בְּגִינָּהּ פְּנֵי עֵלְמָא בְּחוּבֵיהוֹן. וְאִם

לְשֹׁלְמָה מְלָפָא הָוָה הָכִי, וְאֶתְפָּס בְּאִינוֹן מְצוּדִין, כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שָׂאָר פְּנֵי נָשָׂא. וּבְגִין כֵּךְ אֵיחִי

אָמַרְת, שְׁחֹרָה אֲנִי, כְּמָה דְאֶתְמַר. וְעַל דָּא, אַל תִּרְאוּנִי, לֹא תִיכְלוּן לְאֶסְתַּכְּלָא בִּי וּלְעֵאָלָא בְּגוּוֹאֵי,

בְּגִין שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרֶת, כִּלְאָ כְּמָה דְאֶתְמַר.

לשון הקודש

וְעַל זֶה (שם ט) וּבְנָה עֲלֵיָּהּ מְצוּדִים גְּדוּלִים, לְתַפְס בְּשִׁבְלָהּ בְּנֵי הָעוֹלָם בְּחֻטְאֵיהֶם. וְאִם לְשֹׁלְמָה הַמְּלֵךְ הָיָה כֵּךְ, וְנִתְפָּס בְּאוֹתָם מְצוּדִים – כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שָׂאָר בְּנֵי הָאָדָם. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ הִיא אוֹמַרְת שְׁחֹרָה אֲנִי, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר. וְעַל זֶה אַל תִּרְאוּנִי, לֹא תוּכְלוּ לְהֶסְתַּכְּל בִּי וּלְהַכְנִים בְּתוֹכִי, מִשּׁוֹם שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרֶת, הַכֵּל כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר.

יִרְפָּה לוֹ נָשִׁים. וְכִסֵּף וְזָהָב לֹא יִרְפָּה לוֹ מְאֹד. אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שְׁלֹמָה יִתְאַבֵּד וְאֵלֶּף אַחֲרָיִם, וְאֵת לֹא תִתְעַקֵּר מִנּוֹ מִתּוֹךְ מְקוּמֵךְ.

בְּאֵתְהֵי הַשְּׁעָה יֵצֵאָה קוּף מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגִרְשָׁה אוֹתוֹ מִמְּלֻכוֹתוֹ, וְהִלְךְ כְּהֲדִיזוּט בְּעוֹלָם, וְהוּא מְכַרִּז וְאָמַר בְּאוֹת ק', (קהלת א) אֲנִי קַהֲלַת הָיִיתִי מְלֵךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם.

בְּנֵי אֹמֵי נַחֲרוּ בִי, אֶעֱיִקּוּ לִי בְּהֵאֵי נְקוּדָה, דְּלֹא
 לְאַעְלָא אַחְרָא בְּגוּאֵי. אֵינּוּן אֶתְפְּשִׁיטוּ
 וְאֶתְתַּקְּנוּ בְּתִיקוּנֵיהוֹן בְּדָקָא יָאוּת. אֶתְתַּקְּנוּ
 וְאֶתְפְּשִׁיטוּ בְּאֵת ו', דְּנַפְקָא מִגּוּ נְקוּדָה עִילָאָה,
 וְאֶתְתַּקְּנוּ בְּתִיקוּנֵיהוֹן בְּדָקָא יָאוּת. אֶתְתַּקְּנוּ
 וְאֶתְפְּשִׁיטוּ וְאֶתְגְּלִיפוּ בְּאֵת ש', דְּנַפְקָא מִתַּמָּן.

אֶתְתַּקְּנוּ וְאֶתְגְּלִיפוּ וְאֶתְפְּשִׁיטוּ, בְּאֵת ו'. אֶתְתַּקְּנוּ
 וְאֶתְגְּלִיפוּ וְאֶתְפְּשִׁיטוּ בְּאֵת צ'. וְאַנָּה
 יֵית לִי פְּשִׁיטוּ לְסִטְרָא בְּעֵלְמָא, וְלֹא שְׂבָקוּ לִי אֶתֶר
 אַחְרָא לְאַכְלָלָא לְכוּ.

שְׂמוֹנֵי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, דְּאַנָּה נְקוּדָה חַד,
 דְּנִטִיר לְשָׂאָר אֶתְוּוֹן דְּאֶתְנַקִּידוּ בִי,
 וְאַנְטֵרְנָא לֹוֹן, דְּהָא אַנָּה אָזִיל בְּכַל אֶתְוּוֹן,
 וְאֶתְפְּשִׁיטוּ בִי, כּוּלְהוּ בִי אֶתְפְּשִׁיטוּ.

לשון הקודש

התתקנו ונתקנו ונתקנו והתפשטו באות צ'.
 ואני אין לי התפשטות לצד בעולם, ולא
 השאירו לי מקום אחר להכליל אתכם.
 שמוני נטרה את הכרמים, שאני נקדה
 אחת ששומרת את שאר האותיות
 שנגקרו בי, ושומרת אותם, שהרי אני
 הולכת בכל האותיות, והן התפשטו בי,
 כלם התפשטו בי.

בְּנֵי אֹמֵי נַחֲרוּ בִי (שיר א), הֶעֱיִקּוּ לִי בְּנְקוּדָה
 הַזֹּאת, שְׂלֵא לְהִכְנִים אַחַר בְּתוּכִי. הֵם
 הִתְפְּשִׁיטוּ וְהִתְתַּקְּנוּ בְּתִיקוּנֵיהֶם כְּרָאוּי,
 הִתְתַּקְּנוּ וְהִתְפְּשִׁיטוּ בְּאוֹת ו', שִׁינְצָאֵת
 מִתּוֹךְ הַנְּקוּדָה הָעֵלְיוֹנָה, וְהִתְתַּקְּנוּ
 בְּתִיקוּנֵיהֶם כְּרָאוּי. הִתְתַּקְּנוּ וְהִתְפְּשִׁיטוּ
 וְנִתְקְנוּ בְּאוֹת ש' שִׁינְצָאָה מִשָּׁם.
 הִתְתַּקְּנוּ וְנִתְקְנוּ וְהִתְפְּשִׁיטוּ בְּאוֹת ו'.

כִּרְמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, וְאֵינָא לִית לִי פְּשִׁיטוֹ, וְלֹא
 עֲנָפָא, לְסִטְרָא דָּא, וְלֹא לְסִטְרָא דָּא.
 וְאֵלְמָלִי פְּשִׁיטָנָא עֲנָפִין, כְּלִילָנָא לְכוּן בְּנִינְאִי. אֲבָל
 לֹא נִטְרָתִי, לָא אוֹשִׁיטָנָא עֲנָפִין לְסִטְרָא בְּעֵלְמָא.
 נִטְרָתִי, נִטְר עֲנָפָא.

אֵת דָּא, בֵּית יִשְׂרָאֵל אִיהִי, דִּירִית לָהּ מִגּוֹ נְקוּדָה
 עִילָאָה. דְּכִתְיִב, (ישעיה ה ז) כִּי פָּרַם ה' עֲבָאוֹת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, כִּרְמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, וְלֹא
 אוֹשִׁיטָנָא עֲנָפִין לְסִטְרָא בְּעֵלְמָא, לְאַחֲדָא לְכוּ.

וְאֵינָא נוֹטְרָה אֵת הַכְּרָמִים, מְשַׁלַּח וּפְשִׁיט עֲנָפִין
 לְכָל אֲתוּוּן, וּבְנִינְאִי אֲתִתְקִנּוּ. וְאוֹת שְׁלִי
 לֹא אוֹשִׁיטָנָא בִּיהַ עֲנָפִין, וּבְגִין כְּדָּ אֵל תְּרַאנְי, לֹא
 תוּכְלוּן לְאַסְתְּכָלָא בִּי, וְלֹא עֵלָא בְּנִינְאִי.

לשון הקודש

ועל זה, כרמי שלי לא נטרתי, שלא
 הושטתי ענפים לצד שפעולם, לאחוז
 אתכם.

ואני נוטרה את הכרמים, משלח ופשיט
 ענפים לכל האותיות, ומתוכי התתקנו.
 והאות שלי לא הושטתי בה ענפים,
 ומשום כך אל תראני, לא תוכלו
 להסתכל בי ולהכנס לתוכי.

כרמי שלי לא נטרתי, שאני אין לי
 התפשטות, ולא ענף לצד הנה, ולא לצד
 הנה. שאלמלא פשטתי ענפים, הייתי
 כוללת אתכם בתוכי. אבל לא נטרתי,
 לא הושטתי ענפים לצד של העולם.
 נטרתי – שמר את הענף.

האות הזו היא בית ישראל, שירש
 אותה מתוך הנקדה העליונה, שפתוב
 כי פרם ה' עבאות בית ישראל.
 (ישעיה ה)

וְכָל דָּא, בְּגִין דְּאִיהִי ה"א אֶתְכִלִּילָא בִּיחודָהּ א
 לְסִלְקָא לְעִילָא, וְלֹא אַצְטְרִיכָא לְאֵעֲלָא
 וְלֹא אֲכַלְלָא בְּגִינָהּ.

בַּר אִיהִי בִּיחודָא דִּילָהּ, נְקוּדָה פְּנִימָאָה גו
 אוּכְלוּסָהּ. וְכָל אוּכְלוּסָהּ בְּתִיאובְתָא
 לְאֶתְקַרְבָּא לְגַבְהָ. וּבִינן דְּאִיהִי אָמַרְת דָּא, אִיהִי
 סִלְקָא וְאֶתְטַמְרָא מְנִייהוּ, לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא לְעִילָא. בִּינן
 דְּסִלְקָא, וְשָׁבְקוּ לָהּ אוּכְלוּסָהּ.

דְּהָא דָּא קִשְׂיָא לָהּ, בְּגִין דְּלֹא שָׁבְקוּ לָהּ
 אוּכְלוּסָהּ, וְאַפִּילוּ רַגְעָא חָדָא. וְכֵד אִיהִי
 בְּאֵת דָּא, אֶתְכִלִּילָת בְּגִינָהּ בִּיחודָא, וְאָמַרְת דָּא,
 בְּדִין אוּכְלוּסָהּ שָׁבְקִין לָהּ בְּעַל כְּרַחֲמֵיהוּ, וְאִיהִי
 אֶשְׁתַּמְיֻטַּת מְנִייהוּ, וְסִלְקָא לְעִילָא. בִּינן דְּסִלְקָא
 לְעִילָא, אָמַרְת לְגַבֵּי רַחֲמֵיהּ, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה
 נַפְשִׁי וְגו'.

לשון הקודש

ועוזבים אותה אוכלוסיה.
 שְׁתַּרִי זֶה קִשָּׁה לָהּ, מְשׁוּם שְׁלֹא עֲזָבוּ
 אוֹתָהּ אוּכְלוּסִיָּה וְאַפִּילוּ רַגְעָא אֶחָד.
 וּכְשֶׁהִיא עִם הָאוֹת הַזֶּה, נִכְלָלַת בְּתוֹכָהּ
 בִּיחוד וְאָמַרְת אֵת זֶה. אֲזִי אוּכְלוּסִיָּה
 עוֹזְבִים אוֹתָהּ בְּעַל כְּרַחֲמָהּ, וְהִיא
 מִתְחַמֶּקֶת מֵהֶם וְעוֹלָה לְמַעְלָה. וּבִינן
 שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, אָמַרְת לְאֵהוּבָהּ, (שיר א

וְכָל זֶה, מְשׁוּם שֶׁהִיא נִכְלָלָה בִּיחודָהּ
 לְעוֹלוֹת לְמַעְלָה, וְלֹא הִצְטְרִיכָה לְהַפְנִים
 וּלְהַכְלִיל לְתוֹכָהּ.
 רַק שֶׁהִיא בִּיחוד שְׁלֵהּ, נִקְדָּה פְּנִימִית
 בְּתוֹךְ אוּכְלוּסִיָּה. וְכָל אוּכְלוּסִיָּה
 בְּתִשׁוּקָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ. וּבִינן שֶׁהִיא
 אָמַרְת אֵת זֶה, הִיא עוֹלָה וּמִסְתַּתַּרַת
 מֵהֶם לְהִשְׁתַּעֲשַׁע לְמַעְלָה. בִּינן שְׁעוֹלָה,

חֲדָי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר אֵי נִיחָא לִיָּה לְמַר, מֵאֵן
 דְּשָׂרֵי מַלְחָה, לִיִּסְיִים. דְּהוּאִיל וְחֻדְנָה דִּילִי
 בְּמַלְיוֹן דְּמַר, בְּמֵאֵי דְשָׂרֵי לִיִּסְיִים. אָמַר לִיָּה, ר',
 מִלְּיָד דְּמַתְּחַקְקִין וּמַתְּגַלְפִּין לְעֵילָא, הָוֵי אִימָא
 בְּקַדְמוּתָא. מִילִי דְּמַתְּחַקְקִין וּמַתְּגַלְפִּין לְתַתָּא,
 אִימָא לְבַתַּר, וְאֵת פְּתַח פּוּמְדָּ וַיִּנְהָרוֹן מִלְּיָד.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשֵׁי
 וּגו'. הָא אֶתְעַרְנָא, בְּכָל אֶתְר דְּכְתִיב הַגִּיד,
 הַגִּיד, וַיִּגִּד, כּוּלְהוּ מִלִּי דְּאֶגְדָּה אֵינּוֹן, וְאֵית
 לְאֶסְתַּתְפְּלָא בְּהוּ. וְהָכָא כְּתִיב הַגִּידָה לִי, רָזָא
 דְּחֻכְמַתָּא אִיהוּ.

וְאֵי תִימָא הָא סְגִיָּאִין אֵינּוֹן בְּאֹרֵייתָא, דִּלִּית בְּהוּ
 רָזָא דְּחֻכְמַתָּא, כְּנֻוּנָא דְּכְתִיב, (ש"א י טז) הַגִּיד
 הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֶתְוֹנוֹת וְאֵת דְּבַר הַמְּלוֹכָה לֹא

לשון הקודש

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשֵׁי וּגו'.

שְׂמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, אִם נֹוֹחַ לֹו לְמַר,
 מִי שֶׁהִתְחִיל הַדְּבָר - שְׂיִסְיִים. שְׂהוּאִיל
 וְשְׂמַחָה שְׂלִי כְּדַבְרֵי מַר, כְּמָה שֶׁהִתְחִיל
 - שְׂיִסְיִים. אָמַר לֹו, רַבִּי, דְּבַרְיָד
 שְׂנַחְקִים וְנַגְלָפִים לְמַעְלָה, הֵוֹה אֹמַר
 כְּרֵאשׁוֹנָה. דְּבַרִי שְׂנַחְקִים וְנַגְלָפִים
 לְמַטָּה, אָמַר לְאַחַר מִכּוֹן, וְאֵתָה פְּתַח פִּיָּד

וַיִּאִירוּ דְּבַרְיָד.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, הַגִּידָה לִי
 שְׂאֵהֲבָה נַפְשֵׁי וּגו'. הָרִי הַעַרְנֹו, כְּכָל
 מְקוֹם שְׂכַתוּב הַגִּיד, הַגִּיד, וַיִּגִּד - כְּלָם הֵם
 דְּבַרִי אֶגְדָּה, וַיִּשׁ לְהַסְתַּפֵּל בְּהֵם. וְכֵאֵן
 כְּתוּב הַגִּידָה לִי, זְהוּ סוּד שְׂל חֻכְמָה.
 וְאִם תֵּאמַר, הָרִי רַבִּים הֵם בַּתוּרָה שְׂאֵין
 בְּהֵם סוּד שְׂל חֻכְמָה, כְּכַתוּב (שמואל א- י

הַגִּיד לוֹ. אֲפִילוּ הֵינִי בְּרֹזָא דְחֻכְמָתָא הוּוּ, דְּאֶלְמָלָא
 הוּוּ בְּרֹזָא דְחֻכְמָתָא, מְנָא יַדַּע שְׁמוּאֵל אִי אֲשַׁתְּכֶחַן
 אִי לָא. דְּבַר הַמְּלוּכָה, חֻכְמָתָא עֵילָאָה הִיא לְעֵילָא
 וְתַתָּא, וְרִזִּין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (דף 19 ע"ב)

תְּגִידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי. כְּתִיב, (בראשית א'
 ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם וְכוּ', כַּד סָלִיק בְּרַעוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְמַבְרָא אֲרַעָא, נְטִיל מִתְּלַגָּא דְתַחַת
 כּוּרְסִיָּא יְקָרִיָּה, וְאַרְמִיָּה לְגוּ מַיָּא, וְאַקְפִּיָּה תַפְּנִן,
 וְהוּת אֲרַעָא גְלִידָא גּוּ מַיָּא, וְאַתְטַמְרַת תַפְּנִן, וְהוּת
 גּוּ חֲשׂוּכָא בְּקָרִירוּ.

בְּשַׁעְתָּא דְּאִמַר יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
 מְקוּם אֶחָד, דִּהָא אֵינִין מְקוּרִין אוֹשִׁישׁוּ
 וְאַנְגִּידוּ מִיַּין מַעִילָא, לְאַתֵּר דִּיסוּדָא דְּמַלְכָּא

לשון הקודש

וכו'. כְּשַׁעְלָה בְּרִצּוֹן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְבְרָא אֲרִיז, לְקַח מִהַשְּׁלֵג שְׂתַחַת כְּפַא
 הַכְּבוֹד, וְזָרַק אוֹתוֹ לְתוֹךְ הַמַּיִם, וְהַקְפִּיא
 אוֹתוֹ שָׁם, וְהִיתָה הָאֲרִיז קְפוּצָה בְּתוֹךְ
 הַמַּיִם וְטַמּוּנָה שָׁם, וְהִיתָה תוֹךְ חֲשֻׁכָה
 בְּקָרִירוּת.

בְּשַׁעְתָּא שְׂאֵמַר יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מְקוּם אֶחָד, שְׁתַּרְי אוֹתָם הַמְּקוּרוֹת
 הוֹשִׁישׁוּ וְהַשְּׁפִיעוּ מִיָּם מִלְּמַעְלָה, לְמְקוּם

הַגִּיד הַגִּיד לְגוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתַנּוֹת וְאֵת
 דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הַגִּיד לוֹ – אֲפִילוּ אֵלֶּה
 הָיוּ בְּסוּד הַחֻכְמָה. שְׂאֶלְמָלָא הָיוּ בְּסוּד
 הַחֻכְמָה, מַאיִפּוּה יַדַּע שְׁמוּאֵל אִם נִמְצְאוּ
 וְאִם לֹא? דְּבַר הַמְּלוּכָה – חֻכְמָה עֵלְיוֹנָה
 הִיא לְמַעְלָה וְלְמַטָּה, הַסּוּדוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא.

תְּגִידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי. כְּתוּב (בראשית א'
 ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

עִילָאָה. כִּדִּין אֶרְעָא דִּהְיוּת טְמִירָא גּוּ תַתָּא,
 אֶתְקַשְׁטָת וְאֶתְתַּקְנַת לְאֶתְחֹזָא. דְּאִי לָא אֶתְתַּקְנַת
 הָאִי אֶתְר, אֶרְעָא לָא אֶתְחֹזִיאַת. דְּהָאִי אֶתְר לָא
 אֶתְתַּקְנַת בְּנִגְדוּ דְּמִיִּין עִילָאִין, בְּר לְמִיתָן לְנוֹקְבָא.
 וְכִד אִיהוּ אֶתְתַּקְנַת לְגַבְהָ, כִּדִּין וְתִרְאָה תִּיבְשָׁת,
 וְתִרְאָה בְּקִישׁוּטָהָ. מִכָּאן דְּלָא תִתְחֹזִי
 אֶתְתָּא בְּקִישׁוּטָהָ וּבְתִקּוּנָהָ, בְּר כִד אִיהוּ
 בְּבַעְלָהּ, אִזִּי תִרְאָה וְתִתְתַּקְנַת בְּדָקָא יָאוּת.

כִּדִּין וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אֶרֶץ (בראשית א' 10), יִבְשָׁה
 הָיָה בְּקִדְמִיתָא, דְּלִית לָהּ חִיזוּ וּדְיוֹקְנָא
 לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין, בִּינָן דְּאֶתְתַּקְנַת בְּבַעְלָהּ, מִיָּד
 נִקְרָאת אֶרֶץ, אֶתְר מִתְתַּקְנַת לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין.
 בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
 מְקוֹם אֶחָד וּדְאִי, כִּדִּין כָּל חֲדוּה וְכָל

לשון הקודש

בְּשֵׁהִיא עִם בְּעֵלָהּ, אִזִּי תִרְאָה וְתִתְתַּקְנַת
 בְּרָאוּי.

אז (ש) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אֶרֶץ.
 יִבְשָׁה הִיְתָה בְּרָאשׁוּנָה, שְׂאִין לָהּ מִרְאָה
 וְדַמּוּת לַעֲשׂוֹת פְּרוּת וְתוֹלְדוּת, בִּינָן
 שְׁהִתְתַּקְנָה עִם בְּעֵלָהּ, מִיָּד נִקְרָאת אֶרֶץ,
 מְקוֹם הַמְתַּקְנָן לַעֲשׂוֹת פְּרוּת וְתוֹלְדוּת.

בְּשַׁעְתָּא שְׂאָמַר יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מְקוֹם אֶחָד וּדְאִי, אִזִּי כָּל חֲדוּה וְכָל

שֶׁל יסוד המלך העליון, אִזִּי הָאֶרֶץ
 שְׁהִיְתָה מְמִירָה בְּתוֹךְ מְטָה, הַתְּקַשְׁטָה
 וְהַתְּתַקְנָה לְהִרְאוּת. שְׂאִם לָא הַתְּתַקְנַת
 הַמְקוֹם הַזֶּה, הָאֶרֶץ לָא הִיְתָה נִרְאִית.
 שְׁהַמְקוֹם הַזֶּה לָא הַתְּתַקְנַת בְּשַׁפְעָה שֶׁל
 הַמַּיִם הָעֲלִיּוֹנִים, רַק לְתַת לְנוֹקְבָהּ.

וּכְשֵׁהוּא הַתְּתַקְנַת אֵלֶיהָ, אִזִּי וְתִרְאָה
 הַיִבְשָׁת, וְתִרְאָה בְּקִישׁוּטָהָ. מִכָּאן שְׂלָא
 תִתְרְאָה אִשָּׁה בְּקִישׁוּטָהָ וּבְתִקּוּנָהָ, רַק

חִידוֹ וְכָל תִּיקוּנָא אֶתְתַּקֵּן. בִּיּוֹן דְּכָל תִּיקוּנָא
 אֶתְתַּקֵּן, בְּדִין סְלָקָא לְגַבֵּי דְכוּרָא, וְאִיהִי אִמְרַת
 הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי אִיכָה תְרַעָה אִיכָה תְרַבִּיץ
 בְּצַהָרִים. אִיכָה אִיכָה תְרִין זְמַנִּין, רְמִזָּה עַל שְׁנֵי
 חֲרַבְנִין, חֲרַבֵּן בֵּית רֵאשׁוֹן וְחֲרַבֵּן בֵּית שְׁנֵי.

וּבְגִין כֵּן, אִיכָה תְרַעָה, בְּחֲרַבֵּן קַדְמָאָה. אִיכָה
 תְרַבִּיץ, בְּחֲרַבֵּן תַּנְיִינָא. דְּהָא חֲדוּה דִילָן
 טַב וְיָאוֹת, וּבְגוֹ חֲדוּה דָּא אִוֵּת לִי לְבַכְיָא עַל תְּרֵי
 מְקַדְשֵׁי, חַד מְקַדְשָׁא עֵלְאָה, וְחַד מְקַדְשָׁא תַתְאָה.

שְׁלָמָה אֶהְיָה בְּעֵטְיָה, אִי לָאוּ תֵי תְרֵי זְמַנִּין
 דְּאַנָּא זְמַינָא לְמַקְרֵי אִיכָה. שְׁלָמָה אֶהְיָה,
 בְּשָׁלָם אֶהְיָ בְּלֹא גְלוּתָא כְּלָל. בְּשָׁלָם עַל בְּנֵי
 לְתַתְאָה. בְּעֵטְיָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ש"א כח יד) וְהוּא עֵטְיָה
 מְעִיל. אֶהְיָ אֶתְעַטְפָּא בְּעִטּוּפָא דְקוּדְשָׁא עֵלְאָה,

לשון הקודש

שְׂהָגָה שְׂמַחְתְּנוּ טוּבָה וְיָפָה, וּבַתּוּךְ
 הַשְּׂמַחָה הַזֶּה יֵשׁ לִי לְבָבוֹת עַל שְׁנֵי
 הַמְּקַדְשִׁים – אֶחָד הַמְּקַדֵּשׁ הָעֵלְיוֹן, וְאֶחָד
 הַמְּקַדֵּשׁ הַתַּתְּחוֹן.

שְׁלָמָה אֶהְיָה בְּעֵטְיָה (ש"א א) – אִם לֹא
 הַפְּעַמִּים הִלְלוּ שְׂאֵנִי עֵתִידָה לְקַרָּא
 אִיכָה. שְׁלָמָה אֶהְיָה – בְּשָׁלוֹם אֶהְיָה בְּלִי
 גְלוּת כְּלָל. בְּשָׁלוֹם עִם בְּנֵי לְמַסָּה. בְּעֵטְיָה

שְׂמַחָה וְכָל תַּקוּן הַתַּתְּקוּן. בִּיּוֹן שְׂכָל תַּקוּן
 הַתַּתְּקוּן, אֲזִי עוֹלָה לְזָכֵר, וְהוּא אִמְרַת
 הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי אִיכָה תְרַעָה
 אִיכָה תְרַבִּיץ בְּצַהָרִים. אִיכָה אִיכָה
 פְּעַמִּים, רְמִזָּה עַל שְׁנֵי חֲרַבְנוֹת, חֲרַבֵּן בֵּית
 רֵאשׁוֹן וְחֲרַבֵּן בֵּית שְׁנֵי.

וּבְמַשׁוּם כֵּן אִיכָה תְרַעָה – בְּחֲרַבֵּן
 הָרֵאשׁוֹן. אִיכָה תְרַבִּיץ – בְּחֲרַבֵּן הַשְּׁנֵי.

דַּאִיְהוּ שְׂמָא קְדִישָׁא י"ה. שְׁלָמָה אֶהְיֶה, בְּשָׁלָם אֶהְיֶה
בְּכָל שְׁלִימוֹ דְּלַעֲיָלָא. בְּעֻטָּה: בְּעוֹטָה י"ה, לְמַחְוֵי בְּכָל
שְׁלִימוֹ עֵילָאָה. עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיד, אֵלֶּין דְּרַגִּין קְדִישִׁין
דְּכוּלָּהוּ, בְּנוּנָא דְּלַעֲיָלָא.

בְּדִין אִיְהוּ אַתִּיב לְגַבְהָ, וְשָׂרֵי מִן מַלְּה דָּא,
דַּאִיְהוּ בַּתְּרָאָה מִן תַּאי שְׁבַחָא, וְאָמַר, אִם
לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים, אִם אַתְּ לֹא יִדְעֵתְּ תִרִין
אִיכָּה אִיכָּה לְמַאי נִינְהוּ. צְאִי לָךְ, פּוֹקֵי וַחֲמֵי
בְּעַקְבֵי הַצֹּאֵן, עַל מָה יְהִי חוֹרְבַן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית
שְׁנֵי. תִּנְדַּע עַל מָה. עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים, דְּהָא
זְמִינִין לְבַטְלָא אוֹרֵייתָא, בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנֵי.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, אַתְּ רַחֲמָא דְּנַפְשָׁאִי,
הַגִּידָה לִי בְּרוּא דְּחַכְמָתָא, אִיכָּה תִרְעָה,

לשון הקודש

— כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שְׂמוּאֵל-א כח) וְהוּא עָטָה
מְעִיל. אֶהְיֶה מְעַטְפַת בְּעַטּוּף שֶׁל הַקְּדוּשָׁה
הַעֲלִיזוֹן, שֶׁהוּא הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ י"ה. שְׁלָמָה
אֶהְיֶה — בְּשָׁלוֹם אֶהְיֶה בְּכָל הַשְּׁלָמוֹת
הַעֲלִיזוֹנָה. בְּעֻטָּה — בְּעוֹטָה י"ה, לְהִיּוֹת
בְּכָל הַשְּׁלָמוֹת הַעֲלִיזוֹנָה. עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיד
— אֵלֶּין הַדְּרָגוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל כָּלֵם, כְּמוֹ
שֶׁלְמַעְלָה.

אֲזִי הוּא מְשִׁיב אֵלֶיךָ, וּמַתְחִיל מֵהַדְּבָר

הַזֶּה, שֶׁהוּא הַאֲחֵרוֹן מִן הַשְּׁבַח הַזֶּה,
וְאָמַר, אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים.
אִם אַתְּ לֹא יוֹדַעַת פְּעַמִּים אִיכָּה אִיכָּה
לְמָה הֵם? — צְאִי לָךְ, צְאִי וּרְאִי בְּעַקְבֵי
הַצֹּאֵן, עַל מָה יְהִי חוֹרְבַן בֵּית רֵאשׁוֹן
וּבֵית שְׁנֵי. תִּדְעַע עַל מָה — עַל מִשְׁכְּנוֹת
הָרוּעִים, שֶׁהֵרִי עֲתִידִים לְבַטֵּל תּוֹרָה
בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנֵי.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי — אַתְּ אֶהְיֶה

אִי כִּדִּין תִּרְעִי אֲנִי לְקַבְּלִי, לְמַחְוֵי אֲנִי גַבְדִּי
 בְּחֶדְוָה, וּלְמַחְוֵי עַמְּךָ. דְּהָא בּוֹמְנָא דְאַהֲא עַמְּךָ,
 שְׁלָמָה אֱהִי, בְּשָׁלָם אֱהֵא, כְּמוֹחָא דְאַגּוּזָא, דְּאִיִּהִי
 מִתְעַטְפָּא עַל כָּל אֵינוֹן הִיכְלִין דְּבִגְנוּוֹת,
 דְּכִתִּיב, (דברים ד' ט) וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשִׁבוֹתָ אֶל לְבַבְךָ בִּי
 ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
 אֵין עוֹד.

זַכְּאֵין כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵיִתָא, לְמַנְדַּע
 בְּחֻכְמָתָא דְּמֵאֲרִיחוֹן, וְאֵינוֹן יִדְעִי
 וּמִסְתַּכְּלִין בְּרִזּוֹן עֵילָאֵין. בְּגִין דְּכִד בַּר נָשׁ נָפִיק
 מִתְּאִי עֲלָמָא, בְּהָא אִסְתַּלְקוּ מִנִּיהּ כָּל דִּינִין
 דְּעֲלָמָא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּפִתְחִין לִיהּ תְּלִיסַר
 תִּרְעִי דְּרִזּוֹ דְּאַפְרַסְמוֹנָא דְּכִנְיָא, דְּחֻכְמָתָא עֵילָאָה
 תְּלִיָּא בְּהוּ.

 לשון הקודש

עוד.

אֲשֶׁרֵיהֶם כָּל אֵלוֹ שִׁמְשֵׁתְדָלִים בְּתוֹרָה,
 לְדַעַת אֵת חֻכְמַת רְבוּנָם, וְהֵם יוֹדְעִים
 וּמִסְתַּכְּלִים בְּסוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים. מִשּׁוּם
 שְׂכִשְׂאָדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּזוּה
 מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ כָּל דִּינֵי הָעוֹלָם. וְלֹא
 עוֹד, אֶלָּא שְׁפוֹתֵיהֶם לוֹ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
 שָׁעָרִים שֶׁל סוּדוֹת אֲפְרַסְמוֹן וְדָ,
 שֶׁהַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה תְּלוּנָה בָּהֶם.

נִפְשֵׁי, הַגִּידָה לִי בְּסוּד הַחֻכְמָה אֵיכָה
 תִּרְשָׁה, אִם אִז אֵת תִּרְעִי כְּגַנְדִּי, לְהִיֹּת
 אֲנִי אֲלִיף בְּשִׁמְחָה, וְלְהִיֹּת עַמְּךָ. שְׁחֲרִי
 בּוֹמֵן שְׂאֵהִיה עַמְּךָ - שְׁלָמָה אֱהִי,
 בְּשָׁלוֹם אֱהִי, כְּמוֹ מַח הָאֲגּוּזָא, שֶׁהִיא
 מִתְעַטְפָּת עַל כָּל אוֹתָם הַהִיכְלוֹת
 שְׁבִתוּכָה, שְׁכֵתוֹב (דברים ד') וַיִּדְעַת הַיּוֹם
 וַהֲשִׁבוֹתָ אֶל לְבַבְךָ בִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא חֲקִיק לִיה
 בְּתַהוּא פּוֹרְפִירָא, דְּכָל דִּיּוֹקְנִין גְּלִיפִין תַּמָּן.
 וְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּעֵשְׂעָא בֵּיה בְּגֵן עֵדֵן,
 וְאַחֲסִין תַּרְיַן עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא דְאַתִּי.

חֲכֻמָּתָא דְאַעֲטְרִיךְ לִיה לְבַר נָשׁ. חַד, לְמַנְדַּע
 לְאַסְתַּכְּלָא בְּרֹזָא דְמֵאֲרִיה. וְחַד, לְמַנְדַּע
 לִיה לְגוֹפִיָּה, וְלֹאֲשַׁתְּמוּדַּע מָאן אִיהוּ. וְאַיִךְ אֲתַבְּרִי,
 וּמָאן אֲתִי. וְלֹאֲן יִתְדִי. וְתִיּוֹנָא דְגוֹפָא, הִיאִיךְ
 אֲתַתְּקֵן. וְהִיאִיךְ אִיהוּ זַמִּין לְמִיעַל בְּדִינָא קַמִּי
 מִלְּפָא דְכוּלָּא.

וְחַד, לְמַנְדַּע וְלְאַסְתַּכְּלָא בְּרֹזִין דְנִשְׁמַתִּיה. מֵאִי
 הִיא הָאִי נַפְשׁ דְבֵיה, וּמָאן אֲתִיָּא, וְעַל מָה
 אֲתִי בְּהָאִי גוֹפָא טַפָּה סְרוּחָה, דְהַיּוֹם כָּאן וּמָחַר
 בְּקַבְרִי. וְחַד לְאַסְתַּכְּלָא בְּהָאִי עֲלָמָא, וְלְמַנְדַּע

 לשון הקודש

נְבִירָא, וּמֵאֲיִפָּה בָּא, וְלֵאֲיִפָּה הוּלְיָךְ.
 וְהַתְּקוּן שֶׁל הַגּוֹפֵף אִיךְ מִתְּתַקֵּן, וְאַיִךְ הוּא
 עֲתִיד לְהַכְּנִס לְדִין לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁל הַכֵּל.
 וְאַחַד - לְדַעַת וְלְהַסְתַּכֵּל בְּסוּדוֹת
 נִשְׁמָתוֹ, מַה הִיא הַנַּפְשׁ הַזֹּאת שְׂבוּ,
 וּמֵאֲיִפָּה בָּאָה, וְעַל מָה בָּא בְּגוֹפֵף הַזֶּה שֶׁל
 טַפָּה סְרוּחָה, שֶׁהַיּוֹם כָּאן וּמָחַר בְּקַבְרִי.
 וְאַחַד - לְהַסְתַּכֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלְדַעַת

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹקֵק
 אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ לְבוֹשׁ מַלְכוּת, שֶׁכָּל
 הַדִּיּוֹקְנָאוֹת חֲקוּקִים שָׁם. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִמּוֹ בְּגֵן עֵדֵן, וְיִוְרֵשׁ שְׁנֵי
 עוֹלָמוֹת - הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא.
 הַחֲכֻמָּה שֶׁצְּרִיךְ לוֹ לְאָדָם, אַחַד - לְדַעַת
 לְהַסְתַּכֵּל בְּסוּד רְבוּנוֹ. וְאַחַד - לְדַעַת
 וְלְהַבִּיר אֵת גּוֹפּוֹ, וְלְהוֹדַע מִי הוּא, וְאַיִךְ

עֲלֵמָא דְאִיהוּ בֵּיה, וְעַל מַה יִּתְתַּקֵּן. וּלְבַתֵּר, בְּרִזִין
עִילָאִין דְּעֲלֵמָא דְלֵעִילָא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לְמֵאֲרִיחַ.
וְכַל דָּא יִסְתַּכַּל בְּר נֶשׁ מוּנֵו רִזִין דְּאֲזֵרִייתָא.

תָּא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאָזִיל לְהֵהוּא עֲלֵמָא בְּלֵא
יְדִיעָה, אֶפְּלוּ אִית בֵּיה עוֹבְדִין טָבִין סְנִיאִין,
מִפְּקִין לִיה מִכָּל תְּרַעֵי דְהֵהוּא עֲלֵמָא.

פּוֹק חֲמֵי מֵאֵי כְּתִיב הֲכָא, הַגִּידָה לִי, אֵימָא
לִי רִזִין דְּחֻכְמָתָא עִילָאָה, אִיךְ אַנְתָּ רַעֵי
וְאַנְהִינַת בְּהֵהוּא עֲלֵמָא עִילָאָה. אֲזִלִּיף לִי רִזִין
דְּחֻכְמָתָא, דְּלֵא יְדַעְנָא, וְלֵא אֲזִלִּפְנָא עַד הֲכָא.
בְּגִין דְּלֵא אַחֲוֵי בְּכִיסוּפָא, בְּגוּ אֵינוּן דְּרִגִין
עִילָאִין, הֵאָנָא עָאל בִּינִייתוּ, דְּהֵא עַד הֲכָא לֵא
אַסְתַּכַּלְנָא בְּהוּ.

לשון הקודש

צא וראה מה כתוב כאן, הגידה לי,
אמר לי סודות החכמה העליונה, איך
אתה רועה ומנהיג את אותו העולם
העליון, למד אותי סודות החכמה שלא
ידעתי ולא למדתי עד כאן, כדי שלא
אתה בבושה בתוך אותן הדרגות
העליונות שאני נכנס ביניהם, שחרי עד
כאן לא הסתכלתי בהם.

את העולם שהוא בו, ועל מה יתתקן.
ואחר כך בסודות העליונים של העולם
שלמעלה, להנדע לרבונו. וכל זה יתבונן
אדם מתוך סודות התורה.
כא וראה, כל מי שהולך לעולם שהוא
בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים
רבים, מוציאים אותו מכל השערים של
העולם שהוא.

תָּא חַיִּי, מַאי פְּתִיב, אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הֵיפָּה
 בְּנָשִׁים, אִם אַנְתְּ אַתְּיָא בְּלֹא יְדִיעָה, וְלֹא
 אֶסְתַּכְּלַת בְּחֻכְמָתָא, עַד דְּלֹא תִיעוּל הַכָּא, וְלֹא
 יִדְעַת בְּרִזִין דְּעֵלְמָא עִילָאָה, עָאִי לָךְ, לִית אַנְתְּ
 בְּדִי לְמִיעַל הַכָּא בְּלֹא יְדִיעָה, עָאִי לָךְ בְּעַקְבֵי
 הַצֵּאן, וְהוּי יִדְעַת גּוֹ אֵינוֹן עַקְבֵי הַצֵּאן, אֵלִין אֵינוֹן
 דְּבִנֵי נִשָּׂא דְדָשִׁין לוֹ בְּעַקְבֵי, וְיִדְעִין רִזִין עִילָאִין
 דְּמֵאֲרִיחוֹן, וּבְהוּ תִנְדַּע לְאַסְתַּכְּלָא וְלְמַנְדַּע.

וְרַעִי אֶת גְּדִיתֶיךָ, אֵלִין אֵינוֹן תִּינוּקוֹת שְׁל בֵּית
 רַבָּן. יְנוּקֵי דְאֵינוֹן בְּבֵי מְדַרְשָׁא, וְאוֹלְפִין
 אוֹרֵייתָא. עַל מִשְׁכְּנֹת הָרוּעִים, עַל אֵינוֹן בְּתֵי
 כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, דְּתַמָּן אוֹלְפִין חֻכְמָתָא
 עִילָאָה. אַף עַל גַּב דְּאֵינוֹן לֹא יִדְעִי, אַנְתְּ תִנְדַּע
 מַגּוֹ אֵלִין מַלְיִן דְּחֻכְמָתָא דְקֵאמְרִי.

לשון הקודש

רבונם, ובהם תדע להסתכל ולדעת.
 ורעי את גדיתיך - אלו הם תינוקות של
 בית רבן, התינוקות שהם בבית המדרש
 ולומדים תורה. על משכנות הרעים - על
 אותם בתי כנסיות ובתי מדרשות, ששם
 לומדים את החכמה העליונה. אף על גב
 שאינם יודעים, אתה תדע מתוך דברי
 החכמה הללו שאומרים.

בא וראה מה פתוב, (שיר א) אם לא תדעי
 לך היפה בנשים. אם אתה בא בלא
 ידיעה ולא הסתכלת בחכמה, סרם
 תפנס לכאן, ולא הכרף את סודות
 העולם העליון - עאי לך, אינד פדאי
 להפנס לכאן בלי ידיעה, עאי לך בעקבי
 הצאן, ותהיה יודע תוך אותם עקבי
 הצאן, אלו הם שבני אדם דשים אותם
 בעקב, ויודעים סודות עליונים של

כְּתִיב, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
 וכו', וַיִּבְרָא אֱלֹהִים, בְּקִדְמוּתָא תְּרִין
 נְהוּרִין הָווּ שְׁקוּלִין דָּא לְקַבִּיל דָּא, כְּמָא דְאוּקְמוּהָ
 חֲבֵרִין. וְאוּקְיִמְנָא, דְּאֵינוּן תְּרִין נְהוּרִין הָווּ בְּרֹזָא
 חֲדָא, דְּבוּקִים בְּחֲדָא, (דף 19 ע"א) וְהָווּ בְּשִׁיקוּלָא חֲדָא,
 לְאַתְקֵרֵי תְּרוּוּיָהּוּ גְדוּלִים, כְּמָה דְּאוּקְיִמְנָא.

לֹא דַתּוֹת סִיחָרָא בְּקִדְמוּתָא רַב וְעִילָאָה, אֲלָא
 דְּבְכָל זִימְנָא דְּסִיחָרָא קְיִימַת בְּשִׁמְשָׁא בְּרֹזָא
 חֲדָא, בְּגִינֵיהּ, אִיהִי אֲתְקֵרִיאת בְּחֲדֵיהּ גְדוּלִים. זְנַבָּא
 דְּאַרְיָה, אַרְיָה אִיהוּ, וְאַרְיָה אֲתְקֵרִי.

אֲמַרְהָ סִיחָרָא קְמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲפֹשֶׁר
 לְמַלְפָּא חֲדָא דְּלִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתֵרִין בְּתֵרִין
 בְּחֲדָא. אֲלָא דָּא בְּלַחְדוּזָהּ, וְדָא בְּלַחְדוּזָהּ.

אֲמַר לָהּ, חֲמִינָא בְּךָ, דְּרַעוּתְךָ לְמַתְוֵי רֹאשׁ

לשון הקודש

ועליונה, אלא שבכל זמן שהלכנה
 עומדת עם השמש בסוד אחד, בשבילו,
 היא נקראת עמו גדולים. זנב האריה הוא
 אריה, ונקרא אריה.

אמרה הלכנה לפני הקדוש ברוך הוא:
 אפשר שמלך אחד ישתמש בשני
 כתרים יחד? אלא זה לבדו וזה לבדו.

אמר לה: ראיתי אותך שרעונך להיות

כתוב ויברא אלהים את שני המארות
 הגדלים וכו'. ויברא אלהים, בהתחלה
 שני אורות היו שקולים זה בנגד זה, כמו
 שבאורה החברים. ובארנו, שאותם שני
 האורות היו בסוד אחד, דבוקים יחד,
 והיו בהשואה אחת, ששניהם יקראו
 גדולים, כמו שבארנו.

לא שהיתה הלכנה בראשונה גדולה

לְשׁוּעָלִים. זִילִי וְאַזְעִירִי גְרַמִּיד, דְּהָא אַף עַל גַּב דְּאַתְּ
תַּהֲיוּ רִישָׁא לְהוֹן, אַזְעִירוּ אִית לָךְ מִכְּמַה דְּהוּיִת.

וְדָא אִיהוּ דְּאַמְרַת סִיחָרָא, תַּגִּידָה לִי שְׂאַתְּבָה
נַפְשִׁי אִיכָה תְרַעָה, אִיכְדִין אַפְשָׁר לָךְ
לְאַנְהֵנָא עֲלֵמָא, בְּתֵרִין בְּתֵרִין בְּחָדָא. אִיכָה תְרַבִּין
בְּצַהָרִים, דְּהָא סִיחָרָא לִית הִיא פְדָאִי לְאַנְהָרָא, וְאִי
אַפְשָׁר לָךְ לְאַנְהֵנָא בְּתֵרִין בְּתֵרִין בְּחָדָא, בְּשִׁמְשָׁא
וּבְסִיחָרָא, דְּהָא סִיחָרָא מַה נְהוּרָא אִית לָהּ
בְּצַהָרִים. בְּגִין כֵּן, אִי אַפְשָׁר לָךְ לְאַשְׁתַּמְשָׁא בְּתֵרִין
בְּתֵרִין בְּחָדָא.

שְׁלֵמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיה, אִיכְדִין אֶהָא אָנָּא
מִתְעַטְפָּא בְּצַהָרִים, כֵּד נְהִירוּ וְתוֹקְפָא
דְּשִׁמְשָׁא לְהוּי אָזִיל וְאַתְקִיף. הָא אָנָּא מִתְעַטְפָּא
בְּכִיסוּפָא קַמִּיה, וְלֹא אִיכּוּל לְשִׁמְשָׁא קַמִּוּד.

לשון הקודש

לְהִנְהִיג בְּשָׁנֵי כְּתָרִים יַחַד, בְּשִׁמְשׁ
וּבְלִבְנָה, שְׁחַרֵי הַלְבָנָה אֵיזָה אֹר יֵשׁ לָהּ
בְּצַהָרִים? מִשׁוּם כֵּן אִי אַפְשָׁר לָךְ
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשָׁנֵי כְּתָרִים יַחַד.

שְׁלֵמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיה, אִיךָ זֶה שְׁאֵנִי
אֶהְיָה מְעַטְפַת בְּצַהָרִים, כְּשֹׁאֹר וְתוֹק
הַשֶּׁמֶשׁ הוֹלֵךְ וּמִתְחַזֵּק. הֲרִינִי מְעַטְפַת
בְּבוּשָׁה לְפָנָי, וְלֹא אוֹכֵל לְשִׁמְשׁ לְפָנָי,

רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים. לְכִי וְהַקְטִינִי אֶת עַצְמִךְ.
שְׁחַרֵי אַף עַל גַּב שְׂאֵת תַּהֲיוּ רֹאשׁ לְהֵם,
הַקְטִינָה תַּהֲיוּ לָךְ מִכְּמוֹ שְׁהִיִּית.

וְזַחוּ שְׂאַמְרָה הַלְבָנָה, תַּגִּידָה לִי
שְׂאַתְּבָה נַפְשִׁי אִיכָה תְרַעָה. אִיךָ זֶה
אַפְשָׁר לָךְ לְהִנְהִיג הָעוֹלָם בְּשָׁנֵי כְּתָרִים
יַחַד. אִיכָה תְרַבִּין בְּצַהָרִים, שְׁחַרֵי
לְלִבְנָה לֹא פְדָאִי לְהָאִיר, וְאִי אַפְשָׁר לָךְ

וְאַתָּה אֵיךְ תִּיכּוֹל לְאַנְהֵגָא וּלְאַשְׁתַּמְשָׂא בְּתַרְיִן
בְּתַרְיִן בְּחֲדָא.

אָמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא יַדְעֵנָא בִּידָךְ, זִילִי
וְאַזְעִירִי גְרַמִּיךְ. אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּחָה
בְּנָשִׁים, דְּאַמְרַתְּ, דְּאִי אֶפְשָׁר לִי לְאַנְהֵגָא עַלְמָא
בְּתַרְיִן בְּתַרְיִן בְּחֲדָא, זִילִי וְאַזְעִירִי גְרַמִּיךְ, וְתִיְהוּ
רִישָׁא לְשׁוּעָלִים.

צָאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֵּאן, פּוֹקִי וְהוּי רִישָׁא לְאַיִנוּן
אוּבְלוּסִין וְחַיִּילִין דְּלַתְתָּא. וְרַעִי לֹזֵן, וְאַנְהֵיגִי
לֹזֵן, וְהוּי מְלַפָּא דְּכוּלְהוּ תַתָּאי, וְאַנְהֵיגִי לְכָל חַד
וְחַד בְּדַקָּא חַזִּי לִיהּ. וְהוּי שְׁלַטָּא בְּלִילִיָא. וְדְאִי
פּוֹקִי, וְאַזְעִירִי גְרַמִּיךְ, וְהָכִי אַתְחַזִּי לָךְ.

אָמַר לִיהּ אֵלֶיהּ, רַבִּי, זַכָּאָה חוּלְקָךְ, דְּסַתְרִין
דְּמֵאָרְךְ נְהִירִין קַמְךָ בְּנִהוּרָא דְּשַׁמְשָׁא.

לשון הקודש

צָאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֵּאן, צָאִי וְתַהֲנִי רִישָׁא
לְאוֹתָם הָאוּבְלוּסִים וְהַצֵּבְאוֹת שְׁלַמְטָה,
וְרַעִי אוֹתָם וְהַנְהִיגִי אוֹתָם, וְהוּי מְלַךְ שֶׁל
כָּל הַתַּחְתּוֹנִים, וְהַנְהִיגִי אֶת כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּרֵאוּי לֹו, וְהוּי שׁוֹלְטָת בְּלִילִיָהּ.
וְדְאִי צָאִי וְהַקְטִינִי עֲצֻמָּךְ, וְכָךְ רֵאוּי לָךְ.
אָמַר לוֹ אֵלֶיהּ: רַבִּי, אֲשֶׁרֶנִּי חֲלַקְךָ,
שְׁנִסְתְּרוֹת רַבּוּנְךָ מְאִירִים לְפָנֶיךָ כְּאוֹר

וְאֵיךְ אַתָּה תּוּכַל לְהַנְהִיג וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בְּשְׁנֵי כְתָרִים יַחַד?
אָמַר לָהּ הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הֲרֵי יַדְעַתִּי
כָּךְ, לְכִי וְהַקְטִינִי עֲצֻמָּךְ. (שם) אִם לֹא
תִדְעִי לָךְ הִיפָּחָה בְּנָשִׁים, שְׁאַמְרַתְּ שְׂאִי
אֶפְשָׁר לִי לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם עִם שְׁנֵי
כְתָרִים יַחַד, לְכִי וְהַקְטִינִי אֶת עֲצֻמָּךְ,
וְתַהֲנִי רִישָׁא לְשׁוּעָלִים.

וּבְגִין כֹּד, כָּל אֵינֹן מִלִּין דְּפוּמָד, בְּלִהוּ תְּקִינִין
 לְעִילָא. וְחֲרִינָא דְאַנָּא שְׂמַעְנָא לֹון מְפוּמָד. וּזְכָא
 אַנְתָּ בְּהַאי עֲלָמָא, וּזְכָא אַנְתָּ בְּעֲלָמָא דְאַתִּי. מְלָה
 דָּא הוּוּה תְּלִיא קַמִּי מְלָכָא קַדִּישָׁא, דְּלֹא אַתְּגִילִי
 לְכָל חֵילִין דְּלְעִילָא. מֵאן אִיהוּ דְגִילִי לִיה בְּהַאי
 קָרָא הֲשָׁתָא, אַנְתָּ הוּוּ, דְּזְכָא חוּלְקָד בְּעֲלָמָא דִּין
 וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

עַל פּוּמָא דְאַלִּיהוּ אַתְּגִיד, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה
 נְפִשִׁי, בִּינֹן דְאַיְהִי סְלֶקְתָּ לְעִילָא, וְאַשְׁתְּמִיטָת
 מִנּוּ חִילָהָא, וְכָל אֵינֹן אוּכְלוּסָהָא, בְּרִזָּא דְאַתִּי י',
 אִיְהִי אֲמַרְתָּ, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נְפִשִׁי, אַנְתָּ דְאַיְהוּ
 רַחֲמֵי דְנְפִשָׁאִי, אִיכָה תְּרַעָה, הוּוֵיִל וְאַנָּא נְקוּדָה
 חֲדָא בְּלֹא פְּשִׁיטוּ בְּלָל, דְּהָא אַנָּא בְּלִילָא בְּגַרְמָאִי,
 וְלֹא יְכִילָנָא לְמֶלְקֵט וְלְמִיָּהֲב.

לשון הקודש

שְׂאֵהֲבָה נְפִשִׁי. בִּינֹן שְׂהִיא עוּלָה לְמַעְלָה,
 וְנִשְׁמַטָּת מִתּוּדָא צְבִאוֹתֶיהָ וְכָל אוֹתָם
 אוּכְלוּסָהָא, בְּסוּד שַׁל הָאוֹת י', הִיא
 אוֹמַרְתָּ: הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נְפִשִׁי. אַתָּ
 שְׂהִיא אֲהוּבַת נְפִשִׁי, אִיכָה תְּרַעָה,
 הוּוֵיִל וְאַנִּי נְקוּדָה אַחַת בְּלִי הַתְּפִשְׁטוֹת
 בְּלָל, שְׁהִרִי אֲנִי כְלוּלָה בְּעַצְמִי, וְאַנִּי
 יְכוּלָה לְלַקֵּט וְלָתֵת.

הַשְּׂמֵשׁ, וּמְשׁוּם כֹּד, כָּל אוֹתָם דְּבְרֵי פִיד,
 כְּלָם תְּקוּקִים לְמַעְלָה, וְשְׂמַח אֲנִי שְׂאֵנִי
 שׁוּמַע אוֹתָם מְפִיד. אֲשֶׁרִיד בְּעוּלָם הוּוּ
 וְאַשְׁרִיד בְּעוּלָם הַבָּא. הַדְּבַר הוּוּ הוּוּ
 תְלוּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ, שְׂלֹא הַתְּגַלָּה
 לְכָל הַצְּבִאוֹת שְׂלְמַעְלָה. מִי הוּוּ שְׂגַלָּה
 לוּ בְּפִסּוּק הוּוּ כְּעַתָּה? אַתָּה הוּוּ! שְׂאֵשְׁרִי
 תְּלַקֵּד בְּעוּלָם הוּוּ וּבְעוּלָם הַבָּא.

עַל פִּי אִלִּיהוּ נְגִידָה, (ש) הַגִּידָה לִי

וְדָא אִיהִי אִמְרָה לְגַבֵּי רְחִימָה, בְּגִין דְּאִיהִי
 יִתְבָּא קְמוּטָא בְּגִרְמָה, בְּנִקְוֶדָה חֲדָא, וְאִיהוּ
 בְּעֵי לְאַעְלָא בְּגִינָהּ. כְּמָה דְּאַתְּ אִמְר, (קהלת ט יד) וְכָא
 אֵלִיָּה מְלֶךְ גָּדוֹל, אִפְּ עַל גַּב דְּאִיהִי אֶת זַעֲרָא,
 מִכָּל אֲתוּוֹן.

וְעַל דָּא, מִיּוֹמָא דְּאַתְחֲרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא, אֲוִמִי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא יִיעוֹל לְגַבְהָ לְעִילָא,
 עַד דְּיִיעָלוּן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא. דְּכִתִּיב (הושע יא ט) בְּקִרְבְּךָ
 קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוּא בְּעִיר. כְּתִיב חָכָא בְּעִיר, וְכִתִּיב
 הָתָם עִיר קְטַנָּה. דְּהָא אִיהִי אֶת י' זַעֲרָא מִכָּלֵהוּ.

שְׁלֵמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיָּה, כְּלִילָא בְּגִינָא, דְּלִית לִי
 פְּשִׁיטוּ מִכָּל סְטָרִין כְּלָל. בְּגִין דְּאִיהִי
 כְּתִיבָא מִכָּל סְטָרִין יִתִּיר מִכָּל שְׂאָר אֲתוּוֹן.

לשון הקודש

לְמִטָּה, שְׂכַתוּב (הושע יא) בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ
 וְלֹא אָבוּא בְּעִיר. כְּתוּב כְּאֵן בְּעִיר,
 וְכִתוּב שָׁם (קהלת ט) עִיר קְטַנָּה, שְׁחֲרִי
 הָאוֹת י' הִיא הַקְטַנָּה מִכָּלֵן.

שְׁלֵמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיָּה, כְּלִילָא בְּתוּכִי,
 שְׂאִין לִי הַתְּפִשְׁמוֹת מִכָּל הַצְּדָדִים כְּלָל,
 מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִסְתָּר מִכָּל הַצְּדָדִים יוֹתֵר
 מִכָּל שְׂאָר הָאוֹתִיּוֹת.

זֶהַה הִיא אוֹמְרַת לְאַהוּבָהּ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא
 יוֹשֶׁבֶת מְקַבְּצַת בְּעַצְמָהּ, בְּנִקְוֶדָה אַחַת,
 וְהִיא רוֹצֶה לְהַכְנִים אוֹתוֹ לְתוּכָהּ, כְּמוֹ
 שְׂנֵאמַר וְכָא אֵלִיָּה מְלֶךְ גָּדוֹל, אִפְּ עַל גַּב
 שְׁהִיא אוֹת קְטַנָּה מִכָּל הָאוֹתִיּוֹת.

וְעַל זֶה, מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
 נִשְׁבַּע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִכְנַס
 אֵלִיָּה לְמַעְלָה, עַד שֶׁיִּכְנַסוּ יִשְׂרָאֵל

אם לא תדעי לך וגו', צאי לך, פשיטי גרמך
 בכל סטרין, ולקטי עדונין וכיסופין, בהחוא
 פשיטו. ומאי איהו החוא פשיטו. דאתעביד פחד
 ספח דאינון נטורי עדרי דענא. ודא איהו את ה'.

ודא איהו צאי לך. צאי לא כתיב, אלא צאי לך,
 כמה דאת אמר (ישעיה נד ב) הרחיבי מקום
 אהלך ויריעות משכנותיך וכו'. דהא בקדמיתא לא
 הוית אלא נקודה חדא שחורה, דלית בה אתר
 אחרא, אלא איהי סתימא בגווה, השתא דסלקא
 ואיהי מתחברא בבעלה, איהו אמר לה, צאי לך.
 הרחיבי מקום אהלך, פשיטי גרמך, וכדין ורעי
 את גדיותיך, תוכלי למלקט עדונין וכיסופין.

דהא בשעתא דאיהי נקודה חדא, וסלקא
 לעילא, וחהו מלבא עילאה נחית לגבה

לשון הקודש

אם לא תדעי לך וגו', צאי לך, פשיטי
 עצמך בכל הצדדים, ולקטי עדונים
 וכסופים באותה ההתפשטות. ומאי
 אותה ההתפשטות? שנעשית כספה
 אחת של אותם שומרי עדרי הצאן. וזוהי
 האות ה'.

זוה הוא צאי לך. לא כתוב צאי, אלא
 צאי לך, כמו שנאמר (ישעיה נד) הרחיבי
 מקום אהלך ויריעות משכנותיך וכו'.

שחרי בראשונה לא היית אלא נקדה
 אחת שחורה, שאין בה מקום אחר, אלא
 היא נסתרת בתוכה. פעת שעולה והיא
 מתחברת עם בעלה, הוא אומר לה צאי
 לך, הרחיבי מקום אהלך, פשיטי את
 עצמך, ואז ורעי את גדיותיך, תוכלי
 ללקט עדונים וכסופים.

שחרי בשעה שהיא נקדה אחת ועולה
 למעלה, ואותו המלך העליון יורד אליה

לְמִיּעַל בָּהּ, בָּטֵשׁ בְּהֵוֵא נְקוּדָה, וְאֶת־פֶּשֶׁט בְּכָל
 סְטָרִין, וְאֶת־עֵבִיד הֵהוּא נְקוּדָה אֶת ה', וְאֶשְׁתְּלִימַת
 מִכָּל סְטָרִין, וְלִקְטָא עֲדוּנִין וְכִיסוּפִין. כְּדִין אָמַר
 לָהּ, וְרַעֲי אֶת גְּדִיּוֹתֶיךָ, זִילִי, וְהָיוּ זָן וּמְפָרְגִים לְכָל
 אוּבְלוֹסִיךְ, זְעִירִין וְרַבְרָבִין.

הַיְפָה בְּנָשִׁים, נְקוּדָה חֲדָא גּוּ אֶתְוּוּן, לִית שְׁפִירוּ
 לְכָל אֶתְוּוּן בַּר אֶת י'. בְּנְקוּדָה דָּא
 מִתְתַּקְנָן כָּל אֶתְוּוּן, וְאִיהִי שְׁפִירָא דְכְּלָהּ, וְלִית אֶת
 דְּאָזִיל בְּלָא נְקוּדָה דָּא. הִיא בְּכְּלָהּ, וְכְּלָהּ בָּהּ.
 וְהִיא יָפָה וְשְׁפִירוּ דְכּוּלָּא, דְּהָא מֵאַתֵּר סְתִימָא
 עֵילָאָה קָא אֶתֵּת, רִישׁ כָּל דְּרָגִין עֵילָאִין. וּבָהּ אִיהוּ
 רִישׁ כָּל דְּרָגִין תַּתָּאִין דְּלִתְתָּא. בְּגִין כֶּךָ הַיְפָה
 בְּנָשִׁים, שְׁפִירוּ דְכּוּלָּא.

לשון הקודש

לְאוֹת י'. בְּנְקוּדָה הַזֹּאת מִתְתַּקְנוֹת כָּל
 הָאוֹתִיּוֹת, וְהִיא הַיְפָה שֶׁל בְּלָן, וְאִין אוֹת
 שְׁהוֹלְכֵת כָּלִי הַנְּקוּדָה הַזֹּאת. הִיא בְּכָלִין וְכָלִין
 בָּהּ. וְהִיא יָפָה וְהִיפֵי שֶׁל הַכָּל, שְׁהָרִי
 מִמְּקוֹם נִסְתָּר עֲלִיּוֹן הִיא בָּאָה, רִישׁ לְכָל
 הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וּבָהּ הוּא הָרִישׁ לְכָל
 הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת שְׁלֵמָה. מִשּׁוֹם כֶּךָ
 הַיְפָה בְּנָשִׁים, הִיפֵי שֶׁל הַכָּל.

לְהַכְנִס בָּהּ, מִכָּה בְּאוֹתָהּ נְקוּדָה,
 וּמִתְפֶּשֶׁט בְּכָל הַעֲדָדִים, וְנַעֲשִׂית אוֹתָהּ
 הַנְּקוּדָה הָאוֹת ה', וְנִשְׁלַמַת בְּכָל הַעֲדָדִים
 וְלִקְטַת עֲדוּנִים וְכִסּוּפִים. אִין אוֹמֵר לָהּ,
 וְרַעֲי אֶת גְּדִיּוֹתֶיךָ, לְכִי וּתְפָרְגִנִּי אֶת כָּל
 אוּבְלוֹסִיךְ, קַטְנִים וְגְדוּלִים.

הַיְפָה בְּנָשִׁים, נְקוּדָה אַחַת בְּתוֹךְ
 הָאוֹתִיּוֹת, אִין יָפִי לְכָל הָאוֹתִיּוֹת פְּרִט

וְתוֹ הִיפָּה בְנָשִׁים, כְּתִיב בְּנָשִׁים, בְּאִינוֹן אֲתוֹן
 דְּאִינוֹן נוֹקְבֵי. וּמֵאֵי אִיהוּ. אֶת ה'. דְּהָא כְּדִין
 אִיהִי פְּשִׁיטוֹ, וְשִׁפִּירוֹ דְּכוּלָּא, לְמַרְעֵי, וְלְמַפְלָגָא
 חוּלְקִין לְכָל אוֹכְלוּסִין עֵילָאִין דִּילָהּ. וְעַל דָּא, צְאִי
 לָךְ מִתְּהֵי סְתִימוֹ, דְּאֶת כְּלִילָא וְסְתִימָא בְּגִוּוּךְ. לָךְ,
 לְגַרְמָךְ וְלִתְוַעֲלִתְךָ. וְכוּלָּא בְּרִזָּא דְּאֲתוֹן אִיהוּ.

כְּתִיב, (תהלים מח ד) אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
 לְמִשְׁנֵב. דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְּהָהוּא מְלָךְ גְּדוּל
 אֲתֵי לְגַבְהָ, וְאַמְשִׁיךְ לָהּ לְעֵילָא לְמִיעַל בָּהּ, וּבְכַטְשׁ
 בָּהּ בְּהָהוּא נְקוּדָה. כִּיּוֹן דְּכַטְשׁ בְּהָהוּא נְקוּדָה,
 אֲתַפְּשִׁטַּת וְאֲתַפְתַּחַת לְכָל סְטְרִין, וְאֲתַעְבִּידַת אֶת
 ה', פְּתַחַא דְּהִיכְלִין לְכָל סְטֵר, לְמִיעַל הָהוּא מְלָךְ
 גְּדוּל, וּכְדִין אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ בְּאִינוֹן פְּתִיחוֹ
 דְּהִיכְלִין, בְּאֶת ה' אֲשַׁתְּמוּדַע.

לשון הקודש

וְעוֹד הִיפָּה בְנָשִׁים, כְּתוּב בְּנָשִׁים, בְּאִינוֹן הָאוֹתִיּוֹת שְׁהֵן נְקֻבוֹת. וּמָה הוּא?
 הָאוֹת ה'. שְׁהֵרֵי אִזּוּ הִיא הִתְפַּשְׁטוֹת
 וְהִפְיֵי שַׁל הַכֹּל, לְרַעוֹת וְלַחֲלָק חֲלָקִים
 לְכָל הָאוֹכְלוּסִים הָעֵלְיוֹנִים שְׁלָהּ. וְעַל זֶה,
 צְאִי לָךְ מִן הַסְטֵר הַזֶּה, שְׁאֵת כְּלוּלָה
 וְנִסְתָּרַת בְּתוֹכָךְ. לָךְ, לְעֲצֻמָּךְ וְלִתְוַעֲלִתְךָ.
 וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת.
כְּתוּב (תהלים מח) אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
 לְמִשְׁנֵב. שְׁהֵרֵי בְּשַׁעֲתָא שְׁאוֹתוֹ מְלָךְ
 הַגְּדוּל בָּא אֵלֶיהָ, וּמוֹשְׁךְ אוֹתָהּ לְמַעְלָה
 לְהַכְנִס בָּהּ, וּמִכָּה בָּהּ בְּאוֹתָהּ הַנְּקֻדָּה.
 כִּיּוֹן שְׁמַכָּה בְּאוֹתָהּ נְקֻדָּה, מִתְפַּשְׁטַת
 וְנִפְתַּחַת לְכָל הַצְּדִדִים, וְנַעֲשִׂית הָאוֹת
 ה', פְּתַח שַׁל הִיכְלוֹת לְכָל צֵד, לְהַכְנִס
 אוֹתוֹ מְלָךְ גְּדוּל, וְאִזּוּ אֱלֹהִים
 בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ, בְּאוֹתָם פְּתִיחַת הִיכְלוֹת,
 בְּאוֹת ה' הוּא נוֹדַע.

הַהוּא אֱלֹהִים חַיִּים, נִטְלָא הַהוּא שְׁמָא, לְמִינַן
 וְלִמְפֻלְגָא חוֹלְקִין לְכוּלָא. וְכִדִּין נוֹדַע
 לְמִשְׁנַב, לְמַהוּי מִשְׁנַב לְתַתָּאי, וְלֵאדָרְקָא בְּרַכָּאן
 לְכוּלָא, פְּגוּזָא דְלַעִילָא.

בְּשַׁעֲתָא דְבַעַא קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לְמַבְרִי
 עֲלֵמָא, סְלִיקוּ כָּל מְלִין (ד' ט' ט"א)
 דְעֲלֵמָא, וְכָל דְרַגְוִן עִילָאִין וְתַתָּאִין, כְּלָהוּ
 בְּמַחְשָׁבָה. אִמָּאי אִקְרִי מַחְשָׁבָה. אֵלָא דָא אִיהִי
 נְקוּדָה חֲדָא סְתִימָא, דְקִימָא בְּמַחְשָׁבָה. דְהָא
 נְקוּדָה חֲדָא, לָא אֲתִידַע לְאֵן אַתְרַּא אֲתַפְּשִׁטַּת, וּמַה
 יְהִי מִינָהּ, וְלְאֵן אַתְרַּא יִסְטִי אֲזַרְחָא. וְנְקוּדָה דָא,
 אִיהִי רִישָׁא דְכָל רְעוּתִין וְכָל מַחְשָׁבִין דְעֲלֵמָא.

וְהָזָה כְּלָא סְתִים בְּפְגוּזָה, וְלָא אֲתִידַע, עַד
 דְאֲתַפְּשִׁטַּת הָאִי מַחְשָׁבָה, וְאֲתַעְבִּיד חַד

לשון הקודש

זוהי נקודה אחת נסתרת, שעומדת
 במחשבה. שהרי נקודה אחת לא ידוע
 לאיזה מקום מתפשטת, ומה יהיה ממנה,
 ולאיזה מקום יסטה הדרך. והנקודה הזו
 היא הראש של כל הרצונות וכל
 מחשבות העולם.

והנה הכל נסתר בתוכה, ולא נודע, עד
 שהתפשטה המחשבה הזו, ונעשתה

אותו אלהים חיים נוטל אותו השם לזון
 ולחלק חלקים לכל, ואז נודע למשגב,
 להיות משגב לתחתונים, ולהריק ברכות
 לכל, כמו שלמעלה.

בשעה שרצה הקדוש ברוך הוא לברא
 את העולם, עלו כל דברי העולם, וכל
 הדרגות העליונות והתחתונות בלן
 במחשבה. למה נקראת מחשבה? אלא

פְּשִׁיטוֹ, לְסִטְרָא דָּא וּלְסִטְרָא דָּא. בִּינּוֹן דְּהֵאִי
נְקוּדָה אֶתְפִּשֵׁט בְּהֵאִי פְּשִׁיטוֹ, אֶתְגְּלִי יַתִּיר כָּל מַה
דְּהוּה סְתִימִים.

לָא דְּאֶתְגְּלִי לְמַנְדַּע, אֶלְא אֶתְגְּלִי הֵהוּא סְתִימוֹ,
לְאֵן אֶתְר סְטִי אֹרְחָא. וְנִפְקָא מִרְזָא
דְּמַחְשָׁבָה, דְּהֵא לָא קִיּוּמָא בְּמַחְשָׁבָה, וְלָא סְלִקָא
בְּשִׁמְא דָּא, אֶלְא קִיּוּמָא בְּשִׁמְא לְאֶתְגְּלִיָּא.
וְאֶתְעֵבִיד חַד קוּל בְּלַחֶשׁ, וּמֵאִי אִיְהוּ. דָּא אֶת ה' .
דְּהוּא מִגּוֹ לְאַפְקָא כָּל אֵינּוֹן מְלִין סְתִימִין דְּהוּוּ
גּוֹ מַחְשָׁבָה.

הָכָא אִיְהוּ בְּהִיפּוּכָא מִגּוּוֹנָא דְּלִתְתָּא. לְתִתָּא,
מֵאֵן דְּבִטְשׁ בְּהֵהוּא נְקוּדָה דְּלִתְתָּא, כִּד
אִיְהִי סְתִימָא, וְאֶתִי לְגַבְהָ הֵהוּא מְלִךְ גְּדוּל, דְּאִיְהוּ
בְּרִזָּא דָּאֵת ו' דְּנִפִּיק מִתְּהוּא ה' עֵילְאָה. הֵהוּא ו'

לשון הקודש

בְּלַחֶשׁ, וּמַה הוּא? זוּ הָאוּת ה', שְׁהִיא כְּלִי
לְהוּצִיא אֶת כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים הַנְּסִתְרִים
שְׁהִיוּ בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה.

כָּאֵן הוּא בְּהַפּוּךְ מִהַגֵּןן שְׁלִמְטָה. לְמַטָּה,
מִי שְׁמַבָּה בְּאוֹתָהּ נְקוּדָה שְׁלִמְטָה,
כְּשֵׁהִיא נְסִתְרָה, וּבָא אֵלֶיהָ אוֹתוֹ מְלִךְ
גְּדוּל, שְׁהוּא בְּסוּד הָאוּת ו' שְׁיֹצֵאת
מֵאוֹתָהּ ה' הַעֲלִינָתָה. אוֹתָהּ הוּוּ שְׁיֹרְדָת

הַתְּפִשְׁמוֹת אַחַת, לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה. בִּינּוֹן
שְׁהַנְּקוּדָה הַזֹּוּ הַתְּפִשְׁטָה בְּהַתְּפִשְׁמוֹת הַזֹּוּ,
הַתְּגַלָּה יוֹתֵר כָּל מַה שְׁהִיָּה נְסִתְרָה.

לָא שְׁהַתְּגַלָּה לְדַעַת, אֶלְא הַתְּגַלָּה אוֹתוֹ
הַסִּתְרָה לְאִיְהוּ מְקוּם סוּטָה הַדְּרִיף. וְיוּצֵא
מִסוּד הַמַּחְשָׁבָה, שְׁהִרִי אֵין עוֹמֵד
בְּמַחְשָׁבָה, וְלָא עוֹלָה בְּשֵׁם הַזֶּה, אֶלְא
עוֹמֵד בְּשֵׁם לְהַתְּגַלּוֹת. וְנַעֲשֶׂה קוּל אַחַד

דְּנִחִית מִגִּיּוֹה, בְּטֵשׁ בְּהַאי נְקוּדָה, וְאַפִּיק מִגִּיּוֹה כָּל
מָה דְלָקִיט מְלַעֲיָלָא, וְאַתְפְּשֻׁטת וְאַתְפְּתַחַת לְכָל
סְטְרִין, וְאַתְעֵבִיד אֶת ה'.

לְעֵילָא, מֵאן דְּבִטֵשׁ בְּאַת ה' עֵילָאָה, אִיהִי
נְקוּדָה חֲדָא עֵילָאָה סְתִימָא, בִּיּוֹן דְּבִטֵשׁ
בָּהּ, אַפִּיק לְבַר, וְאַתְגַּלְיִין כָּל אֵינּוֹן מְלִין סְתִימִין
דְּהוּוּ תַפְּוֹן, וְנִפְקִי לְבַר, הָא אֶתְיִידַע הַהוּא מִחֲשַׁבָּה
דְּהָוָה סְתִים וְלֹא יָדִיעַ.

כְּגִוּוֹנָא דָא, כַּד בְּטֵשׁ ו' בְּנְקוּדָה דָא לְתַתָּא, כְּדִין
אַפִּיק בְּגִוּוֹה, (נ"א נגדין לגווה) כָּל אֵינּוֹן חֲיִילִין
וּמִשְׁרִיין וְאוּכְלוּסִין וְנַהוּרִין וְנַחֲלִין עֲמִיקִין דְּלַעֲיָלָא.

וְכַדִּין אָמְרִי לָהּ, וְרַעִי אֶת גְּדִיתִיךְ עַל מִשְׁכְּנֹת
הָרוּעִים. טוֹל נַהוּרִין וּמְזוּזִין, וּפְלָגִי לְכָל
אֵינּוֹן חֲיִילִין וְהָבִי לוֹן. עַל מִשְׁכְּנֹת הָרוּעִים,

לשון הקודש

וּיּוֹצֵאִים הַחוּצָה. הָרִי גוֹדְעָה אוֹתָהּ
הַמִּחְשָׁבָה שֶׁהִיְתָה נִסְתָּרֶת וְלֹא יָדוּעָה.
כְּמוֹ כֵן, בְּשִׁמְכָה ו' בְּנִקְדָה הוּוֹ לְמַטָּה,
אִזּוּ מוּצִיאָה בְּתוּכָה (מִשְׁפִּיעִים לְתוּכָה) כָּל אוֹתָם
הַצְּבָאוֹת וְהַמִּחְנֹת וְהַאֲוִכְלוּסִים
וְהַמְּאֹרוֹת וְהַנְּחָלִים הַעֲמֻקִּים שֶׁלְמַעְלָה.
וְאִזּוּ אוֹמְרִים לָהּ, (שיר א) וְרַעִי אֶת גְּדִיתִיךְ
עַל מִשְׁכְּנֹת הָרַעִים. טְלִי אֹרוֹת וּמְזוּזֹת,

מִתּוּכָה, מִכָּה בְּנִקְדָה הוּוֹ, וּמוּצִיאָה
מִתּוּכָה כָּל מָה שֶׁלְקָטָה מִלְמַעְלָה,
וּמִתְפֹּשֵׁטת וְנִפְתַּחַת לְכָל הַצְּדָדִים,
וְנַעֲשִׂית הָאוֹת ה'.

לְמַעְלָה, מִי שִׁמְכָה בְּאוֹת ה' הַעֲלִינָה,
הִיא נִקְדָה אַחַת נִסְתָּרֶת עֲלִינָה, בִּיּוֹן
שִׁמְכָה בָּהּ, מוּצִיאָה הַחוּצָה, וּמִתְנַלֵּים כָּל
אוֹתָם הַדְּבָרִים הַנִּסְתָּרִים שֶׁהִיוּ שָׁם,

אֵינּוֹן רוּעִים דִּהֵן מְנַהֲגֵי עֲלָמָא, לְמִיּהֵב לֹון
שׁוֹלְטָנּוֹ וְתוֹקְפָא, כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חַזֵּי לִיהּ.
וְכָל דָּא, בְּאַתְפְּשֻׁטּוֹ דִּהֵהִיא נְקוּדָא דִּהְיוֹת סְתִימָא
מִן קַדְמַת דִּנְא.

חֲדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר, בְּקַדְמִיתָא עַד לָא
אַתְאַמְרוּ וְלָא אַתְגַּלוּ מַלְיָן אֵלִין דִּשְׂרִיר
הַשְׂרִירִים, בְּכִינָא וְעַצִּיבָנָא. וְהַשְׂתָּא דְמַלְיָן אֵלִין
אַתְגַּלְיִין, חֲדִינָא, וְאַמִּינָא, דְזַבְּחָה חוֹלְקֵי דִּהַוִּינָא
בְּדָא. וְתוּ, דְמַלְיָן עֵילָאִין דְלַעִילָא, אַתְגַּלְיִין חֲבָא
עַל יְדָא דְמַר.

לְסוּסְתֵי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה דְמִיתִידְ רַעֲיָתִי, רַבֵּי
שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, (שְׁמוֹת י"ד ז) וַיִּקַּח שֵׁשׁ
מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכוּ', תָּא חַזֵּי, חֲכַמְתָּא דְמַצְרַיִם,
דְּכָל מַה דְעַבְדוּ, לְגַבֵּי רֹזָא דְחֲכַמְתָּא דְלַעִילָא

לשון הקודש

וּבְעַת שְׁהַדְבָרִים הִלְלוּ הַתְגַּלוּ, שְׁמַחְתִּי,
וְאָמַרְתִּי שְׂאֲשָׁרֵי חֲלָקֵי שְׁהִיִּיתִי בְּזוּה.
וְעוֹד, שְׁדַבְּרִים עֲלִיוֹנִים שְׁלַמְעֵלָה הַתְגַּלוּ
כָּאֵן עַל יְדֵי מַר.

לְסוּסְתֵי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה דְמִיתִידְ רַעֲיָתִי.
רַבֵּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת
רֶכֶב בַּחֹר וְכוּ', בֵּא וְתַרְאֵה, חֲכַמַת
מִצְרַיִם, שְׁכָל מַה שְׁעִשׂוּ - לְסוּד הַחֲכַמָּה
שְׁלַמְעֵלָה הֵם עִשׂוּ. וּפְרַעָה הִזָּה יוֹתֵר

וְחֲלָקֵי לְכָל אוֹתָם הַצְּבָאוֹת וְתַנִּי לְהֵם. עַל
מְשַׁבְּנוֹת הָרַעִים - אוֹתָם הָרוּעִים שְׁהֵם
מְנַהֲגֵי הָעוֹלָם, לְתַת לְהֵם שְׁלַטוֹן וְתַקְפָּה,
כָּל אַחַד וְאַחַד בְּרָאוּי לּוֹ. וְכָל זֶה
בְּהַתְפְּשֻׁטּוֹת שֶׁל הַנְּקוּדָה הַהִיא שְׁהִיִּיתָה
נְסַתְרַת מִקִּדְמָה לְכּוֹן.

שְׁמַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר, בְּרָאשׁוּנָה
כְּשִׁטְרָם נְאָמְרוּ וְלָא נִתְגַּלוּ הַדְבָרִים הִלְלוּ
שֶׁל שִׁיר הַשְּׂרִירִים, כְּכִיתִי וְהַתְעַצְבִּיתִי.

עָבְדוּ. וּפְרָעָה חַפִּים הָיָה יִתִּיר, דִּהָא לָא מוֹקְמֵי
מִלְכָּא בְּמַצְרַיִם אִי לָא יְהֵא חַפִּים מִכְּלָחוּ.

וְעַל דָּא בְּתִיב וַיִּקַּח, אִיהוּ נְטִיל פּוֹלָא בְּחֻכְמָה,
נְטִיל עֵיטָא דְחֻכְמָתָא לְגַבִּיּהּ. אָמַר, עֲמָא דָּא
שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלְפֵי אֵינּוֹן, עָאֵל לְאִידְרוּי, וְהִפְךָ בְּכָל
זֵינֵי תְרֵשִׁין דִּילִיָּה, וְעַבְד פְּגִימִין פְּסִיסִין, (נ"א
פספסין) וְתֵרֵשׁ תְרֵשִׁין, וְנְטִיל שִׁית מְאָה רַכְבַּ בְּרִירָן.
בְּחֹר: בְּרִירָן בְּתֵרֵשִׁין, טְעוּנִין בְּכָל זֵינֵי קַסְמִין וְתֵרֵשִׁין
בְּרֹזָא דְלְעִילָא, דִּתְהוּא מִמְנָא דֵּאתְמֵנָא עַלִּיָּהוּ.

וְהָיָה נְטִיל טְעִין בְּקַסְמִין וְתֵרֵשִׁין, שֵׁשׁ מֵאוֹת
רַכְבַּ בְּחֹר, דִּהוּוּ בְּרִירָן לְקַבְּלִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל.
וְכָל רַכְבַּ מַצְרַיִם, כָּל חַד וְחַד טְעִין בְּתֵרֵשׁוּי
וְקוֹסְמוּי. לָא הָוּוּ חַפִּימִין בְּמַצְרַיִם, דִּלָּא טְעִין
טְעוּנִין דְּקַסְמִין וְתֵרֵשִׁין.

לשון הקודש

מיני קסמים וכשפים בסוד שלמעלה,
של אותו הממנה שהתמנה עליהם.
וחיה נוסע טעון בקסמים וכשפים, שש
מאות רכב בחור, שהיו נבחרים בנגדם
של ישראל. וכל רכב מצרים – כל אחד
ואחד טעון בכשפיו וקסמיו. לא היו
חכמים במצרים שלא טעונים במטענים
של קסמים וכשפים.

חכם, שהרי אין מעמידים מלך במצרים,
אם לא יהיה החכם מכלם.
ועל זה כתוב ויקח, הוא נטל הכל
בחכמה, נטל עצה של חכמה אליו.
אמר, העם הזה הם שש מאות אלף.
נגנס לחררו, והפך בכל מיני כשפים
שלו, ועשה פגימות ופסים, וכשף
כשפים, ונטל שש מאות רכב נבחרים.
בחור – נבחרים בכשפים טעונים בכל

וְשֵׁלֶשֶׁם עַל כֵּלּוּ, מֵאֵי וְשְׁלִישִׁים. אֶלֶּא זִינִין
 דְּחֵרְשִׁין לִיה גְּלִיפִן בְּתִלְתַּת תִּלְתַּת. וְשִׁמְחָן
 דְּמִסְאָבוּ הוּוּ בְּאַתְוֹן דְּתִלְתַּת תִּלְתַּת. כְּלָהּ גְּלִיפִי
 בְּקִסְרִין מְזִינָן, כְּגִוּנָא דְלַעִילָא, לְמַהֲוֵי לִיה זִינִין
 קִסְרִין לְגַבִּייהוּ דִּישְׂרָאֵל.

עַל כְּלָה כְּתִיב, דְּהָא עֵיטָא נָטַל עַל כְּלָה, וּבְגִין
 לְשִׁינְאָה לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל. וּכְלָהּ הוּוּ זִינֵי מְשַׁרְיִין
 עַל כְּלָה, דְּהָת נָטַלָּא קַמִּייהוּ דִּישְׂרָאֵל.

מִיד (שם פסוק ח) וַיִּחְזַק ה' אֶת לֵב פְּרַעֲה וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה.
 מִיד רָמָה לֹא כְּתִיב, אֶלֶּא בְּיַד רָמָה. אִיהִי יַד
 דְּכְתִיב בִּיה (שם לא), וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה,
 הַהִיא יַד הַגְּדוֹלָה אִיהִי יַד רָמָה.

לשון הקודש

היו מיני מחנות על כלה, שהיתה נוסעת
 לפניהם של ישראל.

מִיד - (שמות יד) וַיִּחְזַק ה' אֶת לֵב פְּרַעֲה
 מִלֵּךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה. מִיד רָמָה לֹא
 כְּתוּב, אֶלֶּא בְּיַד רָמָה. הִיא הַיָּד שְׂכַתוּב
 בָּהּ (שם) וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה.
 אוֹתָהּ הַיָּד הַגְּדוֹלָה הִיא יַד רָמָה.

וְשֵׁלֶשֶׁם עַל כֵּלּוּ - מה זה וְשֵׁלֶשֶׁם? אֶלֶּא
 מיני כשפים לו חקוקים בשלש שלש.
 ושמות של סמאָה היו באותיות של
 שלש שלש. בָּלָם חקוקים בקשרים
 מְזִינִים, כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, לְהִיּוֹת לוֹ כְּלֵי זִין
 קְשׁוּרִים לְיִשְׂרָאֵל.

עַל הַכְּלָה כְּתוּב, שְׁחַרְי עֵצָה נָטַל עַל
 כְּלָה, וּכְדִי לְהַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל. וּבְלָם

בְּהֵיָא שַׁעְתָּא, חָקִיק קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּהֵיָא
 יָד, כָּל דְּיוֹקְנִין, וְכָל חֲתִילִין וְתוֹקְפִין
 דְּמַצְרָאֵי, כְּגוֹנָא דְּאֵינוֹן חֲרָשִׁין וְקַסְמִין דְּעַבְדוּ,
 בְּשַׁעְתָּא דְּהוּוּ אֲתִין בַּחֲרָשָׁא דָּא. הֵהִיא יָד, הוּוּ
 חָקִיק בֵּיהּ לְקַבְלִיהּ דְּהֵהוּא חֲרָשָׁאֵי, וְאַתְבַּרְתָּ קַמִּיהּ
 דְּהֵהוּא דְּיוֹקְנָא דְּהוּוּ חָקִיק בְּהֵהוּא יָד. הֵדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב, (שם טו ו) יְמִינְךָ יי נֶאֱדָרִי בַּכַּח יְמִינְךָ יי
 תִּרְעַץ אוֹיֵב. וּבְגִין הַאי דְּמִיתִיד, דְּיוֹקְנִין וְצִיּוּרִין
 חָקִיקְנָא בִּיד, כְּגוֹנָא דְּסוּסוֹתָא דְּפִרְעָה. עַד חָכָא.

אַבְל בְּקִישׁוֹרָא דְּמַלִּין, לָא אֲתַקְשְׁרוּ. דְּאֵי חֲכִי,
 מַאי הַאי לְגַבִּי קָרָא דְּלַעִילָא, וּבְרָזָא
 דְּרַחֲמִין וְחֲדוּדָה דְּתַשְׁבַּחְתָּא דָּא. מַאי כְּעָאן חָכָא
 רַתִּיכִין דְּפִרְעָה. וּמַאי קָא אֲתִיב לְגַבְתָּ.

לשון הקודש

בְּכַח יְמִינְךָ ה' תִּרְעַץ אוֹיֵב. וּמִשׁוּם זֶה
 דְּמִיתִיד, דְּיוֹקְנָאוֹת וְצִיּוּרִים חֲקִיקְתִּי בְּךָ,
 כְּמוֹ הַסּוּסִים שֶׁל פִּרְעָה. עַד כָּאן.
 אַבְל בְּקִישׁוֹר הַדְּבָרִים לֹא נִקְשְׁרוּ. שְׂאֵם
 בְּךָ, מַה זֶה לְגַבִּי הַפְּסוּק שֶׁלְמַעֲלָה, וּבִסְוֹד
 שֶׁל אֲהַבָּה וְשִׂמְחָה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה הוּוּ?
 מַה רוּעִים כָּאן מִרְכַּבּוֹת פִּרְעָה, וּמַה הוּא
 הַשִּׁיב לָהּ?

בְּאוֹתָהּ שַׁעָה חָקִיק הַקּוּדֹשׁ בְּרִידָּהּ הוּא
 בִּיד הוּוּ כָּל הַדְּיוֹקְנָאוֹת וְכָל הַצְּבָאוֹת
 וְהַחֲזָקִים שֶׁל הַמַּצְרִים, כְּמוֹ שְׂאוֹתֶם
 הַכְּשָׁפִים וְהַקְּסָמִים שֶׁעָשׂוּ, בְּשַׁעָה שְׁהִי
 בָּאִים בְּכַשׁוּף הוּוּ. אוֹתָהּ הִיד הִיָּה חָקִיק
 בְּךָ כְּגוֹד אוֹתֶם הַמְּכַשְׁפִּים, וְנִשְׁבַּרְהָ
 לְפָנֵי אוֹתוֹ הַדְּיוֹקְנִין שְׁהִיָּה חָקִיק בְּאוֹתָהּ
 הִיד. זֶהוּ שְׂכַתּוֹב (שם טו) יְמִינְךָ ה' נֶאֱדָרִי

אֶלֶּא וְדַאי בּוֹלָא בְּקִישׁוּרָא דְרִזָּא חֲדָא אִיהוּ.
 לְסוּסְתִי בְּרַכְבִּי פְרַעָה. אֶהֱדַרְנָא לְמַלְחָה
 קְדַמָּאָה. דְּכַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מֵינִי לָהּ עַל כָּל
 אֵינּוֹן אוּכְלוּסִין וּמְשִׁירֵיין דְּלַתְתָּא לְמַחְוֵי רִישָׁא
 דְּלַחֲזוֹן. מַחְהוּא זְמָנָא אִיהִי מְשַׁבַּחַת תְּדִיר, וְלֹא
 שְׂבִיבַת, וְכָל אוּכְלוּסִין דִּילָהּ מְשַׁבְּחָן תְּדִיר, וְלֹא
 שְׂבִיכוּ לְעֵלְמִין.

וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דְרַחֲמֵי דָא, הָיוּ שִׁירוּתָא, כַּד
 נִבְקַת מִמְּצָרִים, וְכָל אוּכְלוּסִין
 דִּלְעִילָא וְתָתָא הָווּ קַמָּה, וְכַדִּין שְׂרִיאַת רַחֲמֵי
 דְּתוֹשְׁבַּחְתָּא לְגַבֵּי עִילָא. וְסוּסוֹן דְּפְרַעָה וְרַתִּיכוּי
 הָווּ נְטָלָן אֶבְתְּרִייהוּ דִּישְׂרָאֵל, אִיהִי שְׂרִיאַת
 בְּתוֹשְׁבַּחְתָּא דְרַחֲמֵי לְגַבֵּי עִילָא.

וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא בְּעֵי בְּתוֹשְׁבַּחְתָּא בְּתַחֲוּא

לשון הקודש

וְחַתְשַׁבַּחַת שֶׁל הָאֶהְבָּה הוּוּ הִיתָה
 הָרֵאשִׁית, בְּשִׁנְצָאָה מִמְּצָרִים, וְכָל
 הָאוּכְלוּסִים שְׁלַמְעֵלָה וְלַמָּטָה הָיוּ לְפָנֶיהָ,
 וְאִזּוּ הִתְחִילָה אֶהְבַּת הַתְשַׁבַּחַת לְמַעְלָה.
 וְסוּסֵי פְרַעָה וּמִרְכַּבוֹתָיו הָיוּ נוֹסְעִים
 אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל, הִיא הִתְחִילָה בְּתַשְׁבְּחוֹת
 שֶׁל אֶהְבָּה אֵל מַעְלָה.
 וְתַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רָצָה בְּתַשְׁבְּחוֹת

אֶלֶּא וְדַאי שֶׁהִבֵּל בְּקֶשֶׁר שֶׁל סוּד אֶחָד
 הוּא, לְסוּסְתִי בְּרַכְבִּי פְרַעָה. חֲזַרְנוּ לְדַבֵּר
 הָרֵאשׁוֹן. שְׂבִאֲשֶׁר תַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִנָּה
 אוֹתָם עַל כָּל אוֹתָם הָאוּכְלוּסִים וְהַמַּחְנוֹת
 שְׁלַמְטָה לְהִיּוֹת הָרֵאשׁ שְׁלָהֶם, מֵאוֹתוֹ
 הַזֶּמֶן הִיא מְשַׁבַּחַת תְּמִיד, וְלֹא שׁוֹכְכַת,
 וְכָל אוּכְלוּסֵיהָ מְשַׁבְּחִים תְּמִיד, וְלֹא
 שׁוֹכְכִים לְעוֹלָמִים.

זְמַנָּא, כְּמָא דְתַנִּינָן דְכְתִיב (שם י"ד ט) וְלֹא קָרַב זֶה אֶל
זֶה כָּל הַלַּיְלָה. וְאִיהוּ אֲשֶׁתִּיק לָהּ מִגּוּ תּוֹשְׁבַחְתָּא
דְרַחֲמֵי דְשָׂרִיָּאת.

פּוֹק חַוִּי, כְּלָה דְקוּימָא בְרַחֲמֵי לְמַחְמֵי לְבַעְלָהּ,
כִּד חֲמַאת לֵיהּ, אֲתַעֲרַת רַחֲמֵי לְגַבִּיהּ,
וְשָׂרִיָּאת לְשַׁבְחָא לְגַבִּיהּ. וְאִי אִיהוּ לָא בְעֵי
כְתּוּשְׁבַחְתָּא, מִשְׁתַּקָּה בְשִׁתִּיקוּ מֵאֲתַעֲרוּתָא דְרַחֲמֵי
דְשָׂרִיָּאת. אִיךְ שְׂכִיךְ לְפָה וְרַעוּתָהּ.

כִּיּוֹן דְטַבְעֵי כָּל אֵינּוֹן סוּסָוֹן וְרַתִּיכִין דְפְרַעָה
בִּימָא, וְחִמוּ יִשְׂרָאֵל כָּל אֵינּוֹן גְּבוּרָאן וְנִיסִין
דְעַבְד לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, שְׁבַחוּ יִשְׂרָאֵל
בְּאַרְעָא תּוֹשְׁבַחְתָּא בְּגִינָהּ, וְקַבִּיל לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, דְכְתִיב, (שם טו א) אִזְ יִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיָּי. לְבַתֵּר כִּד

(ד' ט' ט"ו)

(ט"א)

לשון הקודש

שְׁהַתְחִילָה. אִיךְ שׁוֹכֵךְ לְפָה וְרַעוּתָהּ?
כִּיּוֹן שְׁטַבְעוּ כָּל אוֹתָם הַסּוּסִים
וְהַמְרַכְבוֹת שֶׁל פְּרַעָה בֵּינָם, וְרָאוּ יִשְׂרָאֵל
כָּל אוֹתָם גְּבוּרוֹת וְנִסִּים שְׁעָשָׂה לָהֶם
הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבַחוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ
תּוֹשְׁבַחְתָּא בְּשַׁבְלָהּ. וְקַבִּיל אוֹתָם הַקּוּדֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַתוֹב (שמות טו) אִזְ יִשִׁיר מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לָהּ. אַחַר
כֵּן בְּשַׁחֲזָרָה הַבְּאֵר, שְׁבַחוּ יִשְׂרָאֵל

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, כְּמוֹ שְׁשַׁנִּינוּ (שמות יד) וְלֹא
קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה. וְהוּא הַשִּׁתִּיק
אוֹתָהּ מִתּוֹךְ תּוֹשְׁבַחְתָּא הָאֲהָבָה
שְׁהַתְחִילָה.
צֵא וּרְאֵה, כְּלָה שְׁעוּמַדַּת בְּאֲהָבָה
לְרֵאוֹת בַּעֲלָהּ, כְּשִׂרְוָאָה אוֹתוֹ, מִתְעוֹרְרַת
אֲהָבָה אֵלָיו, וּמִתְחִילָה לְשַׁבַּח לוֹ. וְאִם
הוּא לֹא רוּצָה בְּתּוֹשְׁבַחְתָּא, מִשְׁתִּיקָה
בְּשִׁתִּיקָה מִתְעוֹרְרַת הָאֲהָבָה

אֶהְדֵּר בִּירָא, שִׁבְחוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹשְׁבֵי־חַתָּא בְּגִינָה.
 דְּכַתִּיב, אִזְ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אַתָּא
 יְהוֹשֻׁעַ וְשִׁבְחָה תּוֹשְׁבֵי־חַתָּא בְּגִינָה. אַתּוּ דְבוּרָה וּבָרַק
 וְשִׁבְחוּ תּוֹשְׁבֵי־חַתָּא בְּגִינָה.

בִּיּוֹן דְּבַנָּה שְׁלֵמָה בִּי מִקְדָּשָׁא, וְעֲלָמִין הוּוּ כְּלָחוּ
 בְּשִׁיקוּלָא חָדָא, בְּדִין אִיהִי אַתְעֵרַת רְחִימוּ
 וְתוֹשְׁבֵי־חַתָּא עֵילָאָה, וְאַמְרַת מִילִין עֵילָאִין אִילִין
 דְּתוֹשְׁבֵי־חַתָּא וְרְחִימוּ לְגַבִּיָּה.

כְּדִין אִיהוּ, מִגּוּ רְחִימוּ וְתִיאוּבְחָא דְכְּלָה, בְּעָא
 לְאַדְבוּרִי לָהּ הָהוּא שְׁתִּיקוּ דְעֵבֵד לָהּ
 לְמִשְׁתַּק, וְלֹא בְעָא בְּתוֹשְׁבֵי־חַתָּא, פְּתַח וְאָמַר,
 לְסַסְתִּי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה, כִּד אִינּוּן סוּסוֹן וְרִתִּיכִין
 דְּפְרַעָה הוּוּ אַתְיִין וְרַדְפִין אַבְתְּרִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל,
 דְּמִיתִיד רַעֲיָתִי, אַשְׁתִּיקִית לָךְ בְּאַשְׁתּוּקָא. דְּמִיתִיד:

לשון הקודש

אליו.

אז הוא, מתוך אהבה ותשוקת הכלה, רצה להזכיר לה אותה שתִּיקָה שְׁעֵשָׂה לה לשתק, ולא רצה בתשפחת. פתח ואמר, (שיר א) לְסַסְתִּי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה. כְּשֵׁאוֹתֶם הַסּוּסִים וְהַמְּרַכְבוֹת שֶׁל פְּרַעָה הָיוּ בָּאִים וְרוֹדְפִים אַחֲרַי יִשְׂרָאֵל – דְּמִיתִיד רַעֲיָתִי, הַשְׁתַּקְתִּי אוֹתְךָ

תשפחת בשבילה, שכתוב אז ישיר ישראל את השירה הזאת. בא יהושע ושבח תשפחת בשבילה. באו דבורה וברק ושבחו תשפחת בשבילה. בִּיּוֹן שְׁבִינָה שְׁלֵמָה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת הָיוּ בְּמִשְׁקַל אֶחָד, אִזְ הָיָא עוֹרְרָה אַהֲבָה וְתִשְׁבַּחַת עֲלִיוְנָה, וְאַמְרָה דְּכָרִים עֲלִיוְנִים אֵלּוּ שֶׁל תִּשְׁבַּחַת וְאַהֲבָה

כָּמֹא דְאַתְמָר, (ויקרא י ג) וַיִּדְם אֶהָרֵן. (יהושע י ב) שְׁמֵשׁ
בְּגִבְעוֹן דּוּם.

וְעַם כָּל דָּא, הָכִי אֶצְטְרִיךְ, דְּהָא בְּהָהוּא זְמַנָּא
עַד כְּעָן, בְּנִין וְאַכְלוּסִין דְּאַרְעָא, וְכָל תִּיקוּנֵין
דִּילָךְ, לָא הָווּ שְׁלָמִין כְּדָקָא יָאוּת, וְאַתְּ לָא הָוִית
מִתְעַטְרָא בְּהוּ כְּדָקָא יָאוּת בְּתִיקוּנֵיךְ.

אַבְל הַשְׁתָּא נָאוּ לְחַיִּיךְ בְּתוֹרִים, כְּמֹא יָאִין כָּל
תִּיקוּנֵין דִּילָךְ, וְכִמְה שְׁפִירִין אֵינּוּן בְּתוֹרִים,
דְּכִבְר קְבִילוּ אֲזֵרִיתָא, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל
פְּהַ, וְאַתְעַטְרַת בְּהוּ. מַה דְּלָא הָוִית מְקַדְמַת דְּנָא.

וּבְגִין כְּךָ דְּמִיתִיךְ רַעֲיָתִי, וְלָא כְּעֵינָא
בְּתוֹשְׁבַחְתִּיךְ, וְאַתְעָרוּ דְּרַחֲמֵינוּ דִּילָךְ, בְּגִין
דְּאַתְּ עָרוּם וְעָרְיָה, וְלָא הָוִית מִתְתַּקְנָא בְּתִיקוּנֵין.
וְהַשְׁתָּא כְּמֹא יָאִין תִּיקוּנֵין דִּילָךְ, וְרַעוּתָא דִּילִי כְּךָ,

לשון הקודש

נאים כל התקונים שלך, וכמה יפים הם
בתורים, שכבר קבלו תורה, והתעטרה
שככתב ותורה שבעל פה, והתעטרה
בהם מה שלא היית מקדם לכן.

ומשום כך דמיתוך רעיתי, ולא רציתי
בְּתוֹשְׁבַחְתִּיךְ וְהַתְעוּרִית אֶהְבְּתָךְ,
משום שאת ערום ועריה, ולא היית
מתקנת בתקונים. וכעת כמה נאים

בְּהַשְׁתָּקָה. דמיתוך, כמו שנאמר וידם
אֶהָרֵן. שמש בגבעון דום.

ועם כל זה כך צריך, שהרי באותו זמן
עד עתה, הבנים והאוכלוסים שבארץ
וכל התקונים שלך לא היו שלמים
כראוי, ואת לא היית מתעטרת בהם
כראוי בתקוניך.

אבל עכשו נאו לחיך בתורים, כמה

וּבְמִילֵי תוֹשֵׁב־חַתִּיךָ. צִוְּאֶרְךָ, הָא אֵית לָךְ בֵּי
מִקְדָּשָׁא בְּאַרְעָא, בְּגוֹנָא דְכְּלָהוּ צִיּוּרִין עִילָאִין
וּבְמָה צְדִיקִים וַחֲסִידִים עָאלִין בְּגוּיָה.

וְהַשְׁתָּא דְאַתְּ מִתְעַטְרָא בְּתִיקוּנֵיךָ, וּבְשָׁלִימוֹ
דְּלַחֲזוֹן, הָא כָּל מְקוּרִין עִילָאִין, וְכָל
דְּרַגִּין וְשִׁיפִין הָא אֵינּוּן לְגַבְדָּא, לְקַבְּלָא לָךְ,
וְלֹא־תִקְנָא לָךְ בְּתִיקוּנֵין עִילָאִין.

וְעַל דְּהָא תּוּרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ, נַעֲשֶׂה וּדְאֵי, אַעֲשֶׂה
לָךְ כְּתִיב, אֲלֵא נַעֲשֶׂה, מִרִּישָׁא דְנִקּוּדָה
עִילָאָה, עַד יְסוּדָא תַתָּאָה, נְתִקֵּן לָךְ, וְנַעֲבִיד לָךְ
מִסְטָרָא דְזָהָב, דְּתַמֵּן אַתְּעָרוּ דְרַחֲמִינוּ. עִם נִקּוּדוֹת
הַכֶּסֶף, מִסְטָרָא דִימִינָא.

לְאַחֲזָאָה, דְּהָא אַתְּעָרוּ דְלַעֲיָלָא, לָא אַתְּעָר וְלָא
אַתְתַּקֵּן לְגַבְדָּא, אֲלֵא כִּד אַתְתַּקְנָא

לשון הקודש

עליונים.

וְעַל זֶה (שיר א) תּוּרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ. נַעֲשֶׂה
וּדְאֵי. לָא כְּתוּב אַעֲשֶׂה, אֲלֵא נַעֲשֶׂה,
מִרִּישָׁא הַנִּקּוּדָה הַעֲלִינָה עַד הַיְסוּד
הַתַּחְתּוֹן נְתִיקֵן אֹתָךְ, וְנַעֲשֶׂה לָךְ מִן הַצַּד
שֶׁל זָהָב, שְׁשָׁם הַתְּעוּרָרוֹת שֶׁל אַחֲבָה.
עִם נִקּוּדוֹת הַכֶּסֶף - מִצַּד הַיְמִינִי.

לְהִרְאֹתִי, שְׁחֵרֵי הַתְּעוּרָרוֹת שֶׁל מַעְלָה
אֵינּוּן מִתְעוּרָרִת וְאֵינּוּן מִתְתַּקְנָת אֵלֶיךָ, אֲלֵא

הַתְּקוּנִים שֶׁלָּךְ, וְרִצּוֹנֵי בְךָ, וּבְדַבְרֵי
תְּשׁוּבַתְךָ. צִוְּאֶרְךָ - הֲרֵי יֵשׁ לָךְ בֵּית
מִקְדָּשׁ בְּאַרְצֵךְ, בְּגוֹן שֶׁל כָּל הַצִּיּוּרִים
הַעֲלִינִים, וּבְמָה צְדִיקִים וַחֲסִידִים
נִכְנָסִים לְתוֹכוֹ.

וְעַכְשָׁיו שְׂאֵת מִתְעַטְרָת בְּתִיקוּנֵיךָ
וּבְשָׁלִמוֹת שֶׁלָּהֶם, הֲרֵי כָּל הַמְּקוּרֹת
הַעֲלִינִים וְכָל הַדְּרָגוֹת וְהָאֵיבָרִים הֲרֵי
הֵם אֵלֶיךָ, לְקַבְּלָךְ, וְלְתַקֵּן אֹתָךְ בְּתִיקוּנִים

אִיהוּ בְּקִדְמוּתָא בְּתִיקוּנֵי דְהָאֵי עֲלֵמָא. בִּיּוֹן
 דְּתִיקוּנֵין דְּהָאֵי עֲלֵמָא אֶתְתַּקְּנוּ בָּהּ בְּדָקָא יָאוּת,
 בְּדִין תִּיקוּנֵי דְלְעִילָא מִתְתַּקְּנֵי בָּהּ, וַיְהִי לָהּ תוֹרֵי
 זָהַב עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף. תוֹרֵי, כְּמָה דְאֵת אָמַר (אסתר)
 ב טו) תוֹר אֶסְתֵּר בֵּת אַבִּיחֵיל.

וְעַל דָּא, כִּד רַדְפִּין סוּסוֹן דְּרַכְבֵּי פְרַעָה,
 דְּמִיתִיד, דְּלֹא תִשְׁבַּח וְלֹא תִתְעַר רְחִימוּ
 לְגַבְאֵי. בְּגִין דְּתִיקוּנֵין דִּילָךְ לְתַתָּא לֹא תוּיִין.
 וְהִשְׁתָּא יָאוּת הוּא, דְּהָא נָאוּ לְחִינֵךְ בְּתוֹרִים
 וְגו', וְדָאֵי תוֹרֵי זָהַב נַעֲשֶׂה לָךְ וְגו', וְנִתְתַּקֵּן לָךְ
 בְּדָקָא יָאוּת. וְכָל חַד וְחַד כְּפּוּם אוֹרְחֵי, וּמְלִין
 חֲכֵי מִתְקַשְׁרִין.

לְסַסְתֵּי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה וְגו', כְּתִיב (שמות יג כא) וְה'
 הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן וְגו'.

לשון הקודש

אֶהְבָּה אֵלֵי, מְשׁוּם הַתְּקוּנִים שֶׁלָּךְ
 שְׁלֵמֻטָּה אֵינָם. וְכַעַת נָאֵה הוּא, שְׁחֵרֵי
 נָאוּ לְחִינֵךְ בְּתוֹרִים וְגו', וְדָאֵי תוֹרֵי זָהַב
 נַעֲשֶׂה לָךְ וְגו', וְנִתְתַּקֵּן אוֹתָךְ כְּרָאוּי, וְכָל
 אַחַד וְאַחַד כְּפִי דְרַכּוֹ, וְהִדְבְּרִים הַלְלוּ
 נְקֻשְׁרִים.

לְסַסְתֵּי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה וְגו' (שיר א). כְּתוּב
 (שמות יג) וְה' הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן

כְּשֶׁהוּא מִתְתַּקֵּן בְּרָאשׁוֹנָה בְּתִיקוּנֵי
 הָעוֹלָם הַזֶּה. בִּיּוֹן שְׁנַתְתַּקְּנוּ בָּהּ תִּיקוּנֵי
 הָעוֹלָם הַזֶּה כְּרָאוּי, אֲזִי הַתְּקוּנִים
 שְׁלֵמֻעְלָה מִתְתַּקְּנִים בָּהּ, וְנוֹתְנִים לָהּ
 תוֹרֵי זָהַב עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף. תוֹרֵי, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (אסתר ב) תוֹר אֶסְתֵּר בֵּת אַבִּיחֵיל.

וְעַל זֶה, בְּשִׁרְדָּפִים הַסּוּסִים שֶׁל רַכְבֵּי
 פְרַעָה – דְּמִיתִיד, שְׁלֹא תִשְׁבַּח וְלֹא תִעִיר

בְּשַׁעֲתָא דְאַפִּיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
 מִמְּצָרִים, לֹא הוּוּ פְּעָאן לְמִיזַל בְּמַדְבְּרָא בְּאוּרַח
 נְגִיבוֹ. דְּהוּוּ רְגִילִין בְּמִצְרִים, דְּהוּוּיָא פְּגַנְתָּא
 דְּעֵדֶן, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (בראשית יג) פְּגַן ה' פְּאָרְץ
 מִצְרַיִם. דְּהוּוּ אֲזִילִין בְּאַתְרֵהּ נְגִיבוֹ בְּאוּרַחָא,
 בְּחֹרְבָא בְּלֹא יִישׁוּבָא.

מָה עֵבֵד קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, שְׂדֵר קְדָמֵיהוּ
 שְׂכִינְתָּא, דְּהִתּוּת אֲזִילַת בְּכָל גְּזוּנִין דְּזִהְרָא,
 בְּכָל גְּזוּנִין דְּתִיאוּבְתָא, וְהוּוּ רְהִיטֵי אֲבַתְרָה לְמַחְמֵי
 בְּתִיאוּבְתָא. וּבְגִין כֶּךָ הוּוּ רְהִיטִין אֲבַתְרָה, וְאֲזִילֵי,
 וְלֹא הוּוּ מְתַעֲבָבֵי. וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא עֵבֵד לֹון
 חָבִי, כִּי חִיבֵי דְלֹא יִתְעַבְּב קוּדְשָׁא דְשָׂמָא עַל יַמָּא,
 דְּאִיְהוּ (נ"א בְּגִין דְלֹא יִתְעַבְּב וְקִירוֹ דְשָׂמִיָּה בְּעֵלְמָא אִיְהוּ) הִתּוּה בְּעֵי
 לְאַתְיָקְרָא בְּגוּ כָּל עַמְּמִין דְּאַרְעָא.

לשון הקודש

הַגְּזוּנִים שֶׁל זֶה־רַחֵם, בְּכָל הַגְּזוּנִים שֶׁל
 תְּשׁוּקָה, וְהָיוּ רָצִים אַחֲרֶיהָ לְרֹאוֹת
 בְּתִשׁוּקָה. וּמִשׁוּם כֶּךָ הָיוּ רָצִים אַחֲרֶיהָ,
 וְהוֹלְכִים, וְלֹא הָיוּ מְתַעֲבָבִים. וְהַקּוּדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה לָהֶם כֶּךָ, כֶּךָ שְׂלֵא
 יִתְעַבְּב קוּדְשׁ הַשָּׁמַיִם עַל הַיָּם, שֶׁהוּא (כְּדִי
 שְׂלֵא יִתְעַבְּב כְּבוֹד שְׁמוֹ בְּעוֹלָם הוּא) הָיָה רוֹצֵה
 לְהַתְּכַבֵּד בְּתוֹךְ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ.

וְגו'. בְּשַׁעֲתָא שְׁהוּצִיא אוֹתָם הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים, לֹא הָיוּ רוֹצִים
 לְלַכֵּת בְּמַדְבַּר בְּדֶרֶךְ יְבִשָּׁה, שֶׁהָיוּ
 רְגִילִים בְּמִצְרַיִם שֶׁהִיְתָה כְּמוֹ גֵן עֵדֶן, כְּמוֹ
 שְׁנַאמֵר בְּגֵן ה' כְּאָרְץ מִצְרַיִם. שֶׁהָיוּ
 הוֹלְכִים בְּמָקוֹם יְבֵשׁ בְּדֶרֶךְ, בְּהֶרֶב בְּלֵי
 יִשׁוּב.

מָה עֹשֶׂה הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׂלַח
 לְפָנֵיהֶם שְׂכִינָה, שֶׁהִיְתָה הוֹלְכֵת בְּכָל

בְּגִזְוֹנָא דְאֵלִין אֲזֵלִין בְּבִהִילוֹ, אוֹף הָכִי עֲבַד
 פְּרַעָה בְּרִתִּיכּוּי וְסוּסָוֹן דִּילֵיהּ, בְּגִין
 לְמַרְדָּף בְּבִהִילוֹ, דְּלֹא יִתְעַכְּבוּן רִתִּיכּוּי בְּאוּרְחָא.
 מָה עֲבַד. נָטַל סוּסָוֹן נוֹקְבֵי וְסוּסָוֹן דְּכוּרֵי, וְשׂוּי
 נוֹקְבֵי לְקַמְיֵיהוּ וּדְכוּרֵי מֵאַחֲזָרָא, דְּכוּרֵי הוּוּ רְהֵטֵי
 בְּתַר נוֹקְבֵי, וְנוֹקְבֵי הוּוּ רְהֵטֵי מִקַּמֵי דְכוּרֵי, וְאֵלִין
 וְאֵלִין הוּוּ רְהֵטֵי בְּבִהִילוֹ. וְדָא עֲבַד פְּרַעָה
 בְּחֻכְמָתָא, לְמַרְדָּף בְּבִהִילוֹ אֲבַתְרֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל.

בִּיּוֹן דְּאֲדַבֵּיק לֹוֹן, וּבְעָא לְאַנְחָא קְרָבָא בִּישְׂרָאֵל,
 נָטַל נוֹקְבֵי וְחָגַר לֹוֹן לְאַחֲזָרָא, וּדְכוּרֵי
 לְקַמְיֵיהוּ, בְּגִין לִיֵּאֲשָׁא רִתִּיכּוּי. כֶּךָ בְּקַדְמֵיתָא פְּתִיב,
 וְה' הִלֵּךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, וּלְבַתֵּר פְּתִיב, (שמות יד יט) וַיִּסַּע
 מִלְּאֲךָ הָאֱלֹהִים תְּהִלָּךְ לְפָנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ
 מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיִּסַּע, בְּגִין דִּיתֵיֵאֲשׁוּן יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲזֹן

לשון הקודש

פְּרַעָה עֲשָׂה בְּחֻכְמָתָא, לְרַדָּף בְּחַפְזוֹן אַחֲרֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בִּיּוֹן שְׁהַשִּׁיג אוֹתָם, וְרָצָה לְעַרְךָ קָרֵב עִם
 יִשְׂרָאֵל, נָטַל הַנְּקֻבּוֹת וְחָגַר אוֹתָן לְאַחֲזָרָא,
 וְהַזְכָּרִים לְפָנֵיהֶם, כְּדֵי לְזַרוּ אֶת
 מַרְקְבוֹתֵיהוּ. כֶּךָ בְּרָא שׁוֹנֵה כְּתוּב וְה' הִלֵּךְ
 לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, וְאַחַר כֶּךָ כְּתוּב (שם יד) וַיִּסַּע
 מִלְּאֲךָ הָאֱלֹהִים תְּהִלָּךְ לְפָנֵי מַחֲנֵה

כְּמוֹ שְׂאֵלָה הִלְכוּ בְּחַפְזוֹן, אַף כֶּךָ עֲשָׂה
 פְּרַעָה בְּמַרְקְבוֹת וְהַסּוּסִים שָׁלוּ, כְּדֵי
 לְרַדָּף בְּחַפְזוֹן, שְׂלֵא יִתְעַכְּבוּ מַרְקְבוֹתֵיהוּ
 בְּרַדָּף. מָה עֲשָׂה? נָטַל סוּסוֹת נְקֻבּוֹת
 וְסוּסִים זְכָרִים, וְשֵׁם הַנְּקֻבּוֹת לְפָנֵיהֶם
 וְהַזְכָּרִים מֵאַחֲזָרָא. הַזְכָּרִים הָיוּ רָצִים אַחַר
 הַנְּקֻבּוֹת, וְהַנְּקֻבּוֹת הָיוּ רָצוֹת מִלְּפָנֵי
 הַזְכָּרִים, וְאֵלוֹ וְאֵלוֹ הָיוּ רָצִים בְּחַפְזוֹהּ, וְזֶה

נְטִירִין. וְכָל אֵינֹן גִּירִין, וּבְלִסְטְרָאִין, וְאַבְנִין,
וְקוֹלְפִין, דְּהוּוּ רַמָּאן לְגַבְיֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, לָא מָטוּ
לוֹן. וְהֵינֵנוּ דְכְּתִיב, (שם יד יג) הִתְיַצְבוּ וּרְאוּ, וּבְגִין כְּדָ
דְּמִיתִיד, בְּהֵוּא גְוֹנָא מִמֶּשׁ.

כִּי־ן דְּאֵינֹן אוֹכְלוֹסִין אֶתְעֶבְרוּ, וְחִמּוּ כָּל אֵינֹן
נְסִין וּגְבוּרִין דְּעֶבֶד קוֹדְשָׁא בְּרִידָא הוּא עַל
יִמָּא, כִּדִּין נָאוּ לְחֵינְךָ בְּתוֹרִים, אֶתְתַּקְּנוּ יִשְׂרָאֵל
בְּרָזָא דְמְהִימְנוּתָא, דְּכְּתִיב (שם יד לא) וַיֵּאֱמִינוּ בְּה'
וּבְמֹשֶׁה עֶבְדּוֹ. וְקִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא עַל טוֹרָא
דְּסִינֵי, תוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂפַעַל פְּהַ, וּכְדִין
אֶתְתַּקְּנוּ כּוּלָּא, עֵילָא וְתָתָא בְּדַקָּא יָאוּת.

נָאוּ לְחֵינְךָ בְּתוֹרִים, תָּא חֲזִי, כָּל גְּוֹנִין דְּלָגוּ, וְכָל
מִחְשְׁבִין וְרַעוּתִין דְּעֵלְמָא דְּאֵינֹן גּוּ לְבָא,
כּוּלְהוּ אֶתְחַזֹּן בְּאַנְפִין. וּבְאַנְפִין אֶשְׁתְּמוּדְעָא בְּרַ נְשׁ

לשון הקודש

כְּרוּךְ הוּא עַל הַיָּם, אַזִּי נָאוּ לְחֵינְךָ
בְּתוֹרִים, הִתְתַּקְּנוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הָאֲמוּנָה,
שְׂפַתּוֹב (שם) וַיֵּאֱמִינוּ בְּה' וּבְמֹשֶׁה עֶבְדּוֹ.
וְקִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל תוֹרָה עַל הַר סִינַי, תוֹרָה
שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂפַעַל פְּהַ, וְאַזִּי הַכָּל
הִתְתַּקְּנוּ, מַעְלָה וּמַטָּה כְּרָאוּי.

נָאוּ לְחֵינְךָ בְּתוֹרִים (שיר א). בַּא וְרָאָה, כָּל
הַגְּוֹנִים שְׂבַכְּנִים, וְכָל הַמְּחַשְׁבוֹת
וְהַרְצוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁהֵם בְּתוֹךְ הַלֵּב,

יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַתְרֵיהֶם. וַיִּסַּע, כְּדִי
שְׂיִזְדְּרוּ יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו שְׂמוּרִים, וְכָל
אוֹתָם חַצִּים וּבְלִיסְטְרָאוֹת וְאַבְנִים
וּמִקְלוֹת שֶׁהִיוּ זוֹרְקִים עַל יִשְׂרָאֵל, לָא
הִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם. וְהֵינֵנוּ מַה שְׂבַכְּתוֹב הִתְיַצְבוּ
וּרְאוּ, וּמִשּׁוּם כְּדָ דְּמִיתִיד, בְּאוֹתוֹ גִּין
מִמֶּשׁ.

כִּי־ן שְׂאוֹתָם הָאוֹכְלוֹסִים עֶבְרוּ, וְרָאוּ כָּל
אוֹתָם נְסִים וּגְבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ

מֵאֵן אִיהוּ. אִי עוֹבְדוֹי לְטֵב, אִי עוֹבְדוֹי לְבִישׁ. כְּמָה
 דָּאתְ אָמַר, (ישעיה ג ט) הַכֶּרֶת פְּנֵיהֶם עֲנֹתָה בָם.
 וְהִשְׁתָּא דְתִיקוּנִין דְּכֹלָא בְּלָהוּ בְּדָקָא יָאוּת,
 בְּתִיקוּנִין דְּכֶשְׂרָאן, בְּתִיקוּנִין דְּעוֹבְדִין טָבִין, מִיַּד
 נָאוּ לְחַיִּידָּ בְּלָא כּוּסוּפָא כְּלָל.

וְכָל דָּא הָיִי בְּזִמְנָא דְאִתְבְּנִי בִי מִקְדָּשָׁא,
 וְעֲלָמִין כּוּלְחוֹן בְּחֶדְוָא, עֵילָא וְתַתָּא, וְכִדִּין
 אִתְתַּקְּנוּ אַנְפִּין בְּדָקָא חָזִי. אִתְחַבְּרוּ אַנְפִּין בְּאַנְפִּין
 בְּדָקָא חָזִי.

לְחַיִּידָּ, וְלָא כְּתִיב פְּנִידָּ, בְּגִין דְּכּוּלָּא חַד, אֲבָל
 לְחַיִּים, אֵינּוּן מִתְקַנְנִין צְפֻצוּפָא וּמִלּוּלָא
 לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּ. וּבְגִין כְּךָ, שִׁירְתָּא דָּא (דף 99 ע"ב)
 אִתְתַּקְּנָא הַשְׁתָּא, יִתִּיר מִשְׁאָר זְמַנִּין דְּעֲלָמָא.

לשון הקודש

וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, מַעֲלָה וּמִטָּה, וְאִז
 הִתְתַּקְּנוּ הַפְּנִים כְּרָאוּי, הִתְחַבְּרוּ פְּנִים
 בְּפְנִים כְּרָאוּי.

לְחַיִּידָּ, וְלָא כְּתוּב פְּנִידָּ, מִשּׁוּם שֶׁהַכֵּל
 אֶחָד, אֲבָל לְחַיִּים, הֵם מִתְקַנְנִים צְפֻצוּפָא
 וְדַבּוּר לְהַסְתַּפֵּל בְּהֵם. וּמִשּׁוּם כְּךָ הַשִּׁירָה
 הַזֶּה הִתְתַּקְּנָה עֲבָשׁוּ יוֹתֵר מִשְׁאָר הַזְּמַנִּים
 שֶׁל הָעוֹלָם.

כֻּלָּם נִרְאִים בְּפְנִים. וּבְפְנִים נוֹדַע מִיהוּ
 הָאָדָם, אִם מַעֲשָׂיו לְטוֹב וְאִם מַעֲשָׂיו
 לְרַע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַכֶּרֶת פְּנֵיהֶם עֲנֹתָה
 בָּם. וְעֲבָשׁוּ שְׁהִתְקוּנִים שֶׁל הַכֵּל כֻּלָּם
 כְּרָאוּי, בְּתִיקוּנִים בְּשָׂרִים, בְּתִיקוּנִים שֶׁל
 מַעֲשִׂים טוֹבִים, מִיַּד נָאוּ לְחַיִּידָּ, בְּלָא
 בּוּשָׁה כְּלָל.

וְכָל זֶה הָיָה בְּזִמְנֵי שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,

כְּתִיב, (בראשית טו ד) וְהִנֵּה דְבַר ה' אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִרְשֶׁךָ. וְכִי אֲבָרְהָם דִּהְוָה אָזִיל בְּשָׁלִימוֹ לְגַבֵּי מִלְכָּא קְדִישָׁא, אִיךְ לֹא הָאֲמִין בְּמֵאֲמַר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּכַמְּה זִמְנִין דְּאָמַר לִיה דְּלַחֲוֹן לִיה בְּגִין, דְּכְתִיב (שם ה) וַיֹּצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה, (שם יב ז) לְזַרְעֶךָ אֶתְּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת. וּלְבַתֵּר אִיהוּ אָמַר, וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי.

שְׂפִיל לְרִישִׁיה דְּקָרָא, מַה כְּתִיב, (שם ב) וְאַנְכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי. וְכְתִיב (שם ג) הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זֶרַע וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי. אֶלָּא בְּקַדְמִיתָא אֲבָרְהָם הָוָה הֵימִין בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָוָה מְסַתְּפֵל בְּכוּכְבֵּיִיא וּבְהֵי מוֹזְלֵיִיא, וְהָוָה תָּוִי דְּלֹא יְהִי לִיה בֵּר. בְּגִין דְּעַד כְּעַן לֹא הָוָה דְּבִיק בְּדְבִיקוֹ דְּמֵאֲרִיָּה.

לשון הקודש

הוא אומר והנה בן ביתי יורש אתי? **הפס** לראש הפסוק, מה כתוב? (שם) ואנכי הולך ערירי. וכתוב (שם) הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי. אלא בראשונה אברָהם הנה מאמין בקדוש ברוך הוא, והנה מסתפל בכוכבים ובמזלות הללו, והנה רואה שלא יהנה לו בן, משום שעד עתה לא הנה דבק

כתוב (בראשית טו) והנה דבר ה' אליו לאמר לא ירשך זה כי אם אשר יצא ממעריך הוא ירשך. וכי אברָהם שהנה הולך בשלמות אצל המלך הקדוש, איך לא האמין במאמר הקדוש ברוך הוא בכמה פעמים שאמר לו שיהיו לו בנים, שכתוב (שם ה) ויוצא אתו החוצה, (שם יב) לזרעך אתן את הארץ הזאת, ואחר כך

בִּיּוֹן דְּכַתִּיב וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה, אַפִּיק לִיָּה
 מֵהָהוּא אֹרְחָה, וְקָרִיב לִיָּה לְגַפִּיָּה לְפִוְלַחֲנִיָּה,
 לְמַנְדַּע אֹרְחִין אַחֲרֵינִין דְּחֻכְמָתָא, וַאֲפִיק לִיָּה
 מֵהָהוּא טִיּוּרֵי דְּמִזְלֵי, וַאֲמַר לִיָּה, אַבְרָם אֵינּוּ
 מוֹלִיד, אַבְרָהָם מוֹלִיד. וְדָא (שם יז ה) וְלֹא יִקְרָא עוֹד
 אֶת שְׂמֵךְ אַבְרָם וְהָיָה שְׂמֵךְ אַבְרָהָם כִּי אֵב הָמוֹן
 גּוֹיִם נִתְּתִיד.

מַאי טַעְמָא, בְּנִין דְּלִית בְּכֹל אֲתוּוֹן אֶת
 דְּמִתְּקַנָּא לְאוּלְדָא, בַּר אֶת ה'. הַאי אֶת,
 אִיְהִי מִתְּקַנָּא לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין יִתִּיר מְכָל
 שְׂאָר אֲתוּוֹן. וּבְגִין כֹּךְ אִיְהִי פְתִיחָא מְכָל סְטָרִין.
 וְאִי תִימָא, אֶת דָּא לֹא אַצְטְרִיךְ לִיָּה לְאַבְרָהָם
 לְאַתּוּסְפָא לִיָּה, דְּהָא לָאו דִּילִיָּה הוּא, ה'
 אִיְהִי נוֹקְבָא בְּכֹל אֲתֵר, וְתִינַח לְשָׂרָה לְמַחְוֵי אֶת
 דָּא רְשִׁימָא בְּגוּוּהָ.

 לשון הקודש

בדבקות של רבנו.

המון גוים נתתיך.

מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאִין בְּכֹל הָאוֹתִיּוֹת
 אוֹת שְׂמִתְקַנָּת לְהוֹלִיד, פֶּרַט לְאוֹת ה'.
 הָאוֹת הַזֹּאת הִיא מִתְקַנָּת לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת
 וְתוֹלְדוֹת יוֹתֵר מְכָל שְׂאָר הָאוֹתִיּוֹת,
 וּמִשּׁוּם כֹּךְ הִיא פְּתוּחָה מְכָל הַצְּדִידִים.
 וְאַם תֹּאמַר, הָאוֹת הַזֹּאת לֹא צְרִיךְ לוֹ
 לְאַבְרָהָם לְהִתּוֹסֵף לוֹ, שְׁהָרֵי אֵינָה שְׁלוֹ

בִּיּוֹן שְׂכָתוֹב וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה, הוֹצֵא
 אוֹתוֹ מִן אוֹתָהּ הַדְּרִיךְ, וְקָרִיב אֵלָיו
 לְעִבּוּדָתוֹ, לְדַעַת דְּרָכִים אַחֲרוֹת שֶׁל
 חֻכְמָה, וְהוֹצִיאָו מֵאוֹתָם הַנְּחוּשִׁים שֶׁל
 הַמְּזוֹלוֹת, וַאֲמַר לוֹ: אַבְרָם אֵינּוּ מוֹלִיד,
 אַבְרָהָם מוֹלִיד. וְנָה וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת
 שְׂמֵךְ אַבְרָם וְהָיָה שְׂמֵךְ אַבְרָהָם כִּי אֵב

אַלָּא תִּירֵי הַהִי"ן אֵינִינִן, חַד עֵילָאָה, וְחַד תַּתָּאָה.
 חַד עֵלְמָא דְדְכוּרָא, וְחַד עֵלְמָא תַּתָּאָה,
 דְּאִיהוּ עֵלְמָא דְנוֹקְבָא. פִּיזִן דְּאֵתוּסַף ה' בְּאַבְרָהָם,
 אֹר קַדְמָאָה דִּדְהוּה תַּאִי ה' מִתְעַטֵּף בֵּיה, נָפִיק
 וְעֵבַד אֵיבִין. וְאֵתְרָשִׁים אַבְרָהָם בְּהָהוּא דְרָגָא
 עֵילָאָה דִּילֵיה, בְּחֵילָא דְהֵאִי ה' עֵילָאָה, דְּהָא לִית
 חֵילָא וְתוֹקְפָא לְהָהוּא אֹר קַדְמָאָה, בַּר ה'. וּבְגִין
 כֶּךָ נָטִיל תְּהוּא אֹר קַדְמָאָה, אֶת ה' עֲמִיה,
 וְאֵתִישֵׁב בְּדַרְגִּיה, דְּהָא סָלִיק לְמַהְיִי עֵבִיד תּוֹלְדִין.

תִּירִין אֶתְוֹן רְשִׁימִין חָבָא, דְּאֵינִינִן סְלִיקוּ לְעֵלְמָא
 עֵילָאָה, וְאֵינִינִן ה"ם. אֶת ׀ מַעֲלָמָא עֵילָאָה
 אִיהִי. מַאי פִּינִיָּהוּ בֵּין אֶת ׀ וּבֵין אֶת ה', דְּהָא
 תִּרְוִיָּהוּ מַעֲלָמָא עֵילָאָה אֵינִינִן.

לשון הקודש

אֵין פִּתְ וְתִקְפָּ לְאוּתוּ הָאֹר הָרֵאשׁוֹן, פִּרְט
 לְה'. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִטְלָ אוּתוּ הָאֹר הָרֵאשׁוֹן
 הָאוּת ה' עֲמוּ, וּמִתְיִשֵׁב בְּדַרְגָּתוּ, שְׁהֵרִי
 עוֹלָה לְהִיּוֹת עוֹשָׂה תּוֹלְדוֹת.

שְׁתֵּי אוּתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת פְּאֹן, שְׁהֵם עֲלֵיה
 לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְהֵם ה"ם. הָאוּת ׀ הִיא
 מִן הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. מַה פִּינִיָּהֶם בֵּין הָאוּת
 ׀ וּבֵין הָאוּת ה', שְׁהֵרִי שְׁתֵּיֶהֱן מִן הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן?

הִיא, ה' הִיא נִקְבָּה בְּכָל מְקוֹם, וְתִתְיָה
 נוֹחָה לְשָׂרָה לְהִיּוֹת הָאוּת הַזֶּה רְשׁוּמָה
 בְּתוֹכָהּ.

אַלָּא שְׁתֵּי הַהִי"ן הֵן, אַחַת עֲלִיּוֹנָה וְאַחַת
 תַּתְּוֹנָה. הָאַחַת – עוֹלָם הַזְּכָר, וְהָאַחַת
 עוֹלָם הַתַּתְּוֹן – עוֹלָם שֶׁל הַנְּקֵבָה. פִּיזִן
 שְׁנוּסְפָּה ה' בְּאַבְרָהָם, הָאֹר הָרֵאשׁוֹן
 שְׁהֵה' הַזֶּה מִתְעַטֵּפֵת בּוֹ, יֵצֵא וְעֲשֵׂה פְרוּת.
 וּנְרָשִׁים אַבְרָהָם בְּאוּתָהּ הַדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה
 שְׁלוֹ, בְּפִתְ שֶׁל הַה' הָעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה, שְׁהֵרִי

אֵלֶּיךָ בְּדַם סִתִּים כּוֹלֵא גּוֹ מַחֲשָׁבָה עֵילָאָה, וְהֵאֵי
 נְקוּדָה לֹא אֶת־פִּשְׁטָא, וְאַסְתִּים לְגוֹ. כֹּל
 אֵינּוֹן שְׁבִילֵין עֵילָאִין, וְאַתּוֹן סְתִימִין, אֶסְתִּים כּוֹלֵא
 בָּאת ׀. וְהוּוֹ כֹּל אֵינּוֹן שְׁבִילֵין וְאַתּוֹן עֵילָאִין
 סְתִימִין כְּלִילֵין בָּאת דָּא. כִּיּוֹן דְּסָלִיק בְּרַעוּ
 לְאַתְּגַלְאָה, וְלֹא־פְקֵא תוֹלְדִין, הֵאֵי אֶת ׀ אֶת־פִּתְחָה,
 וְאַתְּעִבִיד אֶת ה'.

לֹא אֶשְׁתַּנּוּ דָּא כּוֹדָא, אֵלֶּיךָ דְּאַתְּפִתַּח לְאַפְקָא
 תוֹלְדִין וְלֹא־תְגַלְיָא בְּלַחֲשׁוֹ. דְּהֵאֵי אֶת דָּא לֹא
 אֶתְגַּלְיָא אֵלֶּיךָ כְּפּוֹם גְּלִי. וְלֹא אֶדְכַּר. אֶפְּ עַל גַּב
 דְּאֵיחֵי בְּלַחֲשׁוֹ, הוּוֹ כְּפּוֹם גְּלִי. וּבְגִין כְּדִי, כְּשַׁעֲתָא
 דְּאַתְּגַלְיָ וְאַתְּפִתַּח, כְּדִין זְמִין לְאוֹלְדָא.

דְּהֵאֵי בְּעוֹד דְּלֹא קִיַּמָּא בְּפִתְיָהוּ דְּה', כּוֹלֵא סְתִים

לשון הקודש

לֹא הִשְׁתַּנּוּ זֶה מִזֶּה, אֵלֶּיךָ שְׁנִפְתַּח
 לְהוֹצִיא תוֹלְדוֹת וְלְהַתְּגַלּוֹת בְּלַחֲשׁוֹ,
 שְׁחֵרֵי הָאוֹת הוּוֹ לֹא הִתְגַּלְתָּה אֵלֶּיךָ בְּפִה
 גְּלוּי, וְלֹא נִזְכַּרְתָּ. וְאֶפְּ עַל גַּב שְׁחֵרֵי
 בְּלַחֲשׁוֹ, הוּוֹ בְּפִה גְּלוּי. וּמִשּׁוֹם כְּדִי,
 כְּשַׁעֲתָא שְׁחֵרְתָּה וְנִפְתַּח, אֵזוּ עֲתִיד
 לְהוֹלִיד.

שְׁחֵרֵי שְׁבִיטָרָם עוֹמֵד בְּפִתְיָהוּת שְׁל ה',
 הַכֹּל נִסְתַּר בְּתוֹכָהּ בָּאוֹת ׀. אַחַר

אֵלֶּיךָ כְּשֶׁנִּסְתַּר הַכֹּל בְּתוֹךְ הַמַּחֲשָׁבָה
 הָעֵלְיוֹנָה, וְהַנְּקוּדָה הִיא לֹא הַתְּפִשְׁטָה,
 וְהַסְתִּיר לְפָנִים. כֹּל אוֹתָם הַשְּׁבִילִים
 הָעֵלְיוֹנִים וְהָאוֹתִיּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת, הַסְתִּיר
 הַכֹּל בָּאוֹת ׀. וְהִיוּ כֹּל אוֹתָם שְׁבִילִים
 וְאוֹתִיּוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת נִסְתָּרוֹת כְּלוּלוֹת
 בָּאוֹת הוּוֹ. כִּיּוֹן שְׁעֵלָה כְּרִצּוֹן לְהַתְּגַלּוֹת
 וְלְהוֹצִיא תוֹלְדוֹת, הָאוֹת ׀ הוּוֹ נִפְתַּחְתָּ,
 וְנַעֲשִׂיתָ הָאוֹת ה'.

בְּגִוּוֹה בָּאת ׀. לְבַתֵּר דְּאַתְפַּתַּח, עֵבִיד תּוֹלְדִין
בָּאוֹת ה'.

וְאִינוּן תּוֹלְדִין לֹא נִפְקִי לְבַר, בַּר בְּחַד אֲבַר,
שְׂיִפֵּא קִדִּישָׁא דְאַתְתַּקֵּן (נ"א דְאַתְתַּקֵּן) גִּבִּיהַ,
וְעָאֵל בָּאת ה' בְּתַרִּיתָא. מָאת ה' נִפְיֵק, וּבָאת ה'
עֵיִל, בְּתַהוּא אֲבַר דְאַתְתַּקֵּן גִּבִּי ה' בְּתַרִּיתָא.

וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְפַּתַּח, וְאַתּוּסַף אֶת דָּא, ה' עֵילָאֵת,
כְּדִין אֶתְתַּקֵּן בְּתִיאֻבְתָּא, וְהֵאֵי אֲבַר
צְדִיקָא דְעֵלְמָא אֶתְתַּקֵּן עֲלֵיהַ. וְעַל דָּא, כַּד אֶתְתַּקֵּן
הֵאֵי אֲבַר בְּתִיאֻבְתָּא, (וְהִנֵּה סְמִיר וְנִגְזִי גֵרַע ה') אֶתּוּסַף בִּיהַ
ה'. וְכַד אֲבַר דָּא לֹא הָוִי בְּתִיאֻבְתָּא, וְתַוּה ׀
בְּלַחֲדוּי, לְאַתְחַזָּא דְהֵא לֹא קִיִּמָּא לְאוּלְדָּא.

וְרָזָא דָּא אֲבָרַם, אֲב"ר ׀, דָּא אֵינוּ מוֹלִיד, דְּהֵא
׀ סְתִימָא אֵיהִי, וְלֹא קִיִּמָּא לְאוּלְדָּא. כַּד

לשון הקודש

הַעֲלִינָנָה, אִזוּ הַתְּתַקֵּן בְּתַשׁוּקָה, וְהֵאֲבַר
הַזֶּה הַצְּדִיק שֶׁל הָעוֹלָם הַתְּתַקֵּן עָלָיו. וְעַל
זֶה, כְּשֶׁהַתְּתַקֵּן הֵאֲבַר הַזֶּה בְּתַשׁוּקָה,
נוֹסְפָה בּוֹ ה'. וּכְשֶׁהֵאֲבַר הַזֶּה אֵינוּ
בְּתַשׁוּקָה, וְהִיתָה ׀ לְבִדָּה, לְהִרְאוֹת
שְׁתֵּרֵי אֵין עוֹמְדָת לְהוֹלִיד.

וְזֶה סוּד אֲבָרַם, אֲב"ר ׀, זֶה אֵינוּ מוֹלִיד,

שֶׁנִּפְתַּח, עוֹשֶׂה תּוֹלְדוֹת בָּאוֹת ה'.
וְאוֹתָם תּוֹלְדוֹת לֹא יוֹצְאוֹת הַחֻצָּה, רַק
בְּאִיבַר אֶחָד, אִיבַר קְדוּשׁ שֶׁהַתְּתַקֵּן
(שֶׁהַתְּתַקֵּן) אֵצֶל וְנִכְנָם בָּאוֹת ה' הַאֲחֵרוֹנָה.
מָאוֹת ה' יוֹצֵא, וּבָאוֹת ה' נִכְנָם, בָּאוֹתוֹ
אִיבַר שֶׁהַתְּתַקֵּן אֵצֶל ה' הַאֲחֵרוֹנָה.

וּבְשַׁעְתָּא שֶׁנִּפְתַּח וְנוֹסְפָה הָאוֹת הַזֶּה, ה'

אֶת־וֹסֵף ה', הַהוּא ׀ אֶת־פֶּתַח, וְאֶת־וֹסֵף ה', וְקִיִּימָא
 בְּהַהוּא אֲבָר לְמַעַבְדַּ תּוֹלְדִין. וְרִזָּא דָּא אֲבָרְהֶם,
 אב"ר ה"ם, דָּא, מוֹלִיד וְעַבִּיד אִיבִין.

וּבְגִין כֶּךָ אֲבָרִים אֵינּוּ מוֹלִיד, אֲבָרְהֶם מוֹלִיד. בְּגִין
 דְּהַהוּא אֲבָר לָא אֶת־תַּקֵּן עַד דַּאֲתִי ה'.
 וּבְכָל אֲתֵר ה"א קִיִּימָא לְתוֹלְדִין וְאִיבִין, וְעַל דָּא
 שְׂמָא גָרִים.

וּמִנָּא לָן דְּהַהוּא אֲבָר לָא אֶת־תַּקֵּן אֶלָּא בְּגִין ה'.
 דְּהַא בְּזִמְנָא דְּהָהּ שְׂמִיה אֲבָרִים, לָא
 אֶת־גִּזֵּר הַהוּא אֲבָר, וְלָא אֶת־תַּקֵּן. כְּתֵר דַּאֲתָא ה',
 אֶת־תַּקֵּן הַהוּא אֲבָר, וְאֶת־גִּזֵּר, לְמַעַבְדַּ אִיבִין בְּהַהוּא
 ה' בְּתֵרָאָה. וּבְעוֹד דַּאִיְהוּ עַלְמָא עֵילָאָה סְתוּם
 בְּאֵת ׀, הַהוּא אֲבָר לָא אֶת־תַּקֵּן, וְקִיִּימָא עַרְלָה
 בְּלָא גִזִּירוּ.

לשון הקודש

וּמִנָּין לָנוּ שְׂאוֹתוֹ הָאִיבָר לָא נִתְּתַקֵּן
 אֶלָּא בְּשִׁבִיל ה' שְׂהָרִי בְּזִמְנָ שְׂהָרִי שְׂמוֹ
 אֲבָרִים, לָא נִגְזֵר נִמּוֹל אוֹתוֹ הָאִיבָר וְלָא
 הִתְּתַקֵּן. אַחֲרָ שְׂבָאָה ה', הִתְּתַקֵּן אוֹתוֹ
 הָאִיבָר, וְנִמּוֹל, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת בְּאוֹתָהּ ה'
 הָאֲחֵרוֹנָה. וּבְעוֹד שְׂהָעוֹלָם הָעֲלִיִּין הוּא
 סְתוּם בְּאוֹת ׀, אוֹתוֹ הָאִיבָר לָא
 הִתְּתַקֵּן, וְהָעַרְלָה עוֹמְדָת לְלֵא מִלָּה.

שְׂהָרִי ׀ הִיא סְתוּמָה, וְלָא עוֹמְדָת
 לְהוֹלִיד. כְּשִׁנּוּסָפָה ה', אוֹתוֹ הִם נִפְתְּחָה,
 וְנּוּסָפָה ה', וְעוֹמְדָת בְּאוֹתוֹ הָאִיבָר
 לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת. וְזֶה סוּד אֲבָרְהֶם, אב"ר
 ה"ם, זֶה מוֹלִיד וְעוֹשֶׂה פְּרוֹת.

וּמִשׁוּם כֶּךָ אֲבָרִים אֵינּוּ מוֹלִיד – אֲבָרְהֶם
 מוֹלִיד, מִשׁוּם שְׂאוֹתוֹ הָאִיבָר לָא הִתְּתַקֵּן
 עַד שְׂבָאָה ה'. וּבְכָל מְקוֹם ה"א עוֹמְדָת
 לְתוֹלְדוֹת וּפְרוֹת, וְעַל כֵּן הִשֵּׁם גָּרִים.

וְדַרְנָא תַּתְּאָה קַיִמָּא מִגּוֹ עֲרָלָה, בְּאֵת ד', גּוֹ
 מִסְפִּינוּ. כִּד עֲלָמָא עֵילָאָה גּוֹ סְתִימוּ
 בְּרִזָּא דְאֵת מ', עֲלָמָא תַּתְּאָה בְּמִסְפִּינוּ בְּרִזָּא דְאֵת
 ד' (נ"א ט).

כִּד אֲתַפְתַּח עֲלָמָא עֵילָאָה מֵאֵת ס', וְאֲתַעְבִּידַת
 ה', כִּדִּין, אֲתַתְּקֵן בְּרִית, וְאֲתַעְבֵּר עֲרָלָה. וְכִיּוֹן
 דְאֲתַתְּקֵן הָאִי בְּרִית, נְכַקִּין אֵלִין תִּרִין אֲתַוּוֹן, וְעֵיילִי
 אֲתַוּוֹן אוּחְרָנִין. נְכַקִּין תִּרִין אֵלִין ד"ם.

וְכָל גְּזִירוֹ דְלָא נְפִיק מִיְנֵיהּ דָּם, לָאוּ אִיהוּ גְּזִירוֹ.
 דְהָא אֵלִין מִתַּעְבְּרִין וְעֵיילִין תִּרִין אַחְרָנִין.
 בְּאֲתַר דְאֵת ס', עֵייל ה'. בְּאֲתַר דְאֵת ד', עֵייל ה'.
 כִּדִּין כּוּלָּא קַיִמָּא לְאוּלְדָּא.

וְרִזָּא דָּא (ישעיה ה ו) לָם רַבָּה הַמְשָׁרָה וְלִשְׁלוּם אִין
 קִין עַל כֶּסֶף דְדוּד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֲתָהּ

לשון הקודש

אוֹתִיּוֹת אַחְרוֹת. יוֹצֵאוֹת שְׁתֵּי אֵלִין ד"ם.
 וְכָל מִלָּה שְׁלָא יוֹצֵאת מִמֶּנָּה דָּם אִינָּה
 מִלָּה, שְׁהֵרִי אֵלָּה מְעַבְּרוֹת, וְנִכְנָסוֹת
 שְׁתֵּי אַחְרוֹת. בְּמָקוֹם הָאוֹת ס' נִכְנָסַת ה'.
 בְּמָקוֹם הָאוֹת ד' נִכְנָסַת ה'. וְאִזּוּ הַכֵּל
 עוֹמֵד לְהוּלִיד.

וְזֶה סוּד (ישעיה ט) לָם רַבָּה הַמְשָׁרָה
 וְלִשְׁלוּם אִין קִין עַל כֶּסֶף דְדוּד וְעַל

וְחִדְרָנָה הַתַּתְּחוּנָה עוֹמֵדַת מִתּוּךְ
 הָעֲרָלָה, בְּאוֹת ד', תּוּךְ עֲנִיּוֹת. כְּשֶׁהַעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן תּוּךְ הַסְּתֵר בְּסוּד הָאוֹת מ',
 הָעוֹלָם הַתַּתְּחוּן בְּעֵנֵי בְּסוּד הָאוֹת ד' ט.
 כְּשֶׁנִּמְצְיָה הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן מִהָאוֹת ס',
 וְנִעֲשָׂה ה', אִזּוּ נִתְתַּקֵּן הַבְּרִית, וְהָעֲרָלָה
 מְעַבְּרַת. וְכִיּוֹן שְׁנַתְּתַקְנָה הַבְּרִית הַזֶּה,
 יוֹצֵאוֹת שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ, וְנִכְנָסוֹת

וְלִסְעָדָהּ. ׀ רַבָּה, לְמַרְבֵּה. רָזָא דָּא, פִּד לְאֵת ׀
 רַבָּה הַמְשָׁרָה, דְּאַסְגִּיאוּ רְבוּ עִילָאָה, דְּאַתְפַּתַּח
 וְאַתְעֵבִיד ה', פְּדִין וְלְשָׁלוֹם אֵין קִין. מְאִי וְלְשָׁלוֹם.
 אָלָא וְלְשָׁלוֹם, דָּא הֵהוּא אֵבֵר יְסוּדָא דְעֵלְמָא,
 דְּאַתְעֵבֵר מֵינְה עֵרְלָה, הֵהוּא דְאַקְרִי (שם ו י"ג) קִין כָּל
 בְּשָׂר, וְדֵאִי וְלְשָׁלוֹם אֵין קִין, דְּהָא אֵתְעֵבֵר. וַיְתִיב
 שָׁלוֹם עַל כֶּסֶא (דף 99 ע"א) דְּדוּד, וְעַל מַמְלַכְתּוֹ, לְהַכִּין
 אֶתְהּ וְלִסְעָדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה.

וְכָל דָּא, פִּד אֵתְעֵבֵר ׀ וְאַתְפַּתַּח, פְּדִין אֵתְעֵבֵר
 עֵרְלָה, וְאַתְעֵבֵר ד', כְּמָא דְאַתְמֹר. וְרָזָא דָּא,
 (שמות כד ח) הִנֵּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר פָּרַת ה'. דְּאַצְטְרִיךְ
 לְאַפְקָא מֵינְה ד"ם בְּרִית, תְּרִין אֶתְוּוֹן אֵלֵין.

וְעַל רָזָא דָּא, אֲבַרְהָם אֵבֵר ה' דְּאַתְפַּתַּח אֵת ׀,
 בְּנִין לְשִׁמְשָׂא הֵאִי אֵבֵר בְּעֵלְמָא דְלִתְתָּא.

לשון הקודש

שָׁלוֹם עַל כֶּסֶא דְדוּד, וְעַל מַמְלַכְתּוֹ, לְהַכִּין
 אֶתְהּ וְלִסְעָדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה.
 וְכָל זֶה, כְּשִׁעוּבְרַת ׀ וְנִפְתַּח, אֵז
 עוּבְרַת הָעֵרְלָה, וּמְעֵבְרַת ד', כְּמוֹ
 שְׁנַתְבָּאָר. וְזֶה סוּד (שמות כד) הִנֵּה דָם
 הַבְּרִית אֲשֶׁר פָּרַת ה'. שְׁצִרִיךְ לְהוֹצִיא
 מִכְּנֹז ד"ם בְּרִית. שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ.
 וְעַל הַסוּד הַזֶּה, אֲבַרְהָם אֵבֵר ה',

מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֶתְהּ וְלִסְעָדָהּ. ׀ רַבָּה,
 לְמַרְבֵּה. סוּד זֶה, כְּשִׁלְאוֹת ׀ רַבָּה
 הַמְשָׁרָה, שְׁמַרְבִּים גְּדֵל עֵלְיוֹן, שְׁנַפְתַּח
 וְנַעֲשֶׂה ה', אֵז וְלְשָׁלוֹם אֵין קִין. מַה זֶה
 וְלְשָׁלוֹם? אָלָא וְלְשָׁלוֹם, זֶהוּ אֵבֵר הֵהוּא
 הַסוּד שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁנַעֲבֵרָה מִמֶּנְה
 הָעֵרְלָה, אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא קִין כָּל בְּשָׂר, וְדֵאִי
 וְלְשָׁלוֹם אֵין קִין, שְׁהֵרִי נַעֲבֵר. וַיּוֹשֵׁב

וּבְגִין הַאֵי, יִצְחָק לֹא נָפִיק, עַד דְּאִתְעֵבֵר עֲרֵלָה
 מִתְּהוּא אֲבָר קְדִישָׁא עֵילָאָה. וּבְגִין כְּךָ, קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא כֹּל מַה דְּעֵבֵד בְּאַרְעָא, כּוֹלָא אִיהוּ בְּרִזָּא
 דְּשִׁימוּשָׁא בְּגוּוּנָא עֵילָאָה, לְאַחֲזָאָה דְּהָא אִפִּיק
 שְׂמֵתָן כּוֹלְהוּ בְּחֻכְמָתָא עֵילָאָה, בְּגוּוּנָא דְרִזָּא
 דְלְעֵילָא, כִּלְיָא בְּדָקָא יָאוּת.

וְהִנֵּה דְבַר ה' אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה (בראשית
 טו ד). מַאי טַעמָא, בְּגִין דְּהוּה עֵבֵד מִשְׁכִּיל.
 וּבְדִין אָמַר, (שם י"ג) הֵן לִי לֹא נָתַתָּ זְרַע וְהִנֵּה בֶן
 בֵּיתִי וְכו'. בְּגִין דְּהָא אִיהוּ הוּה מְסַתְּפֵל וְחָמִי
 בְּטִיּוּרֵי דְלָא יוֹלִיד. וּבְשַׁעְתָּא דְּאִתְגְּזֵר אַבְרָהָם,
 אֲשֶׁתַּיִלִים בְּכוֹלָא בְּאֵת ה"א, דְּאִתְפַּתַּח מֵאֵת ס' וְאֵת
 ד' אוֹף הָכִי. בְּדִין עָאל אַבְרָהָם בְּאוּרַח דְּחֻכְמָתָא,
 וְאִתְעֵבֵר מִתְּהוּא אוּרַחָא אֲחֵרָא דְּכוּכְבֵּיָא וּמְזִלֵי.

לשון הקודש

(בראשית טו). מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהִיָּה עֵבֵד
 מִשְׁכִּיל. וְאֵז אָמַר, הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זְרַע
 וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי כּוּ'. מִשּׁוּם שֶׁזֶּה הוּא הִיָּה
 מְסַתְּפֵל וְרוּאָה בְּנַחוּשִׁים שְׁלֵא יוֹלִיד.
 וּבְשַׁעָה שְׁנַמּוּל אַבְרָהָם, נִשְׁתַּלֵּם כִּפֹּל
 בְּאוֹת ה"א, שְׁנַפְתָּחָה מִן הָאוֹת ס' וְהָאוֹת
 ד' אֵף כְּךָ. אֵז נִכְנַס אַבְרָהָם בְּדִרְךָ שֶׁל
 חֻכְמָה, וְהֵעֵבֵר מֵאוּרַחָה דְרִיךְ אֲחֵרַת שֶׁל
 כּוּכְבֵּים וּמְזִלוֹת.

שְׁנַפְתָּחַת הָאוֹת ס', בְּדִי לְשִׁמּוֹשׁ הָאֵיבֵר
 הַזֶּה בְּעוֹלָם שְׁלַמְטָה. וּבְשִׁבִיל זֶה יִצְחָק
 לֹא יָצָא, עַד שֶׁהֵעֵבֵרָה הָעֲרֵלָה מֵאוֹתוֹ
 הָאֵיבֵר הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן. וּמִשּׁוּם כְּךָ,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֹּל מַה שֶׁעָשָׂה בְּאַרְצָא,
 הַכֹּל הוּא בְּסוּד הַשְׁמוּשׁ כְּמוֹ לְמַעְלָה,
 לְהִרְאוֹת שְׁתֵּרֵי הוֹצִיא כֹּל הַשְּׁמוֹת
 בְּחֻכְמָה עֲלִיוּנָה, כְּמוֹ הַסּוּד שְׁלַמְטָה,
 הַכֹּל בְּרִאוּי.

וְהִנֵּה דְבַר ה' אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דַּהֲוָה בֵּיהּ עָרְלָה, דִּלְא אַתְגְּזֹר,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אַתְגְּלִי לִיה אֱלָא
 בְּמַחְזָה. בְּגִין דְּעֵלְמָא עֵילְאָה הָוָה סְתוּם בְּאֵת ס',
 וְעֵלְמָא תַתְּאָה הָוָה בְּמִסְכְּנֵי בְּאֵת ד'. בִּיּוֹן דְּעֵלְמָא
 עֵילְאָה אַתְפַּתַּח בְּאֵת ה', וְאַבְרָהָם אַעֲבַר הַחוּז
 עָרְלָה, וְאַתְעֵבַר עֵלְמָא תַתְּאָה מִהַחוּז ד', בְּדִין
 בְּתִיב, (שם יח א) וַיֵּרָא אֵלָיו ה', בְּדִין אַתְגְּלִי כּוּלָא,
 וְאַתְפַּתַּח מַאי דִּלְא הָוָה מִקְדָּמַת דְּנָא בְּדִין.

בְּהַאי גְּוֹנָא מִמָּשׁ, כָּל זְמָנָא דְּצַדִּיקִי וְחַסִּידִי
 אֲסֻגִּיאוּ בְּעֵלְמָא, בְּדִין כּוּלָא אַתְגְּלִיאוּ
 וְאַתְפַּתַּח. בְּזְמָנָא דְּשְׁלָמָה מְלָכָא בְּנָה בִּי מִקְדָּשָׁא,
 וְהוּז יִשְׂרָאֵל כּוּלְהוּ צַדִּיקִי וְחַסִּידִי, שְׁקֻטִי כְּחַמְרָא
 עַל דוּרְדֵינָה, בְּדִין אַתְפַּתַּח כּוּלָא, וְאַתְגְּלִי שִׁירְתָּא
 דָּא עֵילָא וְתַתְּאָ.

לשון הקודש

מה שלא היה אז מקדש לבן.
 בגוון זה ממש, כל פעם שצדיקים
 וחסידים מתרבים בעולם, אז הכל
 מתגלה ונפתח. בזמן ששלמה המלך
 בנה בית המקדש, והיו ישראל כלם
 צדיקים וחסידים, שוקטים ביין על
 שמריו, אז הכל נפתח, ונתגלתה השירה
 הזו מעלה ומטה.

בא וראה, בשעה שהיתה בו ערלה,
 שלא נמול, הקדוש ברוך הוא לא
 התגלה לו אלא במחנה, משום שהעולם
 העליון היה סתום באות ס', והעולם
 התחתון היה בעני באות ד'. ביין
 שהעולם העליון נפתח באות ה',
 ואברהם העביר אותה הערלה, והעבר
 העולם התחתון מאותה ד', אז כתוב
 וירא אליו ה', אז התגלה הכל, ונפתח

בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא כְּתִיב, לְסַסְתִּי כְּרַכְבִּי פְרַעָה
 דְּמִיתִיךְ רַעֲיָתִי. מַה פּוֹסְוֹתָא דְרַתִּיכִין
 דְּפְרַעָה הֵווּ מְזוּנִינִין בְּכָל זִינֵי קְרָבָא, אֹרְף הָכִי אֲנִי
 הָיִית מִתְּלַבְּשָׁא בְּכַמָּה זִינֵי קְרָבָא, לְאַנְחָא קְרָבָא.
 וּמַה פּוֹסְוֹן דְּפְרַעָה הֵווּ טְעוּנִין בְּכַמָּה מְאֵי זִינֵי
 קְרָבִין, אֲבָנִין, גִּירִין, בְּלִסְטְרָאִין, קְסוּרִין, פּוּלְהוּ
 טְעוּנִין לְאַנְחָא קְרָבָא, אֹרְף הָכִי אֲנָא כְּדָ טְעִינָא
 כָּל זִינֵי קְרָבִין, לְאַנְחָא קְרָבִין, לְאַתְקִדְשָׁא כְּדָ
 לְעִינִיהוֹן דְּכוּלָּא, וְלְאַנְחָא קְרָבָא בְּהוֹן.

וְהַשְׁתָּא חֲמִינָא לָךְ בְּגוּזָא אַחְרָא, בְּכַמָּה
 תִּיקוּנִין יֵאֵין, בְּכַמָּה תִּיקוּנִין שְׁפִירִין.
 נָאוּ לְחִינְךָ בְּתוֹרִים, בְּתֵרֵי הַחִי"ן, דְּהָא פּוּלָא
 אֲתַפְתַּח לְגַבִּיךָ וְאַתְגַּלְיָא. ה' עֵילָאָה חֲדֵי כְּדָ, וַיֵּאֵי
 לְקַבְּלָךְ, וְאַתְפַּתַּח. וְאַתְ עֲבַרְתָּ מֵאֵת ד', וְעֵילַת

לשון הקודש

לְעֶרְךָ קְרָב - אִף כְּדָ אֲנִי טְעַנְתִּי כְּדָ כָּל
 מִינֵי קְרָבוֹת, לְעֶרְךָ קְרָבוֹת, לְהַתְקַדְּשׁ
 כְּדָ לְעִינֵי כָל, וְלְעֶרְךָ בְּהֵם קְרָב.
 וְכַעַת רְאִיתִי אוֹתְךָ בְּגוּן אַחַר, בְּכַמָּה
 תִּיקוּנִים נְאִים, בְּכַמָּה תִּיקוּנִים יָפִים. נָאוּ
 לְחִינְךָ בְּתוֹרִים, בְּשְׁתֵּי הַחִי"ן, שְׁתֵּרֵי הַכָּל
 נִפְתַּח אֲלֶיךָ וְהַתְגַּלָּה. ה' הַעֲלִינָה שְׂמַחָה
 כְּדָ, וְנָאָה לְקַבְּלָךְ, וְנִפְתַּח. וְאַתְ עוֹבְרַת

בְּאוֹתָהּ שַׁעָה כְּתוּב (שיר א) לְסַסְתִּי
 כְּרַכְבִּי פְרַעָה דְּמִיתִיךְ רַעֲיָתִי. מַה
 הַפּוֹסִים שֶׁל מְרַכְבוֹת פְּרַעָה הֵיוּ מְזוּנִים
 בְּכָל מִינֵי קְרָב - אִף כְּדָ אֲתָּ הָיִית
 מְלַבְּשֵׁת בְּכַמָּה מִינֵי קְרָב, לְעֶרְךָ קְרָב.
 וּמַה פּוֹסֵי פְרַעָה הֵיוּ טְעוּנִים בְּכַמָּה כְּלֵי
 זִין שֶׁל קְרָבוֹת, אֲבָנִים, חֲצִים,
 בְּלִיסְטְרָאוֹת, כְּלֵי תְרִיגָה, כָּלֶם טְעוּנִים

בָּאת ה'. וְאֵלֶּיךָ תֵּרִין, נָאוּ וְאֶת־תִּקְוֵנוּ לְגַבִּיד, דְּאֵינִין
 תֵּרִין תְּהִי"ן, אֵינִין תּוֹרִים, תּוֹרָה שְׂפַכְתָּב וְתוֹרָה
 שְׂבַעַל פֶּה. צְוֹאֲרֵךְ בְּחֵרוּזִים תִּיקוּנֵיךָ עֵילְאִין, דְּכָל
 מְקוּרֵיךָ דְּאֶת־תִּקְוֵנוּ לְגַבִּיד.

וְדָא אִיהוּ דְּאִיהוּ דְּכִיר לְגַבִּיהּ בְּחֵבִיבוּ וּרְחִימוּ סִגִּי,
 בְּגִין דְּתִיאֲוֹבְתִיהּ לְגַבִּיהּ, וְלִנְחֻמָּהּ וְלִמְלָלָהּ
 עַל לְבָתָהּ, וְלֹאֲחֻזָּאָהּ לָהּ רְחִימוּ סִגִּי. וְעַל דָּא אָמַר
 לְגַבִּיהּ, תּוֹרֵי זָהָב וּגו', מִכָּאן וְאֵילָךְ אֵית לְאוּסָפָא
 לָךְ שְׂפִירוּ עַל שְׂפִירוּ, תִּיקוּנֵיךָ עַל תִּיקוּנֵיךָ.

כְּתִיב, (שמות כ"ד י"ב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי
 הַהָרָה וְהָיָה שָׁם וְאֶתְּנָה לָךְ אֶת לַחַת
 הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר פָּתַכְתִּי לְהוֹרְתָם. הָאֵי
 קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא. אֲבָל עֲלֶה אֵלַי הַהָרָה, וּפָאָה
 חוּלְקָא דְעַבְדָּא, דְּמַרְיָה סְלִיק לִיהּ לְגַבִּיָּהּ בְּרַתִּיבִיָּהּ.

לשון הקודש

אֶהְבֶּה רַבָּה. וְעַל זֶה אָמַר לָהּ, תּוֹרֵי זָהָב
 נַעֲשֶׂה לָךְ וּגו', מִכָּאן וְאֵילָךְ יֵשׁ לְהוֹסִיף
 לָךְ יָפִי עַל יָפִי, תִּיקוּנֵיךָ עַל תִּיקוּנֵיךָ.
כְּתוּב (שמות י"ד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲלֶה
 אֵלַי הַהָרָה וְהָיָה שָׁם וְאֶתְּנָה לָךְ אֶת לַחַת
 הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר פָּתַכְתִּי
 לְהוֹרְתָם. הַפְּסוּק הַזֶּה פֶּרְשׁוּהוּ הַחֲבַרְיִים.
 אֲבָל עֲלֶה אֵלַי הַהָרָה, אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שָׁל
 הַעֲבָד, שְׂרַבְנוּ הַעֲלָה אוֹתוֹ אֵלַיו

מִקְאוֹת ד', וְנִכְנַסְתָּ לְאוֹת ה'. וְאֵלֶּיךָ
 הַשְּׂנִינִים נָאוּ וְהַתִּיקוּנֵיךָ אֵילָךְ, שְׂאוּתֵךְ שְׂתִי
 תְּהִי"ן הֵן תּוֹרִים, תּוֹרָה שְׂפַכְתָּב וְתוֹרָה
 שְׂבַעַל פֶּה. צְוֹאֲרֵךְ בְּחֵרוּזִים - תִּיקוּנֵיךָ
 עֲלִיוּנֵיךָ, שָׁל כָּל הַמְּקוּרוֹת שֶׁהַתִּיקוּנֵיךָ
 אֵילָךְ.

וְזָהוּ שֶׁהוּא זוֹכֵר אֲצִלָּהּ בְּחֵבִיבוּת
 וְאֶהְבֶּה רַבָּה, מִשּׁוּם שְׂתִישׁוּקָתוֹ אֵלֶיךָ,
 וְלִנְחֻמָּהּ וְלְדַבֵּר עַל לְבָתָהּ, וְלְהִרְאוֹת לָהּ

הָדָא הוּא דְכְתִיב, עֲלֵה אֵלַי הֶהְרֵה, הֶהְרֵה וְדָאֵי.
דְּהָא הָהָר מִבְּעֵי לִיָּהּ.

וְהִי"ה שָׁם, הֲכָא אֲתַמְסַר לִיָּהּ לְמֹשֶׁה, מַה דְּלֹא
אֲתַמְסַר לִיָּהּ מִקְדָּמַת דְּנָא. דְּהָא הֵהוּא
שָׁמָא דְרְתִיכָא קְדִישָׁא, אֲתַמְסַר לִיָּהּ בִּידֵיהּ.

וְאֵי תִימָא הָא כְּתִיב (שם ג ה) שֶׁל נְעֻלְיָךְ. וְדָאֵי
פְּקִיד לִיָּהּ לְאֲתַפְרָשָׁא מֵאֲתִתִּיָּהּ מְכַל וְכַל,
אַבְל זְוֹנָא אַחְרָא לֹא אֲתַמְסַר לִיָּהּ עַד הַשְּׁתָּא.
בְּשַׁעְתָּא דְאֵמַר לִיָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִי"ה שָׁם,
בְּדִין מְסַר לִיָּהּ שָׁמָא גְּלִיפָא, וְחֻקִּיק לִיָּהּ לְגַבֵּי
מֹשֶׁה בְּאַרְעָא.

בְּקִדְמִיתָא כִּד הָזָה בְּמַצְרַיִם, חָקַק בֵּיהּ שָׁמָא
דְּאֱלֹהִים, דְּכְתִיב (שם ז א) רֵאֵה נִתְתִּיךְ
אֱלֹהִים לְפָרְעָה. שָׁמָא דָּא וְדָאֵי אֲתַחֲקַק בֵּיהּ

לשון הקודש

לְמַרְכַּבְתּוֹ. וְהוּוּ שְׁכֵתוּב עֲלֵה אֵלַי הֶהְרֵה,
הֶהְרֵה וְדָאֵי. שְׁהַרֵי הָהָר צְרִיךְ לֹו.
וְהִי"ה שָׁם, בְּאֵן נְמַסַר לֹו לְמֹשֶׁה מַה שְׁלֹא
נְמַסַר לֹו מִקְדָּם לְכֹן, שְׁהַרֵי אוֹתוֹ הַשֵּׁם
שֶׁל הַמְרַכְבָּה הַקְדוּשָׁה נְמַסַר לֹו בְּיָדוֹ.
וְאֵם תֵּאמַר, הַרֵי כְתוּב (שם א) שֶׁל נְעֻלְיָךְ.
וְדָאֵי צֹוה אוֹתוֹ לְהַפְרֵד מֵאַשְׁתּוֹ מְכַל

וְכַל, אַבְל זְוֹנָא אַחַר לֹא נְמַסַר לֹו עַד
עֲתָה. בְּשַׁעְתָּא שְׁאֵמַר לֹו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהִי"ה שָׁם, אִז מְסַר לֹו שֵׁם הַחֻקִּיק, וְחֻקִּיק
אוֹתוֹ לְמֹשֶׁה בְּאַרְצֵן.
כְּרֵאשׁוֹנָה בְּשִׁדְיָה בְּמַצְרַיִם, חָקַק כּוֹ
שֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים, שְׁכֵתוּב (שם ז) רֵאֵה
נִתְתִּיךְ אֱלֹהִים לְפָרְעָה. הַשֵּׁם הַזֶּה וְדָאֵי

בְּשִׁירוֹתָא דְנְבִיאוֹתֵיהּ. בִּיּוֹן דְאֶסְתַּלַּק בְּעִילוּיָא
 אַחְרָא, חָקִיק בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא שְׁמִיהּ מִמָּשׁ,
 בְּגִין לְאֶסְתַּלַּקָּא עַל שְׁמָא דְאֱלֹהִים דְהוּזָה בֵּיהּ
 בְּקַדְמֵיתָא. וְהִשְׁתָּא חָקִיק בֵּיהּ שְׁמָא קַדִּישָׁא דִילֵיהּ,
 בְּגִין לְאֶזְדוּנָא בֵּיהּ בְּשְׁמָא קַדְמָאָה, וּלְמַחֲוֵי בְּאַרְעָא
 שְׁמָא שְׁלִים, בְּגוּנָא דְלַעֲיֵלָא, יְהוּ"ה אֱלֹהִים, דְהוּא
 שְׁמָא שְׁלִים.

וְשְׁמָא שְׁלִים הוּזָה בִּיּוֹמֵי דְמֹשֶׁה בְּאַרְעָא. אֱלֹהִים,
 הַהוּא זְוּנָא דִילֵיהּ. יְהוּ"ה, שְׁמָא קַדִּישָׁא
 בֵּיהּ. וְעַד דְלֹא אֶתְגַּלִּיף בֵּיהּ בְּמֹשֶׁה שְׁמָא דָא, לֹא
 אֶזְדוּנַג בֵּיהּ שְׁמָא דְאֱלֹהִים. בִּיּוֹן דְכָתִיב עֲלֵה אֵלַי
 הַהָרָה, אֶתִּיחִיב לִיהּ רְשׁוֹ לְמִיתַב עַל פּוֹרְסֵיָא
 דְמִלְפָּא. בְּדִין כִּד מִלְפָּא יְחִיב לִיהּ פּוֹרְסֵיָהּ, יְחִיב
 לִיהּ שְׁמִיהּ מִמָּשׁ, דְכָתִיב וְהִ"ה שֵׁם, אֲנִיח לִיהּ
 בְּאַתְרֵיהּ בְּכוּלָּא.

לשון הקודש

וְשֵׁם שְׁלֵם הָיָה בִּימֵי מֹשֶׁה בְּאַרְצָא.
 אֱלֹהִים, אוֹתוֹ הַזְּוּנַג שְׁלוֹ. יְהוּ"ה, הַשֵּׁם
 הַקְּדוּשׁ בּוֹ. וְטָרַם שְׁנַחֲקַק בְּמֹשֶׁה הַשֵּׁם
 הַזֶּה, לֹא הַזְּוּנַג בּוֹ הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים. בִּיּוֹן
 שְׁכַתוּב עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה, נִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת
 לְשַׁבֵּת עַל כֶּסֶף הַמִּלְכָּד. אֲזַי, כְּשֶׁהִמְלִיךְ
 נִתַּן לוֹ כֶּסֶף, נִתַּן לוֹ שְׁמוֹ מִמָּשׁ, שְׁכַתוּב
 וְהִ"ה שֵׁם, הִנִּיחַ אוֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּכָל.

נַחֲקַק בּוֹ בְּרֵאשִׁית נְבוּאָתוֹ. בִּיּוֹן
 שְׁהִתְעַלָּה בְּעִלוּי אַחַר, חָקַק בּוֹ הַקְּדוּשׁ
 בְּרִידָהּ הוּא שְׁמוֹ מִמָּשׁ, כְּדִי לְהִתְעַלּוֹת עַל
 הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים שֶׁהָיָה בּוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה.
 וְכַעַת חָקַק בּוֹ שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ, כְּדִי לְהַזְּדוּג
 בּוֹ בְּשֵׁם הַרְּאשׁוֹן, וּלְהִיּוֹת בְּאַרְצָא שֵׁם
 שְׁלֵם, כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה, יְהוּ"ה אֱלֹהִים,
 שְׁהוּא שֵׁם שְׁלֵם.

בְּתֵרִין דְּרֵגִין סָלִיק מִשָּׁה בְּהֵוָה זְמַנָּא, מַה דְּלֵא
אֶסְתִּילִיק הָכִי פִר נָשׁ בְּעֵלְמָא. אֶתְיָהִיב
לִיה בּוֹרְסִיָּא דְמִלְפָּא, וּמִלְפָּא מְסַר לִיה שְׁמִיה,
זְכָאָה חוֹלְקִיה דְּמִשָּׁה.

וְאַתְנָה לָךְ אֶת לְח"ת הָאֲבֹן, וְהָא אֹקְמוּהָ לְחוֹת
הָאֲבֹן בְּמִשְׁמַעֲנָן. אֶלְא פֶל מִפְתָּחֹן
אֶתְמָסְרוּ לִיה לְמִשָּׁה. מִשְׁמַע דְּכְתִיב וְאַתְנָה לָךְ,
לָךְ וּדְאִי. דְּהָא פִר אֶסְתִּילִיק בְּשִׁמָּא דָּא וְהִי"ה שָׁם,
וְאַתְמָסְרוּ לִיה בּוֹרְסִיָּא דְמִלְפָּא, פְּדִין אֶעְטֵר לִיה
בְּכוּלָּא, לְמַחְוֵי תִיקוּנָא שְׁלִים, תִּיקוּנָא עִילָאָה.

וְהַתּוֹרָה וְהַמְצָנָה, אֵלִין תֵּרִין דְּרוּעִין, מִסְטָרָא
דָּא, וּמִסְטָרָא דָּא. אֲשֶׁר כְּתִבְתִּי, אֵלִין
תֵּרִין יִרְכִינ. לְהוֹרֹתָם, דָּא אִיהוּ דְּרֵגָא יְסוּדָא תְּדָא,
דְּמִינִיה נְפָקִין פֶּל טַעְמִין, לְאַעְנָאָה לְתַתָּא, וְכִלָּא

לשון הקודש

בְּשִׁתֵּי דְרֵגוֹת הַתְּעֵלָה מִשָּׁה בְּאוֹתוֹ זְמַן
מַה שְׁלֵא הַתְּעֵלָה כְּדֵי אִישׁ בְּעוֹלָם. נִתְּן לוֹ
כִּסָּא הַמְּלָךְ, וְהַמְּלָךְ מְסַר לוֹ אֶת שְׁמוֹ.
אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִשָּׁה.
וְאַתְנָה לָךְ אֶת לְח"ת הָאֲבֹן, וְהָרִי
פְרָשׁוּהָ לַחוֹת הָאֲבֹן בְּמִשְׁמַעֲנָן. אֶלְא כָּל
הַמִּפְתָּחוֹת נִמְסְרוּ לוֹ לְמִשָּׁה. מִשְׁמַע
שְׁכַתוּב וְאַתְנָה לָךְ, לָךְ וּדְאִי. שְׁהָרִי

כְּשֶׁהַתְּעֵלָה בְּשֵׁם הַזֶּה וְהִי"ה שָׁם, וְנִמְסַר
לוֹ הַכִּסֵּא שֶׁל הַמְּלָךְ, אֲזִי עֵטֵר אוֹתוֹ בְּכָל,
שִׁיחֵיהָ תִקוּן שְׁלֵם, תִּקוּן עֲלִיּוֹן.
וְהַתּוֹרָה וְהַמְצָנָה - אֵלוֹ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה. אֲשֶׁר כְּתִבְתִּי - אֵלוֹ
שְׁתֵּי הַיִּרְכָּיִם. לְהוֹרֹתָם - זֶהִי דְרֵגַת
הַיְסוּד הָאֶתְתָּה, שְׁמִמְנָה יוֹצְאִים כָּל
הַטַּעְמִים לְהוֹרֹת לְמִשָּׁה, וְהַכֵּל נִמְסַר

אֶתְמַסֵּר לַיהוָה לְמֹשֶׁה, בְּגִין לְאַעֲטֶרָא לַיהוָה בְּרוּזָא
 עֵילָאָה, לְמַהְיֵי תְרִין שְׁמָהֶן (דף ט"ו ע"ב) גְּלִיפֹן, דְּאִינוּן
 שְׁמָא שְׁלִים בְּאַרְעָא.

וְעַל דָּא אָמַר דְּוֹד מַלְכָּא, (תהלים מו ט) לְכוּ חֲזוּ
 מְפַעְלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם שִׁמּוֹת בְּאַרְצֵי. אַל
 תִּקְרִי שִׁמּוֹת, אֶלְא שִׁמּוֹת. אִינוּן תְּרִין שְׁמָהֶן,
 דְּאִינוּן שְׁמָהֶן גְּלִיפֹן, וְסֻלְקֹן לְשְׁמָא שְׁלִים, לְמַהְיֵי
 שְׁמָא שְׁלִים בְּאַרְעָא, בְּגִוּוּנָא דְלַעֲיִלָּא.

בֵּינָן דְּאַתָּא שְׁלֵמָה, וְאַתְבְּנֵי בֵּי מַקְדְּשָׁא, מַה
 בְּתִיב. (דה"א כט כג) וַיֵּשֶׁב שְׁלֵמָה עַל פֶּסַע יְהוִ"ה
 לְמַלְכָּה. בְּדִין הָאֵי פֶסַע אֶתְעַטְרַת עֵילָא וְתַתָּא, וְסֻלְקָא
 בְּתוֹשְׁבַּתָּא לְגַבֵּי עֵילָא.

בֵּינָן דְּסֻלְקָא בְּתוֹשְׁבַּתָּא, אוֹשֵׁיט לָהּ מַלְכָּא
 יְמִינָא, לְקַבְּלָא לָהּ. וְקַבִּיל לָהּ בֵּין דְּרוּעוּי,

לשון הקודש

שְׁלֵמָעְלָה.

בֵּינָן שְׁבָא שְׁלֵמָה וְנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
 מַה בְּתוֹב? (דברי הימים—א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֵמָה עַל
 פֶּסַע יְהוִ"ה לְמַלְכָּה. אַזְוֵי הַפֶּסַע הַזֶּה
 הִתְעַטֵּר מֵעֵלָה וּמִטָּה, וְעֵלָה בְּתוֹשְׁבַּת
 לְמַעְלָה.

בֵּינָן שְׁעֵלָה בְּתוֹשְׁבַּתָּה, הוֹשֵׁיט לָהּ הַמַּלְכָּה
 אֶת הַיְמִין לְקַבֵּל אוֹתָהּ, וְקַבֵּל אוֹתָהּ בֵּין

לְמֹשֶׁה, בְּדֵי לְעַטֵּר אוֹתוֹ בְּסוּד עֲלִיּוֹן,
 לְהִיּוֹת שְׁנֵי שִׁמּוֹת חֲקוּקִים, שְׁהֵם שֵׁם
 שְׁלֵם בְּאַרְצֵי.

וְעַל זֶה אָמַר הַמַּלְכָּה דְּוֹד, (תהלים מו) לְכוּ חֲזוּ
 מְפַעְלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם שִׁמּוֹת בְּאַרְצֵי.
 אַל תִּקְרִי שִׁמּוֹת אֶלְא שִׁמּוֹת. אוֹתָם שְׁנֵי
 שִׁמּוֹת שְׁהֵם שִׁמּוֹת חֲקוּקִים, וְעוֹלִים לְשֵׁם
 שְׁלֵם, שְׁיִהְיֶה הַשֵּׁם שְׁלֵם בְּאַרְצֵי, כְּמוֹ

בְּגוֹן תִּלְשָׂא, וּשְׂאָר תְּנוּעֵי דְאֵינוּן נְזֻמִין וְנְזוּרֵי,
דְּתִיקוּנֵין דְּאֵתְנוּן.

תִּיבִין בְּלֹא טַעְמֵי, וְלֹא אִית בְּהוּ תְּנוּעֵי, הָכִי
אֵינוּן בְּאוּדְנִין דְּכֻלָּה, בְּלֹא נְזוּרִין וְעִגּוּלִין,
וּשְׁלִילָא מִתְקוּנָא. תִּיבִין בְּלֹא נְקוּדֵי, אֵינוּן בְּאֵתְתָא
בְּלֹא לְבוּשִׁין, דְּלֹא יְכָלֵא לְמִיּהָד לְאַתְר דְּעֵלְמָא.
בְּגִין כֶּד תִּיקוּנֵי דְּאֵתְנוּן, אֵינוּן טַעְמֵי וּתְנוּעֵי. אֲלִין
וְאֲלִין תִּיקוּנֵין וּמְלֻבוּשִׁין אֵינוּן לְאֵתְנוּן. וְעַל דָּא
תּוּרֵי זְהַב, אֵינוּן תְּנוּעֵי דְּטַעְמֵי.

וּמַה דְּאָמַר זְהַב, בְּגִין דְּאֵינוּן אֵתְיִין מִרִישָׁא
דְּמִלְכָּא, לְמִיּהָב דְּעֵתָא וְסִכְלָתָנוּ לְאֵתְנוּן
בְּלָחוּ. בְּגִין כֶּד בּוּלְחוּ בְּרֹזָא חֲדָא קְוִימִין.

נְקוּדֵי וְטַעְמֵי, תִּרִין דְּרִגִין אֵינוּן, אֲלִין וְאֲלִין
אֲצַטְרִיכוּ לְאֵתְתְּקֵנָא בְּהוּ אֵתְנוּן. אֵתְנוּן

לשון הקודש

כֶּד תְּקוּנֵי הָאוּתִיּוֹת הֵם טַעְמִים וּתְנוּעוֹת.
אֵלוּ וְאֵלוּ תְּקוּנִים וּמְלֻבוּשִׁים הֵם
לְאוּתִיּוֹת. וְעַל זֶה תּוּרֵי זְהַב, אוֹתָם
הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטַּעְמִים.

וּמַה שֶׁאָמַר זְהַב, מִשּׁוּם שֶׁהֵם בָּאִים
מֵרֵאשׁ הַמִּלְכָּה, לְתַת דְּעַת וְהַשְׁבֵּל לְכָל
הָאוּתִיּוֹת. מִשּׁוּם כֶּד כָּלֵם עוֹמְדִים בְּסוּד
אֶחָד.

הַנְּקוּדוֹת וְהַטַּעְמִים הֵם שְׁתֵּי דְרָגוֹת. אֵלוּ

עַל הָאוּתִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁתְּלוּיִים נְזוּרֵי הַנְּזֻמִים
עַל הָאֲזֻנִים. כְּמוֹ תִלְשָׂא, וּשְׂאָר הַתְּנוּעוֹת
שֶׁהֵם נְזֻמִים וְנְזוּרִים שֶׁל הַתְּקוּנִים שֶׁל
הָאוּתִיּוֹת.

תְּבוֹת בְּלֵי טַעְמִים וּשְׂאִין בְּהֵן תְּנוּעוֹת,
כֶּד הֵם כְּמוֹ אֲזֻנֵי הַכֶּלֶה בְּלֵי נְזוּרִים
וְעִגּוּלִים, שֶׁהֵם מְשֻׁלָּלִים מִתְּקוּן. תְּבוֹת
בְּלֵי נְקוּדוֹת הֵן כְּאִשָּׁה בְּלֵי לְבוּשִׁים, שְׂאִין
יְכוּלָה לְלַבֵּת לְשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם. מִשּׁוּם

אֵינּוֹן רְשִׁימִין בְּרִזִין עֵילָאִין, דְּהָא בּוּלְהוּ נַפְקוֹן
מִרְזָא דְחֻכְמָתָא עֵילָאָה, בְּאֵינּוֹן תְּלַתִּין וּתְרִין
שְׁבִילִין דְנַפְקָא מִחֻכְמָתָא.

וְאֵתְוֹן בּוּלְהוּ חֻקִּיקִין לְתַתָּא, וְיִרְתָּא לֹון תּוֹרָה
שְׁפַעַל פְּהַ. וְכֵד בּוּלְהוּ אֵתְיִין לְאֵתְקַנָּא
לָה בְרִזָּא דְאֵינּוֹן אֵתְוֹן, עַבְדֵי בָה נְקוּדֵי וְטַעְמֵי,
כְּמַה דְאֵתְמַר. וְעַל דָּא תּוֹרֵי זְהַב וְכוּ'.

וְהִכָּא רִזִין עֵילָאִין, לְאֵינּוֹן דִּידְעֵי מִדִּין. אֵתְוֹן
בּוּלְהוּ רְשִׁימִין בְּרִזָּא, וְאֶקְרוּן גּוּפֵי תּוֹרָה,
דְקִימִין לְמִילָף וּלְמַנְדַּע בְּרִזִין עֵילָאִין.

נְקוּדֵי אֵינּוֹן נַפְקוֹן מִרְזָא דְמוֹחָא, לְקִימָא
אֵתְוֹן עַל תִּיקוּנֵיהוּ, וּבְנִקּוּדָה חֲדָא
אֵשְׁתַּנִּי תִיבָה, וְאֵעֲבַר לְהֵיבָא תִיבָה מְקִיּוּמָה,
בְּגוּזָא אַחֲרָא.

לשון הקודש

זֶה תּוֹרֵי זְהַב וְכוּ'.
וְכַאֵן סוּדוֹת עֵלְיוֹנִים לְאוּתָם יוֹדְעֵי דִין,
כָּל הָאוּתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת בְּסוּד, וּנְקֻרָאוֹת
גּוּפֵי תּוֹרָה, שְׁעוּמָדִים לְלַמֵּד וּלְדַעַת אֵת
הַסּוּדוֹת הָעֵלְיוֹנִים.

הַנְּקֻדּוֹת הֵן יוֹצְאוֹת מִסּוּד הַמּוֹחַ, לְקַיֵּם
אֵת הָאוּתִיּוֹת עַל תְּקוּנָן, וּבְנִקּוּדָה אַחַת
מִשְׁתַּנָּה הַתִּבָּה, וּמַעֲבִירָה אֵת אוּתָהּ
הַתִּבָּה מְקִיּוּמָה בְּגוּזָא אַחֵר.

וְאֵלוּ הַצְּטְרָכוֹ לְהַתְתַּקֵּן בְּהֵם הָאוּתִיּוֹת.
הָאוּתִיּוֹת הֵן רְשׁוּמוֹת בְּסוּדוֹת עֵלְיוֹנִים,
שְׁהֵרֵי כָּלֵם יוֹצְאִים מִסּוּד הַחֻכְמָה
הָעֵלְיוֹנָה, בְּאוּתָם שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
שְׁבִילִים שְׂיוּצְאִים מִן הַחֻכְמָה.

וְכָל הָאוּתִיּוֹת חֻקּוֹת לְמַטָּה, וְיִרְשַׁת
אוּתָם תּוֹרָה שְׁפַעַל פְּהַ. וְכַשְּׁכֵן בְּאוּת
לְתַקֵּן אוּתָהּ בְּסוּד אוּתָן הָאוּתִיּוֹת, עוֹשִׂים
בָּה נְקֻדּוֹת וְטַעְמִים, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר. וְעַל

בּוֹצֵינָא דְקַרְדִּינוּתָא, כִּד פְּטֵשׁ הֵהוּא אֲוִירָא
 דְכִיָּא בְּמוּחָא, בְּטֵשׁ וְלֹא בְּטֵשׁ, מְטָא
 לְגַבִּיהַּ דֵּהֵהוּא מוּחָא, וְאַסְתְּלִיק מֵיְהִי, מְטָא וְלֹא
 מְטָא. כִּדִּין הֵהוּא בְּטֵישׁוֹ נְפִיק לְגַבִּי אֲתוּוֹן מִגּוֹ
 מוּחָא, וְאַתְוּוֹן אֲתַנְקִידוּ.

וְאִי תִימָא נְקוּדֵי תִיקוּן סוּפְרִים הוּא. חֵם וְשָׁלוֹם.
 דְאַפִּילוּ כָּל נְבִיאֵי דְעָלְמָא יְהוֹן בְּמִשְׁחָה,
 דְקַבִּיל אֲוִרֵיתָא מִטּוֹרָא דְסִינֵי, לִית לֹוֹן רִשׁוֹ
 לְחֻדְתָּא אֲפִילוּ חָדָא נְקוּדָה זְעִירָא בְּעַת חַד, אֲפִילוּ
 אֶת זְעִירָא דְאֲוִרֵיתָא.

כִּיּוֹן דֵּהֵהוּא בְּטֵישׁוֹ אֲתִישֵׁב בְּמוּחָא, מִגּוֹ אֲוִירָא
 דְכִיָּא דְאַתְפֶּס, בְּגוֹן דְאִית אֲוִירָא דְכִיָּא דְלֹא
 אֲתְפֶס כְּלָל. וְהֵאִי דְאַתְפֶּס כִּד אֲתִישֵׁב בְּהֵאִי
 מוּחָא, הֵהוּא בְּטֵישׁוֹ עִילָאָה. כִּדִּין נְפִיקי כָּל תְּנוּעֵי

 לשון הקודש

אין להם רשות לחדש אפלו נקודה קטנה
 באות אחת, אפלו אות קטנה של
 התורה.

כיוון שאותה ההכאה התישבה במח
 מתוך האויר הטהור שנתפס, משום שיש
 אויר טהור שאין נתפס כָּלָל. וזה
 שנתפס, כשהתישב במח הזה, אותה
 ההכאה העליונה. אז יוצאים כל

הניצוץ הקשה, כשהכה אותו האויר
 הטהור במח, הכה ולא הכה, מגיע אל
 אותו המח, ומסתלק ממנו. מגיע ולא
 מגיע. אזי אותה ההכאה יוצאת לאותיות
 מתוך המח, והאותיות מתנקדות.

ואם תאמר, הנקדות הוא תקון סופרים
 – חם ושָׁלוֹם! שֶׁאֲפִלוּ כָּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם
 יְהִיוּ כְּמוֹ מִשְׁחָה, שֶׁקֶבֶל תּוֹרָה מִהַר סִינֵי,

דְּמַעְמֵי, וְאִינוּן טַעְמֵי כְּמִתְגַּלְסוּסֵי, לְמִתְדַּבְּרֵי בְּאִזְרַח
 מִיִּשְׂרָאֵל, לְיִמִּינָא, וְלִשְׂמָאלָא, לְכָל רְעוּתָא דְּמַעְמֵי
 אֲזִילֵי, וּפְסָקֵי, וְתַבִּי, וּמְרַחֲטֵי, אֲזִילֵי בְּנִגְזָרָא,
 וּבְשִׁפְלֵי, וְלִית רִשׁוּ לְכָל אֲתוּוֹן לְמִתְדַּבְּרֵי לְסִטְרָא דָּא
 וְלְסִטְרָא דָּא, בַּר בְּרִשׁוּ, כְּמָה דְּמַעְמֵי מְדַבְּרֵי לִזְוֵן.
 וּמְלָחָה בְּנִיגְזָרָא אֲשִׁתְּמַע, בְּגִין לְמִתְדַּבְּרֵי בְּאִזְרַח מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל דָּא, אֲתוּוֹן כְּלָהוּ אֲתִיָּין לְמִתְדַּבְּרֵי בְּרִזָּא דְּהַנִּי
 תְּרִין. בְּנִקּוּדֵי וְטַעְמֵי בְּחֻדָּא. וְרִזָּא דָּא, (משלי)

תְּפִיחֵי זָהָב בְּמִשְׁפִּיזֵי כְּסָף דְּבַר דְּבַר עַל
 אֲפָנִיו. תְּפִיחֵי זָהָב, אִינוּן טַעְמֵי וְתַנּוּעֵי. בְּמִשְׁפִּיזֵי
 כְּסָף, אֵלִין נִקּוּדֵי. דְּבַר דְּבַר עַל אֲפָנִיו, דְּהָא לִית
 מְלָחָה בְּדִקָּא יָאוּת, לְבַר בְּתִרִין אֵלִין. וּבְגִין כֵּן,
 תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָּךְ.

לשון הקודש

וְעַל כֵּן, כָּל הָאוֹתִיּוֹת בְּאוֹת לְלֶכֶת בְּסוּד
 שְׁנֵי אֱלֹהִים, עִם נִקּוּדוֹת וְטַעְמֵי יַחַד. וְזֶה
 סוּד תְּפִיחֵי זָהָב בְּמִשְׁפִּיזֵי כְּסָף דְּבַר
 דְּבַר עַל אֲפָנִיו. תְּפִיחֵי זָהָב – הֵם טַעְמֵי
 וְתַנּוּעוֹת. בְּמִשְׁפִּיזֵי כְּסָף – אֵלִין הַנִּקּוּדוֹת.
 דְּבַר דְּבַר עַל אֲפָנִיו, שְׁהָרֵי אֵין דְּבִיבֵר
 כְּרִאוּי, פְּרַט בְּשְׁנֵי אֱלֹהִים, וּמִשּׁוּם כֵּן תּוֹרֵי
 זָהָב נַעֲשֶׂה לָּךְ.

הַתַּנּוּעוֹת וְהַטַּעְמֵי, וְהַטַּעְמֵי הֵם כְּמוֹ
 מִתְגַּלְסוּסֵי לְסוּס לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְיִמִּין
 וְלִשְׂמָאל, לְכָל רְצוֹן שְׁהוֹלְכִים הַטַּעְמֵי,
 וּפּוֹסְקִים וְשׁוֹבִים, וְרִצִּים וְהוֹלְכִים בְּנִגְזָרָה
 וּבְשִׁפְלוֹת, וְאֵין רִשׁוּת לְכָל הָאוֹתִיּוֹת
 לְלֶכֶת לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, רַק בְּרִשׁוּת, כְּמוֹ
 שְׁהַטַּעְמֵי מְנַהֲיָגִים אוֹתָם, וְהַדְּבַר נִשְׁמַע
 בְּשִׁבְלָם, כְּדִי לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל.

כְּתִיב (בראשית א כו) **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם**
בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ וּגו'. הַאִי קָרָא
אֶתְעָרוּ בֵּיה חֲבֵרִיָּא, וְדַאי קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא אָמַר
דָּא, לְמִשְׁרִיין עִלְאִין, וְאֶתִּיעַט בְּהוּ לְמַכְרֵי אָדָם
בְּמִלְכָּא גּוּ חִילוּי.

אֲבָל אִית לְאֶסְתְּכָלָא, אִי בְּרֹזָא דְלַעִילָא הָוָה,
 דְּהֵאִי אֱלֹהִים אִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים, רָזָא
 דְּעֶלְמָא עִלְאָה. וְאִי אִיהוּ אֱלֹהִים רָזָא דְּעֶלְמָא
 תַּתְּאָה. אִיךְ אֶתְתַּקֵּן נַעֲשֵׂה לְהֵאִי סְטְרָא
 וְלְהֵאִי סְטְרָא.

אֶלָּא וְדַאי, כּוּלָּא אִיהוּ כְּגוֹזָנָא חֲדָא, וּבְרֹזָא חֲדָא.
 אָדָם כְּלִיל בְּכָל סְטְרִין, רָזָא דִּילִיָּה אִיהוּ
 בְּכוּלָּא, וּמְרֹזָא דְּאֱלֹהִים אֶשְׁתַּכַּח אָדָם. וְלָא
 אֶשְׁתַּכַּח מְרֹזָא דְּשָׂאֵר שְׂמַחֵן. הֲדָא הוּא דְּכְתִיב, (שם

לשון הקודש

הסוד של העולם העליון, ואם הוא
 אלהים סוד העולם התחתון, איך התתקן
 נעשה לצד זה ולצד זה?

אֶלָּא וְדַאי, הַכּל כְּמוֹ אֶחָד, וּבְסוּד שֶׁל
 אֶחָד. אָדָם כּוּלּוֹל בְּכָל הַצְּדִים, הַסּוּד
 שֶׁלוֹ הוּא בְּכָל, וּמִסּוּד שֶׁל אֱלֹהִים נִמְצָא
 אָדָם, וְלָא נִמְצָא מִהַסּוּד שֶׁל שְׂאֵר
 הַשְּׂמוֹת. זֶהוּ שְׂכַתוּב (בראשית א) וַיִּבְרָא

כְּתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה
 אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ וּגו'. הַפְּסוּק
 הַזֶּה הֵעִירוּ בּוֹ הַחֲבֵרִים, וְדַאי שֶׁהַקּוּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אָמַר אֵת זֶה לְמַחְנֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַתִּיעֵן בָּהֶם לְבְרָא אָדָם כְּמוֹ
 מְלַךְ בְּתוֹךְ צְבָאוֹתָיו.

אֲבָל יֵשׁ לְהַסְתַּכַּל, אִם בְּסוּד שְׂלֻמְעֵלָה
 הָיָה, שְׂאֵלֵהֶם הַזֶּה הוּא אֱלֹהִים חַיִּים,

(ט) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים.
בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים, תָּרִין צַלְמִין אִמְאֵי אֵינוּן. אֶלֶּא חַד
לְדַכּוּרֵא, וְחַד לְנוֹקְבֵא.

תָּרִין אֱלֹהִים הָכָא, חַד דְּכַר, וְחַד נוֹקְבֵא. בְּצַלְמוֹ,
דְּכַר. בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים, נוֹקְבֵא. וְעַל דָּא וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, דָּא עַלְמָא עֵילָאָה.
בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים, דָּא עַלְמָא תַּתָּאָה. וְרוּזָא דָּא נַעֲשָׂה,
כְּלָלֵא חַדָּא. כְּדָקֵא אִמְרוּן.

בְּשַׁעְתָּא דַּאֲתַבְּרֵי אָדָם, אַתְוּוֹן כְּלָחוּ אַתְבְּרֵיאוּ,
אַתְגְּלִימוּ, וְאַצְטִיירוּ. בְּשַׁעְתָּא דַּאֲתַנְשִׁיב
יְהִי רוּחָא, נְפִקוּ נְקוּדֵי וְאַתְיִישְׁבוּ בְּאַתְוּוֹן. בְּשַׁעְתָּא
דַּאֲתַתְּקֵן בְּסוּכְלַתְנֵנוּ וּבְמַדְעָא, נְפִקוּ תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי
וְאַתְיִישְׁבוּ עַל נְקוּדֵי וְאַתְוּוֹן. וְכָל תִּיקוּנָא דְרוּזָא
דְּאָדָם הָכִי אִיהוּ, בְּכָל סְטְרִין דְּעַלְמָא. בְּרוּזָא

לשון הקודש

אֶחָד, כְּמוֹ שְׁאִמְרֵנוּ.
בְּשַׁעְתָּא שְׁנַבְּרָא אָדָם, כָּל הָאוֹתוּתוֹת
נְבְרָאוּ, נְגַלְמוּ וְהַצְטִירוּ. בְּשַׁעְתָּא שְׁנַנְשְׁבָה
בּוּ הַרוּחַ, יֵצְאוּ הַנְּקוּדוֹת וְהַתְיִישְׁבוּ
בְּאוֹתוּתוֹת. בְּשַׁעְתָּא שְׁהַתְּתַקֵּן בְּהַשְׁכֵּל
וּמַדְעָא, יֵצְאוּ הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטַּעְמִים
וְהַתְיִישְׁבוּ עַל הַנְּקוּדוֹת וְהָאוֹתוּתוֹת. וְכָל
הַתְּקוּן שֶׁל סוּד שֶׁל אָדָם כִּי הוּא בְּכָל

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים.
בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים - לְמַה הֵם שְׁנֵי צַלְמִים?
אֶלֶּא אֶחָד לְזָכָר וְאֶחָד לְנוֹקְבָה.
שְׁנֵי אֱלֹהִים כְּאוֹ, אֶחָד זָכָר וְאֶחָד נְקֵבָה.
בְּצַלְמוֹ - זָכָר. בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים - נְקֵבָה.
וְעַל זֶה, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
- זֶה הָעוֹלָם הָעֵלְיוֹן. בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים - זֶה
הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן. וְזֶה סוּד שֶׁל נַעֲשָׂה, כְּלָל

דְּאָדָם, אֶתְיִישׁב כּוֹלָא כְּמָא דְאֶתְמָר. וְלִית אָדָם,
בַּר בְּכַל חַיִּי תִיקוּנִין.

אָמַר לִיה אֱלִיהוּ, ר', אֶפְתַּח פּוּמְדָ, וַיִּנְתְּרֵן מִילְדָ.
דְּרִשׁוּ דְלַעִילָא אֶתְמָסַר בִּידְדָ. פְּתַח וְאָמַר,
(בראשית א א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. הַאי קָרָא אוּקְיָמְנָא
לִיה בְּכַמְהָ דּוּכְתִי. אֲבָל תָּא חֲזִי, עַל רִזָּא דְעִיקָרָא
דָּא (דף ז ע"א) בְּדָקָא אֲמָרוּ, דְהָא אִי יִיתוּן כָּל גְּבִיָּאִי
מִהִימְנֵי דְעֶלְמָא, וַיִּסְתַּלְקוּן בְּנְבוֹאֲתָהוֹן בְּסְלִיקוּ
דְנְבוֹאָה דְמִשָּׁה, לָא יְכָלִין לְחַדְתָּא אֲפִילוּ חֲדָא
נְקוּדָה דְאוּרִיָּתָא.

מַאי טַעְמָא, בְּגִין דְאֶתְוּוֹן כּוֹלָהוּ לָא נְכָקוּ אֶלָּא
מִנּוּ נְקוּדָה זְעִירָא, וְאֶתְוּוֹן אֵינוּן כְּלָלָא
דְאוּרִיָּתָא. וְהָא לִית לְכָל אֶתְוּוֹן רִשׁוּ לְנִטְלָא לְהָאִי
סְטָרָא וְלְהָאִי סְטָרָא, בַּר בְּנְקוּדָי.

לשון הקודש

צדדי העולם. בסוד של אדם הפל
התישב, כמו שנתבאר. ואין אדם, רק
בכל התקונים הללו.
אמר לו אליהו, רבי, פתח פיד ונאירו
דבריה, שהרשות שלמעלה נמסרה
בידך. פתח ואמר, בראשית ברא
אלהים. הפסוק הזה בארנוהו בכמה
מקומות. אבל בא וראה, על הסוד של
העקר הזה כמו שאמרנו, שהרי אם יבאו
כל הגביאים הנאמנים של העולם,
ויתעלו בנבואתם בעלית הנבואה של
משה, לא יכולים לחדש אפלו נקדה
אחת של התורה.
מה הטעם? משום שכל האותיות לא
יצאו אלא מתוך נקדה קטנה, והאותיות
הן הפלל של התורה. והרי אין רשות
לכל האותיות לנסע לצד זה ולצד זה, רק
עם נקודות.

אֶתְוֹן פּוֹלְהוּ, כְּגוֹפָא בְּלֹא נִפְשָׁא. כִּד אֶתְוִין
 נְקוּדֵי, הָא גּוֹפָא אֶתְקִיִּים בְּקִיּוּמִיהָ,
 וְכִדִּין (שם ב ז) וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה פְּתִיב. וְכִלְהוּ
 מִרְזָא דְחַד נְקוּדָה נִפְקִי.

בְּשַׁעְתָּא דְאֶתְוֹן נִפְקוּ מִגּוֹ עֲלֵמָא דְאֶתִי,
 פּוֹלְהוּ אֲגֵלִימוּ בְּרִזָּא דְאָדָם, וְהוּוּ
 גּוֹפָא בְּלֹא נִפְשָׁא.

עַד דְאֶתְעַר הָאִי נְקוּדָה עֵילָאָה, וְעָאֵל בְּטַמְוִירוּ גּוֹ
 עֲלֵמָא דְאֶתִי. וְנִפְקוּ נְקוּדֵי פּוֹלְהוּ, מִגּוֹ הָאִי
 נְקוּדָה, לְקִיּוּמָא אֶתְוֹן עַל קִיּוּמִיִּיהוּ. וְדָא אִיהוּ
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, רֵאשִׁית דָּא נְקוּדָה עֵילָאָה,
 דְּבָה בְּרָא אֱלֹהִים, וְאֶתְקִין כָּל נְקוּדֵי תִיקוּנֵי
 דְאֶתְוֹן, דְּאִינֻן רְזָא דְשָׁמַיִם וְאָרְצִי. וְאִי לָא הָאִי
 רֵאשִׁית, רְזָא דְנְקוּדָה עֵילָאָה, לָא אֶתְנְקִידוּ אֶתְוֹן,
 וְלָא הָיָה בְּהוּ קִיּוּמָא.

לשון הקודש

וּנְכַנְסָה בְּסִתְרָא לְתוּךְ הָעוֹלָם הַבָּא. וְכָל
 הַנְּקוּדוֹת יֵצְאוּ מִתּוֹךְ הַנְּקוּדָה הַזֶּה, לְקִיּוּם
 אֵת הָאוֹתוֹת עַל קִיּוּמָן. וְהוּוּ בְּרֵאשִׁית
 בְּרָא אֱלֹהִים. רֵאשִׁית זֶה הַנְּקוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה,
 שֶׁבָּהּ בְּרָא אֱלֹהִים, וְהִתְקִין אֵת כָּל
 הַנְּקוּדוֹת, תְּקוּנֵי הָאוֹתוֹת, שֶׁהֵם סוּד שֶׁל
 שָׁמַיִם וְאָרְצִי. וְאִם לֹא הָרֵאשִׁית הַזֶּה, סוּד
 הַנְּקוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה, לֹא הִתְנַקְּדוּ הָאוֹתוֹת,

כָּל הָאוֹתוֹת כְּגוֹפֵי בְּלֵי נֶפֶשׁ. בְּשַׁבָּאוֹת
 הַנְּקוּדוֹת, הָרִי הַגּוֹפֵי מִתְקִיִּים בְּקִיּוּמוֹ, וְאִז
 (שם ב) וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה פְּתִיב. וְכִלְן
 יוֹצְאוֹת מִסוּד שֶׁל נְקוּדָה אַחַת.
 בְּשַׁעְתָּא שֶׁהָאוֹתוֹת יֵצְאוּ מִן הָעוֹלָם
 הַבָּא, כָּלֵם הַתְּנַלְמוּ בְּסוּד שֶׁל אָדָם, וְהָיוּ
 גּוֹפֵי בְּלֵי נֶפֶשׁ.
 עַד שֶׁהִתְעוֹרְרָה הַנְּקוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה,

דָּבָר אַחֵר בְּרֵאשִׁית, בְּהֵאֵי רֵאשִׁית רָזָא
 דְּנִקּוּדָא עִילָאָה, בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּחִילָא
 דְּהֵאֵי נִקּוּדָה, נִפְקוּ אֲתוּוֹן, וְאַצְטִירוּ בְּתִיקוּנֵיהוּ,
 לְמַהוּי רָזָא דְנוּפָא בְּשִׁיפִין יְדִיעֵן, בְּלֹא נִפְשָא.
 וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב בְּרֵא, בְּגִין דְּלֹא נִפְקַנְסָא
 לְנוּפָא לְקִיּוּמָא בְּקִיּוּמֵיהָ.

בִּיּוֹן דְּאֲתַעֵר נִקּוּדָה עִילָאָה, גּוּ עֲלֵמָא דְּאֲתֵי,
 לְאַפְקָא נִקּוּדֵי נִפְשָא, בְּדִין כְּתִיב, (שם א
 ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, אֲתַנְהִירוּ אֲתוּוֹן בְּנִקּוּדֵי,
 דְּאֵינּוֹן נִפְשָא.

אֹר, דָּא נִקּוּדָה קְדָמָאָה, דְּנְהִיר מְגוּ הֵהִיא
 נִקּוּדָה עִילָאָה סְתִימָא, דְּסְתִים וְלֹא יְדִיעַ.
 נִקּוּדָה דָּא, דְּנְהִיר מְגוּ הֵהִיא סְתִימָא דָּא, נִקּוּדָה
 דְּאִיקְרֵי חוּלָם, דְּנְהִיר לְעִילָא עַל כָּל אֲתוּוֹן, בְּגִין
 יִקְרָא דְּנִקּוּדָה סְתִימָא.

לשון הקודש

בִּיּוֹן שְׁהַתְעוּרְרָה הַנִּקְדָּה הַעֲלִינָה לְתוֹךְ
 הָעוֹלָם הַבָּא, לְהוֹצִיא אֶת הַנִּקְדוֹת שֶׁל
 הַנִּפְשָׁא, אֲזַ כְּתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר,
 הוֹאֲרוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּנִקְדוֹת, שְׁהֵן הַנִּפְשָׁא.
 אֹר, זֶה הַנִּקְדָּה הַרְאֵשׁוּנָה, שְׁמֵאִירָה
 מִתּוֹךְ הַנִּקְדָּה הַחַיָּא הַסְתוּמָה הַעֲלִינָה,
 שְׁנִסְתַּרְתָּ וְלֹא יְדוּעָה. הַנִּקְדָּה הַזֶּה הוּא מֵאִירָה
 מִתּוֹךְ הַסְתוּמָה הַזֶּה, הַנִּקְדָּה שְׁנִקְרָאת

וְלֹא הָיָה בְּהֵם קִיּוּם.
 דָּבָר אַחֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית הוּא סוּד
 הַנִּקְדָּה הַעֲלִינָה. בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּכַח
 הַנִּקְדָּה הַזֶּה יֵצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת וְהַצְטִירוּ
 בְּתִיקוּנָם, לְהִיּוֹת סוּד הַגּוּף בְּאִיבְרִים
 יְדוּעִים, בְּלִי נִפְשָׁא. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בְּרֵא,
 מִשּׁוּם שְׁלֹא יֵצְאָה נִפְשָׁא לְגוּף לְעַמֵּד
 בְּקִיּוּמוֹ.

וּבְגִין דְּאַתּוּן כּוּלְהוּ, אֶתְכַנְשׁוּ בַּחֲמִשׁ מְאָה פְּרָסִי
 דְּעֵלְמָא דְאַתִּי, נְהִיר נְקוּדָה דָּא חֲמִשׁ
 זְמַנִּין. וְרִזָּא דָּא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר. וַיְהִי אֹר.
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
 הָאֹר וּבֵין תַּחֲשָׁד. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם.

יְהִי אֹר דָּא נְקוּדָה חוּלָם ו. וַיְהִי אֹר, דָּא נְקוּדָה
 אַחְרָא דְאַקְרִי שְׂרָק. וּבְגִין דְּנְקוּדָה קְדָמְאָה
 דְּאִיקְרִי חֲלָם, נְהִיר לְעֵילָא, וְעַד דְּלֹא אֶתְמַשְׁד
 לְאַנְהָרָא לְתַתָּא, הָוָה סְתִים. בֵּיזוֹן דְּאַתְמַשְׁד נְהִיר
 גּוֹ אֶמְצַעִיתָא, בְּרִזָּא דְשְׂרָק ו. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאֹר כִּי טוֹב, דָּא חֲרָק. כִּד נְהִיר לְתַתָּא.

**בְּזַמְנָא דְנַפְקוּ נְקוּדִין לְאַנְהָרָא לְגוּפָא, אֹר
 קְדָמְאָה דְאִיהוּ חֲלָם, נְהִיר לְעֵילָא,**

לשון הקודש

זו נקודה אחרת שנקראת שורק. משום
 שהנקודה הראשונה שנקראת חולם
 מאירה למעלה, וטרם שנמשכה להאיר
 למטה, היתה סתומה. בין שנמשכה,
 מאירה תוך האמצע, בסוד של שורק ו.
 וירא אלהים את האור כי טוב - זו חרק,
 כששמאירה למטה.

בזמן שיצאו הנקודות להאיר לגוף,
 האור הראשון שהוא חולם מאיר
 למעלה, והתישב בראש הגוף, ונתן אור

חולם, שמאירה למעלה על כל האותיות,
 בשביל הכבוד של הנקודה הסתומה.
ומשום שכל האותיות התכנסו בחמש
 מאות פרסאות של העולם הבא, מאירה
 הנקודה הזו חמש פעמים. וזה סוד ויאמר
 אלהים יהי אור. ויהי אור. וירא אלהים
 את האור כי טוב. ויבדל אלהים בין
 האור ובין תחשך. ויקרא אלהים לאור
 יום.

יהי אור - זו נקודה חולם ו. ויהי אור -

וְאֶת־יֵשֶׁב בְּרִישָׁא דְגּוּפָא, וְיַהִיב נְהִירוֹ לְכָל
 רִישָׁא: לְאַנְפִּין. לְעֵינִין. לְנְהִירוֹ דְרִישָׁא, לְכָל
 תִּיקוּנֵי רִישָׁא.

וְשָׂרְק שְׂאֲרֵי בְּאַמְצַעִיתָא, וְזֶה־רַחֲדָשׁ נְהִירוֹ לְקִיּוּמָא
 דְגּוּפָא מִמְרָאָה מְתַנִּי וּלְמַעְלָה, בְּכָל
 רְזִין דִּילִיָּה.

חֶרֶק שְׂאֲרֵי לְתַתָּא, וְיַהִיב נְהִירוֹ וְקִיּוּמָא מִמְרָאָה
 מְתַנִּי וּלְמַטָּה, בְּכָל תִּיקוּנֵין וְרְזִין דִּילִיָּה.
 כְּדִין וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב.

כִּד אֶתְתַּקֵּן גּוּפָא דְאַתְוֹן בְּאַלִּין נְקוּדִין, כְּדִין
 כְּתִיב, (שם) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
 הַחֹשֶׁךְ. לְעוֹלָם הַבְּדִלָּה בְּדְרוּעָא דְשְׂמַאלָא, דְאִית
 בֵּיה חֹשֶׁךְ. וְאַנְהִיר בְּנְקוּדַת סְגוּלָא, לְאַנְהָרָא מִגּוּ
 חֹשׁוֹבָא לְלוֹאֵי.

 לשון הקודש

פי טוב.

בְּשִׁתְּתִקֵּן הַגּוּף שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ
 בְּנְקוּדוֹת הַלְלוּ, אֲזַי כְּתוּב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים
 בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. לְעוֹלָם הַבְּדִלָּה
 בְּדְרוּעַ שְׂמַאל, שֵׁישׁ בּוֹ חֹשֶׁךְ. וּמֵאִיר
 בְּנְקוּדַת סְגוּלָא, לְהֵאִיר מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁכָה
 לְלוֹאִים.

לְכָל הָרִישָׁא: לְפָנִים, לְעֵינִים. לְאוֹר

הָרִישָׁא, לְכָל תִּיקוּנֵי הָרִישָׁא.

וְשׂוֹרֵק שְׂרׁוּיָה בְּאַמְצַע, וְזֶה־רַחֲדָשׁ הָאוֹר
 לְקִיּוּם הַגּוּף מִמְרָאָה מְתַנִּי וּלְמַעְלָה,
 בְּכָל הַסּוּדוֹת שְׁלוֹ.

חֶרֶק מִתְחִיל לְמַטָּה, וְנוֹתֵן אוֹר וְקִיּוּם
 מִמְרָאָה מְתַנִּי וּלְמַטָּה, בְּכָל הַתִּיקוּנִים
 וְהַסּוּדוֹת שְׁלוֹ. אִז וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וְדָא נְקוּדַת צִירִי,
 דְּאֲנַהִיר וְאֲתִישֵׁב בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְאֲתִקִּין
 לִיהּ בְּכַל תִּיקוּנָיו.

וְכַד נּוֹקְבָא אֲתִדְבַקַת בְּיְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
 וְאֲתִיְהִיבַת בִּינֵיהוּ, אֲתִדְבַקוּ בָּהּ תִּרִין נְקוּדִין
 אֵלִין צִירִי וְסַגּוּל. בְּקִיּוּמָא וְהַפּוּכָא אַחְרָא, דְּלֹא
 מִתִּישְׁבֵן בָּהּ הָכִי. צִירִי אֲתִהֲפֵד וְאֲנַהִיר בָּהּ
 בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא, בְּלֹא יִישׁוּבָא בְּדְכוּרָא, וְאִיהוּ
 שְׂבָא. וְסַגּוּל אֲתִהֲפֵד וְאֲנַהִיר בָּהּ בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא,
 וְאִיהוּ שְׂרָק דְּתַלְת נְקוּדִין. וְלֹאֲחַזָּא חֲבִיבוּ
 דְּדְכוּרָא לְגַבִּי נּוֹקְבָא, אִיהוּ וְאִיהוּ כּוּלָא חַד, לְזַמְנִין
 דְּאֲנַהִיר בָּהּ דְּכוּרָא. מִהֲכָא אֲתִפְשְׁטוּ נְקוּדֵי לְכָל
 שְׂאָר שְׂיִיפִין דְּאֲתוּון בְּנוּפָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם (שם ו'), וְדָא
 נְקוּדַת פֶּתַח. פְּשִׁיטוּ דְנַהִירוּ דְּאֲנַהִיר

לשון הקודש

הַזְכָּר, וְהוּא שְׂבָא. וְסַגּוּל מִתְהַפֵּד וּמֵאִיר
 בָּהּ בְּדִיוֹקְנָא אַחַר, וְהוּא שׂוּרָק שֶׁל שְׁלֹשׁ
 נְקוּדוֹת. וְלִהְרָאוֹת אֵת חֲבִיבוֹת הַזְכָּר
 לְנִקְבָּה - הוּא וְהִיא הַכֹּל אַחַד, לְפַעֲמִים
 שְׂמֵאִיר בְּהֵם הַזְכָּר. מִכָּאן הִתְפַּשְׁטוּ
 הַנְּקוּדוֹת לְכָל שְׂאָר הָאֵיבָרִים שֶׁל
 הָאוֹתוֹת בְּגוּף.
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם -

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם - זוֹ נְקוּדַת צִירִי,
 שְׂמֵאִירָה וּמִתִּישְׁבַת בְּזוּרַע יְמִין,
 וּמִתְקִינָה אוֹתוֹ בְּכָל תִּיקוּנָיו.
 וּכְשֶׁהֲנַקְבָּה נְדַבְקַת בְּיְמִין וּבְשְׂמָאל
 וְנִתְנַת בִּינֵיהוּ, נְדַבְקִים בָּהּ שְׁתֵּי הַנְּקוּדוֹת
 הִלְלוּ צִירִי וְסַגּוּל, בְּקִיּוּם וְהַפּוּךְ אַחַר,
 שְׂאִין מִתִּישְׁבִים בָּהּ כְּדֵי צִירִי מִתְהַפֵּד
 וּמֵאִיר בָּהּ בְּדִיוֹקְנָא אַחַר, בְּלִי יִשׁוּבָא כְּמוֹ

בְּסִטְרָא דְדְכוּרָא, בְּסִטְרֵי שְׂמַאלָא, וְאַנְהִיר לְהַהוּא
 בְּסִטְרָא, וְהַשְׁתָּא אֶתְחַלִּיפוּ, וְאַתְּכַלְלוּ יְמִינָא
 בְּשְׂמַאלָא, וְשְׂמַאלָא בְּיְמִינָא.

מִיָּם אִיהוּ לְיְמִינָא, בְּרֹזָא דְהַהוּא נְקוּדָה דְאַנְהִיר
 בְּהַ צִּירִי, בְּסִטְרָא דָּא דְיְמִינָא, אֶתְפְּלִיגוּ תְרִין
 מִיָּמִין, וְהָא אֹקְיֹמָנָא. וּבְגִין כְּדִי, צִירִי, תְרִין נְקוּדִין
 מִתְיַשְׁבֵּן לְקַבִּיל תְרִין מִיָּמִין, חַד לְעֵילָא וְחַד
 לְתַתָּא, כְּמַה דְאַתְחִיזִי בְּנְקוּדַת שְׁבִ"א.

לְבַתֵּר, בִּיּוֹן דְאַתְנַהִיר הַאי רְקִיעַ, דְאִיהוּ נְקוּדָה
 דְאִיקְרִי פִּתְחָא, עָאל הַאי נְקוּדָה בִּין
 נְקוּדָה לְנְקוּדָה דְצִירִי, בִּין מִיָּם לְמִיָּם, וְאַפְרִישׁ
 בִּינֵיהוּ, וְנָטִיל לֹזֶן לְגַבִּיחָא. וּכְדִין מִיָּם לְסִטְרֵי
 שְׂמַאלָא בְּנְקוּדַת פִּתְחָא. וְעַל רֹזָא דָּא, (דְבָרִים כח)
 יִפְתַּח ה' לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְכוּ', לְתַת מְטֵר
 וְכוּ', דְהָא מִיָּם מְסִטְרָא דְפִתְחָא אֵינּוּן.

לשון הקודש

מִיָּמִין, כְּנֶגֶד שְׁנַיִם, אַחַד לְמַעְלָה וְאַחַד
 לְמַטָּה, כְּמוֹ שְׁנַרְיָה בְּנְקוּדַת שְׁבִ"א.
 אַחַר כֵּן, בִּיּוֹן שְׁהַאִיר הָרְקִיעַ הַזֶּה,
 שְׁהִיא הַנְּקוּדָה שְׁנַקְרָאת פִּתְחָא, נְכַנְסַת
 הַנְּקוּדָה הַזֶּה בִּין נְקוּדָה לְנְקוּדַת הַצִּירִי, בִּין
 מִיָּם לְמִיָּם, וּמְפָרִידָה בִּינֵיהֶם, וְנוֹטֶלֶת
 אוֹתָם אֵלֶיהָ. וְאֵן הַמִּיָּם לְצַד הַשְּׂמַאל
 בְּנְקוּדַת פִּתְחָא. וְעַל הַסּוּד הַזֶּה (דְבָרִים כח)

זו הנקודה פתחה התפשטות האור
 שמאיר בצד הזכר, בצד השמאל, ומאיר
 לאותו הצד, וכעת התחלפו ונכללו
 הימין בשמאל, והשמאל בימין.

המנים הם לימין, בסוד אותה הנקודה
 שמאיר בה צירי, בצד זה של הימין,
 נחלקו שני סוגי מימות, והרי בארנו
 ומשום כן, צירי, שתי נקודות מתיישבים

תוֹ אֶת־פֶּשֶׁט רִקִיעַ מִסְטָרָא דְיַמִּינָא, וְעָאֵל בְּסִטְר
שְׂמָאלָא, בֵּין נְקוּדַת סְגוּל וְאֶתְעֵבִיד קָמִין.
וְעָאֵל בְּדִין שְׂמָאלָא בְיַמִּינָא, וְאֶתְכֵּלִיל דָּא בְּדָא,
יַמִּינָא בְּשְׂמָאלָא וְשְׂמָאלָא בְיַמִּינָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם (בראשית א ט), לְעֵילָא
בְּתִיב מַיִם חָמֵשׁ זְמַנִּין. יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמַּיִם. וְיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
וְכו'. וּבֵין הַמַּיִם. הָא חָמֵשׁ זְמַנִּין מַיִם, לְקַבִּיל תְּרִין
נְקוּדֵין דְּאִינוּן חָמֵשׁ, צָרִי וְסְגוּל. צָרִי תְרִין, וְסְגוּל
תְּלָתָא, הָא חָמֵשׁ אֵלִין מִתְיַשְׁבֵּן בְּיַמִּינָא וְשְׂמָאלָא.

נּוֹקְבָא עָאֵלַת בֵּין יַמִּינָא וְשְׂמָאלָא, וּמְקַבְּלָא
לְאֵלִין נְקוּדֵין, לְמִיּהָב לָהּ דְּעֵתָא
בְּשְׁלִימוֹ. וְלֹא מִתְיַשְׁבֵּן בֵּיהּ הָכִי, וּמִתְהַפְּכָן בֵּיהּ

לשון הקודש

מַיִם חָמֵשׁ פְּעָמִים: יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם.
וְיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. וַיַּבְדֵּל בֵּין
הַמַּיִם כּו'. וּבֵין הַמַּיִם. הִנֵּה חָמֵשׁ פְּעָמִים
מַיִם, כְּנֻגַד שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁהֵן חָמֵשׁ, צָרִי
וְסְגוּל. צָרִי שְׁתֵּים, וְסְגוּל שְׁלֹשׁ. הִנֵּה
חָמֵשׁ אֵלֶּה מִתְיַשְׁבוֹת בְּיַמִּין וּבְשְׂמָאל.
הַנְּקֻבָּה נְכַנְסַת בֵּין הַיַּמִּין וְהַשְּׂמָאל,
וּמְקַבְּלַת הַנְּקוּדוֹת הַלְלוּ, לְתַת לָהּ דְּעַת
בְּשְׁלֵמוֹת. וְלֹא מִתְיַשְׁבִּים בּוּ כְּהַ,

יִפְתַּח ה' לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְכו', לְתַת
מְטָר וְכו', שְׁהָרִי הַמַּיִם הֵם מַצַּד שֶׁל
פְּתַח.

עוֹד הַתִּפְשֵׁט רִקִיעַ מִצַּד הַיַּמִּין, וְנִכְנַס
בְּצַד שְׂמָאל בֵּין נְקוּדַת סְגוּל, וְנַעֲשֶׂה
קָמִין. וְאִזּוּ נִכְנַס הַשְּׂמָאל בְּיַמִּין, וְנִכְלְלִים
זֶה עִם זֶה - הַיַּמִּין בְּשְׂמָאל, וְהַשְּׂמָאל
בְּיַמִּין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם. לְמַעַלָּה בְּתוֹב

בְּאֶרֶח קָלִיל. צִירִי, אֶתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקּוּדָה שְׂבָא,
 בְּאֶזְרַח קָלִיל. סָגוּל, אֶתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקּוּדָה שׁוּרֵק
 בְּאֶזְרַח קָלִיל. (ד' ז' ע"ב)

וְלַעֲזוּלָם אֶתְתָּא דַּעְתָּה קָלִיל עֲלֵהּ, דִּהָא לָא
 יִכִּילוּ לְאֶתִישְׂבָא בָּהּ לְמַחְוֵי בָּהּ דַּעְתָּה
 שְׁלִים, בְּמָה דְאֵינוֹן לְעִילָא. אֶלָּא אֶתְדָרוּ בָּהּ
 בְּאֶזְרַח קָלִיל, וְאֶשְׁתַּבַּח דַּעְתָּה קִלָּה עֲלֵהּ. בְּמָה
 דְאֵינוֹן תִּרִין נְקוּדֵי צִירִי סָגוּל אֵינוֹן חֲמִשׁ, אוּף חֲבִי
 בָּהּ שְׂבָא שׁוּרֵק אֵינוֹן חֲמִשׁ, אֶבְל בְּלָא יִישׁוּבָא בְּלָל.

יִקְוֵי הַמַּיִם, אֵינוֹן חֲמִשׁ כּוּלְהוּ, אֶזְלִין לְנִקּוּדָה
 חֲדָא, דְאֵיהִי נְקוּדַת שׁוּרֵק, דְקֵיימָא תַּחֲזוּת
 רְקִיעַ, קַמִּין. כָּל אֵינוֹן מִיִּין דִּהָא סְטָרָא, וְהָאִי
 סְטָרָא, וְכָל אֵינוֹן חֲמִשׁ נְקוּדִין מִתִּישְׁבֹן בְּהָאִי
 נְקוּדָה. וְדָא אֶתִישְׁבַת, וְנִהִיר לְבְרִית קְדִישָׁא

לשון הקודש

וּסְגוּל הֵן חֲמִשׁ, אִיף כִּף בָּהּ שְׂבָא שׁוּרֵק
 הֵן חֲמִשׁ, אֶבְל כְּלֵי יִשׁוּב כְּלָל.
 יִקְוֵי הַמַּיִם, כָּל אוֹתָן הַחֲמִשׁ, לְנִקּוּדָה
 אַחַת, שֶׁהִיא נְקוּדַת שׁוּרֵק, שְׁעוּמַדַת פִּתְחַת
 הַרְקִיעַ, קַמִּין. כָּל אוֹתָם הַמַּיִם שֶׁל הַצַּד
 הַזֶּה, וְהַצַּד הַזֶּה, כָּל אוֹתָן חֲמִשׁ הַנְּקוּדוֹת
 מִתִּישְׁבוֹת בְּנִקּוּדָה הַזֹּאת. וְזוֹ מִתִּישְׁבַת
 וּמְאִירָה לְבְרִית הַקְּדוּשָׁה שְׁבִזְכֹר, וְאֵת

וּמִתְהַפְּכִים בּוֹ בְּדָרוּךְ קִלָּה. הַצִּירִי מִתְהַפֵּךְ
 בָּהּ לְנִקּוּדָה שְׂבָא בְּדָרוּךְ קִלָּה. הַסָּגוּל
 מִתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקּוּדָה שׁוּרֵק בְּדָרוּךְ קִלָּה.
 וְלַעֲזוּלָם אֶשְׁה דַּעְתָּה קִלָּה עֲלֵיהֶּ, שְׁתִּירִי
 לָא יִכִּילוּ לְהַתִּישְׁב בָּהּ, שְׁתִּהִיָּה בָּהּ
 דַּעְתָּה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שְׁחָם לְמַעְלָה. אֶלָּא
 חֲזוּרוּ בָּהּ בְּדָרוּךְ קִלָּה, וְנִמְצָאֵת דַּעְתָּה
 קִלָּה עֲלֵיהֶּ. כְּמוֹ שְׁאוֹתָן שְׁתֵּי נְקוּדוֹת צִירִי

דְּבַדְכוֹרָא. וְכָל נְהוֹרָא דְחַמֵּשׁ נְקוּדֵין פּוֹלְהוּ
יְרִית דָּא.

כִּיּוֹן דְהַאי יְרִית פּוֹלְהוּ, כְּדִין אֲתַנְהִירַת נּוֹקְבָא,
לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין. דְכְתוּב, (שם יא) תִּדְשֵׁא
הָאָרֶץ דְשֵׂא וּגּו'. בְּחִילָא דְהַאי נְקוּדָה דְקִיּוּמָא
לְתַתָּא, דְעַבִּיד בְּהַ פִּירִין וְאִיבִין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם (שם יד),
דָּא נְקוּדַת חֲטָף קַמִּין, דְנְהִיר נְהִירוּ,
כְּנֻנְיָא דְהַהוּא אֹר קַדְמָאָה, נְקוּדַת חֲלָם. וְעַל דְלֹא
אֲנְהִיר בִּישׁוּבָא, כְּנֻנְיָא דִילִיָּה, אִיהוּ מְאֹרֹת חֲסֵר,
דְלֹא נְהִיר בִּישׁוּבָא, כְּנֻנְיָא דְחֲלָם אִף עַל גַּב
דְקִיּוּמָא כְּנֻנְיָא דִילִיָּה.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם שְׂרִין נֶפֶשׁ חַיָּה (שם
כ), דָּא אִיהוּ, בְּרֻזָּא דְנְקוּדַת שְׁבָ"א סְגוּ"ל.
דְהַא סְגוּ"ל אֲתַכְלִיל כִּיּוֹן בְּאֶשָּׁא. רַחֲשִׁין רַחֲשִׁין

לשון הקודש

כָּל הָאֹר שֶׁל כָּל חֲמֵשׁ הַנְּקוּדוֹת זֶה יוֹרֵשׁ. כָּל הָאֹר שֶׁזֶה יוֹרֵשׁ אֶת כָּלָם, אִזּוּ מְאִירָה
כִּיּוֹן שְׂדֵה יוֹרֵשׁ אֶת כָּלָם, אִזּוּ מְאִירָה
הַנְּקֻבָּה לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת, שְׁכַתוּב
תִּדְשֵׁא הָאָרֶץ דְשֵׂא וּגּו'. כַּכֵּה הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת
שְׂעוּמְדַת לְמַטָּה, שְׂעוּשָׂה בְּהַ פְּרוֹת
וְתוֹלְדוֹת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרַקִּיעַ
חַיָּה - זֶהוּ בְּסוּד שֶׁל נְקֻדַת שְׁבָ"א סְגוּ"ל,

דֶּהֱהוּא נֶפֶשׁ חַיָּה, הֵהוּא דַעְתָּא דִּיאֲתִיחִיב לָהּ
מִתְרִין סְטְרִין, אִיהוּ קִלְהַ עֵלְהַ, וְדַא אִקְרִי שְׂרִין
דִּנְפֶשׁ חַיָּה, רְחִישׁוּ דְרַחִישׁ וְאִזִּיל בְּכַל נְקוּדֵי.

וְתַא חַיָּי, שְׁבִ"א אִיקְרִי (ישעיה טז ה) מְהִיר צְדָק, וְהַכִּי
אִיהוּ. וּבְגִין כֶּךָ אִיקְרִי נֶפֶשׁ דֶּהֱהִיא חַיָּה,
שְׂרָק דִּתְלַת נְקוּדִין. בְּשַׁעְתָּא דִּיאֲתַת ו' אֶסְתַּלַּק מִינְהַ,
אֶפִּיקַת דַּעְתָּא וְהֵהִיא דִּנְטֻלָּה מִגּוֹ עֵילָא, כְּמַא
דִּיאֲתַמָּר, וּבִאֲתַרִּיהַ דִּיאֲתַת ו', אֶפִּיקַת שְׂרָק, וְהַכִּי אִיהוּ
בְּכַל אֲתַר.

וְעַל דָּא, נְקוּדֵי פּוּלְהוּ קַיִמִין לְאַנְהָרָא לְאַתְוּוֹן,
כְּעוּבְרָא דְשָׁמַיָא וְאַרְעָא וְכַל עֲלָמִין פּוּלְהוּ.
וְלִית קַיִמָא וּנְהִירוּ לְכַל אֲתְוּוֹן, בַּר בְּנֵהִירוּ דִּנְקוּדֵי,
וְכוּלָּא אֲתַמְסַר בְּרִזָּא דְאוּרִיִּתָא בְּסִינֵי. וְהַכִּי אִיהוּ
בְּרִזָּא דְלַעִילָא, וְכַלָּא תִיקוּנָא דְאַדָּם, כְּמַח דִּיאֲתַמָּר.

לשון הקודש

שְׂהִרֵי סְגוּ"ל נְכַלְלִים הַמִּים בְּאֵשׁ. שׁוּרְצִים שְׂרִין שֶׁל אוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה, אוֹתָהּ הַדַּעַת שֶׁנִּתְּנָה לָהּ מִשְׁנֵי צְדָדִים, הִיא קִלְהַ עֵלְיָהּ, וְזֶה נִקְרָא שְׂרִין שֶׁל נֶפֶשׁ חַיָּה, הַשְׂרִין שֶׁשׁוּרִץ וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ בְּכַל הַנְּקוּדוֹת.

וְעַל זֶה כָּל הַנְּקוּדוֹת עוֹמְדוֹת לְהַאִיר לְאוֹתִיּוֹת, כְּמַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאַרְצִין וְכַל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם. וְאִין קַיִם וְאוֹר לְכַל הָאוֹתִיּוֹת, רַק בְּאוֹר הַנְּקוּדוֹת, וְהַכֵּל נִמְסַר בְּסוּד שֶׁל הַתּוֹרָה בְּסִינֵי. וְכַךְ הוּא בְּסוּד

וּבֵא רְאֵה, שְׁבִ"א נִקְרָא מְהִיר צְדָק, וְכַךְ הוּא. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָא נֶפֶשׁ הַחַיָּה הֵהִיא שׁוּרִק שֶׁל שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת. בְּשַׁעְהַ שְׂהִאוֹת ו'

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א כו), כְּתִיב (תהלים לו כג) מִה'
 מִצְעָדֵי גֶבֶר כּוֹנְנוּ וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ. תָּא חַוִּי, כִּד בְּרָא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא עִילָאָה וְעֲלָמָא תַתָּאָה,
 כּוּלָּא בְּדִיוקְנָא חָדָא הָוָה, לְמַחְוֵי דָּא כְּגוֹנָא דְדָּא.
 בְּשַׁעְתָּא דְּבָעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי אָדָם
 לְתַתָּא, בָּעָא לְמַעְבַּד לִיה כְּגוֹנָא דְתַרִּין עֲלָמִין.

וְכָל רִזִּין דְלַעִילָא וְתַתָּא, כְּלָא אִיהוּ בְּאָדָם.
 גּוֹלְגַלְתָּא דִּרִישָׁא דְקַיְימָא עַל גּוֹפָא, אִיהוּ
 בְּרִזָּא דְעֲלָמָא עִילָאָה, בְּאִינוּן תִּיקוּנֵין דִּרִישָׁא. גּוֹפָא
 אִיהוּ בְּרִזָּא דְגּוֹפָא, דְקַיְימִין דְרַגְיִין בְּשִׁיפִין יְדִיעֹן
 תַּחֲוֹת הָאֵי רִישָׁא. יֶרְכִין וְרַגְלִין, כּוּלָּא בְּדְרַגְיִין
 דְלַתַתָּא, כְּדָקָא חַוִּי לִיה לְמַחְוֵי כְּגוֹנָא דְלַעִילָא.
 כָּל דִּיוקְנֵין עִילָאִין וְתַתָּאִין, כּוּלְהוּ חֲקִיק קוּדְשָׁא

לשון הקודש

שְׁלַמְעֵלָה, וְהַבֵּל תְּקוּן שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁגַתְבָּאָר.
 לְמַטָּה, רְצָה לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁנֵי
 הָעוֹלָמִים.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א. כ). כְּתוּב (תהלים לו) מִה'
 מִצְעָדֵי גֶבֶר כּוֹנְנוּ וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ. בֵּא וּרְאֵה,
 כְּשֶׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, הַכֵּל הָיָה
 בְּדִיוקָן אַחֵר, שִׁיחֵיה זֶה כְּמוֹ זֶה. בְּשַׁעֲה
 שְׂרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם

וְכָל הַסּוּדוֹת שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הַכֵּל הוּא
 בְּאָדָם. הַגְּלִגְלַת שֶׁל הָרֹאשׁ שְׁעוֹמְדָת עַל
 הַגּוֹף הִיא בְּסוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, עִם אוֹתָם
 הַתְּקוּנִים שֶׁל הָרֹאשׁ. הַגּוֹף הוּא בְּסוּד שֶׁל
 גּוֹף, שֶׁהַדְּרָגוֹת עוֹמְדוֹת בְּאֵיבָרִים יְדוּעִים
 תַּחַת הָרֹאשׁ הָוָה. הַיֶּרְכִים וְהַרְגְלִים, הַכֵּל
 בְּדְרָגוֹת שְׁלַמְטָה, כְּרָאוּי לוֹ לְהִיּוֹת כְּמוֹ

בְּרִיךְ הוּא בְּאָדָם, לְמַחְוֵי אֵיהוּ שְׁלִים בְּכוֹלָא.
 תָּא חַיִּי, מַה' מַצְעָדִי גָבַר פּוֹנְנִי, בְּד קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בֵּיה בְּבַר נֶשׁ, כָּל צַעְדוֹי
 וְכָל אֶזְרָחוֹי אֵינְהוּ מִתְתַקְנָן קַמֵּיה, וְאֵיהוּ מִתְקַן
 לְהוּ כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא יָאוּת. וְדַרְכוּ יַחְפָּץ, אֶפִּילוּ
 בְּמִילֵי דְעֵלְמָא.

תּוּ. מַה' מַצְעָדִי גָבַר פּוֹנְנִי, אִי בַר נֶשׁ יִשְׁוֵי
 דְעֵתִיה וְרַעוּתִיה וְלַבִּיה לְגַבֵּי מַלְכָּא קְדִישָׁא,
 לְמַתְדָּ בְּתַר אֶזְרָחִיה דְאֵיהוּ עָבִיד. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אֶתְרַעֵי בֵּיה, כְּאִילוּ הוּא דִילִיה מִפְּשׁ.

בְּשַׁעְתָּא דְנַפְקוּ אֶתְוּוֹן מִגּו רָזָא עֵילָאָה, כְּמָא
 דְאֶתְמַר, וְאֶתְגַּלִּימוּ, וְאֶצְטִיירוּ בְּדִיוֹקְנָא
 דְאָדָם. לְבַתַּר נַפְקוּ נְקוּדֵי, וְאֶנְשִׁיב בְּהוּ רִוְחָא
 דְחַיִּי, וְאֶתְקִימוּ אֶתְוּוֹן, כְּבַר נֶשׁ דְקָאִים עַל רַגְלוֹי
 בְּקִיּוּמָא דְרוּחָא.

לשון הקודש

עוֹד, מַה' מַצְעָדִי גָבַר פּוֹנְנִי – אִם אָדָם
 יִשִּׁים דַּעְתּוֹ וְרַצוֹנוֹ וְלִבּוֹ לְמַלְךְ הַקְדוּשׁ,
 לְלַבֵּת אַחַר דְרָבְיוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְרַצֶּה בּוֹ, כְּאִלוּ הוּא שְׁלוֹ
 מִפְּשׁ.

בְּשַׁעְתָּא שְׁיֵצְאוּ הָאוּתִיּוֹת מִתּוֹךְ הַסּוּד
 הָעֲלִיוֹן, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר, וְהַתְגַּלְמוּ
 וְהַצְטִירוּ בְּדַמּוֹת שֶׁל אָדָם, אַחַר כֵּךְ יֵצְאוּ

שְׁלֵמֵעֵלָה. כָּל הַדְּמִיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
 וְהַתְחַתּוּנוֹת, אֵת כְּלָם חֲקַק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאָדָם, שְׁיִהְיֶה הוּא שְׁלֵם כִּכֵּל.

כַּאֲ וּרְאָה, מַה' מַצְעָדִי גָבַר פּוֹנְנִי,
 כְּשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַצֶּה מִהָאָדָם, כָּל
 אֲצַעְדוֹי וְכָל דְרָבְיוֹ הֵם מִתְקַנִּים לְפָנָיו,
 וְהוּא מִתְקַן אוֹתָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּרָאוּי.
 וְדַרְכוּ יַחְפָּץ, אֶפִּילוּ בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם.

לְבַתֵּר דְּנִקְוֵי אֶתְקַיְמוּ עַל אֲתוּוֹן, וַיְהִי בְּהוּ
נִפְשָׁא, אֶצְטְרִיךְ לְמַחְוֵי בְּדַעְתָּא וְסוּכְלַתְנֹו,
וְלִנְטָלָא בְּמִטְלָנוּי, וְלִמְיָהּ מִזִּזְנָא וְתוֹקְפָא לְאַחְרָא.
וְדָא אִיהוּ בְּצִלְמֵנוּ בְּדַמּוּתֵנוּ. כְּמָא דְאֻקְיָמְנָא,
בְּצִלְמֵנוּ דָּא רָזָא דְעֵלְמָא עֵילָאָה. בְּדַמּוּתֵנוּ דָּא רָזָא
דְעֵלְמָא תַתָּאָה.

דְּבַר אַחַר, בְּצִלְמֵנוּ: אֵלִין תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי, דְאִינוּן
תִּיקוּנָא וְשְׁלִימוּ, בְּדַעְתָּא וְסוּכְלַתְנֹו,
לְמַנְדַּע יְדִיעָה לְאַסְתְּכְּלָא לְעֵילָא, כְּמָה דְאִיהוּ
סְתִים וְלֹא אֲתַנְלִינָא.

כְּמִלְכָּא דְאִיהוּ חֲכִים בְּסוּכְלַתְנֹו בְּחַכְמַתָּא, וְלֹא
נְטִיל לְסַטְרָא דָּא אִו לְסַטְרָא דָּא,
בְּרַ בְּחַכְמַתָּא וּבְסוּכְלַתְנֹו וּבְמַנְדַּע. אִוְף חָכִי,
כְּגוֹוִנָא דָּא, תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי, כּוּלְהוּ מִטְלָנִיהוּן

לשון הקודש

התחתון.

דְּבַר אַחַר, בְּצִלְמֵנוּ – אֵלוּ הַתְּנוּעוֹת שֶׁל
הַטַּעְמִים, שֶׁהֵם תְּקוּן וְשִׁלְמוֹת, בְּדַעַת
וּבְהַשְׁכֵּל, לְדַעַת יְדִיעָה לְהַסְתַּכֵּל לְמַעְלָה,
כְּמוֹ שֶׁהוּא נִסְתָּר וְלֹא הַתְּנַלְהָ.
כְּמוֹ מְלֻךְ שֶׁהוּא חָכֵם בְּהַשְׁכֵּל בְּחַכְמָה,
וְאִינוּ נוֹסֵעַ לְצַד זֶה אוֹ לְצַד זֶה, רַק
בְּחַכְמָה וּבְהַשְׁכֵּל וּבְמַדְעָא אִוְף כֶּךָ, כְּמוֹ זֶה
הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטַּעְמִים, כֹּל מִסְעֵיהֶם

הַנִּקְדוּת, וְנִשְׁבַּח כֶּהֵן רוּחַ חַיִּים, וְהַתְּקַיְמוֹ
הָאוֹתִיּוֹת, כְּאֵדָם שֶׁעוֹמֵד עַל רַגְלָיו בְּקִיּוּם
שֶׁל הַרוּחַ.
אַחַר שֶׁהַנִּקְדוּת הַתְּקַיְמוֹ עַל הָאוֹתִיּוֹת
וְנִתְּנוּ כֶּהֵן נִפְשָׁא, הַצְּטְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדַעַת
וּבְהַשְׁכֵּל, וְלִנְסַע בְּמַסְעוֹתָיו, וְלִתֵּת מִזִּוּן
וְתַקְרָא לְאַחַר. וְזֶהוּ בְּצִלְמֵנוּ בְּדַמּוּתֵנוּ. כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוּ, בְּצִלְמֵנוּ – זֶה סוּד הָעוֹלָם
הָעֵלְיוֹן. בְּדַמּוּתֵנוּ – זֶה סוּד הָעוֹלָם

בְּחֻמְתָּא וּבְסִכְלַתְנֵנוּ וּבְמַנְדַּע, כְּמָה דְאַתְחִזִּי. וְדָא
אִיהוּ בְּצַלְמֵנוּ.

כְּדַמּוּתְנֵנוּ, אֵלִין רִזִּין דְנִקּוּדֵי, דְאִינוּן נְפִקוּ מִגּוּ
דִּיּוֹקְנָא חֲדָא דְנִקּוּדָה עִילָאָה,
מִתְהוּא דִּיּוֹקְנָא סְתִימָא דְלֹא אַתְחִזִּי, וּמִגּוּ דְנִפְקִי
מִגּוּ נִקּוּדָה חֲדָא אֶקְרוּן נִקּוּדֵי דְמוּת, דִּיּוֹקְנָא
דְנִקּוּדָה עִילָאָה.

דְאִי תִימָא אַתְוּוּן. לָאוּ הָכִי, דְהָא דִּיּוֹקְנָא, לָאוּ
אִיהוּ לְעִילָא, וְלֹא תִלְיָא תַּמָּן דִּיּוֹקְנָא, דְהָא
לְבַתֵּר דְנִפְקִי מִרְזָא דְעֵלְמָא עִילָאָה, אֲנְלִימוּ
וְאַצְטִיירוּ כּוּלְהוּ, מַה דְלֹא תְּוֹת מִקְדַּמַּת דְנָא, דְלֹא
אִית דִּיּוֹקְנָא וְצִיּוּרָא לְעִילָא כְּלָל, וְעַל דָּא לָא יָדִיעַ,
וְלִית מֵאן דִּידַע בֵּיהּ כְּלוּם.

רֵאשִׁיתָא סְתִימָא דְאַתְנַלְיָא, וְלֹא יָדִיעַ, חֲדָא
נִקּוּדָה סְתִימָא אִיהוּ. וְתְהוּא נִקּוּדָה,

לשון הקודש

שָׂאֵם תֵּאמַר הָאוּתִיּוֹת - לֹא כִּדְ! שְׁחַרֵי
הַדִּיּוֹקָן אֵינּוּ לְמַעְלָה, וְלֹא תִלוּי שְׁם דִּיּוֹקָן,
שְׁחַרֵי לְאַחַר שְׁיוּצָאִים מִסּוּד הָעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן, כְּלָם מִתְנַגְלִימִים וּמַצְטִיִּירִים מַה
שֶׁלֹּא הָיָה מִקְדָּם לְכוּ, שְׂאִין דִּיּוֹקָן וְצִיּוּר
לְמַעְלָה כְּלָל, וְעַל כֵּן לֹא יָדוּעַ, וְאִין מִי
שֶׁמִּכִּיר בּוֹ כְּלוּם.

תְּרֵאשִׁית הַסְתוּמָה שֶׁנִּגְלַתָּה, וְלֹא

בְּחֻמְתָּא וּבְהַשְׁכַּל וּבְמַנְדַּע, כְּמוֹ שְׂרָאוּי,
וְזֵהוּ בְּצַלְמֵנוּ.

כְּדַמּוּתְנֵנוּ - אֵלִין סוּדוֹת שֶׁל הַנִּקּוּדוֹת,
שֶׁהֵם יֵצְאוּ מִתּוֹךְ דִּיּוֹקָן אֶחָד שֶׁל נִקּוּדָה
עֲלִיּוֹנָה, מֵאוּתוֹ דִּיּוֹקָן נִסְתָּר שֶׁלֹּא נִרְאָה.
וּמִתּוֹךְ שְׁיוּצָאִים מִתּוֹךְ נִקּוּדָה אַחֵת,
נִקְרְאוֹת הַנִּקּוּדוֹת דְמוּת, הַדִּיּוֹקָן שֶׁל
הַנִּקּוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה.

לֹא יָדִיעַ, וְלֹא אֶתְנַלְיָא, וְלִית מֵאן דִּידַע בָּהּ. אֲבָל
אֶתְנוּן, לֹא בָּהּ אֶתְצִיירן, וְלֹא תַלְיִין לְעִילָא, דְּהָא
לִית תַּמָּן דִּיוֹקְנָא כָּלִל. וְעַל דָּא, כַּדְמוּתֵנוּ אֵלִין
נְקוּדֵי. בְּצִלְמֵנוּ, אֵלִין תְּנוּעֵי, דְּאִיהוּ שְׁלִימוּ דְכִלְא.

רְזָא הָכָא לְיִדְעֵי מַדִּין. תְּנוּעֵי דְאִיהוּ שְׁלִימוּ
דְכִלְא, אֵן אֵינוּן כְּבַר נָשׁ. אֲלֹא רְזָא דָּא
בְּצִלְמֵנוּ, הָא אִיהוּ צוּלְמֵי דְכַר נֶשׁ מְלַגְזוּ וְלִבְר. לְגוּ,
סוּכְלֵתָנוּ וּמַדַּע וְחֲכֻמָּה. לְבַר, הַהוּא צוּלְמָא דְאֲזִלָּא
עֲלֵיהּ, וּמַדְבְּרָא לִיָּה לְבַר נֶשׁ בְּנִטִירוּ, לְמַחְוֵי נָטִיר
מְכִלְא. בְּעוֹד דְּהֵינִי תְנוּעֵי אֵינוּן כְּבַר נָשׁ, פֶּר נֶשׁ
אִיהוּ שְׁלִים בְּכִלְא. כְּנֻוּנָא דָּא בְּכָל אֵינוּן רְזִין
עִילָאִין דְּלְעִילָא.

וְרְזָא דָּא, מַה' מַצְעָדֵי גְבַר כּוֹנְנֵי, לְמִיטַל
בְּמִטְלָנוּי, בְּאֵינוּן תְּנוּעֵין דְּטַעְמֵי. וְדַרְכּוּ

לשון הקודש

סוד בצלמנו, אלו הם הצלמים של האדם
מבפנים ומבחוץ. לפנים - השכל ומדע
וחכמה, ומבחוץ - אותו הצלם שהולך
עליו, ומנהיג את האדם בשמירה,
שיהיה שמור מן הכל. בעוד שהתנועות
הללו הן באדם, האדם הוא שלם בכל,
כמו כן בכל אותם הסודות העליונים
שלמעלה.

זֶה סוד מה' מצעדי גבר כּוֹנְנֵי, לְנִסְע

ידועה, היא נקדה אחת סתומה. ואותה
הנקדה לא ידועה ולא גלויה, ואין מי
שםכיר אותה. אבל האותיות לא
הצטירו בה, ואין תלויות למעלה, שהרי
אין שם כלל דיוקן. ועל כן, כדמותנו -
אלו הנקודות. בצלמנו - אלו התנועות,
שהוא השלמות של הכל.

כֵּאֵן הַסוּד לְיוֹדְעֵי דִין. הַתְנוּעוֹת שֶׁהֵן
שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, אִיפֹה הֵן בְּאָדָם? אֲלֵא זֶה

יִחְפֹּץ, בְּאֵינֹן נְקוּדֵי. מַה', מִיִּנְיָה (דף צא
 אֲתִנְטִיל רָזָא דָּא, לְמַהוּי לְתַתָּא כְּלָא כְּגוֹנָא (ע"א)
 חֲדָא וְרָזָא חֲדָא.

מַה' מְצַעְדֵי גְבַר כּוֹנְנֵי, כְּגוֹן אֲזֵלָא מִקְפָּא מִקְפֵי
 שׁוּפְרֵי הוֹלְךָ, דְּאֵינֹן מְצַעְדֵי גְבַר, דְּמִתְתַּקְנֵן
 כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חָזִי לֵיה, וְדָא אִיהוּ כּוֹנְנֵי. וְשָׂאָר
 תְּנוּעֵי, אֵינֹן דְּכִתִּיב, וְדִרְכּוֹ יִחְפֹּץ, הֵן בְּזִקְיָפוּ, הֵן
 לְמִיזֵל, הֵן לְמִיפְסָם, הֵן לְנִגְנָא בְּחֲדוּוֹא, הֵן לְמִשְׁתָּק,
 הֵן לְמִיַּהֲב דִּינָא. כְּלָא אִיהוּ מְנַדַּע וְסוּכְלָתָנּוּ
 לְמִיטֵל בְּמִטְלָנּוּי כְּדָקָא יָאוּת.

זְרְקָא, דָּא אִיהוּ נִיגוֹנָא בְּחֲדוּתָהּ, כִּד אָתִי כּוֹנְנָא
 דְּקַרְדֵּינֹתָא, בְּהַהוּא כְּפִישֵׁי דִּגּוֹ אֲוִירָא
 דְּכִיָּא דְלָא אֲתַפְס, יְהִיב חֲדוֹ וְחֲדוּתָהּ, וְזִרְיק מִרְחוּק,
 לְנִגְנָא בְּחֲדוּתָהּ, לְמָאן דְּלָא יָדִיעַ וְלָא אֲתַפְס כְּלָל.

לשון הקודש

יִחְפֹּץ הוּא בְּעִמְדָה, הוּא לְלַכְתָּ, הוּא
 לְהַפְסִיק, הוּא לְנַגֵּן בְּשִׂמְחָה, הוּא לְשִׂתְקָה, הוּא
 לְתַתֵּי דִין – הַכֵּל הוּא מַדְעַ וְהַשְּׂכַל לְנִסְעַ
 בְּמִסְעוֹת כְּרָאוּי.

זְרְקָא, זְהוּ נְגוּן בְּשִׂמְחָה. כְּשִׁבְא הַנִּיצוּץ
 הַקָּשָׁה בְּאוֹתָהּ הַכָּאָה שֶׁל תוֹךְ הָאֵוִיר
 הַזֶּה שֶׁלֹּא נִתְפַּס, נוֹתֵן שִׂמְחָה וְחֲדוּתָהּ,
 וְזִרְיק מִרְחוּק, לְנַגֵּן בְּשִׂמְחָה לְמִי שֶׁלֹּא

בְּמִסְעוֹתָיו, בְּאוֹתָן הַתְּנוּעוֹת שֶׁל
 הַטְּעָמִים. וְדִרְכּוֹ יִחְפֹּץ, בְּאוֹתָן הַנְּקֻדּוֹת.
 מַה, מִמֶּנּוּ נִשְׁלַח הַסּוּד הַזֶּה, שִׂיְהִיָּה לְמִטָּה
 הַכֵּל כְּגוֹן אֶחָד וְסוּד אֶחָד.

מַה' מְצַעְדֵי גְבַר כּוֹנְנֵי, כְּמוֹ אֲזֵלָא מִקְפָּא
 לְפָנֵי שׁוּפְרֵי הוֹלְךָ, שְׂהֵם מְצַעְדֵי גְבַר,
 שְׂמִתְקָנִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ, וְזֶהוּ
 כּוֹנְנֵי. וְשָׂאָר הַתְּנוּעוֹת, הֵן שְׂכֵתוֹב וְדִרְכּוֹ

וְקָאִים בְּקִיּוּמֵיהּ, וְלֹא אֶת־יֹשֵׁב לְמַנְדֵּעַ, עַד דְּקָרִיב
בְּסִבְלַתְנּוּ יַתִּיר. וְכֵן תְּנוּעֵי כּוּלְהוּ, כֹּל חַד וְחַד
בְּדָקָא יָאוּת.

וְעַד לָא כָּטוּ אֵלֶין תְּנוּעֵי, כֹּל אֵינּוּן שְׂיִיפִין
דְּגּוּפָא, לָא יִכְלִין לְנַטְלָא בְּמַטְלָנִין. דִּהָא כֹּל
שְׂיִיפִין דְּגּוּפָא בְּהוּ נְטָלִין אֶתְפְּלָגוּ בְּאַתְוּוֹן, דְּאֵינּוּן
עֲשָׂרִין וַתְּרִין אַתְוּוֹן, דִּיאַתְגְּלָמוּ בְּפָרְקִין וְשְׂיִיפִין.

תְּרִיסַר שְׂיִיפִין, אֵינּוּן פְּרָקִין דְּנְטָלִין. וְאֵלֶין
תְּרִיסַר לָא נְטָלִין בְּמַטְלָנִין בְּדָקָא
יָאוּת, בַּר בְּרָזָא דְתְרִיסַר תְּנוּעֵי, דְכוּלְהוּ עָבְדִין
לְהַנִּי פְרָקִין לְנַטְלָא לֹון. וְאוּת תְּנוּעֵי אַחַרְנִין,
לְמִיּהֵב סוּבְלַתְנּוּ וְחֻכְמָה וּמְדַע לְכָל גּוּפָא,
וְלְנַטְלָא כֹּל גּוּפָא, וְלְמִיּהֵב חֲדוּה לְעֵילָא וְתַתָּא
כּוּלָא בְּדָקָא חֲזִי.

לשון הקודש

שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵיבָרִים, הֵם פְּרָקִים
שְׁנוֹסְעִים. וְהַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר הִלְלוּ לֹא נּוֹסְעִים
בְּמַסְעוֹת כְּרָאוּי, רַק בְּסוּד שֶׁל שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה תְנוּעוֹת, שֶׁכֵּלֶם עוֹשִׂים אֶת
הַפְּרָקִים הִלְלוּ לְהַסִּיעַ אוֹתָם. וַיֵּשׁ תְּנוּעוֹת
אַחֲרוֹת, לְתַת הַשֶּׁבֶל וְחֻכְמָה וּמְדַע לְכָל
הַגּוּף וּלְהַסִּיעַ כֹּל הַגּוּף, וְלְתַת חֲדוּה
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה הַכֹּל כְּרָאוּי.

ידוע ולא נתפס כָּלֵל, ועומד בקיומו, ולא
מתישב לדעת, עד שֶׁקָּרַב בְּיוֹתֵר הַשֶּׁבֶל.
וְכֵן כֹּל הַתְּנוּעוֹת, כֹּל אַחַת וְאַחַת כְּרָאוּי.
וְטָרַם שֶׁהִגִּיעוּ הַתְּנוּעוֹת הִלְלוּ, כֹּל אוֹתָם
אֵיבָרֵי הַגּוּף לֹא יְכוּלִים לְנַסֵּעַ בְּמַסְעוֹת.
שְׁהָרִי כֹּל אֵיבָרֵי הַגּוּף בְּהֵם נּוֹטְלִים
הַתְּחַלְקוֹת בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים
אוֹתִיּוֹת שֶׁהִתְגַּלְמוּ בְּפָרְקִים וּבְאֵיבָרִים.

עֲשָׂרִין וַתְּרִין אַתְּוֹן, אֵינֹן כִּלְלָא דְרִזָּא דְגוּפָא.
 וְכִלְהוּ אַתְּפִלְגוּ בְּשִׁיפִין דְגוּפָא. וּמְרִזָּא
 דְאַתְּוֹן, גוּפָא אֲשֵׁתְלִים. אֲשֵׁתְאֲרוּ אַתְּוֹן אַחַרְנִין,
 דְאֵינֹן עֲשָׂר. תְּרִיסַר אַתְּוֹן אֵינֹן קַדְמָאֵי, דְאֵינֹן
 שִׁיפִין קִיּוּמָא דְכָל גוּפָא, לְמַחְוֵי כָּל שִׁיפָא וְשִׁיפָא
 עַל תִּיקוּנֵיהָ.

וְאַף עַל גַּב דְּאִית בְּהוּ בְּאַתְּוֹן, אַתְּוֹן דְאַתְּחִזֹּן
 בְּדְכוּרָא, וְאַתְּוֹן דְאַתְּחִזֹּן בְּנוֹקְבָא. כְּגוֹן א'
 דְכוּרָא, ב' נוֹקְבָא. ג' דְכוּרָא, ד' נוֹקְבָא. ה'
 נוֹקְבָא, ו' דְכוּרָא. וְכֵן אַתְּוֹן כּוּלְהוּ אַחַרְנִין, מְנַהֲזִין
 כְּלִילָן בְּדְכוּרָא, וּמְנַהֲזִין כְּלִילָן בְּנוֹקְבָא. וְאֵי תִיּוּמָא,
 אֵי תְּכִי, אֵיךְ אַתְּבְּנֵי אָדָם בְּרִזָּא דְעֲשָׂרִין וַתְּרִין
 אַתְּוֹן, דְהָא כִּד אֲסֵתְכִלָּן, וְאַתְּבְּרִירוּ אַתְּוֹן
 דְאַצְטְרִיכוּ וְאַתְּחִזֹּן לְדְכוּרָא, לִית בְּר תְּרִיסַר,
 לְקַבִּיל תְּרִיסַר שִׁיפִין.

לשון הקודש

שְׁנָרְאוֹת בְּזָכַר, וְאוֹתִיּוֹת שְׁנָרְאוֹת
 בְּנִקְבָּה. כְּמוֹ א' זָכַר, ב' נִקְבָּה. ג' זָכַר, ד'
 נִקְבָּה. ה' נִקְבָּה, ו' זָכַר. וְכֵן כָּל הָאוֹתִיּוֹת
 הָאַחֲרוֹת, מֵהֵן כְּלוּלוֹת בְּזָכַר, וּמֵהֵן
 כְּלוּלוֹת בְּנִקְבָּה. וְאִם תֹּאמְרוּ, אִם כִּד,
 אֵיךְ נִבְּנָה אָדָם בְּסוּד שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיּוֹת? שֶׁחֵרֵי כְּשִׂמְסַתְּכָלִים, וְנִבְּחָרוּ
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֶצְטַרְכוּ וְרֵאוּיּוֹת הֵיוּ לְזָכַר –

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הֵם הַכֹּלֵל שֶׁל
 סוּד הַגּוּף, וְכֹלֵם הַתְּחַלְקוּ בְּאֵיבְרֵי הַגּוּף.
 וּמִסוּד הָאוֹתִיּוֹת הַגּוּף נִשְׁלָם. נִשְׁאַרוּ
 אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת, שֶׁהֵן עֲשָׂר. שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה
 אוֹתִיּוֹת הֵן רֵאוּשׁוֹנוֹת, שְׂאוֹתֵם הָאֵיבְרִים
 קִיּוּמוֹ שֶׁל כָּל הַגּוּף, שִׁיחֵיהָ כָּל אֵיבֵר
 וְאֵיבֵר עַל תְּקוּנָו.

וְאַף עַל גַּב שֵׁישׁ בְּהֵם בְּאוֹתִיּוֹת אוֹתִיּוֹת

אֵלֶּא וְדַאי, אֶתְוֹן בּוֹלְהוּ בְּלִילָן בְּרֹזָא דְדְכוּרָא,
 וְאִינוּן עֶשְׂרִין וְתֵרִין אֶתְוֹן, אֶתְוֹן דְּכוּרֵי
 וְאֶתְוֹן נוֹקְבֵי. בְּגִין דְּשִׁיפִין בּוֹלְהוּ, אִית שִׁיפָא
 בְּאִינוּן פְּרָקִין, דְּאִינוּן בְּלִילָן דָּא בְּדָא, וְעֵילִין דָּא
 בְּדָא. מֵאן דְּעֵיל אִיהוּ דְּכֵר, הֵהוּא דְּמֻקְבֵּל לִיה
 בְּגִייה, אִיהִי נוֹקְבָא.

בְּכָל שִׁיפִין אִית דְּכֵר וְנוֹקְבָא. וְעֵיל דָּא בְּדָא,
 בְּדְכוּרָא בְּנוֹקְבָא. וּבְגִין כֵּן, בְּלָהוּ אֶתְוֹן
 סְלָקוּן בְּרֹזָא דְדְכוּרָא וְנוֹקְבָא. וְאֶתְוֹן בּוֹלְהוּ
 אֶצְטְרִיד אֵלִין לְאֵלִין, וְלֹא־תְחַבְּרָא אֵלִין
 בְּאֵלִין. (נ"א א"ב ג"ד ה"ו ח"ו ח"ד דְּכֵר, וְח"ד נוֹקְבָא) אֶעִיל דָּא בְּדָא,
 בְּדְכוּרָא בְּנוֹקְבָא.

עֶשְׂרִין וְתֵרִין אֶתְוֹן אַחֲרֵינִין בְּלִילָן בְּנוֹקְבָא
 לְתַתָּא, וְאִינוּן אֶתְוֹן זְעִירִין. דְּהָא כֵּן

לשון הקודש

שְׂמַקְבֵּל אוֹתוּ בְּתוֹכוּ הִיא הַנְּקָבָה.
 בְּכָל הָאִיבְרִים יֵשׁ זָכֵר וְנְקָבָה, וְנִכְנְסִים
 זֶה בְּזֶה בְּזָכֵר בְּנְקָבָה. וּמִשּׁוֹם כֵּן, כָּל
 הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת בְּסוּד שֶׁל זָכֵר וְנְקָבָה.
 וְכָל הָאוֹתִיּוֹת צְרִיכוֹת אֵלּוּ אֵת אֵלּוּ,
 וְלֹהֲתַחֲבֵר אֵלּוּ בְּאֵלּוּ. (א"ב ג"ד ה"ו ח"ו ח"ד זָכֵר וְאֵחָד
 נְקָבָה) נִכְנָס זֶה לְזֶה כְּמוֹ זָכֵר בְּנְקָבָה.
 עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת כְּלוּלוֹת

אֵין, רַק שְׁתֵּים עָשָׂרָה, כְּנֻגַד שְׁנַיִם עָשָׂר
 אִיבְרִים!
 אֵלֶּא וְדַאי, כָּל הָאוֹתִיּוֹת כְּלוּלוֹת בְּסוּד
 שֶׁל זָכֵר, וְאוֹתָם עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים אוֹתִיּוֹת
 – אוֹתִיּוֹת זְכָרִיּוֹת וְאוֹתִיּוֹת נְקִבִיּוֹת.
 מִשּׁוֹם שֶׁכָּל הָאִיבְרִים, יֵשׁ אִיבֵר בְּאוֹתָם
 פְּרָקִים, שֶׁהֵם כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה וְנִכְנְסִים
 זֶה בְּזֶה. מִי שֶׁנִּכְנָס הוּא זָכֵר, הֵהוּא

אֶת־חֲבֵר דְּבַר בְּנוֹקְבָא, בְּתִיאֹנְתָא דְּבַכָּל אֶתְוֹן
 דְּשִׁיפִין בּוֹלְחוֹ, לְגַבֵּי נּוֹקְבָא, אִטִּיל בָּהּ רָזָא
 דְּאֶתְוֹן, בְּאִינוֹן מִיּוֹן דִּילָהּ, וּלְבַתַּר אַקְרִימוּ (נ"א)
 אַקְרִישׁוּ) שָׁמַיִם דְּאֶגְלִימוּ אֶתְוֹן, וְנַפְקֵי אֶתְוֹן אַחֲרֵינִי
 בְּגִזְזָא דְּאֵלִין. וְעַל דָּא אֵית אֶלְפָּא בִּיתָא דְּאֶתְוֹן
 עִילָאִין רַבְרַבִּין. וְאֵית אֶלְפָּא בִּיתָא דְּאֶתְוֹן דְּקִיקִין.

א' אִיהוּ חַד, וְרָזָא דְּחַד, נָפִיק וְאֶגְלִים בְּרָזָא
 דְּלִתְתָּא, שִׁיפִין עִילָאִין דְּאֶתְחַבְּרֵן בְּחַד, וְאִינוֹן
 חַד. וְעַם כָּל דָּא, לָאוּ אִיהוּ אֶלָּא שִׁיפָּא חַד.

בְּגִין דְּכַד נָפְקָא א', וְאֶתִּיְהִיבַת בְּרָאשׁ, נָפְקָא
 בְּחַתָּא דִּיּוֹקְנָא דְּהִנְהוּ אַחֲרֵינִי דְּאֶצְטְרִיכוּ
 לְאֶתְחַבְּרָא בְּחֵדִיָּה, וְכַד נָפְקָא א', אַחֲזִי לְתֵרִין דְּרֵינִי
 אַחֲרֵינִי, דְּאֶצְטְרִיכוּ לְאֶתְחַבְּרָא בְּחֵדִיָּה, דְּאִינוֹן

לשון הקודש

קטנות.

א' הוא אחד, וסוד של אחד, יוצא ומתגלם בסוד שלמטה, האיברים העליונים שמתחברים באחד, והם אחד. ועם כל זה אינו אלא איבר אחד.

משום שבשיוצאת א' ונתנת בראש, יוצאת באותו הדיוקן של האחרים הללו שהצטרכו להתחבר עמו, וכשיוצאת א', מראה לשתי הדרגות האחרות

בנקבה למטה, והן אותיות קטנות. שהרי כשמתחבר הזכר בנקבה, בתשוקה שבכל האותיות של כל האיברים. אל הנקבה מטיל בה סוד האותיות, באותם המים שלה, ואחר כך הקרימו (קפאו) שמים שהתגלמו האותיות, ויוצאות אותיות אחרות כמו אלו. ועל זה יש אלפא ביתא של אותיות עליונות גדולות, ויש אלפא ביתא של אותיות

שָׁמַעְלָא וְאֶמְצָעִיתָא, וְכוּלְהוּ אֶתְאַחְדוּ בְּתַרְא,
וְאֶתְחִזּוּן בְּדִיוֹקְנָא דִּילִיָּה. כִּיּוֹן דְּאֶשְׁתַּכַּחוּ וְאֶתִּישְׁבוּ
בְּדוֹכְתֵי־הוּ אֵינוֹן תְּרִין שְׁיִיפִין אַחְרָנִין, אֶתְהַדְרֵ א'
וְאֶתִּישַׁב בְּדוֹכְתֵיָּה בְּרֵאשׁ, בְּסִטְרָא דִּימִינָא.

הֵיךְ עֵבֶד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כִּד אֶתְוֹן נְפִקוּ,
אֶת קְדָמָא דְנַפְיָק, רִישׁ לְכָל אֶתְוֹן, אִיְהִי
א'. מָה עֵבֶד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶתְעַטְפֵּה בְּתַחֲוֵא
אֶת, וּבְרֵא שְׁמַיִם. וְאֶת דָּא בְּרֵא בֵּיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, רָזָא דִּיחֻדָּא, דְּאֵינוֹן תְּלַת דְּרָגִין, וְאֵינוֹן
שְׁמַיִם, רָזָא חַד. כְּמָא דְּאוּקִימָנָא, וְהָא אֶתְמַר. כִּיּוֹן
דְּאֶתְבְּרוּ שְׁמַיִם בְּרָזָא דָּא, עַד לָא הָווּ קְרִישׁוּ וְלֹא
גְלִידוּ שְׁמַיִם, דְּהָא טְמִירִין הָווּ גּוּ מִיָּא, רָזָא דְּאֶת
א', דְּאִיְהִי לִימִינָא.

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא? התעטף באותה
האות וברא שמים. וכאות הוּו בְּרֵא
הקדוש ברוך הוא את סוד היחוד, שהם
שֵׁלֶשׁ דְּרָגוֹת, וְהֵם שְׁמַיִם, סוּד אַחַד, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְגֵּוֹ וְהָרִי זֶה נִתְבָּאֵר. כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרְאוּ
שְׁמַיִם בְּסוּד הַזֶּה, טָרַם שֶׁנִּקְרְשׁוּ וְלֹא
הִגְלִידוּ הַשְּׁמַיִם, שֶׁהָרִי הָיוּ טְמִירִים בְּתוֹךְ
הַמַּיִם, הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת א', שֶׁהִיא לִימִין.

שֶׁהֶצְטַרְכוּ לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, שֶׁהֵם הַשְּׁמַאֲל
וְהָאֶמְצָע, וְכֻלָּם נֶאֱחָזִים יַחַד, וְנִבְרְאִים
בְּדִיוֹקְנֵן שְׁלוֹ. כִּיּוֹן שֶׁנִּמְצְאוּ וְהִתִּישְׁבוּ
בְּמִקּוֹמָם אוֹתָם שְׁנֵי הַאִיבָרִים הָאֲחֵרִים,
חֻזְרֵת א' וּמִתִּישְׁבַּת בְּמִקּוֹמָה בְּרֵאשׁ,
בְּצֵד הַיְמִין.

אֵיךְ עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? כְּשִׁנְצָאוּ
הָאוֹתִיּוֹת, הָאוֹת הִרְאֵשׁוֹנָה שִׁנְצָאָה,
הִרְאֵשׁ לְכָל הָאוֹתִיּוֹת, הִיא א'. מָה עָשָׂה

לְבַתֶּר דְּאַקְרִישׁוּ מִגּוּ מִיָּא, נְפַקַת אֶת ו',
 מִתְצִיירָא בְּצִיורָא, דְּגְלִימוּ בְּדִיוֹקְנָא
 דְּאָדָם. וְעַם כֹּל דָּא לֹא חָסֵר מִהָהוּא דִּיוֹקְנָא דְּאֶת
 א' כְּלוּם, וְאֶתְהַדֵּר וְאֶתִּישֵׁב בְּדוֹכְתִּיהָ.

שְׂאֲרֵי נְהִירוֹ דְּהָאִי אֶת לְאַנְתְּרָא מִרִישָׁא דְּעֶלְמָא
 לְסִיפֵי עֶלְמָא. נְגִיז לִיה נְהוּרִיה בְּאֶת
 אֶתְרָא, וְעֵבִיד לְהָאִי אֶת בִּי"ת חַד, לְאַגְנִזָּא נְהוּרִיה
 בְּגִינְיָה, וְאֶתְנַגִּיז הָהוּא אֹר בְּגִינְיָה.

וּמַהֲהִיא שְׁעָתָא, אֶתְנַגִּיז וְאִיטְמַר, וְלֹא נְפִיק
 לְעֶלְמָא, פֶּר בְּחַד שְׁבִיל דְּקִיבָא,
 דְּאִמְשֵׁךְ חַד חוּטָא מִינְיָה, וּמִינְיָה אֶתְנִן עֶלְמָא,
 וְקָאִים בְּקִינְיָה.

מִהָאִי אֶת אֶתְנַגִּיז פּוֹלָא. מִהָאִי אֶת אֶתְנִן פּוֹלָא.
 וּבְאֶת דָּא נְטִיר לֹזֵן קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לשון הקודש

אֶחָד, לְגַנּוּ אֹרוֹ בְּתוֹכוֹ, וּנְגַנּוּ אוֹתוֹ אֹר
 בְּתוֹכוֹ.

וּמַהֲשַׁעֲהָ הָהִיא נְגַנּוּ וּנְמַמּוּ, וְלֹא יֵצֵא
 לְעוֹלָם, פֶּרֶט לְשְׁבִיל דְּק אֶחָד, שְׁנַמְשֵׁךְ
 חוּט אֶחָד מִמֶּנּוּ, וּמִמֶּנּוּ נִזְוֵן הָעוֹלָם וְעוֹמֵד
 בְּמִקּוּמוֹ.

מִן הָאֹת הָזֵה נִבְנְהָ הַכֹּל. מִהָאֹת הָזֵה נִזְוֵן
 הַכֹּל. בָּאֹת הָזֵה שְׁמַר הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא

לְאַחַר שְׁנַקְרְשׁוּ מִתּוֹךְ הַמַּיִם, יֵצֵאָה
 הָאֹת ו', מְצִינְרַת בְּצִיור שֶׁל הַתְּנַגְלִמוֹת
 בְּדִיוֹקְנֵי שֶׁל אָדָם. וְעַם כֹּל זֶה לֹא נְחָסֵר
 מֵאוֹתוֹ דִּיוֹקְנֵי שֶׁל הָאֹת א' כְּלוּם, וְחֲזָרָה
 וְהִתְיַשְׁבָּה בְּמִקּוּמָהּ.

הַתְּחִיל הָאֹר שֶׁל הָאֹת הָזֵה לְהָאִיר
 מִרֵּאשׁ הָעוֹלָם לְסוֹף הָעוֹלָם. נְגַנּוּ אֶת אֹרוֹ
 בָּאוֹת אַחֲרָת, וְעָשָׂה לְאוֹת הָזֵה בִּי"ת

לְיִשְׂרָאֵל, וְאֶתְּבַר שְׁנֵאִיהוֹן קַמֵּייהוּ. הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (שמות טו ו) יְמִינָךְ ה' נְאֻדְרִי בְּפֶתַח יְמִינָךְ ה'
 תִּרְעֵץ אוֹיֵב. בְּשַׁעֲתָא דְנִגְרָמוּ חוֹבִין, מַה פְּתִיב. (איכה
 ב ג) יֵשֵׁב אַחֲזָר יְמִינוּ. כִּדִּין בְּהָהוּא זְמַנָּא אֲתַגְלוֹן
 יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא, וְשִׁלְטוֹ בְּהוֹן שְׁנֵאִיהוֹן.

א' אֲתֵיִשֵׁב בְּדְרוּעָא, בְּרֹזָא וְתוֹקְפָא וְחֵילָא,
 דְּאֵינוֹן תִּרְיִן סְטֵרִין אַחֲרֵנִין דְּאֲתַתְּקִפוּ בֵּיתָא,
 וְאִיהוּ דְרוּעָא דְיְמִינָא. ב' אֲתַכְלִיל בְּגִנּוּתָא, וְכַנְיֵשׁ
 לִיהּ לְקַבְלִיהּ, כְּנוֹקְבָא דְעֵייל בְּגִנּוּתָא דְכוּרָא. בְּגִין כְּדָ
 אֲתַנּוֹן כּוּלְהוּ, חַד דְּכַר, וְחַד נוֹקְבָא.

א' אֲתַפְשֵׁט לְאַתְנוֹן אַחֲרֵנִין, וְאַשְׁתְּלִימוּ בְשְׁלִימוּ,
 לְנַטְלָא תִרְיִן דְרֵגִין אַחֲרֵנִין אֶלְפָּ, לְמַחְוֵי
 שְׁלִימוּ דִּילִיהּ. וְרֹזָא דָּא (במדבר ב ה) וְהַחֲזִנִים עָלָיו
 מִטָּה פְּלוּנִי. וְהַחֲזִנִים עָלָיו, תִּרְיִ דְרֵגִין בְּחַד.

לשון הקודש

וְכוֹנֶסֶת אוֹתָהּ כְּנֻגְדָהּ, כְּנֻקְבָה שְׁנֻכָנָם
 לְתוֹכָהּ זְכָר. מְשׁוּם כְּדָ כָּל הָאוֹתוֹת, אַחַת זְכָר וְאַחַת נֻקְבָה.
 א' הַתְּפִשְׁטָה לְאוֹתוֹת אַחֲרוֹת, וְנִשְׁלַמוּ
 בְשְׁלָמוֹת, לְטַל שְׁתֵּי דְרֵגוֹת אַחֲרוֹת אֶלְפָּ,
 לְהִיּוֹת הַשְׁלָמוֹת שְׁלוֹ. וְזֶה סוּד וְהַחֲזִנִים
 עָלָיו מִטָּה פְּלוּנִי. וְהַחֲזִנִים עָלָיו – שְׁתֵּי
 דְרֵגוֹת בְּאַחַת.

אֵת יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְרָתָא שְׁנֵאִיהוֹם לְפִנְיָהֶם. וְהוּא שְׁכַתוּב (שמות טו) יְמִינָךְ ה' נְאֻדְרִי בְּפֶתַח יְמִינָךְ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב. בְּשַׁעֲתָא שְׁנִגְרָמוּ הַחֲטָאִים, מַה כְּתוּב? (איכה ב) הַשִּׁיב אַחֲזָר יְמִינוּ. אִזּוּ בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן גָּלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הָאָרֶץ, וְשִׁלְטוֹ בְּהֶם שְׁנֵאִיהוֹם.
 א' הַתִּישְׁבָה בְּרוּעָא, כְּסוּד וְתַקְפָּ וְכַתְּ, שְׁהֵם שְׁנֵי צְדָדִים אַחֲרֵים שְׁהַחֲזִיקוּ בוּ, וְהִיא זְרוּעַ הַיְמִין. ב' נְכַלְלָהּ בְּתוֹכָהּ,

עַד דְּסַלְקוּן אַתְוּוֹן, לְשִׁתִּין רַבּוּא, בְּחֻשְׁבִּין
 שְׁבִטְיָהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן תְּרִיסַר, וְסַלְקוּן
 לְשִׁתִּין רַבּוּא. אוּף הָכִי אַתְוּוֹן, בְּד אַתְמָלוּ סַלְקוּן
 לְשִׁתִּין. (דף צא ע"ב) אֶלְף בֵּית גִּימְל דְּלֵת הֵא וּו זִין
 חֵית טַת יוּד בָּף לָמֵד מָם נוֹן סְמָד עֵין פֵּא צַדִּי
 קוּף רִישׁ שִׁין תּוּ. אֵלִין אִינוּן סְלִיקוּ דְאַתְוּוֹן,
 לְשִׁתִּין רַבּוּא. בְּגִין לְמַהֲוֵי שְׁלִימוּ בְּרֻזָּא דְאַתְוּוֹן,
 בְּשִׁיפֵי בּוּלְהוּ.

אַשְׁתְּאַרוּ תּוּ תְּרִיסַר אַתְוּוֹן, וְאִינוּן מָם סְתִימָא,
 צַדִּי אַרְיָבָא, נוֹן, פֵּא, בָּף, וְאִינוּן אַתְוּוֹן
 אַחֲרֵינִין בְּפוּלִים, מְנַצֵּפ"ךְ. וְאִינוּן סְלָקִי לְתְּרִיסַר
 אַתְוּוֹן. וְכַד אַתְוּוֹן בּוּלְהוּ אַשְׁתְּלִימוּ, סְלָקִין לְשַׁבְעֵין
 וְתֵרִין אַתְוּוֹן, רְזָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא אַתְקְרִי בְּהוּ.

לשון הקודש

האיברים.

נשארנו עדין שתיים עשרה אותיות, והן
 מם הסתומה, צדי ארבה, נוּן, פֵּא, בָּף,
 והן האותיות האחרות הנפולות
 מנצפ"ך. והן עולות לשתיים עשרה
 אותיות. וכשכל האותיות נשלמו, עולות
 לשבעים אותיות אותיות, סוד השם
 הקדוש שהקדוש ברוך הוא נקרא בהן.

עד שעולות האותיות לששים רבוא,
 כחשבון שבטי ישראל, שהם שנים עשר,
 ועולים לששים רבוא. אף כך האותיות,
 כשהתמלאו עולים לששים. אֶלְף בֵּית
 גִּימְל דְּלֵת הֵא וּו זִין חֵית טַת יוּד בָּף לָמֵד
 מָם נוֹן סְמָד עֵין פֵּא צַדִּי קוּף רִישׁ שִׁין תּוּ.
 אלו הם עלית האותיות לששים רבוא,
 כדי שתהיה שלמות בסוד האותיות בכל

חֹשֶׁבֶן יִשְׂרָאֵל שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, וְתָרִין אֲתוֹן דְּאִינוּן
 סְהַדֵּי בְּנוּיָהוּ, וְאֲתַבְּלִילוּ בְּהוּ, וְאִינוּן י"ה.
 דְּכְתִיב, (תהלים קכב ד) שָׁשָׁם עָלוּ שְׁבַטִים שְׁבַטֵי י"ה
 עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל רוּא דָּא, הָרְאוּבֵנִי הַשְּׁמַעוּנִי.
 וְהָא אֲוֹקְמוּתָהּ, וְכִלְהוּ סְלָקוּ לְשַׁבְּעִין וְתָרִין.

כְּגֻזְנָא דָּא אֲלַפְּ"א בֵּיתָ"א, דְּסְלָקָא אֲתוֹן כּוּלְהוּ
 לְרוּא דְּשַׁבְּעִין וְתָרִין אֲתוֹן, לְמַהוּי כְּלָא
 רוּא דְּגוּפָא שְׁלִים, רוּא דְּאָדָם. רוּא דְּרִתִּיבָא
 עֵילָאָה. רוּא דְּשָׂמָא קְדִישָׁא גְּלִיפָא.

בְּגִין כְּדָּ אֲתוֹן כְּלָהוּ סְלָקִין בְּסְלִיקוּ דְּרִתִּיבָא
 עֵילָאָה, בְּדִיוֹקְנֵייהוּ וְגוּפֵייהוּ, לְמַהוּי כּוּלְא
 רוּא חֲדָא כְּדָקָא יָאוּת. אֲתוֹן כּוּלְהוּ, כְּדָ מִתְּחַבְּרָן
 וְאֲתַגְּלִיפוּ בְּגִלוּפֵייהוּ, בְּרוּא דְּע"ב אֲתוֹן גְּלִיפִין,
 אֲתַעְבִּידוּ כְּלָהוּ גוּפָא חֲדָא.

לשון הקודש

אָדָם, סוּד הַמְרַבָּה הַעֲלִיזָה, סוּד הַשֵּׁם
 הַחֲקוּק.

מִשּׁוּם כִּךְ כָּל הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת בְּעֵלִית
 הַמְרַבָּה הַעֲלִיזָה בְּדִיוֹקְנָם וְגוּפָם,
 שֶׁהֵבֵל יִהְיֶה סוּד אֶחָד כְּרָאוּי. כָּל
 הָאוֹתִיּוֹת, כְּשִׁמְתֵּהֶנּוּ וְנַחֲקוֹת
 בְּחִקּוֹתֵיהֶן בְּסוּד שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת, נַעֲשׂוֹת כְּלָן גּוּף אֶחָד.

חֲשֵׁבֶן יִשְׂרָאֵל שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם עֲדִים בְּתוֹכָם, וְנִכְלָלוֹת
 בָּהֶם, וְהֵן י"ה, שְׁכַתּוּב (תהלים קכב) שָׁשָׁם
 עָלוּ שְׁבַטִים שְׁבַטֵי י"ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעַל זֶה הַסּוּד, הָרְאוּבֵנִי הַשְּׁמַעוּנִי. וְהָרִי
 פְּרִשׁוּתָהּ, וְכִלְן עוֹלוֹת לְשַׁבְּעִים וּשְׁתַּיִם.
 כְּמוֹ כֵּן אֲלַפְּ"א בֵּיתָ"א, שְׁכָל הָאוֹתִיּוֹת
 עוֹלוֹת לְסוּד שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת,
 שֶׁהֵבֵל יִהְיֶה סוּד שֶׁל גּוּף שְׁלֵם, הַסּוּד שֶׁל